

Α Γ
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
Σ Τ Ν Ε Σ Ι Ο Τ
Τ Ο Υ
Κ Υ Ρ Η Ν Α Ι Ο Υ,
Μ Ε Τ Α Τ Ω Ν
Σ Χ Ο Λ Ι Ω Ν
Τ Ο Υ
Δ Ι Δ Α Σ Κ Α Λ Ο Υ
Ν Ε Ο Φ Υ Τ Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ
Τ Ο Υ
Π Ε Λ Ο Π Ο Ν Ν Η Σ Ι Ο Υ
ἐκδοθεῖσαι
σπεδῆτε καὶ ἐπισασία
Γ Ρ Η Γ Ο Ρ Ι Ο Υ Γ Ε Ρ Ο Δ Ι Α Κ Ο Ν Ο Υ
Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ε Ω Σ
Τ Ο Υ

Κ Ω Ν Σ Τ Α Ν Τ Α,

Καὶ συνδρομῇ ὅν μέρει τῶν ὀντιμοτάτων κυρίων Ἐλευθε-
ρίῳ Μιχαήλ Ραφανιώτῃ, καὶ Ἀβραμῷ Χατζῆ Δη-
μητρίῳ Ἀμπελακιώτῃ.

ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΣ
ἐν τῇ Τυπογραφίᾳ Γεωργίου Βεντότῃ. αψιβ.

122500

Τ ῶ

Ἐλογιμωτάτῳ καὶ σεβασμιωτάτῳ Δεσπότῃ μα

Κυρίῳ Κυρίῳ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Ω,

τ ῶ

Θεοφιλεστάτῳ Ἐπισκόπῳ

Π Α Τ Α Μ Ω Ν Ο Σ.

Μιαδὸς ἀρετῆς, τέτο δὴ σοι τὸ προσκομιζόμενον, Θεοφιλέσατε Δέσποτα, καὶ χρέος ἀπάντων χρεῶν δικαιοτάτον, ἐποφειλόμενον τῇ Θεσπεσίᾳ σε ψυχῇ καὶ ἄλλων μὲν ἔνεκα πολλῶν καὶ παντοδαπῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐποίησας αὐτ' ἑλαχες Σπάρταν κοσμεῖν, καὶ πᾶσαν ὡς ἀπᾶν τὴν ὑπὸ τῶν πεισῶν οἰκαμένην, ἔχῃτον δὲ τέτων, ἀλλὰ καὶ μάλλον τῆς περὶ παιδείαν καὶ λόγου φιλοτιμίας, καὶ τῆς περὶ πάντας, οἷς παιδείας καὶ λόγων μέτεσι, φιλοφροσύνης καὶ περιθαλψέως· ὃς ἐπὶ τὴν πνευματικὴν ταύτην ἀρχὴν ἀναχθεῖς, ἣν ἄθλου ἀντικρυς τῆς καὶ πρότε καλοκαγαθίας τυγχάνεις εὐράμενος, ἐν πολλοῖς ἄλλοις, οἷς διατελᾷς εὐποιῶν, εἰς ἀγαθὸν ἀνωθεν ἐκληρώσω, καὶ Μέσας ἀπάντων μικρῶν καθ' ἡμᾶς ἐν ὑπεροχῇ δυνάμεως οἰασθὲν ὄντων ἐν Καρὸς, ὃ φασι, τιθεμένων, μόνος, ἢ μετ' ὀλίγων σὺ μόνος ἄς οἰκία τὰ ἴδια ἐπιξενωσάμενος, περιποιῇ φιλοφρόνως, καὶ περιέπεις ἀλικρινῶς, εἰδὼς ὡς μετὰ φιλοσοφίας εἶδεν ὅτι μὴ βέλτιον καὶ λέγεται καὶ πράττεται, ἔτε θεῖον ἔτε ἀνδρώτινον. Ἀμελα καὶ

Μεσεῖα πανταχῶ καθιδρύων, καὶ εἴφῃ μεσοτρέφων
καὶ φιλολόγων περὶ σαυτὸν ἑκάστα χρόθεν ἀγείρων, τὸν
χρυσὸν ἡμῖν ἐκείνου αἰῶνα τὸν πάλαι ἀνακαλέσσαι
σπεδάζας, αὐτὸς τε ὅλος τῷ ἐγχαρήματος γεγο-
νῶς, καὶ πάντας τὰς τε πέλας καὶ τὰς πόρῳ τῷ πα-
ραδείγματι καταναγκάζων.

Διὰ ταῦτα τοιγαρῶν, καὶ τὰ τέττων ἔτι καὶ πλείω
καὶ μείζονα, ὧν ἄλλος πρὸς ἄλλον καὶ δημοσίᾳ καὶ κα-
τ' οἴκῳ διεξερχόμενοι, τὰς ἀπάντων ἐκπεπλήλα-
σιν ἀκοάς, τὴν ἐπισολιμαίαν ταυτηνὴν δέλτον τῷ Συ-
νεσίῳ, καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ἀποσημαῖωσαι τῷ μακαρίτῳ
διδασκάλῳ, ἀνδρῶν λογίων ἐκ ἀγενῆ ἐκγόνα σοὶ τῷ
λογίῳ καὶ τῷ λόγων προσάτη φέρων ἀνέδηκα, ὁφει-
λῆς ἐκτίσιν εἰ δῶρον ποιέμενος.

Δέξαι δὴ, σοφώτατε καὶ σεβασμιώτατε Δέ-
σποτα, τὸ κατ' ὁφειλὴν σοὶ τὰτὶ προσφερόμενον ἀ-
γάθημα, καὶ δὴ καὶ τὴν τῷ ἀνατιθέμεντος διάθεσιν· περὶ
εἰ δὴ καὶ εὖξαι, ἵνα καὶ ἐξ οἰκείων ποτὲ τὰς χεῖρας, κα-
τὰ τὸ γεγραμμένον, ἐμπλήσας, ὁφθῇ ἐναντίον σε.

Τῆς ὑμετέρας Θεοφιλεστάτης
Θεοφιλίας

α ψ υ β'.

Α' π ρ ι β λ ε , κ δ'.

ὑποκλινέσματος δῶλος
Γρηγόριος ἱεροδιάκονος
Δημητρεῖος.

Αἱ Συνεσίαι Ἐπισολαὶ ὅτι καὶ τοῖς πάλαι τῆς ἑλλογίμων ἀνδρῶν ἔχῃ ἦττον ἢ τοῖς κατ' ἡμᾶς ἐθαυμάζοντο, καὶ πᾶσιν ἀνὰ χεῖρας ἐφέροντο, διὰ τὴν ἐπανδύσαν αὐταῖς Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρει, δηλῶσι μὲν ἱκανῶς δι' ὧν εἰσι πρὸς τέτων εἰρηκότες οἱ πρὸς Φώτιον καὶ Εὐάριον καὶ Σβίδαν, δηλῶσι δ' ἔχῃ ἡκιστα καὶ αἱ λεφικαὶ παραφθοραὶ, καὶ αἱ διάφοροι λεφαί τε καὶ ἀναγνώσεις, ὧν αὐταὶ μάλις πάντων τῆς ἄλλων αὐτὴ συγγραμμάτων τυγχάνουσι πλήρεις· πολλῶν γὰρ ἐν κτίσει τέτων ἡμέρας, καὶ ἐν χειρὶ φέρειν ἐν σωδῇ ποιεμένων, πολλῆς δὲ καὶ ἀλεπαλλήλου καὶ τῆς λεφῆς καὶ ἀντιλεφῆς, μὴ ὄντος ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῶ τύπου, τυχεῖν ταύτας ἐδέησε, καί τι καὶ τῆς λεφεῶν καὶ ἀντιλεφεῶν ἀπειρίας τε καὶ δρασυτῆτος παραπολαῦσαι, τῆς μὲν, μὴ ἐχόντων συμβαλεῖν τῷ συγγραφέως τὸν νῦν, τῆς δὲ, μείζω σφίσιν, ἢ αὐτῷ τῷ συγγραφεύῃ τὴν σοφίαν ἀπνεμόντων, καὶ διὰ ταῦτα τῆς μὲν τι ἀφαιρέντων, ἢ προσεισεμένων, τῆς δὲ, ἢ πρὶν ἂν ἐκάσῃ φαίνοιτο βέλτιον ἔχειν ἐξαλλοιόντων καὶ παραμορφάζοντων.

Ὅτι δὲ μετὰ τῷ ἡδοντος καὶ κηλῆντος καὶ ὄνησιν ἔχουσιν ἐ τὴν τυχεῖσαν τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ τέτων μάλις οἷς δεῖ βελομένους εἰς τὸ ὅπως ὀλιμαῖον εἶδος τῆς λόγων εὐδοκιμῆσαι, τῆτο ἔδὲ μακρᾶς, ἔδὲ μικρᾶς ὅλως δαίται τῷ ὀποδείξεως, ἐνὸν ἐκάσῃ παραστήσας ἑαυτῷ τὸ λεγόμενον ἀναλογισαμένῳ μόνον, ὡς κρατισεῦσαι ἐς ὅ,τι δῆποτε κρατισεῦσαι βελομένα ἐφιέρηται, ἔδὲν ἕτερον πρᾶττομεν, ἢ οἷς οἷδαμεν κρατίστοις ἔσιν ἐν τέτῳ συνείναι καὶ ἀνασρέφειν πρὸς πλείους ποιήμεθα, καὶ πλείους, μᾶλλον δὲ τῷ παντός ὠνέμεθα.

Ταύτας δὴ τὰς Ἐπιστολάς κοινῇ μὲν ἔτῳς ὑπὸ πάν-
των διὰ θαύματος ἀγομένας, ἡ κοινῇ δὲ καὶ πᾶσιν ἡμέτερας εἰς
ὄνησιν, ἀλλὰ τοῖς πλείοσι δυσαντιβλέπτους ἔσας, ἢ ἔτῳς εἴ-
πω, καὶ ἀνεπιόπτας διὰ τε τὸ ἄγαν κεκομψευμένον καὶ σευολό-
γον τὸ φράσεως, καὶ τὸ ὕψος ἔσιν ἢ τὸ διανοίας, ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ
τιῷ αὐτῷ ἔσθ' ὅπῃ καὶ Συνεσίᾳ ἰδιοτροπίαν καὶ πρὸς τὸ λέγειν και-
νοτομίαν, αὐτοκρατορικῆς τε καὶ ἡγεμονικῆς τινος ὀξυσία φύσεως
λαβόμενα, διευκρινῆσαι ὅπως ἂν, καὶ εὐξυνέτης παντὶ τῷ ἐγκύπτον-
τι ποιῆσαι παρακληθεῖς ὑπὸ τῆς ἰδίων ὁμιλητῆς, ὃ τὸ ὁσίας μνή-
μης πατὴρ ἡμῶν καὶ διδάσκαλος, ὅτε παύσασθαι τὸ ἐν Βακαρζιῷ
χολῆς, εἰς ἀπηνήναιτο, ἀλλὰ καὶ τοὶ ἐπ' αὐτῷ ἤδη τιῷ δύ-
σιν ἔβια ὦν, καὶ πολλοῖς τοῖς παρολαβῶσι καμάτοις τετραυχωμένοι,
ὑπεδύσατο καὶ τετονὶ τὸν ἀγῶνα, ἢ ῥᾶδιον ὄντα μὰ Δία γε, ἢ
δ' εὐεπιχείρητον, καὶ τὰς ὑποσημειώσεις ταύτας εἰς εὐκρίνειαν τῇ
σκοτεινοτέρων χωρίων ἐρανιστάμενος μαθητιῶσι καὶ διδάσκουσι χα-
ριζόμενος ἔξενήνοχεν.

Πλὴν ἀλλ' ὀλίγοι τινὲς ἦσαν ἐντεῦθεν ὑπεκρδαίνοντες, δυσπο-
ρίστῃ, καὶ ἰδιωφελῆς, ἢ κοινωφελῆς, ὁπῶρ ἡμῶν τὸ σκοπέμενον, ἔργα
καταδικασμένον, διὰ τε τὸ πολύμοχθον τὸ ἀντιγραφῆς, καὶ τιῷ τι-
νων μοχθηρίαν, κιβωτίοις τὰ ἑτέροις τισὶν ἐπ' ὠφελείᾳ ἢ κοι-
νῇ φιλοπονηθέντα εἰσδόντων ἐναποκλείειν, καὶ ἔσθ' ἑαυτοῖς ἢ
δ' ἑτέροις τιῷ ἀπόλαυσιν καὶ τιῷ ἐν φάτῃ κῆρα ἐπιτρεπόντων.
Τότε δὲ συννοήσας ἐγὼ, ὀκνηρίας ἡγησάμενος, καὶ πονηρίας ἐσχά-
της, εἰμὴ πάντα κάλων, τὸ καὶ λόγος, κινήτας, ἀγάγοιμι εἰς μέσον,
καὶ κοινῇ πᾶσι παραδείξω, ὥσθ' ἡμῖν ὁ θεαπέσιος ὁ καὶ πρὸς παρ-
εστῆς ἐπ' αὐτῷ τῷ παρὲς. καὶ ἴστα ξένος ἐν ξένοις ὦν, καὶ
γλίσχως ὅς ἰδρώτων καὶ μόχθων ὑπαζῶν, ἐπελαβόμενος ἔρ-
γε, καὶ τέλος ἐπέδειξεν, ξὺν Θεῷ ἀντιλήπτορι, ἐκ τε τῆς ἐμῶν
ὑπερημάτων, καὶ ἐκ συνδρομῆς ἐν μέρει τῆς ἐντιμοτάτων κυρίας
Ἐλευθερίας Μιχαὴλ Ραφαιώτα, καὶ κυρίας Ἀβραμίας Χατζῆ
Δημητρίου Ἀμπελακιώτα, ἀνδρῶν φιλολόγων, καὶ εὐνοϊκῶς μὲν
πρὸς ἐμὲ, ἐνθεσιφδῶς δὲ πρὸς τὸ κοινῇ συμφέρον διακειμένων.

ἔχοντας δὲ, φιλολόγοι πᾶδες Ἑλλήνων, ἱκανὴν ταύτῃ
 χειραγωγίαν, διέρχεσθε ὅλοιπῃ ἀπλανῶς ὅσοι λαβυρινθώδεσι
 καὶ δυσδιεξιτήτοις θριγκοῖς ὠρικεχαρωμένους ὅτι Συνεσίε λειμῶ-
 ας· καὶ ἐντρυφῶντες ἔρρωθε, χάριτας δικαίας εἰς τὸν δαμόνιον
 ὁκένον ὠφεισβύτιν διὰ πολλῶν ὀφελος τῷ βίῳ ἡρόμῳ δαπο-
 μνημονεύοντες.

Τε ἐλογιμωτάτε διδασκάλε Λάμπρε Φωτιάδε τε
ἐξ Ἰωαννίνων, ἐπιγράμματα εἰς τὴν βίβλον.

Πτυκτοῖς ὃν πινάκεσι ΣΥΝΕΨΙΟΣ εὐλαλον ὄσαν
Πτύξας ἐμμέλεις, ἀμφιέλιξε νόον·
Βένδεα δ' ἀμπτύξαι δυσέλικτά γε μῆνος ἀπάντων
Ἔχεν ὀπταμένως, ἧς φρεσὶ ΝΕΙΟΦΥΤΟΣ,
Εὐρυτενῆα μίτον τ' Ἀριάδνης ἐκτολυπέυσας,
Κάλλιπ' ὀπιθογόνοις ἔργον ἀεξίνοον.
Οὔψιν δ' ἀμφοτέροισιν ὕπασσε τύπε φαέεσι
Φαιδριῶ, δαδελχῶν Ἐλλάδι ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ.

Α' λ λ ο.

Ὡς βαίνων ὑπὸ φωτὶ μὲν, ἔρχεται ἦχι θέλησι,
Νυκτὶ δ' ὑπ' ὀρφναίῃ, πλάζετ' αἰκελίως·
Ὡς νῦν τηλεφανῆς ἀμπτύξεσι ΝΕΙΟΦΥΤΟΙΟ
Βίβλος, τὴν κατέχεις, ἔπλετο ΣΥΝΕΨΙΟΥ.
Τοίῳ ἄρα φραζῆρι γ' ἀριζονόῳ, φιλόμασε,
Ἐσπόμενος πρὸ φρόνως, ἵξεαι ἔ ποδεῖς.

Α' λ λ ο.

Πᾶσαν ἄφαρ πτύξον βίβλον ἄλλω Συνεσίοιο,
Δάξεο δ' ἐμμαπέως, τὴν πόρε ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΣΥΝΕΣΙΟΤ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΤΡΗΝΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

*) Νικάνδρω. Ι.

Παῖδας (α) ἐγὼ λόγῳ ἐφηνησάμην, εἶτο μὲν, ἀπὸ
τῆς σεμνοτάτης (β) Φιλοσοφίας, καὶ τῆς σιωννά-
ταύτῃ Ποιητικῆς, εἶτο δὲ, ἀπὸ τῆς πανδήμου Ῥητορικῆς. ἅλλ' ἐ-
πιγυροῖη τίς ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ὁνὸς ἅπαντες, νυνὶ μὲν εἰς αὐ-

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΟΓΙΜΩΤΑΤΟΥ ΚΤΡΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΓΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΥ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΥ.

*) Δίων ὁ χρυσῆς τὴν γλῶτταν ἐπικληθεὶς, κομήτης, ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ
λίαν φιλόκομος ὢν, ἐποίησε βιβλίον Κόμης ἐγκώμιον ἔτω δῆτα λαμ-
πρόν, ὡς ἀνάγκη εἶναι παρὰ τῷ λόγῳ φαλακρόν ἄνδρα αἰχρύνεσθαι. Συ-
νέσιος δὲ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας δι' ἡλικίαν ἢ ἄλλο τι πάθος ἀπο-
βαλὼν, ἐξήνεγκεν ἄλλον λόγον Φαλάκρας ἐγκώμιον, ἐν ᾧ πάντα τὰ
τῷ Δίῳ ἐπὶ ἐπαίῳ τῆς Κόμης ληφθέντα, εἰς ψόγον τῆς Κόμης καὶ
τοῖς κομήταις ὄνειδος ἀντιπεριέστηεν εὐφυνῶς ἔως, ὡς τῆς κομήτης μάλ-
λον αἰχρύνεσθαι τὰ τῷ Συνεσίῳ ἐπερχομένους, ἢ τῆς φαλακρῆς τὰ τῷ Δί-
ωνος. Τῶτον δὴ τὸν λόγον φασί μονὸν πάντες οἱ κριτικοὶ ὡς ἀπέσειλε Συ-
νέσιος μετὰ τῆς παρῆς ἐπιστολῆς πρὸς Νικάνδρον. Περὶ δὲ τῷ Νικάν-
δρῳ τότε ἔδδεν πλέον ἔχομεν λέγειν, ἢ ὅτι τῶν λογίων ἦν καὶ φίλος Συ-
νεσίῳ, πρὸς ὃν ἐπέσαλται καὶ ὁ 75, ἐπιστολή. ἐξ ἧς δῆλον ὅτι καὶ τῶν
ἐν ἀξιώματι ἐτύγχανεν.

(α) Οἱ Ἕλληνες ἀειότερον τῆς συγγραφῆς, πατέρας ἐκάλεσαν τῶν λό-
γων, αὐτὰς δὲ τὰς λόγους ἐκγόνα· ὡς, Ἀθήναιος μὲν ὁ τῆς βίβλου πα-
τὴρ κτλ. Ἀθήν. Ἐπισ. Ι. καλὸν δὲ οἶμαι καὶ παῖδας ἀγαθὰς τοῖς ἐπει-
τα καταλεῖπειν· οἱ μὲν γὰρ παῖδες σωμαίων, ψυχῆς δὲ ἐκγόνοι οἱ λόγοι. Κλήμ.
Ἀλέξ. Στρωμ. Ι. (β) Ἐπειδὴ ὡς περὶ παιδοποιίας τῆς συγγραφῆς
τῶν λόγων μεταφορικῶς ὧδε ποιεῖται τὰς λόγους Συνέσιος, φυλάττων ἐν

δὴ (γ), νῦν δὲ εἰς ἡδονὴν (δ) ἀποκλίναντος (ε). ὁ δὲ παρὼν ἔτος λόγος (ζ) ἦς τινος (η) μὲν ὅτι μερίδος, ἀπὸ τῆς ὑποχέσεως (θ) αὐτῆς κατερεῖ· παρ' ἐμῆ δὲ ἔτις ἡγαπήθη διαφερόντως, ὡς (ι) ἡδίστ' ἂν αὐτὸν εἰσποῖῃσαι (κ) Φιλοσοφίᾳ, καὶ τοῖς γνησίοις ἐγκρίναι. ἀλλὰ τῆτο μὲν ἔφασιν ὑπέρβειν ἀδὲ οἱ Νόμοι τῇ Πολιτείᾳ (λ)· δεινοὶ (μ) γὰρ εἰσιν εὐχρησίας πρὸς αὐτὰ· ἔχει δὲ κέρδος, ὅτι ἂν αὐτῷ λάθρα χαρίσωμαι· καὶ (ν) πολ-
λα.

ἅπασιν τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφορᾶς, ὑποτίθῃσιν, ὡς εἰκός, ἐν τῷ λόγῳ καὶ οἷον ἀγαμέτας εἰαυτὴ τὴν Φιλοσοφίαν, καὶ Ποιητικὴν, καὶ Ῥητορικὴν. Ἀλλὰ τὴν μὲν Φιλοσοφίαν καὶ Ποιητικὴν, γνησίας τε καὶ νομίμους, τὴν δὲ Ῥητορικὴν, οἷα τινα παλλακὴν· τῆτο γὰρ ὑκαρινττόμενος, τὴν μὲν Φιλοσοφίαν σεμνοτάτην, εἴτ' ἐν σωφρονεστάτῃ ὠνόμασε, καὶ τὴν Ποιητικὴν σύνναον ἦτοι σύνοικον ταύτῃ καὶ σύνεδρον· πάνδημον δὲ, εἴτ' ἐν κοινῇ καὶ δημοσίᾳ εταιρίᾳ τὴν Ῥητορικὴν. Παίζων δὲ ταῦτα πάντα εἰρήκει καὶ ἀσεβήματα τῇ κατασκευῇ τῆς ἐπιστολῆς μηχανώμενος· εἰμὴ τις ἀλογίστας τὰ τῆς μεταφορᾶς εἴποι, ὅτι σεμνοτάτην μὲν εἶπε τὴν Φιλοσοφίαν, ὡς γινώσκον ἔσαν θεῶν καὶ ἀνθρώπων πραγμάτων, ἥπερ ὥρισαι τοῖς πάλαι σοφοῖς· τὴν δὲ Ποιητικὴν σύνναον τῇ Φιλοσοφίᾳ, ὡς καὶ αὐτὴν περὶ θεῶν τὰ πολλὰ διαλεγομένην, γένεσιν αὐτῶν καὶ ἔργα καθιστοῦσάν. Πάνδημον δὲ τὴν Ῥητορικὴν ὡς ἐκ τῶν ὀλίγων καὶ τῶν, οἷος αὐτὸς Συνέσιος, ἔργον ἔσαν ὡς ἡ Φιλοσοφία, ἀλλὰ τῷ τυχόντος καὶ τῷ δήμῳ πάντος. Σὺ δέ μοι σημειῶσαι ὅτι ἐν τῷ περὶ Βασιλείας λόγῳ, καὶ τὴν Ποιητικὴν αὐτὴν, ἣν ὧδε σύνναον καλεῖ τῇ Φιλοσοφίᾳ, πάνδημον τέχνην ὠνόμασε. καὶ, κομίζοι λόγους γαῦρους τε καὶ χλιδῶντας, οἷος Ῥητορικὴ καὶ Ποιητικὴ τίκτεσι, πάνδημοι τέχναι, πάνδημα ἔκγονα. (γ) Εἰς μελέτην καὶ θεωρίαν τῶν ὄντων.

(δ) Εἰς διατριβὴν καὶ διάχυσιν. (ε) Πέφαντος, ἐπιδοθέντος. ἡ δὲ μετοχή διὰ τῶν ὅσας ἀναλυτέα. (ζ) Ὅς σοι πέμπεται μετὰ τῆς παρέσεως ἐπιστολῆς. (η) Ἀντὶ τῆς, πῶς ἐστὶ μερίδος. (θ) Εἴτ' ἐν τῆς ἐπαγγελίας, ἣτις λέγεται καὶ ἐπαγγελία, ὡς συληθῆναι, ἥπερ κατὰ πλάτος ἐπαγγέλλεται ἐρεῖν ὁ λόγος δηλῆσαι. (ι) Τὸ ὡς, ὡταποδοτικὸν ἐστὶ τῷ ἡγεμένῳ ἔτις· τὸ δ' ἐκ τέττε ἀπαρέμφατον ἀντὶ ὀριστικῆς ἐγκρίσεως.

(κ) Τίδοιται τῇ Φιλοσοφίᾳ, καὶ οἷς ἐκ τῆς γνησίας ἐγεννησάμην γαμετῆς τῆς Φιλοσοφίας δηλαδὴ, συναριθμῆσαι· εἰληπται δὲ καὶ ταῦτα ὡς περ τὰ λοιπὰ μεταφορικῶς. (λ) Γενικώτερον εἶπε τῆτο εἰς τὸ ἐξ ἑ μετέχεται τὰ τῆς μεταφορᾶς ἀναδραμάιν, (μ) Σφοδρεῖ, δεινοί.

λά' τ' ἀσφαδαίας μερίδος εἰς αὐτὸν εἰσώλεγκα. Ἄν μὲν ἔν κ' σοὶ δοκῇ, κοινῶσαι τὸν λόγον τοῦ Εὐλαῖου· ὑποψηφισαίς (ξ) δ', ἐπανίτω παρὰ τὸν πέμψαντα· τὰς πιθήκας γὰρ φασιν ἐπιδιδάν τέκωσιν, ὥσπερ ἀγάλμασιν ὀνατενίζειν τοῖς βρέφεσιν, ἀγαμέναις δ' ἀλλῶς. Οὕτως (ο) δεῖν ἢ φύσις φιλότεκνον! τὰ δὲ ἀλλήλων ὀρώσιν, ἅπερ δεῖ, πιθήκων παιδία (π). ἑτέροις ἔν ὀπηρεπτεόν ὀζητάζειν τὰ ἔκγονα· αἱ γὰρ εὐνοῖαι δεινὰ δεκῶσαι (ρ) τὰς ψήφους· διὰ τῆτο (σ) Λύσιππος (τ) Ἀπελλῶ εἰς τὰς γραφὰς εἰσῆγε, κ' Λύσιππον Ἀπελλῆς.

Γω-

(ν) Ο' καὶ σύνδεσμος ἀντὶ τῆ γὰρ αἰτιολογίαν γὰρ τινα ἐμφαίνει ὧδε.

(ξ) Ἀδόκιμος κριθεῖς. (ο) Θαυμαστὸν ἐπιφώνημα ἀνατυπόδοτον.

(π) Τὸ πιθήκων παιδία, ἐξηγήσεις ἐστὶ τῆ ἅπερ ἐστὶ. (ρ) Εἴτ' ἔν ἀ-

δίκως βαλεῖν τὰς ψήφους· ὁ ἐστὶ παρακρίναι. (σ) Δι' ὅ,τι δεινὰ εἴτ' ἔν ἐπιπύδεται· αἱ εὐνοῖαι δεκῶσαι τὰς ψήφους. (τ) Ο' μὲν Λύσιππος Σικυωνίως ἦν τὸ γένος, τὴν ἐπιστήμην ἀγαλματοποιός· ἤμασε περὶ τὸ 334· πρὸ Χριστοῦ· ὁ δ' Ἀπελλῆς τὸ μὲν γένος Κολοφώνιος, θέσει δὲ Εὐφείσιος, τὴν δὲ τέχνην ζωγράφος· ἐγένετο κ' αὐτὸς ἐν τοῖς αὐτοῖς χρόνοις Λυσίππου· ὁ γὰρ Συνέσιος φησὶν ὅτι Λύσιππος εἰσῆγεν εἰς τὰς γραφὰς Ἀπελλῆν, κ' ἔτος ἐκεῖνον ἐπὶ τὰς εὐνὰς, ἑδότερος τέτων τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ τὴν κρίσιν τῶν ἔργων πιστεῦον, καίτοι ἐς ἄκρον ταύτης ἀμφοτέροι ἐλληκανότες. Οὕτως ἑδὲ τὰς λόγων δημιουργῶν τῇ ἰδίᾳ ἀρετῇ τὴν κρίσιν τῶν λόγων πιστευτέον, καὶ ἐς ἄκρον παιδείας δοκῶσιν ἐλληκέναι τυφλὸν γὰρ, φασὶν, τὸ φιλεῖν περὶ τὸ φιλέμενον· κ' ἐστὶ μὲν ἢ εἰκὼν θαυμαστῇ, κ' τῷ εἰκονιζομένῳ προσφυσάτῃ· ὀγεμὴν τὰ Λατινικὰ εἰς τὰς ἐπιστολάς ταύτας ἐρανισάμενος σημειώματα, σφαλῆναι φησὶν εἰς μνήμην κ' ἱστορίαν Συνέσιον, ἄλλων ἀντ' ἄλλας λαβόντα· κ' γὰρ ἑδὲ ἔχεται, φησὶν, ὅπως λόγῳ λέγειν ὅτι Λύσιππος εἰσῆγεν Ἀπελλῆν, ὁ ἀγαλματοποιὸς ζωγράφος, κ' εἰς γραφὰς, ὁ μὴ γραφὰς ἀλλ' ἀγάλματα δημιουργῶν· ἢ μὴν ἀλλ' ἑδὲ ὅτι ἐκεῖνον ἔτος διὰ τὸν αὐτὸν λόγον· ταῦτα δ' ἂν εἴη, φησὶ, Πρωτογένει μᾶλλον εἰκεῖα λεγόμενα κ' Ἀπελλῆ, ἢ Λυσίππου κ' Ἀπελλῆ. Καὶ δὴ καὶ αὐτὸς ἐπελθὼν ἅπαξ κ' δις, ἅπερ διέξεισι Πλίνιος ἐν τῷ λδ', βιβλίῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας περὶ Λυσίππου, καὶ τῷ λε', περὶ τῆς Ἀπελλῆ, ἢ μὴν ἀλλὰ κ' τὸ Γαλλιστὶ ἀρίστως συγγεγεγραμμένον ἱστορικὸν Λεξικὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Παιδευμένων, κ' τὸ τῆς μεθοδικῆς Ἑγκυκλοπαιδείας, ἑδομῆς εἶς ὃν Ἀπελλῆν εἰσαχθέντα ὑπὸ Λυσίππου, ἢ τῆτον ὑπ' ἐκεῖνον εἰς γραφὰς ἢ εἰς

*) Γ'ωάννη. 2.

Α'φοβία μεγίστη, τὸ φοβεῖσθαι ὅτι νόμιμος (α)· σὺ δὲ αὐτοῦ ἡχωήθης αἰεὶ φανύσθαι φοβήμενος· τοιγαρὲν δέδιδι ὅτι ἐχθρὸς, καὶ μετὰ τήτων ὅτι δικαστὴς, ἂν μὴ κλέπτωσι (β)· καὶ κλέπτωσι μὲν, μὴ σὺ δὲ ἥς ὅτι πλείω διδῆς, ἢ δὲν ἥττον εὐλαβετέον ὀργίζονται ὅτι ὑπὲρ τῶν νόμων, ὅταν καὶ μισθοδότας πρὸς ὁσὺ λαβῶσιν (γ).

**) Τῷ ἀδελφῷ Εὐοπτίῳ. (3)

Τρίτη μὲν ἦν Αἰχίνη· κειμένω· ἡ δὲ ἀδελφιδῇ (α) τότε πρῶτον ἦκεν ὅτι τὸν τάφον· καὶ ὅτι οἶμαι νομίζεται νυμφευτρίαις (β)

βα-

ἀγαλματα. ἡμῶν ἀλλ' ὅτι εἰς ὁμιλίαν ὅλως ἀλλήλοισι ἐλθόντας. Περὶ δὲ Πρωτογενέος καὶ Α'πελῆ, καὶ τῆς μεταξύ τήτων συνηθείας καὶ οἰκειότητος ἐξέρχεται πολλὰ καὶ περιέργη, ἐξ ὧν εἰκότως ἄν τις εἰκάσειεν ὅτι εἰσῆγον ἄλλήλους εἰς τὰς ἑαυτῶν γραφάς· ῥητῶς γὰρ ὅτι περὶ τήτων εἴρηται τι τοιοῦτον· ἐστὶν ἄρα πιθανὸν ἐκλαδόμενον τὸν Συνέσιον, ἄλλον ἂν ἄλλος λαβεῖν. πλὴν ἀλλὰ καὶ ὅπως ὅτι ἥττον θαυμαστὰ τὰ τῆς ἐπιστολῆς χάριτός γε καὶ ἀξιοσύνης ἕνεκα.

(*) Ο' Γ'ωάννης ἔτος δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς πρὸς ἐν ἐπέσταλται καὶ ἡ 44, καὶ ὅτι μένηται καὶ τῇ 104. (α) Ο' γὰρ τὸς νέμους φοβήμενος πρὸς τὰ λοιπὰ πάντα τυγχάνει θαρραλειώτατος. (β) Λαμβάνωσι δῶρα.

(γ) Οἱ δικασταὶ καὶ ἀπλῶς ὅπως ὀργίζονται ὑπὲρ τῶν νόμων καὶ τῶν παραβαίνοντων· ὀφείλουσι γὰρ τῷ ἐπιτετραμμένῳ σφίσι δὲ τῆς πολιτείας· ὅταν δὲ λάβωσι πρὸς τῷ καὶ μισθοδότην, εἴτ' ἐν δωροδόκῳ τὸν ἀδικηθέντα, ἐτι μᾶλλον ἐργίζονται, καὶ διὰ τῷ ἐτι μᾶλλον εὐλαβετέον αὐτὸς.

(**) Εἰς τῇ παρῶν Ε'πιστολῇ ἀταξίαν τινὸς γυναικὸς νεογάμου καὶ συγγενέος διέξοισιν ὁ Συνέσιος πρὸς Εὐόκτιον τὸν ἀδελφόν, ἄλλην ὡς εἰκοι πόλιν οἰκόντα, ἢ πρὸς τὴν ὡραν ἀποδημέντα. ἦν δὲ τὸ γυναικὶν τῷ ἀδελφιδῇ καὶ κειμένω, εἴτ' ἐν τεθνηκότος Αἰχίνης ἔτος δὲ συγγενέος Συνεσίῳ, τίνα δὲ τὴν συγγένειαν σαφῶς ἐκ ἔχοντες λέγειν· συνάγεται δὲ ἐκ τῆς Ε'πιστολῆς, ὡς Α'ρμόνιος, ὅτι περὶ τὰ μέσα μένηται τῆς Ε'πιστολῆς, ἀδελφῇ τινι Συνεσίῳ ἢ πατρὸς αὐτῆς συνώκει, ἐξ ἧς ἔχει παῖδας πρεῖς, τὸν τεθνηκότα Αἰχίνην, τὸν Ἡρώδη, καὶ τὴν μητέρα τῆς νεογάμου· ἢ τις νεογάμος ὀρφανὴ γυνὴ, ὡς εἰκοι, μεῖναι, ὑπὸ τὴν διοίκησιν ἐτι-

βαλίζειν ἐπ' ὀφρυάαν· ἀλλ' ἐν φοινικίδι (γ) ἔς τότε, ἔς διαφ-
νῆς ὁ κεκρύφαλος (δ), ἔς χρυσία ἔς λίθους (ε) ὀξήρητό τε καὶ
πρίεκετο, ἵνα μὴ τῷ νύμφῳ σύμβολος ἀπαίσιος (ζ) γένηται.
Καθεζομένη γὰρ ἐπ' ἀμφιπεφύλα καθέδρας, φασίν, ἀργυρό-
ποδος, πολλὰ κατεμέμφετο τῷ ἀκαιρίαν (η) τ' συμφορᾶς· ὡς
ἢ πρότερον ἐχρίω, ἢ μετὰ τὸν γάμον ὑποθανεῖν· ἔς πῶς ἡμᾶς,
ἐφ' οἷς (θ) εὐδυσχερῆς ἐμύωις (ι). μόλις δ' ἔν ὠριμένας τῷ
ἐβδόμῳ (κ), καὶ ἡμεῖς εἰσιάκειμεν τὸ δειπνον τὸ ὀπτι-
φιον,

Λεὶ Ξ Ηρώδης πρὸς μητρὸς αὐτῇ θείας τυγχάνοντος· Ηρώδης δὲ εἰς ὧ-
ραν ἔσαν, ἐξέδοτο ἀνδρὶ κατ' ἐδὲν ὁμοίῳ τῇ τῶν προγόνων λαμπρότητι·
ἐν τῷ τελείῳ δὲ τὸς γάμους, ἢ ἔς μακρὸν ὕψος συνέστη δαπάναν τὸν
Αἰχίνην. ἢ ἐν βελτίῳ ἀδελφιδῇ (Ξ Αἰχίνης) νεόγαμος ἔσα, ἐκ ἐξήλ-
δε μετὰ τῶν λοιπῶν συγγενῶν τῇ ἡμέρᾳ Ξ ἐνταφιασμὸς εἰς τὸν τάφον
Ξ θείας, ἀλλ' ἐς τρίτην ἀπ' ἐκείνης, ἔς τότε ἔχ' ὡς ἔδει, ἀλλ' ἐν φοινικίδι
κτ. Ταύτην τοίνυν αἰτιάται τῆς ἀταξίας, ἔς τὸν θάτον αὐτῆς Ηρώδην ὡς
δυγατριδὴν ἔσαν Αἰμονίς· ἔς αὐτὸ Κένερος ἐνθρονεῖται, ἀνδρὶ τῶν
ἀφροεσάτων ἀρμόσαντα.

(α) Αἰδελφιδῇ ἢ ἀδελφῇ ἢ ἀδελφῆς ὡς ἐνταῦθα θυγάτηρ, τὴν ἔστιν ἢ
ἀνεψία. Γέρον δὲ ὅτι ἔς μὲν ἡμεῖς νῦν ἀνεψίους καλέμεν, οἱ Ἕλληνες τὸ
πάλαι ἀδελφιδῆς ἔλεγον· ἔς δ' ἐκάλουν ἐκεῖνοι ἀνεψίους, τήτους ἡμεῖς ἐξαδελ-
φους ὀνομάζομεν. (β) Νυμφεύτρια ἐστὶν ἢ συμπεπομένη τῇ νύμφῃ ὑπὸ τῶν
γονέων παρὰ νυμφος ἢ νυμφόκομος, ἢ ἡμεῖς ἀδελφοποιτὴς ἢ πραιτίμισσαν
κατ' ἄλλης χώρας ἰδίωμα καλέμεν· ὁ δὲ Συνέσιος καινοτρόπως πῶς νυμ-
φεύτριαν αὐτὴν ταύτην τὴν νύμφην καλεῖ, ἢ ὁ Σειδάς νεόγαμον λέγει· νύμ-
φη γὰρ ἢ νεῶς γαμηθεῖσα, ἢ ἡ ἀρτίς εἰς γάμον ἐρχομένη. (γ) Φοι-
νικὶς ἱμάτιον ἢ φοινικὴν πλατὺ· κλίνη δὲ φοινίκης, ἴδος, ὡς ἐφερεῖς, ἐ-
φερεῖδος. (δ) Κεκρύφαλος, κεφαλοδέσμιον, τὸ παρ' ἡμῶν σαρίκι λεγό-
μενον, ὃ φέρει τῶν Βυζαντιῶν ἢ Βλαχοπογδάνων τὰ γυναικα.

(ε) Τὸ μὲν ἐξήρητο λαμβάνει πτω·) ἔς χρυσία) ἔς λίθους
τικόν τὸ, λίθους· τὸ δὲ περιέκετο,) X)
τὸ, χρυσία· χιάζει δὲ τὰ τῆς συντάξεως.) ἐξήρητό τε) ἔς περιέκετο.

(ζ) Οἰωνὸς κακὸς, σημεῖον ὀγερσέζικον. (η) Τὸν παρὰ καιρὸν θάνατον.

(θ) Ἐπὶ τῷ τῷ συγγενῆς θανάτῳ καὶ ὃν εὐδυσχερῆς, ἢ δὲ ὃν ἡμεῖς ἐ-
λύπη ἢ ἀθυμία εὐθυμος αὐτὴ εἶναι θέλωσα ὡς νεόγαμος. (ι) Ὡς γίγεται
χαλέπαι· τινὲς γράφουσιν ἐμνήρια, δοκιμώτερον ὅμως, τὸ πρῶτον τὸ γάρ-

φιον, αὐτῷ τε κ' τῷ φλύαφον βαυῷ τῷ τιτθίδα, ὅπ' τὸ
 ζεύγος ἀναβιβασαμένη τὸ ὄρικόν (λ), πληθύνει ἀγοραῖς, ἀπα-
 σι τοῖς παρασήμοις (μ) ἐπόμευεν εὐδῷ Τευχείρων (ν) ἐλαύ-
 νουσα· μέλλει γὰρ κ' εἰς τῷ ὁπῶσαν ἐβδόμῳ ταυνιώσεσθαι τε (ξ),
 κ' πυργοφόρος (ο) κατὰ τῇ ἢ Κυβέλῃ, περιλεύσεσθαι. Τέτοις ἡ-
 μῖς, μὲν ἔδεν ἀδικήμεθα, πλὴν δ' καταφανεῖς γεγονέναι, λί-
 αν ἀναισθήτας ἔχοντες συγγρηῖς· ὁ δὲ ἀδικήμενος, Ἀρμόνιος
 ὅστις ὁ δ' θυρωρὸς πατήρ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῷ (π), τὰ μὲν ἄλ-
 λα

τοὶ δεύτερον νεωτέρων ἐστὶ χηματισμός. (κ) Ἐξὸς ἦν ἀρχαιότατον ἐς ἐβδό-
 μην τὰς ἀποικομένους δευτεῖν, ὅπερ κ' παρὰ τῇ Δείᾳ Γραφῇ εὐρίσκεται· καὶ
 ταύτῃ δείκνυν ποιῆν ἐπιτάφιον, ὃν κ' ἐφ' ἡμῶν ἤδη πολλοὶ ποιῶσιν ἀμέσως
 μετὰ τὴν κηδείαν τῶν ἀπελθόντων, Μακαρίων τῶτον προσαγορεύοντες.

(λ) Ὀρεῖα ζεύγη, τὰ ὑπὸ ὀρέων εἶτ' ἐν ἡμίονων ἐλκόμενα ὀχήματα· ὀ-
 ρείας γὰρ ἐκάλεον τὰς ἡμίονους. (μ) Ἀντὶ τ' ἐπισήμοις, ἐνδόξοις, πολυτίμοις,
 παράσημον γὰρ κ' τὸ κίβδηλον, κ' τὸ ἐπισήμον ὡς ἐνταῦθα. (ν) Τευ-
 χεῖρα πόλεις παραθαλασσίαι πρὸς δυσμὰς τῆς Κυρήνης εἰ μακρὰν ταύτης
 κειμένη, μία τῶν πέντε πόλεων ἐξ ὧν ἡ χώρα Παντάπολις ἦν· ἐλέ-
 γετο κ' Ἀρσινόη ἢ αὐτή· τὸ δὲ ἐλαύνουσα κατ' ἐλλείψιν προήνεκται· ἐλλεί-
 πει γὰρ, τὰς ἡμίονους ἢ τὸ ἄρμα· ἢ τὰς ἵππους· σύνηδες δὲ τὸ τοιοῦτο.

(ξ) Στεφανώσεσθαι· ταυνία γὰρ σέμμα ἐστὶν ὑψηλὸν πυργοειδὲς ἐξ ὑψά-
 σματος, ἢ τριχῶν ἰδίων ἢ ἐπεισάκτων ἐσκευασμένον, περὶ δ' κ' Γενηγόριος ὁ
 Ναζιανζηνὸς τὸ, μὴ κεφαλὰς πυργώδε νόθοις πλοκάμοισι γυναῖκες εἰρηκαί·
 (ο) Στέφανον πυργοειδῇ ἐπὶ κεφαλῇ φέρουσα, εἰς γράφει τὴν Κυβέλην.
 Κυβέλη, δὲ ἢ Ρ'εῖα ἢ μήτηρ τ' Διός· ἦν δὲ Κυβέλη παρὰ τὰ Κύβε-
 λα ὄρη· ὀρεῖα γὰρ ἢ θεός· τινὲς δὲ τῶν μυθολόγων φασὶν αὐτὴν εἶναι τὴν
 Γῆν· δι' ὃ κ' γράφει, φασί, ταύτην δίσκον κατέχευαν τῇ χειρὶ, κ' πύργον
 ὡς στέφανον, φέρουσαν ἐπὶ κεφαλῇ· κ' τὰ πολλὰ ζεύγαι, εἶτ' ἐν ἄρματι λεόντων
 ἐποχευμένην. (π) Τὸ, ὡς ἂν εἴποι Σαπφῷ, τισὶ μὲν δοκεῖ πρὸς τὸ, ὁ δ' ὅστις
 πατήρ ἔχει τὴν χάριν εἶτ' ἐν τὴν ἀναφορᾷ, νομίζουσιν ὡς ἐς τ' ἔνομα σκώ-
 πτων ἐκάλεσε θυρωρὸν τὸν Ἡρώδην Συνέσιος, ὥσπερ, φασί, κ' Σαπφῷ ἄλ-
 λον τινὰ ἐν τοῖς ἔπειν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βέλτιον ἔχειν πρὸς τὸ, τὰ μὲν ἄλλα
 σώφρων κ' μέτριος κτλ. ἀναφερόμενον· εἶπε ὁ λόγος ὡς τῷ Συνεσίῳ πρὸς
 Ἀρμόνιον εἰ πρὸς Ἡρώδην ἀποτείνεται· ἄλλως τε κ' τὸ εἶναι τινὰ θυρωρὸν εἰ
 φαίνεται ὅπως ἄτιμον, ὥς ἀτιμωθῆναι κ' τὸν Ἡρώδην· τῆς τοιαύτης προ-
 σηγρηῖας, ὅπερ τῶν πολλὰ ἐνδεχομένων ἐστὶ κ' ὄνομα τιμῆς ὑπάρχειν τῷ πατρί

λα σώφρων καὶ μέτριος ἐν τῷ κατ' ἑαυτὸν βίῳ ἡρόμηνος· ἀλλ' ὑπὲρ εὐημερίας ἀμφισβητήσας τῷ Κέρκροπι (ρ) διετέλεσε. Τά τε δ' πλέον ἢ Κέρκροπος τῷ θυγατρὶδῶ ὁ θεῖος Ἡρώδης καὶ θυρωρὸς εἰς Σωσίας τε καὶ Τιβίας (σ) ἀπέδoto (τ)· πλὴν εἰ μὴ τι λέγασιν, ὅσοι καὶ τὸν νυμφίον ἡμῖν μητρόθεν (υ) ἀποστεμνύουσι ἡμεαλογῶντες αὐτὸν ἀπὸ τ' ἐν φήμῃ Λαίδος (φ)· ἡ γὰρ Λαῖς, ἔφη τις ἤδη λογογράφος, ἀνδράποδον ὡς Ὑκκαρικόν, ἐκ
Σι-

ἡμῖν Πορτάρης ἰσοδυναμῶν. Ἡ δὲ Σαπρῶ, ψάλτρια ἦν λυρική, Λεσβία τὸ γένος· ἤμασε καὶ τὴν μὲν, Ὀλυμπιάδα· ἔγραψε πολλά, ἐξ ὧν ἔδεν ἑτερον διεσώθη εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς κοινῆς ναυαγίας τ' ἔγινες, ὅτι μὴ ὡδή τις ἡ ὕμνος εἰς Ἀφροδίτην, καὶ ὅλην ἅττα τεμάχια, ἐν οἷς ἔδεν εὖρον ὁμοιον τοῖς περὶ τ' Ἀρμονίᾳ ἢ Ἡρώδης λεχθεῖσιν ὡς τῷ Συναίσῃ. (ρ) Κέρκροψ πρῶτος βασιλεὺς Ἀθηναίων, κατήχθη ἀποικος εἰς Ἀττικὴν ἐξ Αἰγύπτου περὶ τὸ 1558· ἔτος πρὸ Χριστοῦ, καὶ ἐκόλισε ταύτην ἀγρίαν τέως τυγχάνουσιν. ἐκλήθη διφυής· μὲν τινες διὰ τὸ δῶν προῖναι φωνᾶς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ δὲ ἄλλες, ὅτι νόμον ἐξέδoto τὰς γυναῖκας παρθένας εἶναι ἔσας, ἐν ἐκδίδoσθαι ἀνδρὶ, ζωώδητινα μίξιν τὸ πρότερον μισγυμένας, καὶ ἔδενός ἔσας γυναῖκας, ἀλλ' ἐκάς τις εἰς πορνείαν ἑαυτὰς ἐκδιδέσας, κἀντεῦθεν ἔγνωσαι ἕκαστος ἐξ ἑκατέρας τῶν φύσεων, εἴτ' ἐν τῶν γονέων, ἐκ τ' ἐτέρου μόνος τῆς μητρός· μέχρι τότε ἀπάντων γινώσκόμενων. Διελήπτο δὲ καὶ εὐημερίας πάντων Ἑλλήνων, εἰς πάντων τὸ κατ' ἐκείνα καιρὸς καὶ τὴν Ἑλλάδα κτηνώδη βίον ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς δευρὸς ἐλκόντων, αὐτὸς μόνος μεθ' ὧν ἐπηγάγετο ἀπ' Αἰγύπτου ἐβίω τε ἀνδρωπίνως, καὶ τὰς ἄλλας βίῳ ἐδίδαξε. (σ) Τὸτ' ἔστιν εἰς ἀνδρώπας, ἀρρεῖς καὶ ἀρρεῖς· Σωσίας γὰρ καὶ Τιβίος ὀνόματά εἰσι δέλων, οἱ δοκῶσιν ἀνδρωποὶ γεγονέναι χαῦλοι καὶ ἀρρεῖς, ἐξ ὧν πάντες οἱ τοιοῦτοι, Σωσίαί καὶ Τιβιοί καὶ παρωνυμῶν ἀκέρων. Ἐχρήσατο τῇ ἐρμηνείᾳ ταύτῃ καὶ Λεωνόρως ἐν τῷ, Τίμων ἢ Μισώδρωπος· ἐκείνος μὲν (φασὶν) ἀρπασάμενός με αὐτῇ δέλτῳ, θέει φέρων, ἀπὸ τ' ὡς Πυρρίῳ ἢ Δρόμωνος ἢ Τιβίῳ, Μεγακλῆς ἢ Μεγαβύζος ἢ Πρώταρχος μετονομαθεῖς. (τ) Πρῶτος, ἐπώλησε δώροις ἢ δωπεικῶν τ' νυμφίος ἡττηθείς· ἀπὸ δὲ τ' ἐξέδοτο, ἐχρήσατο ἐπίτηδες τῷ ἀπέδοτο (ὃ σημαίνει τὸ ὥσπερ ἀνδράποδον καὶ κτήνος ἐπώλησε) τὸ τ' γάμος ἀποκὼν καὶ ὁμοιον σκώπτων.

(υ) Μητρόθεν, εἶπε πατὴρ ὅδε ὄνομα ἔχει ὅτι γένος εἰπεῖν ἔχει.

(φ) Ἡ μὲν Λαῖς, ἐκίστημος ἦν ἑταῖρα περὶ πρὸς τὸ 340· πρὸ Χριστοῦ ἔτος ἀμάσασα· ἐγένετο καὶ ἐτράφη ἐν Ὑκκαρίῳ πόλει τῆς Σικελίας· ἥς καταγεγρα-

ΣΥΝΕΣΙΟΥ

Σικελίας ἐωνημένον, ὅθεν ἡ καλλιπαις (χ) ἡ τεκῆσα τὸν πατριόγοντον (ψ)· καὶ αὐτὴ πάλαι μὲν ἐπαλλακείετο ναυκλήρῳ δεσποτῇ· ἔπειτα μέντοι ῥήτορι, καὶ τῷ δεσποτῇ· τρίτῳ μετ' ἐκείνης ὁμοδελῷ, καὶ λάτρᾳ τῇ πόλει· ἔπειτα λαμπρῶς (ω) τῇ πόλει, καὶ πατρὶ (α2) τῇ τέχνῃ, ἥς (β2) ἐπειδὴ τὴν ἐργασίαν ὑπὸ (γ2) χαλαρᾷ ῥυτίδι κατέλυσε (δ2), τὰς (ε2) ἐν ἡλικίᾳ παιδοτριβεῖ, καὶ τοῖς ξένοις ἀντικαθίστησιν (ζ2). ὁ υἱὸς ὁ ῥήτωρ (η2) ἀφείδωαί φησι τὴν ἀνάγκης (θ2) νόμου, μητέρα τρέφειν ἐταί-

φείσης ὑπὸ Νικίᾳ θ τῶν Ἀθηναίων γενηγῆς, μετεκομίδῃ εἰς Κόρινθον πόλιν τῆς Ἑλλάδος εὐδυνῶσαν τῷ τότε χρόνῳ εἰς εὐφροίαν ἑταιριδῶν· ἐν ἣ δια κάλλους ὑπερβολὴν ὑπῆρξεν εἰς ἑαυτὴν ἐξ ἀπάσης Ἑλλάδος πάντας τὰς πλέτας καὶ δόξας καὶ γένει κομῶντας, ἐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς ὅτι σεμνοτάτας τῶν φιλοσόφων· ἰσότηται γὰρ ἔρωτι ταύτης ἐλευκότες Ἀριστοτέλης ὁ Κυρηναῖος φιλόσοφος· καὶ ἕτερός τις Κυρηναῖος, ὃς τις καὶ γαμήσειν ταύτην ὑπέχετο, καὶ Διογένης ὁ Κυνικός, καὶ Δημοκρίτης ὁ ῥήτωρ, ὃς καὶ τὸ θρυλλόμενον ἐκ ἀνῶμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν, εἶπε πρὸς αὐτὴν μυρίας αὐτὸν δραχμὰς αἰτησαμένην εἰς παννυχίδος μισθόν· καὶ τὰ μὲν τῆς Λαίδας τοιαῦτα· τὴν δὲ μητέρα Συμφίᾳ φησὶ λογεῖν ἀπὸ ταύτης Συνέσιος, ὡς ἐκ Σικελίας καὶ αὐτὴν, ἐξ ἥς Λαῖς ἔλκεσαν τὸ γένος· τὸ γὰρ ὅθεν πρὸς τὴν Σικελίαν ποιεῖ τὴν ἀναφορὰν, ἐ πρὸς τὴν Λαῖδα ὥσπερ ἔδοξε τισιν, οἵτινες καὶ διὰ τὸν πρὸς τὴν Λαῖδα τῶν Κυρηναίων φιλοσόφων ἔρωτα φησὶ λογεῖν ἀπὸ ταύτης τὴν καλλιπαιδα Συνέσιον ἔφασαν. (χ) Εἰρωνικῶς ἀντι θ, ἡ κακὴ τέχνη κακὴ μήτηρ. (ψ) Περιβόητος, μέση λέξις ἐστὶ καὶ τὸν Βακχόν, ὁ ἐπὶ κακῇ ἢ ἀγαθῇ φήμῃ ἔχων· ὅγε μὴν Ἀμμόνιος ἐν τῷ περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λόξεων, φησὶν ὅτι τὸ περιβόητος καὶ ἐπιβόητος αἰεὶ ἐπὶ κακῇ τίθενται, ἐπὶ καλῇ δὲ μόνον τὸ διαβόητος. (ω) Φανερά πᾶσι τοῖς πολῖταις. (α2) Πρώτη ἀπασῶν ἢ ἐν τῇ τέχνῃ. (β2) Ἑταιρικῆς τέχνης. (γ2) Ὅτε ῥυτίδων τὴν ὀψιν πεπλήρωται, ἐξάρωσε, χρόνον γὰρ ἡ ὑπὸ πρόδεσις ὧδε σημαίνει.

(δ2) Ἐλῆξε, παρετήσατο. (ε2) Τὰς ἑσας ἐν ἡλικίᾳ νεανικῇ ἐπιτηδεύει πρὸς τὰ τοιαῦτα τὰς νέας δηλαδὴ. (ζ2) Ἀνθ' ἑαυτῆς παρίσθῃ, δίδωσι, τοῖς ξένοις. (η2) Ῥήτορα λέγει τὸν συμφίον, καθ' ὅτι ῥήτορι δεσπότη παλακευομένη ἡ μήτηρ αὐτῆς, ὡς εἰρηκεν ἀνωτέρω, ἔτεκεν αὐτὸν. (θ2) Ὅτι ἀπηλλάγη θ νόμου θ ἀναγκάζοντος ἔκαστον τρέφειν τὴν ἑαυτῆς μητέρα, ἐτέρω νόμῳ ἴσως κελύοντος μὴ τρέφειν ταύτην ἑταίραν ἔσσαν καὶ μοιχαλίδαν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΥ.

ταύραν. ἄπαγε δὲ νόμῳ τοῖς γὰρ ἔτω γεγονόσιν (12) ὑποδέδεικται μὲν ἡ μήτηρ, ὁ δὲ λοιπὸς τῆς γονέων, ἀμφισβητήσιμος. ὅσον ἔν ἀμφοτέροις (12) παρὰ τῆς εὐ̄ γεγονότων ὀφείλεται, τῷτο πᾶν ἦκειν ἔδει παρὰ τῆς ἀπατόρων εἰς τὰς μητέρας.

*) Τῷ αὐτῷ. 4.

Λύσαντες (α) ὅτι Βενδιδεῖς (β) πρὸ δαίλης (γ) ἐώας, μόλις ὑπὲρ μεσῶσαν (δ) ἡμέραν, τὸν Φάριον Μύρμηκα (ε) παρηλλά-

ξα-

(12) Εἰς πορείας δηλ. (12) Τῷτε πατρὶς καὶ τῇ μητρὶ παίζων δὲ λέγων τῷτο.

(*) Συνέσιος ἐκβαλεῖται τῇ ἀπ' Αἰλεξανδρείας ἐπὶ Κυρήνην ἀναγομένη· ἐν τῷ μεταξὺ δὲ πλὴς χεῖται ἐναντίοις τοῖς πνεύμασι· μετὰ πολλὰς τὰς κινδύνους δοποβαίνει κάλιν σῶς εἰς τὴν γῆν, πρὸς βύτη χωρὶς λιμενισκίῳ Ἀζαρίῳ καλεσμένῳ τὴν ναὺν ἐνορμήσαντος· ἐντεῦθεν ἐπιστέλλει τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν τῷ Ἀδελφῷ Εὐδοκίῳ, ἐν ᾗ ἀγείρας πάνυ καὶ χαριέντως διέξεισι πάντα τὰ κατὰ τὸν πλὴν ἐκείνου αὐτῷ συμβάντα ἡδέα τε καὶ δεινά.

(α) Τὰ πρυμνήσια χροῖα τῆς μηδὸς κατ' ἐλπίσιν γὰρ προήνεγκη τῆς αἰτιατικῆς· ἐν δὲ τῇ 55. ἐπιστολῇ ἐκτελῶς εἰρηγ ἡ „Εὐδοκίῳ τὸ πρυμνήσιον, καὶ γὰρ τὰς ἡμέρας ἐξῆσα κτ. (β) Βενδιδεῖς, τὸ ὄνομα δὲ λαίματος ἡ μέγας τῆς τῶν Αἰλεξανδρείων λιμένος· ἐντεῦθεν γὰρ ἀνέχθη, ὡς ἐστὶ δὴλον ἐξ ὧν φησι παρακατιῶν ὅτι πρὸς ἐρήμοις αὐταῖς συναυλίαν ὀλοφυρόμεθα, καὶ πρὸς Αἰλεξανδρείαν ὀρῶντες καὶ πρὸς τὴν μητέρα Κυρήνην, ὡς τὴν μὲν, ἔχοντες ἀπελπίομεν, τὴν δὲ, εὐρεῖν ἐδυνάμεθα. καὶ ὅτι Αἰλεξανδρείαν ἀπέλειπον, δηλοῖ ἐν τῷ, ὡς εἶποι, τῶν προλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν ὑπὸ Αἰλεξανδρείας ἡμέραν, ὀφησι περὶ τὰ τέλη τῆς ἐπιστολῆς. (γ) Τελιτὴ τις ἐστὶν ἡ Δελφὴ καὶ τὰς παλαιὰς· ἡ μὲν, πρῶτα ἦτις λέγεσθαι καὶ εἶνα· ἡ δὲ, μεσημβρία, ἡ δὲ, ὁψία, ἦτις καὶ ἐσπέρα ἀκούει, ὡς ἡ μὲν πρῶτα καὶ μεσημβρία δίχα δὲ ἐπιδέτε ἐλέγεσθαι· ἡ δὲ ὁψία καὶ δὲ ἐπιδέτε δίχα ἀκέντως εἶναι· οἷον ἐσσεῖται ἡ Ἡώς ἡ Δελφὴ μέσον ἡμερᾶς, ὁπότε τις καὶ ἐμεῖο Ἀρεῖ ἐκ θυμῷ ἔλθῃ. Ὁμῆρ. Γλ. φ. καὶ, ἐνανμάχησαν καὶ τὴν νύκτα μέχρη Δελφῆς ἐξ ἐωθινῆς, Ξενοφ. (δ) Μετὰ τὴν μεσημβρίαν. (ε) Ὁ Φάριος ἄτος Μύρμηξ, ἐστὶν ἡ νησίον μικρὸν πλησίον τῆς Φάρος, ἦτις ἐστὶ νῆσος

Ξαμν, δίσπε εἰς τρεῖς ὀνχεδαίσης (Ζ) τ' νεὼς τῷ δ' λιμένος ἐδάφει. εὐθύς μὲν ἐν εἰς τὰτο κακὸς οἰωνός (η) ἐδόκει, εἰς σοφὸν ὡς ὑποβῶναι νεὼς, ὅκ πρῶτης ἀφεταιρίας (θ) ὅκ εὐτυχῆς· ἀλλὰ φυγεῖν παρ' ὑμῖν ἔγκλημα δειλίας ἤχυνθημεν (ι). καὶ διὰ τῆτο.

Οὐπω ἔτ' ἔσκεν ὑποτρέσαι ἐδ' ἀναδύναι.

Ω'

παραμῆνης, ἐν δεξιᾷ πειμένη Ἀλεξανδρείας, τῇ ἡπειρῷ προσεχέσεται, λιμένας πρὸς αὐτὴν (τὴν ἡπειρον) ποῖσα ἀμφίστομον, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον ὁμώνυμον τῇ νήσῳ, ὃν ᾤεσθαι Σώκρατος Κνίδιος φίλος τῶν βασιλέων, τῆς τῶν πλωιζομένων σωτηρίας χάριν, ὡς φησι Στράβων ἐν τῷ, 17 βιβλίῳ τῶν Γεωγραφικῶν· ἡ μέρος εἰς ἀκράτις αὐτῆς ταύτης τῆς Φάρος, ὃ εἰς δοκεῖ πιθανώτερον. Οἱ δὲ Μύρμηξ, ὃ μύμνη Πτολεμαῖος ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ δ', βιβλίῳ τῆς κατ' αὐτὸν Γεωγραφίας, λέγων ἐπὶ λέξεσιν ἔτω· „νήσοι δὲ εἰσι παρὰ τὴν (Κυρηναϊκὴν) χώραν αἰδε. Μύρμηξ, νήσος λαυὰ, ἡ Ἀφροδίτης νήσος, ἀλλ' εἰς τις εἰσι παρὰ τὸν Φάριον, κατέναντι Κυρηναϊκῆς, δέκα πε μοίρας Ἀλεξανδρείας ἀπέχων πρὸς δυσμὰς, ἐχὶ δὲ, ὃν ἔφη Συνέσιος ὅτι παρήλαξεν ὑπὲρ μεσῶσαν ἡμέραν ἐωθινὸς ἀναχθεὶς ἀπὸ Βενδιδεῖς, ὥσπερ ὑπέλαβεν ὁ τὰ Λατινικὰ ἐρανισάμενος σημειώματα, μηδὲν ἐπιστάσας πῶς ἂν εἴη Συνέσιος, ἔωθεν ἀναχθεὶς ἀπ' Ἀλεξανδρείας, παραλαβῆαι ἤδη ὑπὲρ μεσῶσαν ἡμέραν τῆτον τὸν παρὰ Πτολεμαῖον Μύρμηκα ὑπὲρ τὴν Κυρήνην ὄντα, ὃ μὴδ' αὐτὴν Κυρήνην ἔτι ἰδὼν, ἀλλὰ πόρρω πε ταίτης, ἐν Ἀζαρίῳ λιμενισκῷ μεταξὺ Ἀλεξανδρείας καὶ Κυρήνης ὄντι, συναυλῶν μετὰ τῶν συμπλωτῆρων ὁλόφυρόμενος καὶ τὴν παρῶσαν ἐπισολὴν πρὸς Εὐόπτιον σχεδιάζων; (Ζ) Κρατηδεΐσης, προσκαδισάσης· ἡ δὲ μετοχὴ αἰτιολογικὴ τὸ ποιητικὸν αἷτιον αἰτιολογῶσα. (η) Οἰωνοὶ πάντα μὲν ὄρεα, ἰδιαίτερον δὲ τὰ σαρκοφάγα, οἷον Γύπες, Κόρακες, καὶ τὰ τοιαῦτα, περὶ ἃ ἀναστροφόμενοι καὶ σκοπῶντες ἐμῶν τευ οἱ μάντις, ὅθεν οἰωνοὶ ἐλέγοντο καὶ αἰμαντεῖται, ὡς εἰ ταῦθα ἡ λέξις εἰληπται τὰ δὲ τοιαῦτα ἡμεῖς νῦν σημεῖα καλέμεν, καλὸν ἢ κακὸν σημεῖον τοδὲ λέγοντες. (θ) Ἀφεταιρία, ὅρος τῆς δρομικῆς σταδίου· σημεῖον ὅθεν ἀφίενται τρέχειν οἱ δρομικοὶ, ὅπερ λέγεται καὶ ἀφαιρίας, καὶ ὑσπληγῆς, καὶ γραμμῆς, καὶ βαλβίς, ἃ πάντα δηλῶσι ξύλον τι ἐγκαταστήσας κείμενον, ὅπερ μετὰ τὸ ἐτοιμασθῆναι τὰς δρομίας εἰς τὸ δραμεῖν, ἀφαιρέμενοι, ἀφίενται τρέχειν· ἐντεῦθεν δὲ μετέφερον τὰς λέξεις ἐπὶ πάσης ἀρχῆς, ἐκ πρώτης λέγοντες ἀφεταιρίας, γραμμῆς, βαλβίδος καὶ ζῆν, τῆς πλῆκτος, ἀντὶ ἐκ πρώτης ἀρχῆς. (ι) Ἀντὶ τῆς ἡχυνθῆμεν ἀποβῆναι τῆς νεὼς, ἵνα

Ὡς τε κἄν τι συμβῇ, δι' ὑμᾶς ἀπολέμεθα. Καίτοι τί δεινόν (κ) ὡς ὑμᾶς τε γελῶν, καὶ ἡμᾶς ἔξω κινδυνῶν ἐξάναι; ἀλλὰ τῷ Ἐπιμηθεῖ, φασί, (λ)

Τὸ μὲν μέλαν ἐκ ἦν, τὸ μεταμέλαν δ' ἐνῆν.

Ὡς περ ἡμῖν· τότε γὰρ ἐξόν σώζεσθαι, νῦν πῶς ἐρήμοις ἀκταῖς σιμαυλίαν (μ) ὀλοφυρόμεθα, καὶ πῶς Ἀλεξάνδρειαν ἐρῶντες, ὡς οἶόν τε, καὶ πῶς τῷ μητέρα Κυρυνίῳ ὧν τῷ μὲν, ἔχοντες ἀπελίπομεν, τῷ δέ, εὐρεῖν ἔδυάμεθα, ἰδόντες τε καὶ παθόντες, ἃ μηδὲ ὄναρ ἡλπίσαμεν· ἄκκε γὰρ, ἵνα μηδὲ σὺ πάνυ χαίρειν χολάζῃς· καὶ πρῶτον (ν) ὅπως ἡμῖν εἶχε τὰ τὴν πληρώματος. Οἱ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα (ξ) κατὰ χρεως ὧν· ναυτῶν δὲ ὄντων δυοκαίδεκα τῶ πάντων· τρισκαίδεκατος γὰρ ὁ κυβερνήτης ὡς· ὑπὲρ ἡμῖς μὲν καὶ ὁ κυβερνήτης, ἦσαν Ἰεδαῖοι, γένος ἑκαπονδον (ο) καὶ εὐσεβεῖν ἀναπεπεισμένον, ὡς ὅτι πλεί-

586

μὴ κατηγορηθεῖμεν ἰφ' ὑμῶν δειλίας· διώκειν γὰρ καὶ φεύγειν ἔλαγον ἐπὶ τῶν κατηγορῶν καὶ κατηγορουμένων· ἐδίωκον μὲν γὰρ οἱ κατήγοροι, ἔφευγον δὲ οἱ κατηγορούμενοι. (κ) Ἀντί τ' ἐδὲν δεινὸν ἦν. (λ) Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπρονοήτως τοῖς πράγμασι ἐγχειρόντων· ὁ δ' Ἐπιμηθεύς, ἀδελφὸς ἦν Προμηθεύς καὶ υἱὸς Γαιετῆ καὶ Κλυμένης· οἱ Ποιηταὶ ἰσοῦσι τὸν μὲν Προμηθεῖα, προσηκτικόν τινα καὶ ὀξύνη· τὸν δ' Ἐπιμηθεῖα, ἀμαρτίνου καὶ ὀφίνου· ἀμφοτέρους δὲ πλαστέρους ἀνθρώπων, τὸν μὲν, φρονίμων καὶ εὐφύων, τὸν δέ, ἡλιθίων καὶ ἀνοήτων· οἱ δὲ περὶ μύθους θεοὶ φασιν ὅτι Προμηθεὺς μὲν ἐστὶ, νῦν προορῶν τὸ μέλλον· Ἐπιμηθεύς δέ, νῦν μετὰ τὰς ἀποβάσεις τὰ πράγματα κρίνων· ὀνόματα, φασί, πεπλασμένα ὑπὸ τῶν Ποιητῶν καὶ ἀληγορέμενα· ἐπλασαν δὲ καὶ θυγατέρας αὐτῶν, τὴν μὲν Προμηθεύς τὴν Προμήθειαν, τὴν δ' Ἐπιμηθεύς, τὴν Μεταμέλειαν· ἐκ τέτων δὲ παροιμίαι πολλαὶ ἐπὶ τῶν προσηκτικῶν καὶ ἀπροβλεπτικῶν ἀνθρώπων, ὧν ἐστὶ μία καὶ ἡ παρῆσα. (μ) Σιμαυλία λέγεται ὅταν δύο ἢ πλείους αὐληταὶ τὸ αὐτὸ λέγωσιν, ἢ ὅταν αὐλὸς καὶ κιθάρα ἢ ἕτερα ὄργανα συμφωνῶσιν· ἐντεῦθεν δὲ λαμβάνεται καὶ τῶν ἐφ' ἐνὶ καὶ τῶ αὐτῷ πάδει θρηνητῶν. (ν) Καὶ πρῶτον ἄκκε πῶς δέκετο τὸ φορτίον, ὅπερ ἐπλήρη τὴν ναῦν· τῆτο δὲ νοητέον μόνον ἐπὶ τῶν ἐμφύχων, ἥτοι τῶν ἐπιβατῶν· πλήρωμα γὰρ κυρίως οἱ ἐπιβάται, καταχρηστικῶς τερον δὲ καὶ ὁ φόρτος. (ξ) Ἐπεθύμει θανάτου. (ο) Ἀφίλον, μηροσκάκον.

της ἀνδρας Εἰλίνας ὑποθανεῖν αἵτιοι γένωνται· τὸ δὲ λοιπὸν, ἀγελαῖοι, γεωργοὶ πέρυσιν ἔπω κώπης ἡμέμενοι (π)· κοινῇ (ρ) δε ἑτοί τε κἀκῆνοι, πεπηρωμένοι πάντως ἐν γέ τι μέρος ἔ σώματος· τοιγαροῦν ὡς (σ) ἐδὲν δεινόν (τ), ὡς ἡμῖν ὀκομφεύοντος, καὶ ὀκάλην ἀλλήλῃς, σὺν δὲ τῶν ὀνομάτων, ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἀτυχημάτων (υ)· ὁ χωλὸς (φ), ὁ κηλήτης, ὁ ἀρισερόχειρ, ὁ παραβλώψ· ἕκαστος ἐν γέτι εἶχε τὰ πῖσημον (χ)· καὶ ἡμῖν τὸ τοῖτον (ψ) ἢ μετρίαν παρείχε τιμὴ διατριβῇ (ω)· ἐν τῇ χρεῖα δὲ (α 2) σὺν ἔτι γέλωι ὡς, ἀλλ' ὑπὸ τὰτοις αὐτοῖς (β 2) ὑπομώζομεν, ὄντες ὑπβάται (γ 2) πλεῖν (δ 2), ἢ πεντήκοντα, τριτημόριόν πε μάλισα γυνῶκες· αἱ πλείεις νέαι καὶ ἀγαθαὶ τὰς ὀψεις· ἀλλὰ μὴ φθόνη· παραπέτασμα γὰρ ἡμᾶς ἀπετέχιζε, καὶ τῆτο ἐρρωμνέσατο ἢ πάλαι διερρωγότος ἰσὶν τεμμάχιον, σωφρονῶσιν ἀνδράποισι τὸ τεῖχος (ε 2) τὸ Σεμιράμιδος· ἵσως δὲ καὶ ὁ Πρίαπος (ζ 2) ἐσωφρόνησεν Ἀμαράντω συμπλέων· ὡς

ὅτι

(π) Οἵτινες, ἔπω παρήλθεν ὁλος ἐνιαυτὸς ἀφ' ὃ ἤσαντο κώπης, εἴτ' ἐν ἡξάντο ναυτιλεῖσθαι. (ρ) Ἀντὶ ■ κοινῶς ἑτοί οἱ ἀγελαῖοι καὶ γεωργοί, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ἰεδοῖοι ἦσαν πεπηρωμένοι βεβλαμμένοι σακατημένοι. (σ) Ἀντὶ ■ ὥς. (τ) Φόβος, κίνδυνος. (υ) Ἀπὸ τῶν σωματικῶν πηρώσεων ὧν εἶχον ἕκαστος. (φ) Ὁ χωλός, ὁ κηλήτης λέγοντες ἄλλος ἄλλον. (χ) Τὸ ἴδιον σημεῖον (σακατλήν) δι' ὃ τῶν ἄλλων διεκρίνετο. (ψ) Κόμψευμα καὶ δὲ τῶν ἀτυχημάτων κάλεσμα. (ω) Ἀντὶ ἔ μεγάλην διατριβήν, διάχυσιν, ἐγλεντζέν. (α 2) Ὅτε δὲ ἦν χρεῖα αὐτῶν. (β 2) Τοῖς πεπηρωμένοις ὡς μὴ ἔσιν ὀλομελέσι καὶ ἱκανοῖς ὑπηρετεῖν τῇ τῆς νεᾶς χρεῖα. (γ 2) Ἐπιβάται, κοινῶς μὲν οἱ ἐπ' ἀλλοτριᾶς νεῶς πλέοντες διδόντες τὸν ναῦλον· Ἀττικῶς δὲ οἱ ἐν οἰκείᾳ μὲν νηϊ, μὴ κωπηλατῶντες δὲ, ἀλλὰ πρὸς τὸ μάχεσθαι μόνον παρεσκευασμένοι· ἐνταῦθα καὶ τὸ πρῶτον εἰληπται σημαίνον. (δ 2) Πλεῖν ἀντὶ πλεόν λέγεσιν Ἀττικοί, Ἀεῖσοφ' πλεῖν σαδία λαλίσερα, καὶ πλεῖν ἢ μύριοι, ἀντὶ ἔ πλείεις· γινῆθαι δὲ καὶ πρῶτον Ἀττικὴν δὲ πλεόν. (ε 2) Ἀντὶ ἔ, ἐρρωμνέσατον ὡς τὸ τεῖχος τῆς Σεμιράμιδος· ἢ δὲ Σεμίραμις ἐγένετο περί πε τὸ 1290. πρὸ Χρῆστ'· κατὰ γὰρ πάμπολλα ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά· πρὸς δὲ, καὶ τεῖχη μέγιστα καὶ δυνατώτατα πρώτη περιέθηκε Νινευῆ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. (ζ 2) Πρίαπος υἱὸς Διὸς καὶ Ἀ-

οὐκ ἔστιν ὅποτε χολάζειν ἡμᾶς εἶασεν ὑπὸ τῆς δεδιέναι τὸν ἔ-
 χατον κίνδυνον· ὅστις πρῶτον μὲν ἐπειδὴ (η 2) τὸν παρ' ὑμῖν
 (θ 2) τῆς Ποσειδῶνος νεῶν κατεκάμψαμεν, ἄρας ὅλοις ἰσίοις ἡξί-
 πλεον εὐδὺ Ταφοσίριδος (ι 2), καὶ ἀπεπειράτο (κ 2) τῆς Σκύλλης,
 (λ 2) ὡς ὦν τοῖς θαυμασίοις ὑποτροπιάζομεθα. συννενοηκότων
 δὲ

Φροδίτης, ἣν δὲ καὶ τὴν Μυθολόγος, οἵτινες διαφορῶς τὰ κατ' αὐτὸν ἐ-
 μυθεύσαντο, ὁ ἀναιχύνότατος πάντων θεῶν καὶ ἀπολαστότατος, καὶ πάσης
 αἰχμαρργίας προσάτης. (η 2) Τὸ ἐπὶ δὴ, χρονικὸν ἐστὶν ἐκφῆγμα ὧδε. ὦντι
 εἰ, μεθ' οὗ. (θ 2) Τὸ ὑμῖν δὲ καὶ ἡ γραφόμενοι, ἀλλὰ βέλτιον ἔχον δὲ
 εἰ ἢ γραφόμενον ὁ γὰρ Συνέσις ἀπ' Αἰζαρίου ἐπιτέλλων, φησὶν ὅτι ἐπεὶ
 κατεκάμψαμεν τὸν παρ' ὑμῖν, εἴτ' ἐν τὸν πλησίον ὑμῶν αὐτῶ καὶ τὸ γό-
 μιον εἰ τῶν Ἀλεξανδρέων λιμέντος ὅντα τῆς Ποσειδῶνος νεῶν, ἄρας ὅλοις
 ἰσίοις κτλ. τὸ δὲ ἄρας, ἔχον συνεξακουμένην ἔξωθεν αἰτιατικὴν τὴν ναῦν.

(ι 2) Ταφοσίρις, πόλις Αἰγύπτου ἐπὶ θαλάττῃ, πρὸς δυσμὰς Ἀλεξαν-
 δρείας καὶ πολὺ ταύτης ἀπέχουσα. αὐτῆς δὲ πλησίον ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, περὶ
 ὧς χωρίον καὶ αὐτὸ δεχόμενον πολλὰς τὰς ἀνιέζοντας (νεῆς) ἄπασαν ὥραν
 εἰ ἔσται. εἴτ' ἐν πανηγύρεος ὥσπερ ἡ μετῶν Ταφοσίρις ἡ μεσογύς καὶ ἐπι-
 σημεῖς δὲ τὸν τῶν Οὐσιδίου Στράβ. ιγ. τῶν Γεωγραφ. (κ 2) Εἰ-
 βλήτο λαβεῖν πέτραν. (λ 2) Σκύλλα, ἀκρωτήριον ἐστὶ περὶ τὸ Ρήγιον τῆς
 Σικελίας, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, κατὰ δὲν πέτραι πολλαὶ καὶ μεγάλαι ἔχου-
 σαι κοίλας τόπας καὶ σπήλαια· ἀντικρὺ δὲ ταύτης ἡ Χάρυβδις, μέσον δὲ
 τῶν μετ' οὗ Σικελικὸς πορθμὸς ροαῖς τις καὶ ἔσται, ὡς ὁ περὶ Εὐβοίαν Εὐεπι-
 πτε, καὶ τοῖς ναυτιλομένοις φεικιδέσεται καὶ ἐπικινδυνώτατος καὶ,

ὅλοῦ ναυτήσι κέλευθος

Στεινὴ τε σχολιῆτε καὶ ἄχθος· ἡχι θάλασσα

Συρομένη, μακρῇσι πρὶβρέμεται ἀσιλάδεσι

Περὶ ἧς ἰσόρησαν, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἐμυθεύσαντο πολλὰ Ὀμηροῦ, καὶ ἄλλοι
 τῶν ποιητῶν. Ταύτην ἐν παρεδόσαντι τινες εἶναι τῇ Σκύλλαν, ἧς ἀπεπεί-
 ρατο Ἀμάραντος ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐδὺ Ταφοσίριδος πλέων. Ἄλλοι δὲ πάλιν
 ἐ ταύτην ἀλλ' ἑτέραν τινὰ ὁμώνυμον ταύτῃ ἐν Αἰγύπτῳ περὶ ἐπὶ θαλάτ-
 τῃς ἔσταν· εἰσὶ δ' οἵτινες καὶ Κοίλης ἀντι Σκύλλης γράψουσιν, ἀλλ' ἔτσι
 μὲν πάντες πόρρω τῆς ἀληθείας εἰς συγγραφῆς ἐνοσίαν ἐκπίπτουσιν· οἱ μὲν,
 ὡς γραμματικῶς τὸ λεγόμενον ἐκλαβόντες, μηδὲν περιεργασάμενοι ὡς τὸ
 ἀπεπειράτο τῆς ἐν Σικελίᾳ Σκύλλης ἀναιρεῖ τὸν ἀπ' Ἀλεξανδρείας εὐδὺ
 Ταφοσίριδος πλέον, εἰ δ', ὡς τὰ ἀνύπαρκτα πλάσαντες καὶ τὰ μὴ ὄντα ἐν

δὲ ἡμῶν καὶ ἀνακεκραγόντων, ἐπεὶ ἢ ἐν χειρὶ (μ 2) ἡμέτερος δὲ κιν-
δυνὸς μόλις ἐμβαλεῖς, ἀπέστη δὲ διανουμαχῆσαι πρὸς τὰς σπι-
λάδας (ν 2). ὁπότεν ἀποσρέψας τὴν ναῦν ὥστερ ὅτι μετα-
νοίας (ξ 2), ἐπαφίησι τῷ πελάγει, τέως μὲν (ο 2) ὡς ἐδύνατο
καὶ πρὸς κύμα (π 2) παραβαλλόμενος (ρ 2), ἔπειτα δὲ καὶ νύκτος
συνεπιλαμβάνει λαμπρῶς, ὅφρ' ἔτι ταχὺ μὲν τὴν γλῶσσαν ἀπεκρύπτο-
μεν. ταχὺ δὲ μετὰ τῆς ὀλκᾶδων ἡμεῖς τῆς Διαρμυίων, αἷς ἂν ἐ-
δει Διβύης τ' καὶ ἡμᾶς, ἀλλὰ πλὴν ἑτερον ἔπλεον. χετλια-
ζόντων δὲ ἡμῶν καὶ ἐν δαινῶ ποιεμένων τὸ ἀπρητῆδος τοσούτον τ'
γῆς, ὁ Γαπετός (σ 2) Ἀμάραντος, ὅπρ' ἡμεῖς ἰκρίων (τ 2) ἐσώ-
ετραγώδει τὰς παλαμναυτάτας (υ 2) ἀράς. ἐπεὶ δὲ πτηνοσόμε-
θα ἔφην. ὑμῖν δὲ πῶς ἄντις καὶ χεῖραυτο, οἱ καὶ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν
θάλατταν ὥσπερ εἴτε (φ 2); ἔκ, ὡς γέτις αὐταῖς χεῖραυτο καλῶς,
ὦ

τοῖς ἑσσι τιθέντες. Σκύλλαν δ' ὁ Σύνεσιος ὥδε ἐκ ἄλλης ἀλλ' αὐτὴν ταύτην
τὴν ἀκτὴν, ἐν ἣ ἡ Ταφόσιος, παρωνύμως λέγει, ὡς περὶ τῆς καὶ αὐ-
τὴν ἔσαν, καὶ ἐδὲν ἦττον, Χαρυβδεῶς τε καὶ Σκύλλης τοῖς ναύτησιν ἐπι-
κύνδον. Γραμμάτια δὲ ἐν οἷς ἀπετροπιάζοντο, εἴτ' ἐν ἀπετρέφοντο, ἐφει-
τον τὴν Σκύλλαν ταύτην, τὰ Οἰμήες ποιήματα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν,
ὅσα Σκύλλαν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἱστορεῖ. μετενεγκὼν γὰρ παρωνύμως τὸ
ὄνομα τῆς Σκύλλης ἐπὶ Ταφόσιον, μετέφερεν ὡς εἰκὸς καὶ τὰ εἰς αὐτὴν
ποιηθέντα γραμμάτια. (μ 2) Ἐγγίσει, πλησιάσαι. χεῖρας δὲ χεῖρας,
ἢ ἐπιφάνεια καὶ δερματός, τὸ δὲ χεῖρας ὅπρ' τῆς χεῖρας δοτικῆς ἀποβολῆς
τ καὶ ὑπογραφῆς 1. ἐχεῖραυτο τέως καὶ τῷ περὶ Βασιλείας. καὶ, ἀπειλῶσιν
(οἱ λόγοι) διέστη τὴν καρδίαν ἐκ ἐν χειρὶ μόνον, εἴτ' ἐν ἐκ ἐξ ἐπιπολῆς
καὶ κατ' ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ καὶ μέσην. (ν 2) Παραδαλασσίας ἀποτόμους πέ-
ρας. (ξ 2) Ὡς δὲ δὲν μετανόησας. (ο 2) Πρῶτον μὲν. (π 2) Καί
προς κύμα ὡς πρὸς τὰς σπιδάδας πρότεροι. (ρ 2) Διανουμαχῶν, πόλε-
μῶν. (σ 2) Γαπετός ὄνομα κύλιον, υἱὸς Οὐρανῶ καὶ Γῆς καὶ τὸς μύθους.
λαμβάνει δ' ἐνίοτε καὶ ἀντι ἐπιδέτε ἐπὶ δασυρμῶ ὡς ἐνταῦθα. ἀντι καὶ
ἀρχαῖος, παμπάλαιος, μωρός. (τ 2) Γκρία, ἢ Γκρια τὰ καὶ πύρην
καὶ πρῶτα σπιδάματα, τὰ ὑπὸ τῶν κοινῶς λεγομένων ζαβρακίων περιλάμβαν-
όμενα ὑψηλότερα καὶ λοιπὰ κατασρώματός μέρη, ἅτινα δύο εἰς ἐφ' ἐκά-
στης νῆος, τὸ μὲν, καὶ τὴν πρῶταν, τὸ δὲ, καὶ τὴν πύρην, ἐν ᾧ ἴσται
κυβερνήτης. (υ 2) Πικροτάτας. (φ 2) Προβέβη (χ 2) Τὸ αἴτιον δι' ὃ

ὡς λῶσε Ἀμάραντε, πρὸς αὐτὸν ἔφω. ἡμῖν δὲ ἔδδ Ταφοσίρι-
δος ἔδει· ζῶν ᾧ ἔδει (χ 2)· καὶ νῦν ἔ πελάγους τί δει (ψ 2); ἀλλὰ
(ω 2) πλέωμεν, ἔφω, ἐν Πενταπόλει (α 3) ἀπέχοντες τῇ
γῆς, ὅσον μέτριον, ἢ εἴτι καὶ χαλεπὸν, οἷα δὴ τὰ θαλάττης,
ἀδελον δὲ δῆπν (β 3) καὶ ἔστι καὶ παρ' ὑμῖν λέγεται, λιμῶν τις
ἡμᾶς ὡς ἔχει δὸν ὑποδέξοιτο. ἔκιν ἔπειδον λέγων, ἀλλ' ἔξε-
κώφει τὸ κάθαρμα, ἕως ἄνεμος ἀπαρκτίας (γ 3) ἐπαράσσει
(δ 3) πολὺς, -κῦμα ἐλαύνων ὑψηλὸν καὶ τραχύ· ἔτος ἄφνω
προσπεσὼν, τὸ ἱεῖον ἔμπαλιν ὤδησε, καὶ τὰ κυρτὰ κοῖλα πε-
ποίηκεν (ε 3)· ἡ δὲ ναῦς ἐγγὺς ἦλθεν ἐπὶ πρύμναν ἀνατετρά-
φθαι. μόλις δ' ἔν αὐτῷ κατεσῆσαμεν, καὶ ὁ βαρύνσας Ἀμά-
ραντος, τοῖστον, ἔφη (ζ 3), τὸ τέχνη ναυτίλλεσθ· προσδέ-
χεσθ ᾧ αὐτὸς πάλαι τὸν ὡς πελάγους ἄνεμον, καὶ διὰ τὸτο
με-

ἐκ ἔδει αὐτοῖς Ταφοσίριδος. (ψ 2) Ἀντί ἔστι δει ἡ γὰρ ἐρώτησις, ὑπο-
φαικῶς μὲν, κατάφασιν ἀντείσταται πολλάκις καὶ τὸ σιωπῶμενον καταφατι-
κῶς δὲ, ὑπόφασιν· ὡς τὸ, ἡ μόνον φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀν-
δρώπων Ἀτρεΐδαι; ἐ μόνον δηλαδή. καὶ δῆλον ἐκ ἐπιφερομένης πολ-
λάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ἀλλὰ, ὅς μάλιστα, ἄρσεως ἡγεμένης, ἐν τῇ θείᾳ
παραλαμβάνει. (ω 2) Ὁ ἀλλὰ, ἐπ' ἀποδοτικῶς ἐστὶ τῇ ἐν τῇ ἐρωτή-
σει ἄρσει, καὶ τῷ δὴ ταυτοδυναμῶν. (α 3) Πεντάπολις χώρα ἐν Λιβύῃ,
ἣτις λέγεται καὶ Κυρηναϊκή. Πεντάπολις δ' ἦκεσεν ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν αὐ-
τῇ πέντε πόλεων, ὧν τὰ ὀνόματα Βερνίκη, Πτολεμαῖς, Ἀπολλωνία, Ἀρ-
σινόη, καὶ Κυρήνη. Ἡ δὲ καὶ ἄλλη Πεντάπολις ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ὡς φησι
Πλίνιος βιβλ. 5. κεφ. 6. (β 3) Ἀντί ἔστι οἷα ἐστὶν ἡ θάλασσα· τὸ δὲ ἀδελον
δῆπν καὶ τὰ ἐξῆς, μέλει λέγεται, διὰ μίση ἀναγνωστέον· δὲ τῆς τῆς περὶ
κοπῆς τοῖστον ὀλίκως συμφραζόμενον· ἢ, εἴτι καὶ χαλεπὸν ἡμῖν ἀπάν-
τήσεις, οἷα ἐστὶν ἡ θάλασσα, εἴτ' ἐπὶ ὡς συμβαίνει ἐν τῇ θαλάσσῃ (ἀδελ-
λον γάρ πεν τὸ τοῖστον καὶ ἔστι καὶ παρ' ὑμῖν τοῖς ναύταις λέγεται) λιμῶν τις
ἡμᾶς ἐκ ἔπειδον ὑποδέξοιτο. (γ 3) Ἄνεμος ἀπ' ἄρκτου πνέων, βορέας
δηλαδή. (δ 3) Μετ' ἦχε σφοδρῶς πνέει. (ε 3) Τὸτο ἐξήγησις ἐστὶ
ἔμπαλιν ὤδησεν· ὁ γάρ τοι Ἀπαρκτίας ἄφνω προσπεσὼν τῇ νηϊ, τὰ ἱεῖα
ὄντα πρὸς μὲν Νότον κοῖλα, πρὸς δὲ Βορρᾶν κυρτὰ, ἐποίησε πρὸς μὲν
Νότον κυρτὰ, πρὸς δ' αὐτὸν κοῖλα. (ζ 3) Λάμβανε καὶ κοῖλ' αὐτὸ, ἔφη, εἰς ἐξάρ-

μετέωρος πλεῖν· κατιέναι ᾧ νῦν ἐγκάρσιος, ὀνιδόντος ἔ δια-
σηματος (η 3) προσιδέναι τῷ μήκει· τῆτον δὲ εἶναι τὸν πλεῖν
τὸν ἡμέτερον οὐκ ἂν, εἶγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλέομεν· προ-
σαναπεπλάδῃ (θ 3) ᾧ ἀντὶ γῆ· ἡμεῖς ἀπεδεχόμεθα λέ-
γοντος, ἕως ἡμέρα τε ἦν, καὶ τὰ δεινὰ ἔπω παρῆν (ι 3)· ἤρ-
ξατο ᾧ δὴ μετὰ τῇ νυκτός, αἰ προσιόντος ἐπὶ μείζον ἔ κλύδω-
νος· ἡμέρα μὲν ἔν ἦν, ἦν τινα ἄγισιν (κ 3), οἱ Γαδῶσι παρα-
σκευῆν, τὴν δὲ νύκτα τῇ μετ' αὐτὴν ἡμέρα λογίζονται κατ' ἡο
ἐδενὶ θέμις εἶναι ὀνεργὸν ἔχειν τὴν χεῖρα, ἀλλὰ τιμῶντες δια-
φερόντως αὐτὴν, ἄγισιν ἀπαξίαν. Μεθῆκεν (λ 3) ἔν ὅκ τ' χει-
ρῶν ὁ κυβερνήτης τὸ πηδάλιον, ἐπειδὴ τὸν ἥλιον εἵκασεν ὀπο-
λελοιπέναι τὴν γῆν (μ 3), ■ κατάβαλὼν ἑαυτὸν, πατεῖν
παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλῳ· ἡμεῖς δὲ τὴν μὲν ἔσαν αἰτίαν
οὐκ εὐδύς ὅπ' νῦν ἐβαλλόμεθα, δὴ γινώσκιν δὲ τὸ πῶμα οἴομε-
νοι, προσήμεν, ἐλιπαθόμεν μὴ καταπροέδῃ μηδέπω· (ν 3)
τὰς ἐχάτας ἐλπίδας· ἡ ᾧ δὴ καὶ ἐπέυχον αἱ τρικυμῖαι (ξ 3),
ἔ

τησιν ἔ προσδέχεσθαι ἡ ἔ πλεῖν· ὡσαύτως ἡ πρὸς τὸ κατιέναι, ἡ τὸ,
τῆτον δὲ εἶναι τὸν πλεῖν τὸν ἡμέτερον, ἡ τὸ προσαναπεπλάδαι. (η 3) Διά-
σημα λέγει τὸ ὀπο γῆς τῆς νεῆς ὀπόσημα· μήκος δὲ, τὸ ὀπο τῆς πρῶ-
ρας τῆς νεῆς μέχρι Κυρήνης διάσημα· φησὶ γὰρ ὅτι νῦν ὅθ' ἔτω μετέωρος πλεῖ,
κάτεισιν εὐκόλως ἐπὶ Πεντάπολιν, ἐπεὶ τὸ διάσημα εἶτ' ἔν τὸ ἱκανῶς ἀπηρη-
ῶσαι τῆς γῆς, ἐνδίδωσιν ἥτοι ἐπιτρέπει αὐτῷ προσιδέναι τῷ μήκει, ὅςτι χω-
ρεῖν εἰς τὰ πρόσω ἔ πλοός· εἶδ' ἔγε παρὰ τὰς ἀκτὰς ἐπλεῖ, ἔκ ὧν εἶχε,
φησὶ, τῆτο ποιῆσαι, τῇ ἀνέμῃ πρὸς τὴν γῆν αἰ ὠθέντος τὴν ναῦν.

(θ 3) Εὔγησαι, προσαράξαι· ἔστι δὲ παρακείμενος ἔ πλάζομαι, ἡ πλά-
δομαι, ὡπερ συγνέοπη δὴ ἔ πελάζομαι ■ πελάδομαι. (ι 3) Καὶ ἡμεῖς
ἕως ἡμέρατε ἦν, ἡ τὰ δεινὰ ἔπω παρῆν ἀπεδεχόμεθα, ἥτοι ἐπηνέμεν αὐ-
τὸν λέγοντα ταῦτα. Καὶ σημειῶσαι τὸ ὀποδέχομαι ἡ γενικῇ συντασσό-
μενον. (κ 3) Νομίζουσι, τελῶσι. (λ 3) Αἴφῃκεν, ἀπέλπεν. (μ 3) Ο-
πότε εἵκασεν ὅτι, ἐδὴ ὁ ἥλιος· ἀντὶ δὲ ἔ δύναι τὸν ἥλιον, ὀπολελοιπέναι
τὴν γῆν εἴρηκε περιφραστικῶς. (ν 3) Τὸ δεύτερον μὴ παρέλκει.

(ξ 3) Καὶ γὰρ αἱ τρικυμῖαι, εἶτ' ἔν αἱ σφοδρόταται ταραχαί, τὰ με-
γάλα ἡ ὑψηλά κύματα ἐπέυχον, ὅςτιν ἐμετρίαζον, ἥρχοντο κοπάζειν, κατ'

ἔ' πελάγῃς πρὸς ἑαυτὸ κρατῖσάντος. γίνεται δὲ (ο 3) τῆτο, ὅταν μὴ τῷ λήξαντι πνεύματι καὶ τὰ παρ' ἑαυτοῦ σωα-
ναπαύσῃται κύματα, ἀλλ' ἰσχύον ἔχοντα τὸ ἐνδόσιμον (π 3) τὴ
κινήσεως, ὑπαντιάσῃ τῇ ἔ' Πνεύματος ἐπικρατείᾳ (ρ 3), καὶ ἀν-
τεμβάλλῃ ταῖς ἐμβολαῖς. ἔδει γάρ μοι καὶ φλεγμανόντων (σ 3)
ὀνομάτων, ἵνα μὴ τὰ μεγάλα κακὰ μικροσφεπέσερον διη-
γῶμαι. τοῖς ἔν ἐν τῷ τοιῷδε (τ 3) πλέεσιν, ἀπὸ λεπτοῦ, φα-
σι, μίτε τὸ ζῆν ἡρτῆσθαι (υ 3), εἰδὲ καὶ ὁ κυβερνήτης νομοδιδάσκαλος
εἴη, τίνα δεῖ ψυχὴν ἔχειν; ἐπεὶ δ' ἔν σωήκαρμυ τὸν νέον τ' ἀ-
πολείψεως τ' πηδαλίων· δεομένων γὰρ ἡμῶν σώζειν ὅτι τῷ ἐνόν-
των (φ 3) τὴν ναυῷ, τὸ Βιβλίον ὑπανεγίνωσκε· πειδῖς ἀπυ-
γνόντες, ἀνάγκην ἦδη προσήγορμυ (χ 3)· καί τις κρατῖσάντος
ἡλυνάδας· συμπλέεσι δὲ ἡμῖν Ἀράβιοι συχνοὶ τ' ἀπὸ ἔ' τάγ-
ματος τ' ἱππέων· τὸ ἔξφοι πασάμυρος (ψ 3), ἡπέλιψε
τὸνδρώπῳ τὴν κεφαλὴν ἀποκόψαι, εἰμὴ ἀντιλήψοιτο ἔ' σκά-
φης. ὁ δὲ αὐτίλχημα Μακκαβαῖος (ω 3), οἷος ἦν (α 4) ἐγκαρ-
τερῆσαι (β 4) τῷ δόγματι. μεσέσης δὲ ἦδη τ' νυκτός, ἀναπεί-

δεταί

ἔ,τι τὸ πέλαγος ἐκασίσε καὶ πρὸς ἑαυτό. Ὅταν γὰρ πνεύματος σφοδρῆς λή-
ξαντος, ἕτερον ἀκριβῶς ἀπ' ἐναντίας ἀρδῇ, τότε δὴ τῶν μὲν ἔ' προτέρως κυ-
μάτων ἀδυνατεῖν ἀρχομένων, τῶν δὲ ἔ' δευτέρως μήπω ἡκανῶν ἔχόντων τὴν
δύναμιν, κοπάζει πως ἡ ταραχὴ τῆς θαλάσσης πρὸς τὸ παρόν καὶ μετριωτέρα
γίνεται. Ὁ δὲ νέος, τοιοῦτος· ἐπιπαρῆμεν μήπω καταπρόεσθαι τὰς ἐσχάτας
ἐλπίδας, εἴγε καὶ αἱ τρικυμῖαι ἡρξαντο καταπίπτειν. (ο 3) Ἐρμηνεύει
τῆτο τῆς πρὸς ἑαυτό ἔ' πελάγους γάσεως. (π 3) Τὴν ἀρχὴν καὶ δύναμιν.

(ρ 3) Τῶτ' ἐστὶ τῷ ἐπικρατῶντι πνεύματι. (σ 3) Τ' περὶ ὁγκῶν δρασι-
κῶν. (τ 3) Ἐν τῷ τοιῷτω καιρῷ ἡ πελάγῃ πλέεσι· ἡ δὲ δοτικὴ ἀντι-
γρῆκῃς κτητικῇς ἔ' ζῆν κεῖται. (υ 3) Τὸ δὸς μίτε λεπτοῦ ἀρτᾶνδαι
τὸ ζῆν, περιουμῖα ἐστὶν ἐπὶ τῶν ἐγγυὲς κινδύνων τῷ ζῆν γινόμενων, δὸς ἔ' μί-
τε τῆς Κλωθῆς, ἐξ ἔ' ἔφασαν οἱ μῦθοι ἀρτᾶνδαι ἑκάστον εἰλημμένην.
(φ 3) Τὸν δυνατὸν τρόπον. (χ 3) Αὐτῷ, εἴτ' ἔν ἡναγκάζομεν αὐτόν.

(ψ 3) Ἐξελκύσας τῆς θήκης. (ω 3) Ὁ δὲ καὶ τῆς Μακκαβαῖος ἱ-
σχυρογνωμῶν καὶ ἀμετάπειτος. (α 4) Περίθυμος ἦν. (β 4) Πάντα δεινὰ
καὶ θάνατον αὐτόν ὑπομεῖναι διὰ τὸν νόμον, ὅς περ ἐκ ἐπέτερεπεν αὐτῷ καὶ

ῥεται παρ' ἑαυτῆ πρὸς τῇ καδέδρα γῆρας· νῦν γὰρ, φησὶν, ὁ νόμος ἐφίησιν (γ 4)· ἐπειδὴ νῦν σαφῶς τὸν ὑπὲρ τ' ψυχῆς (δ 4) ῥόμον (ε 4)· πρὸς τῷ αἵρεται ῥόρυβος ἐξ ἀρχῆς (ζ 4), ἀνδρῶν οἰμῶγῃ, γυναικῶν ὁλολυγῇ· ἅπαντες ἐδεσκλύταν (η 4), ἐποτινῶντο (θ 4), τ' φιλτάτων (ι 4) ὑπεμιμνήσκοντο· μόνος Ἀμύραντος εὐθυμοῦς ἦν, ὡς αὐτίκα ἂν παραχρῆστων εἶναι δανειῆς. ἐμὲ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὁμνυμίσοι θεὸν, ὃν Φιλοσοφία πρῶσβεύει (κ 4), τὸ Ὀμηρικὸν ἔδραττεν (λ 4) ὀκείνο, μὴ ἄρα ἀληθεὲς εἶναι, τὸν κατ' ὕδατος θάνατον, ὅλεθρον εἶναι καὶ αὐτῆς τ' ψυχῆς· λέγει γὰρ δεῖν ὅπερ τ' ἐπῶν.

Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἄλμυρον ὕδωρ.

Τὸν ἐν θαλάττῃ (θάνατον) ἀκριβεστάτῳ ἀπώλειαν εἶναι τιθέμενος· ἐδένα γοῶν ἄλλον ἐξαπολωλέναι φησὶν, ἀλλ' ἔκαστος ὀποδνήσκων.

Αἴδός δ' ἐβεβήκει.

Ταῦτ' ἄρα καὶ ἐν δυοῖν νεκύαν (μ 4) ὁ μικρὸς Ἀἴας ἐδαμῆ δ' ἀράματος εἰσενέωκεται, ὡς τ' ψυχῆς εἰς ἔσθης ἐν ἅδῃ. καὶ Ἀχιλλεύς, ἀνὴρ εὐψυχότατος καὶ φιλοκινδυνώτατος, ὀποδειλῖξ πρὸς τὸν ἐν ὕδατι θάνατον, ὄνγε καὶ λευγαλέον (ν 4) καλεῖ. τίτῃς ἐλίττων εἶναι λογισμὸς, ὁρῶ εἶναι σφατιώτας ἅπαντας ἐσπασμένους μαχαίρας· καὶ πυθόμενος ἐμάνθανον παρ' αὐτῶν, ὡς καλὸν δὴ δ' κατασρώματος ὄντας ἔτι, πρὸς τὸν ἄερα τῷ ψυχῷ ἐρυγεῖν

ταύτην ἐργάζεσθαι τὴν ἡμέραν· ἢ, ὁ καὶ μάλλον, ἐνεργεῖν τὸ δόγμα εἶτ' ἐν τὴν φῆρον καὶ ἀποφασίζῃ σφατιώτως, ἐς ἡπείλησεν ἀποκόψειν αὐτῆ τὴν κεφαλὴν. (γ 4) Ἐπιτρέπει, συγχωρεῖ. (δ 4) Ζωῆς. (ε 4) Ἀγῶνα, εἶτ' ἐν κινδυνεύομεν. (ζ 4) Αἰθίς. (η 4) Ἐπεκαλέσθη θεὸς εἰς βοήθειαν.

(θ 4) Ἐδυσφόρεν. (ι 4) Φίλτατα κυρίως ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα. (κ 4) Σέβεται, τιμᾷ. (λ 4) Ἐφόβει. (μ 4) Συναδρῶσις, συνομιλίαις τῶν ἐν Ἀδῃ νεκρῶν, αἵτινες φέρονται παρ' Ὀμήρῳ, ἢ μὲν, ἐν τῷ Λ τῆς Ὀδυσσεύς· ἢ δὲ, ἐν τῷ Ω. (ν 4) Ὀλέθριον, λευγαλῆος δὲ παρὰ τὸ λογὸν σημαίνει τὸν ὅλεθρον, λοιγαλῆος καὶ μεταδίδει τῶν σοικεῶν λευγαλῆος.

γείν (ξ 4), ἀλλὰ μὴ πρὸς κύμα χανόντας· τότες αὐτοφυεῖς Ὀ-
μηρίδας ἐνόμισα, καὶ ἐδέμην τῷ δόγματι· εἶτα κηρύττει τις ὄξαρ-
τᾶσθαι χευσίον, οἷς ὅτι· καὶ οἷς ἡμεῖς, ὄξρηγνιτο, καὶ χευσίον, καὶ
ὅ,τι ἄξιον χευσίς· καὶ αἱ γυναικες αὐταὶ τε ἐσκευάζοντο, καὶ
τοῖς δεομένοις ἀρπεδόνας διένεμον· πάλαι καταδεδειγμένον τῆτο
ποιεῖν, νῦν δὲ ἔχει τοιοῦτον· φέρειν δὲ τιμῇ ἐντάφιον τὸν ἐκ
ναυαγίης νεκρόν· ὁ γὰρ πρὸς οὐρανὸν καὶ κερδάνας, νόμος Ἀΐδασι
αὐδέσεται, μὴ ἐχθὶ μίκρόν τι μέρος ὑποδάσασθαι τῷ χαρισμένῳ
τὸ πολλαπλάσιον· καὶ οἱ μὲν, ἦσαν πρὸς τούτοις· ἐγὼ δὲ παρα-
κατήμενος τὸ παλαμναῖον βαλάντιον, τὴν παρακαταθήκην
ξένῳ ἔκλειον· ὡς οἶδεν ὁ ξένιος, ὅτι εἰ τεθνηξοίμην, ἀλλ' εἰ ὁ
Θεὸς ὑπερερήσοιτο τῇ χερμάτων ἐνεκῇ· ὃν καὶ ὑποθανὼν ἂν
ἠχυνόμην· ἐνταῦθα μέν γε τὸ ὄξαπολωλέναι κέρδος ἡμεῖς, καὶ
συναπολωλέναι καὶ ὑποφάσαι τὴν αἰσθησιν· καὶ δὲ ἐποίησεν παρὰ
πόδας τὸν κίνδυνον, ἔχ' ἕτερον ἡμεῖς, ἀλλ' ὅτι πᾶσιν ἰσίοις ἡ ναῦς
ἐφέρετο· ὑποτεμέσθαι δὲ ὅτι ἡμεῖς, ἀλλὰ πολλάκις ὑπεχειρήσαν-
τες τοῖς καλωδίοις, ἀπηγορεύκειμεν, τῇ τροχῶν ἐνδακόντων, καὶ
ὑφώμεν δέος ὅτι ἔλαττον, εἰ καὶ διαγροῦμεθα ἐκ τῆς κλύδωνος,
ἔτις ἔχοντας ἐν νυκτὶ πελάζειν τῇ γῇ· φθάνει δὲ ἡμέρα,
καὶ ὁρῶμεν τὸν ἥλιον, ὡς ὅτι οἶδα εἴποτε ἦδιον· τὸ δὲ πνεῦ-
μα ῥᾶον ἐγένετο τῇ ἀλέας ὑπιδιδάσκειν, καὶ ἡ φρόσις ὄξισαμέ-
νη, παρῆχεν ἡμῖν κεχεῖσθαι τοῖς καλωδίοις, καὶ τὸ ἰσίον μετα-
χειρίζεσθαι· ὑπαλλάττειν μὲν ἐν ἰσίῳ ἕτερον νότον ὅτι εἰχομεν·
ἡμεῖς γὰρ· ἀνελαμβάνομεν δὲ αὐτὸ κατὰ τὴν τῇ χι-
τῶνων ὅτι κόλπος· καὶ πρὶν ὥρας εἶναι τέτταρας, ὑποβαίνο-
μεν οἱ τεθνήσκειν προσδοκῆσαντες ἐν ἐχατὶ τινὶ πανερήμῳ,
καὶ ἔτε πόλιν ἔτε ἀγρὸν ἐχάσθη γείτονα, καδῖς ἐκατόν πε πρὸς
τοῖς τριάκοντα κατόπιν ἀγρῷ· Ἡ μὲν ἐν ναῦς ἐσάλευεν ὑπὸ με-
τεώρῃ· λιμὴν γὰρ ὁ τόπος ὅτι ἡμεῖς, καὶ ἐσάλευεν ἐπ' ἀγκύρας
μίας· ἡ ἑτέρα δὲ ἀπημπόλητο· τρίτῃ γὰρ ἀγκυραν Ἀμάραν-
τος

(ξ 4) Εἰσελάσθαι, παραδῆναι· τὸ δὲ ἐρυγνῆναι λάβε ἀπὸ κοινῆς καὶ εἰς τὸ

τοῖς οὐκ ἐκλήσατο. ἡμεῖς δὲ ἐπειδὴν τῷ φιλτάτης ἡψάμεθα
 γῆς, ὡφιβάλλοιμεν ὡς ὡφ' ἐμψυχον ἔσαν μιτέρα· καὶ ἀποδύ-
 σαντες ὕμνος τῷ θεῷ χαριστήριος, ὥσπερ εἰώδημεν, ὡς οὐδεθίκα-
 μεν αὐτοῖς (ο 4) καὶ τῷ ἐναγχοῦ τύχῳ, ἀφ' ἧς παρὰ δόξαν
 (π 4) ἐσώδημεν, δύο ἐξῆς ὀπμείναντες ἡμέρας, ἕως ἂν ἀφυβρί-
 σκῃ (ρ 4) τὸ πέλαγος. ἐπεὶ δὲ ἄπορον ἡμῶν ὁδῷ χεῖσασθαι, μη-
 δυνὸς ἀνδράπων ὀρωμένους, πάλιν ἐπετολμήσαμεν τῇ θαλάσῃ.
 καὶ ἄραντες εὐδύς ἀρχομένης ἡμέρας, ἐπλέομεν ὅκ ὡφύμνης ἀνέ-
 ρω πᾶσαν αὐτῷ καὶ τῷ ὀπμηρομένῳ ἡμέραν· ἧς ἡδὴ ληγόσης,
 καὶ πνεῦμα ἀπέλιπεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὡλιάδημεν. ἐμέλομεν δὲ
 ὡς ποθήσειν γαλήνῳ. ἡμῶν οὖν τρισκαδεκάτῃ (σ 4) φθίνον-
 τος· ἐπληρωμένα δὲ τοσούτῃ κινδύνῳ, μελέσης εἰς ταῦτό σιω-
 δραμεῖσθαι τῷ τε σιωδῷ καὶ ἁσέρων, καὶ τῷ πολυδρυλλήτων τυ-
 χαίων (τ 4), ἃ μηδεὶς ποτε, φασὶ, πλέων ἐθάρσησε, καὶ δέ-
 ον ἡμᾶς ἐλλυμνίζεν, οἷδ', ἐλελήθειμεν αὐτοῖς ἀναδεδραμνότες
 ὅπῃ τὸ πέλαγος. ἡ δὲ σάσις ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῷ ἀρκτικῷ πνευ-
 μά-

11

πρὸς κύμα. (ο 4) Τοῖς ὕμνοις. (π 4) Παρ' ἐλπίδα. (ρ 4) Καταπραῖν-
 μετριάση. (σ 4) Ἡ σελήνη τῇ τεσσαρεσκαδεκάτῃ πλησιφαῖς εἴτ' ἐν παρ-
 σέληνος γηρομένη, ἀπὸ τῆς δεκάτης πέμπτῃς καὶ ἐξῆς ἄχρι τέλους εἴτ' ἐν
 τῆς συνόδου φθίνουσα διατελεῖ. Ο' γὰρ Σύνισις τὴν τῆς Σελήνης φθίνου-
 σιν ἀπὸ τῆς εἰκάδος ἔμηνος ὡς σύνηδες, ἀπὸ δὲ τῆς πέμπτῃς μεσσητος ὡς
 εἰκὸς λογιζόμενος, τρισκαδεκάτῃ φθίνοντας ἐννοεῖ τὴν εἰκοσὴν ἐβδόμην ἔ-
 μηνός, τὴν καὶ Ἐννὴ τοῖς πάλαι καλεσμένην, ἣν καὶ οἱ περὶ τὸν Κωμικὸν Ἀριστο-
 φάνη μάλιστα πασῶν ἡμερῶν δεδοίκασι· ταῖς γὰρ αὐξέσαις τεσσαρεσκαδεκα
 προσιδέμεναι ἐφεξῆς αἱ φθίνουσαι τρισκαδεκα, τὸν σεληνιακὸν μῆνα ὀλοπλη-
 ρῶσι. (τ 4) Τυχαιά ἐννοεῖ τὰ καὶ τὴν τῶν φωσγῆρων σύνοδον ἐν τε τῷ ἀέρι
 καὶ τῇ θαλάσῃ συμβαίοντα, τὴν ὡς ἐξῆς φησιν, ἀκοσμίαν τῶν πνευμάτων,
 τὸν βαρδατον ὑετὸν, καὶ τὴν τῆς θαλάσσης ἐντεῦθεν ταραχώδη καὶ οἶον βρασμώδη
 σάσις, τὰ ὑπὸ πάντων τῶν πλωτῆρων ἐκ τῆς συνεχῆς πείρας περιλαβόμενα,
 ἅτινα, τυχαῖα ἦκσε καὶ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν, οἰομένων αὐτομάτῃ τινὶ συν-
 τυχίᾳ κατὰ τινά ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν, ἕως ἀναφαίνεσθαι, τὰ δὲ, ἐκ
 ἕως ἔχει, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαῖα τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς
 γιγνομένοις ἀκόλῳ, ἕως ἕκαστα γίγνεται (ἔρα Σειδαν ἐν τῷ, τυχαῖα.

μάτων, ὅς γε πολλὰ καὶ τῷ συνοδικῷ νύκτα. ἔπειτα ἡ-
κόσμη τα πνεύματα, ἡ θάλασσα κυκλῶν ἐγεγόνει· τὰ δὲ
πρὸς ἡμᾶς, οἷα εἰκὸς ἡν ἐν τοῖς τοιούτοις, ἵνα μὴ πάδη παραπλή-
σια δις ἀφηγώμεθα. ἐν οἷς ἡν, ὥνησέ τι τὸ μέγεθος ἔχει μῶνος
(υ 4). τὸ κέρας ἐτετρίγει, καὶ ἡμεῖς ὥόμεθα ὡροτονίζειν (φ 4) τῷ
ναυῷ. ἔτα κατεαγὸς μέσον, ἐγγύς μὲν ἤλθεν ἀπαλέσαι πάν-
τας ἡμᾶς· ἐπεὶ δὲ ἐκ ἀπαλώσεως, αὐτὸ δὴ τῷτο καὶ ὡρίεσω-
σεν· ἐν τῷ ἦν ἄλλως ἐνέγκαι τὴν βίαν πνεύματος· πάλιν δὲ
δυοπειδὲς ἦν τὸ ἴσιον, ἐκ εὐτροχον εἰς κατάρσεις. Οὕτως ἔν
παρὰ δόξαν ἀποφορτισάμενοι τὴν ἀπλησίαν τῇ βιαιᾷ φορᾷ, ἡ-
μέραν ἐξῆς καὶ νύκτα ἠνέχθημεν, ἡ δὲ πρὸς δευτέραν ἔστις ὁρ-
αίτων

(υ 4) Τὰ ἐπαρόντα χωρὶς διεφθάρθαι τι δοκεῖ τῇ τῶν διαφορῶν ἀντι-
γραφῶν καὶ τυπογραφῶν ἀπειρία. εἰγ' ἐδ' ἀκολουθίαν συντάξεως ἐδὲ ἔννοι-
αν τινα ἔχει, ὡς ἔχει νῦν ἐν τῷ ὕρει. ἐγγεμὴν ἀφείη τὸ δεύτερον ἦν, θε-
ραπεύσας καὶ τὰ τῆς ἐννοίας καὶ τὰ τῆς συντάξεως κατὰ γε τὸ ἐμοὶ δοκεῖν·
εἴη γὰρ ἂν τότε τοιούτῳ ὁ νῆς. τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς ἦσαν τοιαῦτα, οἷα εἰκὸς
ἦν ἐν τοῖς τοιούτοις εἶναι, ἵνα μὴ πάδη παραπλήσια δις ἀφηγώμεθα· ἐν οἷς
(ἔστι τοιούτοις) ὥνησέ τι (ἡμᾶς) τὸ μέγεθος ἔχει μῶνος. τὴν δὲ ὥνησιν
ἐρμηνεύει ἐν τοῖς ἐξῆς λέγων ὅτι κατεαγὴ τὸ κέρας καὶ περιέσωσεν αὐτὸς
κτ. Εἰρήνεις φυλαττόμενοι κινεῖν τὰ ἐπὶ ὕψος, ἱερὰ δόγματα τὰ τῶν τυ-
πογραφῶν καὶ ἀντιγραφῶν, καὶ μὲν δὴ καὶ συγγραφῶν ἐδὲ ὅτε ἀμαρτήματα
ἔφευγον, εἶποι, ὡς τὸ, τὰ περὶ ἡμᾶς ἐκ ἔστιν εὐθετα, ἀλλ' αἰτιατικὴ ἐκ
πρὶν ἐν ὥνησιν ἀποδομένη, τὸ δὲ οἷα ἐκ ἀναφορικὸν ὄνομα, ἀλλ' ὁμοιω-
σεως ἐπίρρημα τῷ ὡς ταυτοδυναμῶν· τότε ἐν οἷς ἦν, κατ' ὑπερολογίαν
ἐτέθη μετὰ τὸ, ἵνα μὴ πάδη παραπλήσια δις ἀφηγώμεθα· ὡς εἶναι κα-
τ' αὐτὸν τὴν ἔννοιαν τοιαύτην, τὰ δὲ περὶ ἡμᾶς ὄντα, ὡς εἰκὸς ἦν, ἐν τοῖς
τοιούτοις ἐν οἷς ἦν (ἵνα μὴ πάδη παρ. δις ἀφ.) ὥνησέ τι τὸ μέγεθος ἔχει
μῶνος. (φ 4) Ὅτι ἡ ναὺς ἐποίησεν ἥχον διὰ τῶν προτόνων τῇ ἐκείνῃ
ματὶ βίᾳ ἐντεινόμενων. πρότωνα δὲ καὶ μὲν τινος, χοινία δὲ ὡν τὰ ἴδια ἀ-
νέλκοντο καὶ χαλῶντο. κατ' ἄλλας δὲ, τὰ ἐξ ἐκατέρου μέρους ἐκ ἐπὶ τὴν
πρώην καὶ τὴν πρῶμην ἐκτεινόμενα χοινία· καὶ δὲ τὸς εἰδόμενος, φησὶν Εὐ-
στάθει, τὰ χοινία τὰ συνδιδόντα τὸ κέρας, εἴτ' ἐν τῇ κοινῇ λογομένη
ἐκείνῃ, πρὸς τὸν ἴσον, ὅς περ κατάρτε κατ' ἡμῶν νῦν λέγει.

νίστων ὡδὴν, ἐλάτομην ἐγχεΐφαντες (χ4) ἀκαρῇ πέτρᾳ φο-
 βεβλημένη τῇ γῆς, ὅσον εἶναι βραχεῖαν Χερρόνησον. βοῆς δὲ
 ἡχομένης, ἐπειδὴ τις παρεγγύησεν αὐτῇ γῇ πελάσαι, θρῆς
 ἤρθη πολὺς καὶ ἦκισα ξύμφωνος, τῇ μὲν ναυτῷ πεφρικότων,
 ἡμῶν δὲ ὅττι ἀπειρίας τῷ χεῖρε ὑπικροτέντων, καὶ ὠριβαλλόντων
 ἀλλήλους, καὶ ὅτι ἐχόντων ὅπως χησώμεθα τῷ πλήθει τῇ χα-
 ρᾷ. ἐλέγετο δὲ ὁ μέγιστος αὐτὸς εἶναι τῇ ὠρισάντων ἡμᾶς κιν-
 διῶν. ἤδη δὲ ὑποφαινομένης ἡμέρας, κατασεῖει τις ἄνθρωπος
 χωρικῶς ἐσαλμένος, καὶ δάκνυσι τῇ χειρὶ τόπας ὑπόπτες (ψ4),
 καὶ ἑτέρας ὅς ἐδει θάρρῃσαι. καὶ τέλος μόνος ἦλθεν ὅπῃ κελητίᾳ
 δισκάλμῃ (ω4), ὅπῃ ὁξάψας τῇ πλοῖς, μεταχειρίζεται τὸ
 πηδάλιον. ὁ δὲ Σύρος ἄσμηρος ὁξέση τῇ ποροδρίας. ἀναλύσας
 δὲ σαδίς καὶ πλείεις ἢ πεντήκοντα, τήν τε ναυὶ ἐνορμίζει λιμε-
 νισκίῳ χαρίεντι. Ἀζάριον οἶμαι καλῶσιν αὐτό. καὶ ἡμᾶς ὅπῃ τῇ
 ἡϊόνος ἀπεβίβασε, σωτῆρ καὶ δαίμων ἀγαθὸς ὑποκαλόμενος. καὶ
 μετὰ μικρὸν ἑτέραν ὀλκάδα (α5) εἰσήλασε, καὶ μάλα ἄλλην,
 καὶ ὡς ἐσπέραν εἶναι, πέντε γεγονότα ὑπὸ τῇ θραυσίᾳ ὡρε-
 σβύτῃ ὡρισωθεῖσαι φορτίδες, ὡς ἄγμα ἐναντιώτατον τῷ Ναυ-
 πλίῳ ποιεῖντος. ὅττι ὅμοιως ἐκεῖνος ὅτι ὑπὸ τῇ χειμῶνος ἐδέ-
 ξατο (β5). ἐς δὲ τὴν ὑσεραίαν, ἄλλοι κατήσαν, ὧν ἔνιοι, τῷ
 ὡρό-

(χ4) Προσεΐφαντες. (ψ4) Οὗς ἔδει φοβεῖσθαι. (ω4) Ἐπὶ Ἀκατίᾳ δύο
 σκαλμῶς ἐχόντος. σκαλμῶς δὲ ὁ πάσσαλος, περὶ ὃν δεσμῶσι τὴν κώπην.

(α5) Ὀλκᾶς κυρίως ἡ φορηγὸς ναῦς, ἣτις καὶ φορητὴ λέγεται. (β5) Ὁ
 μὲν γὰρ Ναύπλιος ναυαγῆσαι τὰς τῶν Ἑλλήνων παρεσκεύασε νῆας, ὅτε δὲ
 τὴν ἡμετέραν καὶ τὰς λοιπὰς ἐκινδύνεω περιέσωσεν. ἡ δὲ Ἰσθρία τοιαύτη τις
 εἶναι. Ὀδυσσεὺς ὁ πολὺμητις ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ φρονῶν Παλαμῆδην,
 κατηγόρησεν αὐτὸν εἰς Ἀγαμέμνονα πεπλασμέναις γραφαῖς ὡς ἐμελλε πα-
 ραδώσειν τῷ Πριάμῳ τὰς Ἑλλήνας. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων πιευσθὰς τῇ διαβολῇ
 ἐλιδροβόλησε Παλαμῆδην. Ναύπλιος δὲ ὁ πατήρ αὐτῷ μαθὼν τὴν τέτε ἀ-
 ναίρεσιν, ἐπλευσεν ἐπὶ Τροίαν πρὸς Ἑλλήνας, καὶ τὴν ἐκ παιδὸς ἀπῆται ποιήν.
 ἀπρακτος δὲ ὑποσείψας πάντων χαριζομένων τῷ Βασιλεῖ Ἀγαμέμνονι,
 μετὰ τῇ Παλαμῆδην ἀπέλεν Ὀδυσσεὺς, παραπλέων λοιπὸν τὰς Ἑλληνικάς πό-

πολλαβόντων ἡμᾶς ἦσαν ὑπὸ Ἀλεξανδρείας ἡμέραν· καὶ νῦν ὁ-
 λόκληρος ἐσμέν σόλος ἐν νεωρίῳ μικρῷ. ἐπεὶ δὲ ἡμῖν ἤδη καὶ
 τὰ ἐφόδια κατεδήλοτο· καὶ ᾧ ὄντες ἐδάδες ἀτυχεῖν (γ ς), καὶ
 δ' ἐλπίσαντες ὑπὲρ ἡμεροῖ ἡμέρας (δ ς), μετρίᾳ γε ἐνетиθέμεθα,
 καὶ ἂν τέτοις μετρίως ἐχρώμεθα· ὁ δὲ Πρεσβύτερος καὶ τὸτο ἡκέ-
 σατο (ε ς) διδῶς μὲν ἂν· καὶ ᾧ ἂν ὁμοῖος ἦν ἔχοντι· δείξας
 δὲ πέτρας, ἐν αἷς ἄριστον ἔφη καὶ δεῖπνον ἐκάστης ἡμέρας κεκρύ-
 φται τοῖς βελομένοις πονεῖν· ἐντεῦθεν ἰχθυώμενοι, ζῶμεν ἡμέ-
 ραν ἐβδόμην ἤδη, οἱ μὲν ἐντελεῖς, μυράνας τε καὶ καράβας εὐμε-
 γέθεις αἰρῶντες· τὰ δὲ μεράκια ὅπῃ κωβίοις εὐτυχεῖ καὶ ἰσίοις.
 ἐγὼ δὲ καὶ ὁ θρησκευτής (ζ ς) ὁ Ρωμαῖος, ὅπῃ ταῖς λεπᾶσι
 ἰωννύμεθα· ἡ δὲ λεπὰς, ὅσπερ ὄντι κοῖλον, ὅπῃ ἐπειδὴν λά-
 βηται πέτρας, ἀπικυ ἰζεται (η ς). τὰ μὲν οὖν παλαιά, γλί-
 χρωσ ἐζῶμεν ὑπὸ τῆς θήρας, ὡς ἐχόμενος (θ ς) ἕκαστος ὅτε καὶ
 λάβοιτο· ἐδίδα δὲ δῶρα εἰδὲς ἂν· νῦν δὲ ἐν ἀφθονωτέροις ἀ-
 παντες ὑπὸ τοιαύτης αἰτίας. αἱ γυναῖκες ταῖς γυναξίν, αἱ Λί-
 βουσαι ταῖς πλεῖστας, βάλονται μὲν ἂν καὶ τὸ τῷ ὀρνίθων γάλα
 παραχεῖν· παρέχουσι γὰρ ὅσα αὐταῖς ἀήρτε φέρει καὶ γῆ,
 τυρῆς, ἄλευρα, πέμματα ἐκ κριθῶν, κρέα ἄρνια, ἀλεκτορί-
 δας, ὡς ἀλεκτόρεα. ἤδη δέ τις καὶ ὠτίδα ἔδωκεν, ὅρνεον ἐκτό-
 πως ἡδύ· ἰδὼν ἂν ἄρχειος ἐπέποι ταῶν. αὐταὶ δὲ κατακομι-
 ζουσιν ὅπῃ τὴν ναῦν τὰ δῶρα. αἱ δὲ δεχόμεναι κοινῶνται τοῖς βε-
 λομένοις. οἱ δὲ, ἡμῖν ἤδη τὰ ὑπὸ τῇ θήρας δωρῶνται. καὶ ἡκεῖ τις
 ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, πᾶς ἐπ' ἀνδρὶ, καὶ ἀνὴρ ὅπῃ παιδί, φέρων
 αἰεὶ τίμοι ξένιον, ὁ μὲν, ἡγχιζομένον ἰχθυῖδιον, ὁ δὲ ἄλλος
 ἄλλο

λεις, ἄλλα τε καὶ τὰς Ἑλλήνας ἐποίησε, καὶ τελευτῶν ἀκέρως τὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν
 πατρίδα ἐκφόδον, ἀπελθὼν εἰς Εὐσίαν, ἥψε Φρυγῶν νυκτὸς ἐπὶ τὰ κοῖλα ταύτης
 καὶ τὸν λεγόμενον Καφηρέα, ὅπερ πλεῖστατες οἱ Ἑλλήνες λιμένας αὐτῆς τοπάζοντες
 εἶναι διεφθάρησαν. (γ ς) Γλίχρως καὶ τῶν ἐπιτηδείων φειδόμενοι ζῶν, ἢ δυστυχῶν
 ἐν τῷ πλῑ. (δ ς) Βραδύναι. (ε ς) Γάσατο, διωρῶσατο. (ζ ς) Ὁ Μο-
 ναχός, ὁ Καλόγηρος. (η ς) Ἰαχυρῶς ἔχεται. (θ ς) Σφάδρα, καὶ ἀμφοτέ-

ἄλλο τι, πάντως ἐνγέτι ἀγαθόν, ὧν φέρουσι πέτραι· ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστι βελομένῳ τὰ παρὰ τῇ γυναικὶ δέχεσθαι, σὺν χάριν εἰς τῆς, ἵνα μή τις ὀρεχαιρία μοι (15) ποθὲς αὐτὰς γένηται, καὶ τα ἐπειδὴν ὀξόμνου δέη, διαποροῖν ἀνέμφοι· ἐπεὶ τίγε ἐκώλυε τὸ ὅτι τοῖς ὀπηδεῖσι τρυφᾶν; ἔτω πολλὰ πολλὰ χόθεν συρρεῖ. Σὺ μὲν οὖν ἀρετὴν λογιῇ τὴν φιλοφροσυνὴν τῇ ἐγχαρίων, ἣν εἰς τὰς ὀπηδεσμένας ἐνδείκνυται· τὸ δὲ, ἑτεροῖα ὅτιν, οἷον ἄξιον εἶναι εἰς διηγήσασθαι, καὶ ταῦτα ὅτι τῇ νῦν ἐμοὶ παρῆσθαι χολῆς. κλύμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν· δυσυχῆσι γὰρ ὅσῳ αἱ Λήμνιαι (κ5)· αὐταὶ γὰρ ὑπὸ μαζῶσι, καὶ ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῇ σέρων; ὥστε τὰ βρέφη μὴ διὰ μάλης, ἀλλὰ δι' ὧμων παῖν τῇ θήλῃς ἀναβεβλημένης· εἰ μή τις εἴποι τὸν Ἀμμωνα (λ5), εἰ τὴν Ἀμμωνος γυνὴ εἰς μᾶλλον εἶναι μηλοτρόφον ἢ κροτοτρόφον ἀγαθῶν· ἀνείναι δὲ τὴν φύσιν ἀνδρώποισι ὁμοίως εἰς κτύεσι δαψιλεσέρας καὶ ἀφοτέρας τὰς εἰς γάλακτος πίδακας (μ5), εἰ εἰς τὸ δεῖν ἀφοτέρων εἰς δά-

ραις, ὃ λέγεται, κρατῶν, οἰκονομῶν. (15) Συμβόλαιον, συνάλλαγμα.

(κ5) Τὰ περὶ τῆς Λήμνης ἱστορήματα καὶ μυθολογηθέντα πάντα μονοῦ ἀνερευνήσας παρὰ τε ἱστορικοῖς καὶ μυθολόγοις, ἑδμεῖς εὗρον τὰς Λημνίας γυναῖκας δυσυχῆσας, ὅπερ φησὶ Σύνεσιος ἰδεῖν δυσυχὴν τὰς Λιβύσας, μᾶλλον μὲν ἐν τέναντιον, φειρεύσας εὗρον αὐτάς τε καὶ ἅπαν ἐν γένει τὸ θῆλυ καὶ τὴν νῆσον ἐκ θεῆς μηνίματος, ἐφ' οἷς ἀπέκτειναν ἀδίκως πρότερον μὲν αἱ Λήμνιαι τὰς αὐτῶν ἀνδρας· μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Πελασγῶν ἀποικοὶ τὰς γυναῖκας, ὡς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἐξ Ἀττικῆς, καὶ τὰς παῖδας, ἑς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. Ὅθεν τὸ, δυσυχῆσιν ὅπερ αἱ Λήμνιαι σκοπεῖν μὴ ἄρα βέλτιον ἀναγινώσκων ἔχῃ ὅπερ αἱ Λήμνιαι· ἴν' ἡ· μήνιμα Ἀφροδίτης, ὡς εἰκάσαι, κατέχει τὴν χώραν, δυσυχῆσιν ὁμως αἱ Λιβύσας ἔχ' ὅπερ αἱ Λήμνιαι φειρεύσαι καὶ ξηρὴς φειρεύσαι τὰς μαζὰς, ἀλλ' ἑτεροῖόν τι· αὐταὶ γὰρ ὑπερμαζῶσι κτλ'. ὅπερ εἰ μόνον τῇ ἱστορίᾳ συνάδον, ἀλλὰ καὶ τῇ ἀκολουθείᾳ τῆς συντάξεως φαίνεται οἰκειότερον· εἰ γὰρ ἦν αὐτῷ βελομένῳ εἰπεῖν ὅτι τὰ αὐτὰ ταῖς Λημνίαις ἱπαχον αἱ Λιβύσας, εἶδει εἰπεῖν καὶ αὐταὶ γὰρ ὑπερμαζῶσιν, ὡς ἐκεῖναι δηλαδὴ ὡς δὲ νῦν ἔχει, πρὸς τῷ μὴ συμβιβάζεσθαι τῇ ἱστορίᾳ, ἐμοὶ δοκεῖ καὶ ἀσυνάρτητον καὶ ἀσύντακτον. (λ5) Ἀμμων ὁ Ζεὺς παρ' Αἰγυπτίοις. (μ5) Τὰς πη-

θάτων τε ἔξ θυλάκων. μανθάνουσι δὴ παρὰ τῶν ἀνδρῶν, οἷσι-
 σι συμβόλαιον γέγονε πρὸς ἄνθρωπον ὑπόφοριον (ν ς). ὅτι μὴ
 πᾶν τὸ θῆλυ τοιαῦτόν ᾔσιν, ἀπιστῶσι· ἐπειδὴν λάβωνται γυ-
 ναικὸς ξένης, φιλοφρονέονται καὶ πάντα δρῶσιν, ἔς τ' ἂν τὰς
 ἀγκάλας διερευνήσωνται. ἡ Ἰδῶσα λέγει πρὸς ἄλλω, ἔξ κα-
 λῶσιν ἀλλήλας ὥσπερ οἱ Κίκονες (ξ ς). αἱ δέ, συμφοιτῶσιν ὅττι
 τὴν θέαν· ἔξ ὅττι τέτω (ο ς) δωροφορεῖσιν (π ς). ἡμῖν δὲ ὡς ἔξ
 τῶν ἐκ Πόντου θρασυανιδίων, ὃ συνελθεῖναι τέχνην ἔξ φύσιν, ὑ-
 πὲρ ὅσῳ μύρμηκας ἔντομον (ρ ς) ἔδειξαν (σ ς). ἀμφὶ τῷτο ἦν
 ἅπαντα παρὰ, καὶ τῷτο παρὰ τῶν γυναικῶν πλείεα ἐνεπορεύε-
 το (τ ς). καὶ μετεπέμποντο αὐτὸ πρότερον ἄλλῃ παρὰ ἄλλης
 γυναικὸς τῶν ἀλγογειτόνων εὐδαίμονες· τὸ δέ, ἔτοι σφόδρα (υ ς)
 ἰταμόν, ὥς ἔξ ἀπαύσας. Τῷτο σοὶ φάσμα ἐκ τραγικῆς κωμι-
 κὸν ὅτε δαίμων ἡμῖν ἐνήρμοσε, καὶ γὰρ τοῖς πρὸς σὲ ῥάμμασι·
 καὶ ἴδα μὲν ὁκτείναις τὴν ὁπιολὴν εἰς μῆκος ὅς μετρέει μείζον,
 ἀλλ' ὥσπερ ὅς συνεῖναι σοὶ καὶ πρόσωπον, ἔτω καὶ ὅς ῥάφειν ἀ-
 πλήρως ἔχω· ἅμα δὲ ὑδὲ ἐλπίσας ἔτι σοὶ διαλέξεσθαι, νῦν ἐ-

παι-

γας. (ν ς) Ξέον. (ξ ς) Ὡς περ οἱ Κίκονες ἐκάλεον ἀλλήλους ἐπὶ Οὐδυσσεῶν
 ἢ δὲ ἰσορία τοιαύτη. Οὐδυσσεὺς Τροίηνθεν ἀναπλέων ἐπὶ Ἰθάκην, ἀνέμε-
 φερόμενος, προσπνέχθη τῇ γῇ τῶν Κικόνων, οἱ δὲ Κίκονες ἔθνος ἦν
 Θρακικὸν τὴν κατέναντι Σαμοθράκης παραλίαν τῆς Θράκης οἰκῶντες· ἐν-
 θαῖσμαρον τὴν πόλιν αὐτῶν ἐπόρθησεν, αὐτῶν τε πολλὰς ὥλεσεν, ἐκ πόλιος
 δ' ἀλόχους ἔξ κτήματα πολλὰ λαβὼν μετὰ τῶν ἐταίρων ἐδάσατο. Τῶτων δὲ
 πρᾶχθέντων παρεκάλει τὰς ἐταῖρας διερεῖν ποδὶ, ὃ ἐξὶ σπυδαίως φυγεῖν, οἱ δέ,
 φησι, μέγα νήπιοι ἐκ ἐπίθοντο, αὐτὰ δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ
 μῆλα ἔσφαζον παρὰ θύνα ἔξ εἰλιπόδας ἔλικας βῆς. ἐν τῷτο δὲ ἀπερχόμενοι
 οἱ Κίκονες, Κίκονας ἄλλος ἐκάλεον, οἱ σφίσι γείτονες ἦσαν, ἔξ . . . .
 ἦλθον ἔπειθ' ὅσα φύλλα καὶ ἄνδρα γίνεται ὥρη. Σησάμενοι
 ἐμάχοντο κραταιῶς, ὥς δαμάσαντες ἔρρεψαν τὰς Ἀχαιῆς κτλ. (ο ς) Ἰνα
 θεάσωμεν. (π ς) Φέρεσι δῶρα. (ρ ς) Λεπτὸν καὶ τὴν ἀσφύ. (σ ς) Ἀ-
 πέδειξαν. (τ ς) Ἐλάμβανε. (υ ς) Τὸ δέ, ἦν ἔξ πάντοτε αὐθαδὲς ἀναιδὲς
 ὥς ἔξ ἀπαύσας. ἐμοὶ δέγε δοκεῖ βέλτιον γράφειν, ἔτω τοι σφόδρα ἰταμόν

πειρᾶν ἔξόν, ἐμπορεῖμαι. ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐφημερίσι (φ 5), καὶ
 διδασκαλίᾳ (χ 5), τῷ ὑποσολῷ ἐφαρμόσαις (ψ 5), ὡς συ-
 νωνῶν ἡμερῶν ἔχοιμ' αἱ ὑπομνήματα. Εἴρωσο, καὶ τὸν υἱόν (ω 5)
 Διόσκορον κέλευε (α 6) μετὰ τῷ μητρὸς (β 6) καὶ τῷ τίτθι, ἃς
 ἐγὼ καὶ φιλῶ, καὶ ἐν ἀδελφαῖς ἄγω. ἄσπασαι τῷ Σεβασμιω-
 τάτῳ καὶ Θεοφιλεστάτῳ Φιλόσοφον, καὶ τὸν εὐδαίμονα χορὸν
 τὸν ὑπολαύοντα τῷ Σεβαστίᾳ αὐδῆς· ὅτι πάντων δὲ μάλιστα τὸν
 ἱερώτατον πατέρα (γ 6) Θεότεκνον, καὶ τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Ἀ-
 θανάσιον. τὸν δὲ ὁμοφυχότατον ἡμῖν Γάϊον εὖ οἶδ' ὅτι φρο-
 νῶν ὅσα ἐγὼ, μετὰ τῷ συγγηγῶν τάττεις. Μετ' ὁκείνων γουῷ
 προσειρήδω καὶ ὁ θαυμασίος γραμματικὸς Θεοδόσιος, ὃς (δ 6)
 εἰ καὶ μάντις ὢν ἔκρυπτεν ἡμᾶς· προγενὲς γὰρ ἐν οἷς ἔσομαι, κα-
 τέβαλε τῷ προθυμίαν τῷ σὺν ἡμῖν ἀποδημίας· ἀλλ' ἐν ἔγωγε
 αὐτὸν καὶ φιλῶ καὶ ἀσπάζομαι. σὺ δὲ μηδέποτε πλεύσεις·
 εἰδέποτε πάντως δεήσοι, ἀλλὰ μήτοι φθίνοντός γε μῦθος.

Τοῖς

ἐν ᾧ· τὸ δὲ ἐς τοσούτον ἐτύγχανεν ἀναιδὲς, ὥστε καὶ ἀποδύτασθαι. (φ 5) Ἐφη-
 μερίς ἢ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφῇ· βιβλίον ἐν ᾧ τις
 τὰ συγκυρῶντα αὐτῷ τε καὶ ἄλλοις μνήμης ἕνεκα σημειοῖ. (χ 5) Εἰς ἃς
 σπεδὴν καὶ ἐπιμέλειαν κατέβαλον. (ψ 5) Προσαρμόσαις, συνάφαις. προ-
 ἦνεγκε δὲ τὸν λόγον κατ' εὐκτικὴν ἐγκλίσειν ἵνα ἐκκλῇ τὸ βαρὺ τῆς προ-
 σάξεως. (ω 5) Τὸν σόν. (α 6) Λάβε καὶ κοινὴ τὸ ἐρῶσθαι. (β 6) Τῷ
 σὲ υἱὲ Διοσκόρου. (γ 6) Τὸν πατέρα λέγει τῆς Φιλοσόφου, καὶ δῆλον ἐκ
 τῆς 16. ἐν ᾧ φησι πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Φιλόσοφον· ἄσπασαι τὴν μα-
 καρίαν ἐταίραν ἀπὸ τῷ πατρὸς Θεοτέκνῳ, καὶ τῷ Ἀδελφῷ Ἀθανασίῳ δεξα-
 μένῃ. (δ 6) Ὅς εἰ καὶ ἔκρυπτεν ἡμᾶς (ἐκ φανέρους ἡμῖν) μάντις ὢν (ἀντὶ
 τῷ ὅτι ἦν μάντις) ἀλλ' ἐν ἐγῷ καὶ φιλῶ αὐτὸν καὶ ἀσπάζομαι· τὸ δὲ προγενὲς
 ἐν οἷς ἔσομαι, μέλει τῷ, τῆς σὺν ἡμῖν ἀποδημίας, διὰ μέσων ἀναγνωστέον,
 ὅπερ ἐστὶν ἀποδείξεις τῷ ὅτι ἦν μάντις· ἀξιεῖζόμεθα δὲ λέγειν τὸ Σύνεσιον.

*) Τοῖς Πρεσβυτέροις. 5.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ὑπὲρ Κύριον, ἢ (α) πεποιθέναι ἐπ' ἄνθρωπον· ἀλλὰ οὗτο ὁ ἐκ τῆς ἀδελωτάτης αἰρέσεως Εὐνομίης πωδάνομαι Κυτιανὸν ὄνομα, καὶ τῷ ὑπὲρ στρατοπέδῳ θρυλλομένῳ ὑπὸ αὐτῷ δυναστείαν προσησαμένους, μοιχαῖδας (β) πάλιν τῷ Ἐκκλησίαν, καὶ ψευδοδιδασκάλους τινὰς ἐφιστάναί παγίδα (γ) ταῖς τῶ ἀκραιωτέρων ψυχαῖς, οὓς ἐναγχοῦσι παρὰ Κυτιανῶν ἐσάλεν-
τες,

καὶ) Οἱ ἐκ τῆς αἰρέσεως Εὐνομίης μὴ δυνάμενοι κηρύττειν ἀνακεκαλυμμένως τὰ μισαρὰ αὐτῶν δόγματα, κεκωλυμένοι ὃν σφίσι, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τῆς ἐξουσίας, λάθρα τῶτο μηχανῶν ποιῆσαι. καὶ δὴ λαβόμενοι προστάτης Κυτιανῶ τινος ὁμοφρονούντος σφίσι καὶ τῶν ἐν ἀξιώμασιν ὄντων, ἀποδείξουσιν δι' αὐτῶν ψευδοδιδασκάλους τινὰς, τῷ μὲν δοκεῖν ἐπὶ δίκην τινὰ ἔσσαν αὐτοῖς δῆδεν ἐν Πεντάπολει, τῷ ὄντι δὲ ἵνα τὰ ζῆλῶτα τῆς ἀδείας τῷ καθαρῷ σίτῳ παραμιγνύντες ἐγκαταβάλλωσι τῷ λήϊῳ Χριστῷ. Τῶτο δὲ μαθὼν ὁ Συνέσις τὴν Παντάπολεως ἐκκλησίαν τότε λέγων, γράφει τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν πρὸς τὰς πρεσβυτέρους μηνῶν αὐτοῖς τὸν ἐπὶ Πεντάπολιν κατέπλεον τῶν νόθων πρεσβυτέρων, καὶ προσέειπεν αὐτοῖς ἐπαγρυπνεῖν ὥστε ἕκαστος ποιμαίνει ποιμνίον, καὶ προσέειπεν ἵνα μὴ λάθωσιν ἐμπεσόντες τῇ μάδῃ οἱ ἄγριοι ἔτοιμοι λύκοι καὶ ὀλοσυλίσσασί τινος τῶν ἀκραιωτέρων.

(α) Οἱ ἢ σύνδεσμος ἀναιρετικός ἐστιν ἰσοδυναμῶς τῷ εἰ. ὅδ' ἐν ἀρχῇ ἔξεως καὶ ἄλλῃ, ἐναντιωματικός ἀπὸ τοῦ ὅμως· τὸ δὲ ὅλον τοιαῦτό τί ἐστι συμφραζόμενον. Ἀγαθὸν τὸ ἐπὶ Κύριον πεποιθέναι ἐχθρὸν ἐπ' ἄνθρωπον, οἱ Εὐνομιανοὶ ὅμως τέναντίον ποιεῖντες, ὡς πυδάνομαι, ἐκ ἐπὶ Κύριον, ἐπὶ δὲ Κυτιανὸν ἄνθρωπον πεποιθῆσαι προσησάμενοι εἴτ' ἐν προστάτην σφῶν λαβόντες αὐτὸν καὶ ἢ ἔχει ἐν τῷ στρατοπέδῳ δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, καὶ μοιχῶν πάλιν ὡς καὶ ἄλλοτε τὴν ἐκκλησίαν κτ. Τὸ δὲ Κυτιανὸν ὄνομα ἀορίσως προσεσχθέν, ὑπεροψίαν τινὰ πρὸς αὐτὸν ἔχει συγγραφέως ἐμφαίνει, καὶ ὅτι ἀγνάς τις καὶ ἄσημος ἐτύγχανεν ὢν ὁ Κυτιανός. (β) Μοιχαῖς δίκην ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν πιστῶν εἰσδύεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. (γ) Ἐφιστάναί παγίδα φησὶ καὶ ὅτι ἐκ ἀναφανδόν, ὑπέλθῃ δὲ καὶ ὁρδοδοξίαν πλαττόμενοι ἐκέρυττον τὰ ἄδεια αὐτῶν δόγματα· διὰ τῶτο καὶ τῶν ἀκραιωτέρων ταῖς ψυχαῖς· περὶ γὰρ τῶν ὁπωσὲν ἐμπειροτέρων ἔδει φοβῆσθαι ἵνα μὴ ταῖς παγίσιν τῶν

πει, ἐπ' αὐτὸ τὸτο (δ) καταπεπλεύκασιν ἄγοντες· ἡ γὰρ δίκη (ε), πόροημα (ζ) τ' ἀσεβείας ὄτι, μᾶλλον δὲ ἁγῶν ὑπὲρ ἀσεβείας. Οὗτοι τοίνυν οἱ νόθοι πρεσβύτεροι, οἱ νεήλυδες ἀπόστολοι ■ διαβόλατε καὶ Κιρριανῶ, μὴ λάθωσιν ὑμᾶς (η) ἐμπηδῆσαντες ὡς ποιμαίνετε ποιμνίῳ· μὴ λάθωσιν ὑμᾶς τῷ σίτῳ τὸ ζιζάνιον παρασείροντες· κατάδηλοι πᾶσιν ἐσὶν αἱ τῶν καταφυγᾶς ἴξε τίνες ἄρχοι δέξαντ' ἂν αὐτῆς· ἴξε τίνες οἰκίσαι τοῖς ληστῶν ἀνεώγασιν. μετέλθετε (θ) εἰς φῶρας ῥινηλατουῶντες. ζηλωταὶ γίνεσθε τ' εὐλογίας τ' Μωσαικῆς (ι), ὡς εὐλόγησε εἰς ἄνδρας, οἱ καὶ τῷ ἡσεβηκότων ἐν τῇ παρεμβολῇ, ἐξ γνώμῃ καὶ χεῖρας ἐκίνησαν. ὁκεῖνο δὲ εἰπὲν ἄξιον πρὸς ὑμᾶς ἀδελφοί· τὰ καλὰ (κ) καλῶς γινέσθω· ἡ ὑπὲρ κέρδους ἔρις ἀνηρέθω· ἅπαντα διὰ τὸν Θεὸν ἐγκεχειρίθω. ἑδεῖ τῷ αὐτῷ ἀρετῆς εἶναι καὶ πονηρίας ὑπόδεσιν (λ). ὑπὲρ ὠσεβείας ὁ δρόμος, ὑπὲρ ψυχῶν ἀγωνισέον· μὴ τινες ἀπὸ τ' ἐκκλησίας συλήσωσιν, ὥσπερ ἔδοξε ἔλθαι πεπολιωται. ὅς δ' ἐν τῷ ἐκκλησίαν πρὸς ἡσάμενος (μ),

αὕξη

τοῖστων ἐμπέσωσι. (δ) Ἐπὶ τὸ παγίδα ταῖς τῶν ἀν. ψυχ. ἐφιστάται. καὶ δὲ ἐπὶ πρόθεσις τὸ τελικὸν αἴτιον σημαίνει. (ε) Ἐφ' ἣν προφασίζοντα πεπλευκέναι. (ζ) Πρόφασις, προκάλυμμα ὑφ' ἧς καλύπτεται τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν. (η) Ἐξακτέται ἔξωθεν τὸ ὁράτε ἢ προσέχετε, ἢ ὁ ἵνα ἀποτελεστικός σύνδεσμος. ὁ μὲν, ἵνα ὑποτάξῃ τὸ ῥῆμα, τὸ δὲ ὁράτε εἰς ἀπόδοσιν ἢ ἢ κατέλκει ὁ ἵνα λόγος· ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις δύο λόγοι εἰσὶν αὐτοῖς, ἢ ἀτελής ἄτερος κατὰ θάτερον. ὅρα γραμ. Νεοφύτοι ἐν τοῖς αἰτιολογικοῖς συνδέσμοις. (θ) Ἐξίχνευσάτε, ζητήσατε εὐρεῖν τὰς φῶρας ῥινηλατῶντες ὥσπερ καὶ κυνηγετικαὶ κύνας τὰς θήρας. (ι) Ἡ ἰσορία κατὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ. Ἐξοδ. κεφ. λβ'. (κ) Τὰ καλὰ ῥητικῶς εἴρηκεν. ἐννοεῖ δ' ἅπερ ἂν οἱ πρεσβύτεροι καὶ τῶν ἀποστόλων ■ Κιρριανῶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ποιήσωσι. ταῦτα, φησὶ, γινέσθω καλῶς ἔτ' ἔστιν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας μόνης, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ κέρδους. τὸ δὲ, ἡ ὑπὲρ κέρδους ἔρις ἀνηρέθω, εἴτ' ἐν ἀπέσω, ἐξήγησις ἐστὶν ἢ, τὰ καλὰ καλῶς γινέσθω. (λ) Τὸτ' ἔστιν ὕλην καὶ ἀφορμὴν· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ τῶν πρεσβυτέρων μετέλευσις καὶ ῥινηλασία, ἣτις ἀμειδί μὲν καὶ ὑπὲρ μόνης γινομένη τῆς εὐσεβείας, ἀρετῆς ἐστὶν ὕλη· ἀφορεῶτα δὲ πρὸς τι κέρδος χερματικόν, πονηρίας ἐρεῖται. (μ) Ἡ μετοχή τὸ, πρὸς ἡσάμενος τρόπον σημαίνει τῆς ἢ βαλάν-

αὐξή βαλάντιον, καὶ διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι ληΐσιμος ὁ παροῖς ἀ-
 πατησί δομύτητα (ν), δυναστείαν (ξ) ἐαυτῷ κατεργάζεται (ο),
 ἕτος εἶναι ὃν ἡμεῖς συνόδῃ χριστιανῶν ἐκκληρύττομεν (π). ὅτι ἐ-
 ποίησαν ὁ θεὸς ἀτελῇ τῷ ἀρετῷ· ὃ δέεται πονηρίας συμμά-
 χῃ· ὅτι ἐπλείψῃσι (ρ) ἐρατιῶται τῷ θεῷ, πρέποντες ἐκκλη-
 σίας· εὐρήσει συμμάχῃς ἐνταῦθα μὲν ἀμίδῃς, ἐν ἐρανῷ δὲ ἐν-
 τελομίδῃς· ὑμεῖς ἔτοι γίνεσθε (σ)· καλὸν γὰρ ἔκ κατορθῶσι συ-
 νεύετε, καλὸν δὲ καὶ παραβαίνεσιν ἐπαράσας (τ). ὅς τις ἂν
 ἐν μαλακίσῃται (υ) ἔκ πλοῦ, καὶ ὅς τις ἂν ἐπεξέλθῃ μὲν, ἀρ-
 πάσῃ δέ τι τῷ ἄλλοτρίων (φ), μὴ ἀνάτιος (χ) γένοιτο τῷ θεῷ.
 ἐν τῇτῳ μόνον εἰς μέσον ἐλκύσατε, ἔκ ὅθῃ τραπεζίταις ὅθῃ πο-
 νηρίας, ὅθῃ καδᾶσθ' νόμισμα τὸ δόγμα τὸ θεῖον παραχαράττον-
 τας (ψ), ὡς ἐνέγκετε (ω)· πᾶσι ποιήσατε καταφανείς ὅτι-
 νές εἰσι. καὶ ἔτι (α 2) ἄτιμοι τῷ Πτολεμαῖδος ὄρων ἀπελη-
 λάσθωσαν, ὅτι (β 2) σὺ αὐτοῖς ἡκεῖ λήμα πᾶν (γ 2) ἀμει-
 νον

τῇ αὐξήσεως· ὁ δὲ νῆς· ὅς δ' ἂν λαβῇ χρήματα παρὰ τῶν πιστῶν, γήσας
 πρὸ τῆς κυρίας αὐτῆς σκοπῇ τὴν ἐκκλησίαν, ὅπερ ἐστὶ προφασιζόμενος ὑπὲρ τῆς
 ἐκκλησίας ἔχ' ὑπὲρ ἐαυτῆς τέτων δεῖται κτ. (ν) Τῆτ' ἐστὶν ἀνθρώπος δομύς
 ἢ αὐξηρῆς. (ξ) Πλῆστον. (ο) Συναθροίζει. (π) Ἀντὶ τῆς, τῆτον ἡμεῖς ἐκ
 κληρύττομεν, εἴτ' ἐν ὁποιάσῃ συνόδῃ ἦτοί ἐκκλησίας χριστιανῶν. (ρ) Τὸ
 ἐπιλείπει συντάσσεται ἔτι ἢ αἰτιατικῇ, ὡς τὸ, ἢ δὲ τόλμα αὐτὸς ἀρχεται
 ἀπολείπει· ἢ, ἐκ ἀπολείπει ἡμᾶς ὁ ἀσφόδελος. (σ) Τ' μετὶ γίνεσθε ἔτι
 τοι δηλ. οἱ ἐνταῦθα μὲν ἀμίδοι, ἐν ἐρανῷ δὲ ἐντελομίδοι σύμμαχοι.

(τ) Ἀντὶ τῆς ὥσπερ γὰρ ἐστὶ καλὸν, εἴτ' ἐν δίκαιον ἢ πρέπον συνεύχεσθ'
 τοῖς κατορθῶσιν, εἴτ' ἐν ποιῶσι τὰ δέοντα προσαττόμενα αὐτοῖς ὑπὸ τῶν νό-
 μων ἢ τῆς ἐκκλησίας, ἕτως ἐστὶ καλὸν ἢ ἐπαράσας τοῖς παραβαίνεσιν μὴ
 ποιῶσι ταῦτα· λέγει δὲ τῷ δικαιολογούμενος ἐφ' αἷς μέλλει ποιῆσαι ἀρετῆς.

(υ) Ἀμελήσῃ ἐπεξέλθειν. (φ) λήμα δέ τι ἢ παρὰ τῶν πιστῶν διὰ τὸ ἐ-
 πεξελθεῖν, ἢ παρὰ τῶν ψευδοδιδασκάλων αὐτῶν ἰδῶν, παρίδη, ἢ ἀκέραιος
 περικύσῃ ὡς παρακατιῶν φησιν. (χ) Ἀνέγκλητος, ἀτιμώρητος.

(ψ) Τῆς νοθεύοντος, κηδεύοντος. (ω) Περιφέρετε, θεωρεῖσθε ὡς πε-
 ριφέρεσι τὰς μοιχαλδᾶς, (α 2) Καταφανείς δηλονότι γεγονότες ὅποιοι εἶ-
 ναι (β 2) Τὴν ἀθεωτάτην αὐτῶν Αἵρεσιν ἐννοεῖ. (γ 2) Ὁλόκληρον, ἢ

γώγητον ὑποφέροντες. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν, ἐπάρατος τῷ Θεῷ· ὅς τις ἀσεβῇ σύνοδον ἰδὼν, παρεῖδεν, ἢ ἀκέσαι, παρήκυσεν, ἢ κέρδει παρ' αὐτῷ ἐμολύωτο. τέτῃς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας (δ2) εἶναι διαταττόμεθα, παρ' ὧν ἐκ ἕξεσι κομίσασθαι λάφυρον. ὡς δὲ ἔλαβόντας φησὶν ὁ Θεός, μεταμετέλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαῦλ. ἀλλ' ὑμῶν ὅπῃ μηδενὶ μεταμέλειτο· ἀλλὰ μέλοι μὲ ὑμῶν τῷ Θεῷ, μέλοι δὲ ὑμῖν ὁ Θεός.

Α' νυσίω. 6.

Ὁ δὲ Καρναῖς (α), ἔτι μέλλει, καὶ ἔξ' ἐκὼν, ἔξ' ὑπ' ἀνάγκης γίνεται δίκαιος· καὶ δὲ ἤκειν αὐτὸν ἵνα εἰδῶμεν ὅ,τι λέγει,

Θακτον, κισσερσέζικον. (δ2) Ἀ'μαληκίταις ἔθνος ἀρχαῖον ἐφ' ἧς ἐγράτευσεν Σαῦλ ἐκ θεῶν προσάγματος, ἀνδ' ὧν ἐνάκωσαν Ἰσραὴλ ἀναβαίνοντα ἐξ Αἰγύπτου· προσέτακται δὲ Σαῦλ δοπεῖσθαι πάντας Ἀ'μαληκίτας ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης, καὶ ἀνδράσι ἕως κτήνι· ὁ δὲ, περιποιήσατο ζῶντα Ἀ'γαθ' τῶν βασιλεία αὐτῶν, καὶ τὰ κράτις πάντων τῶν ἀγαθῶν, ἔλαβ' ἐπὶ αὐτῷ αἰτήσαντος ὅπως θύσωσι, φησὶν, ἐνώπιον Θεῶ ἐν Γαλιλαίᾳ· ἔπειτα ἀγανακτήσας ὁ Θεός, ἐξεδένωσεν αὐτὸν καὶ εἶπε πρὸς Σαμεὴλ τὸν προφῆτην δι' ἧς ἔχρισεν αὐτὸν βασιλεῖα. „μεταμετέλημαι ὅτι ἐβασίλευσα τὸν Σαῦλ. ἀναλογεῖται τοίνυν ἐνταῦθα Ἀ'μαληκίταις μὲν, οἱ Εὐνομιανοί· τῷ δὲ Σαῦλ οἱ πρεσβύτεροι πρὸς ἧς ἡ ἐπιστολή· τὸ γὰρ τέτῃς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας καὶ πρὸς τὰς ἰδόντας ἀσεβῇ σύνοδον καὶ παριδόντας κα., ὡς ἂν τις οἰηθεῖ, ποιεῖ τὴν δεξιάν· ἀδιανέητον γὰρ τέτο· πρὸς δὲ τὰς νόδας τῶν Εὐνομιανῶν πρεσβυτέρους. ἐν δὲ τῷ ἐμολύνωτο ἐντελῶς γινέσθαι. ἢ ἢ τὸ, ὅς τις ἀσεβῇ σύνοδον ἰδὼν, παρεῖδε κα. μέχρι ἔμολύνωτο, καὶ φοροσύνητος χῆμα ἀσυνδέτως πρὸς τὸ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα, καὶ ἐρμηνευτικάως ἔ, ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν. τὸ δὲ τέτῃς ἡμεῖς Ἀ'μαληκίτας . . . ἀρχὴ ἐτέρου νοήματος ἀσυνδέτως καὶ τέτο προνεχθῆναι.

(α) Ὁ Καρναῖς ἔτος κλέψας τὸν ἵππον Συνεσίω, πρέσβασίζετο ἐπὶ τὸ ἀνήπαλι τῆτον εἰληφέναι, καὶ ἀπαιτῶντι ἐκ ἀπεδίδε τῷ Συνεσίῳ, ἀλλὰ τυραννικῶς ὡς τις Ἀ'γαθουλῆς ἢ Διονύσιος ἡξίς κατέχειν, σμικρὸν ἀντ' αὐτῆς προτίειν ἀργύριον. ὁ γὰρ Συνεσίος ἐνεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν δίκην, δι' ἐπιστολῆς διὰ ζέσης ρωγῆς Ἀ'νυσίῳ περὶ αὐτῆς διαλεξάμενος. μελήσαντα δ' ὡς ἔοικεν,

γει, καὶ οἷστισιν ὀφθαλμοῖς ἡμᾶς ἀντίβλέφεται, παρ' ὧν ἤξι-
ωτε καὶ ἀκόντων, ὃν κέκλοφεν ἵππον ὠνήσασθαι, ἵνα μὴ στρα-
τιώτης, φησὶν, ἀνίππος ἦ. πρῶταίη δὲ κομιδῇ σμικρὸν ἀγ-
ριοκ, καὶ μὴ ἀπαδιδόμενοις εὖκ ἀπαδιδώσιν. ἀλλ' οἶεται σιωπῶν δίκην τῶν
ἵππων ἔχειν, καὶ ταῦτα εὖκ ὧν Ἀγαθοκλῆς, ἢ Διονύσιος, βα-
σιλεὺς αἱ τυραννίδες ἐπέτρεπον ἔτι πάνυ πονηροῖς εἶναι, ἀλλ' ὁ
νόμος (δ). ἂν ἔν διάγῃ τις αὐτὸν ὡς σέ (ε), μηδὲ ἡμεῖς ἀγνο-
ήσωμεν, ἵνα εὖκ καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλέγξοντας ἀπὸ Κυρή-
νης κλησώμεν.

*) Θεοδώρῳ καὶ τῇ Ἀδελφῇ. 7.

Πῶς δοκεῖτε; δέδνημαι τῷ καρδίαν ἐκδεδομένη λόγῳ καὶ
τῷ πόλιν, ὅτι δεινῇ τινι καὶ πέρα δεινῆς ὀφθαλμίας παλαιῆς,
ἀπειλῶσθαι ταῖς ὄψεσι κίνδυνον. ἔπειτα πέφηνεν ὁ λόγος ψευ-
δής· καὶ οἶμαι παμπόνηρος ἀνδρῶπος προφάσεως εἰλημμένος ὁ
ὀφθαλμίας ὀνόματος, ἦρεν ὑπὲρ μέγα τῷ φήμῳ, καὶ ἐτρα-
γώδησε. τράποιτο μὲν ἔν εἰς ἐκείνον αὐτὸν, ἅττα ὑμῶν κατε-
ψεύσατο· τῷ δὲ θεῷ χάρις, ὅτι παρέχεν ἡμῖν ἀκῆσαι κλησί-
ον. καὶ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ κατ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι,
μηδ' ὅτι λέγει φήμη πτωδάνεσθαι (α). ἀλλὰ μάλις μὲν ἔχειν συ-
νόντας· εἰ δὲ μὴ, καὶ ἡμῶν ὑμῶν ἐντυγχάνειν, καὶ παρ' ὑ-
μῶν τὰ πρὸς ὑμῶν εἰδέναι. ἀλλ' ὑμεῖς ἡμῶν λίαν ἀμελεῖτε, ὡ-
ς περ ἴσως ὁ Θεὸς βόλεται.

Τῷ

Αὐτίστον ἐπιδοῦναι τέλος τῷ πρῶτῳ, ἀναμνησθῆναι διὰ τῆς παρῆς ἐπι-
στολῆς συνάπτων ταύτην διὰ τῆς συνδέσμου πρὸς τὰς προηγουμένης λόγους,
ὅς πρὸς Αὐτίστον ἐγγράφως ἢ διὰ ζώσης φωνῆς περὶ τῆς Καρῆ καὶ τῆς ἐκ-
πλοπῆς ἐποιήσατο. (β) Ἀγαθοκλῆς καὶ Διονύσιος, τύραννοι Σικελίας.

(γ) Δύσκολον. (δ) Ἀνακλησάσαι εἰς τὴν ὑποταγὴν τῶν νόμων. ἡς ἀπε-
σιγήθησε. (ε) Πρὸς σέ.

(*) Ο' Θεόδωρος ἔτος ὧν καὶ τῆς ἀδελφῆς Συνεσίης. ὅς καὶ τὴν ὀφθαλ-
μίαν (πονόματον) ἐνόσκει. (α) Μανθάνειν.

Τῷ Ἀδελφῷ. 8.

Οὐ μὴ ἐρεῖς (α) ὡς ἔλαθεν ὑμᾶς ὁ διακομιστὴς τῇ πανηγυρικῇ
 γραμμάτων, ἀλλ' ἰδόντες παρεωράκατε, καὶ ὅτι ἔδοξεν ὑμῖν ἄ-
 ξιον εἶναι τὸν ἀδελφὸν ἐν μνήμῃ ποιήσασι, καὶ ὁπδεῖναι (β) πρὸς
 αὐτὸν χάμμα μὴ οὐκ ὅπως ἔχετε καὶ ἐν τίσιν ἐσέ. ἐμοὶ γὰρ
 ὅτι ἀμελὲς ὄντι εἰδέναι τὰ περὶ ὑμῶν, ἀλλ' ἐπεισὶν ἐν ἅπασιν λυ-
 πῆμαι τοῖς ἐμαυτῷ, βυλοῖμιν ἂν ἐν τοῖς ὑμετέροισι εὐφραίνε-
 σθαι. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῇ παραμυθίας ἀφήρησθε. ἡλὼν δὲ
 ἐχί (γ) καὶ γὰρ ἐμὴ γέγονε μὴ ἀπὸ τῆ αὐτῆς, τροφαὶ κοιναί, καὶ
 παιδείαι κοιναί. τί γὰρ ἐχί κοινόν; πάντα διὰ πάντων ἡμᾶς
 ἀλλήλοις ὑπεύθυνον. ἀλλὰ γὰρ ὅτι, ὡς περὶ λέγεται, δυσμε-
 ρία παῖγμα δεινόν. καὶ ὅταν ἦν τι καὶ χρόνος ἀντίθετος (δ), ἐν ταύ-
 τα (ε) τότε ἄλλα πάντα, καὶ Ἀδελφῶν γυνῶμαι (ς) καὶ φί-
 λων

(α) Ἀντὶ τῆς ἐκ τῶν εἰρησίων, ὡς ἐκ ἐφάρκατε τὸν διακομιστὴν τῶν πανηγυ-
 γραμ. ἐξέλετο δὲ ὁ διακομιστὴς ἐπὶ ἀπ' Ἀλεξανδρείας παρὰ Θεο-
 φίλου τῆς Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ Πτολεμαῖδα πρὸς Συνίστιον. τὰ δὲ πανηγυρικά
 γράμματα, ὡς περὶ ἔφερε μετ' ἐαυτῷ, γράμματα ἦν τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔ-
 μελλον ἑορτάζειν τὸ Πάσχα μνημόντα. πρὶν γὰρ ἢ κανονισθῆναι τὰ λογό-
 μενα παχάλια, διὰ γραμμάτων ἐμήνουσι ἀπὸ πᾶν ἐπὶ τὴν ῥητὴν ἡμέραν
 τῆς ἑορτῆς, οἱ μὲν Ἀρχιεπισκόποι τοῖς Ἐπισκόποις, ἔτοι πρὸς τοῖς ὑφ' ἐαυ-
 τῶν πρεσβυτέρους μετ' ὧν πανηγυρικῶν γραμμάτων καὶ λόγους ἑορταστικὰς
 ἅμα καὶ ὑδατικὰς εἰσάδει πέμπειν. Τὸ δὲ ἐπὶ τῷ τῷ καὶ μετὰ τὴν τῶν πα-
 χαλίων σύστασιν ἐπεκράτει τῇ Ἐκκλησίᾳ μέχρι τῶν δὲ τῶν ἡθικῶν, ὡς
 ἔοικε, λόγους, καὶ ἵνα δὴ ἀφορμὰς ἔχοιεν ἐν ἡμέραις τοιαύταις ἀλλήλους ἀ-
 σπάζεσθαι. (β) Ἐπιστάται. (γ) Ἀλλ' ἐκ ἐχέτην τῷ ποιῆσαι ἐπὶ δὲ ὁ νῦν
 τῇ παρόντι χωρὶς τοῖς. ὑμεῖς δὲ καὶ ταύτης με τῇ παραμυθίας ἀφήρη-
 δε. ἀλλ' ἐκ ἐχέτην. ἐγγενόμενοι γὰρ ἀπὸ τῶν αὐτῶν γονέων. ἀλλὰ καὶ ἐί-
 μη ἀπὸ τῶν αὐτῶν, καὶ ὑπόδεσιν, ἐγγενόμενοι, ὅς ἔως ἐχέτην τῷ
 ποιῆσαι. εἶγε ἔχομεν τροφὰς κοινὰς, παιδείας κοινὰς, πάντα κοινὰ, καὶ πάντα
 διὰ πάντων ἡμᾶς ἀλλήλοις ὑπεύθυνον, καὶ διὰ τῷ ἐκ ἐχέτην. ἀλλὰ γὰρ πτ.
 (δ) Ἐναντί. (ε) Τότε. (ς) Προαιρέσεις. (η) Φανερώς ὡς ἔχουσιν

λων ἐλέγχονται (η). ἐμοὶ δὲ ὑποχρήσει (θ) ἢ παρ' ἐτέρων πω-
δάνεσθαι (ι) τὰ πρὸς ὑμῶν· μόνον ὁ Θεὸς ἀγαθῶν εἶη νομεύς (κ).
τοιούτῃ ᾧ ἐρῶμεν ὑπὲρ ὑμῶν ἀκροάματος.

*) Θεοφίλῳ Ἀρχιεπισκόπῳ. 9.

Βαδύ σε (α) γῆρας καὶ λιπαρὸν (β) πρὶ μένειν ἀγιώτατε ἢ
σοφώτατε. τάτε ᾧ ἄλλα (γ) τῷ βίῳ (δ) κέρδος ἂν εἴης σωζό-
μενος, καὶ μεγίστη προδοχὴ τῷ διδασκαλείῳ ἔχειται γίνεται
ὁ ἔκ πανηγυρικῶς βιβλίων ἀριθμὸς, τοῖς ἐνιαυτοῖς σωμαυξανό-
μενος. ὡς ὅγε τῆτες (ε) καταπεμφθεὶς λόγος, ἢ ἦσε τὰς πό-
λεις καὶ ὠνήσε· τὸ μὲν (ζ), τῷ μεγέθει ἔνοημάτων, τὸ δὲ (η)
τῷ ὀνομάτων (θ) τῇ χάριτι.

*) Τῇ Φιλοσόφῳ Ὑπατίᾳ. 10.

Αὐτῷ σε ἢ διὰ σὲ εἶμι μακαριωτάτης ἐταίρας ἀπαύζομαι, δέ-
σποινα μακαρία, πάλαι μὲν ἂν ἐγκαλέσας (α) ἐφ' οἷς εὐκ' ἀξιῶμαι
χαμ-

θερότητος. (θ) Ἐγὼ δὲ ἀρκέσομαι. (ι) Μανθάνειν. (κ) Μόνον εὐχο-
μαι ἢ ἀγαθὰ τὸ θεῖον ὑμῖν παρέχῃ.

(α) Εὐχαριστήσας ἢ παρῶσα ἐπιστολὴ πρὸς Θεοφίλον τὸν Ἀλεξανδρείας
ἀρχιεπίσκοπον, ἐφ' οἷς ἐπέσφλε διὰ τῆς ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπιστολῇ διαληφθέντος
δακρυμῶς Συνεσίῳ, ἢ δι' αὐτὸν Πενταπολίταις καταγεγενητοῖς γράμμασι,
ἢ τῷ μετὰ τούτων ἡθικοπανηγυρικῷ λόγῳ. (α) Μακρὸν, ἐπιμήκιστον.

(β) Ὀλβιον, εὐδαιμον. ἔστι δὲ φρεσὶς ἀντὶ τῆς βαθείας ἢ λιπαρῆς, εἴτε ἂν
εὐδαιμόνως ἢ, ὡς ἀντὶς εἶπη, πρυφερῶς, ἀνευδεῶς γηράσκει. Λιπαρῶς δὲ
γηράσκει διὰ μεταφορᾶς εἰληπῇ τῶν λιπώντων ζώων. (γ) Καὶ καὶ τὰ
ἄλλα. (δ) Τῷ κόσμῳ τοῖς πιστοῖς δηλονότι. (ε) Τάτω τῷ ἔτῳ. (ζ) Ὄ-
νήσε μὲν. (η) Ἦσε δέ. (θ) Λέξεων.

(α) Ἡ Φιλοσοφία Ὑπατία θυγάτηρ ἦν Θεῶν Φιλοσόφου ἢ μαθη-
ματικῆς, ὃν ὁ Συνέσιος Θεότεκνον ἐν τῇ 4. ἢ 16. ἐπιστολῇ ὀνομάζει. ἐγεί-
νεται δὲ περὶ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς ἐπιδόχῃ παρὰ τῆς ἰδίας πατρὸς τὴν Φι-
λοσοφίαν, Γεωμετρίαν, Ἀριθμητικὴν, ἢ πᾶσαν μάθησιν, ἐν οἷς ἀπασιν αὐ-

χραμμάτων, νυν δὲ οἶδα παρεωραμένος ὑφ' ἀπάντων ὑμῶν, ἐφ' οἷς ἀδικῶ μὲν ἔδεν, ἀτυχῶ δὲ πολλὰ, καὶ ὅσα ἀνδρῶπος ἀτυχῆσαι διώεται. ἀλλ' (β) εἴπω εἶχον ἐντυγχάνειν (γ) ὑμετέρας ὁπσιλαῖς, καὶ μανθάνειν ἐν οἷς διατρίβετε· πάντως (δ) δὲ ἐν ἀμείνοσιν ἔσε, καὶ καλλίονος πειρᾶσθε ἔ δαίμονος· ὅτ' ἡμισείας ἀνέωραττον πονήρας, ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν. νυνὶ δὲ ἐντι καὶ τῶτο ἢ χαλεπῶν ὄν, ἃ με κατέληφεν· ἀπεξέρημαι μετὰ ἢ παιδίων, καὶ τῶ φίλων, καὶ ἢ παρὰ πάντων εὐνοίας, καὶ τὸ μέγιστον, ἢ θειοτάτης σε ψυχῆς, ὡς ἐγὼ μόνῳ ἐμαυτῷ ἐμμένειν ἡλπίσα κρείττω καὶ δαυμονίας ἐπιρῆας, καὶ ἢ ὅτ' εἰμαρμένης ρευμάτων.

Τοῖς

δοκίμησεν ἐπὶ τοσούτοις, ὥς πρώτη καὶ αὐτὸ τῶτο ἢ πάτη τῶν κατ' ἐκείνη καιρῶ φιλοσόφων νομιδοῦναι· προέστη δὲ καὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀκαδημίας, καὶ ἔχεν ὁμιλητὰς ἄλλους τε πολλὰς καὶ Συνέσιον τὸν ἡμέτερον συγγραφεύα. ἐχρήσατο δὲ τέλει ἔ βίη ἐλευσιν καὶ ταῖς ἀρεταῖς αὐτῆς ἥμισα πρέποντι· ὁ γάρτοι φησὶ, φησὶ Σωκράτης ὁ ἰσοκλῆς, διήγειρε τις τῶν θερμοτέρων τὸ φρόνημα κατ' αὐτῆς μὴ ἔσης Χελσιανῆς, οἷτινες ἐπανίσταν οἰκαδὲ ποθεν, ἐξέβαλον βίᾳ τῆς ἀμάξης καὶ γυμνώσαντες, ὁστροῖς ἀνέτηλον. (α) ἢ μετοχή ὡς, κατάγει τὸ ἐμοὶ δοκῶν, ἐκ πρώτης ἔ ἀσπάζομαι ἀποδίδω, καὶ ἀναφορικῶς ἐν μοίρᾳ ῥήματι καὶ μετὰ λήψιν εἰληπῆ, ὡς τὸ, παρὴν γὰρ καὶ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖς αἰς Ἐρμολύφῃ εἶναι δοκῶν, τῶτ', ἔστιν ὅστις ἐδόκει· τὸ δὲ πάλαι, ἀντὶ ἔ πρότερον. καὶ ὁ αὖ δυνητικός. ἢ ἢ λέγων Συνέσιος· Ἀσπάζομαι σε, δέσποινα μακαρία, ἐγὼ ὁ Συνέσιος, ὅς τις πρότερον μὲν, ὅτε δηλαδὴ καλῶς ἔπραττον, ἡδυνάμην, ἐτόλμων ἐγκαλέσαι ἐφ' οἷς ἐκ ἀξιοῦμι γραμματίων, νυν δὲ ἐ τολμῶ· οἶδα γὰρ ὅτι παρεώραμαι ὑφ' ἀπάντων ὑμῶν κτ. (β) Ὁ ἄλλα ἐναντιωματικός, ὃν ἡμεῖς δὲ ἔ, ὡς τόσον ἐρμηνεύομεν. (γ) Λαμβάνειν (δ) τὸ πάντως μέλει ἔ, δαίμονος, δὲ μέσῃ ἀναγνωστέον, ὅπερ καὶ ἡχῆμα τὸ λεγόμενον προδύσερον ἐτέθη ὡς· ὁ γὰρ ἰδ. αὐτῇ τόπῳ ἢ μετὰ τὸ ἐν ὑμῖν εὐτυχῶν, καὶ ἔστιν αἰτιολογία ἔ ἐξ ἡμισείας ἐπραττον πονήρας εἴτ' ἐν ἐδυσύχην.

(*) Τοῖς Πρεσβυτέροις. II.

Οὐτε ἑσπότερον ὑμῶν ἐγὼ παύω (α), ἀπάσῃ βώμῃ καὶ μηχαναῖς ὀκκλίνας (β) ἱερωσιύμῳ, ἕτε νῦν ὑμεῖς ἐμῷ κεκρατήκατε· ἀλλὰ δεῖον ἄρα ἡμῶν εἶναι τὸ μήπω τότε (γ), καὶ τὸ νῦν ἦδη (δ). ἐγὼ δὲ (ε) πολλὰς ἂν θανάτους ἀντὶ τῆς δε τ' λειτεργίας εἰλόμην (ζ)· εἰ γὰρ κατ' ἐμαυτὸν (η) εἶναι τὸν κόσμον ἐλογιζόμενον εἰς παράγματος· εἰ θεὸς δὲ ἐπενεγκόντος, ἔχ' ὅπως ἦν, ἀλλ' ὅπως ἡβέλετο, εὐχομαι τὸν γενόμενον νομέα βίᾳ, ἡγεῖσθαι εἰς νεμειθέντος προσάτιον. ὁ γὰρ ὀνέας (θ) τῇ καὶ Φιλοσοφίαν χολῇ εἰς θεωρίαν τ' ὄντων ἀπαράγμονι (ι), καὶ τοσούτον ὀμιλήσας φροντίσιν, ὅσον ἀφοσιώσασθαι τῷ μετὰ σώματος βίῳ (κ), εἰ τῷ πολίτῃ γεγονέναι πόλεων, πῶς ἀρκέσω μερίμναις ἐχέσας σωέχαιαν (λ); ἢ πῶς ἐμαυτὸν ἐπιδῆς (μ) ὀχλῷ παγαμάτων (ν), ἔτι προσβαλῶ (ξ) τοῖς νῦν κάλλεσιν (ο), ἃ μόνῃς δεῖ καρπεῖσθαι τ' μακαρίας χολῆς; ἥς (π) χωρὶς ἐμοὶ εἰς τοῖς ὁμοίοις ἐμοὶ ἅπας ὁ βίος ἀβίωτος; ἐγὼ μὲν εἰς ἂν εἰδέην, τῷ Θεῷ δὲ, φασὶ, πάντα δυνατὰ τὰ ἀδυνάτα. αὐτοῖτε ἐν ὑπέρ

(*) Δεξιμένοι τὴν ἱερωσύνην, ἐπιστέλλει τοῖς ἱερεῦσι τὴν παρῶσαν ἐπιστολὴν αὐτὸ τέτο μνημόν, καὶ δεόμενος αὐτῶν κοινῇ τε καὶ ἰδίᾳ αὐτῷ προσέχου, ἵνα μὴ ἐρημῶ ὀφθεῖν Θεῷ, καὶ ἀξίως τὴν δοθεῖσαν οἱ λειτεργίαν μετέλθῃ. (α) Εὐρίκων. (β) Παρατρέμενος, ἀποποιούμενος, μὴ δεχόμενος. (γ) Διέχεσθαι. (δ) Δεχθῆναι. (ε) Οὐ δὲ, μεταβατικὸς ἀντὶ τοῦ, ὡς τόσον. (ζ) Ἀντὶ τοῦ προέκλεινον μυριάκις μᾶλλον θανεῖν, ἢ διέχεσθαι τὴν δε τὴν ὑπεργίαν. (η) Κατὰ τὴν ἐμὴν ἀξίαν· ἐλογιζόμενον δηλ. ὅτι τί τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, ἐστὶ κρεῖττον τῆς ἐμῆς ἀξίας. (θ) Οὐ κατατρέφας τὴν νεότητα. (ι) Ἀταράχῃ. (κ) Ὅσον μόνον ἀποδῶναι τὰ καθήκοντα τῷ σωματικῷ βίῳ, καὶ τῷ γεγονέναι πολίτης πόλεων· εἴτ' ἐν ὅσον φροντίζειν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων, καὶ φαίνεται ὅτι ἡμῖν πολίτης. (λ) Πῶς ἴσομαι ἱκανὸς συνεχῶς μελιμᾶν καὶ φροντίζειν. (μ) Τ' σφρόδρον· ἢ μετοχή. (ν) Πλήθει φροντίδων. (ξ) Προσπελάσω. (ο) Τέτ' ἐστὶ τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων. (π) Ἀπραξίας, ἀποχῆς τῶν κοσμικῶν φροντίδων. (ρ) Παραγγεῖλατε.

ὑπὲρ ἐμῆ χειρὸς ἱκέτιδας ἄρατε πρὸς Θεόν, καὶ τῷ τε ἐν ἄξει
 δήμῳ, καὶ ὅσοι κατ' ἀρετὴς ἢ κωμητικὰς ἐκκλησίας αὐλίζονται,
 τὰς ὑπὲρ ἡμῶν εὐχὰς, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἕνα πᾶσι παρεγγυή-
 σατε (ρ). εἰ γὰρ μὴ ἔρημος ἀπολειφθεῖν θεῶ, τότε γνώσομαι
 τὴν ἱερωσιῶν ἐκ ἀπόβασιν ἔσαν Φιλοσοφίας, ἀλλ' ἐπανά-
 βασιν.

*) Κυρίλλῳ. 12.

Τὴν
 1. διὰ παρὰ τὴν μητέρα τὴν Ἐκκλησίαν ἀδελφεὶ Κύριλλε, ἥς
 ἐκ ἀπεκόπης, ἀλλ' εἰς καιρὸν ἐχωρίσθης, οἱ ταῖς 7 ἁμαρτημά-
 των ἀξίαις διώρισαι· δοκῶ γὰρ εἶδέναι σαφῶς ὅτι τὰς 7 ἂν πάλαι
 καὶ ὁ κοινὸς ἡμῶν πατήρ ὁ 7 ὁσίας (α) μνήμης ἐποίησεν, εἰ μὴ
 τὸ χρεῶν (β) ἔφθασε· τὸ γὰρ ἐν μέτρῳ (γ) τάξει τὴν τιμωρίαν,
 γνώμης ὡς ἐνδύς ὑπὸ χρεωμένης συγγνώμῃ. αὐτὸν ἔν ὁκείνον τὸν
 ὅσιον ἱερέα νόμιζέ σοι δεδωκέναι τὴν κάθοδον, καὶ πρὸς ἐλθε
 τῷ θεῷ καθαρευέσθαι πάσας ψυχῇ, καὶ ἀμνησίαν ἐχέσθαι κακῶν.
 ἀλλὰ καὶ διὰ πάσης εὐφήμης μνήμης ἄγε τὸν ἱερόν ὁκείνον καὶ θε-
 οφιλή· πρὸς βύτιν, τὸν ἀποδείξαντά σε πρὸς ἐξοδὸν δῆμον· πάντως
 ποι καὶ ἔστω ἐκ ἀποθύμιον.

Πέτρῳ

(*) Οὗ Κυρίλλου ἐστὶ ἐπίσκοπος ἦν, ὡς ἔοικεν, ὑπὸ τὸν Πτολεμαῖδον
 μητροπολίτην τελῶν. ὅς δι' αὐτὴν ἁμαρτήματα τῆς ἐπισκοπικῆς αὐτῆς ἐκκλη-
 σίας πρὸς καιρὸν ἀπελήλασθαι· πρὶν δὲ ἢ πληρωθῆναι τὸν τῆς τιμωρίας και-
 ρόν, ἔφθην δοθῆναι ὁ τιμωρησάμενος· γινόμενος δ' αὐτ' ἐκεῖνος Συνέσιος,
 δίδωσιν αὐτῷ διὰ τῆς παρῆσης ἐπιστολῆς τὴν κάθοδον εἰς τὴν ἀδωάσειν
 συγχώρησιν. (α) Μακαρίας. (β) Οὗ θάνατος· ἐστὶ δὲ φωνὴ ἀκλήτου τὸ
 χρεῶν· ἐκ δὲ τῆς τῆς ἀρετῆς κλίσεως, καὶ δοτικῆς ἔσθ' ὅτε δύναμιν λαμβάνει,
 αἰς, ἐλειτουργήσῃ τῷ χρεῶν ἥτοι ἀπέθανεν· ἴσως δὲ καὶ αἰτιατικῆς καὶ γλυκῆς
 ἀναλέγως. ἐν δὲ τῷ ἔφθασε, λάβε ἔξωθεν τὸ αὐτόν. (γ) Ἐν ἀποθνήσκοντι
 χρεῶν.

Πέτρῳ Πρεσβυτέρῳ. 13.

Θεὸς ἡγείσθω παντὸς ἔργου καὶ λόγου (α)· τὸν δὲ διακομιστὴν τῆς πανηγυρικῆς χαρμμάτων, ἃ καταγγέλλει τῷ κυρίῳ (β) τῇ ἐορτῇς ἡμέραν ἐννεακαιδεκάτῃ τῇ Φαρμηθὶ (γ) μίλως, ὡς (δ) τῇ ὑπὲρ ταύτην ἀγάπης νυκτὸς τὸ Ἀνασάσιμον ἐχέσης μυστήριον, τῆτον καὶ ὡςτιόντα καὶ ἐπανιόντα φιλανθρωπίας ἀπάσης ἀξιόσατε, καὶ ἀμοιβῇ ζῶων (ε) ἐφ' ἐκάτερα (ζ) πέμψατε. ὅς τις ὑπὲρ τῆς μὴ γενέσθαι ταῖς ἐκκλησίαις ἐλλίπες ἔστος ἀρχαῖον πατριον, μέσοις ἑαυτὸν τοῖς ἑπολεμίων ὅπλοις ἐπέδωκεν, ὑποσᾶς (η) ὁδοιπορεῖν ἢ ὑπόπτῃς (θ) τῇ χώρας. ταῦτα (ι) καὶ πείθει τῷ πόλιν ὑπὲρ ἡμῶν εὐχεσθαι (κ)· δεῖ γὰρ αὐτῷ ὀντεῦθεν (λ) ἤδη τῷ τῇ ἐφ' ἡμῖν ἀβελτίας αἰδοῖσιν δέξασθαι, ἥτις ἐκάλεσεν εἰς ἱερωσιάνην, ἐχ' ὧ παρρησία τίς οὕτως πρὸς Θεὸν ὅλας δὴμῃ διαβάντι προεύξασθαι (μ), ἀλλ' ὅς τις αὐτὸς ὑπὲρ τῆς σω-

ΤΙΝΑΙ

(α) Εὐχή τῆτο, ἥπερ ἐχεῶντο ἴσως ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπιστολῶν, ὅμοιον τῷ, ὃν δεῦτε ἀρχεῖται καὶ εἰς θεὸν ἀναπαύεσθαι (β) Τὴν ῥητὴν, διωλισμένην. (γ) Ἀπειλὴ, κατὰ τὴν Αἰγυπτίων δαλκτον. (δ) Τὸ ὡς, αἰτιολογικὸν ἀντὶ τῆς αἰτε. (ε) Ἀμοιβῇ ζῶων τὸ Τερεκισι μενζλι. (ζ) Καὶ πρὸς ἄλλην πόλιν, καὶ ἐν τῷ ἐπανέχεσθαι, πρὸς ἡμᾶς. (η) Ἀναδέξάμενος. (θ) Κίνδυνον, φόβον ἐχέσης. (ι) Τὰ πανηγυρικά γραμμάτα. (κ) Ἐξῆς ἢ τὰ τὴν κυρίαν τῆς ἐορτῆς ἡμέραν καταγγέλλοντα γραμμάτα, μὴ φιλὰ πέμπεσθαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἡθικῆς λόγου, ὡς ἔχει τὰ ἐν Κυρίῳ Αἰλεξανδρείας τεσσαράκοντα ἐορταστικά, καὶ τὰ ἐν Θεοφίλῃ, ἃ καὶ ἡσέφῃσι τὰς πόλεις καὶ ὠνεῖ, τὸ μὲν, τῷ μεγέθει τῶν νοημάτων, τὸ δὲ, τῇ χάσει τῶν ὀνομάτων (ἐπισ. 9). ὁ γὰρ Συνέσις ὡς φιλήν δίχα ἡθικῆς πέμψας τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐορτῆς, παρὰ τῆτο φησι δεῖ τὴν πόλιν ἐκ τῶν φιλῶν γραμμάτων αἰσθῆσθαι ἐκ εὐτυχῶς βεβουλευμένην ἐπ' αὐτῷ, ὡς μήτε ἦσαντι μήτε ὀνίσαντι τὴν πόλιν, οἷς ἐπέσειλε. (λ) Ἐκ τῶν παρόντων γραμμάτων ὡς ἀκόμφων καὶ φιλῶν ἡθικῆς λόγου ὄντων. (μ) Διαβῆναι, προσελθεῖν τῷ δυσιαστῆρι, καὶ εὐξασθαι ὑπὲρ ὅλας δὴμῃ ἢ γὰρ ἐν τῷ ῥήματι πρὸς ἀντὶ τῆς ὑπερῆς, ἥτις γινώσκῃ τῆς προθέσεως συντακτικῇ.

διῶμαι δέεται γινέσθαι δημαίτητος (ν). ἐπεὶ (ξ) καὶ ἡ ἐνθάδε
 σωώδης· πληθος δὲ συχνῶν ἱερέων· συντυχία τις ἡ, ἡ δὲ
 νῦν καιρὸς ἡθροισεν, ὅπρθεμένω μοι χαράται ποθὲς ὑμᾶς. εἰ δὲ
 μηδὲν ἔχον εἰπεῖν, οἶον ἀκείναι εἰώδατε, συγγνώμη μὲν ἐμοὶ
 τῷτο, ἔγκλημα δὲ ὑμῖν, ὅτι τὸν ἐκ ἐδότα τὰ λόγια ἔδεξ,
 εἰδόντων ἀνδείλεωδε.

Ἀνυσιώ. 14.

Οὕτως ἀμύνουσι (α) γονεῦσι παῖδες· ἀπέχω (β) τῷ χάριν·
 Καρναῖς ἱκέτης με γέγονεν, ἡ τῷ ἱεσσίαν ὁ θεὸς αἰδεσιμωτέραν
 ἐποίησε· πῆ (γ) ἡ ἱερέως εἰς ἰδὸν ὑπόδεσιν ὡρῶν (δ) ἀγώ-
 γιμον (ε) ἀνδρωπον ἐν νησίμοις ἡμέραις; ὅς τις ἐν ἡῶν αὐτόν,
 ἐκ ἀφῆκεν, ἀλλ' ἀφῆκεν τὸν ἀνδρωπον. ἀν ἐν ὑπὲρ ἔβε-
 βιά-

(ν) Δημαίτη, ὁ ὑπὸ τῆς δήμης εἰς τὸ παραδεχθῆναι τι δημόσιον λητέργημα
 αἰτέμενος, εἴτ' ἐν παρακαλέμενος· ἐνταῦθα δ' ἐτέρας ἐστὶ σημασίας· δηλοῦ
 γὰρ τὸν ὑπὲρ ἡ χρεὶ τὸν δῆμον εὐχεσθαι, ἐκ τῆς αἰτέμης καὶ τῷτο, ὅπερ ση-
 μαίνει τὸ μετὰ ἱεσσιῶν αἰτῶναι παρὰ τῆς. (ξ) Τὸ, ἐπεὶ καὶ τῆς ἐν-
 θάδε συνόδου συντυχία τις ἦν, αἰτιολογία ἔστι μὴ ὡς ἐδὲ γεγράφθαι τὰ
 πανηγυρικά γραμμάτια ἐστὶ, πέφρασαι μέντοι ὁ λόγος· γενολόγως ἔτω καὶ
 πεπαινετομένως, ὥς τὸν ἐπεὶ σύνδεσμον δυσαπόδοτον εἶναι, τότε τῆς ἐν-
 τοίας ἀσυνάρτητα καὶ ἀδιανόητα· ὅπερ ἐπιτηδες, οἶμαι, ἐπιτετήδευε Συνε-
 σίῃ δεκνῶντι διὰ τῶν ὡς ἐδὲ ἀπλᾶ γραμμάτια, μὴ ὅτι γε πανηγυρικὰς
 λόγους συντάττειν ἱκανός. ὅδ' ἐβέβλετο εἰπεῖν τοιοῦτό ἐστιν ἐντελὲς ξυμφε-
 ρόμενον. ταῦτα (τὰ πανηγυρικά γραμμάτια μὴ ὄντα οἷα εἰκὸς ἦν, καὶ οἷον
 ἀκείναι εἰώδατε) πείθει τὴν πόλιν κτ. εἰσὶ δὲ τοιαῦτα, μάστιγα μὲν ἐπεὶ
 γράφας αὐτὸς ἐκ οἶδα τὰ θεῖα λόγια, εἰδ' ὅτι καὶ τῆς ἐνθάδε συνόδου
 συντυχία, εἴτ' ἐν συνέλευσιν τις ἦν ἐμοὶ ἐπιθεμένω, εἴτ' ἐν ἐγχειρήσαντι
 γράφαι πρὸς ὑμᾶς, ἥ τις με καὶ εἰ ᾔδειν τι γράφαι, ἐκ εἴασε πρὸς ἄλλα
 ἀπαχολήσασα.

(α) Συμπρόττεισι, βοηθεῖσι. (β) Ἀπέλαβον. (γ) πῆ γὰρ ἰδὸν ἱερέως
 ἀντὶ τῆς ἐδάμῃ ἐδὲλως ἐστὶν ἰδὸν ἱερ. (δ) Πειφροῦνται, μὴ φείσασθαι.

βιάσθαι (2) σοὶ δῶ δίκην (η), περιέσημῶ (θ) ἡμεῖς αἰς τὸ τοῖς
 μὲν ἡδίκηκόςι γῆνέσθαι φιλάνθρωποι, αὐτοῦ δὲ σὺ ἐδὲν ἀδικῶν-
 τας ἡδίκηκέναι.

Τῇ Φιλοσόφῳ 15.

Οὕτω πάνυ πέσραγα πονήρως (α), ὥςτε ὑδροσκοπίε μοι (β)
 δεῖ. ὁπταξον αὐτὸ χαλκλευθῶναι καὶ σῶωνηθῆναι. σωλῶ
 δεῖ κυλινδρικός, αὐλὸς καὶ χῆμα καὶ μέγεθος ἔχων. ἕτος ὅπ-
 τινος εὐθείας δέχεται τὰς κατατομάς, αἷς τῷ ὑδάτων τῷ ῥοπῶ
 ὄξετάζομῃ. ὁππωματίζει καὶ αὐτὸν ὅκ διατέρει κώνος καὶ θέσιν
 ἴσῳ ἐγκείμενος, ὡς εἶναι κοινῶ βάσιν ἀμφοῖν καὶ κώνε τε καὶ
 σωλῶος. αὐτὸ δὲ τὸ Βαρύλλιον (γ). ὅταν οὖν εἰς
 ὑδωρ καθῆς τὸν αὐλόν, ὁρθὸς ἐσῆξει, καὶ παρέξει σοι τὰς κα-
 τατομάς ἀριθμεῖν. αἱ δὲ, τῷ ῥοπῆς εἰσι γνωρίσματα.

Τῇ αὐτῇ. 16.

Κλινοπετής (α) ὑπηγόρευσα τῷ ὁπσωλῶ, ὡς ὑγιαίνουσα
 κομίσαιο, μήτερ καὶ ἀδελφὴ καὶ διδάσκαλε, καὶ διὰ πάντων τῶν
 εὐερ-

(ε) Εἰς δίκην τιμωρίαν ἐλκόμενον. (ζ) Δι' ὅ,τι ἐβιάσθη παρ' ἐμὲ ἀπολύσαι
 τὸν ἄνθρωπον. (η) Τιμωρηθῇ ὑπὸ σέ. (θ) Κατηντήσαμεν.

(α) Νενόσηκα. (β) Ὑδροσκόπιον, ὁργανὸν ἐστὶ δι' ἧς τὴν ποιότητα
 τῶν ὑδάτων δοκιμάζουσιν, ὅπερ οἱ μὲν παλαιοὶ ἐποίουν ἐκ χαλκοῦ, οἱ
 δὲ νῦν Εὐρωπαῖοι ἐκ ὑάλου μόλυβδον τέτρω κατ' ἐν τῶν ἀκρῶν ἐντι-
 θέντες, ὡς ἔχουν ὁρθῶς ἱσταθῇ ἐν τῷ ὑδατι. ἦν δὲ τὸ χῆμα καὶ πε-
 λεγραφομένη ὥδε ὑδροσκοπίε ὁμοιον τῷ αβ. γδ. ε. χῆματι. ἐν, ὡς ἡ
 αβ. γδ. ἐστὶν ὁ κυλινδρικός σωλὴν. ἡ δὲ γδε. ὁ ἐπιπωματίζων κῶ-
 νος. θέσις δὲ κατ' ἣν ἐστὶν ὁ κώνος τῷ σωλῆνι ἐγκείμενος, καὶ βάσις
 κοινὴ ἀμφοῖν ἡ γδ. εὐθεῖα δὲ, ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῷ κυλινδρῳ γραμμὴ. γ
 τὰ δ' ἐπ' αὐτῆς χαράγματα, αἱ κατατομαὶ δι' ὧν ἐξετάζεται ἡ τῶν
 ὑδάτων ῥοπή. (γ) Στάθμιον ζυγί.

(α) Κλινήρης ἐν κραββάτῳ κείμενος ὑπὸ νόσε.

εὐεργετική, καὶ ἅπαν ὅ,τι τίμιον καὶ παῖγμα καὶ ὄνομα. ἐμοὶ δὲ τὰ τ' σωματικῆς ἀσθενείας, ψυχικῆς αἰτίας ἐξήπται (β). καὶ μικρόν με (γ) δαπανᾷ (δ) τῷ παιδίῳ τῷ ἀπελθόντων ἢ μνήμη. μέλεις ὁκέινθ (ε) ζῆν ἄξιον Σωέσιον, μέλεις ὡς ἄπειρος τῷ τ' βίβ κακῷ (ζ). εἶτα ὥσπερ ῥεύμα ὅπχεθὲν (η), ἀδρόον (θ) ἐρρύη, καὶ μετέβαλεν (ι) ἢ γλυκύτης τ' βίβ. παυσάμην ἢ ζῶν, ἢ μεμνημένος τῷ ἰέων τ' τάφω. σὺ δὲ αὐτὴ τε ὑγιαίνεις, καὶ ἄσπασται ὅδω μακαρίθ, ἐταίρθ, ἀπὸ τ' πατρός Θεοτέκνθ, καὶ ἀπὸ τ' ἀδελφῆ Α' θανάσιθ ἀρξαμένη, πάντας ἐξῆς. καὶ εἴτις αὐτοῖς προσγένονεν, ὡς εἰνάσοι καταδύμιος (κ), ἐμὲ δὲ δεῖ χάριν ὀφείλαιν αὐτῷ, δι' ὅ,τι σοι καταδύμιός ὄει. καὶ κέινον ὡς φίλον φίλτατον ἄσπασαι παρ' ἐμῶ. τῷ ἐμῶν εἴτι σοι μέλει, καλῶς ποιεῖς. καὶ εἰ μὴ μέλει, ἐδὲ ἐμοὶ τέττε μέλει.

Ἡ' λιοδῶρω. 17.

Πολλὰ καγαθὰ (α), γένοιτο τῷ δέινι δι' εὐφίμθ μνήμθς τιῷ σὺ ἄγοντι σεμνοπρέπειαν, καὶ τὰς ἀπάντων ἀκοὰς ἐμπεπληκότι τῷ ἐπαίνων τῷ καὶ (β) σθ, ὀφειλομένων τῇ χρυσῇ σε ψυχῇ καὶ γλώττῃ. πλὴν ἀλλὰ παρὰ πόδας (γ) ὑποδίδως (δ) τιῷ χάριν (ε) τ' εὐλογίας (ζ). ἀντευφημεῖται γὰρ ὑπὸ μυρίων ὄσων τῷ σῶν ἐρασῶν, οἷς (η) ἅπασιν ἐγὼ τῷ πρωτείων ἀμφισβητῷ, μᾶλλον δὲ ὅκ ἀμφισβητῷ. συγχωρεῖς γὰρ ἅπαντες.

Τῷ

(β) Ἐξήρηται, ἔχε τὴν ἀρχήν. (γ) κατ' ὀλίγον ὀλίγον. (δ) Φθείρει κατατρέχει. (ε) Τοῦ χρόνθ, ἀντὶ τ' ἕως τότε. (ζ) Συμφορῶν.

(η) Κωλυθὲν, ἐμποδιθὲν. ἢ δὲ μετοχὴ ἀναφορικῶς ἀντὶ τ' ὅπερ ἐκωλύθη.

(θ) Ὀλον ὅμθ. (ι) Μετεβλήθη. (κ) Ἀγαπητός, ἡδύς.

(α) Πολλὰ καγαθὰ χεῖματα, οἷον πολὺ καλὸ νᾶχθ ὁ δέινθ. (β) Ἡ' καὶ πρόθεσις ἐπὶ ἐπαίνῳ ἐτίθη. (γ) Εὐδύς ἀμέσως. (δ) Αὐτῷ. (ε) Ἀμοιβή, εὐχαρίστησιν. (ζ) Τῆς Εὐφημίας τῶν ἐπαίνων ὧν ποιεῖται εἰς σέ.

(η) Ἡ'δοτική τὸ οἷς ἅπασιν, ἐστὶ τ' ἀμφισβητῷ. ἢ δὲ γλῆκῃ τῶν πρωτείων τῶ πρώτθ ἐλλειπτικῶς ἐλλείπει γὰρ τὸ ἔνεκα,

Τῷ ἀδελφῷ 18.

Οὐ Δεῖνα βελευτὴς μὲν ὄντι πόλεως, ἐν ᾗ ἔσθ' παῖδας ἐγε-
νησάμην (α). τρόπον ἕν τινα (β) πάντας Ἀλεξανδρείας ὡς
πολίτας (γ) ὑφ' ἡμῶν τιμᾶσθαι καὶ ὁρᾶσθαι προσήκει· τῷ δὲ
(δ), ὑπάρχει συγγχεῖτε εἶναι ἔ μακαρίζετε Θεοδώρην, σφόδρα διὰ
μνήμης ἡμῖν ἀνδρὸς ἡρωμένου, καὶ μηδὲν ἀμελεῖσθαι ἀξίῳ παρὰ
τῆς τῆδε τὰ πρῶτα ἔχόντων ἐν τῷ πολιτεύεσθαι. ἑτοίμοι προ-
σὴ γαγόντες αὐτὸν, χευστίον ὡς ὑμᾶς νομῶ στρατιώταις κομι-
ζοντα, καὶ ἐδεήθησαν ἐμοῖς ἐφοδίοις χράμμασι πρὸς ὑμᾶς πέμ-
ψαι, ἡ γὰρ ἡμεῖς πάντα καλῶς ἔξοιν αὐτῷ, τυχόντι ἔ παρ' ἐμῶ
σοί τε καὶ τῷ δέῖνι συζῶναι. ἐγὼ μὲν ἔν ὅπερ ἤτησαν ἔδωκα· εἰδὲ
μὴ μάτῳ (ε), ὑμεῖς δείξετε.

Ἡρώδῃ καὶ Μαρτυρίῳ. 19.

Οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ (α) πεποιῆσθαι τιτῶ κοινωνίαν τῆς ἐπι-
σολῆς (β), ἀλλ' εἰδὼκίσα (γ) χράμμασι τὰς σωημμένες τῇ γνώ-
μῃ, τῷτο ἂν ᾧ τὸ ὑψαίτιον. προσείρηθε δὴ θάυμαστοι, καὶ τὸν ἐ-
πι-

(α) Ἄλλοι γράψουσιν ἐγεννησάμεθα καὶ δοκεῖ βέλτιον. καθ' ὅτι καὶ ὁ ἀδελφὸς
Συμεὼς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦν γεγαμηκὼς τε καὶ παιδοποιησάμενος. (β) Κατά-
τινα τρόπον. (γ) Συμπολίτας, πατριώτας. (δ) Τέτῳ δὲ τῷ κομίζοντι τὰ
παρόντα, πρὸς τῷ εἶναι πολίτην πολί· ἐν ᾗ τὰς πατρίδας ἔχει· ὑπάρχει καὶ ἕτερα
δοκῶ δι' αὐτὸ ἐστὶ τιμητὸς ἡμῖν. τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ συγγενὴς Θεοδώρην --- τὸ δ' ὅτι
ἀξίος μηδὲν ἀμελεῖσθαι, εἴτ' ἐν τιμᾶσθαι, ἀγαπᾶσθαι παρὰ τῶν --- (ε) λάβε δὲ
κοινῶ τὸ ἔδωκα.

(α) Ἀντὶ ἔ μέμψεσθαι, αἰτιάζεσθαι. ἐστὶ δὲ πῶς κοινῶς πεφρασμένον, εἴγε
τὸ δοκῶ, ἔπειτα τὸ ἐκ τέτῳ ἀπαρέμφατον ἑτεροπροσωπῇ, μεταβάλλει εἰς ἀπρό-
σωπον, ἢ ταυτοπροσωπῇ τῷ ἀπαρέμφατῳ καὶ σκεπτέον μὴ εἴη παρεφθαρμέ-
νον ἐκ τῆς, καὶ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκεῖτε ποιήσεσθαι εἰρήνης εἴποι ὡς ἡδοτική ἐ τῷ
δοκῶ, τῆ δὲ πεποιῆσθαι ἐστὶν ἐκ δ'. (β) Τὸ κοινῶς μίαν ἐπιστολὴν ἀμφοῖν ἐ-
πιστέλλαι. (γ) διεχώρισσα. (δ) Τὸ ὅτι Νεόφυτος ὁ διδάσκαλος αὐτῶν γράφει

πιδιδόντα τὴν ἐπισολὴν, ὅς ὃπ' χευσίᾳ διακομιδῇ πρὸς ὑμᾶς ἐς ἀλὴν δημοσίαν ὁδὸν, θάλαψατε τὸν ἐνόντα τρόπον, ἐπειδὴ μοι παρὰ παντὸς σωῆς ἔβουλευτήρις, καὶ βελομένῳ μὲν ἀγαθῶς τινος αἰτίος αὐτῷ ἡμέδω· ἢ μὴ οἶδα ὅτι (δ) μᾶλλον ὑμῶν ἑτέροις μέλειν ἄξιον ἡμῶν τε καὶ ὧν ἂν ἡμεῖς ἐπιβάλλωμεν (ε)

ΔΙΟΓΕΝΕΙ. 20.

Ἔως ἔτι παρὶν ὁ μακαρίτης Θεόδωρος, κοινὸς μὲν ὡς ἅπαντων Πενταπολιτῶν πρόξενος (α), διαφερόντως δὲ ὅσοι ἡμετέρας γονέας ἐξήρητο (β), τῇ τε εἰς ἅπαντα σπῆδῃ καὶ τῇ τὴν γλώττης εὐστομίᾳ καὶ χάριτι. καὶ ἔν παρ' ὁκείνῃ (γ) πολλῶν καὶ ἡδίστων (δ), εἰς Ἀμμώνιον τὸν ἀνεψιὸν τὴν χάριν ἀπομνημονεύσωμεν (ε). ἐγὼ μὲν ἔν τῷ μὲν μέρει (ζ), ἀπέτιτα (η). τί δὲ ὡς ὅλοντος ἔργον, ἢ τοῖς παρῶσι τὸν ἄνδρα συζητῆσαι; τὸ δὲ μὴ βαρεῖαν (θ) αὐτῷ τὴν αὐτόθι ἡμέδω διατριβῇ, ὑμέτερον ἔργον.

Τῷ

Ἦν ἡ φησιν· ἢ μὴ οἶδα καὶ ὅτι, τίνι τρόπῳ δηλ. ἄξιόν ἐστιν ἑτέροις μᾶλλον ἢ ὑμῖν μέλειν ἡμῶν κτ. ὁ δὲ γε νῦν τοιοῦτος. βελομένην ἂν κτ. ■ μὴ οἶδα εἰ δικαίον ἑτέροις μᾶλλον ἢ ὑμῖν τοῖς φιλεῖσι με τῶτον συζητῆσαι. (ε) Ἐπιθυμῶμεν, ἐρῶμεν. σκοπεῖν δὲ μὴ βέλτιον γράφειν ἐπιβαλλόμεθα· ἐν γὰρ ἐνεργητικῇ προφορᾷ ὅδε ἑτέρος ἐξέλαβεν εἰς τοιαύτην σημασίαν τὴν λέξιν, καὶ ὅρα τὸν Βαρεῖον.

(α) Πρόξενος κυρίως ὁ ὑπὸ πόλεως ἡξιομῶτος ἐν τῇ σφετέρᾳ προΐστασθαι ξένων, οἷος ὁ Ἀντήνωρ ἐν τοῖς Τρωσὶ, καὶ οἱ τῶν βασιλέων Κόνσολοι. λέγετο δὲ καὶ ὁ κοινῇ τῆς πόλεως φίλος, καὶ ὁ δὴ σημαινόμενον ἐξέλαβεν ὧδε τὴν λέξιν Συνέσιος. (β) Λεῖπει τὸ ἑαυτῷ· τῶτον δὲ ἡμεῖς ὑπεχρέωσε λέγομεν.

(γ) Πεποιημένον. (δ) Εὐεργεσιῶν. (ε) Μνημονεύσαντες, ἀποδώσωμεν, ἀποτίσωμεν. (ζ) Κατάγει τὸ μὲν μέρος. (η) Τὴν χάριν. (θ) Λυπηρὰν ἐχληράν.

Τῷ ἡγεμόνι. 21.

Εἰς Θεοδώρου μνήμη (α) παρὰ τῇ σεμνοσφειπείᾳ τῇ σῇ, πῶς δὲ ἡ μέλλει (β); χάρισαι τοῖς εἰς τὸν ἀπελθόντα κατήκασιν τῷ εἰς τὸν ἀνεψιὸν τὸν ὀκνεῖν τιμῷ· ἡ τῷ ἄνδρα ἀγαθὸν εὖ πεποικηκώς ἔσῃ, ἡ τῷ τῇ μεγάλῃς Ἀλεξανδρείᾳς βουλευτηρίῳ χαρισάμενος· ὡς (γ) ἄδρόοι φρόνιμοι (δ) προσαγορευοῦνται ἐμοὶ τὸν ἄνδρα, ἡ ἐδεήθησαν ὄνασά τι τῶν ἡμετέρων χαμμάτων. τὸ μὲν ἔν δέναι τὰς ὑπασχολὰς, ἡμέτερον ἔστι· τὸ δὲ εἰς ὄνησιν αὐτῷ φέρειν, παρ' ὑμῶν ἐπιζητεῖται.

*) Ἀνασασίῳ. 22.

Ἡ ὡδῶν, ἀλλὰ πῶς οἶα; πάντῃ μὲν ἔν δὲ βαθείας τῇ γνώμῃς ἡ ὡδῶν μαθὼν τὰ χευστὰ παιδία τῇ Βασιλείᾳ φωνῇ νόμῳ σοὶ παιδία φρόνιμα· μάλισσα μὲν, ὅτι σὲ φιλῶ· τίνα τῷ ἂν διακαίτερον; εἰδ' ὅτι πονηρὸς ἀνθρώπος μισῶ, ὃν τὰς ἐν σκοτῇ ἡ γωνίας ἐλπιδας ἡ χευστὴ τύχη τῶν παιδίων ὑπετέμετο.

Διο-

(α) Φράσις ἀντὶ τῆς εἰς μνήμην Θεοδ. (β) Ἦτος μέλλει, ἢ· πῶς δὲ ἡ μέλλει εἶναι μνήμη παρὰ τῇ - - - εἰμήτις εἶποι, ὡς ἔρρωται ἡ τὸ μέλλει, πρὸς τὸ φυσικὸν τῆς συντάξεως ἡ πρὸς τὴν φράσιν ὁποιοῦν.

(γ) Τὸ ὡς, ἀντὶ τῆς φράσεως. (δ) Οἱ βουλευταί. ἐπλήθυνε δὲ τὸ ἐνικὸν καὶ τὸν τῶν περιληπτικῶν λόγων.

(*) Οἱ τὰ λατινικὰ ἐρανισάμενος σημειώματα φησὶν ὡς ὁ Ἀνασασίος ἕτος διδάσκαλος ἐγεγόνει τοῖς βασιλείᾳ παισίν, ἕνεκα συνήδετο οἱ Συνέσιος διὰ τῆς παρεσσης ἐπιστολῆς· τεκμαίρεται δὲ τὸτο ἐκ τῆς χευστῆς τὰ παιδία ὀνομάσθαι, βασιλικὴν ταύτην προσηγορίαν τυγχάνειν ὁποφανόμενος· ἐμοὶ δέγε δοκεῖ ὡς τὰ παιδία ταῦτα βασιλείᾳ μὲν ἐκ, ἀλλὰ τῶν τιπὸς ἐν τέλει ὄντα, ἀποφρανομένητα δὲ πατρὸς ἡ ἡ ἀμφοῖν τῶν γονέων, υἱοὶ δετοὶ αὐτῶν καὶ νόμῳ τῇ βασιλείᾳ φωνῇ, εἴτ' ἐν προσάξει, ἐγένοντο· ἡ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπὴν αὐτῶν ἡ προσασίαν τελευτῇ τετάχεται· τὸ δὲ χευστὴ ἡ μόνον βασιλείᾳ παισὶν οἰκεῖον, ἀλλὰ ἡ τοῖς τῶν τυχόντων, ἡ δὴλον ἐκ τῆς ἐπομένης ἐπιστολῆς.

Διογένει. 23.

Τοῖσ' αὖτόν γε τὴν ἢ Σύρων τροφή! καὶ συγγηρῶν καὶ φίλων ἐπλήσμονας ἀποδείκνυσι· μὴ δ' ἄτοσὶ πέμπτος, ἀφ' ἧς ῥά μμασι ἡμᾶς σὺν ἡσάσω, καὶ ταῦτα δέσσης σοι τ' φύσεως καὶ μόνον πρὸς ῥεῖαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐνδείξιν καὶ φιλοτιμίαν ὑπαγορεύειν ὑπερολᾶς· ἀλλ' ἂν αὐτὸς ὑγιαίνης, καὶ τὰ χευστὰ παῖδια, καὶ ἡ καλὴ λίπαις μήτηρ αὐτῆς, ἡμῖν καὶ τῷτο ἄλλις ἔχα.

Σιμπλικίω. 24.

Ἐδει μὲν τοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας μὴ συνεξαίρεσθαι, μηδὲ τὸ μεμνηθεὶς τῆς πάλαι φίλων, ἔλαττον ἡγεῖσθαι τ' παρήσης ἀξίας· σὺ δὲ ἡμῶν ἐπλήσμων ἐγένετο ῥόνος συχνῶ· ῥεῖω δὲ ἐχί, καὶ τοι (α) σφοδρᾶς διαδέσεως σωμαφάσης ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Ἡλιοδώρῳ. 25.

Ἐμοὶ μὲν συμπρόεσι τοῖς ἐν αὐτοῖς καὶ ἡ ἑ φίλτρα προοδήκη· σὺ δὲ εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, σὺν ἄγεις χολήν ὑπὸ τῇ τῆς πρᾶγματων ὄχλῃ, ῥά μμασι τιμᾶν ὡς εἰκὸς ἀπαξ ποτὲ, καὶ ἔτι εἰκὸς, κλέφας σαυτὸν ἀπὸ τῆς δημοσίων ῥόνον ὅσον ἀρκέσαι πρὸς μέτρον ὑπερολῆς, αὐτὸ τῷτο μήνυσον· εἰ δὲ ἐπ' ἀγινώσκεις ἀληθευομένῳ καὶ σὲ τὴν ὑποψίαν τ' λήθης, διόρθῶσαι μετανοοῖς, καὶ σαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τρωίλῳ. 26.

Ἀλλ' εἰ μήτε Κυρῶναι, μήτ' αἱ πόλεις ἀσυγχειτόνων ἀποτίσθαι σοι χάριν ἀξίαν, ἀνδ' ὧν ὁ θαυμάσιος Ἀνασάσιος αὐταῖς

(α) Ἐναντιωματικῆς σημασίας ὁ καίτοι ἐμφαντικός, ἀποτείνεται δὲ εἰς τὸ ἐπλήσμων ἐγένετο· τὸ δὲ ῥεῖω δὲ ἐχί, καὶ ὑπερολογίαν ἐτέθη ἐν τῷ μέσῳ.

ταῖς χάρις, πάντως γε ἡ εὖ θεῶ σοι προσέσαι χάρις, ὃ σαυτὸν εἰκειοῖς τῇ κοινωνίᾳ τῇ εὐεργετικῇς προαιρέσεως· εὐδαιμονοίης ἄριστε Φιλοσόφων· ἔτω γὰρ ἐμοί σε φίλον καλεῖν, ὥστε ὑπαγορεύει τὰ πράγματα.

ΚΩΝΣΑΝΤΙ. 27.

Εἰ δὲ Φιλοσοφίας τιμᾷς ἀρετὴν, ἢ μόνον ἐν τοῖς παρῶσι μεταχῆσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἀπῆσι τιμήσεις· ὁ θεασάμενος Ἀμυντιανὸς παρ' ἡμῖν ποτε τυχὼν ἀμείνωνος λήξεως, ἐμοὶ δοκεῖ, πάρεσι καὶ ἀπεινὰ δοκῶ· τέτε συγχρηῖ σφόδρα, αὐτανέψιον, ὁ παρ' ὑμῖν Σωτήριχος ἀδικεῖ· δᾶξον ὅτι κήδη Διονυσίῃ, καὶ πεπαύσεται Σωτήριχος ἀδικῶς.

ΣΙΜΠΛΙΚΙΩ. 28.

Ἀφίεναι φησὶ δαῖν ὁ Θεὸς τὰ ὀφειλήματα· ὀφείλει δὲ ὁ μέν τις δάνεισμα χρευσίῃ, ὁ δὲ, τὸ δῆναι δίκῃ. καὶ ὁ εὖ λαβεῖν ἔσθ' δίκῃ ὑπεφιδῶν, ὑπήκωσε εὖ Θεῷ.

ΠΕΝΤΑΔΙΩ ΑὐΓΕΣΑΛΙΩ. 29.

Τὸ παρ' ἡμῶν ὄχλος καὶ τῶν πραγμάτων (α) αὐτὸς σὺ σαυτὸν αὐτιῷ· φιλοτιμηθεῖς γὰρ πᾶσι γῆρας καταφανὲς ὅτι με διὰ πάσης ἄγεις τιμῆς, ἀπασιν τοῖς καταπονεμένοις ἐπ' ἐμὲ τὸν δρόμον ἀνέωξας. οἷός ἐστιν ὅπως (β) ποιήσεις, εἰ δὲ ποτε πεπαύσῃ καὶ με κοπτόμενον ὑπὸ πολλῶν, καὶ σὲ πρὸ πολλῶν ὑπ' ἐμῆ; εἰ καὶ πάννυ δέχται μετρίων φιλανθρώπων ὑπὲρ εὖ χάφω, καὶ τυχεῖν
δεῖν

(α) Ὁ ὄχλος καὶ πράγματα ἐκ παραλήλως κενταὶ· δηλοῖ δὲ ἐνόχλησιν, πείρασιν. (β) Τὸ ὅπως παραγγελματικὸν ἀντὶ τοῦ πῶς· ἢ δὲ ἐννοία· οἷός ἐστιν

ὅτιν ἀξιότατοι, ὡς ἅπαντες ἴσασιν, ὑποτυγχάνετω σε μηδὲν ἥττον, ἢ εἰ παμπόνηρός τε ἦν. ■ παμπονήρων ἐδέϊτο παγαμάτων· τῷτότε ἔν, ἐ ὅταν ἀφίκωμαι παρὰ σέ δῆθεν αὐτιασόμενος, πρόσαττε τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπικρυγῶσαί μοι κτ. ■ προσώπε τὰς θύρας. ἂν τῷτο γηρόμῃον οἱ μὲν, ἰδῶσιν, οἱ δέ, ἤδ' ἰδόντων ἀκῆσωσι, τέντεῦθεν ἐγώ τε ἐ σὺ βαδεῖαν εἰρήνῳ ἄξομῃ· ὡς ἐδείξ γε ἔτι ■ λοιπὴ προσδραμεῖται μοι ἐ προσανακλαύσεται· εἰ δέ ὑποδειλιάσεις, ἐ εἰς ἐδελήσεις ταῦτά σοι εἴη ἀνδρώπας συγγνώμη (γ), ἀνέχε· πολλάκις τ' ἡμέρας ἀγαθόν τι ποιεῖν ἀνδρώπας, ἰκέτας σε γηρομένους δι' ἐμῆ τε καὶ ■ Θεῶ· ἀλλ' εὖ οἶδ' ὅτι εἰς ἀπαγορεύσεις εὖ ποιῶν· ἔκην δὲ ἐγώ (δ), πρὸς πᾶσας ὑποδείσεις τῇ φύσει (ε) σε περιζόμενος.

Τῷ αὐτῷ 30.

Εἰ γὰρ ■ σε κήδομαι, ἐ τῷδε· σε μὲν ὡς μὴ ἀδικοῖς· τῷδε δέ, ὡς μὴ ἀδικοῖτο· εἰδὲ ■ σοὶ δοκεῖ μετὰ ■ Πλάτωνος (α) τὸ ἀδικεῖν ■ ἀδικεῖν μείζον εἶναι κακόν, ὅσκα σοὶ. (β) μᾶλλον, ἢ τῷδε χαρίζεσθαι, δεόμενος ὑπὲρ αὐτῆς παταττομένα δίκας (γ) ὑπὲρ ὧν εἰς ὀξήμαρτεν.

Αὐτῷ 31.

Εἰ τινές εἰσι (α) ψυχὰς ἤδ' πόλεων, ὥσπερ ἔν εἰσιν, ἔφοροι, δεῖαί τε καὶ δαιμόνιοι. ■ πᾶσας ἡγῶ σοὶ χάριν εἰδέναι, καὶ

ὑπο-

πῶς ποιήσεις εἰ δει ποτε --- ὁ περὶ ■ γράφω, εἰ ἐ πάντῃ δεῖται δικαίων --- ἐ τυχεῖν ἄξιος --- ὑποτυγχάνετω σε ὅμως μηδὲν ἥττον --- τῷτότε ■ (ποίησον) ἐ, --- πρὸς αττε τοῖς ὑπηρεταῖς ἐπικλεῖσθαι μοι κτ.

(γ) Συνοιδέναι σοι. (δ) Ἀπαγορεύσω. (ε) Τῇ ἀρετῇ σε.

(α) Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. (β) Τὸ σοὶ κατ' ὁρθὴν τάσιν ἀναγνωστέον.

(γ) Τιμωρμένους.

(α) Εἰ εἰσὶ τινες ὅσκα αὐτοὶ δεῖαί τε ἐ δαιμόνιοι τῶν πόλεων ἔφοροι ■

ὑπομενήσθαι τῆς ἀγαθῶν, ὧν ὑπὸ τῇ μεγάλῃ ἀρχῇ (β) ἀπε-
 σιν ἔδνεσιν αὐτῶν γέγονας. αὐτάς τε (γ) ἔν ταύτας παρὰ ἑσὺ
 καιρὸς ἐκείνης οἷς σοι παρεσθάναι συνηγόρησεν καὶ συμμάχῃς, καὶ
 ἔ κοινῇ Θεῷ δαῖδι, γνέσθαι σοι περὶ πόδας ἀμοιβὰς τῇ ἐνδεχο-
 μένης οἰκίᾳ μιμήσεως· τὸ γὰρ εὖ ποιεῖν, ἐν τῷτο μόνον ἔχαστι
 κοινὸν ἔργον ἀνθρώπος καὶ Θεός· ἡ δὲ μίμησις, οἰκείως δὲ, καὶ
 σωάπτει πρὸς τὸ μιμῆται τὸ μιμῆμενον. διάκεισο (δ) τοίνυν ὡς
 ἀπειργασμένος οἰκείως τῷ Θεῷ τῇ κοινωνίᾳ τῇ εὐεργετικῇ προ-
 αιδέσει, καὶ σώκεσο γλυκεῖαις ἐλπίσιν, ὅποια τῇ τοιαύτῃ τῇ
 ψυχῇ διαδέσει προσήκουσιν, ὧς μεγαλοπρεπέσατε, μόνος ἢ
 μετ' ὀλίγων σὺ μόνος δικαίως καλέμενος! ἀσπάζομαι διὰ τῇ
 σεμνοτάτης φωνῇς ἔ πατρός τὸν νέον Ταῦρον (ε), τὰς ἀγαθὰς
 Ρωμῶων ἐλπίδας.

Τῷ

σπερδῆκε καὶ εἰσὶ, πάσας ἡγῶ κτ. δόξα δὲ τῷτο Ἑλληνικῇ οἰομένων ἐκείνης
 πόλεως καὶ χώρας δαίμονας τινὰς ἢ Ἡρώας προσατεῖν· ὅπερ καὶ παρὰ τῶν
 χριστιανῶν πιστεύεται μάλιστα τῶν καὶ τὴν Εὐρώπην, πατρὸν ἀγίων τινὰς πό-
 λεσῖτε καὶ χώραις ὅλαις ἐφesanαι δοξαζόντων. (β) Ὅτε ἡρχες τὴν με-
 γάλῃ ἀρχῇ, ἐνοεῖ δὲ τὴν ὑπατεῖαν· ἀπὸ ὑπάτων καὶ γὰρ ἦν, ὡς ἰσορεῖ
 Σωκράτης ἐν τῇ Ἑκκλ. Γεωρ. βιβλ. 6. κεφ. 6. (γ) Οἱ τὲ σύνδεσμος
 τὸ, αὐτάς ταύτας σοι παρεσθάναι πρὸς τὸ, καὶ ἔ κοινῇ Θεῷ δεῖσθαι συμπλέκει·
 ■ δὲ νῦν τοιῦτος· οἷς γὰρ αὐτάς ταύτας σοι παρεσθάναι - - ἐπὶ τῶν τῆς
 σφετέρως δυνάμεως, καὶ (ἐν τῇς χρεῖαις μείζονος βοηθείας) ἔ κοινῇ Θεῷ δεῖσθαι - -
 κοινὸν δὲ εἶρηκε τὸν Θεόν, ὡς καὶ ἀνθρώπων καὶ τῶν τοιούτων ψυχῶν ὄντα Θεόν.
 (δ) Διάκεισο τοίνυν (τὴν γνώμην, ἐνοεῖται γὰρ τῷτο) τῷτ' ἐξὶ φρονεῖ νόμι-
 ζε ὡς ἀπειργάσθης οἰκείως, εἴτ' ἐν ὡκειώδῃ Θεῷ κτ. ἐν ᾧ τὸ ὡς, πρὸς τὸ
 διάκεισο ἀναφερόμενον, βεβαιωτικὸν ἐστὶν ἀντὶ τῷ ὅτι· ὅθεν ἐν τῷ ἀπειργασμέ-
 νος ληπτίον ἐξωθεν ὑπαρκτικὸν τὸ εἶ, ἢ ὑπάρχεις ἢ τι τοιῦτον, ἢ ἢ ἀνάλυσις
 ὀριστικῇ πρὸς ἣν πέφυκε φέρεσθαι τὸ τοιῦτον ὡς, ἢ ληκτέον περὶ αὐτῇ αὐτὰ
 περὶ ἔ Γωκρατικῇ εἶρηκε Νεόφυτος ὁ διδ. ἐν τῷ τέλει ἔ πίνακος τῆς κα-
 τ' αὐτοῖς γραμματικῆς. (ε) Ταύτης, ὡς εἴκειν, ὠνόμαζον τῆς τῶν ὑπάτων
 νῆς.

Τῷ Α' δε λ φ ῶ. 32.

Ο' ἐ τένωμα δῆλος ἐ τὴν προαίρεσιν, ὅν ἀγνοήσας, ὡς παιδοτρίβῳ παρὰ τῆς Θεοδώρου κληρονόμων ἐώνημαι, πάλαι (α) μέν εἶσι πονηρός· ἐ γὰρ ἔφυ ἐ τέτραπται κακῶς, ἐ ἀγωγῆς οὐκ ἀπέτυχεν ἀξίας τ' φύσεως (β), ὅτι παιδὸς ἐν τηλίᾳ (γ) ἐ κύβοις ἐ καπηλείοις καλινθηθεὶς· ἀλλὰ νυν, Λυσίας ἀνείπεν, ἐξείργασαι ἐ τέλος ἔχει, ἐ πέρας ἀηδίας ὅτι· Εἰ μὴ μὲν γὰρ ἐ Ἡρακλεῖ τοῖς Παλαιῖς ἐφόροις, ἔδὲ καὶ μικρὸν ὥρεται, Κοτυττωῖ (δ) δὲ ἐ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς Κονισάλοις νεωκορεῖ (ε), ἐ εἰ δὴ τινὲς εἰσι τέτε ἑκόμενος ἕτεροι δαίμονες, ἀπασιν αὐτὸ μέλει, ἐ πάντων αὐτῶ. δίκῃ μὲν ἔν ἑτέραν οὐκ ἂν λάβοιμι παρ' αὐτῶ· ὁποῦντα γὰρ ἡ πονηρία δίκη τῷ πονηρῷ· δοκιμαθεὶς δὲ ἀνεπιτήδειος εἶναι συμβιοτεύειν Φιλοσόφοις δεσπόταις, ὧν οἰκονόμων ἀρχὴν ὥρεται, ἐχέτω τὴν ἔχσαν αὐτὸν πόλιν (ζ)· ὁ γὰρ ἰδὼν τὸν πορνότριβα σοβῶντα διὰ τ' ἀγορᾶς ἐν σεφάνῳ ἐ μύροις, μεθύοντα ἐ κωμάζοντα, ἐ πάσης ἀκολασίας ἐμπιπλάμηνον, ἐ ὧδὰς ἄδοντα ὥρεται τῷ βίῳ, ἐπὶ εἴῳ ἔχοντας αὐτὸν τὴν αὐτίαν ἀνήγαγν. ὅπως (η) ἔν αὐτὸν

(α) Παλαιόθεν, ἐξ ἀρχῆς, (β) Τῆς αὐτῆς κακίας. (γ) Τηλίᾳ ἐ κύβος ἐν παραλλήλῳ ἐστὶ· τηλίᾳ μὲν γὰρ ἡ σάνις, κύβοι δὲ τὰ βόλια ἅπερ ἐν τῇ σάνιδι ῥίπτουσιν οἱ παῖδες· δηλῶσι δ' ἐνταῦθα ἅμω αὐτὸ τὸ ἔργον τῶ τ' ἐστὶ τὴν παιδίαν τῆς κυβείας. (δ) Κοτυττῶ, Θεὸς παρ' Ἑλλάσιν αἰχμαστῶν κοιμητικῆς. Κονισάλοι δὲ, Θεοὶ ἐ αὐτοὶ Πριαπῶδες εἰτ' ἐν αἰχμαστῶν. (ε) Δελεύει· Νεωκόρος γὰρ ὁ τὸν νεῶν κοσμῶν ἐ εὐτρεπίζων. (ζ) Τὸ χωρίον τὸ δε τισὶ μὲν δοκεῖ διαφθοράν τινα πεπονθέναι, ὅλοι ἐ διορθεῖν πειρώμενοι γεῖν οἱ μὲν, φευγέτω ἀντὶ ἐχέτω, οἱ δὲ, ἐσχεῖσαν ἀντὶ ἔχσαν, οἱ δὲ, ἐχέτω τιμωρίαν ἔαν τὴν ἔχσαν αὐτὸν πόλιν, ἀδιανόητον λέγοντες εἶναι τὸ ἔχειν τὴν ἔχσαν τὸν μετ' ἐ πολὺ δεδηπόμενον ἐ εὐδὴ τῆς ἐνεσχεῖσας πλεῖν ἀναγκασθόμενον· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἐ ἡ ἔχει· ἐ γὰρ τοὶ Συνέσιος παῖδες ἐν ταῖς λέξεσιν, ἐχέτω τὴν ἔχσαν, εἰρηκεν, ὡς εἰ ἐλεγει· οἰκείτω τὴν πόλιν, ἥτις ἔχει αὐτὸν πολίτην, τῶ δὲ ἐστὶ ταῦτ' αὐτῶ τῷ

τὸν παραδὲς τῷ ναυκλήρῳ πλεῖν ἀναγκάσεις· εὐθὺ δ' ἐνεγκέσῃς αὐτόν· ὁκείνη γὰρ ἂν αὐτὸς καὶ ἀνάχοιτο δικαιοτέρον. πλείτω δὲ δεδεμένος ὅπῃ τῷ κατασρώματος· μὴ γὰρ εἰς κοίλῳ ναυῷ (θ) καταβῶν· ἐπεὶ (ι) μὴ θαυμάσης, εἰ συχνὰ τῶν κεραμίων ἡμιδεῆσσι ποιήσειεν· εἰ δὲ ὁ πλεὺς παρατείνοιτο, καὶ μέλει τρυγὸς ἂν ὀκροφοῖτο τὸν ἀνδρὸςμίαν. καὶ ὅσοι ναῦτας δὲ ἂν αὐτὰ ταῦτα ποιεῖν ἀνακείσῃς· πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ πιθανώτατον (κ) τὸ κακόν, εἰς ὑπὸ λαύσεις ἡγήσασθαι (λ)· καὶ τίς ὅπως ἐμβριδῆς ὅτι τῶν μισθῶ πλεόντων τὴν θάλατταν, ὡς μὴ διαχυθῶναι τῷ καδάρματος κορδακίσαντος (μ) ὃν τῇ τῷ ποτηρίῃ ὡφισορᾷ; καὶ ἄλλα βωμολοχεύεται (ν), πρὸς ἃ δὲ πεφράχθαι τὸν ναυκλήρον. ὁ μὲν ἔν Οὐδυσσεύς, ἵνα μὴ ὑφ' ἡδονῆς διαφθαρείη, τὴν Σειρῶων ἀκτὴν δεδεμένος παρήμειβεν (ξ)· ὅσοι δὲ, ἵνα μὴ ὅσοι πλεόντας ἡδονῇ διαφθείρειεν (ο), ἂν ὁκείνοι σωφρονῶσι, δεσφύσεται.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 33.

Ἦχος ὅμοιος πρᾶγμα ποιεῖν. ἃς παρέλιπα φωνὰς, ἀντιδίδωμι, τὸν θαυμαστὸν Ἀλέξανδρον ἐπανῶν παρὰ σοί.

*) Αὐρηλιανῷ. 34.

Οὕτω τῇ ὁφονοίᾳ μέλει Ρωμαίων, ἀλλὰ μελήσει ποτὲ, καὶ ὅσοι εἰς ἅπαν οἰκονομήσιν οἱ τὰ κοινὰ σώζον διωγμῶν. ἀλλὰ τῷ

ἐνεγκέσθαι. (η) Ἐννοεῖται ἔξωθεν τὸ ὅρα, ἢ πρόσεχε· τὸ δὲ ὡς παραγγελματικόν, δι' ὃ καὶ πρὸς ὀρεστικὸν μέλλοντα. (θ) Ἀντὶ τῶν εἰς τὰ κοίλα τῆς νεώς. (ι) Ἐπεὶ, εἰ καταβῶν (συνεξακτέται γὰρ τὸτο) μὴ θαυμ. κτ. (κ) Πειστικώτατον. (λ) Ὁδηγῆσαι, παρακινήσαι. (μ) Αἰσχροῦς ὀρεστικῶν.

(ν) Γελωτοποιεῖ. (ξ) Γνωμα τὰ τῆς μυθολογίας· εἰ δέ τις ἀγνωστὸς, μετελθέτω τὴν Μ. βασιλείαν τῆς Οὐδυσσεύς. (ο) Ὅπως διαφθείρει.

*) Ἡ παρῶσα ἐπιστολὴ προτέρα ἐπέσταλθ' Αὐρηλιανῷ τῆς 31. ἐκείνη μὲν γὰρ ὅτε πεπαυμένον τῆς ὑπατείας ἦν, ἡ δὲ παρῶσα πρὶν ὑπατεῦσαι.

τῷ γε ῥήτορι τῷ σωτρώφῳ, καὶ ἡ παρ᾽ ἑσά σοι δυνάμις ἀρκεῖ
 πρὸς ὃ τυγχάνει θεόμυθος. ἀπλαυέτω δὲ νῦν μὲν αὐτὸς μό-
 νος ταύτης, ἔπειτα (δὲ) μετὰ τῶν ἐδυνῶν καλέκνης.

Τῷ Ἀδελφῷ. 35.

Ἐπιτομωτάτῳ ὁδὸν ὑπὲρ τὸ πλατεῖν ἐβάδιτεν Ἀθανάσιος.
 ἔγνωκεν ὁμοίαν ἰτέον εἶναι τοῖς ἀποδνήσκουσι, καὶ παρὰ κτεῖον αὐτοῦ
 πειδοῖ καὶ βίβη πᾶν ὅτι ἂν δυνάτο. σὺν ἂν ἔν αὐτὸν λάβοι
 δημόσιος, ὑπὲρ διαθήκη καλέμυθος, ἀλλὰ σωεῖς ἄλλεται.

Τῷ αὐτῷ. 36.

Ἐκαυδεκάτῃ μὴν ὁ Ἀθῶν (α), ὁ μακαρίτης Κασρίκιος αὐτὸ
 τετο (β) ἐγένετο, φάσμα χαλεπὸν ἰδὼν τε καὶ διηγησάμενος.

Ἀνυσίῳ. 37.

Γιάννης, ὃν ὅτι σε φιλεῖ δι' αὐτὸ τετο φιλῶ, νόσῳ χαλεπῇ
 προσεπάλασεν. ἡ δὲ αὐτῷ δεινὸν, ἔχῃ ἡ νόσος, ἀλλὰ τὸ σὺ
 τὴν ἱεράς ἀπέβαινε κεφαλῆς· ἐπεὶ καὶ νῦν ἐν τοῖς ὁμοίοις ὄσῃ. τέτω
 δέ τι καὶ τρίτον προσόν, χαλεπωτέραν τὴν νόσον πειθεῖ· ἐρᾷ
 ὅτι ποιεῖν εὐρατιώτη πρὸς ἑσέ, καὶ δυσκόλως ἔχει πρὸς τὴν ἑσέ
 ἀνάγκης ἀργίαν.

Αὐρηλιανῷ. 38.

Οἱ μὰ σε τὴν θεοπεσίαν ψυχῇ ἐπ' αὐτὸ τετο καταπεμ-
 φθεῖσαν (α), ἐφ' ᾧ κοινὸν ἀγαθὸν ἀνθρώπων εἶναι, καὶ χάριν εἶδέναι
 τοῖς

ὅπερ ὑπανήκοντες προφητικῶς πως διὰ τῆς, ἐκ τῆς προνοίας μέλει Ρ'ω-
 μαίων, καὶ τῆς, ἀλλὰ μελήσας ποτὲ, καὶ, ἐκ τῆς οἰκονομίας κτ. ἐτέθη
 γὰρ ὡς ἀνάγκη ὥστε καὶ ἄλλαι πολλά.

(α) Νοεμβρίως. (β) Μακαρίτης δηλ.

(α) Ἡ μετοχὴ αἰτιώδης, ὁ δὲ νῦν τοῖς τοῖς· οἶμαι ὡς ἡ θεοπεσία σε

τοῖς σωίξασι ἐδοῦ δεομένους δικαίων, ὅτι σε ὡς ἐπάσας ὑποθέσεις τῇ φύσει πορίζονται. ἐ γὰρ ὅτι συγχρημύς ἐστιν Ἡρώδης ἐμός, ἀλλ' ὅτι δέεται δικαίων, διὰ τὰ τό σοι τὸν νεανίσκον σωίξημι. ὅς τις ἐκ προγόνων λαμπρότατος ὢν, καὶ τῷ πατρῷαν βῶλον ὑποτελῇ τῇ συγκλήτῳ διαδεξάμενος, ἐπειδὴ γέγονεν Ἡγεμῶν, ἀξιῆται σωτελεῖν ὥσπερ οἱ νεόβελοι, καὶ ἡμέρας διπλᾶς λειτργός· τὸ μὲν τι διὰ τῷ ἐσίαν, τὸ δέ, δι' ὃ ἤρξεν ἀρχῇ (β).

Τῷ Ἀδελφῷ. 39.

Ἐλκει με παρὰ σέ πόθος καὶ χρεία. πυνθάνομαι τοίνυν ἡ ᾧμιλῆς ἡξοντα.

Οὐρανίῳ. 40.

Ἐπεμψά σοι δῶρον ἵππον ἀκροφυέζατον (α) εἰς ἅπασαν ἀρετῇ ἵππῳ προσήκεισαν, ὃ χεῖρη μὲν ἐν ἀμίλλαις δρόμων, χεῖρα δὲ ὅταν ὅπῃ θήρην ἐξάγῃς, καὶ ἐν ἀγῶσι πολεμικοῖς, καὶ ὅταν κατ' ἀγῇς ὅπῃ τῷ Λιβυκῷ τροπαίῳ πομπῇ ὀπνίχιον· ἐ γὰρ οἶδα ὅτι (β) μᾶλλον ὅτι, κυνηγέτης, ἢ κέλης ἀναγώνιος, ἢ πομπεύς, ἢ

ψυχὴ ἐπεὶ κατεπέμφθη (θεοῖς τῷ κόσμῳ) ἐπ' αὐτὸ τῆτο, ἐφ' ᾧ --- ἐ μόνον ἐκ ἀγανικτεῖ ἀλλὰ καὶ χάριν οἶδε κτ. (β) Νόμος ἦν, ὡς εἶποι, τὸς μὲν ἐκ προγόνων εὐχρηστῆς, ἐπειδὴν τύχῳσι ἀρχὴν οἰωνδήποτε ἡγεμότες μηδὲνα φόρον ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ἐστίας τελεῖν, ἐν τῆτο τέλει καὶ μόνον τὴν ἑαυτῶν λειτურγίαν εἰσφέροντας τῷ κοινῷ. τὸς δὲ νεοβέλας ἦτοι τὸς νεωστὶ ἐς τὴν βελὴν παραδεχθέντας μὴ ὄντας προγόνων τοιούτων, διττῶς ξυντελεῖν, καὶ δι' ἑαυτῶν, καὶ φόρον ὑπὲρ τῆς ἐστίας τελεῖν. τὸν γὰρ Ἡρώδην ἐκ προγόνων μὲν ὄντα λαμπρότατον, μὴ ἀπαλαχθέντα δὲ, ὅτε γέγονεν ἡγεμῶν, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρῴας βώλης (εἴτ' ἐν γῆς, ἐστίας) φόρον τελεῖν, συνίστησι πρὸς Αὐρηλιανόν, ἀτέλειαν αὐτῷ, καὶ τὸς κειμένους νόμους, παρ' αὐτῷ μινόμενοι.

(α) Ἀκρότατον, ἐντελέστατον· ἢ δὲ εἰς πρόθεσις ἀντὶ τῆς κατὰ.

(β) Ἀντὶ καὶ τί ἐστι μᾶλλον, κυνηγέτης ἢ κέλης κτ. (γ) Εἰ δὲ ἐστὶ καὶ

ἢ πολεμιστήριος. εἰ δὲ (γ) Νισαίων ἵππων ἰδεῖν ὅτιν αἰδέεσθαι, ὁχλώδης τε ὢν τὸ κρανίον, καὶ λεπτόσαρκος τῷ ὄσφυϊ, τάχα μὲν ἂν τοῖς ἵπποις, ὥστερ ἂν τοῖς ἀνθρώποις, ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ Θεός· μή ποτε δὲ τῆτο καὶ πρὸς ἐκείνας αὐτῷ τὰς ἀρετάς (δ) συντελεῖ, εἰ τὰ μαλακὰ καὶ σκληρῶν ἐλάττω παρὰ τὴ φύσεως ἐκκληρώσατο (ε). πρὸς μέντοι (ζ) ὅσοι πόνος ὁσέα σαρκὸς οἶδα διαρκέσεται. οἱ μὲν ἔν παρ' ὑμῖν ἵπποι τῆς σαρκὸς πλάσι αἰσιν, οἱ δὲ ἡμέτεροι τοῖς ὀστέοις.

Ἐταίρω. 41.

Ἐμιοδωσάμην σοι ναυῶ ἀνθρώπων εὐχλῶν, καὶ πλεόντων τῷ θάλατταν μετὰ πλείονος τέχνης, ἢ τύχης. ὡς αἶψα Καρπαθίων (α) ὀλκάδες φήμην ἔχουσι διανοίᾳ (β) κεχεῖσθαι, κατὰ πρῶται Φαιάκων καὶ πάλαι, ὥσιν ὅπῃ τῷ νῆσον ἦκεν τὸ δαιμόνιον μῦθον (γ).

Κληδονίω. 42.

Συγληγὴς ἐμὸς ἀδικεῖται· σὺ δὲ καὶ φίλος εἶ, καὶ δικάζειν ἐλαχες· ὅτι μιᾶς ἔν προσοχῆς, ὑπάρξει σοι, καὶ μοι καὶ τοῖς νόμοις χάρις καὶ. ἐπανίτω τοίνυν Ἀσφάλιος εἰς τὸ δεσπότης εἶναι καὶ κεραμίων τῇ καὶ πατρὸς διαθήκῃ. προσλαβὼν τῷ δόπρῳ σιν,

τὸ εἶδος αἰδέεσθαι τῶν Νισαίων ἵππων, τῆτο συμβαίνει ὅπως μὲν δι' ὅτι καὶ τοῖς ἵπποις - - ἅμα πάντα δίδωσιν ὁ Θεός, ἀλλὰ σκεπτέον μήποτε τῆτο κτ. (δ) Τὰς ἀνωτέρω εἰρημένας τὸ εἶναι δηλ.: ἅμα καὶ κυνηγέτην, καὶ κέλητα καὶ πομπέα κτ. (ε) Τὸ τὰ κρέα τῶν ὀστέων ἐλάττω παρὰ τῆς φύσεως κεκληρώσθαι· μεταλήψις γάρτοι ἀπερεμφάτε ὀνοματικῶς τῆτο, καὶ ἐξηγηματικόν ἐστι καὶ, τῆτο. (ζ) Οἱ μέντοι ἀντὶ καὶ γὰρ.

(α) Καρπαθῶν μία τῶν σποράδων νήσων μετὰ καὶ Κρήτης κείμενη, ἣτις νῦν λέγεται Σκάρπανθος. (β) Νοὶ κεχεῖσθαι ἐν τῷ πλεῖν ὥστε οἱ ἄνθρωποι, νοεῖν δηλ. (γ) Οἶον καὶ ὅτε ἦκεν ἐπὶ τῇ νῆσον τῶν Φαιάκων τὸ δαιμόνιον τῆτι μῦθον τέως ἐκ ἔχον εὐρεῖν.

σιν, ἡ κατηγορία ἐκ ἐπομένης (α) ἐμποδὼν τῷ παραινέει τὴν ἀκροάσεως· τότε γὰρ δεῖ δικαιοδοτεῖν; ἢ τὸν χρόνον, ἐν ᾧ μάλιστα τυγχάνομεν δεόμενοι τῷ Θεῷ.

Ἀνασσίω. 43.

Σωσιπῶντις ἔπεισεν ἢ Θεὸς, ἢ λόγος, ἢ δαίμων, ὅτι παρὰ τὰ χωρία τί γίνεται τοῖς ἀνθρώποις, εἰς τὸ τυγχάνειν τε καὶ ἀποτυγχάνειν εὐμῆρας τῷ Θεῷ. πρῶττων ἔνι πονήρως παρ' ἡμῖν, καὶ τῶν πατρῶων ἀκριβῶς ὁκοπέεις, ἔγνωκε πλεῖν εἰς τὰ πῖ Θράκης χωρία ὁκεῖ διαλλαγησόμενος πρὸς τὴν τύχην. εἰδήσοι φίλα (τὰ) πρὸς τὴν δαίμονα, σύνησον αὐτῇ τὸν νεανίσκον, καὶ ὄξυρῆτω τινὰ πόρον αὐτῷ χρημάτων. ῥάδιον δὲ βελομένη καὶ γὰρ τὰ Νόννη τῷ Σωσιπῶν φύσαντος καὶ χαλεπῶς εἰς ἐτέρου μετέδθηκεν. ἀποφινάτω δὲ καὶ Σωσιπῶν κληρονόμον ἄλλοτρίε πατρός· γένοιτο γὰρ ἂν ἄτως ὅτι ἀδικίας τὸ δίκαιον.

Γωάννη. 44.

Ὡς περ ἄλλοτε πολλάκις ὅπῃ τῷ καιρῶν ἐξηρόμην σοι χρήσιμοι, καὶ παρεμυθισάμην δυσχέρειαν τύχης, τὰ μὲν, λέγων, τὰ δὲ, ποίω, ὡς ἐκάστοτε ἢ διώκριμι ὑπηγόρευσε, καὶ νῦν πρὸς τὴν καταλαβόντων σε πταγμάτων δοκεῖ μοι σιωπῆσαι ἐνέγκαι τινὰ γνώμην, ἐπειδὴν μὴ ἔργον διώκαμι· Σιωπῆσιον γὰρ καὶ δέμις, ὥς ἐμπνέετε καὶ διώκαται, μὴ ἔτι παντὶ τρόπῳ πτόθυμον εἶναι εἶπεν φίλος ἀγαθόν τι ποιεῖν. ἄγε τοίνυν ἃ μοι καλῶς ἔχει διαλεχθῆναι πρὸς σέ. Εἰ μὲν θεός τις ἢ φήμη κατὰ τινα (α) τὴν παρ' ἡμῖν

(α) Εἰς προσηκτικὴν ἐγγλίσιν μεταληπτέον ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τὴν ἀποδιδόντων τὴν δὲ μετοχὴν καὶ τὸ ἐπανύτω. ὁ δὲ πρὸς ἐπανύτω τοῖνον Ἀσφάλειος καὶ ἡ κατηγορία μὴ ἐμποδισάτω σε βραχύ τι ἀκῆσαι αὐτῷ.

(α) Ἡσίοδον λέγει τὸν ποιητὴν, ὃς περὶ τῆς φήμης ἐποίησε.

Φήμη δ' ὅστις πάμπαν ἀπόλλυται, ἣν τινα πολλοὶ Λαοὶ φιμίζουσι· θεὸς νύ τοι ὅτι καὶ αὕτη.

ῥήμιν ποιητῆς, σὺ διεχρήσω τὸν μακαρίτῳ Αἰμύλιον, ὃ πρᾶξαι,
 ἀλλὰ βελεύσας τὸν φόνον· καὶ βαρβαρικὸν μὲν δῶμα σιωδεῖς,
 τὸν σφαγέα δὲ καθεῖς ἐκ τῆ σαυτῆ λοχιτῆς τὸν ὠμότατον.
 λέγει μὲν ῥ᾽ ἡ φήμη ταῦτα, ψεύδεις δὲ ὃ θεμῖς, ὅσαν θεόν.
 εἰ δὲ Ἡσίοδος μὲν ἠδὲν λέγει, πολλὰ δὲ λέγεται μάτῳ, καὶ
 τῷτο πᾶσι σὲ τῆ πολλῶν ὄσιν ἐν, ὡς ἐγώ γε βελοίμην ἄν (πε-
 ρὶ ἐλάττονος ῥ᾽ ποιῆμαι τιῷ ἐν ἀργυρίῳ ζημίαν, ἢ τιῷ ἐν φί-
 λῳ) καὶ νῦν ἄν ἐχὺ πᾶσιτος ὢν ἀκῆς κακῶς, ἀτυχεῖς μὲν ἄρα,
 ἀλλ' ἐστὶ ἀδικεῖς· ὡς ὥφελος μὴδὲ ἀτυχεῖν. ἀλλ' ὁκείνως μὲν ἄν
 σοι μῖσος ὥφείλετο δίκαιον. ἔτω δὲ καὶ ἔλεος. ἐγὼ δέ μοι δοκῶ
 λίαν ὑπὸ σωηθείας ἀλώσιμος ὢν, καὶ κείνως ἄν τιῷ μὲν πρᾶξιν
 μισεῖν, σὲ δὲ ὁμῶς ἐλεεῖν, ἔδὲ ἐλεῖντός ὄσιν, βοιωθεῖν ὅση δύ-
 ναμις, καὶ ὀξυρίσκειν, ὅθεν ἄν οἴηται ὀνήσῃ τι. εἰπᾶν κατ' ἐ-
 κάτερόν μοι προσήκει συμβελεύσῃ σοι τὸ φαινόμενον βέλτιστον·
 εἴκοι δὲ ταῦτόν εἶναι συμφέρον αὐτίῳ (τε ὄντι καὶ ἀναπτῳ). ἴδι
 παρὰ ὅσιν νόμους, καὶ σαυτὸν ὁπίδος τῷ δικαστῇ μετὰ ἀδρόων τῆ λοχι-
 τῆς, εἴτι κήδη καὶ κείνων. καὶ εἰ μὲν ἐπράχθη τὸ δεινόν, δεήθητι, καδι-
 κέτευσον, ἀντιβόλησον, μὴ ἀνῆς ποκαλινδέρμους, πρὶν ἄν διαπρά-
 ξῃ τὸ παρὰ τῆ φύσεως συζῆσαι δημίῳ, καὶ δῆναι τιῷ δίκῳ. ἐν καλῷ
 σοι κέσεται παρὰ τοῖς κάτω δικαστήροισι, τὸ ποκαλινδέρμους ἀ-
 πελθεῖν, ἑταῖρε Ἰωάννη· μὴ λόγον ἄλλως οἴηθῃς τιῷ παραινέσιν,
 μὴδὲ ποσασαῖζεν με νομίσης σαυτῷ. ἔτω τῆ ἱερᾶς Φιλοσοφίας
 ὀναίμην, καὶ ποσᾶν τῆ παιδίων τῆς ἐμαυτῆς, ὡς ἐστὶ ἄν μὴ φιλ-
 τάτῳ σοι τυγχάνοντι, σιωβέλευσά τι τοῖτον, ὅγε ἀπὸ ὕχου-
 μαί τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς. καὶ μήποτε αὐτῆς ὅπιν νῦν ἀναβαίη
 τὸ, κάλλιον εἶναι τὸν ἀδικεῖντα δῆναι τιμωρίαν αὐθαίρετον· ἀλλὰ
 μὴδὲ παύσαντο εὐτυχουῦντες ἐν οἷς ἀδικεῖσιν, ἵνα πλείω τε
 θεόνον εἶεν κακοὶ, καὶ πᾶσας ἐκεί τὰς δίκας ἀφείλοισιν. πῶς σὲ
 διὰ φιλίαν κινδυνεύω τι καὶ τῆ ἀπαρρήτων εἰπεῖν, ὡς ἀνόμοιον ὄσιν
 ἐν παχέῃ σώματι, καὶ ἐν εἰδῶλῳ δῆναι τιῷ δίκῳ· ἰχυρότερον
 μὲν ῥ᾽ ἀνθρώπου θεός· ἔδὲ θεὸς παντός διακόσμου, σκια τὸ ἀν-
 θρώ-

θρώπινον (β). ἀλλ' ὅσῳ εἰσὶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ δῆμιοι, χεῖ-
ρες ἢ νόμων, τὴν αὐτῇ αἰ ποινὰν χρεῖαν τῇ φύσει ἔκαστος πα-
ρέχονται. δαίμονές εἰσι καθαρτήριοι, τέχνην ἔχοντες ὑπὸ ταῖς
ψυχαῖς, ὡς οἱ κναφεῖς ὑπὸ τοῖς ἱματίοις τοῖς πιναροῖς. ἀλλ' εἴ
τις ἱματίοις αἰδοῖται ὡς, τί ἂν οἷα πάχειν αὐτὰ λακτιζόμενα,
καὶ νιτρομέλα, καὶ πάντα τρόπον κναπτόμενα; διὰ πόσων δ' ἂν
ὁδῶν ὀκπεπλῦσθαι κηλίδας ἀρχαίας καὶ προσετηκότα ὁμόργμα-
τα; εἰ ᾧ λέγειν ἔτι πολλοῖς ὁ ῥύπος ἔτις ἐνέφυ σφόδρα
διὰ τῆς βλάβης, ὡς ἀναπάλλακτος εἶναι, καὶ φθάνει διαφθαρέντα,
ὅσῳ εἰς τὴν φύσιν ἐπανελθεῖν, ὅτι τὸ πάθος αὐτοῖς γέγονε
φύσει, ἢ διὰ χρόνου πληθους, ἢ διὰ μέγεθος. ἔγω δὲ ἐχέσθαι
ψυχῇ καλῶς ἂν εἶχεν εἶναι φθαρτῇ· νῦν δὲ τὰ μὲν ἀμαρτή-
ματα λόγον ἔχει πρὸς τὰς ἀνεκπλύτους κηλίδας· ἡ ψυχὴ δὲ

ὅσον

(β) Διάκοσμος διαφέρει Κόσμος, ὡς καὶ ὁ Συνέσις ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων
δέξειεν. ὡς γοῦν ἀπλῶς εἶπεν, Κόσμος μένει κατάτε τὸν Αἰριστόν,
καὶ τὸν Θεολόγον Γεηρόνιον (εἰς τὸ Χειρὸς ῥησὶν) τὸ ἐξ ἑρανοῦ καὶ γῆς
καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα τε καὶ σύγκλημα. Διάκοσμος δὲ αὐτὸς καὶ τὸν Βασι-
νον ἢ τότε διάδοσις εἶπ' ἐν δάταξις, καθ' ἣν ἐν μέσῳ μὲν ἡ γῆ, κέντρον
λόγον ἔχουσα, περὶ δὲ αὐτὴν τὸ ὕδωρ, περὶ δὲ τὸ ὕδωρ ὁ ἀήρ, καὶ ἐξῆς ὁ
αἰθήρ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἑρανὸς μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ πέντε κύκλων. εἰ μὴν
ἀλλ' ἢ ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων ἐν τῶν πρὸς ἄλληλα κοινωνιῶν καὶ ἐναν-
τιοτήτων συμπληρωμένη ἀλληλεσχία καὶ τὸν Βλεμίδην (φυσικ. κεφ. ια. πε-
ρὶ στοιχείων). Κόσμος δεύτερος ἐν τῷ πρώτῳ, δι' ὃν καὶ ὁ πρῶτος, ὅς φῶς
ἔστω Χειρὸς καὶ οἱ ἀπόστολοι (Γω. 8, 12. Ματ. 5, 14.) τὰ τῶν ἀνθρώπων
κατάτε ἔδωκε καὶ πόλεις συστήματα καὶ ἀπλῶς τὸ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ γῆς
πλήρωμα. Διάκοσμος δὲ αὐτὸς, ἀνθρώπων μὲν, ἢ ἔτι πολίτευε τῶν ἀνθρώ-
πων πληρώματος καὶ τὰς κειμένους νόμους ἰδίᾳ τε καὶ κοινῇ οἰκονομία, συνει-
σαγομένην ἀναγκαίως ἔχουσα καὶ τὴν δίκην, δι' ἣς τὴν ἐπισυμβαίνουσαν ταῖς
πόλεσιν ἀκοσμίαν ταῖς δικαστικαῖς ποιναῖς ἀνακαθαίρει· δεῖος δὲ, ἀπλῶς
μὲν, ἢ ἔτι Θεὸς πρὸς ἀνθρώπους διὰ τῆς ὀφειμένης κτίσεως πρόνοια, δι' ἣν
ἑρανόθεν δίδωσιν ἕστων καὶ καιρῶν καρποφόρων διδόντες τροφήν πάσῃ σα-
ρὶ, καὶ ἐμπιπλῶντες χαρὸς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων.
(Πράξ. 14, 17.) ἰδίως δὲ, ἐνθεν μὲν, οἱ ἀγαθοὶ ἄγγελοι, ὧν τὸς μὲν,
ἔστησεν ὁ Θεὸς ὅλα ἔδωκε καὶ ἀριθμὸν (Δευτερ. 32, 8.) τοῖς δὲ ἐν-
τέλλεσθαι παρεμβάλλειν κύκλῳ τῶν φοβημένων αὐτὸν καὶ ῥύσασθαι αὐτοὺς (Ψαλμ.

ὅτι ἔτι πρὸς δοιμάτιον ὀκείνο τὸ πιναρόν τε καὶ ὅτι ἀντέχον, ἀλλ' ἀθάνατος ἔσα, τίνει δίκῃν ἀθάνατον, ὅταν ἀμάρτη δευσοποιάτε καὶ ἀναπόνιπτα. ἀλλ' ἐν ᾧ γάρ τις ἡμαρτε βίῳ δίκας διδὼς, καὶ πάνυ πρὸς εὐαγγελίῳ ἔχει καὶ πρὸς ἰσχυρὰν τὸ πάθος, ἀλλ' ὡς ἂν εἴποι τις, ἀρτιβαφὴς ἔσα ψυχὴ, τάχιστα πλωύεται. δι' ὃ δοτέον ὅτι ὡς ἐνὶ διὰ τάχους τὴν δίκῃν, καὶ τιμωροῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ μὴ δαίμοσι. λέγεται δέ τις λόγος, ὃς με πείθει, ὅτι ἡδίκημένους κυρίως εἶναι, μακροτέρως τε ποιεῖν, καὶ ὑπετέμνειν τὰς τιμωρίας. δι' ὃ παραπλήσιον ὅτι ἕνα κακὸν τι μέγα ἐργάσασθαι, καὶ πολλὰς καὶ μικρὸν ἀδικῆσαι· ἐπέξεισι γὰρ ἕκαστος ἐν τῷ μέρει, καὶ δεῖ πᾶσιν ὑπηρετῆσαι τὴν δίκῃν. ὅταν δέ τις ἰάσιμος ᾖ, μέγα παρὰ τῷ δικαστῇ δύνάται τὰ τοιαῦτα πρὸ-

πε-

33, 7. καὶ 90, 11.) οἱ δὲ, εἰς διακονίαν ἀποστέλλονται διὰ τὰς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (πρὸς Εἰβρ. 1, 14. Πραξ. 12, 7.) ἔνθεν δὲ, οἱ πονηροὶ δαίμονες (Ψαλμ. 17, 49. α. Βασιλ. 16, 14.) καὶ καὶ συνέσιον (ἐπισ. 57.) δι' ὧν καὶ αὐτῶν χρησόντι τέλει ἀποτελεῖ, χρώμενοι αὐτοῖς ἐν δέοντι, νῦν μὲν, ἀγγελάρχαις ἀκρίδων, νῦν δὲ, ὧν ἔργα λοιμοί· ἐμὴν ἀλλὰ καὶ ἔθνη βαρβάρων ἐπεγειρομένων (Ἡσαΐας 13, 3. Γερεμ. 25, 9. Ἀβνακ. 1, 6.) καὶ ἀρχόντες πονηροὶ (Ἡσαΐας 3, 4.) καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, αἱ ἐπιτήδειοι εἰς τὸ ποιῆσαι κακὰ δημόσια φύσεις. Κόσμος ἅλλος ὑπερκόσμος, περὶ ὃ ἔλεγον καὶ οἱ Μακκαβαῖοι πρὸς τὸν Ἀντίοχον, Κόσμος ἅλλος ἡμᾶς ἀναμένει πολὺ ἔξω ὁρῶμεν ὑψηλότερός τε καὶ μονιμώτερος, ὃς ὁ Κύριος πρὸς τὸν Πιλάτον· ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ ἐκ ἔστιν ἐκ ἑὸς κόσμος τέτς (Ἰωάν. 18, 36.) ἡ ἐκπαρμένη Γερουσία, μυριάσιν ἀγγέλων συγκροτημένη πανηγύρει καὶ ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων ἐν ἑρανῶς ἀπογεγραμμένων, καὶ κατὰ Θεοῦ πάντων, καὶ πνεύμασι δικαίων τετελειωμένων. (πρὸς Εἰβρ. 12, 22. 23.) Δάκρυον δὲ καὶ τέτς ὁ Κόσμος, τῶν μὲν ἀγγελικῶν ἐστίων αἱ ἡγεῖς τελαδικαὶ τάξεις. πρῶτη, Θρόνοι, Χερουβίμ, Σεραφίμ. μέση, Ἐξουσίαι, Κυριότητες, Δυνάμεις· τελευταία, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, Ἀγγελοι· καὶ τὸ, τὰς μὲν ὑφειμένους τέτς διακοσμήσεις πρὸς τῶν ὑπερβεβηκυῶν εὐκόσμως ἐκδιδάσκοντες τὰς θεωρητικὰς ἐπισήμας, τὰς δὲ πασῶν ὑψηλότερας ὑπ' αὐτῆς Θεαρχίας ὡς δεμιτόν τὰς μύσεις ἐλάμπουντες (Διονύσιος Ἀρεοπ. ἑραν. ἱεραρχ. κεφ. 5. καὶ 6.) τῆς δὲ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησίας Δάκρυον, οἷον καὶ ὁ τῶν κατ' ἑρανὸν ἁγίων. (α. πρὸς Κορ. 15, 1. 4.) Ἐστὶ δέ τις καὶ ὁ κοσμοκράτορ καὶ

πεπονθέναι τὴν ψυχῇ, ὡς ἤδη παρ' αὐτῆς τῆς ἡδικημένων ἔ-
 λεον εὔρεσθαι. πότε τοίνυν εἰκός ἐστι τὴν μακαρίτιδος Αἰμυλίου ψυ-
 χῆς συγγνωμονεσέρας τυχεῖν; ἐγὼ μὲν ἔν οἶμαι, μᾶλλον δὲ
 οἶδα σαφῶς, ὡς ἅπας ἰκέτης αἰδέσιμος, ὅστις ἑαυτὸν τετιμώ-
 ρηται· καί τις ἤδη παρ' ἡμῖν εἰς ὀππολογίαν ἀμαρτήματος κατα-
 σὰς, αὐτῷ τῷ φθάσαι τὴν αὐτίαν ὁμολογήσαι, καὶ φῆσαι κο-
 λάσεως ἄξιος εἶναι, τὴν κόλασιν ἐξωνήσατο. τὸ δὲ ἐνευωχη-
 θῆναι τοῖς δὲ αὐτοῖς ἡδίκησεν, εἴτε χεῖμασιν, εἴτε σώμασι, βα-
 ρυθυμότερον τὸν ἡδικημένον καθίστησι. καὶ τίς ἂν γένοιτο ἢ σώ-
 ματος ἐξελθὼν, εἴθ' ὑπὸ βιαιᾶς δίκης, εἴτε ἑτερον τρόπον,
 καῖπειτα αὐτῷ τὴν ψυχῇ αὐτῇ τῇ ψυχῇ θεασάμενος, ὅτε
 ἔσης ἀρνῆσθαι σοι γλώττης, ἀλλ' ἐγκεκολαμμένον ἔχων τῆ-
 πί-

σκότης ἢ αἰῶν· τέτοις Κόσμοις. (Γω. 14, 30. 16, 11.) ὁ μὲν τὸν Χρι-
 στὸν καὶ τὴν ὁποσὸν. (§. 15, 18.) ἀλλὰ τῆτον εἰδὲ λόγος ἀξιώτιον ἐν τῇ
 προκειμένη κοσμολογίᾳ, ὡς ἀκοσμίας ἀπάσης ἀνάπλεων, φημι δὴ τὴν καὶ
 τὸν Δαβὶδ βαρυκαρδίως καὶ ἀγαπῶντας ματαιότητα (Ψαλμ. 8.) καὶ καὶ σάρ-
 κα ζῶντας, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία καὶ τὸν ὁποσὸν (πρὸς Ρ'ωμ. 8, 13. καὶ
 16. 18. πρὸς Φιλ. 3, 19.) Οὕτως οὖν ἔχοντες ἢ Κόσμος πρὸς τὸν Δάκοσμον
 φυσικῶς τε καὶ ἀνθρωπίνως καὶ θεῶς, ὁ Συνέσις ἢ Ἐλλην, ὡς εἴποιεν, ἔτι ἂν,
 καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ψυχᾷ, (ταύτας γὰρ εἴποιεν λέγειν φύσιν ἢ ἀνθρωπίνην κό-
 σμον) διὰ τῶν πονηρῶν δαιμόνων τιμωρεῖσθαι ἐδόξαζεν· οἱ καὶ αὐτοὶ μέντοι ἢ
 ἐν τῷδε τῷ βίῳ θεῶς Δικαίους εἰδείχθησαν. Ὅθεν καὶ ὡς ἔχει φησί,
 σκιά πρὸς σῶμα· τὸ μὲν γὰρ ἐστὶν ὑφ' ὧς, ἡ δὲ, ἀνυπόστατος, ἔτι εἰ-
 χει καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἀνθρώπινα κολασθήσεται, πρὸς τὰ ἐν αὐτῇ θεῶς· μᾶλλον
 δὲ ὅσον ὑπερέχει τῇ ἰσχύϊ ἢ ἀνθρώπου Θεός, ὑπερέχει δὲ ἀσυγκρίτως, το-
 σῶτον ὑπερέχει τῇ κολάσει καὶ αἱ θεῶς ἐν αὐτῇ ποιοῦναι, τὰ ἐπὶ τιμωρητικαῖς
 δυνάμεις, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων. εἴγε τῶν μὲν, εἰσὶν ὑπερβολοὶ πρὸς κό-
 λασιν ἐπιχθόνιοι δῆμιοι, ἢ δὲ, ἐλευνῆς (ταύτας γὰρ λέγει ποινὰς) τὰ
 ἐπὶ καταχθόνιοι δαίμονες, κολάζοντες· οἱ μὲν, θνητὰ σώματα καὶ προσκαί-
 ρως, ὧν καὶ ἡ σύστασις καὶ ἡ κόλασις σκιᾶς δίκην παρέχεσθαι, οἱ δὲ, ψυχᾶς
 αἰδιότατοι καὶ αἰωνίως. Ἀπόρρητον δὲ τοῖς Ἐλλήσι λέγει ἐπὶ τὸ, ὅτι ἀν-
 θρώπου Θεὸς ἰσχυρότερον· ῥητὸν γὰρ τῷτο τοῖς πᾶσιν· ἀλλὰ τῶν ἐν αὐτῇ
 ψυχῶν, ἢ αὐτὸς διαγραφὴν κόλασιν, τῶν πολλῶν δικαστῶν μὲν εἰδόντων,
 Ρ'αδαμάνθεις, καὶ Μίνως, καὶ Πλάτωνας, ἐμὴν τὸ θεῶν· κολασθήσεται δὲ,

πίσημον τὸ ἔπαξέως; ἐκ ἰλιγγιάσεως; ἐκ ἀπαρήτεις; ἔλ-
 ξη σιγῶν, καὶ ἐκείσῃ τῇ δίκῃ, καὶ σὺ κἀγὼ, καὶ πᾶς ὃν ἐπα-
 καθαίρει μετάνοια δημοσιευθεῖσα. ἀλλ' ἀνδρισεὺς ὡς ἡγνῶς
 ἡγνῶς ἦν εἷς· καὶ τῷ μὲν ἡδονῶν ὑποπτόμενος, ὡς ἀδικῶντες
 ἐπορισάμεθα· εἶτο δὲ ἀνθρώπως ἐκ ἀίχμας, ἀλλὰ τῷ δι-
 κασῇ μὲν ὁμολογητέον τὴν ἐπαξίαν, ὅτι λατρεῖν δὲ τῇ παραυτί-
 κα τίσει τὰς κάτω ποινὰς· μεγίστη ἡ ὄντος ἀγαθὸς ὅ μὴ ἀ-
 μαρτεῖν, δεύτερον ἀγαθὸν τὸ δικαιοδικῶναι. οἱ τίς δὲ χρόνον πο-
 λὺν ἀδικῶν, ἀκόλαστος μένει, τῷτον δὲ νομίζειν τὸν ἀτυχέστα-
 τον, ὅ μὴτε Θεός, μὴτ' ἀνθρώπος κηδεταί. σκόπει ἡ καὶ
 ταύτη. τὸ ἀκόλαστον εἶναι, πῶς κακὸς καὶ λέγεται καὶ ἀκάζεται.
 ἔκταν τὸ κεκολλάσθαι πῶς ἀγαθὸς· τῷ ἡ ἐναντίω τὸ ἐναντίον ὁ
 λό-

Στύγας καὶ ποταμοὶ Πυριφλεγέθοντες, καὶ Κωκυτός, ἐ μὲν δαίμονες· ἐ δὲ
 τὰς ψυχὰς ὑπ' αὐτῶν πιναρῶν ἱματίων δίκην λακτιζόμενας καὶ νιτριόμενας καὶ
 κναπτομένας, ἔτι δὲ ὡς καὶ ἐκπλυνόμενας· καίτοι τὰ παρ' Ἑλλήσι δητὰ τῶν
 ἀπαρήτων δοκεῖ φοβερώτερον, ὡς μὴ καὶ τὴν καθαριότητα δαίμονες ἔσιν
 ὡς τῶν ψυχῶν κακὰ ἀνακαθαίροντα, ὡς καὶ εἰς τὴν πρώτην φύσιν ἐπανα-
 γαγεῖν. ἀλλὰ καὶ τὸ φλεγέθεσθαι ἐν πυρὶ ποταμῷ, πολλῷ δειμότερον ἢ
 λακτιζεσθαι καὶ νιτρίσθαι καὶ κναπτεσθαι.

Ὅτι δὲ ὁ Συνέσιος Ἑλληνας ἔτι ὦν, ἔγραψε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην πρὸς
 Γωάννην, τὸν καὶ αὐτόν, οἶμαι, Ἑλληνα, δῆλον ἐντεῦθεν.

Πρῶτον μὲν γὰρ εἰσάγει τὰς ψυχὰς γυμνάς σώματων, ἀνδ' ὦν με-
 τὰ σώματ' ἡμαρτον, ἐν ᾗδε κολαζόμενας, καὶ ἐ δὲ ἐν τῷ αἰωνίῳ πυρὶ τῷ
 ἡτοιμασμένῳ τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτῶν, ἀλλ' ὑπὸ τῶν δαιμόνων
 (οἱ καὶ αὐτοὶ ἐνταῦθα κολασθήσονται ὄντες ὡς εἴρηται (Λευκ. 13, 16. ἀ. πρὸς
 Κορ. 5, 5. ἀ. πρὸς Τιμ. 1, 20. Γάβ. 2, 7. ψαλμ. 77, 59. Περ. 19, 15.
 16.) τῶν κολαζομένων εἰσὶν ἐν ᾗδε, ἐ τῶν κολαζόντων (Ματ. 8, 29. καὶ
 25, 41. Λευκ. 8, 31.) δαίμονες· γὰρ εἰσι, φησὶ, καθαριῆται, τέχνην ἔχον-
 τες ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς, δῆλον δὲ ὅτι ταῖς ἐν ᾗδε, ἢν οἱ κναφεῖς ἐπὶ τοῖς
 πιναρτοῖς ἱματίοις. καὶ πάλιν, τίς ἂν γένοιτο ἢ σώματ' ἐξελθὼν, κἀπειτα
 αὐτὴν τὴν ψυχὴν, (ἐ ἐφόνευσας Αἰμυλίαν) αὐτῇ τῇ (σῇ) ψυχῇ δεασάμε-
 νος, ἐκ ἑσθῆς ἀνείδωαι σοι γλώτσης, ἀλλ' ἐγκεκολλημένον ἔχων τέπισσημον
 τὸ τῆς ἐπαξίως; ἔλξη σιγῶν καὶ ἐκείσῃ τῇ δίκῃ. Ὅτι μὲν γὰρ ψυχὴ ἢ
 μὴ πάντα πρόπον ἐντεῦθεν προκαταρδέντ' ἐγκεκολλημένον ἔχει τέπιση-

λόγος νέμει. εἰ μὲν ἂν ἐγὼ παρὼν ἐτύγχανον, ἔδεν ἂν ἔδει σε πράγματα χεῖν ἀπερυθριῶντα, καὶ σαυτὸν καταγγέλλοντα, ἀλλ' ἐμαυτὸν ἂν ἔταξα σωηγορύσσοντά σοι· καὶ προσήγαγον ἂν σε καδᾶσφι ἱατροῖς τοῖς νόμοις. ἀνόητος μὲν ᾗ ἂν τις εἴπεν, ὡς Συνέσιος Γωάννης κατηγορεῖ· σὺ δ' ἂν ἠπίεσσο τάλιθδες, ὅτι φεῖδῃ καὶ κηδεμονίᾳ τῇ σῇ τὴν κατηγορίαν εἰλόμην, ἵ-
ν' ὥς ἐν κακοῖς ἀμεινον πρᾶξιαις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, εἰ τὰ δίκη-
μα γέγονεν, ὃ μὴ γένοιτο, σὺ τε ἐνεκα καὶ τῆ πόλεως· ἅπαντα ᾗ ἂν εἴη μιὰ τῷ φόνῳ, τολμηθέντος αἵματος ὁμογνίης· εἰ δὲ σὺ καθαρὸς καὶ χεῖρα καὶ γνώμην· εἴη δὲ ἔτως· ἐπάρατοι μὲν οἱ ταῦτα σωθέντες ὅπῃ σοι, καὶ κείνης δὲ ὥριμένῃ τὰ καὶ γῆς κολασήρια. ὡς ἔχ' ἕτερος ἔτω τρόπος θεωρίης, ὡς ὁ
λο-

μον τὸ τῆς πράξεως, πολλαχῇ ἢ τε θεῖα Γραφή καὶ οἱ θεοὶ παρῴσῃ Πα-
τέρες, τὸ δὲ τῇ ψυχῇ αὐτὴν κατ' ἐαυτήν, θυμὸν λέγω σάματ', ἐλ-
κεσθ' σιγῶσαν καὶ ἐκκεῖθι τῇ δικαστικῇ ποιῇ, καὶ ταῦτα πρὸ τῆς παγκοσμίας
δίκης, ἥς ἐδὲς λέγουσιν ἐνταῦθα τῷ Συνεσίῳ, ἔλληνικῇ τυγχάνει δόγ-
ματ', τῶν μὴ ὁμολογούντων νεκρῶν ἀνάστασιν· ἔτι καὶ ὁ Συνεσίῳ, καὶ πι-
σεύσας, μέχρι τίνος περιεχέτο (ἐπιστ. 105.)

Δεύτερον, ὅτι ψυχὴ κατ' αὐτὸν ἢ μὴ δευτοποιᾷ μὴ δ' ἀνατόνιπτα, καὶ
εἰς ἂν εἴποιεν οἱ πολλοὶ, μὴ θανάσιμα, ἀλλ' ἰάσιμα ἀμαρτήσας, τῶν πι-
ναρῶν δίκην ἱματίων λακτιζομένη καὶ νηρημένη καὶ πάντα τρόπον τοῖς δαίμο-
σι κναπτομένη, ἐκπλύνει τὰς κηλίδας· τὰς γὰρ δαίμονας ἐν ᾧ, εἰ μόνον
τιμωρὲς ἀλλὰ καὶ καθαρευεῖς εἶναι φησὶ τῶν, οἷς ὀρῶντες ἔχ' ἔτω σφόδρα
ἐνέφν διὰ βάδες, ὥς καὶ ἀναπάλακτος εἶναι· ἄλλο τὲτο παρ' Ἑλλήσι
Λατρινικὸν περὶ αὐτοῦ, εἰ καὶ διάφορα ἐκατέρων τὰ ἐν ᾧ μυθολογούμενα
καθαυτήρια, τῶν μὲν, λέγω, φλόγες πυρὸς προσκαίρει, τῶν δὲ, δαι-
μονες.

Τρίτον, τῶν ψυχῶν καὶ αὐτὰς τὰς ἐντεῦθεν προκαθαρμένας, εἰς
ᾧ φησὶν ἀπέρχεσθαι. Ἐν καλῷ γάρ σοι, φησὶ, κείσθαι παρὰ τοῖς κάτω
δικαστηρίοις τὸ προκαθηρέμενον ἀπελθεῖν. τῶν δὲ κατὰ τὸν πτωχὸν Λά-
ζαρον καὶ τὸν Ληθῆν ἐντεῦθεν προκαθαρθέντων αἱ ψυχαὶ ἐκ εἰς ᾧ καὶ
τὴν ἑλπίσιν ἐκεῖναι χωρεῖσιν, ἀλλ' εἰς ὅν καὶ ὁ Παῦλος ἠρπάγη παρέδωκεν,
ἐν κόλποις ἑ Αἰβραάμ. (Λευκ. 16, 22. 23. καὶ 23, 443)· οἷσιν ποτὲ εἶ-
σιν ὅ,τε παρέδωκεν καὶ οἱ κόλποι ἑ Αἰβραάμ· μᾶλλον δὲ ὅ,τι ἐστὶ σωματικῶς
ὁ τὸν ᾧ σκυλεύσας· (Γαλ. 12, 26. καὶ 27, 24).

λογοποιός ὁ τιτρώσκων ὃς ἀφανῆς· ἀγμέσαστοι ᾧ ὦν, μέγας
 κακὰ διαφάττεται· καὶ λέγεται τις κῦτοῖς μοῖρα κινάδοις (γ)
 προσκείδω, καὶ τῷ ἐν τῇ τέχνῃ τῷ εἶναι τὸ κράτιστον· ἐπεὶ καὶ
 πρὸς ἄλλα πολλὰ σοφιστὰ γίνονται καὶ εὐμήχανοι. ὥς ἄντις
 ἀλῶ φήμας ὅτι τοῖς ἐκ ἑσσι ποιῶν, τῷτο οὐκ εἶναι, μηδὲ ἐπανε-
 ρη, μηδὲ δις ἄσσης, ἀλλὰ καὶν σερεώτατος εἶναι δοκῇ, Σαρρῶν
 ἀποφαίνε τὸν ἄνδρα ἡμίγυμον, αὐτόχρημα διασώτῃ τ' Κρό-
 τυος. σοὶ δὲ ἔξεσιν ὅπῃ τῷ λόγων τῶτων ἀπαφίῳ συκοφαν-
 τῶσαν τῷ δόξαν, εἰ σαυτόν τε καὶ ἑστὸ σὲς ὁπδοίης τῇ δίκῃ·
 εἰπέ γὰρ εἰσελθῶν, ὡς ἐμὲ κατήγοροί τινες εἰσιν ἀφανῆς, αἱ
 προκατεγνωκότες αὐτῷ, ἀξιῶσι λανθάνειν· κατηγοροῦσι δὲ
 ὅμως πολλὰ καὶ χαλεπὰ, καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ὅτις· ἔτι
 εἰσιν ὁπβελοῖ, καὶ δεινοὶ παραδῖναι λόγον τῇ φήμῃ! κατὰ διελ-
 θῶν τὰς αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀκέεις κακῶς, γάμον καὶ φόνον ἀνόσιον,
 ἐπειδὴ Σπάταλον, οἶμαι, τινὰ φασὶ παρὰ σὲ κάθεται ὃς χειργά-
 ζει τὸν φόνον, τῷτον ἅμα προσάγων, δεήθητι ὅς δικασηρὶς λι-
 παρῶν καὶ ἀποσπίπτων, μὴ ἀνεξέτατος ἀπελθεῖν, μηδὲ ἐρή-
 μῳ ἀλῶναι. καὶ γὰρ δὴ κράτιστε τῷ ἡγεμόνων ἐρεῖς, δι' ὅ,τι γε καὶ
 φῶ

Τέταρτον, ὁ Ἰωάννης τινες ἐ φανερεῶς ἐπὶ δικασηρὶς, ἀλλ' ἀφανῶς, φησι,
 κατηγόρειν τὸν φόνον, ὡς προκατεγνωκότες ἑαυτῶν, ὃν δηλ. ἐκεῖνα κατη-
 γόρειν φόνον, ὃ ἐστὶν αὐτοὶ δεδρακότες τὸν φόνον, ἤξιον λανθάνειν, ἐκ ὅ
 ἀφανῆς τιτρώσκοντες· τῶν δὲ δευσοποιῶν ἀμαρτημάτων τὰ ἀμαρτήματα ὅτ' ἐν
 ἀνέξελεγκτα, ἡ μὲν Ἑκκλησία ἀδημοσιεύει μετὰ τοῖς μᾶλλον ἐπὶ ῥητοῖς ἔτε-
 σιν οἱ δὲ διωρισμένως καθαίρειν, ὃ δὲ Συνέσιος ἐκ ἄλλως, ὅτι μὴ δημοσίῳ, φη-
 σι, μετὰ τοῖς, καὶ ἐπομένως δικαστικῷ ὅς δημῷ ξίρει ἀξιοὶ τὰ τοιαῦτα καθαίρεσθαι·
 καὶ τὸς μὲν Ἑκκλησίας τὸ ῥύεσθαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρὶν κτενομένους
 μὴ φρεῖσθαι (Παερμ. 24, 22)· ὁ δὲ, τῷ ἐρυθρῶντι ἑαυτὸν καταργεῖται τοῖς
 δικασταῖς φονεῖα, ἵνα θανατωθῇ, ἑαυτὸν ἂν ἔταξεν, εἰ παρῇ, σηγηγορήσονται
 καὶ προσήγαγιν ἂν αὐτὸν τοῖς νόμοις, λαβόμενος τῆς ἐκεῖναις χειρὸς.

Ἐκ δὲ τῶτων ἀπάντων φαίνεται ἐν Ἑλληνισμῷ γραφῆς τὴν ἐπιστολήν· ὁ πό-
 τε καὶ πεισύντας, ὡς εἴρηται, τὰ τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας δόγματα με-
 χρι πόρρω τῶν χρόνων ἀσάλευτα διέτηρξεν. (ἐπιστ. 105.) (γ) Ἰ' σ. κινάδων.

φίλῳ ἐκ τῶν φανέσ· ἑδὲς ἀπὼν ἐγκατο, παρὰ τῆτόσε δὲ ποιή-
 σαθ, τὸ μὴ διὰ πάσης ἐλθεῖν βασάνη, μετιόντα ἐθ' θηρῶμε-
 νον τὴν ἀλήθειαν· ὁ διαβεβοημένος Σπάταλος, ἑτός δὲν·
 ἔχεις τὸν ἄνδρα· ἡρῶ τῷ σώματι· τῆτον εἶτι γέγονε, τήμε-
 ρον ἀναφανῶναι γε δὲ κατήγορον αὐτῆτε καμῆ. καὶ μὲν ἔτω
 σὴ λέγοντος μὴ πείδηταί σοι, ἐθ' δ' ἄλλος ἔχει πρὸς γε ἡμᾶς
 ἔσθ' ἀνδρώπης· εἰ δὲ φιλάνθρωπός τε εἴη, ἐθ' χαρίσαιτό σοι τὴν
 πρὶ τῆτων ἀκρόασιν, ἅπαν ἐνταῦθά δει τὸ λαμπρῶς ὑπλο-
 γήσαθ, καὶ ἔσθ' λογοποιὸς κατακλιναί τε καὶ κατασιγάσαι.
 τὸν γὰρ δὴ Σπάταλον τῆτον, ἐθ' δεήσει τρυφᾶν, ἀλλὰ ἐθ' δεδή-
 σεται ἐθ' κρεμίσεται, ἐθ' τῷ πλευρῷ διορυγίσηται· δεινοὶ γὰρ
 ἔξελέγξαι πρὸς ποιήσιν οἱ βατανισαί· καὶ τινες αὐτοῖς ὄνυχες
 εἰσιν ἔξωρημένοι, συλλογισμῶν ὑψημονικῶν ἔχοντες διώκιν·
 ὡς δ' ὅτι ἂν ὀκείνων κρατάντων ἀναφανῇ, τῆτ' ἔσιν αὐτὸ τὰ-
 ληδές· ἂν ἥτως ὑπλουθῇς μηδὲν ἀδικῆ, ἅπει ἐθ' δικασηρὶς νε-
 νικηκῶς ἐθ' γαῦρος, εὐαγῆστε ὦν ἐθ' δοκῆ· εἰ δὲ ἐγὼ μὲν εἰ-
 σιγηκῶν αἰνῶ ἅττα σοι λυσιτελεῖν οἶμαι, σὺ δὲ ἐθ' ποιήσεις, ἐ-
 δὲ πρὸς τὸν δικασὴν πρὸσει, τὸ μὲν ἀληθές εἶδέτε, ἐθ' οἶδεν ἡ
 δίκη· πάντως ὁ διὰ πάντων ἡκων ὀφθαλμός ἐθ' Θεῶ, ἐθ' Λιβύλῳ
 εἴωρα, ἐθ' φάραγγα ὀκείνῳ, ἐθ' θρῆν ὀκείνον, εἴτε τὸν ὄντως,
 εἴτε τὸν ὑποποιήτον, ἐθ' τὸν Αἰμυλὶς φρόμον, ἐθ' ὅτι πέπονθε, ἐθ'
 ὑφ' ἐθ' ἐθ' ὅτι εἶπε, ἐθ' ὅτι ἤκασεν, εἰδή τι ἐθ' εἶπε ἐθ' ἤκασεν.
 εἰδὲ ἀνάτιος σὺ ἐθ' καθαρός τῷ θεῷ, μήτε πρῶξας, μήτε
 βαλῶσας ἔργον ἔξάγισον, ἀλλὰ ἡμῖν γε τοῖς ἀνθρώποις ἔπω
 καθαρός, ἔως ἀναπολόγητος ἦς, ἐδὲ ἐμβαλῆμέν σοι δεξιᾶν,
 ἐδὲ ὑπὸ τ' αὐτῆς σιτησόμεθα· ἔσθ' Αἰμυλὶς γὰρ ἀλάσσορας δέ-
 διμῳ, εἰ θιγγάνων ἡμῶν, ὀναπομόρη τὴν πρὸς σροπῶ· εἰσὶ
 ἐθ' ἡμῖν οἰκείαι κηλίδες· ἐδὲ ἐθ' πρὸς σερανίζεσθ.

Ο' λυμπίω, 45.

Λυπῶσι τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλότριοι· διάβηθι κατ' αὐτῶ· οἱ
 πᾶτταλοι γὰρ παττάλοις ὀκκρῶνται.

Α'να-

*) Α' νασασίω. 46.

Οὐδὲ Ἀ'μασις μὲν καλὸς, φυλαξάμιμος ὁπακρῦσαι ἔ Πολυκράτης τῆς συμφορᾶς, ἃς ἐσομένας προείδeto· ἀλλ' οἷς εὐτυχῶντι κήρυκα πέμψας τὴν φιλίαν ἀπέειπατο, δῆλον ἐποίησεν

*) Ἀ'μασις Αἰγύπτου βασιλεὺς φίλος ὦν Πολυκράτει τῷ Σαμίων τυραννῶν, ἐπεὶ μάθοι ὡς εἴη τὰ πάντα εὐτυχῶς προχωρῶν, οἷς ὦν ἐπιστρατεύσῃ, τὸ σφαλερὸν τῆς ἐς ἄκρον εὐτυχίας ὑπορρέωντος, ἐπέσειλέ οἱ τὸ πλεῖστον παρ' αὐτῷ ἄξιον κειμήλιον, ἐφ' ᾧ ὦν ἀπολλομένῳ μάλιστα τὴν ψυχὴν ἀλλογήσειεν, ἀποβαλεῖν ἔτως, ὡς μηκέτι ἦξαι ἐν ἀνθρώποις, ἵνα ἡ καί τε προσπταίων ἐν τῷ εὐτυχῇ· ὁ δὲ Πολυκράτης συνείς ὡς ξυμφέροντά οἱ ὁ Ἀ'μασις εἴη ὑποτιθέμενος, ἣν ἐρόρει χρυσένδετον ἢ ἀριστότευκτον σφραγίδα λιθο Σμαράγδος εἰς πέλαγος ἐν πεντηκοντέρῳ ἀναχθεὶς κόρυς τῆς νῆσος, καθῆκεν εἰς τὸ πέλαγος ἐπ' ὅψεσι πάντων τῶν συμπλεόντων, ἢ ἐπανῆλθεν οἰκαδὲ περιαλγῆς· πέμπτη δὲ ἡ ἑκτὴ ἡμέρα ἀλιέως τινός, ὃν ἠλίευσσε μέγαντε ἢ καλὸν ἰχθύν δῶρον αὐτῷ προσκομίσαντος, ἐπέτιον μὲν, δώροισι ἡμείψατο, ὡς ἢ ἐπὶ δειπνον καλίσσαι, τὸν δὲ ἰχθύν διὰ τῶν θεραπεύοντων ἀνατεμῶν, εὔρεν ἐν αὐτῷ, ἣν ἀπέβαλε σφραγίδα· συνιδὼν δὲ ὡς δεῖον εἴη τὸ πρᾶγμα, ἀναγγέλλει τὰ πάντα δι' ἐπιστολῆς τῷ Ἀ'μασίδι. Οὗ δὲ, γνὼς ἐξ ὧν ἀνέγνω, ὡς ἀδυνάτως ἔχει ἄνθρωπος ῥύσασθαι ἄνθρωπον, ἐξ ὧν θεόθεν μέλλει πάσχειν, ἢ ὡς ἐκ εὐ μέλλει τελευτήσῃ Πολυκράτης ἄκρως εὐτυχῶν, κήρυκα οἱ πέμψας ἐς Σάμον, τὴν φιλίαν διέλυσεν, ἵνα μὴ, φησί, μεγάλων τινῶν δεινῶν Πολυκράτης καταλαβόντων, ὥσπερ ἐν ἢ κατέλαβεν, αὐτὸς ἀλλογήσειε τὴν ψυχὴν ὡς ἐπὶ φίλῳ. Οὐροῖτης γάρ τις ἀνὴρ Πέρσης, Σαρδίων Ἰ' παρχος ὑπὸ Κύρου κατασχεθεὶς, ἔδεν τι παθῶν, ἢ ἀνέσας πρὸς Πολυκράτης, ἢτε ἰδὼν πρῶτον, ἐπεθύμησε λαβὼν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ μὲν τνας, ἀνδρῶν ὀνειδίσθη ὑπὸ Μιθριδάτη, ὡς δὲ ἀνδρείαν μὴ προσκτησάμενος τῷ βασιλεὶ τὴν πρὸς τῷ ἰδίῳ νομῷ εὐχείρωτον νῆσον Σάμον, ἣς τῶν τις ἐπιχωρίων πεντακαίδεκα ὀπλίταις ἐπαρυσάς, νῦν τυραννεύει (ἐφ' οἷς δέον τίσασθαι, εἶπερ ἄρα, τὸν ὀνειδίσαντα, ὁ δὲ, τῷ Πολυκράτει ἐνεκότησε). καὶ δὲ ἄλλος, ἐφ' οἷς ὁ Πολυκράτης, ὃν εἰς Σάμον ἐπεμψεν ὁ Οὐροῖτης κατὰ τινα χρεῖαν κήρυκα, ἐδεὸς λόγῳ ἤξιώσε· ἢ δῆτα ὑποχόμενος αὐτῷ δι' ἀγγέλῳ, παραψηφισμένῳ δώσειν χρήματα δι' ὧν ἄρξει πάσης τῆς Ἑλλάδος (ἣν γὰρ ἄκρως ἐρασιχρήματος) ἀφικόμενον εἰς Μαγνησίαν ἀπέκτεινέ τε ἢ ἀνελύκωσε· παρ' Ἡροδότου.

σεν ὅτι καὶ ἐδάκρυσεν, εἰ ὡς ἔλαβεν ἡ συμφορὰ τὴν ἀπόρρησιν. σὺ δὲ ἡμῖν ἕως μὲν εἰς ὠροσεκόποτον τῇ τύχῃ, σωμένους· εἵπειτα σωαπῆρας αὐτῇ· λέγει γὰρ ἡ φήμη διὰ τῆς ἀπὸ Θρησκείας ἡκόντων, ἡδὲν ἕτε φρονεῖν σε ὡς ἡμῶν ἕτε λέγειν ὅπαικές. τῆτο μὲν ἔν ἐκ ἔστιν ὅλως φιλίαν ἀπειπεῖν, ἀλλ' ἔχθραν ἀνειπεῖν· ἥρκει δὲ, εἰ ὡς ἄρα, τὸ μὴ σωακνιάσθαι, τὸ δὲ εἰς ὠροσανιάσαι, πόρρω δεινῶν, εἰ ἕτε Ἀμάσιδος, ἕτε ὅλως ἀνδρώπινον. ἀλλὰ σοὶ γὰρ ἴσως ὑπὲρ τῆς σεαυτῆς παγαγμάτων ἔσκεπται κάλλιον. ποιεῖ τὸ ποιητέον· μόνον εἰ χαίρων ποιεῖς· ἡμισυ γὰρ ἂν εἴη κακόν, εἰ εἰς οἷς πάχῳ κακῶς, ἡδὺς εἴλω τοῖς φίλοις.

Θεοτίμω. 47.

Ἀρίσκει εἰς Πέτρον ὁργάνη Πενταπόλεως, ἀνδρωπον εἰς τέχνη μετιόντα τὸ λύειν ὅσους νόμους, καίτοι εἰς τὸν ἔτω μετιόντα μισῶ· εἰς ὁ Θεὸς σώοιςδε εἰς ὁ Διοσχερίδης. ἀλλ' ἔτος ὅτι νεανικώτερος ἐκείνους τάνδρος· ὅτε γὰρ ὅπαιδε μὴσε λεήματος, ὡρῶτον ἀρπάσας, εἰς ὑφ' ἐαυτὸν ποιησάμενος, ἔπειτα ὡράττει τὴν δίκην· καὶ ἀλλῶ τῇ ψήφῳ, κρατεῖ τῇ χειρί. ἔτως ἐποίησε. ὡρῶτον ἡρπασε κεράμιον· ἐρῆαφάτοτις αὐτόν· ὁ μὲν, ἡλεγξεν, ὁ δὲ, ἐκ ἀπέδωκεν· ἀλλὰ καὶ ὡροσηπέλις εἰς τοῖς πληγῶν. ὡς ὅν νεμεσήσας ἐγὼ, εἰς νομίσας ἐκ εἶναι βιώσιμον, ὅτε τινὲς ἰδιῶται χεῖρας ἔχουσι μείζους τῆς νόμων, παρεσκεύασα λαμφοτάτης ἀνδρας εἵξαντας ἀπαφάσει, βοηθῆσαι τῇ κατασάσει τῇ πολιτείας· εἰ γὰρ ὡς ὡρῆρησεν αὐτῶ, πολλὰς ἂν ἐντὸς ὀλίγης Πέτρος ἐδεασάμεθα. ἐν ᾧ χάριν ἔχω τῷ θαυμαστῷ Μαρτυρίῳ, εἰς σωηγανακτηκότι μάλιστα, εἰς ὡροδυμότατα πάντων ὑπηρετήσαντι. αἰετ' ὡν ἀγαθὸν αὐτῶ τι γένοιτο παρὰ τοῦ Θεοῦ, παρὰ δὲ Ἀνδρείῳ καλῶς ἂν ἔχοι τὸ μὴ κακόντι λαβεῖν, εἰ Πέτρος αὐτόν, ὡς ὡρῆρησεν, ἀπατήσσειν. ἀλλ' ἵνα μὴ γένηται τῆτο, δέομαι, πάνυ δέομαι ὅτε αὐτῶ, εἰ διὰ τοῦ τοῦ θαυμαστῶ ἀνδρός εἰς Φιλοσόφῳ Τρωίλῳ,

κωλύσατε τὸν ἀλιτῆριον ἄνθρωπον τὴν διὰ τῆς νόμων ὁπὶ εἶδο
κόμης ἐλθεῖν (α). ἐμοὶ δὲ Πενταπόλεως μέλει, καὶ εἴ μὴ γεγονέναι
φίλῳ συμφορᾷ αἴτιον. τὸ δὲ πῶς ἂν συκοφάντης ἀνακοπείη,
ὅσα ἐμὸν εὐρεῖν, ἀλλὰ σὸν, ὡς πρὸς τὰ καλὰ πάντων σὺ πο-
ριμώτατε.

Πυλαιμένει. 48.

Καλῶς ποιεῖς εἰς τὴν ἔχουσαν τὸν βασιλέα πόλιν ἐπανελ-
θῶν· εἰ γὰρ καὶ τοῖς Γσαύρων ὅρεσιν ἡ ἀγαθὴ σοι τύχη σωῇ,
ἀλλ' ἔστιν εὐτυχία παρὰ τὸν τόπον ἀτυχεστέρα. ἐμοὶ δέ τι καὶ
ιδίᾳ διαφέρει τὸ παρ' αὐτὰ σε πρᾶτταιν εὖ τὰ βασίλεια· εἰ
διατρίβων, καὶ λήψῃ καὶ πέμψῃς ὁπσολάς, τὸ τιμαλφέςατον
ἐμοὶ τῆς ὁπῆς Θράκης ἀγωγίμων.

Θεοτίμω. 49.

Πλείω καλὰ τῷ Σιμωνίδῃ συνησίας Γέρων ἀπέλαυσεν, ἢ Σι-
μωνίδης Γέρωνος· ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε σὸν, ὅτε
σε

(α) Νόμοι, δι' ὧν τις ἐπὶ τὰς νόμους ἔρχεται, ἡ Ἐγγραφή ἐστίν. πρότερον
γὰρ ἐλθὼν ὁ ἐνάγων ἐπὶ τὸ δικαστήριον, λέγει τὸν ὑπεῖδνον, καὶ ἐγγράφεται,
ἥτοι ἀσφαλιζεται μέχρι ψήφου παραμένειν, ὥσθ' ὑπὸ μίαν παραφυλακὴν εἶ-
ναι αὐτόν τε καὶ τὸν ἐναγόμενον, γινώσκοντα ὅτι ἐκ ἀτιμώρητος αὐτῷ ἔστιν ἡ
συκοφαντία. (Μιχαὴλ Ἀταλειάτης, σύνοψις· τιτλ. ξς.) Οὐδὲ λιβελλος ἔτω συν-
τάσσεται. Ἐγὼ δὲ δεῖνα ὁμολογῶ παρὰ τῷ δε τῷ ἄρχοντι δει-
κνύειν τόνδε πλημμελήσαντα τόδε πρὸς ἐμὲ (ἢ πρὸς τόνδε)
ὅν τῷ δε τῷ οἰκῶ ὅπῃ τῆς δε τῆς ὑπατείας, καὶ μὴν τῷ δε. τὴν ἡ-
μέραν δὲ καὶ τὴν ὥραν ἐκ ἀνάγκῃ λέγειν §. 57. Ἐπειδὴ τοιοῦτον ἡ ἐγ-
γραφὴ νομικὴ καὶ αὐτὴ ἔσα, προσηγορῇ τῆς νομικῆς ψήφου, διὰ τοῦτο ὁ ἐλ-
θὼν πρότερον εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἐγγραφάμενος τὸν ἐναγόμενον, εἰδ' ἔτω
συνδιαδικαζόμενος, ἔτος διὰ τῶν νόμων ἐπὶ τὰς νόμους ἐλθεῖν λέγεται· ὡς ἔ-
ανεγγράφως ἐνάγοντος, ἐπὶ τὰς νόμους μὲν, καὶ διὰ τῶν νόμων δὲ ἐρχομένου.

σὲ πλέον ἐμακάριστα ἢ Ἀνδρέμις ἔμεγάλη φιλίας, ἢ ἢ σῆς αὐτὸν ὀκείνον τὸν μέγαν Ἀνδρέμιον. ἀνδρὶ γὰρ ἔχοντι διώκῃν τί κτῆμα κάλλιον, ἢ φίλος ἡθὺς ἀκαπήλευτον παρεχόμενος, οἷον ἐγὼ Θεότιμον οἶδα τὴν ἀριστοτάτῳ καὶ Θεοφίλῃ κεφαλὴν. ἀλλὰ τῆτο μὲν σὺ Σιμωνίδῃ πλέον ποιῆς· Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὡμολόγει πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι· ὀκείνο δὲ κοινόν, ὅτι καὶ Σιμωνίδης Γέρωνα τῇ διαδοχῇ ἔχοντα σωῆσιν, καὶ διὰ τὴν Θεοτίμην ποιήσεως, ἐς ἃν ἑλλώμενος ὦσι, πολὺς Ἀνδρέμιος ἐν ταῖς τῆς λόγων διατριβαῖς. ἀλλὰ τὰ μὲν Ῥωμαίων ὀκείνος αὐτοῖς· σὺ δὲ ὀκείνῃς τὸ ὄνομα· ποιητικῇ γὰρ ἔδωκεν ὁ Θεὸς ταμιεύειν τὴν εὐκλειαν, ἥς τὸ καλὸν εἰς σὲ ᾤρήκει.

Τῷ Ἀδελφῷ. 50.

Ἀπέκτονε, φησί τις, Γωάννης Αἰμύλιον· ἕτερος δέ τις, οὗ πολυτευομένης ἐχθρὸς ἐπ' αὐτῷ ταῦτα συμπλάσαι. τὸ μὲν ἐν ἀληθείᾳ οἶδεν ἡ δίκη, καὶ ὁ χρόνος εὐρήσει· ἐγὼ δὲ καί ποῦ ἀδήλως ἔφραγματος ὄντος, οἶμαι δεῖν ἅπαντας ἐξῆς ὑποτροπιάζεσθαι, τὸν μὲν, ὅτι τοιῦτός ἐστιν, ὡς εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν, ἀλλ' ἐποίησεν ἄν, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις ᾤεσθαι αὐτίαν ἐδέξατο· οὗ δὲ, καὶ μὴ πλάσαντας (α), ὅτι σιωπέπλασαν ἄν, καὶ πρὸς αὐτῷ τὸ ἐγχείρημα (β)· ὡς ἔστιν ἡθὺς ἀνοίκειον ὑποψία τινί (γ),
καὶ

Ἄλλως. Τὸ μὲν τὴν διὰ τῶν νόμων ἐλθεῖν, ἐγγράφαι τὸν Μαρτύριον ἐστὶ· τὸ δὲ ἐπὶ τῆς νόμου, καὶ τῶν νόμων, ἐκ εἰς τῆς νόμου δηλοῦ· τὸ γὰρ τοι ἐγκαλεῖται ἐπὶ τὴν δίκην τὸν πλημμελήσαντα, ἄλλως ἔνομον ὃν, Πέτρῃ τῆτο ποιῶντος, τῶν ἀνόμων, καὶ αὐτὸ τῆτο ὁδὸς καὶ τῶν νόμων ἐπὶ διαφορᾷ τέτων χωρῆσαι τυγχάνει. εἴγε ἐνδίδωσιν αὐτῷ δικαιωθέντι ἐν τοῖς ἱπαρῶσι, καὶ ἕτερα πλημμελεῖται. (α) Μετάληψις ἔστι, εἰ καὶ μὴ ἔπλασαν, καὶ τὸ εἰ καὶ μὴ πεποίηκεν. (β) Ἀντὶ τῆς κατὰ τὸν, οἶκετον αὐτοῖς τὸ ἐγχείρημα.

(γ) Σκοτεινὸν τὸ χωρεῖν, τότε, δι' ὃ καὶ ἄλλως παρ' ἄλλων γράφεται καὶ ἀναγινώσκει, φῶς ἔστι λόγος καταχεῖν πειρωμένων· ἐμοὶ δέ γε εἰδὲν ἥττον ὑσαρῆς καὶ ἔγω δοκεῖ, διὰ ταῦτα παρὲς τὰς διαφορὰς ἀναγνώσεις καὶ γραφὰς, φημὶ, ὡς εἰ προσεθεῖν ἐν τῷ κείμενῳ, μετὰ τὸ ὡς, ὁ εἰ συναπτικός

καὶν εἰ συνωμόται πολλοὶ μαρτυροῖεν, ὅθεν αὐτοῖς ἔσαι πλέον εἰς
πίσιν. οἷον εἴ τις ἐταιρήσεως διώκοι τὸν Αἴαντα, γέλως ἂν εἴη
πλατύς· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, εἰ μὴ θῆλυς (δ), ἀλλὰ θηλυ-
φίας (ε) γε ὧν, καὶ τὴν αἰτίαν ἐχώρει (ζ)· τὸν Σίσυφον (η) δὲ καὶ
τὸν Ὀδυσσεάμιστῶν· καὶ ᾧ εἴτι καὶ λέγοιεν ἀληθεῖς, ἀλλὰ τοιοῦτοι
γε ἦσαν, οἷοι τὰ πλείω ψεύδεσσι. ἐγὼ δὲ οἷς ἀτυχῶ, λίαν
εὐτυχῶ, πολιτῶν τοιούτων ἐχθρῶν καὶ φίλων· σφερόμενος (θ). διατε-
τειχίσθω μοι τὰ πρὸς ἅπαντας· ὅθεν ἐμοὶ πρὸς ὁκείνων ἑδέναν·
ξένος ὢν ξένοις βιώω· ὁ τρόπος ἡμᾶς πρὸς τὸ τόπος διώκισεν.
ὁδύρομαι δὲ τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Κυρηνῆς, ὃ πάλαι μὲν εἶχον
Καρνεάδαι τε καὶ Ἀρίσιπποι (ι)· νυνὶ δὲ Γωάννου καὶ Γέλιοι (κ),
μετ' ὧν ὅτε εὐκαίρως γηρόμενος, εὐκαίρως ἀποδημῶ· σὺ δὲ ἀλλὰ μη-
δὲ

ἡ, ὡς εἴ εἰς ἡδὸς ἀντίκειναι ὑποψία τινι κτ. καὶ τὸ, εἴ τις ἐταιρήσεως
διώκοι τὸν Αἴαντα, τὸ τέττε ἐξηγηματικόν, θεραπεύει καὶ σαφὲς ὁ λόγος
καθίσταται· τὸ δὲν ἀρχὴν ἔχει καὶ ὡς, ἀντὶ τῆς γὰρ ἐκλήσεως. (δ) Κατὰ
φύσιν θῆλυς, ἢ κίναιδος, παρρητιῶν. (ε) Θηλυφρεπής, τεθληλυμένος. λέ-
γει δὲ ἐπὶ τὸν Μακεδόνα, ἀλλὰ τὸν Πάριον Ἀλέξανδρον τὸν ἀρπάσαντα τὴν
Εὐμένην. (ζ) Καὶ τῆς κατηγορίας (εὐ δὲ διώκεται δηλ. ἐταιρήσεως) ἐπιδε-
κτικὸς ἦν. (η) Δειμύντινα καὶ πανῶντοι παραδεδωκόσιν οἱ ποιεῖται τὸν Σί-
συφον, διὰ μιᾶς λέξεως παρ' Ὀμήρου δεδιδωγμένοι, εἰπόντες, „Σίσυφος
ὅς κέρδιος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν.

(θ) Παιδιά συντάξεως τὸ πα-
ρὸν, καὶ χῆμα τὸ λεγόμενον χια-
σόν, ὅπερ τοιούτων ἐστίν· ἐγὼ δὲ
(δοπομακρυνθεὶς τῆς φίλης πατρί-
δος) οἷς ἀτυχῶ σφερόμενος πο-
λιτῶν φίλων, τοῖς αὐτοῖς εὐτυ-
χῶ σφερόμενος πολιτῶν ἐχθρῶν.)

ἐγὼ δὲ
οἷς ἀτυχῶ
πολιτῶν
ἐχθρῶν
καὶ
φίλων
σφερόμενος

(ι) Ἀντὶ τῶν ἀνδρῶν σοφοὶ καὶ ἄγαθοι, οἷς ὁ Καρνεάδης τε καὶ Ἀρίσιππος·
ἦσαν δὲ ἔτοι ἀμφω, φιλόσοφοι Κυρηνάιοι καταρξάμενοι ὁ μὲν, τῆς Κυρη-
ναϊκῆς (ἀποφύγε τῆς πατρίδος) κληδεῖσης αἰρέσεως, ὁ δὲ, τῆς νέας ἀκαδη-
μίας, ὁ Καρνεάδης· ἔκμασαν δὲ ὁ μὲν Ἀρίσιππος περὶ τὸ 396, ὁ δὲ
Καρνεάδης περὶ τὸ 129. ἔτος πρὸ τῆς ἐνσάρκου εἰκονοματίας. (κ) Ὁ Γω-
άννου

δὲ θάφειν ἔτι μοι πᾶσι τῆς οὐκ εἶδεν πραγμάτων τινός· μηδὲ συνίσταται ὅσοι ἔχοντας δίκας· ὃ γὰρ ἂν ὑποδοίμω ἐμαυτὸν ἔτι τῶν τινῶν· ἀτυχέστατος μὲν τ' ἂν (λ) εἴμην, εἰ τῆς μὲν ἀγαθῶν τ' φιλοτάτης πατρίδος σεροίμην, μετέχοιμι δὲ ἀντιλογιῶν καὶ πραγμάτων, ἀφελόντων με τ' ἐν Φιλοσοφίᾳ βραδύνης (μ)· καὶ πενίαν ὅλῃ ἀποκρίσας ὡς κέρδος ἐλόμηνος, τὰ ἄλλα κακὰ πρὸς οὐκ ἐπιτελέωμαι.

Τῷ αὐτῷ. 51.

Ἀφ' οὗτοι ἐν Φυκῆντος (α) ἀρχομένης ἐώας, δείλῃς ὁψίς τε καὶ Ἑρμῆαν κόλπῳ προσέχομεν. ἐνδιατρίψαντες δὲ, ὅσον ὕδωρ πιῖν καὶ ὑδρεύσασθαι (πηγαὶ δὲ ἐπ' αὐτῷ ἐκιδόρασι τῷ ἡϊόνῃ καθαρῇ καὶ ἡδίστῃ νάματος) ἐπαπνεύοντων τῆς Καρπαθίων, αὐτῇς ἀνέχθημεν. πνεύματι δὲ λεηστάρηροι μετρίῳ μὲν, ἀλλ' ὅσον πρὸς ἡμῶν καὶ, καὶ μέγα ἔδεν ἐφ' ἐκάστης ἡμέρας ἀνύειν ἐλπίσαντες, ἐλάττωμεν ὅσον ἔδει· καὶ πεμπταῖοι τὸν φρουκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουν ἐκ τῆς πύργῃ τοῖς καταγομένους σώθημα, θάττον ἢ λόγος ἀποβιβαδέντες ἡμῶν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ. λυτὰ δὲ ἡ νῆσος, ἐν ἣ μῆτε δάσος ὅσον αὐτοφυές, μῆτε καρπός, ἀλλ' ἄλλες τινές.

Τῷ αὐτῷ. 52.

Ἦκεν τις Ἀθηνῶν λέγεται κρηπιδοπώλης (α) ἄνθρωπος, παρ' ἡμῶν

λίος ἔτος ὁμοίος τις εἶναι τῷ Γεωργίῳ δοκεῖ. (λ) Ο' μὲντοι ἀντὶ τῆς γὰρ.

(μ) Ἀνέσεως, ἀναπαύσεως, ἡσυχίας.

(α) Φυκῆς καὶ μὲν τὸν Γεωργίον, ἄκρα Λιβύης ταπεινὴ μὲν, πλείων δὲ ἐκκειμένη πρὸς Ἀργεῖον, καὶ τὸ Ταύμαρον τῆς Λακωνικῆς κειμένη· ἥς ὁ πολὺ ἀπέχει τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον, ἢ Ἀπολλωνία· καὶ δὲ τὸν Σικελίον (ἐπίτ. 100.) Φυκῆς ἐστὶν αὐτὸ τὸ τῶν Κυρηναίων ἐπίγειον.

(α) Κρηπιδοπώλης ὁ τὰς Κρηπιδὰς πωλῶν· Κρηπὶς δὲ εἶδος ὑποδήματος.

ῥ' ἂν μοι δοκῇς καὶ πέρυσιν ἐωνῆδ' τὰς ἀνατρήτας (β) ἐμβάδας· νυνὶ δέ φατιν αὐτὸν ὅτ' μᾶλλον ἐμπορεύεσθαι, κομίζοντα σολὰς Ἀ' τι κερ-
γῆς· σοί τε θερύξρια (γ) πρέποντα καὶ ἡμῖν ἀναβολὰς εἰς τὴν ὥραν
ῥ' ἔτας. ὦρ' ἂν ἐν ἀπάσας φθάσειεν ἀποδόμῃρος, ἢ τὰς τῆς
καλλίονος ἐργασίας (οἱ γὰρ ὠροεντυγχάνοντες, ἔχ' ὑπὲρ τῆς
κατόπιν, ἀλλ' ὑπὲρ ἐαυτῆς δῆπρ' ἀνέξιθι βελεύεσθαι) εἰσκά-
λειτο τὸν ξένον, καὶ ὡρίω μοι τρεῖς ἢ τέτταρας τῆς ἀναβο-
λῶν· πάντως ὅτι ἂν ὑπὲρ τ' τιμῆς κατάδη, παρ' ἐμοῖσιν
πολλαπλάσιον κείμεται.

Τῷ αὐτῷ. 53.

Μῆκος ὅπως οἷος ἀνοικειότητα κατηγορεῖ ῥ' διακομίζοντος·
ἀλλ' ὁ θαυμαστός Ἀ' κάκιος, οἷος μὲν ὅσα καὶ γὰρ, ἐρεῖ δὲ καὶ
ὦν οἷος πλείονα, τῷτε σὸς ἐρασιῆς εἶναι, καὶ τὴν γλῶτταν ἔ-
χειν νικῶσαν τὰ πρᾶγματα· ὥς τὴν ὅπως οἷος τῷ νόμῳ ῥ'
ὡροσειπῆν σε πλέον, ἢ τῇ λείᾳ χαρίζομαι. τὸ δ' ἀπαγγέ-
λαί σοι περὶ ῥ' ἢ Διοσκόρη, τῷτο μὲν ὡς ὑγιαίνει, τῷτο
δ' ὡς ἀναγινώσκει, καὶ ὡροσκειται τοῖς βιβλίοις, τῷτο τ' ὅπως
οἷος ὡρ' ὑπαρχέτω τιμή· ἡμεῖς δὲ αὐτῷ συμμορίαν ἀδελφῶν
παρεχόμεθα, ὡροσθέντες Ἡ' συχίῳ ζεύγος ἀδελφῶν ἀρρένων,
ὡς εὐτυχεῖς ποιήσειεν ὁ Θεός, αὐτοῖς τε, καὶ ἀδελφοῖς, καὶ γονέ-
ων οἷος, καὶ λοιπῷ γένει, καὶ ταῖς πατρίοις πόλεσιν.

Τῷ αὐτῷ. 54.

Συχνοὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ ἱερεῖς, πλαττόμενοι
τινας ὀνείρης, ὡς αὐτοὶ καλῶσιν ὀπακαλύψεις, εἰκόλασιν ὡρα
μοι

(β) Τὰς ἀνατρήτας ἐμβάδας, ὑποδήματα διατετυπνημένα καὶ διακεκομμένα
λέγει Βαρύτος, ὅποιοι δὲ αὐτῶν τὸ χῆμα ἔα εἶηκεν. (γ) Θερινὰ ἱμάτια.

μοι δώσεν κακόν, ἂν μὴ τάχις αὐτὰς ἱεράς Αἰθώας καταλαβῶν μοι γένηται. ὅσάκις ἂν ἔν τευχῇ σοι γένοιτο ναυκλήρῳ Πειραϊκῷ, θέαρε παρὸς ἡμᾶς· ἐκεῖσε γὰρ ἐντευξόμεθα ταῖς ὁπλοαῖς. ὀνήσομαι δὲ ἔξ μόνον τῆτο τ' ὅπ' αὐτὰς Αἰθώας ὁδῷ, τὸ τῶ παρόντων ἀπηλλάχθαι κακῶς, ἀλλὰ καὶ τὸ μηκέτι εἶναι ἐκείθεν ἵκοντας ὅπ' λόγοις προσκυνεῖν, οἳ μηδὲν ἡμῶν (α) τῶ θνητῶ διαφέρουσιν· ἔκιν εἰς σωσέσιν γε τῶ Ἀριστοτέλους καὶ Πλάτωνος· ἀνασρέφονται δὲ ἐν ἡμῖν, ὥσπερ ἐν ἡμιόνοις ἡμίθεοι, δι' ὅτι τεθέαυται τῷ Ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ Λύκειον, καὶ τῷ ἐν ἡ Ζιῶν ἐφιλοσόφει Ποικίλῳ, νῦν ἐκείτ' ἔσαν ποικίλῳ· ὁ γὰρ Ἀνδύπατος τὰς σανίδας (β) ὑφείλετο, ἔπειτα ἐκάλυψεν αὐτὸν ὅπ' σοφίᾳ μείζον φρονεῖν.

Τῷ αὐτῷ. 55.

Ἐλυσας τὸ πρυμνήσιον· καὶ γὰρ τὰς ἡμιόνας ἔσχησα παρὰ τῷ ξεφυρίτιν ἡίονα· τ' ἀπλώης δὲ ὑποβαίνοντος, ἦδη σοὶ τὸ ἰσιόν ἦρτο, καὶ κατ' ὀφύμναν ὁ ἄνεμος· ἀλλὰ τοῖς τε ὀφθαλμοῖς ὑμᾶς ἐφ' ὅσον ἐξικνῶντο παρ' ἐπεμψα, καὶ πολλὰ τοῖς ἀνέμοις ὑπὲρ τ' ἐρωμένης ψυχῆς διείλεγμα, σωιστὰς αὐτοῖς τὸ σκάφος, ὅτι μοι τὸ τιμαλφέστατον φορτίον πεπίσεντο· οἳ δὲ, ἔξ γὰρ εἰσιν ἀνέραςοι τῶ πλῶν, ὑπέχοντό μοι τῷ σὶν κομιδῷ τε καὶ ἀνακομιδῷ. ἔτοι μὲν ἔν ἀγαθοῖς δαίμονες ὄντες, εὖ καὶ ἂν ποτε ψεύσαντο· σύ δὲ ὥσπερ αὐτῶς ἐδεήθης ἐντεῦθεν ἐκεῖσε πορθμεύων, δεήθητι καὶ ἐκείθεν ἐνθάδε. πολὺ γὰρ ἂν ἡδύς τότε σοὶ παραγένοιτο.

Τῷ αὐτῷ. 56.

Ἀδικεῖς με, ὡς θεία καὶ ἱερά κεφαλὴ, ψυχῷ ἀπλῶ, καὶ ὑπὸ σωηθείας ἀλώσιμον, ἐνσείσας μὲν εἰς τὸ διαφερόντως ἀγαπᾶν σέ τε καὶ τῷ

(α) Ἐν ἄλλ. μηδὲν μὲν. (β) Ἐν ἄλλ. ὑφείλετο· ἔκιν τὰ ἐν τῇ 136, γεγραμμένα.

τιῷ ἀδελφιδῷ, ἀφελόμενος δὲ σαυτῆ τε καὶ τῆ ἀδελφίδος. οἰκί-
νῳ μὲν ἔν ἔχων, διπλῷ ἐδεώμῳ εἰκόνα. καὶ παρῷ μοι διὰ τῆ
νεάνιδος ὁ θεὸς αὐτῆς· νῦν δὲ ἅπαντα τὰ φίλα φρεῖδα· καὶ
μέμφομαι τῇ φύσει, διὰ τὴν ἀμετρίαν τῇ εἰς τὸ ἀδικεῖσθαι ῥοπῆς·
καὶ εἴτι Φιλοσοφίας ὄφελος, εἰς ἀρρενωπότερον ἀνακτῆσομαι,
καὶ ἔλοιπῃ σφενδαμνίῳ μοι καὶ ἀκλινεζέρω σωέσεσθε.

*) Κατὰ Ἀνδρονίκε. 57.

Αἱ κακοποιοὶ δυνάμεις ἐν κόσμῳ, σωτελῆσι μὲν τῇ χερείᾳ
τῆ φρονοίας· κολάζουσι γὰρ ἐστὶ ἀξίους κολάζεσθαι· τοῖσι δὲ ὁμῶς
θεο-

*) Τὸν Ἀνδρόνικον ὁ Συνέσιος ὡς κακοποιὸν ζηλιτεύσαι ταῖς ὑπ' ἐαυτὸν
ἐκκλησίαις προθέμενος, προσφύεσθαι ἐκ τῶν κακοποιῶν δυνάμενων προσιμιά-
ζεσθαι, δεικνύς διὰ πολλῶν, ὡς χεῖρ μὲν αὐταῖς τὸ θεῖον δημίων δίκην εἰς κό-
λασιν τῶν κολασέων, (ὑπέσθην μοι ἐνταῦθα τὴν τε κατὰ τὸν Γῶβ, καὶ τὴν Μάρ-
τυρας, τὴν ἐχ ὡς ἀξίους κολάζεσθαι, ἀλλὰ λόγῳ αἰσῶν κολαζομένους διὰ
τῶν κολαστικῶν φύσεων Γῶβ, 40, 3.) συγκρίνεται ὁμοῦς αὐτὰς ὡς φύσει θεο-
μάχους. εἶπε τοιοῦτο πᾶν τὸ τῆς Θεῶν δημιουργίας ἀφανιστικόν· ἐ μὴν ἀλλὰ
τελευτῶν, καὶ ἐν αὐταῖς ἐπεξέρχεται, ὡς ἔς συγκωρῆντος Θεῶν παρέλα-
βον, ἐκὶ πεφισμένως, ἀλλὰ ἀπλείως μετελθούσας. Ταῦτα καὶ τῆ κακο-
ποιῆς Ἀνδρονίκε συμπεράνας, ἐξῆς τὰ κατ' ἐαυτὸν τὴν ἀγροῦντας διδάσκει,
ὡς εἴη παιδόμενος διὰ πάσης ἡλικίας ἄχρως καὶ εἰς ἄνδρας τε παρήγγειλε καὶ ἱε-
ράσατο, ἐν ἀπειροκάκῳ ἀπειρομοσύνῃ, καὶ ἀκύμονι διαδίδει. ψυχῆς διαβίης,
πολλὰς τε πραγμάτων ἀπτόμενος ἐν τῷ τοῖς ἀδικημένοις τῶν πολιτῶν ἐπι-
δικάζεσθαι, ἐκ ἀφείλκετο τῆς κατὰ φιλοσοφίαν σχολῆς, ὡς ἐκ ὠδισμῶ καὶ μό-
χθῳ, ἀλλὰ καὶ θεῖον τινα κληρὸν παιδομένους οἱ παρὰ πόδας ἔχων, ἔς σπανίως ἡ-
νόχλει δικασίας. μετ' οὗ δὲ, φησὶ, βιαθεὶς ἱεράσατο, ἡλέγχθη μὲν δυνά-
μενος βοηθεῖν τῇ πατρίδι, δι' Ἀνδρόνικον ἀπειδυνάτοι οἱ ἐφ' ὅνῳ, φησὶ, δαίμο-
νος· (ἐ γὰρ συνοῖδεν ἐαυτῷ λαμπρῶν τινα ἀρετῶν) ἀλλὰ δι' ἣν, φησὶν, ἱερυσά-
μενος ἐμάντευτο ἀτυχίαν, ὑποφώμενος μὴ δίκας μᾶλλον ὄφλων, παρ' ἀξίαν
ἠΐφ' αὐτο μὴ συζῶν Θεῶν. ὅθεν ἀδυνατῶν ἐξαιρεῖται τὴν πολιτίαν, ὡς ὁ Ἀνδρό-
νικος ἐμμηχανήσατο καποτρέπων κολασηρίων, μᾶλλον μὲν ἐδρῆναι τὰς κοινὰς
συμφορὰς, ἢ τὴν Θεῶν παιδὸς τελευτήν· ἔτω δὲ τοι τὴν ψυχὴν πάντοτε πα-
θεῖν κατεμερίζετο, ὡς καὶ παρὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ δοποτυγχάνειν ἐν ἐκείναις

θεομισθεῖς τε καὶ ὑπερόπαιοι. „Ἐγερῶ γάρ, φησὶν (α), ἔθνος
 „ἐφ' ὑμᾶς, ἀφ' ἧς πείσεσθε τόσα καὶ τόσα. καὶ τελευτήσῃ, αὐ-
 „τοῖς ὀκείνοις, οἷς ὀπζηρατεύει, φησὶν ἐπεξελαύσεσθαι, ὅτι πα-
 „ραλαβόντες ὑμᾶς ἐκ ἡλέησαν, ἐδὲ ἀνθρωπίνως ἐχρήσαντο
 „(β). αὐτὰς μὲν γὰρ ἐκ ὀξυμελέτησα τὰς ἱεράς συλλαβάς,
 διίχου-

Θεῶ, ὡς ἐν καιρῷ προσευχῆς ἀπανταχῇ τῶν πραγμάτων τὸν νῦν, ὃ τῷ
 Θεῷ συγγινόμεθα περισπώμενος. Ἀλλ' ἐφ' οἷς μὲν αὐτὸς ὑπ' Ἀνδρονίκου
 ἡτιμάζετο, ὃ ἐξ ἐπιφανῶν προγόνων, ἔκ ἐκ ἔχοντι ἔχ ὅπως πάππε,
 ἀλλ' ὃ δὲ πατὴρ εἶπεν ὄνυμα, καὶ χάριν αὐτῷ ὠμολόγη, ὡς δὲ Θεὸν
 ἡτιμαζόμενος, ἔγνω δ' ἔν μὲν θυσιασθεῖς ἔχεσθαι, ἢ τὴν ληστερίαν δρα-
 πετεῦσαι αὐτὸν οἱ δαίμονες δι' Ἀνδρονίκου ἐσπύδαζον, ὡς λυπέμενοι ἐφ' οἷς
 ὄντος ἐκείνων, τῇ κρείττονι μερίδι προσεχώρησεν, ἀπαγνῶναι δὲ ἔλοι-
 πῆ τῆς τῶν ἀδικημένων προσασίας, ὡς μὴ ἐνὸν τὸν αὐτὸν θυσι κυρίοις
 θελεύειν, δημοσίᾳ τε, φημί, ἱερῶν, καὶ πόλεως ἀπροσπαδῶς προσαιτῆν, ἅτινα
 σὸ πάλαι συνημμένα, ἔντε τοῖς Αἰγυπτίοις (περὶ γὰρ Αἴγυπτον ἐκ ἔξεσι
 βασιλεῖα χωρὶς ἱερατικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἐὰν ἄρα καὶ τύχη πρότερον ἐξ ἄλλου
 γένους βιασάμενος, ὕψερρον ἀναγκαῖον εἰς τὸτο εἰστέλεσθαι αὐτὸν τὸ γέ-
 νος. ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλαχῇ ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς τὰ μέγιστα
 τῶν περὶ τὰ τοιαῦτα θύματα εὖροι τις ἂν προσαιττόμενα θύειν. καὶ δὴ καὶ
 παρ' ὑμῖν ἔχ ἦμισα δῆλον, ὃ λέγω· τῷ γὰρ λαχόντι βασιλεῖ, φασὶν, τῇδε
 τὰ θεμειότατα καὶ μάλιστα πάτρια τῶν ἀρχαίων θυσιῶν ἀποδοτέον. Πλά-
 τωνα Πολιτικός, ἡ περὶ βασιλείας) καὶ τοῖς βασιτέας, ὡς ἐπὶ ἑ Μελχισέ-
 δεκ (Γενέσ. 14, 18.) καὶ Ἀβραάμ (Γενέσ. 13, 18. καὶ 22, 13.) καὶ Ἑ-
 γώβ. (42, 8.) καὶ Ἑ Μαυσέως (ψαλμ. 98, 6.) καὶ τῶν Κελτῶν (ἀ. Βασιλ.
 1, 3. καὶ 4, 18. καὶ 7, 5, 15. καὶ 8, 1, 2.) ὕψερρον, τῶν ἱερῶν δωρολήπτως
 κληρόντων. (ἀ. Βασιλ. 8, 3, 5.) διόρισεν αὐτὰ Θεός, τὰ μὲν πολιτικά
 βασιλεῖα καταστήσας δικάζειν (ἀ. Βασιλ. 8, 5, κτ.) ἱερεῖα δὲ ποιεῖν ὀλοκαύ-
 τωσιν καὶ εἰρηνικῶς. (ἀ. Βασιλ. 13, 9.) δὲ δὴ ταῦτα δημοσίᾳ μὲν ἱερα-
 τεύειν ἐν προσασίᾳ τῶν θεομένων παρετήτο, ἡξίς δὲ προχειροδοῦναι ἑ-
 αὐτῷ ἑτερον τὸν ἐκάτερα δυνάμενον. κεκραγόντων δ' ἐπὶ τῷ ἀήθει τῆς πα-
 ραιτήσεως τῶν ἀκρατῶν, τί δορυβετόδῃ φησι; καὶ γὰρ προτιμητέον τῆς ἀρ-
 χαίας συνηθείας τὸ χρήσιμον, εἰ καὶ μὴ ἀρχέγονον. Ἀλλὰ περὶ μὲν ταῦ-
 τε εἰ τέως ἐξυπνέει, εἰσαυθις σκεψώμεθα, νῦν δὲ κτ.

(α) Ἐγερῶ γὰρ φησιν. (Γερ. 5, 15. καὶ 19, 15. Ἡσαΐ, 13, 3. Ἀμμ.
 6, 15. Ἀβραμ, 1, 6. (3) Γερ. 25, 12. Γενέσ. 15, 4. Γεζ. 21, 20

δι' ἡμετέρας δὲ, ὡς ἔστιν ἡ βιβλία ὁ Θεὸς ταῦτα λέγων πε-
ποιήται· καὶ ὅσα εἶπε μὲν ἔτι, ὅσα ἐποίησε δὲ· ἀλλὰ Βαβυλώνιος
βασιλεὺς (γ), Ἰερουσαλὴμ μὲν τὴν πόλιν κατέσκαψε, τὸ δὲ
ἔθνος ὑδραποδίσατο· ὁ δὲ αὐτὸς ἔτος ὅσα εἰς μακρὰν ἐμεμή-
νη (δ), καὶ γέγονε δίκη Θεῷ ἐξερημωθῆναι τὴν πόλιν, ὡς εἰ-
καὶ γέγονεν ἐν τῇ τόπῳ πόλις, ἀπιστηθῆναι. ἄρα το-
μητέον ἔρεσθαι Θεόν; διὰ τί σὺ μὲν ἀνίσχης ἀνδρας ἐπὶ ἑσθ' ἡ-
μαρτηκότες σοὶ τιμωρὲς· ὅταν δὲ ὑπηρετήσωσι τῷ θείῳ βελή-
ματι, καὶ γένωνται ἡμίονοι τέτοις, ἐφ' ἧς καταπέμπονται, δέον
ἐκτίσαι χάριν τῇ ὑπαργίᾳ, τότε δὴ μάλιστα καὶ κολάζονται;
ἀλλ' ἡ κεκίνηκεν ἡμᾶς εἰς ἀποκρίσιν, ὧν ἡμεῖς πωθανόμεθα· ἐ-
πειδὴ ἡ βεβλαμμένη τῇδε ἡ θεία νόμος, παρῆλθεν εἰς ἀνδρώ-
πης κακὰ· τὰ δὲ κακοποιᾶ, διαφερόντως κακὰ· ὡς ἡμεῖς ἡ φύ-
σεως καὶ φραστικὰ γίνονται· ἐπεὶ δ' ἐν ἅπασι γέγονε τὰ κακὰ,
τῇ θείᾳ σοφίᾳ καὶ ἀρετῇ καὶ θυάμεως ἔργον ὅτιν, ἢ μόνον τὸ
ἀγαθοποιεῖν· φύσις ἡ, ὡς εἶπεν, αὕτη Θεῷ, ὡς ἡ πυρὸς τὸ
θερμαίνειν, καὶ ἡ φωτὸς τὸ φωτίζειν· ἀλλὰ καὶ ἡ μάλιστα,
τὸ διὰ κακῶν ὑπνοηθέντων πρὸς τινων, ἀγαθόντι καὶ λησόντι
τέλος ἀποτελεῖν, καὶ ὡφελίμως τοῖς δοκῶσι φαύλοις λησῶν· καὶ
ἡ σοφίᾳ ὅτιν εὐμηχάνει, καὶ τοῖς κακοῖς ἐν δέοντι λησῶν. ὅ-
ταν ἐν δέῃται κολασθῶν, λησῶν νῦν μὲν ἀγελάρχαις ἀκρίδων
δαίμοσι, νῦν δὲ ὧν ἔργα λοιμοί· καὶ νῦν μὲν ἔδνει βαρβάρων,
νῦν δὲ ἄρχοντι πονηρῶ, καὶ κατὰ πᾶσι εἶπεν, ταῖς ὁπτηθείοις
εἰς τὸ ποιῆσαι κακὰ δημοσίαις (ε) φύσεσι· μισεῖ δ' ὁμοῦ αὐτάς,
ὅτι πρὸς τῷ γεγόνασιν ὁπτηθείοι· ἢ ἡ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ὅρ-
γανα συμφορῶν, ἀλλ' ὑφ' ἑαυτῶν εἰς τῷ ταχθεῖσιν ἐτοίμως
ἐλησάτο· καὶ δι' ὅτι πρὸς τῷ σὺ γεγόναις λησῶν, αὐτὸ τῷ
τό ὅτιν, ὃ καὶ παντάπασιν ἀποκόπτει Θεῷ. ἔτω καὶ σκεῦος τὸ
μὲν, ἄτιμον, τὸ δὲ, τίμιόν ὁρίτε καὶ νομίζεται· κρίνεται ἡ ἐκά-
τερον

(γ) Ἰερ. 5, 2. (δ) Δαν. 4, 29, κτ. (ε) Ἰσως δημόσια.

τερον πρὸς ὡςτινα χεῖραν παρέχεται. τράπεζα μὲν ἱερὸν λεῖ-
μα, δι' ἧς ὁ Θεὸς τιμᾶται φίλιός τε ξένιος, καὶ τὸν Ἀβραάμ ἡ
φιλοξενία, Θεὸς πεποίηκεν ἐσιάτορα· μᾶσιξ δὲ ὑποτρόπαιον·
θυμῷ γὰρ ὑπηρετεῖται, καὶ τις ἤδη ληισάμηνος αὐτῇ, μετενόη-
σε. τῷ μὲντοι κολαζομένῳ ὁ Θεὸς κήδετα· ἔδδ' ὅτι ἔδδ' ἐπὶ τῷ
μικρὸν, ὁπσκοπῆς ἀξιοθυῶν Θεὸς, καὶ καθήραδ' ἐπὶ δίκης τὰ
ἀμαρτήματα· αἱ δὲ τιμωροὶ φύσεις, καὶ πάντα πασιν ὑποστροφῶν
ἐπὶ Θεῷ· τὸ γὰρ ἀφανιστικόν, τῷ δημιουργῷ δὴ πρὸς πολέμιον. καὶ γὰρ
ἔδδ' ἐπὶ δίκῃ τῷ γινώμῳ ὁ τιμωρὸς, ἡ δαίμων, ἡ ἀνδρωπος,
ὡς λειτουργίαν τινὰ ταύτῃ εἰσφέρων Θεῷ, ἀλλὰ τῇ μοχθηρίᾳ
τὴ φύσεως χαριζόμενος, ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς ἐπεξέρχεται. καὶ
τοίνυν ἐπειδὴ δυσυχὲν ἔδει τῷ πόλιν, σὺ δὲ τῷ εἰργάσῃ,
παρὰ τῷ τὸ σε δεῖ διαδρᾶναι τῷ δίκῃ· ταύτῃ γὰρ ἂν τῷ ὑπο-
λογίᾳ καὶ Ἰσίδας ἀπελογήσατο· ἔδει γὰρ ὑπὲρ τὰ πάντων ἀμαρτίας
(2) σαυρωθυῶν Χριστόν. ἀλλ' ἔδει μὲν, φησὶν, καὶ δὲ δι' ὃ γίνεται
καὶ καλὸν ὡς τῷ ἀνθρώπῳ εἰ μὴ ἐγένετο. ἐκὲν τὸ μὲν ὁρώμενον,
ἀγχομένη τὴν ποδοσίαν αὐτῇ διεδέξατο, τὸ δὲ ἐκ ὁρώμενον, ἐ-
δ' ἂν ἐπινοήσειέ τις· καὶ γὰρ ὅτιν δὴνοίαν ἀνθρώπου χωρῆσαι, τίνα
γένοιτ' ἂν τῷ Χριστῷ ποδοσὶ τὰ κολασηρία· τὸ γὰρ, ἡ δὲ γε-
νέσθ' (η), ὑπηρετῆσαι τῷ χρεῶν, ἐκ ἀσείας ὑπολογίας ὅτι· δὲ
τοίνυν ὅσον ἔδδ' ἐπὶ καὶ Αὐσβριανὸς καὶ Ἀνδρόνικον, ὑπὲρ ὧν εἰς
ἡμᾶς εἰργάσαντο, δίκῃ ἀξίαν κομίσασθαι· καὶ γὰρ τῷ ἀκρίδᾳ τῷ
λυμνημένῳ ἡμῶν ἔδο καρπὸς, καὶ μέλει μὲν καλᾶμης τὸ λήι-
ον, μέλει δὲ φλοῖς τὰ φυτὰ δαπανήσασαν, καταποντιστῆς ἄνεμος
ἄρας ὡσεν εἰς μέσον τὸ πέλαγος. ταύτῃ μὲν ἔν τῇ πληγῇ
τὸν νότον ἀντέταξεν ὁ Θεός· καὶ ἐπ' Αὐσβριανὸς ἤδη τις ἤρηται
παρ' αὐτῇ στρατηγός· ὡς εἴη γε τῷ ἡμῖν εἶναι τῷ παρ' αὐτῇ
πῶποτε στρατηγῶν εὐσεβέστατον τε καὶ δικαιοτάτον· τῷ δὲ
τῷ

(2) Ἰσὶδως σωτηρίας. (η) Τὸ ὑπηρετῆσαι τῷ θανέειν ὀφειλόντι καὶ δὲ
τῷ εἶναι δι' ὅτι ἔδει αὐτὸν θανέειν, ἐκ ἀσείας ὑπολογίας.

τῷ κατ' αὐτῆς τροπαίῳ μακαρίσαι μοι γένοιο· μακάριος γάρ, φησιν, ὃς ἀνταποδώσει τὸ ἀνταπόδομα αὐτοῖς· μακάριος ὃς ἐδαφίει τὰ νήπια αὐτῆς πρὸς τὴν πέτραν. τίς δὲ ἄρα, τίς ὀλεσθρὸς ὥρμιμένοι τὸν παλαμναῖον τὴν χώρας Ἀνδρόνικον; τίς ἀξία γένοιτο ἂν δίκη ψυχῆς κακεργατίδος; ὡς ἐμοὶ τῆς πληγῶν ἀπάσῶν, αἷς μετῆλθε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ὁ Θεός, Ἀνδρόνικός ἐστι μακρῶ πάντων βαρύτερος· πρὸς τῷ ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς, ἕτος ἐμόν ἐστι κακὸν ἴδιον· διὰ τὰτα μέτεισιν ὁ πειράζων, ἵνα δραπετεύσω τὴν δυσιασηρίν τὴν λειτεργίαν. ἐπανακτέον δέ μοι μικρὸν ὦνω τὸν λόγον, ἵν' οἷς ἴσῃ, προοδεῖς ἂ μὴ πάντες γινώσκετε, ἀκόλουθον ὑμῖν τὴν διδασκαλίαν τῆς πρὸ ἐμὲ παραγμάτων ποιήσωμαι· καὶ τῷ πρὸς τὰ μετὰ ταῦτά μοι καλῶς ἔχει τέττω ὑμᾶς ἀκροατάς μοι χρέεθ. Ἐμοὶ παιδόθεν παρέση θεῖον ἀγαθὸν εἶναι χολή καὶ τὴν εὐμάρεα· τῆς δ', ὃ ταῖς θεαῖς φύσει προσηύκειν τις ἔφη, αὐτὸ τῆς εἶναι, τὸ τὸν νῦν ὀκτρέφειν καὶ σωιστῆν τῷ Θεῷ, τὸν ἔχοντά τε αὐτῷ καὶ καρπάρημον. ὅσοι δὲ παυσὶν ὄναι, ἢ γίνεται παράγματα, τέτων ἐλάχιστον ἐγὼ μετέχον, καὶ ὅσα μερακίοις, καὶ ὅσα νέοις· καὶ εἰς ἄνδρα παραγγείλας, ἔδεν τι παιδαρίον πρὸς ἀπαγαμοσυνίῳ παρήλλαξα· ἀλλ' ὥσπερ ὅν πανηγύρει σεμνῇ διεξάγων τὸν βίον, διὰ πάσης ἡλικίας ἴλεων καὶ ἀκύμαντον τὴν ψυχῆς ἐτήρησα τὴν διάδουσαν. καὶ μὴν διὰ τῆτο ἀνθρώποις ἀσωτελῆ με πεποίηκεν ὁ Θεός· ἀλλὰ πολλάκις ἡμῖν καὶ ἰδιῶται καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο· ἐδίδε τῷ ὁ Θεός διώκοιτά τε τὰ μέγιστα, καὶ τὰ κάλλιστα βίβλεθ. τέτων ἔδεν ἐμὲ Φιλοσοφίας ἀφείλκεν, ἔδεν τὴν εὐδαίμονά μοι χολῶν ὑπετέμνετο· τὸ τῷ ὠδισμῷ, καὶ μόχθῳ, καὶ μόλις ποιεῖν, τῆτο ὄναι ὁ δαπανᾷ τὸν χρόνον, καὶ τὴν ψυχὴν ἐμβαπτίζει μερίμναις παραγμάτων· ὅτῳ δὲ εἰπεῖν μόνον καθήκει, ἢ παιδῷ δὲ ἔπεται, καὶ ὁ λόγος ἀνυσιμώτατός ἐστι παρὰ τοῖς ἀκέραις, τίς φειδῶ ῥημάτων, ἵνα δυσυχίας τις ἐλευθερωθῇ; τίμιον ζῶον ὁ ἄνθρωπος (9)· τίμιον γὰρ, εἰ δὲ αὐτὸν ἐσαυ-

(9) Δι' ὃ δὲ δυσυχίας αὐτὸν ἐλευθερεῖν.

ρώτη Χριστός· ἐμοὶ δὲ τὸ πείθειν ἀνθρώπους εἰς τὸν μέγρι ἔ
παρόντος ἐνιαυτὸν, τάχα μὲν θεὸς κληρὸς ἐγένετο, τάχα δὲ
μόλις παγαμάτων ἀπτόμηνος, ἐπετύχχανον· νῦν ᾧ δὴ τὸ
παῖγμα (ι) ἔοικεν ὀξελιλέγχαται· μετὰ πολλῶν, ἅτινα σα-
φῶς ἰὼ ἔθεῖ, καὶ τῷ ἀνέτιθεν αὐτῷ (κ)· καὶ ἔζων μετ' ἀγα-
θῶν καὶ ἐλπίδων, ὥστε ἐν ἱερῷ παρὶβόλῳ τῷ κόσμῳ, ζῶν
ἄφετον, ἀναιμένον, εὐχῇ καὶ βίβλῳ καὶ θήρᾳ μερίζων τὸν βιον·
ἵνα ᾧ ὑγιαίνῃ ψυχῇ τε καὶ σῶμα, τὸ μέν τι δαί πονεῖν, τὸ δὲ,
αἰτεῖν τὸν Θεόν· μετὰ τοιαύτης εὐμαρείας εἴλκυσα ἔδο ἐνιαυδοῦ
ἔδο μέγρι τ' ἱερωσιῆς ἀρέσεως, πῶς ἰὼ ἐγὼ παρὰ ἔδο πῶ-
ποτε δειλότατος γέγονα· μαρτύρομαι τὸν ὅτι πᾶσι θεόν, καὶ
|| ὑμᾶς ἐγὼ τὰς ὑπορήτας ἐβάστασα τελετάς, δίχα καὶ ἀν-
δρωπίνων (λ) παρὶδων τε καὶ παρῶν, αὐτῷ καταμόνας ἐν πολ-
λοῖς καιροῖς τε καὶ τόποις προσῆλθον Θεῷ· καὶ παρῶν καὶ γονυ-
πετῆς ἱκέτης ἡρόμηνος, θάνατον ἀντ' ἱερωσιῆς ἡρέμῳ· αἰ-
δῶς γὰρ τίς με καὶ φιλία κατέχευε τ' ἐν Φιλοσοφίᾳ χολῆς, ὑπὲρ
ἧς ἅπαντα δεῖν ὥμῳ ποιεῖν τε καὶ λέγειν· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μὲν
ἀνθρώπων ὁράτην (μ), καὶ Θεὸς δὲ ἡττώμῳ, ὡς κοινὴ φήμη (ν)
τὸν ἀξιόμηνον εἶναι γνώριμον Θεῷ, ἔφερον, ἀλλὰ δυστυχῶς
τῷ καινοτομίαν καὶ βίβ· δρασμῷ καὶ ὁπιδέμῳ· ἐλπίς ἀγαθῶν
καὶ φόβος χείρονων ἀνέκοψε· καὶ λεγόντων ἡμέτερα γερόντων ἱε-
ρῶν,

(ι) Τὸ δύνασθαι με τὰ μέγιστα ἡλέγχθη ἤδη ἀδύνατον, διὰ μέση τῶτον.

(κ) Μετὰ πολλῶν ἀνέτιθει καὶ τὸ ἐπιτυχεῖν· εἰρήκει γὰρ ὅτι θεὸς
κληρὸς ἐγένετο οἱ τὸ πείθειν ἀνθρώπους.

(λ) Ἀντὶ καὶ, ἐκτός τῶν μεσιτειῶν καὶ περιδρομῶν, αἷς πρὸς ἀνθρώπους ἐ-
χρησάμην, ἵνα καὶ βάρης τῆς ἱερωσύνης ἐμαυτὸν ἀπαλλάξαιμι, καὶ αὐτῷ τῷ Θεῷ
προσῆλθον πολλὰς ὑπὲρ αὐτῆς τάς ἱκετεύων κτ. (μ) Μὴ πειθόμενος αὐτοῖς.

(ι) Ἡ γὰρ κοινὴ φήμη λέγεσθαι ὅτι ὁ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀξίος κρινόμενος,
γνωρίζῃς ἐστὶν Θεῷ, τῷ ἐστὶν προσκείμενος ὑπὸ Θεῷ, αὕτη μὲν ἐπεισεν ὑπο-
ταγεῖναι τῷ Θεῷ. σκοπεῖν δὲ μὴ ποτε Θεόν, ἔτινος λέγει ἡττηθῆναι, τὴν
κοινὴν φήμην ἐνοεῖ κατ' Ἡσίοδον, φημὶ δὴ τὴν λέγεσθαι, ὅτι ἐν οἱ ἀνδρω-
ποι ἀξίον κρίναι, τῶτον καὶ ὁ Θεὸς ὡς γνώριμον ἐκάλεσε,

ρῶν, ὅτι με Θεὸς ποιμαίνει· καί τις ὅπῃ λέξεως εἶπεν, ὡς ἱλα-
 ρὸν ὄναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ ἱλαριῶναι εἶναι μετόχαι αὐτοῦ· καὶ
 προσέειπεν, ὡς ἡμφισβήτησαν ἡμῖν πρὸς Θεὸν δαίμονες, ὅς
 λυπῶ πρὸς χωρήσας τῇ μερίδι τῇ κρείττονι· ἀλλὰ καὶν τι πρὸς-
 σβάλλωσι χαλεπὸν, ὅσα ἀμελεῖται, φησὶ, φιλόσοφος ἱερωμέ-
 νος. ἐγὼ μὲν ἄν· ἐπεὶ ῥῥήδιός ἐμι χαυνωθῶμαι καὶ λαμψρόν τι λο-
 γίσταός περ ἐμαυτῆ· τὴν αὐτοχίαν ἡττίαςάμην, ἀλλ' ἐχ' ὑπὸ
 φθόνα δαίμονος· ἐπεὶ οἱμαί μοι προσήκειν ἀρετῇ, ἣτις ἂν εἴη
 βατκάνας ἐκίνησεν· ἀλλ' ἐφόβει με μᾶλλον δίκας ὄφλοντα πα-
 ρ' ἀξίαν ἀφάδ' μυσηρίων Θεῶ· καὶ ταύτῃ τὴν αὐτοχίαν ἐμαν-
 τεύομαι, εἰς ἣν ἐκ' ἐμὴ μικρὸν ὄλιγον. ἀλλὰ παρὼν ἐνθάδε,
 καὶ τὰ δεινὰ πάντα παρὼν· καὶ χορηγὸς πάντων Ἀνδρόνικος, δαί-
 μων ἀγῆτος, ἀπληγὸς συμφορῶν, τὴν πόλεως τοῖς λειψάνοις ἐγ-
 κέμμενος· ἔα πανταχῶς τὴν ἀγορᾶς· ἀνδρῶν οἰμωγαί, γυναικῶν
 ὀλολυγαί, παίδων ὀλοφυρμαί, χῆμα πόλεως ἐαλωκίας αὐ-
 τῇ ὤφριτέδεικνεν, ἥς τὸ κάλλιστον μέρος ὀπτεμόμμενος, τίσεως
 χωρίον ὀνομασθῆναι γέγονεν αἷτις, τὴν σοᾶν τὴν βασίλειον
 τὸ πάλαι κριτήριον, ὀπιδείξας βασιανιστήριον· ταύτῃ δαίμοσι
 ποινίμοις, οἷς ἑαυτὸν ἄρας προσένειμε, βωμὸν καὶ τράπεζαν πα-
 ρέειπεν· ὃ πόσις πολιτῶν εἰσέλασε δάκρυσι! ποῖοι Ταυροσκή-
 νου, τίνες Λακεδαιμόνιοι, τοσέτω τῷ διὰ τῆς μαζίγων αἵματι
 τὴν παρ' αὐτοῖς ἐτίμησαν Ἀρετῆς; δρόμος ἀπάντων εὐδύς ἐ-
 π' ἐμέ· καὶ πανταχόθεν εὐδύς ἐβαλλόμην, ἀκοῇ καὶ θεᾷ κακῇ.
 νεφετήσας, ὅσα ἐπίεσα· ὀπτιμήσας, ἡρέτισα· ὁ παρὼν και-
 ρός, ἥλεγξεν ἡμῶν τὴν ἀσθένειαν, ἣν μέχρι νῦν ἔκρυπεν ὀπ-
 τῆς ἀνδρώπων Θεός· συγχωρημένων τῷ αἰετῇ καρπώσάμε-
 νος, παρέχον ὑποψίαν τῇ πατρίδι διωάμεως. καὶ τῆτο χαλε-
 πώτατον τῆς συμβεβηκότων ὄϊμοι· πρὸς τῷ ἐλπίδα τῆς
 ἡγνοηκότων με κρίνομαι· ὅδε τῷ πείθω, λέγων, αὐτοῦ ὡς ἐ δύ-
 ναιμαι, ἀλλ' ἀξιῶμαι πάντα τὰ δίκαια δύνασθαι. ὤφριεσιν ἂν αἰ-
 χιώεσσι καὶ λυπεῖσσι· πάθος εὐδύς ἐν ψυχῇ, καὶ ποικιλία φρον-
 τίδων, καὶ εἰδωλοποιία πρᾶγματων, καὶ μακρὰν ὁ Θεός. εἰ δαι-
 μόν-

μόνων εἰσὶ προσβολαὶ τὰ γινόμενα δι' Ἀνδρόνικου, πᾶν ἐποίησαν ὅσον ἐβέλοντο· ἐκέτι τ' σωήθης ἐν εὐχαῖς γλυκυθυμίας ἡδομένῳ· ἀλλὰ τὸ μὲν χῆμα, εὐχῆς· ἐγὼ δὲ καὶ πρὶν ἐχθρῶν ἀπανταχῇ τῆς πραγμάτων, ὀργῇ καὶ λύπῃ καὶ πᾶσι πάθεσι μεριζόμενος· καί τοι διὰ τῶ τῷ Θεῷ συγγινόμεθα, γλῶττα δὲ ἀνθρώποις τὰ πρὸς ἀνθρώπου ὑπηρετεῖ. εἰ τοίνυν ἐν εὐχαῖς ἀποστεξίαν ἡτύχηκα καὶ παρὰ πόδας ἢ πείρα, τ' γέτοί σοι βίβη μεταβολῆς ἐν ταύτῃ μόνον εἰς κακὸν ἀπολέλαινα ὅζω ἀσφαξίας εὐράμενος πράγματα, ἀλλ' ἀπενδῆς τομέχει πρῶτον διαγυρόμενος, νεκρὸν ἐπέιδον, ὅπως ἀποθανεῖν ἡυχόμενος. ἔτω πικροῖς ἡμᾶς ἡ πόλις ὑπβατηρίοις ὀξύνισεν, ὡς ἅμα τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα νῦν μὲν ἄνω, νῦν δὲ κάτω χωρεῖ, καὶ ἔτι ἡκεῖ φέρων ἀδρόα πολλὰ, νῦν μὲν αἴτια, νῦν δὲ ἀπαίτια. ἀλλ' ἐπειδὴ μοι σωέπεσεν ἀποβαλεῖν τῆς παιδίων τὸ φίλτατον, καὶ ἐργασάμενος αὐτόστι δεινὸν ἑμαυτὸν, ἔτως ἐαλώκειν ὅπως πάθεις· ἐγὼ γέτοί τὰ μὲν ἄλλα ἄρῃμι εἰμί· λέγω δὲ ἐν εἰδόσι· καὶ τὰ πολλὰ δῆλος ὅτι λόγος· σωηθείας δὲ ἔτω τοι ἡττων, ὡς ταύτῃ κρατεῖν τὴν ἀλογίαν ὅτι λόγος· ἡκὴν ὅδε τοῖς ἐκ Φιλοσοφίας δόγμασι ὅτι παρόντος πάθεις ἐκράτησα· ἀλλ' Ἀνδρόνικος ἀντιπρὶν ἔλαβε, καὶ πρὸς ταῖς κοιναῖς συμφοραῖς τὸν νῦν ἔχεν ἐποίησε· καὶ γεγονόσ μοι συμφοραὶ παραμυθία τῆς συμφορῶν, πρὸς ἑαυτὰς ἀνδελφεσαι, καὶ πάθει πάθος ὀκρῆσαι. σιωπεπιδίξεται δὲ μοι τῇ πικρᾷ τῆς παρόντων αἰσθήσει μνήμη τῶν παρελθόντων ἀγαθῶν, ὅτι οἶον ἄρα, ἐν οἷσι γεγονάμενοι! καὶ ζῶ πονήρως ἅμα πάντων ἀφηρημένος. τὸ μὲν ἐν μέγιστον τῆς κακῆς, ὃ μοι καὶ δύσελπιν εἶναι τὸν βίον ποιεῖ, ὅτι εἰωθὼς ἀποτυγχάνειν ἐν ἱκεσίαις Θεῶν, νῦν πρῶτον οἶδα μάτῳ εὐξάμενος· εἴτα τὴν μὲν οἰκίαν κακῶς πρᾶττεσαν ὁρῶ, τὴν δὲ πατρίδα δυσχερῆσαν οἰκεῖν ἀναγκάζομαι· πᾶσι δὲ ὀκνέμενος ἐφ' ᾧ προσανακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν ἕκαστον ὀλοφύρεσθαι, ἔλεον αὐτῶν ἀνόνητον ἐλεῶ· καὶ πρόσσεσι τὸ αἰχμῶδες, ὅτι πολίτῳ ἄνδρι λεητάρηρον συμφοραῖς, καὶ κλαπέντα χευστὶν δημόσιον, ἀπατή-

σας ὑπὲρ σατῆρας μυρίας, ἔγνωκεν ἀναβολῇ μὴ διδᾶς ἀποκτείναι διὰ χιλίαις, μᾶλλον δὲ δι' ἐμέ· δι' ἐμέ γὰρ αὐτὸν ἔχει κατάρξας εἰς ἀνεπιχείρητον φθόριον, ἐν οἷῳ ἔσθ' Τιτᾶνας δεδέσθαι ποιητῆς πᾶντες φαντάζονται. καὶ ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇ, φησὶ, παρ' ἐμέ, δεῖ πέμπτιν ἡμέραν ἀπόσιτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, εἰσαγωγῆς ἄρτων ἀπηγορευμένης τοῖς δεσμοφύλαξιν· ἀλλὰ πρῶτον αὐτῷ κεκραγότες ἅπαντες ἤκυσαν, ὡς ὠφελιμώτερος ἔσσι τῶν χιλίων σατῆρων ἀποθανόντων ὁ πολιτευόμενος· διὸ καὶ ἔσθ' ὑποσιόντας αὐτῷ (ὅτι) τῇ τῶν χωρίων ὠνῇ, φοβεῖ καὶ ταράττει, καὶ πάντα τρόπον ἀφίστησιν· ἐγὼ, οἶμαι, δεῖ τὸ λευσιῖ· τὸ δὲ τεθνάναι τὸν ἄνθρωπον δεῖ· ἐγὼ δὲ ὅτε ἰχυρότερός εἰμι πρὸς τὸ τέχεσιν ἐρυμνοῖς προσβαλεῖν, ὅτε εὐμήχανος εἰσερπύσθαι, καὶ τὴν συμφορὰς ὀξυέστερον τὸν ἄνθρωπον· παρήσι δὲ, φατίτινες, ἑδείς ἑδέναι· οἱ γὰρ ὑπηρεταί, φύσει μὲν εἰσιν, οἵτινες εἰσι, νυνὶ δὲ καὶ πρὸς παράδειγμα ζῶσιν Ἀνδρόνικον, ὃς ὅτι τῷ τῷ ἐκκλησίαν ἀτιμοῦν ποροκατέζεται· τῷ μὲν ἔν εἰς ἡμᾶς αὐτῷ, λόγος ἑδείς· ὡς ἐγὼ καὶ χάριν εἰδέλω αὐτῷ, τῷ διὰ Θεὸν ἀτιμίαν δεχομένους ὡς μαρτύριον· ἀναμνήσθητε γὰρ ὑμεῖς, τίς ἡμῶν πρὸς ἐμέ, τὸν (εἰ καὶ) μηδὲν ἄλλο, ὅξ' ὀκνητῶν γηρόμενον· ἀπ' Εὐρυθένης τὸ καταγαγόντος Δωριέας εἰς Σπάρτην, μέχρι τὸ μὲν πατὴρ αἱ διαδοχαὶ ταῖς δημοσίαις ἐνεκολάφθησαν κύρβεσιν· ἄνθρωπος ἔσθ' ἔχων εἰπεῖν ὄνομα πάμπαν, ἀλλ' ἑδὲ πατὴρ, φησὶ, πλὴν ὅσον εἰκάσαι· ἀπὸ θυμοσκοπέας δὲ ὅτι τῷ ἡγεμονικῷ ἀπώλῃ ἀλάμμος· ὅτος ἔν τῷ ἐν πόλει λαμψρότητα τεταυμακῶς, αἰχμυρόσθω τοῖς ἐλλείμμασιν· ἀλλ' ἐγὼ γὰρ τὸ τὴν ἱερωσιῶν, καὶ τιμῆς ἐνεφορήδην, καὶ ἀτιμίας ἔσθ' ἐγευσάμην· νυνὶ δὲ ὅτ' ἂν ἡδεῖν τιμώμενος, ὅτε καταφρονέμενος ἄχθομαι· ἑδέτερον γὰρ αὐτῷ ἔτι παρὰ τὸ ποιῶντος εἰς ἐμέ δοκεῖ γίνεσθαι, ἀλλ' ἑκάτερον εἰς ἀναφορὰν τὸ Θεῷ· δι' ὅτι πάντα τολμῶν ὅτος ἄνθρωπος, ὡς ἑδὲν ὅτε λέγων, ὅτε πρῶτον παρεκίνησεν, ἄρδεις ἀφ' ὑμῶν, αὐτῷ διακηρύττεται τῷ Θεῷ, καὶ φωνῆς ἀφῆκεν ὅτι συνεσώτων καὶ ὁρίεσώτων ἀνθρώπων, αἱ αὐτίκα τὸ

πᾶσι (τάς) ἀπανταχῇ γῆς ἐκκλησίας ἀναγινωσκομένης ἀκούσας· τοιαῦτόν ἐστι φύσις ἀπαίδευτος ἐπειλημμένη δυνάμεως, τῇ κεφαλῇ τὸν ἡραρὸν ὀξυράσκειν ὀπχειρεῖ· ἔσω, ἐσωτάτῳ, κεφαλῇ τῇ φύσει, τῷ καιρῷ, ὀπκτιννύτω καὶ δείτῳ τῆς πολιτῆς ἐν τῇ βάλεται· ἡμῖν δὲ ὑπὲρ χειρὸς μένουσιν ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἐφ' ἧς ἡμεῖς ἔταξεν ὁ Θεός, ἀπηλλάχθαι μὲν τῆς κοινωνίας τῆς πονηρᾶς,

Ἀγνεῦσαι δ' ἀκοὰς βλασφημοσυῶν ἀλεγεινῆς· ἀπογνῶναι δὲ φρονασίας ἀδικημένων, ὀππλελογημένοις τῷ δήμῳ διὰ τῆς μάτῳ ὀπχειρήσεως· ὁ νῦν μέγας ἔχοντας ἡμεῖς καὶ πρὸς πέρας ποιῆσαι· νυνὶ δὲ ὀφειεμένα μὲν ὑμᾶς ὅτι τῶν ὀφθαλμῶν συμφύρας ποιήσαθ, ὅτι πολιτικῶς ἀρετῶς ἱερωτικῶς σωματικῶς (ξ), τὸ κλάθειν ἐπὶ τὰ ἀσύγκλωσσα· ὁ πάλαι ἡρόνος ἡγεγεγε ὅσον αὐτῷ ἱερέας τε καὶ κριτάς· καὶ τῶν Αἰγύπτιοι, καὶ τὸ Εὐβοίων ἔθνος, ἡρόνον συγχρόν ὑπὸ τῆς ἱερέων ἐβασιλεύθησαν· εἴτ' ἐπειδὴ, μοι δοκεῖ, τὸ θεῖον ἔργον ἀνδρωπίνως ἐφάττετο, διωκισεν ὁ Θεός ὅσον βίβας· καὶ ὁ μὲν, ἱερός, ὁ δὲ, ἡγεμονικός ἀπεδείχθη· ὅσον μὲν τῶν εἰς ὕλῳ ἐπέσχεψε, ὅσον δὲ, σωματικῶς ἐαυτῷ· τετάχεται δὲ οἱ μὲν, ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς (ο) εἶναι· τὸ δὲ καλὸν ἀπαιτεῖ παρ' ἀμφοῖν ὁ Θεός· τί ἔστι ἐπανάγωγος; τί δὲ σωματικῶς περὶ τὰ κεχωρισμένα παρὰ τῷ Θεῷ, ὅς ἐδὲ διοικεῖν ἡμᾶς, ἀλλὰ παραδιοικεῖν (π)

α-

(ξ) Τὸ προϊσθαι τῶν ἀδικημένων τὸν ἐπίσκοπον ἐπὶ τῶν πολιταρχῶν, ὅπερ οἱ μὲν Κυρηναῖοι ἀπῆλθον τὸν Συνέσιον, ὁ δὲ, ὡς δὴ δεινὸν ἐπὶ αὐτῷ ἀπεποιετο, ἐκ ἑστὶ πολιτικὴν ἀρετὴν (ἴσ. ἀρχήν.) ἱερωτικῶς συνάπτοντος, ὡς ἐδὲ διακρίνοντος, ἀλλὰ τῷ τὴν ψυχὴν τιθέντος ὑπὲρ τῶν προβάτων, ὡς καὶ ὁ Χρυσόστομος ὑπὲρ τῆς ἀμπελοῦς τῆς χήρας· καὶ ὁ Βασίλειος ὑπὲρ τῆς προσφυγέσης ὑπὸ τῆς ἱερέως τραπέζης γυναῖκα ἐποίησαν, καὶ ὁ Γεράρχης Νικόλαος ἀρπάσας ἐκ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς τὸ ξίφος. (ο) Οὐ μὴν ἀλλὰ κἀντῷ διδάσκειν (α, πρ. Τιμ. 3, 3, καὶ 4, 16. πρ. Τίτ. 1, 8.) τῷ δὲ διδάσκοντός ἐστι τάτε ἀλλὰ, ἔτι μὴν καὶ τὸ ἐλέγχειν τὰς ἀμαρτάνοντας. (α, πρ. Τιμ. 5, 20.) ὡς καὶ ὁ Ἀμβρόσιος ἐλεγε τὸν Βασίλειον Θεοδόσιον, καὶ ἄλλοι ἄλλως· τὸ δὲ ἐκ ἑστὶ τῶν τῆς ὕλης κακῶν ὀππλοῦσιν, ἀλλὰ τὴν ὕλην μᾶλλον τῆς κακίας ἀνκαθαίρειν· ἐδὲ γὰρ ὁ ἱατρός ξέρει καὶ πρὸς θεραπείαν τῆς τραύ-

ἀξιόις, ἔ τι γένοιτ' ἂν ἀδελιώτερον; πρὸς ἅτα σοι δεῖ; βιάδιζε παρὰ τὸν ὑπτροπεύοντα τῶν νόμων τὴ πολιτείαν. ἔ δεῖ σοί τι δεῖ; ἴδι παρὰ τὸν ἱερέα τὴ πόλεως. ἐχ ὡς ἐνταῦθ' ἐνὸν τὸ πάντως ὑπτυχεῖν, ἀλλ' ὡς ἐγὼ προθυμηθήσομαι· ἂν δ' ὑπ-
τρέπη τις ἡρεμῆν, τάχα ποτὲ καὶ διωθήσομαι· ἀμα ᾧ ἀποσρέ-
φεται τὴν ὕλιν, καὶ πρὸς Θεὸν ὑπσρέφεται. θεωρία τέλος ἔστιν ἱερωσιώης, μὴ ψευδομένης τὸ ὄνομα· θεωρία δὲ καὶ παῖσις, ὅσα
ἀξιόσι συγγίνεσθ'· ὁρμή μὲν ᾧ κίνησις παθήσεων· ἡδεμία (δὲ)
ἀπαθείς (ρ)· ἀλλὰ δεῖ κενὴν εἶναι παθῶν τὴν ψυχὴν τὴν μέλλου-
σαν ἔσεσθαι δοχεῖον θεῶ· μὴ καθαρθῇ ᾧ, φησί, καθαρθῇ ἐφά-
πτεσθαι, μὴ ἔ δεμιτὸν ἡ· χολάσατε καὶ γινώτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ
Θεός· χολῆς δὲ τῷ μετὰ Φιλοσοφίας ἱερατεύοντι· ἔ καταδι-
κάζω τὴ ὑπσκόπων ἐστὶ ἐν τοῖς παθήμασιν, ἀλλ' ἐμυτὸν εἰ-
δὼς μόλις εἰς θάτερον ὁρμήν, ἀγαμαι τὴ διωκμένων ἐκά-
τερα· ἐμοὶ διώκεις ὅσα ἐστὶ δυσὶ κυρίοις δελεῦν· εἰ δ' εἰσὶ τινες,
οἱ μηδὲν ὑπὸ τὴ συγκαταβάσεως βλάπτονται, διώκοντο ἂν καὶ
ἱερεῖς, καὶ πόλεως πρὸς αὐτῶν. ἀκτὶς ἡλίου καὶ ὁμιλήσῃ βορ-
βόρῳ, μένει καθαρά καὶ ἀμόλυντος· ἐγὼ δὲ ταῦτ' οὗτο παθῶν,
πηγῶν καὶ θαλάττης δεήσομαι· καὶ εἰ διωκτὸν ἔω ἀγγέλω (σ)
πλεῖν

ματος χρώμενος ἀπολαύει τῆς προσερχῆς. (π) Διοικεῖν ἐστὶ τὰ οἰκῆτα ἐνε-
ργεῖν, παραδιοικεῖν δὲ τὰ ἀλλότρια· καίτοι τὸ προῖσθαι τῶν ἀδικημένων,
ἐκ ἀλλότριοις Εἰσκόπος· (ρ) ὁρμή δὴλ· ἡ ἐκ κίνησις ὅλη ἡ σῶματος μεταβατικῶς,
ἡ ἀμεταβάτως κατ' ἐνεργειαν τῶν σωματικῶν μελῶν καὶ αἰσθήσεων, ἡ πα-
θῶν, ἡ μίαις γένεσις. (σ) Οὐχ ὡς ἀδύνατον ἐν ἀγγέλω πλεῖν ἢ τριάκον-
τα χρόνους ἐνανθρωπήσαντι μηδὲν ἀπολαῦσαι τῶν τῆς ὕλης κακῶν, παρὰ τῶτο
κατέβη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ ἄνθρωποι εὐρέθησαν ἀμεμπτοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ
(Γέν. 6, 9. καὶ 17, 1. Γέν. 2, 3. Λευ. 1, 6.) πολλῶ μᾶλλον εὐχρέστησεν
ἂν ἄγγελος ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐνανθρωπήσας· ἀλλ' ὡς ἀδύνατον ἐν κτιστῇ φύ-
σει θεωρεῖν τὸ κτιστὸν, καὶ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν θείας φύσεως ποιῆσαι κοι-
νονόν· ὁ γὰρ Θεὸς λόγος διὰ τῶτο ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα Θεὸν τὸν ἄν-
θρωπον ἀπεργάσῃ, ἄγγελος δὲ καθ' ὑπόθεσιν ἐνανθρωπήσας ἄγγελον ἐν
ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον, ἐχὶ δὲ καὶ Θεὸν μὴ ὡς αὐτὸς Θεός· καὶ ἄλλως δὲ, τὸν

πλεῖν ἢ τριάκοντα ἐνιαυτοὺς ἐνανθρωπήσαντι (τ) μηδὲν ὑπολαύ-
σαι τῆς τ' ὕλης κακῆς εἰς προσάδειαν, τί δὲ καταβῶναι τὸν
ἱὸν τοῦ Θεοῦ; ἀλλ' ἔστι σφισία δυνάμεως, ὁμιλῶντα τοῖς χείρο-
σι μένιν ὑπὸ τ' φύσεως, καὶ μηδένα τρόπον παθαίνεσθαι· τῆτο
Θεοῦ μὲν ὕμνος δεῖν, ἀνθρώπῳ δὲ παραίτησις γίνεται διευλάβη-
μένῳ τ' φύσεως αὐτῇ τὴν ἀδένειαν. καὶ τέτθς ὑμῖν ἐγὼ εἶμι ὁ-
ρῶς σωέσσομαι· ἢ μὲν τότε κρίνειν κακῆς ἐμαυτὸν ἀφαιρήσομαι,
ὥς ὅταν εἴη κατιόντα, μὴ κατιέναι, τῷτ' ἔστι διὰ τ' τυχεύτης ἐ-
πιπροφῆς ἀγαθόν τι μέγα ποιεῖν· ἔτω καὶ ὁ Θεὸς πολιτεύε-
ται (υ)· τὸ προσετιθέμεναι δὲ δεῖ τὸ δεινόν, ἢ μήτε Θεοῦ φύσις
ἀνέχεται (φ), μήτε ὅστις ἐαυτὸν ἀπευδῶναι πρὸς τὸν Θεόν. εἰ
γέγονα λεημάτων ἢ κτημάτων ὑπμελής, εἰ σωίξέ μοι λογι-
σμός δεχομένῳ τ' κατ' ἡμέραν, ἢ τ' κατ' ἔτος δαπάνης, εἴτα ἐν
τοῖς ὑμετέροισι τοῖς χρόνοις φέδομαι, ἀλαζών εἰμι καὶ οὐκ ἀξιῶ συγ-
γνώσκειν· εἰ δὲ ἀμελήσας τῆς οἰκίας προτέρων, τῇ καὶ νῦν ἐ-
νεργείᾳ συνετάξα τὴν ζωὴν, τί δεινόν εἰ τῆς ἴσων ὑμᾶς ἀξιῶ;
ἀλλ' ἐπεὶ τέτοις ὑμᾶς οὐκ ἀρέσκομαι, ὥς ὄντων ἐτέρων, οἱ δύ-
ναιται καὶ ταῦτόν ἐν ἀμφοῖν εὖ διαγίνεσθαι, ἔξεσι βαλεύσαθαι τὸ
λῶρον τῇ τε πόλει, καὶ ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ μοί. οὐκ εἴδομαι
τὴν ἱερωσιάν· μήποτε διωχθεὶς τοσούτον Ἀνδρόνικος! ἀλ-
λ' ὥστε

κατ' εἰκόνα Θεοῦ ποιηθέντα καὶ χειρὶ Θεοῦ πλασθέντα, καίτοι τῇ πρώτῃ συν-
τελεσθέντα, ἔθενός ἦν ἀλλ' ἢ τοῦ πλάσαντος αὐτὸν ἀναπλάσαι, εἴ γε ἡ μὲν ἀνά-
πλασις τιμιωτέρα πολλῶν τῆς πλάσεως, κτίσμα δὲ ἐδὲ πλάττειν τὴν ἀρχὴν
ἔχ' ὅπως καὶ ἀναπλάττειν πέφυκε. (τ) Ἐν ἀλλ. συνανθρωπεύσαντι

(υ) Ἀντι τοῦ, ἐπολιτεύσατο· ὁ γὰρ Θεὸς λόγος ἐνανθρωπήσας μέχρι
τοσούτου τοῖς ἀνθρώποις συνανεγράφη, μέχθς καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῶν κα-
τεργάσατο· ἐποτέ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν πρὸς τῆς ἀναλήψεως ἐδὲ τοῖς
Ἀποστόλοις αὐτοῖς σωματικῶς διὰ παντός συνανεγρέφετο. (φ) Ἀλλ' ἐ
κατ' τὸν αὐτὸν λόγον· ἐδὲ γὰρ καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φύσις καὶ τὴν ἐαυτὸν πρὸς
τὸν Θεὸν ἀπευδύνοντος ὥς δῆθεν ἀπὸ τῆς συγκαταβάσεως βλαπτομένη ἐκ
ἀνέχεται, ἀλλὰ κατ' ἕτερον λόγον· εἰ γὰρ ἀπὸς ἡλίας καὶ κατ' ἐπὶ ὁμιλῶσα
βορβόρῳ ἐδὲν ἦτον μένει καθαρά καὶ ἀμόλυντος, πολλῶν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ φύσις.

λ' ὥστερ' ἂν φιλόσοφοι ἐγρόμιον δημόσιος, ἂν θεωροσκοπίας
 ἐπεδέμιον, ἂν διδασκαλείον ὠροίξαι, καὶ ἂν ἥττον ὠτε καὶ εἰ-
 μιον φιλόσοφος· ἔτως ἂν ἱερεὺς δημόσιος εἶναι βάλωμαι· ἔχ' ἅ-
 πας ἅπαντα δυνάται· ἐγὼ συγγρόμιος ἐμαυτῷ, καὶ διὰ τῷ
 Θεῷ, καταβάς ὑπὸ θεωρίας, δυνάμαι σωσσίας ἐκ ἀρχή-
 σης ποιῶντες πρὸς ἕνα καὶ δύο· καὶ ἂν τέττες ἀγελαίαι, ἀλλ' ἂν
 τινες εἶεν, ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ ἀγωγῆς εὐτυχίσαντες,
 ὥστε νῦν τεθρυμακέναι πρὸ σώματος· ἀλλὰ καὶ διὰ πολλῶν παγα-
 μάτων ἀπτόμιος μετὰ τ' ἐμαυτῷ ῥασιώνης, γρόμιον ἂν τῷ και-
 ρῷ χησίμιος· καταχωννύμιος δὲ ὑπ' αὐτῷ, ἐμαυτῷ τε ἐπ-
 λήσιμων εἰμι, καὶ τῷ παγαμάτων ζημίαν ποιῶ· ἐ γάρ ἐστι με-
 σῶντα καλῶς τι ποιῶν· ἀλλ' ὁ μὴ πάση τῇ γνώμῃ δεδογμένα
 ποιῶν, ἄδυμος ἔρχεται πρὸς τὴν παῖξιν, ἥς παροσῶμαι δεῖ.
 ὅσις δὲ πρὸς μὲν χολίῳ ἀνοικεῖως ἔχει, καὶ ἐκ ἔστιν ὅπως τῷ
 χολάζοντι χησάτω, αὐτὸ δὲ τὸ πᾶν ὅσπερ ἐστὶ (χ) δημωφελέ-
 σατος ἄνθρωπος, πολυχωροτάτη ψυχὴ τῷς ἀπάντων ἀρχῶσα
 φροντίσιν, ὅστις ἐπειδὴ πέφυκεν ἔτω, καὶ βάλεται, ὁ τοιοῦτος
 καὶ χάριν εἰδείη τῷς ἐλκῆσαι αὐτὸν ἐφ' ἑαυτὰς παρῖσάτεσιν·
 παρῖσται τῷ αὐτῷ τῇ φύσει χαρίζονται· καὶ μέγιστον εἰς τὸ κα-
 τορθεῖν ἐφάδισιν ἢ φιλία καὶ παγαμάτων· ὁ δὲ αὐτοῦ ἂν ἅπαντι
 ἡμῶν ὁ λυσιτελέσατος ἄνθρωπος, καὶ ἀνταρετέος ἡμῶν, οἱ μόνοι
 μόλις σωζόμεθα. τί κεκράγατε; ἐ δὲ ὅτι μήπω γέγονεν, ἄ-
 ξιόν ἐστι μηδὲ νῦν γῆρας· πολλὰ τῷ δέοντι ὁ χεῖνος ὁ δὲ
 καὶ διωρδῶσατο· ἔχ' ἅπαντα πρὸς παράδειγμα γίνεται· καὶ τῷ
 γῆρομένων ἕκαστον ἀρχίῳ ἔχει, καὶ πᾶν γῆρας μήπω γῆρομιον
 ἔστω· ἀξιωτέρον ἐστι παροτιμηθῆναι τ' σωτηρίας τὸ χησίμιον· ἡ-
 μῖς ἀρχίῳ δῶμιον ἔδει βελτίονι· ἀνταρετέος ἂν ἡμῶν, ἢ με-
 σῶν ἡμῶν ἀρετέος (ψ), πάντως δὲ ἀρετέος ὁ ἄνθρωπος· ὅστις ἂν

ἢ,

(χ) Ἐστὶ δὲ ὁ τοιοῦτος αὐτὸ τὸ πᾶν, ὅπερ ἐστὶν ὁ δημωφελέσατος ἄνθρω-
 πος· ἢ ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πᾶν, τὸ ἐστὶν δημωφελέσατος ἄνθρωπος. (ψ) Τὸ

ἢ, πάντως ἐμὲ τὰ πολιτικά μακρῶ φανέται σοφώτερος, καὶ δυνήσεται τὰ δύσωνα ταῦτ' ἀνδρώπια ὑπὲρ ὑμῶν ἔξομιλεῖν καὶ μεταχειρίζεσθαι. σέκουμι εἰ μήπω δοκεῖ, τῆτο μὲν εἰσαυθις ἀναβώμεθα· ἔξέσαι ᾗ ὑπὲρ αὐτῆ καὶ μόνας καὶ μετ' ἀλλήλων βαλεύσαδαι· νυνὶ δὲ οἷς τὸ σινέδριον μετήλθε τῷ Ἀνδρονίκῳ μανίαν, ἀκέσατε.

Πρὸς τὸς Ἐπισκόπους. 58.

Ἀνδρόνικον τὸν Βερονικέα, τὸν κακῇ Πενταπόλεως μοίρῃ (α) καὶ φῶτα, καὶ τραφέντα, καὶ αὐξηθέντα, καὶ τῷ ἀρχίῳ τ' ἐνεγκέσης αὐτὸν (β) ὠνησάμενον, μήτε ὑγέσθω τις, μήτε καλείτω Χριστιανόν· ἀλλ' ὡς ἀλιτήριος ὢν ἔθεθ', πάσης ἐκκλησίας ἀπεληλάσθω πανέσιος· ἐδὲ ὅ,τι γέγονε Πενταπόλεως ἐσχάτη πληγὴ, μετὰ σεισμόν, μετὰ ἀκρίδα, μετὰ λιμόν, μετὰ πῦρ, μετὰ πόλεμον, ἐπεξελθὼν ἀκριβῶς τοῖς ὀκείνων ἐγκαταλείμμασιν, ἄτοπα κολασηρίων ὀργάνων γένῃ καὶ χήματα πρῶτος εἰς τῷ χώρῳ εἰσενεγκών· εἰη δὲ εἰπῆν, ὅτι ὁ μόνος ληιστὴρ δακτυλήθραν, καὶ ποδοσφάβῳ, καὶ πιεσῆριον, καὶ ῥινολαβίδα, καὶ ὠτάλξαν, καὶ χαίλοσφριον, ὧν οἱ προλαβόντες τῷ πατρὶν τε καὶ τὴν θείαν, καὶ τῷ πολέμῳ προαπολόμφοι, παρὰ τῆς κακῆς πρὶς τῶν ἐπισωθέντων ἐμακαρίσθησαν· ἀλλ' ὅτι πρῶτος παρ' ὑμῖν, καὶ μόνος ἔργῳ καὶ λόγῳ τὸν Χριστὸν ἐβλασφήμησεν· ἔργῳ μὲν, ἀφ' ὃ τῇ θύρᾳ τ' ἐκκλησίας προσεπαττάλευσεν αὐτῇ διατάγματα, τοῖς μὲν ὑπ' αὐτῆ παρανομημένοις, τ' ἀσύλῃ τραπέζῃς ἀποκλείων τὴν ἐκεταίαν, ἀνατεινόμενος δὲ τοῖς ἱερῶσι ἔθεθ' ταῦτα, ἃ καὶ Φάλαρις ὁ Ἀκραγαντίνος, καὶ Κεφρὴν ὁ Αἰγυ-

μεθ' ἡμῶν διπλὴν ἔχει τὸν νῦν· ἢ καὶ μετὰ τῆς ἐμῆς ψήφου αἰρετέος, ἢ, ὁ μᾶλλον, ἵνα ὤμεν ἐκάτεροι Γερματεύοντες, ὁ μὲν, δημοσίᾳ, ἐγὼ δὲ, ἰδίᾳ.

(α) Ἐπὶ δυσυχίᾳ καὶ συμφορᾷ τῆς πόλεως. (β) Ἀπειρημένον ἐν πατρι-

γύπτιος (γ), καὶ Σενναχιρείμ (δ) ὁ Βαβυλώνιος ᾤκησεν, ὁ πέμψας εἰς Γερουσαλήμ εἶδο ὀνειδιῶντας Ἐζεκία καὶ τῷ Θεῷ. ὁκείνῳ ἐγὼ τὴν ἡμέραν ἐνώσχενται φημι τὸν δεύτερον σαυρὸν ἔθε· ὅτι ἡδ' ὀνειδισμῷ ἔχρισεν τὸ λοιδορον ὁκείνο βιβλίον ἀπὸ τῆς ἱερᾶς θύρας ὁκρέματο. καὶ ταῦτα ἐπαῖδεν ἡλιος, καὶ ἀνέγνωσαν ἄνθρωποι, ἡ Τιβερίη Κλαυδία τὴν πολιτείαν ὀπτροπεύοντος, ἀφ' ἧς Πιλάτος ὅτι τὴν Ἰουδαίων ἡγεμονίαν ἐσάλη, ἀλλὰ τὴν εὐσεβῆς Θεοδοσίᾳ ἡγεῖας τὰ σκήπτρα Ῥωμαίων ἐχέσσης, ἀφ' ἧς ἔλαθεν Ἀνδρόνικος ἐαυτῷ μνησεύσας ἀρχὴν ὑπὸ τῷ Πιλάτῳ φρονήματι. γέλως ἦν τοῖς παρῖσι τῷ ἑτεροδόξῳ τὰ ῥήματα, καὶ ἀπὸ Ἰουδαίῳ τὰ παραγεγραμμένα τῷ σαυρῷ ἔχρισεν· καὶ τοι τὸ ὀπρηγμα ἔχρισεν γεγονὸς ὑπὸ γνώμης ἐκ εὐσεβῆς, σεμνὸν ἦν ὅτι λέξεως, δι' ἧς βασιλεὺς ὁ Χριστὸς ἐκκηρύττετο· ἐνταῦθα δὲ ἡ γλῶττα τῇ γνώμῃ σιωέβαινε. τὰ δὲ δὴ μετὰ ταῦτα Ῥωμῶν ἐσηλιτευμένων (ε) βαρύτερα. ἐπειδὴ ἡδ' ἦν τινα κατ' ἐχθρῶν ὀφάσιν εὐράμηνος· ἐχθρα δὲ ἦν αὐτοῖς, ὅτι γάμος ὁ μὲν, ἐσπᾶδαζεν, ὁ δὲ, ὁκώλυνεν· ὁκείνοις αὐτὸν τοῖς ὀπτροπαίοις κολασηρίοις ἡκίζετο, ἀλλὰ μὴ παραδοδεῖν τῇ διδοχῇ ἔχρουν, μετ' αὐτῶν δὲ ὥσπερ ἡρξάτο, παύσασθαι, καὶ γένοιτο τοῖς μετ' ἡμᾶς ἀκοὴ ταῦτα τὴν ἡγεμονίας Ἀνδρόνικου σιωδήματα. ἐπειδὴ ἦν ἀνὴρ εὐχρηής, ἐκ ἀδικῶν, ἀλλ' ἀτυχῶν ἐπ' αὐτοῖς κατετέινετο, καὶ ταῦτα τὸ τὴν μεσημβρίας ἐδράτο σαθερώτατον, ἵν' ὑπὸ μόνοις μάρτυσι τοῖς δημίσις ὀπλοῖτο, καὶ τὴν ὀκκλησίαν ἐγὼ γινομένῳ αὐτῷ συμπαθῇ, κατ' ἄλλο μὲν ἔδεν, ὅτι δὲ μαδόντες εὐθύς ὡς εἴχομεν ὀξεδράμομεν, ἐφ' ᾧ παρακαλιζῆσαι καὶ σιωδιενέγκαι τὴν συμφορὰν, λυττᾶ πρὸς τὴν ἀκοήν, εἰς τὸ ὀπσκοπος ὢν ἐλεῆσαι τετόλμηκεν ἄνθρωπον.

Σρω-

ώτας τῆς κατείδος ἀρχεῖν. ἐπισ. 72. (γ) Ἡρόδ. ἐν Εὐτέρῃ. τῶν Αἰγυπτίων πᾶσαν κατηγορεῖ κακότητα. (δ) Ἡσ. αἰ. 36. 13.

(ε) Τῶν τῆς αὐτοῦ πρᾶξις ἀποκλειόντων τὴν ἡμετέραν.

δρωπον ἀπειχθιμένον αὐτῷ· καὶ πολλὰ καὶ παράνομα νεανιευ-
σάμενος· ἔδραсутάτε τῷ ὑπηρετῷ Θόαντος αὐτὸν ἐρεθίζον-
τος, ὃ καί ποτε πρὸς τὰς δημοσίας συμφορὰς ὀργάνῳ, πέρας ἐ-
πέθηκε τῇ μανίᾳ τὴν ἀδωτοτάτῃ φωνῇ εἰπὼν, ὅτι μάτῳ ὅπῃ
τὴν ἐκκλησίαν ἤλπισε, καὶ ἑδείς ἂν ὄξαιρεθείη τῷ Ἀνδρόνικῳ
χειρῶν, ἢ δ' ἂν εἴ τις τὸν πόδα κρατήσκειν αὐτὸν ἔχρισεν. ταύτῃ
ἀπαυδῶν γνῶμη καὶ γλώττῃ τρις ἀνεφθέγγετο τὴν φωνήν·
μεθ' ἣν ἐκείτι νεφεληγερέτης ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ὥσπερ μέλος ἀνιά-
τως ἔχον ὑπεκοπτός ἡμῶν, ἵνα μὴ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ τὸ ὑγιανόν
συμφερίῃται· ὃ καὶ μολυσμὸς διαδόσιμος γίνεται, καὶ ὃ δίγνω-
σιν ἀναγὰς, ὑπαλαμῖναι τ' ὡς οὐροπῆς· δεῖ δὲ εἶναι καὶ γνῶμη καὶ σώμα-
τι καθαρὰς τῷ Θεῷ. ὅπῃ τέτοις ἡ Πτολεμαῖδος ἐκκλησία
τάδε πρὸς τὰς ἀπανταχῇ γῆς ἑαυτῆς ἀδελφὰς διατάττεται.
Ἀνδρόνικῳ καὶ τοῖς αὐτοῖς, Θόαντι καὶ τοῖς αὐτοῖς μηδὲν ἀνοιγνύσθω
τέμενος· ἔστι Θεῷ· ἅπας αὐτοῖς ἱερὸς ὑπακχεῖσθω, καὶ σηκὸς καὶ
πρίβολος. ἐκ ἑστὶ τῷ διαβόλῳ μέρος ἐν παραδείσῳ, ὃς καὶ
λάτρη διαδύς (ζ), ὄξαιρεύεται. παραινῶ μὲν ἐν ἰδιώτῃ παν-
τὶ καὶ ἄρχοντι, μήτε ὁμωρόφιον αὐτῷ, μήτε ὁμοτράπεζον γί-
νεσθαι· ἱερῶσι δὲ διαφερόντως· οἱ μήτε ζῶντας αὐτοῖς προσερεῖ-
σι, μήτε τελευτήσαντας συμποσώμεσθαι. εἰ δέ τις ὡς μικρο-
πολίτην ὑπεκυβάλῃ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ δέξεται ὅσο ὑπεκ-
θήκεται αὐτῆς, ὡς ἐκ ἀνάγκῃ τῇ πένητι πέσει, ἴσως χρίσας
τὴν ἐκκλησίαν, ἣν μίαν ὁ Χριστὸς εἶναι βέλεται. ὁ δὲ τοιοῦτος,
εἴτε λευίτης (η) εἶναι, εἴτε ὑπερβύτερος, εἴτε ὑπίσκοπος, παρ' ἡ-
μῶν ἐν Ἀνδρόνικῳ μοῖρα τετάσσεται, καὶ ἔτε ἐμβαλεῖται αὐτῷ δε-
ξιάν, ἔτε ὑπὸ τ' αὐτῆς ποτε σιτησάμεθα· πολλὰ δὲ δεήσομεν

κοι-

(ζ) Ἐπὶ ἀπάτῃ τῶν προπατόρων. Σὺ δέ μοι σημειῶσαι ὅποιος ἦν ὁ ἀπο-
εισμός τῆς ἐκκλησίας τὸ πάλαι, καὶ ποῖος ὁ μετὰ ταῦτα. ἰστέον δὲ ὅτι
ὁ Ἀνδρόνικος μετάνοιαν προσποιησάμενος (ὅρα ἐπισ. 87.) ἐπέχε τῶς ταῦ-
τα τὰ γράμματα· ψευδόμενος δ' ἐπειτα, καὶ ἕτερα κατ' ἑαυτὸν γράφει
καὶ παρεσκεύασεν· ὅρα ἐπισ. 72. καὶ 79. (η) Διάκονος.

κοινωνῆσαι τ' ὑπορρήτη τελετῆς, τοῖς ἐδελήσασιν ἔχειν μερίδα μετὰ Ἀνδρονίκῃ καὶ Θόαντος.

Ἀνυσίῳ. 59.

Ὡς Δέδωκα τὴν ὑπερολίαν, εἰ καὶ φιλόσοφος ὄντι τὴν ψυχῇ, ἀλλὰ ῥήτωρ τὴν τέχνῃ. ἕως μὲν ἔν Ἀνυσίῳ τε παρὶν, καὶ Πεντάπολιν ὧς, ἔτι παρ' ἡμῖν ταύτῃ ἐργάζεται. ἐπεὶ δὲ ὁ μετὰ σὲ χρόνος τοῖς πολεμίοις ἡμᾶς ὑποδόμῃμος, δικῶς εἰρῶν ἐποίησεν, ἔγνωκε πλεῖν εἰς ἑτέραν ἀγορᾶν, ὅπου γλῶττα ὠνιος, τὸ ῥητόρων ἀγώγιμον, τὸν ῥήτορα γνώριμον ποιῇ. μνήσυστον αὐτῷ φίλῃν ἀνδρὸς λαχόντος ἄρχειν ἔθνων. καὶ, ναὶ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν αὐτῆς τὴν χάριν, αἰσεταιῖ σοι τὴν χάριν, ὅταν ἐπανήκῃ μετὰ τὴν πείραν.

*) Αὐξεντίῳ. 60.

Ἦν χάψωμά σε φιλίας ἀδικημένης, καὶ Θεῶν, καὶ δαίμων ἀνδρῶν δικαζόντων, ἀπάσαις ἀρήσω. τίς γὰρ παρενθήκη (α) σοι γέγονα τ' περ;

*) Ο' ἀδελφός Ε' Συνεσίς διαφερόμενος, καίτοι παρὰ γνώμην Συνεσίς, τῷ Ε' Αὐξεντίῳ φίλῳ Σαββατίῳ ὑπὲρ Ε' Φωτίς, ἐδὲ ὑπὸ Αὐξεντίῳ κωλυόμενος ἐπαύετο. ὁ γὰρ Συνέσιος προκληθεὶς εἰς διαλασγὴν τυχὸν τῶν διαφερομένων, καὶ εἰς μαρτυρίαν ὧν ἐκατέρωσιν οὐνοῖδε, τὸ μὲν πρῶτον, ἀπήντησε, νέος τε ὧν καὶ λαϊκὸς καὶ τῷ δικολογεῖν φιλότιμος. τῆς δὲ διαφορᾶς μετὰ χρόνον, ὡς ἔοικεν, ἀνακινήσεως, προκληθεὶς πάλιν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, τὴν πρόκλησιν ἐπροσῆκατο, γῆρας τε ἀφιλότιμον προβαλλόμενος, καὶ ὡς εἴη ἀπειρημένον ἱερῶσι μαρτυρεῖν ἐν δίκαις, ὡς περὶ καὶ δικολογεῖν. Ἐπὶ τέτοις ὑπομνήσας τὸν Αὐξεντίον ὁ Συνέσιος, ὧν ἐκεῖνα ἐν νεότητι ἐκοινώνησε, προφῶν, λέγων, καὶ πριδείας, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει διατελεῖς, ἡξίς αὐτὸν ἐκεῖνα μᾶλλον ἡγεῖσθαι ἀρετώτερα, ἢ ἐν αἰδεσιμώτερα, ἢ τὰς Ε' Σαββατίς δίκας ὥς τε, φημι, Συνεσίῳ φιλιάζειν μᾶλλον δι' ἐκεῖνα τὰ σφίσι κοινὰ, ἢ ἀπεχθάνεσθαι διὰ τὰς ἑτέρων διαφορὰς, ὧν ἐδὲν κοινὸν Αὐξεντίῳ καὶ Συνεσίῳ. (α) Προθήκη.

πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσμενεῖας· ἐπειδὴ ᾧ ὁκαῖνος, ἔδ' ἐμοὶ δο-
κῶν, ἐπολιτεύετο κτ' Σαββατίῃ τῷ μακαρίτῃ Φάω, σὺ δὲ αὐ-
τὸν, λέγων, σὺκ' ἔπειδες, ἔτρεφας ἐπ' ἐμέ τῷ ὀργῇ, καὶ ἐποί-
εις κακὸν ὅσον ἡδυνῶ. καὶ γὰρ, τότε ᾧ ὄξω, ἐδεξάμην τῷ
παράκλησιν τ' διαφορᾶς· νυνὶ δὲ ὅτε ἔξεις, ἔτε βέλομαι· ἡ-
τὲ ᾧ ἡλικία καλῶς ποῖστα μαραινέ μοι τὸ φιλότιμον· καὶ ἱε-
ροῖ, φασὶ, νόμοι κωλύουσιν. ἅμα δὲ ὑπομιμνήσκομαι καὶ κοινῶν
τροφῶν, καὶ παιδείας, καὶ τ' ὅν Κυρήνη διατρεῖβῃς, ἃ καὶ νομίσαι
τῆς Σαββατίᾳ δικῶ ἰχυρότερα. ἄρχῃ δὲ φιλίας ἀγαθῶ παράγ-
ματος, καὶ χαῖρε παρ' ἐμῶ ζήμιαν ἡγεμένον τὸν καλόν, ὃν ἐσιώ-
πησα, πῶς οἶμαι· καὶ τότε δακνόμενος, ἀλλ' ἐνεκαρτέρουν, ὡς αἰ-
όν τε· τοῖστέον δὲ τὸ διαφιλοτιμεῖσθαι κακόν (α).

Πυλαιμένει. βι.

Δάπιδά μεγάλην τῆς Αἰγυπτίων, ἔχ' οἶαν ὑποβεβλήσθαι σρω-
μνῇ, ἀλλ' οἶαν αὐτὴν εἶναι καὶ μόνην σρωμνὴν, Ἀΐσιος ὁ τα-
χυλάφος ἰδὼν, ἤτησε παρ' ἡμῶν, ὅπηνίκα με πρὸ τῆς μεγά-
λων ἀρχείων ἔδει καθεύδειν. ταύτην ὑπεχόμην ὄξω ὑπολεί-
ψειν αὐτῷ δῶρον· καὶ ᾧ ἦν πρὸς τὴν Θερμῶ χιόνα παραβαλ-
λόμενον τοιαῦτα χαρίζεσθαι. νυνὶ ἔν' ὁκέμῃ· τότε ᾧ ἐ κα-
τέλιπον· σὺ δὲ δώσεις αὐτῷ, μετὰ τ' ὑπολογίας, ἡς αὐτὸς ἔστη
μάρτυς, ἂν ὑπομνησθῇς τ' καιρῶν, καὶ πρὸς τ', (καὶ) κατ' ἐς ἀνεχώ-
ρησεν τ' ἄσπεος. ἔσειεν ὁ Θεὸς τ' ἡμέρας πολλάκις· καὶ πρὸς ἱκετη-
ρίας ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, πρηνεῖς οἱ πλείους· τὸ ᾧ ἔδαφος ἐκρά-
δαίνετο. ὅν ᾧ νομίσας, ἐγὼ τὴν θάλατταν τ' γῆς ἀσφαλέσει-
ρον

(α) Τὸ γὰρ ἐπιδεικτικῶς, εἴτ' ἐν φιλονεικίᾳ διαμάχεσθαι, ὅπερ προκλη-
θεὶς ἐποίησεν ὁ Συνέσιος συνηγορήσας τῷ Ἀδελφῷ κτ' Σαββατίῃ, ψυ-
κτικὸν ἐγένετο τῆς ἐκατέρωθεν πρὸς ἀλλήλους φιλίας, Αἰξεντίᾳ λέγω καὶ Συ-
νεσίᾳ. Τὸ δὲ ἀρχῇ φιλίας ἀλλοι ἔχουσιν γράφουσι.

ρον ἔ τὸ πέλαγος, κατατείνω δρόμον ὁπὶ τὸν λιμένα, μηδενὶ λόγον δὲς, ὅτι μὴ τῷ μακαρίτῃ Φωτίῳ, ἔ τῶτον πόρρωθεν ἐγκραγών, ἔ τῇ χειρὶ σημήνας, ὅτι οἰχήσομαι. ὁ δὲ, Αὐρηλιανὸν φίλον ἄνδρα ἔ ὑπατον ἀφείς ἀπορσαύδητον, ἀπολελόγηται πῶς τῷ αὐτῷ πρὸς τὸν ὑπηρέτην Ἀΐεριον. τότε μὲν ἔτως ἐγένετο· εἰ δὲ μετὰ τὴν ἐμὴν ἐκείθεν ἀποδημίαν τρίτον τετὸν ἐσλὸν ἢ ναῦς εἰς τὰπὶ Θράκης χωρία ἐέλ्लεται, ἀλλὰ νῦν πρῶτον ὑπ' ἐμῆ ἐέλ्लεται. νῦν ὅτε πρῶτον ἔξεσιν, ἀποδίδωμι διὰ σῶ τὸ χεῖος. χάρισά μοι τὸν ἄνθρωπον ὄξευρών· τῆνομα μὲν δὴ ἔ τὸ ὀπτήδευμα φθάνω δηλώσας· ἀλλὰ δεῖ πλείω ἀφοδεῖναι γνωρίσματα· γένοιτο ᾧ ἄντις ὁμώνυμος ἔ ὁμότεχνος· χαλεπῶς δὲ ἅπαντα ταῦτῳ συγκυρεῖ· ἀλλὰ γένοιτο ᾧ ἂν ἐν τῷ χεῖον. Σύρος τὸ γένος, μέλας τὸ χεῶμα, τὸ πρόσωπον ἰχνός, τὸ μέγεθος μέτριος, οἰκεῖ παρὰ τὴν βασιλικὴν οἰκίαν, ἔ τὴν δημοσίαν, ἀλλὰ τὴν κατόπιν αὐτῆς, ἣτις Ἀβλαβίς μὲν πρῶτερον ἦν, νῦν δὲ Πλακιδίας ὅτι τ' τοῖν βασιλέοις ἀδελφῆς. εἰ δὲ μετόκησε· γινόμενον γάρ· σὺ δὲ ἀλλὰ Μάρκον ζητήσεις φανερώτατον ἄνδρα, τὸν ἐκ τ' ὑπάρχει τάξεως· ἔτος ἦν τότε τ' συμμορίας ἀρχων τῷ ταχυρῆφων τ' τὸν Ἀΐεριον ἐχέσης. εὐρήσεις ἂν διὰ Μάρκου τὴν συμμορίαν, ἥς ἐστὶ Ἀΐεριος ἑκατος, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τρίτος, ἢ τέταρτος· νυνὶ δὲ καὶ πρῶτος εἶναι. τέτω δώσεις τὴν παχεῖαν ταύτην δάπιδαν, ἔ πρὸς αὐτὸν ἐρεῖς, ἅττα ἡμεῖς πῶς ἔ χεῖον πρὸς σέ· εἰ δὲ βέλει, ἔ τὴν ὀπτολίαν αὐτῷ ἀναγνώσῃ· χολίῳ ᾧ ἡμῖν ὁ πόλεμος ἔ δίδωσι, ἔ ἔ πρὸς ἐκείνον ὀπτεῖλαι· εἶναι δὲ δικαίως, ἐδὲν ἴσως κωλύει· μήποτε τοσάτον διωγθεῖν τὰ ὄπλα.

*) Τῷ ἡγεμόνι. 62.

Μισθὸς ἀρετῆς ἔπαινος, ὃν εἰσφέρειν Μαρχελλίνῳ τῷ λαμπροτάτῳ, νῦν ὅτε πέπαυται τ' ἀρχῆς, νῦν ὅτε χολάζει κο-

*) Ἐΐδος ἦν, ὡς ἔοικε, τὸς τῶν πόλεων ἀρχοντας, τῆς ἀρχῆς πεπαυμένος λαμβάνειν παρ' ἧς ἤρξαν πόλεως μαρτυρίαν εὐνομίας, ἵνα ἔχωσιν ἐκ τῆς ἔ εἰς μείζονα ἀρχὴν προσαναβαίνειν.

λακείας ἀπάσης ὑπόνοια. ὅστις παραλαβὼν πολεμυμένας τὰς πόλεις ἔξωθεν μὲν, ὑπὸ πλήθους καὶ μανίας βαρβαρικής, ἔνδοθεν δὲ, ὑπὸ στρατιωτικῆς ἀταξίας καὶ τῇ τῆς ταξιαρχῶν πλεονεξίας, ὥσπερ Θεὸς ὁφθαλμοί, μάχῃ μὲν μίαν ἔδο πολεμίας, ὁπμειλεία δὲ καθήμερινῇ ἔδο ὑπηκόους σωφρονεσέμεν ἐποίησε· καὶ παρ-σκεύατεν ἀπ' ἀμφοῖν τῆς δεινῶν εἰρήνῃ τὰς πόλεις. ὑπερεῖ-δε κερδῶν, ἃ δοκεῖν εἶναι νόμιμα πεποίηκεν ἢ σωήθεια· ἔκ ἐπεβέλευσε πλέτω, πενίαν ἔχ ὕβρισε· τὰ πρὸς Θεὸν εὐσε-βίης, τὰ πρὸς πολιτευομένους δίκαιος, τὰ πρὸς δεομένους φιλάν-θρωπος. διὰ τῆτο φιλότροπος ἱερεὺς ἐπαινῶν αὐτὸν, ἔκ ἀγχύ-νεται· παρ' ᾧ μηδεὶς εὐρατο μαρτυρίαν χάριτι δεδεκατημένῃ. παρῆναι μὲν ἔν ὑμῖν καὶ τὸ δικαστήριον (α) ἐβαλόμεθα, καὶ κοινῇ καὶ καθ' ἓνα Πτολεμαίων ἕκαστος ἀντισηλέγκαμῃ αὐτῷ τὸν δυνάστην, εἰ μὴ τὸν δίκαιον ἔρανον, ὅτι λόγος ἔργα παρὰπο-λύ ἡττων ὄν (β)· πάντως ἂν ἐγὼ καὶ τότε ἔ κοινῇ προηγόρευ-σα· ἐπεὶ δὲ τυγχάνει ὢν ὑπὸ ὁριος, ὃν ῥάμμασιν αὐτῷ τὴν μαρτυρίαν κατατιθέμεθα, ἔκ ὀνοχληθέντες (γ), ἀλλ' ὀνο-χλήσαντες.

Ἰωάννη. 63.

Χρῆδος δὲ ταῖς τῆς δυνατῆς φίλαις, καὶ καταχρῆδος (α)

(α) Ἐκ περισίας καὶ τὸ ἀψυχον κινεῖ δικαστήριον, ἵνα μαρτυρήσῃ τῷ δι-καστῇ δικαιοσύνην. (β) Ἐγὼ γὰρ ἀδυνατῶντες, λόγῳ τῆτοι ἀμειβόμεθα. (γ) Οὐ παρ' αὐτῇ προσηπέντες, βιασθέντες ἐπαινέσαι αὐτὸν, ἀλλ' ἡμεῖς μᾶλλον ὀνοχλήσαντες αὐτὸν τοῖς ἐπαινοῖς. ἐκ οἶδα δὲ ἔγωγε ὅπως ποτὲ τις ἐ-φ' οἷς κατορδοῖ ἐπαινέμενος, ὀνοχλετῇ, ἀλλὰ μὴ μᾶλλον χαίρει. εἰ μή τις λέγοι ὅτι οἱ ἐπαινοὶ μείζονα τῆς προτέρας ἀρετῆς αὐτῷ μνηστεύοντες εἰς πράγματα πάλιν ἐμβάλλουσιν, ὢν πεπαυμένος τῆς ἀρετῆς ἀπηλλάγη.

(α) Μόλις καὶ σπανίως καὶ διὰ χρόνου ἐντευχτέον τῶν ἀρχόντων τοῖς φί-λοις, ἵνα ἢ ἐπιτυχῆς ἢ ἐντευξίς, ἀλλὰ μὴ πυκνῶς· πλησμονὴ γὰρ ἀπάν-της καὶ τὸν Ἰσοκράτην· καὶ καὶ τὸν Παροιμιαστὴν δὲ πάντιον εἰσαγε σὸν

Τῷ αὐτῷ. 64.

Μὴ αἰτεῖς μεγάλην, ἵνα μὴ δυσὶν θάτερον, ἢ τυγχάνωσι λυπῆς, ἢ μὴ τυγχάνωσι λυπῆς.

Τῷ ἀδελφῷ. 65.

Ἀμφω εὖ Διονυσίους ἀπέσειλα, ἵνα ᾤ βιβλίῳ, τὸ μὲν ᾧς ἐληφώς, τὸ δ' ἀπειληφώς.

*) Θεοφίλῳ. 66.

Πεύσιν τινα πυθέσθαι σε προελόμην, πρὶν ἢ πύτομαι, προφηγήσας βέλομαι. Ἀλέξανδρος δὲ βελῆς Κυρίωνος, ἔτι
 με-

πόδα δὲ τὸν φίλον, μήποτε πληθεῖς σε μισήσῃ σε (25. 17.) ἢ καὶ ἔγω, ταῖς τῶν ἀρχόντων φιλῆς ἐπ' εὐεργεσίᾳ, ἐκ ἐπὶ βλάβῃ τῶν πλησίον χρησέον.

*) Ἡ περὶ τὸν Θεόφιλον Ἀλεξανδρείας παράνομος, μᾶλλον δὲ ἡ ληστρική καὶ ἡ θείᾳ Χρυσόμοι σύνοδος, καθελεῖσα αὐτὸν ἐπὶ ψευδέσι κατηγορίαις, τῆς τε πόλεως ἐξήλασε χρεὶ βασιλικῇ, ἢ εἰς τὰ ἔχματα τῆς τῶν Ρωμαίων ἡγεμονίας καὶ τὸν Πόντον ἐξέπεμψε, καὶ τὸν βίον εἰς τὸν ἀγῆρω αἰῶνα μετέθεκε. ἔ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισκόπων πλείστοι ὅσοι δι' ἐκεῖνον τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελαθέντες, αὐτὰς ὥκησαν τὰς τῆς οἰκισμένης ἐχρατίας, ὧν εἷς ἦν, ὡς εἶπε, καὶ ὁ Ἀλέξανδρος. Τῶν δὲ ἐπισκόπων οἷος τῆς Εὐρώπης καὶ οἱ Γαυριοὶ πάντες καὶ οἱ τῆς ἐσπέρας τῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῶν ἐν Βοσπόρῳ καὶ τῇ Θράκῃ, ταύτην βδελυζόμενοι διαφερόντος τὴν ἀδικίαν τῆς τῶν δεδρακότων σφᾶς αὐτὰς ἀπέκριναν κοινωνίας, καὶ ἔ πρότερον τὴν κοινωνίαν ἠσπάσαντο ἕως ἡ δεσπεσίᾳ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τῷ νομῷ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπισκόποις ἐν τοῖς διπτύχοις ἐκόντες αἰκόντες οἱ περὶ τὸν Θεόφιλον συνέταξαν. ἔως δὲ διαλαγείσιν τῶν γασιαθειῶν ἐκκλησιῶν, καὶ ἡ Θεοφίλῳ οἷς ἐξήλασεν ἐπισκόποις ἀμνηστῶν καὶ ἀνάκλησιν δόντος, οἱ μὲν ἄλλοι τῶν ἐξελαθέντων ἐπανῆλθον εἰς τὴν ἐαυτῶν καθεδρῶν, ὁ δὲ Ἀλέξανδρος καταλαβεῖν τὴν ἐαυτοῦ ἐκ οἷδ' ὅπως παρετήσατο. (ἐκ τῆς Ἐκκλ. 15. Θεοδορήτου κατ' ἐπιτομὴν λόγ. ε, κεφ. λδ').

μεράκιον ὧν, εἰς μοναδικὸν βίον ἐτέλεσε. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμ-
 πορίσσης τ' μοναδικῆς τ' καὶ τὸν βίον ἐνστάσεως (α), ἡξιώθη μὲν
 ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, ἡξιώθη δὲ ἔτι πρεσβύτερος εἶναι. καὶ
 δέ τινα χρεῖαν ὑπὸ (β) στρατοπέδῳ ἡρώδης, καὶ Ἰωάννῃ τῷ μακαρί-
 τη συζῆς· τιμάδῳ γὰρ παρ' ἡμῶν ἡ μνήμη ἔτελευτήσαντος·
 ὅτι πᾶσα δυσμένεια τῷ βίῳ τῷ σωμαποτίθεται· τῷ συ-
 ζῆς, ὡς μὲν καταπαύειν τὰς ἐκκλησίας, ὡς δὲ ἐκείνη χει-
 ρῶν ὑπὸ σκοπὸς ἀνεδείχθη τ' Βιδυνῶν Βασιλεὺς· συμβάτης
 δὲ τ' διαφορᾶς, διέμενε τῷ χειροτονήσαντι φίλος, καὶ γέγονε
 ἔτι ἐκείνη καταπαύειν. ἐπεὶ δὲ ἡ σωδοκὴ γνώμη κατίχυσε (β),
 λείπον μὲν τινα σωόμεναι ἡ εἰσὶν· τί δ' ἂν διηγοίμην εἰδοί, ἡ
 μᾶλλον δὲ αὐτῷ διωκτικῷ τὰ πρὸς τὰς ἡμετέρας διαλλαγὰς·
 ἐπεὶ τι καὶ βιβλίου ἀνέγνω σοφόν, ὃ πρὸς τὸν μακάριον, καὶ
 δοκεῖν, Ἀττικὸν ἔλαφες, ἐνάγων αὐτὸν τῇ καταδοχῇ τ' ἀν-
 δρῶν. τὰ μὲν δὲ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου πρὸς ἐδὲ σωμαποσά-
 τας κοινὰ (γ)· ἴδιον δὲ, ἡ μετ' ὀλίγων, ὅτι τῷ μὲν ἔτος ἦδη
 τρίτον ἔζηκει, μετὰ τῷ ἀμνησίαν καὶ τὰς διαλλαγὰς· ὃ δὲ, ἐκ
 ἐβλάβισε τῷ αὐτῷ Βιδυνῆς, ἐδὲ τ' λαχέσης αὐτὸν κατέδρασε
 ἐλάβετο· μένει δὲ παρ' ἡμῖν, ὡς περ μὴδὲν αὐτῷ διαφέρων, ἂν
 καί τις ὡς ἰδιώτῃ προσφέρνηται. ἐγὼ μὲν ἔτι πρὸς πόρρωθεν ἐνε-
 τράφην τοῖς νόμοις τοῖς ἱεροῖς, ἔτι ἦδη μοι κατὰ πολλὰ με-
 μαθηκέναι πέρυσιν ἔκω γεγονότι ἔτι καταλόγῳ· αὐτοῦ δὲ
 γέροντος ἐνίκα ἡ δ' αὐτοῦ μὲν τι σαφὲς εἶδέναι προσωποποιημένας, ἀ-
 ποδεδειλιακότας δὲ (δ), μὴ λάθωσι πρὸς τινα κανόνα τ' ἐκκλη-
 σίας προσκόψαντες, καὶ διὰ τῷ παντάπασιν ἀπὸ τῶν αὐ-
 τῶ

(α) Τὸ δεύτερον ἄρθρον, οἷον τὸ, τῆς, ὡς ἀσύντακτον ὀβελισμένον· ἐντα-
 σιν δὲ ἐνταῦθα ληπτέον τὴν οἰκονομίαν, διόρθωσιν καὶ ὅρα τὸν Βαρκίον.

(β) Ἡ περὶ τὸν Θεόφιλον, ὁρίσασα τὰς ἐκ Χρυσοστόμου καταστάσεως ἐξελα-
 θῆναι τῶν ἰδίων ἐκκλησιῶν. (γ) Κατὰ γὰρ ἐκεῖνος καὶ ἔτος ἀπελήλατο.

(δ) Ἐδεδίδεσαν γὰρ μὴ λάθωσι τῷ δόλῳ ὡς πολίτῃ, ὃ ἐστὶ τῷ μὴ ἐπι-
 σκόπῳ κοινωνήσαντες. οἱ γὰρ παρατησάμενοι κινδυνεύουσι μὴ εἶναι ἐπίσκο-
 ποι καὶ τὴν τῆς γ', συνόδου ἐπισκοπὴν πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ σύνοδον.

τῷ προσενύμεγμένους, καὶ πρὶ ἀσαφῆς ὑπονοίας ἀτιμίαν σαφῇ
 ἔξένα κατασκεδάσαντας, οἱ μὲν κοινῆς ζέγης ἠνέχοντο, ἔτε
 ἐμεμφάμην, ἔτε ἐμιμησάμην αὐτάς. οἶδα ἔν ὅπως ἐποίησα
 πάτερ σεβασμιώτατε; ἐκκλησίᾳ μὲν σὺν ἐδεξάμην αὐτὸν, ἀδὲ
 τραπέζης ἱερᾶς ἐκοινώνησα· οἶκοι δὲ ἴσα καὶ τοῖς ἀνατιόσις ἐτί-
 μισα. ὅσις ὁ τρόπος καὶ ὅτι τῷ ἐπιχωρίων ἑμός. ὅταν τις αὐτῷ
 ἐφέσιος ἡμῖν γένηται, παντὶ παντός ἔργου καὶ λόγου τιμῇ ἔχον-
 τος ὀξισάμεθα, φλυαρεῖν ἡγάμην οὐδὲν δυσχεραίνοντας, ὅτι τὰ
 μητρῴα τὴ πόλεως (ε) καταβάλλομεν δίκαια· καὶ τοι διὰ τῆτο
 τὰς ἀπάντων φροντίδας κατωμαδὸν ἀράμηνος φέρω, καὶ μένος
 ὑπὲρ τὴ ἀπάντων ἀχολύμην χολῆς. ἀλλ' ἐν καλῷ μοι κείσεται
 παρὰ τῷ Θεῷ, πλεονεκτεῖν μὲν πόνοισι, μειονεκτεῖν δὲ τιμῶν.
 καὶ τὸν Ἀλέξανδρον δὲ τῆτον, ὅταν μὲν εἰς ἐκκλησίαν ᾤκοιτο,
 βελομένη μὲν ἂν μηδαμόθεν τὴ ἀγορᾶς ἰδεῖν· συμβάν δὲ ἰδεῖν,
 ἐτέρως ποιεῖν τρέπω οὐδὲν ὀφθαλμῶν, καὶ εὐδὺς ἐπανθεῖ μοι καὶ
 τὴ παρειᾶς ἐρύθημα· ὑπερβάντα δὲ τὴν οἰκίαν αὐλῇ, καὶ γε-
 νόμηνον ὁμωρόφιον, ἅπασιν τοῖς εἰκόσι τιμῷ. τί δή ποτ' ἐν ἀ-
 σύμφωνός ἐμι παρὰ ἐμαυτὸν ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐν ἑδτετέρῳ τῷ και-
 ρῶν δεδογμένα ποιῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν, εἰκὼ τῷ νόμῳ, τὰ δὲ, τῇ
 φύσει χαρίζομαι ῥεπέσῃ παρὰ τὸ φιλάνθρωπον, καὶ τοι καὶ
 ἀπεβιασάμην τὴν φύσιν, εἰ τι σαφές ἡπιστάμην ὑπὲρ τῷ νόμου;
 αὐτὸ δὴ τῆτό οἱ τὸ ἐρώτημα, παρὰ ὃ δὲ τὴν αὐθεντίαν τὴν εὐ-
 αγγελικῆς διαδοχῆς ἀπακρίνασθαι ἀπλῶς καὶ σαφῶς, καὶ ὡς περ
 πτωθάνομαι. Ἀλέξανδρον ὁπίσκοπον λέγει νομίζειν, ἢ μή.

*) Τῷ αὐτῷ. 67.

Εἰ γὰρ καὶ βάλωμαι ἀνάγκη μοι θεῖα, νόμον ἡγάσθαι, πᾶν

(ε) Ὅτι δηλ. δέον ἡμᾶς ὡς μητροπολίτας ὑπὸ τῶν ἐπιχωρίων, καὶ τῶν
 ξένων εἴτ' ἐν παρεπιδήμων ἐπισκόπων τιμᾶσθαι προκαθεζομένους, ἡμεῖς δὲ
 τὴν ἐναντίον τῆς ἰδίας ἀπάσης τιμῆς ἐκείνοις οἶκοι παραχωρεῖμεν ὡς καὶ κο-
 πῶν ἐν τῇ τέτῳ διακονικῇ θεραπείᾳ.

*) Παλαίβισκα καὶ Ὑδραξ τὸ Παλαιὸν Ἐρυθρίτιδες ἔσαι, ὅ ἐστιν ὑπὸ
 τὸν Ἐρυθρὸν ἐπίσκοπον Ὡρίωνα τελεῖσαι, ἔπειτα δοξαῖσαι ἐκεῖθεν, ὡς καὶ

ὅ,τι ἂν ἐκείνος ὁ θρόνος θεωρίσῃ· διὰ τῆτο ἔκ πένθιμον ἀχο-
λίαν παραιτησάμενος, καὶ νοσοκομέμενον ἔτι τὸ σῶμα πρὸς ἑσθ'
πόνους ἐκβιασάμενος, ἔκ διοδεύσας τὴν ὑπόπτον, ὡς ἀνύπο-
πτον, ὡς διετείχισεν ὅπλα πολέμια, γέγονα καὶ Παλαίβισκάν
τε καὶ Ὑδρακα· κῶμαι δὲ αὐταὶ Πενταπόλεως, ἔκ τ' διψηρᾶς
Λιβύης αὐτὰ τὰ μεθόρια. ἐν αἷς τόν τε δῆμον ἐκκλησιάσας, ἔκ
ῥητάματα, τὰ μὲν, ἀναγνῆς, τὰ δὲ, ὑποδῆς· τὰ μὲν, ᾗ ὡς πρὸς
αὐτοῦ, τὰ δὲ πρὸς αὐτῷ πρὸς ἐμέ· καὶ λόγους διεξελεῖν ὅπ-
τηδεῖς εἰς ἀρχαιεσσίαν εἰς τὸ ἔκ πείσαι, ἔκ ποροχωροῖν, βιά-
σας ποροδῆς τὴν πρὸς ὁπσκόπῃ σκέψιν, ἐκ ὅξενίκησα ἔκ δῆ-
μα τὴν πρὸς τὸν ἐλαβέσαστον Παῦλον παρδῶ· ἄξιῳ πιστεύεις
παρὰ πατρός· ἐκ ὡς μοι βελομένῳ μάτην δεδραμμένῳ· πολ-
λὰ τιμῶντί με τῷ δῆμῳ προσέκοφα· ἑσθ' φανερωτάτης αὐτῷ,
ἔκ τις ἀνέκραγε μείζον, εἰς εὐράμενος κρηπίδα καὶ ἐπαναβάς
αὐτῇ, ἔκ πορογόρος ἡξίωσεν εἶναι, καὶ λόγον ἀπέτεινεν, ὡς
ὠνίς, ὡς σιωμώτας, ὑπηρετῷ χερσὶ παραδιδῆς, ἐκκυλιοῖν
καὶ τ' ἐκκλησίας ὠθεμένους, προσέταξα. συγχεθέντα δὲ αὐ-
σίς

δὲ ἔχατον γῆρας ἔκ δι' ἄκραν προύτητα προσατεῖν αὐτῶν τὰ πολιτικά ἀδυ-
νατῆντος, πρέβάλοντο πελιόντος ἐκείνῃ Σιδήριον ἐαυτῶν ἐπίσκοπον ῥέκτην ἄν-
δρα, οἷον ἐχθρῆς τε κακῶς καὶ φίλης ὀνήσαι. ἔκ τῆτον ἐκ ὑπὸ πριῶν καὶ
τῆς κανόνας ἀλλ' ὑφ' ἐνός Φίλωνος χειροτονηθέντα, διὰ τὸ ἐν τοῖς καιροῖς
ἐκείνους τῶν ἐπισκόπων ἀπαρρησίαν. ἔκ ἦσαν τέως ἐπισκοπεῖντες Ἐρυθρῷ
μὲν, Ὠρίων, Παλαιβίσκης δὲ καὶ Ὑδρακος, Σιδήριος. τῷ δὲ Σιδηρίῳ ἐν
ταῖς τῆς Πτολαιμαίδος κωμῶν, ἐνθα καὶ κέλευσιν ἔκ μεγάλῃ Ἀθανασίῃ
ὑπὲρ ἔκ ὁρδρῆς λόγους διέβη, τὸν βίον ὠδιαδόχως καταλύσαντος, Παλαιβίσκα
καὶ Ὑδρακῆ δόγματι, φασί, Θεοφίλῃ καὶ τὸ ἄρχατον πρὸς τὸ Ἐρυθρὸν ὠε-
λήφθησάν, ἐπίσκοπον ἐαυτῶν καθ' αἵρεσιν προβαλλόμενοι τῇ ἐπιστολμαίᾳ
Θεοφίλῃ ἐκδόσει τὸν Παῦλον. τῷ δ' ἐν Θεοφίλῃ ἔπειτα ἐκ οἷδ' ὅπως εἴτε
ἐκ λήθης, εἴτε ἐκ καλὴς μετὰ μελείας ἕτερον ἀντὶ Παύλῃ ἐπίσκοπον
Ἐρυθρῷ καταστήσαι τὸν Συνέσιον πέμφαντος, ἐκείνοι ἔκ Παύλῃ κραταίως
πελειχοντο, ἑσθ' ἂν εἴτι καὶ γένοιτο μεθίσειν αὐτὸν διατεπόμενοι, ὡς καὶ τῇ
Θεοφίλῃ, φασί, ἐκδόσει ἐνθρονιθέντα, καὶ τῇ εὐνοίᾳ πάσης συγγενείας λό-
γον πρὸς αὐτῆς ἔχοντα, ἐν καὶ γὰρ ἐν νεανικῇ ἡλικίᾳ πολὺς τὴν φρένησιν.

δις ἔ πολλαίς ἀναλαβάν τε ἔ καταστήτας τὸν δῆμον, διὰ πά-
 σης ἤλθον ἐν λόγοις ὁδῶ, τὸν Ἀρχιερατικὸν ἐκείνον θρόνον ἀ-
 ποσεμνυῶν, καὶ πείθων ὅτι διὰ τ' εἰς ὑμᾶς ἀδετήσεως ἔ τι-
 μῆς, ὁ Θεὸς ἀδετῆται δὴ ἔ τιμᾶται· οἱ δέ, εὐφῆμω τε φωνῇ
 τὸ μακάριον ὄνομα τ' σῆς θεοσεβείας ἐπεκαλέσαντο, καὶ πε-
 σόντες ἰκέτευον, ὡς πῶς παρὲντα τὰς ὁδοθήσεις, ἔ τὰς ὁλο-
 φύρσεις ποιήμενοι. τὸ μὲν ἔν τ' ἀνδρῶν, εἰ ἔ πέρα προσδο-
 κίας, ἀλλ' ἔλαττον ἡμῶν· αἱ δὲ γυναικες, πρᾶγμα δυσμετα-
 χείρισον, χεῖρας ἀρῆσαι, βρέφη προτείνεσαι, μύεσαι ἔδο ὁ-
 φθαλμούς, ἵνα μὴ εἰς ἔρημον ἔ σωῆσθαι προσάτε τὸν θρόνον ἐ-
 νατενίσειαν, μικρὸν ἐδέησαν ἔδο τὰν ἀντήν πολυτενομένους ἡμᾶς,
 εἰς πάθος παραπλήσιον ἐκκαλέσας· ὅπως ἵνα μὴ πᾶσι φο-
 βηθεῖς· ἡδονόμιον γὰρ ἀγόμενος· ἔλυσαι τὴν ἐκκλησίαν, καὶ
 εἰς τετάρτῳ ἦκεν ἐπήγγειλα ἐπαρασάμενος τὰς παλαμναυ-
 τάτας ἄρας, εἴτις ἐμμίδως, εἴτις καὶ χρείαν, ἢ χάριν, ἢ ὅπως
 ἰδίᾳ τὶ διαφέρων αὐτῷ φθέρῃ αὐτό τι τ' ἡκόντων εἰς τὴν τ' ἐκκλη-
 σίας παρακοῦν. ἦκεν ἡ κυρία, ἔ ὁ δῆμος παρὶν πάλιν ἐνστάτης
 καὶ ἐναγώνιος· ὅς ἐδὲ ἀφίεμινε πῦσιν, ἀλλ' εὐδὺς ἡμῶν ἀπαν-
 τα κυκλών, φωνὴ παμμιγῆς, ὑπὸ ἔ λίαν ἐνηχῆν ταῖς ἀκοαῖς
 ἀδιάκριτος. κατασιγαζόντων δὲ τ' ἱεροκηρύκων, εἰς θρόνων αὐ-
 τοῖς ἀπετελεύτησεν ἡ βοή· ἔ ἡμῶν ἄκρομα σκυθρωπὸν, ἀνδρῶν
 οἰμωγαί, γυναικῶν ὁλοφυγαί, παίδων ὁλοφυρμοί· ὁ μὲν, ἔφη
 πατέρα ποθεῖν, ὁ δὲ, ἱόν, ὁ δὲ, ἀδελφόν· ἔτως ἐμερίζετο ταῖς
 ἡλικίας τὰ τ' συγγρηφείας ὀνόματα. ἐμῶν δὲ τι μεταξὺ λέγειν
 ὅπως ἐκείνους, ἀναδείκνυται ῥαμμάτιον ἐκ μέσων ἔ πλήθους, ἔ
 ἐνεύχεταί τις εἰς κοινὸν αὐτὸ πᾶσιν ἀναγνωσθῆναι· τὸ δὲ, ἡμῶν
 ἐνορκισμός πρὸς ἐμὲ παύσας σὺν βίᾳ ἔ πλήθους ἀποπερῶμε-
 νον, ἔ ἀναδέξας τὸ σκέμμα, μέχρις ἂν αὐτοῖς δὴ γένηται πρὸς
 τὴν μακαριωτάτῃ σε κεφαλῇ ὑπὲρ τῆς ψήφισμα πέμψαι
 καὶ πρὸς βεντιῶν· μᾶλλον δὲ ἐμῶν κατεδέοντο ποιήσας σωη-
 γορίαν ἐν ῥάμμασιν, ἂν ἔδιδάχθῃ διδάσκοντα. ἐλέγετο
 ταῖς καὶ ἐν συνεδρίῳ παρὰ τ' πρὸς βεντιῶν, καὶ δημοσίᾳ παρὰ
 ἔ

ἔπλήθης, καὶ τὸ χαμμάτιον αὐτὰ ταῦτα καθ' ἕκαστον διεξήει,
 πάτριον εἶναι καὶ ὑποσολικόν, Εὐρυδρίτιδας εἶναι καὶ ταύτας τὰς
 ἐκκλησίας, ὑποσασιάσαι δὲ αὐτάς πρὸς Ὀρίωνα τὸν μακάριον,
 πορρωτέρω τε ὄντα πρεσβύτιω, καὶ αὐτίαν ἔχοντα, πρῶτότατον
 εἶναι· τῷτο γὰρ ἤδη καὶ λαιδόρημα γέγονεν ὑπὸ τῶν ἀξιόντων ἱε-
 ρωσιῶν πρὸς αὐτὴν εἶναι τὰ εἰς ἀνθρώπους καὶ πολυπράγμονα· καὶ
 ἐπεὶ δὴ παρέτεινε ζῶν, οὐκ ἀναχέδς πρὶ μέναι ἔδικαίς τῷ τε-
 λευτῷ, ἀλλὰ πρὸ βαλέδς τὸν μακαρίτιω Σιδήριον· ἐδόκει γὰρ
 ὅτος νέος τε εἶναι, καὶ ῥέκτης ἀνὴρ, ὁπὸ τῆ παρα βασιλεῖ Βάλεν-
 τι στρατείας ἦκων καὶ χρείαν ἀλγῶν αἰτηθέντων ὑπμελείας, οἷος
 ἐχθρὸς τε κακῶσαι, καὶ φίλος ὀνήσαι. τότε δὲ καὶ ἐκράτει τὰ
 τῶν αἰρέσεων· πλήθει γὰρ πρὶ ἦσαν, καὶ καιρὸν εἶχεν ἡ δεινότης,
 ὄργανον ἔσα φρονήσεως· τῷτον ἔν ἑνὰ καὶ μόνον ὑποδείχθαι
 Παλαυβίσκης ἐπίσκοπον· ἀλλ' ἐδὲ τῷτον· ἐνδέσμω, ἐκδέσμω
 μὲν οὖν, ὅσαγε τῶν γερόντων ἠέσαρμυ, εἰ μήτε ὃν Ἀλεξαν-
 δρεῖα κατέστη, μήτε παρὰ τριῶν ἐνθάδε, καὶ εἰ τὸ σωθῆμα τῇ
 χειροτονίας ἐκείδεν ἐδέδοτο· μόνον γάρ φασι δὴ τὸν μακάριον
 Φίλωνα διαρρήσαι τῷ τῶν συνερέως ἀνάρρησιν. Φίλων ἐγένετο
 Κυρῶνας ἔτι παλαιότερος, ὁ τῶν νεωτέρων δεῖός τε καὶ ὁμώνυμος,
 τὰ μὲν ἄλλα, ὁποῖον ἂν γένοιτο πᾶνδεμα τῶν Χριστῶν, τὰ δὲ εἰς
 τὸ ἀρχεῖν καὶ ἀρχεδς διαρραλεώτερος μᾶλλον, ἢ νομιμώτερος·
 ἀλλὰ γὰρ αὐτῶμαι συγγνώμῃ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῷ ἱερᾷ τῶν πρε-
 σβύτες ψυχῇ. τῷτον ἦκοντα μόνον ὑποδείξαι τε καὶ ἐπὶ τῶν θρόνων
 καθίσαι τὸν μακαρίτιω Σιδήριον· ἀλλ' ἀνάγκη γὰρ ὃν καιροῖς ἀ-
 παρρησιάσαις τῷ ἀκρίβειαν παραβαίνεδς· διὰ τῷτον τὸν πάμ-
 μεγαν Ἀθανάσιον συγχωρῆσαί τε τῷ καιρῷ, καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ
 δεῖσαν ὃν Πτολεμαῖδι τὸν ἐνόντα σμικρὸν ἔτι τῇ ὀρθοδοξίας
 ἀπινδύρα δάλφαι τε καὶ ἐπιπλέον δῆλφαι, τὸν ἄνδρα τῷτον ὡς
 μείζονσι πρᾶγμασιν ἐπιτήδειον ἐκεῖ διαβλῶν κελεύσαι, τῷ μη-
 τροπολίτιν ἐκκλησίαν ἐπιτροπέουσιν· γῆρας δ' αὐτὸν εἰς τὰς
 κωμήτιδας ἐπανήγαγν· ἔκαταλέσας, οὐκ ἔχε διάδοχον· ὅς
 ἐδὲ αὐτὸς ὑπῆλθεν ἐτέρῃ διαδοχῇ. Παλαυβίσκη δὲ καὶ Ὑδραξ

εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἐτάχθησαν, καὶ πρὸς τὸ Ἐρυσθρόν ἀνε-
λήφθησαν, δόγματι, φασί, τὸ σεβασμίας σε κεφαλῆς. καὶ
τέτω δὲ μάλιστ' πάντων ἐνέκεντο, τῷ μὴ δέειν ἀδετεῖσθαι τὸν
παρὰ σὲ θρονισμόν. ῥάμματα μὲν ἦν (ἤτησα γὰρ) ὅσα εἶχον
ὑπδεικνύμαι· ἐπισκόπους δὲ τῶν συνόδων ἀνίστασαν μάρτυρας·
ἔτοι δὲ ἔφασαν ὑποβολῇ παιδαρχῶντες ὁκέειν ἡκίστη, πεῦσιν
πρὸ Παύλου προδεῖναι τῷ δήμῳ· καὶ δόξαν ἅπασιν ὑπισκοπον ἔ-
χειν, ἀνενέγκαι πρὸ αὐτοῦ· ὅτω δὲ θρονιστὰς ἐτέρους ἡμέρας. καὶ
εἰμοὶ δίδως εἰπεῖν, πάτερ σεβασμιώτατε, ὁκείνος ὡς ὄντως ὁ
καιρὸς ὁ τὸ σκέψεως. τὸ γὰρ ἀφελῆσθαι τὴν μὴ χαρίσασθαι λυπηρό-
τερον. ἀλλὰ κρατεῖτω καὶ νῦν ὅ,τι ἂν δόξειε τῇ πατρικῇ σε κε-
φαλῇ. εἰ γὰρ τὸ δόξαν τότε δίκαιον αὐτοῖς γέγονε, καὶ τὰτα
ὑποφύονται, τὸ μικέτι δοκεῖν, τὸ δίκαιον μετατίθῃσιν. ὥσθ' ὅ,
τι ἂν γνῶς, τὶτο τῷ πλήθει δίκαιον γίνεται· ἀκοὴ γὰρ ζωῆ,
καὶ θάνατος ἢ παρακοή. δι' ὅσων ὅσα ἀνταίρῃσι χεῖρας, ἀλλ' ἰκε-
τεύουσι μὴ ἡμέρας, ζῶντος αὐτοῖς ἔτι τὸ πατὴρ ὁρφανοί· ἔτω
γὰρ ὑπὸ λέξεως λέγησι. καὶ γὰρ τὸν νεανίσκον ὅσα οἶδα πότερον,
ἐπανέσσαιμ' ἂν τὸ παρὰ πάντων εὐνοίας, ἢ μακαρίσσαιμ'. ἢ γὰρ
τέχνης ὅσα καὶ δυναμείας, ἢ χάριτος θείας, ἔτω ὅτω ἀνθρώπου
ἐξομιλίσαι καὶ καταδημαγωγῆσαι τὸ πλήθος, ὥς τε τὸν χω-
ρὶς αὐτῶ βίον ἀβίωτον ἅπασιν εἶναι. δι' ὃ δόξει μὲν πρὸ αὐτοῦ
τῇ φιλανθρωπῷ σε φύσει φιλανθρωπότερα, ἐμοὶ δὲ ἐπανιτέον
εἰς ἄστυ, καὶ καὶ ὡρμητῶ τὸ ποιητέον τὸ σωτήριον. ἃ δ' ἦν ὅν
ταῖς τέτρασιν ἡμέραις διωκησάμην, ἃς ὅν τοῖς τῇδε τόποις διέ-
τριψα, τέτων ὅσα ἀγνοήσεις ὅντινα τύπον ἕκαστον εὔρατο. καὶ
μὴ θαυμάσης εἰ ποτε τὸν αὐτὸν (α) εὖτε καὶ κακῶς εἰπεῖν μοι
συμβαῖ· ἢ γὰρ ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ἐκάτερα, τὰ ὑπάρχοντα δὲ ἐ-
πανεῖται καὶ ψεύγεται. γὰρ οἱ ὅν τοῖς καὶ Χριστὸν ἀδελφοῖς, κα-
λόν

(α) Τὸν Παῦλον λέγει, ὅτι ἐπανέστας τῆς παρὰ πάντων εὐνοίας, μέμ-
ψασθ' ἐξῆς ἔχει ἐφ' οἷς τὸ μὴ προσήκόν οἱ χωρὶς ἐπιβόλως περιεποιήσατο.

λόν μὲν εἰ μὴδέποτε φύοιτο· φῦλα δὲ, καλὴν εἰ μετὰ μικρὸν
 παύοιτο (β). δι' αὐτὸ δὴ τῆτο καὶ χράμματα καταπεμφθέντι
 παιδόμενος, διατῆν ὑπερχόμην, καὶ δέδωκα τὰς ἀκοάς ἀμφι-
 σβητήσαι τοιαῦδε. ἐν Ὑδρακι τῇ κώμῃ, χωρίον ὅτι τὴ κώμῃ
 αὐτὸ τὸ μετεωρότατον, ὃ πάλαι μὲν ὑπὸ φρέριον ἐρυμνότατον,
 κατασείσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ, γέγονεν ἐκλελειμμένον ἐρείπιον.
 τέως μὲν ἔν ὀλίγοις τισὶ τῶν ἐαυτῶν μερῶν, εἰς ἑκατέρας (γ) χεῖρας
 διεχημάτιστο· οἱ δὲ παρόντες ἔστω τῶν πέλεμων καιροί, δι' οὗ
 δυνάμει ἂν ἐκτειχισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν χεῖραν ἐπανελθεῖν,
 ὅτι παντὸς ἄξιον αὐτὸ τοῖς κεκτημένοις πρέχονται. τῆτο τοῖς
 ἀδελφοῖς ἡμῶν (ἡδὴ δὲ καὶ ἄλλοις) τοῖς εὐλαβεστάτοις ἐπιτρόποις
 Διοσκώρῳ καὶ Παύλῳ τὸ ἐπιμαχίον ὑπὸ. ἐν αὐτῇ καὶ ἐπεποίη-
 το τὸν Ἐρυθρίῳ ὁ Δαρδανίτης ἐπιβλητότατα σκέψασθαι, ὥπως
 ἂν τὸ μὴ προσήκον ἐπιποιήσασθαι, καθοσιώσαντα μὲν τῷ Θεῷ
 τόπον ἄλλότριον, ἀρπάσαντα δὲ ἔστω (δ) τὴν τὴν εὐσεβείας ὑ-
 πόθεσιν, ἡδὴ χειρὶ βιάει ἀποσῶμαι ὅτι παναργήματος. περὶ
 ταῦτα ὁ εὐλαβεστάτος Παῦλος ἐπεχείρησε μὲν ἀντιλογίας
 κομίσαι τινάς, ὅτι τε ἀποκατεχέει τὸν λόγον, καὶ ἐκκλησίαι
 παλαιότερον ἀπεδέδεικτο, ὥστε τὸν εὐλαβεστάτον Διόσκορον ἀ-
 ποδειχθῆναι ὅτι χωρὶς δεσποῦν· ἀλλὰ ἂν μὴ μαλακώτερόν τις
 ἀπτήται τὴν ζητήσεως, ταχὺ τὰ λήθεις εὐδελον γίνεται· ὥστε
 ἂν ἅπαν τῆτο πέφηνεν ἔωλον. τὸ καὶ ἐν ἐπιδρομῇ τότε πολέ-
 μων ὅκα συμφυγόντας ἀνδρώπας εὐξασθαι τὰναγκαῖα, ταῦτα
 τὸν τόπον ἐκασθεροῖ. ἢ πάντα μὲν ὅρη, πᾶσαι δὲ φάραγγες
 ἐκκλησίαι, καὶ ἔδεν ὅτι φρέριον ἐκφεύγει τὸ δημόσιον εἶναι· ἐν
 οἷς ἅπασιν ὅταν οἱ πολέμοι ἀφονομεύσωσιν, εὐχαὶ καὶ μυστήρια
 γίνονται. οἰκίαι δὲ ὅσαι καὶ εἴδη ἀφέντες τῶν ἁγίων καὶ
 χαί

(β) Κατὰ τὸ, μὴ ἐπιδύετω ὁ ἥλιος ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν. (γ) Ἀλλ' εἰς
 ἑτέρας. (δ) Προβαλλόμενος τὴν τὴν τοῖς καθιέρωσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῆς
 αὐτῆς παναργίας, ὥστε δηλ. διὰ τῆς καθιέρωσιν τῆς τοῖς, καὶ ὅλα τῆ
 λόγῳ κυριεύσαι

χὰς ἐδέξαντο καὶ μυσηρία! ἀλλ' ἐδὲ ἥττον εἰσιν ἰδιώτιδες· φυγὴ
 ᾗ καὶ καὶ· καὶ ᾗ οὐκ εἰνοὶ πολέμιοι. ἀλλ' ἐγὼ τὸν καιρὸν ἐξή-
 τω τὴ καθιδρύσεως, εἰ παρὰ διδόντων, εἰ παρὰ συγχωροῦ-
 των ᾗ κυρίων ἐγένετο· ἀπεδείχθη λαμπρῶς ἅπαντα τὰναν-
 τία· ᾗ ὑποσκόπων ὁ μὲν, ἥτει λαβεῖν, ὁ δὲ, ὅς ἐδίδε κύριος ὦν·
 τέλος ὁ μὲν, ὥχετο τὰς κλεῖς ἔχων, ὁ δὲ, ἀνοίγνυσι, καὶ τρά-
 πεζαν εἰσφορήσας, καθιεροῖ μικρὸν οἰκίσκον ἐν λόφῳ πλατεί·
 ἀλλ' ἡ γὰρ οὐκ παριτητέον ὑπὲρ τὸν οἰκίσκον, εἰ μὴ δι' ὀλοκλήρη
 ᾗ πλάτης· ὥς τε τέχνη τις ἰὼ, ἐφ' ᾗ τὸν λόφον περιποιήτα-
 Ὡς. ἐδόκει δὲ μοι τὸ πρῶτον δεινὸν εἶναι, καὶ πέρα δεινῶ· καὶ ἀ-
 γανακτιτέον, ὅμῃ μὲν ὑπὲρ ᾗ νόμων τῶν ἱερῶν, ὅμῃ δὲ καὶ ὑπὲρ
 ᾗ δικαίων τὴ πολιτείας· συγχυθῆναι ᾗ ἅμα πάντα, τῆτο μὲν,
 εἰ τρόπος καὶ νόμος ὑπνοηθεῖν δημεύσεως· τῆτο δὲ, εἰ διὰ τῶν
 παναγесάτων τὰ ἀναγέστατα κρίνοιτο, εὐχή, καὶ τράπεζα, καὶ
 καταπέτασμα μουσικόν, ἐφ' ὅδ' ἀβιάας ὄργανα. καὶ πρὸς τῶν
 ἡδὴ καὶ ἐν ἄσκι διέγνωσεν· καὶ συνέτυχεν ᾗ ἔτῳ, ὥς τε παρ' ὀ-
 λίγης, ἅπαντας ὑποσκόπῃς ἐν τῇ Πτολεμαίδι τότε συνδεδραμη-
 κέναι κατὰ τινα σκέψιν πολιτικῇ· ἀκροώμενοι δὲ, τί μὲν πρῶ-
 ξιν ἐμίσθην, τί μὲν μετὰ τῇσιν ὤκνουν· ἐγὼ δὲ τί μὲν δεισιδαιμονίαν
 ἀξιώ διασέλλειν ἀπὸ τῆ εὐσεβείας· κακία γὰρ ἐστὶν ἀρετῆς πρῶ-
 σωπείον πρὶν καί μιν, ἡ φιλοσοφία τὸ τρίτον ἦσαν τὴ ἀθείας
 εἶδος ἐφώρασεν. ἔδεν ἔν ἱερὸν, ἐδὲ ὅσιον ἡγήμαι, τὸ μὴ δικαί-
 ως τε καὶ ὁσίως ἡρόμενον· ἔκταν ἐπῆκε μοι πεφρικέναι τί μὲν λεγο-
 μένῳ καθιδρύσιν· ἡ γὰρ οὐκ τὰ Χριστιανῶν (ε), ὡς ἐπάναναγκας
 εἶναι

(ε) Οὐκ ἀπλῶς ταῦτα ἐκληπτέον. τὸ γὰρ θεῖον ταῖς τελεστικαῖς ὕλαις
 τε καὶ φωναῖς τῶ φωνῆτος μυσαργεῖ μὲν ὄντος, εἰ καὶ ἡ ἐμπροθέστος εἴη,
 ἀκολουθεῖ ἀναγκάτως· ἀνέρες δὲ, καὶ ὁ ἀπαθέστος ἦ, ἐδ' ὅπως ἀκολουθεῖ.
 ἐπεὶ δὲ ἐπεὶ μυσηρίων τελεσιουργίας, ἀλλὰ περὶ τῆς καθιερώσεως ὧδε ὁ
 λόγος, ἰστέον ὅτι πόπος τῇ μὲν τῶν μυσηρίων τελεσιουργία πάντως κα-
 θιερεῖται, εἰ καὶ τῶναντιον τῷ πολιτικῷ νόμῳ δοκεῖ· εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν μέ-
 γαν Βασίλειον οἰκίαι μυσηρία ἐν καιρῷ δεχόμεναι ἐδὲν ἥττον ἰδιωτικαὶ μέ-
 νουσιν (ὅρῳ ἱερτομ, τί)· καὶ παρὶναι τὲς οἴκας, ἐν αἷς οἱ Ἀπόστολοι κα-

εἶναι ταῖς τελεστικαῖς ὕλαις τε καὶ φωναῖς, ὡς περὶ ὀλκᾶς (2) τις φυσικαῖς ἀκολουθεῖν τὸ θεῖον, ὅσῳ ἂν πάθοι πνεῦμα ἐγκόσμιον, ἀλλ' ὥς τε παρῆναι ταῖς ἀπαθείς καὶ ταῖς οἰκείαις τῷ Θεῷ διαθέσεσιν. ὅπερ δὲ ὀργὴ καὶ θυμὸς, ἄγνωμον καὶ δύστηρι πάθος ἡγείται τῇ πᾶσι, πῶς οἰκείον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παραγίνεται, ὡς ἐπεισελθόντων, καὶ συμβῇ πρὸς ἐννοητικὸς, ὁμοιοῦται; ἐγὼ μὲν ἐν εἶχον ὡς ἀποφανόμενος τῷ μετὰ θεον. ὁ δὲ, καὶ ὁμοιοῦται καὶ πρὸς ἄλλον ὑποχόμενος αὐτῷ, ὅς τις τῷ ὑπόθεσιν βεβαιώσαντος. τότε λαβόμενος ἀσμένως, ἦδη τῷ ἀποφασιν ἀπεδίδρασκον, ἀλλ' οἰκόνον αὐτὸν ἀπέφανον ἐαυτῷ δικασίῳ, καὶ τὸν οἰκόνον ὅρον ἐκβιβάζειν ὑπόθεσιν. ἀνατιθεμένη δὲ καὶ διατρίβοντος, ἐπειδὴ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἐνεκα σχέσεως αὐτόθι παρελθόντων, ἐδέχθη ὑποβαλεῖν τὰς ὁφείας τῷ τόπῳ, καὶ ὑποδιαγνώσκειν τὰ τῇ ὑπόθεσεως. καὶ πάλιν παρὶ τῷ ἑμιλος ὑποσκόπων ἐκ τῇ ἐκκλησίας, ἄλλε κατ' ἄλλω χρεῖαν συνειλεγμένων. ἐφ' ὧν ἀπάντων καμῶ, οἷτε ὅροι διεδείκνυντο τῷ Ἐδρανότῃ μερίδα σαφῶς ὑποτενόμενοι, καὶ μαρτυρία γερόντων, καὶ συγκαταθέσεις τῇ τέως ἀντιλεγόντων τὸν εὐλαβέστατον Διόσκορον ἔχωρῃ δεσπότην ἀπέφηναν. ἐγκαίμενος δὲ ἔχωρῃ ἀδελφῷ Διόσκορῳ, γέγονεν ἀνάγκη καὶ τὸ χαμματεῖον τὸ λοιδορὸν εἰς κοινὸν ἀπασιν ἀναγνωσθῆναι, ὃ πρὸς τῷ ἁγιότητι τῷ σὺν ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος ἐπεποιήτο ἐν ὑποσολῇ εἶδει,

κω-

Ἡμέραν ἔκλινον τὸν ἄρτον (πρὸς. 2, 46). καὶ τὰς ἐν τῇ Εὐρώπῃ τῶν ὁμοδόξων κεμπανίας εἴτ' ἐν ἀδελφότητι ἐν τοῖς τῶν ἑτεροδόξων οἰκοῖς τὰς συνάξεις ἐπιτελούντων. ἐγκαίμενος δὲ καδιερεῖ πάντως, εἰ μὴ τίς γι τις τῶν ὑπερορίων παρὰ γνώμην ἔχωρῃ αὐτὸν ἐγκαίμενος καδιερεῖ, ὡς καὶ ὁ Παῦλος ἔτος ἐποίησε, τὸν μὴ προσήκοντά οἱ λόρον ἐγκαίμενος. ἀκουῖσι γὰρ οἱ κανόνες τὰ παρὰ τῶν ὑπερορίων παρὰ γνώμην ἔχωρῃ τελέμενα. ἐμὴν ἀλλ' ἐδὲ τῷ καδιερεῖντι ναῶν καὶ πᾶσα ἡ περιχωρος ἀορίσως συγκαδιερεῖ, ἀλλ' ἡ αὐτὴ μόνη. τῇ σκηνῇ χλωμένη καὶ αἱ αὐλαὶ αὐτῆς συμπεριλαμβανόντῃ. (Ε' ἔξοδ. 30, 26.) (3) Ε' φελκύσεσιν, ἐπαγωγῆς.

κωμωδίαν ὅτι τὸν ἀδελφὸν ἀνασεχυμένῳ καὶ πλημμελῇ, ἀφ' ἧς αἰχμῶδες ᾤριον, ἐ τῷ κακῶς ἀκήσαντι, τῷ δὲ κακῶς ἀγορεύσαντι. Ἄλλ' ἔστιν ἄρα καὶ τὸτο δεύτερον ἀγαθόν, τὸ αἰχμῶδες. τὸ μὲν γὰρ ἀναμάρτητον (η), θείας ἀντικρύς ἐστι καὶ μοίρας καὶ φύσεως, τὸ δὲ ὅτι τοῖς ἐκ εὖ γηρομένοις ἐρύδιμα, σωφροσύνης τις ἂν ἀπεφύνατο· ἄπερ ὑποσᾶς ὅτι ἔ παρόντες πατάγματος ὁ εὐλαβέστατος Παῦλος, ἀπάσης ῥητορείας (θ) ἰχυροτέρων ἀπέφηνε τῷ ἑξ οἰκείας γνώμης μετάνοιαν. τὸ γὰρ ὁμολογήσασθαι ἁμαρτεῖν, καὶ φανύσθαι τῷ αἰχρὰν λύπῃ τῷ ὡς ὅτι κακοῖς αὐθαρτέτοις λυσιμέλῃον, πάντας ἡμᾶς εὖναι αὐτῷ καὶ σωδιατιθεμένους παρέχετο. καὶ τὸ μὲν ἡμέτερον ἐ θαυμαστόν· ἀλλ' ὁ εὐλαβέστατος ὁπίσκοπος Διόσκορος, ἐπειδὴν τὸν τέως διαφιλοτιμέμενον (ι) ἐθεάσατο, τῇ ψήφῳ κρατῆς, ἡττήθη τῇ γνώμῃ, καὶ γέγονεν ὅτι τῷ εὐλαβεστάτῳ Παύλῳ, ποιεῖν ὁπότερα βέλοιο, καταχεῖν ἢ παραδῆναι τὸν λόφον· ἔ θαυμαστὸν Διοσκόρου πολλῶς ἐνδόντος αἰρέσεσιν, ὧν ἐδεμῖας ἂν (κ) ἀκοῶν περὶ τ' ἐκείνη μετάνοιαν ἰσέχετο· καὶ γὰρ ὑποδόξαι μόνον τὸν λόφον (λ), καὶ ἀμοιβῇ δῆναι πᾶν ἅμα τὸ ~~πᾶν~~ καὶ ἄλλα

(η) Ὅπερ ἔστι τὸ πρῶτον ἀγαθόν. (θ) Εἰς γὰρ τὸ πεῖσαι ἡμᾶς εὖναι αὐτῷ γενέσθαι, ἐχ' ἔως ἴχουσαι ἂν ῥητορεύων, ὥσπερ νῦν μετάνοήσας.

(ι) Φιλονεικῆντα, ἀντιζήμενον, μαχόμενον. ἔτω γὰρ ἐλήφθη τὸ διαφιλοτιμέμηναι καὶ τῇ βουλῇ, ἐπίς. (κ) Γε': ἀκοή, τὰτ' ἔστι καὶ τὴν ἀκοήν. δηλ. ἐδ' ἀκῆσαι ἠέχετο. (λ) Ὁ μὲν Διόσκορος καί τοι δείξας τὸν λόφον ἐκτε τῆς τῶν γερόντων μαρτυρίας καὶ τῆς τῶν πρότερον ἀντιλεγόντων συγκαταθέσεως ἐαυτῷ προσήκοντα, ἀλλ' ἐν τῇ ἔ Παῦλος ἐξ ἐπιγνωμοσύνης μετάνοιαν ἡττήθεις, ἥξει ἵνα ὁ μὲν Παῦλος δοσῶν, ἐπ' ἐν παλῇσιν τῷ Διοσκόρῳ μόνον τὸν λόφον, ὃ δὲ τὸν λόφον πελάμενος Διόσκορος, δῶ ἐκ πελαυσίας τῷ Παύλῳ τὰς περὶ τὸν λόφον ἀμπελωνίας τε καὶ ἐλαιώνας (ἡρεῖτο γὰρ ὁ Διόσκορος τὸν λόφον μᾶλλον ἔχειν, ὡς δυνάμενον ἐκτειχισθῆναι εἰς φρέσιν, ἢ τὸ ἔ λόφον κτήμα, τὰς περὶ τὸν λόφον, φημι, ἀμπελωνίας τε καὶ ἐλαιώνας, τὰς μὲν αὐτῷ ἐν ἐπιδρομῇ πολεμίων εἰς καταφυγὴν σωτήεον συνοίσοντας)· ὁ δὲ Παῦλος τέταντίον, ἵνα αὐτὸς μᾶλλον δεσπότης γένηται ἔ λόφον, ὑπελθὼν, ἵνα ὁ Διόσκορος καταβάλλει τιμὴν, τὰτ' ἔστι κατα

λα πολλά ὡς σε ξεῦρεν, ὅπῃ φιλενόμεναι αὐτῷ πόρεαι, ἀφ' ὧν ἄντις ὡρολήψαι χάρισται (μ). ὁ δὲ, ταῦτα μὲν ὥκει (ν), ἡξεῖ δὲ ὑπείσελθεῖν αὐτὸς τῷ ἐκ τὸν ἀδελφὸν Διόσκορον γενομένῳ ὠνίῳ, καὶ ὅπῃ τοῖς αὐτοῖς (ξ) ἀντικαταστήσῃ δεσπότης τοῦ κτήματος. ἐγένετο πρὸς τῷ λόφῳ, καὶ τῷ ἀμπελώνων καὶ τῷ ἐλαιῶνων ἐγκρατής. τῷ δὲ, ἡ μεγαλοφροσύνη κτήμα ἀντὶ κτήματος, μῆζον ἀντ' ἐλάττονος περιγέγονε· κοινὸν ἀμφοῖν ἀγαθὸν ἢ φιλαδελφία, καὶ τὸ εἶσω ἡμέρας τῷ νόμῳ τῆς εὐαγγελικῆς, οἱ σωματικῶτάτῳ τῷ ἐντολῶν τῷ ἀγαπητικῷ διάθεσιν ἀπεφύωντο. ἐν τῷτο μόνον ἔδει μνήμης ἀξιώσαι μινύσαντα τῷ ἀδελφῶν τὰς συμβάσεις καὶ τῷ ὁμόνοιαν· τὰν μέσῳ δὲ παλαιπῆν (ο), εἴ τις ὁπίσκοπος ὦν, ἡλῶ τι πταίσας· ἃ γὰρ οὐκ ἔδει περᾶσθαι, ταῦτα καλῶς ἔχει διδόναι τῇ λήθῃ· ἀλλ' ἵνα μὴ πάντα ὅσα πάντων (π) ὁ ἀδελφὸς Διόσκορος ἀποτυχάνῃ, ταῖς αὐτήσεσιν αὐτῇ δέδωκα τὸ πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελεῖν, ἵνα

μη-

βαλὼν τῷ Διοσκῶρι ὅσην τινὰ τιμὴν ὁ Διόσκορος τῷ Παύλῳ ὑπὲρ τοῦ λόφου καταβαλεῖν εἴλετο. καὶ δὴ τα καταβαλὼν τὴν τοῦ λόφου τιμὴν, ἔχει πρὸς τῷ λόφῳ ἐκ περισίας, καὶ ἔς ὃν ὁ Διόσκορος ἐν τῇ πρώτῃ αἰρέσει ἐφθῇ δωρησάμενος ἀμπελώνας τε καὶ ἐλαιῶνας. (μ) Φιλοκτήμονι γνώμη, ἡ τῷ ὑπὲρ τοῦ λόφου περληφθέντι εὐχαριστήσῃ. (ν) Κραταιῶς γὰρ τοῦ λόφου περιείχετο, διότι καὶ ἡξεῖ αὐτὸς μᾶλλον ὑπελθεῖν, τὸτ' ἔστι καταβαλεῖν τῷ Διοσκῶρι τὴν τιμὴν τῶν περὶ τὸν λόφον ἀμπελώνων καὶ ἐλαιῶνων, καὶ ἀντ' ἐκείνους αὐτὸς δεσπότης γενέσθαι ἐκείνων τε καὶ τοῦ λόφου. ὁ δὲ Διόσκορος ὑπὸ φιλαδελφίας μετὰ τῷ ἰδίῳ κτήματι, τῶν ἀμπελώνων φημι καὶ ἐλαιῶνων, καὶ τὸν λόφον αὐτῷ προσάπεδοτο. δῆλον δὲ ὅτι τὸ μὲν κτήμα ἀπεμπολήσει, τὸν δὲ λόφον προτινα.

(ξ) Τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς τῷτο βέλῃ, ἵνα δηλαδὴ τοῦ λόφου δεσπότης διὸν ὁ Διόσκορος ἐθέλει ἡμέρας, δι' αὐτῶν τέτων ὁ Παῦλος γένῃ. καὶ ὡς εἰπὴν, ἵνα τὸν λόφον κατ' ὃν λόγον καὶ τρόπον ὁ Διόσκορος ἰδιοποιήσας ζητεῖ, κατ' αὐτὸν τῷτον ὁ Παῦλος ἰδιοποίησιν καταβαλὼν τῷ Διοσκῶρι ὅσην τινὰ τιμὴν ὁ Διόσκορος τῷ Παύλῳ καταβαλεῖν εἴλετο. (ο) Ὅτι δηλαδὴ ὁ Παῦλος προρᾷ εὐσεβείας βιαίως εἶπε ἐν παντέρῳ τὸν μὲν προσήκοντά οἱ λόφον περιεποιήσατο. (π) Ἰνα μὴ ὥσπερ παντὸς τοῦ ἰδίου κτήματος ἀπέτυχῃ εἴτ' ἐν ἐξέρῃ. ἔτω καὶ δικαιολογίας πάντα ἀποτυχάνῃ.

μηδὲν ἀγνοήσκειεν ἢ σὴ θεοσέβεια, ὡς ἐκ παρὰ φαῦλον, ἀλλ' ἀντὶ παντὸς ἐποιεῖτο παιδιῶσαι διὰ τῆς ὑπερβάντων, ὅτι μὴ ἐπ' ἀδίκους ἐφιλονέκησε· καὶ γὰρ τὸν ἄνδρα τάτε ἄλλα ἐπαινώ· πάντες γάρ μοι ὡς τρόπος (ρ)· καὶ τὸ εἰς τὸν θρόνον ἐκείνον αὐτὸς ὑπεράγαμαι. καὶ ναὶ μὰ τὴν φίλιν σὲ καὶ σεβασμίαν κεφαλὴν, πολλὴν οἶμαι χάριν ὀφείλειν αὐτῷ εἶναι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συμπτώχης, ὣν εἶδος ἄλλος (σ) ἐκπονεῖ, ταχὺ πανταχῶς γινόμενος, καὶ οὗτος ἄλλων φόρος ὁκλήγων, καὶ τοῖς καιροῖς παριστάμενος (τ). τὰ μὲν περὶ τὴν ὁπιοκόπων εἰσὶν ἔτις ἐχώρησεν· ὁπιοταγμα δὲ ὡς, ὅπως ἀκέρωμαι καὶ Γάσωνος, ὅς ἐφη πολλὰ καὶ ἀδίκᾳ παρὰ συμφορῶν (υ) παθεῖν. ἔτις οὖν ἔχει καὶ κεῖνα. Λαμπωνιανὸν Γάσων εἶλεν ἀδικίας (φ)· ὁ δὲ, φθάσας ὁμολογία τὸν ἔλεγχον (χ), ἔχει τὴν δίκην, ἐκκλησιαστικῶς συμφορῶν ἐργόμμος. καὶ τοὶ καὶ δάκρυον ἐκ μετανοίας ἀφῆκε, καὶ ὁ δὲ ἰκέτης αὐτὸν ἐζητήσατο· ἀλλ' ἐγὼ τοῖς δεδογμένοις ἐνεκαρτέρησα (ψ), εἰ δὲ λύσαι τὴν αὐθεντίαν, εἰς τὴν ἱερατικὴν κατέδρασαν ἀνέπεμψα. τοσούτον ἔν ἐμαυτῷ σωμαχώρησα, εἰ ὡς ἀπελάσσει Λαμπωνιανῶ τὸ χρεῶν, καὶ ἡ κυρία παρεῖναι δόξειε, πᾶσιν ἐφῆκα τοῖς τότε παρεσταμένοις ὡς εἰς τὸν ὑμῶν,

ΚΟΙ-

(ρ) Ἀρέσκει τῇ ἐμῇ γνώμῃ. Πολύβιος, πρὸς τὸν τρόπον αὐτῷ ἡγουμένης τῆς ἐπαγγελίας ὑπερχαρῆς ὦν, πάνθ' ὑπὸ χρεῖται. ὅρα ἐν τῇ γραμμῇ τῆς πρὸς, τὸ καθήκον. (σ) Τὸς ἀνατεθειμένους τῷ πτωχοπροφίτῳ καλῶς ἐργεῖται. (τ) Βοηθῶν τῷ δυσυχῶντι χρεῖται· ἢ καὶ ἕκαστον καιρὸν τοῖς πτωχοῖς, τὰ χρεῖται χρεῖται. (υ) Τὸς Λαμπωνιανῶν, τυπτηθεὶς ὑπ' αὐτῶν. (φ) Κατήγορησεν αὐτὸν ἀρπαγῆν, ὡν ἦν φροντιστὴς εἶναι ἐν οἰκονόμῳ πτωχικῶν χρεῖται, καὶ ὡς τυπτήσκειεν αὐτόν. (χ) Ἀπορῶν· Καὶ μὴν ὁ φθάσας ὁμολογία τὸν ἔλεγχον πρὸς τῷ μὴ δικαίῳ, ἐτι καὶ δικαίῳ (Ησ. 43, 26.) ἢ ὅτι δέον πρὸ τῆς κατηγορίας· ὁ δὲ, μετὰ τὴν κατηγορίαν ἀμολόγησε, λέγει ὅτι σὺ, φησὶ, ὡς τὸς ἀμαρτίας σὲ ἵνα δικαιωθῇς Ησ. καὶ, δίκαιος ἐν ὡς τὸς ἐαυτῶν κατήγορος. Παροιμ. 18, 17.

(ψ) Τοῖς ἱεροῖς κανόσι, τοῖς καὶ τῷ ἱεροσὺλῳ καὶ τῷ τυπτήσαντι ἐπιτιμῶσιν· ἢ, οἷς ἐγὼ ὡς τὰ.

κοινωνίας αὐτῷ μεταδῶναι· μηδεὶς γὰρ ἀποδάνοι δεδεμένος ἐμοί· ἀναρρώσθεις δὲ (ω), πάλιν ὑπὸ τοῖς αὐτοῖς ὑπόδικος ἔσω, καὶ παρὰ τὴν δεσποσίαν σε καὶ φιλανθρωπῶς ψυχῆς ὥριμνέτω τὸ σύγγνώμης τὸ σωΐδιμα· ἡδὲ γὰρ ἐδὲ Γάσων πάντα ἀνάτιος ἐαυτῷ. ὡροπετὴς ἄνθρωπος γλῶτταν, ἐνέτυχεν ἀνδρὶ ὡροπετεσέρῳ τὴν χεῖρα· καὶ τῷτο δὴ τὸ λεγόμενον, καφοτάτε πρᾶγματος λόγος, βαρυτάτῳ τὴν τιμωρίαν ὤζετισε. καὶ πρὸς τὴν ἐγκλημάτων αὐτοῦ διείληφα (α2), ταῦτα Λαμπωνιανὸς ἔχεν ὁμολογεῖν, καὶ ἡδὲν ἀξιοῖ παρὰ τὴν ναυαγίας (β2) ὠφελεῖσθαι, τὴν ποιησάσης ἀφανὲς τὸ συμβόλαιον, ἀλλὰ καιρὸν αὐτεῖ, ὅτε καρπὸς ὠνίης ἦν, καὶ ἔφη πάντων ἀμελήσας, ἐνὶ τάτῳ ὡροσέχειν τὸν

ὅσον

(ω) Οἱ γὰρ, τῆς α', κανὼν. ὁ δ' Α' γούρας· ὁ β', καὶ ε', Νύσσης. Μὴ λανθάνειτω ἐνταῦθα καὶ τὰ Διονυσίᾳ Ἀλεξανδρείας ἐν τῇ πρὸς Κώωνα ἐπιστολῇ περὶ τῶν παραπεσόντων ἐν διωγμῷ, καὶ πρὸς τὴν ἐξοδὴν τῆς βίης αἰτνέτων τυχόν ἀφέσεως τῶν ἐν κοινωνίᾳ μεταλαβεῖν, καὶ μετὰ τὸ λαβεῖν ἐπιζητάντων --- Ἀληθὴς γὰρ εἶναι καὶ βεβαίαν τὴν εὐδοκίαν τῆς Κυρίας τὴν τοῖς ἱερῶσι δεδομένην τῇ λυεῖν καὶ δεσμεῖν ἐξέστιν, καὶ τέττες ἐλευθέρους παραπέμπειν, τῆς δεσπορεῖν, πῶς ἐστὶν φιλανθρωπίας· εἰ μὲντοι μετὰ τῷτο ἐπιμένοιν τῷ βίῳ, δεσμεύειν μὲν αὐδὶς καὶ ἐπαχθίζειν ταῖς ἀρματῖαις, ἢ ἀκόλαστον μοι φαίνεται· τῆς γὰρ ἀπαξ ἀφαιρέμενης, καὶ τῷ Θεῷ συγνώμης, καὶ πάλιν τῆς θείας χάριτος κοινῶν δόξανδόντας, καὶ ὡς ἐλευθέρους πρὸς τὸν Κύριον ἀπεσταλμένους, μηδενὸς ἐν τῷ μεταξύ ὑπ' αὐτῶν ἑτέρος ἡγορῶμεν, πάλιν ἀνθυπάγειν τοῖς ἀμαρτήμασιν ἀλογώτατον· εἴτα, τῷ μὲν Θεῷ τῆς ἡμετέρας κρίσεως (εἴτ' ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίας) ὅπως δώσωμεν φυλαχθησομένους, ὑπ' αὐτῶν, ἐαυτοῖς δὲ τέττες ἐτηρήσωμεν, κατεπαγγελόμενοι μὲν τὴν χρηστότητα τῆς Κυρίας, ἀφαιρέμενοι δὲ τὴν ἐαυτῶν; εἰ μὲντοι φαίνονται, μετὰ τὸ βραῖσαι πλείονος ἐπιστροφῆς δέόμενοι, ἐκοντὶ συμβουλευόμενοι ταπεινῶν καὶ κακῶν καὶ συγγνώμης ἐαυτὸν --- καὶ παιδόμενος μὲν, ὁνήσῃ, εἰδ' ἀπειδείη, τότε δὴ τέττες (ἴσ. τῷτο) ἐγκλημα ἔχει πρὸς ἀφορισμὸν δεύτερον. (Τομ. β'. τῶν Πανδεκτῶν, σελ. 230. τῶν κανονικ. δόσεων μειώσεων ἐν τῷ Σχόλιον. (α2) Περὶ ὧν Λαμπωνιανὸς ὑπὸ Γάσωνος ἐγκαλεῖται, ὡς πῃ τὰ πτωχικὰ χρήματα ἀδίκως παρακατέχων. (β2) Προεφασίζετο καὶ γὰρ, ὡς εἴη τὰ μὲν πτωχικὰ χρήματα καταβεβληκῶς, ἢ δὲ περὶ τῆς τῶν χρημάτων καταβλήτης εἰλήφει ἰσχυρὰν δόξανδόντας ἐν ναυαγίᾳ ἀπολαβεῖν.

νῦν, ὡς ἂν τὰ πτωχικὰ καταδεῖτο χεῖματα· νομίσματα δὲ
ἢ ἑπτὰ καὶ πενήκοντα πρὸς τοῖς ἑκατόν. ἀνοίσειεν οὖν καὶ πᾶσι
τῆςδε τῆς γινομένων παρ' ἡμῖν, ἵνα γινόμενα παύσῃται. ἱερεῖς
ἱερέας παρανόμων διώκῃσι· εἰ μὲν οὐκ ψευδέσιν, ἔγωγε λέγω,
πάντως δὲ μετ' ὀφθαλμοῦ τῆς προαφροσύνης· ἢ ᾧ ἵνα λάβωσι δι-
κας, ἀλλ' ἵνα τοῖς ἄρχῃσι τῆς κραυγῶν ἀδικα κέρδη μνη-
σεύσωσιν. οὐκ δὲ εἴς ἐμὲ ὥμης (γ2) ἀναβαίνειν ἀνάγκη τὰ
πάντων φορτία· δι' ὃ δέομαι χάριτος καὶ διατάττει μηδὲν μηδὲν ἐ-
ξεῖναι τοῦτο ποιεῖν· καὶ ᾧ ἐμοὶ χάρις καὶ τοῖς ἀπαγαγόμενοις-
ροις, καὶ κακῶς πάχῃσιν ἀμυνεῖς, καὶ πολὺ πλέον εὖ πεποιη-
κῶς ἔσῃ εἴς ἀδικούντας αὐτάς· εἴπω μείζον ἀγαθόν, τὸ μείζο-
νος ἀπὸ πλάγχθαι κακῶς, κακὸν δὲ μείζον τῆς ἀδικείας τὸ ἀδικεῖν·
τὸ μὲν ᾧ, ἰδιόνομος κακόν, τὸ δὲ, ἀλλότριον. ἀλλ' ἔγὼ
κατεμύωσα τίνες εἰσὶ, μήτ' αὐτὸς εἰ καὶ μάθοις ἐπ' ὀνόμασιν
ὀφελείας τινὰ, ἵνα μὴ ἀπεχθόμην ἀδελφοῖς, οἷς εἰ καὶ καὶ
πρόσωπον ἰδίαν λίαν ὀπτετήμηκα, συγχωρήσει Θεός· ἀλλὰ
φάνηθι τὸ πᾶν γὰρ μόνον μισῶν ἐν τοῖς πρὸς ἐμὲ χάμμασιν·
εἴσομαι ᾧ σωθῶ Θεῷ μετὰ τῆς πᾶσιν ἀλύπτου τὸ μηκέτι προσελ-
θεῖν πατρίω τῷ ἀχρηστοῦ ἡμῶν· μὴ ᾧ εἴποιμι τῆς ἐκκλη-
σίας. οἰκονομήσας δὲ ἐν ἑτὶ λοιπόν, καὶ λόγῳ πεπαύσομαι.
πρὸς οὐσίτινες βασκαντίβοι (δ2) παρ' ἡμῖν· ἀνέξῃ γὰρ με μι-
κρόν ὑποβαρβαρίσαντος, ἵνα διὰ τῆς σωτηρίας τῇ πολιτείᾳ
φωνῇς τῷ ἐνὶ κακίᾳ ἐμφαντικώτερον παραστήσῃ. ἔτσι
καθ' ἑαυτὸν μὲν ἀποδεδειγμένῳ ἔχειν ἐβέλονται· οἷον τῷ ἔ-
σαν ἀπολελοίπασιν, ἐ καὶ συμφορὰν, ἀλλ' αὐθαίρετοι μετανά-
σαι γινόμενοι. καρπῶνται δὲ τὰς τιμὰς, ἐκεῖ πρὸς πάντας, ὅ-

π8

(γ2) Ἀναγκάζομαι γὰρ, ἐνθεν μὲν τῶν ἐπιβουλευμένων προϊστάμενος, ἐν-
θεν δὲ τῶν ἐπιβουλευόντων ἐπιχρῶν, πράγματα ἐκατέρωθεν ἔχειν. (δ2) Οἱ-
δαῦτοί καὶ Βακάντιβοι. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις λατινιστὸν τὸν ἀλλήρον, εἴτ' ἐν τὸν
μὴ ἔχοντα ἴδιον κληρὸν. ὡς καὶ Σύνεσιος ἐρμηνεύων βασκαντίβοι εἰσὶ, φησὶν, οἱ
καθ' ἑαυτὸν ὁμολογῶντες ἔχειν μὴ βελλόμενοι.

πε κερδαλεώτερον. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, πάτερ σεβασμιώτατε, λελῆ-
ναι τέτοις, ὅσοι τὰς οἰκείας ἐκκλησίας ἀπέπαυτο, πᾶσαν ἐκ-
κλησίαν ἀπέπαυτο. καὶ πᾶν ἂν ἀπελθόντες ἐκεῖ καταστήσονται,
μηδένα δέχεσθαι δυσιασηρίω, μήδ' εἰς προεδρίαν καλεῖν, ἀλλὰ
πῶροισιν ἀγελαῖς ἐν ταῖς δημοτικαῖς καθεδραῖς, ὅταν εἰς ἐκ-
κλησίαν ἐμβάλλωσι· ταχὺ ᾧ ἂν ἐπανέλθοιεν, εἰ πᾶσι τ' τι-
μῇς κινδυνεύοιεν, ἥς ἀξίῃσιν ὑπολαύειν ἅπαντα καὶ μᾶλλον, ἢ
οἱ προσήκει. δέξαντο ᾧ ἐκεῖ μᾶλλον ἢ μηδαμῶ. καὶ δημοσίᾳ
μὲν, ἔτω προσποιεῖσθαι αὐτοῖς, ὡς ἀντικρυς ἰδιώταις, ἂν καὶ τῷ
σεμνοτάτῳ σε θρόνῳ σωδοκῇ· ἰδίᾳ δὲ καὶ κατ' οἶκον, εἰσόμε-
σα πῶς, ὅταν ἦκη παρὰ τ' σῆς θεοσεβείας ἀπόκρισις ἐκείνης τ'
πεύσεως, ὡς παύω ἡρώτησα πρὸς Ἀλεξάνδρου Κυρίωνα μὲν
ἄνδρος τὸ γένος, ἱερατευταμένον δὲ ἐν τινὶ πόλει τῆς Βιθυνῶν,
ἥς ἐκπεσὼν καὶ δῆτινα χάσιν, ἔξω ἐπανελθεῖν, ὅσα ἐπείνει-
σιν, ἀλλ' ἡμῖν ὁπωριάζει. πρὸς τὰς γέγραφα πρὸς τὴν σὴν
ἀγιότητα, πᾶσιν ἀκριβῶς ἐπεξελεῖν τοῖς πρὸς αὐτὸν ἡρο-
μένοις, καὶ γνώμῳ αὐτῶν οἱ ταχέον τὸν ἄνδρα. ἐπεὶ δὲ ἔδεν
ἦκει μοι πρὸς τῶν ἀντίγραφον, ἀμφίβολος ὢν, πότερον δια-
πέπτωκεν, ἢ διεκομίσθη τὰ γράμματα μέχρι τ' μακαρίας σε κε-
φαλῆς, διέλεγμα πρὸς τὰς πρὸς τὸν θαυμαστὸν Διόσκορον
τὸν ἐπίσκοπον, καὶ τοῖς ταχυγράφοις (ε 2) τὰ ἀντίτυπα δεῖναι
τῶν τότε γραφέντων ἐπέταξα, ἵνα εἰ μὴ τυγχάνεις δεξάμενος
τὴν ὁποιοῦν, ἔχοις παραναγνῆς αὐτῆσά τε, καὶ πρὸς ἐμὲ δια-
πέμψας τὰ ἀμοιβαῖα. ὅτι πᾶσιν εὐχῇ πρὸς ἐμὲ· πρὸς κατα-
λελειμμένῳ ᾧ ὥξῃ, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐρήμῳ καὶ δεομένῳ σωεργεί-
ας τοιαύτης, ὡς αὐτὸς ὁκνῶ πρὸς ἐμαυτὸν φθίνεσθαι πρὸς Θε-
όν. ἅπαντα ᾧ εἰς τὸναντίον μοι πρὶςταται, διὰ ῥιψοκίνδυνον
τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἀμαρτίαις, ἀπότροπος ἐκκλησίας,
ἀγωγὴν ἑτέραν ἡγμένος, δυσιασηρίων ἡφάμην Θεῷ.

(ε 2) Ἐπέταξε τοῖς ταχυγράφοις, ἵνα τὰ ἀντίγραφα, εἴτ' ἐν τὰ ἴσα
τῶν τότε γραφέντων ἐν τῇ 66, ἐπισ. δᾶσι τῷ ἐπισκόπῳ Διόσκορῳ ἀπε-
πεμπέν πρὸς τὸν Ἀλεξανδρείας.

Τῷ αὐτῷ. 68.

Ως Δέδωκα τὴν ὑποβολήν, σέλλεται μὲν ὑπὸ πρᾶξιν, ὡς ἔχ' ὅσιον ἐμοὶ διηγήσασθαι (α). ὅτι δὲ ἀρετῶς ἐκ νέας ἀσκέει, τῆτο καὶ Σέμις εἰπεῖν, καὶ παντάπασιν ἀληθές. ὡς μὲν ἔν ἄγαθὸν ἄνθρωπον, τιμήσεις. ὡς δὲ ἐξάψατο χαρῶν (β), οἰκείαν εἰμαρμένῳ πληρέτω (γ). μηδὲ γὰρ δικαίως ποτὲ φόνος προσάψοιο.

Τῷ αὐτῷ. 69.

Μέλει γάρ σοι, μέλει καὶ Πενταπόλεως (α). ἔκπῃ ἐνταύτῃ μὲν ταῖς δημοσίαις ὑποβολαῖς. ὅτι δὲ κακὰ πλείω καὶ μείζω γέγονεν, ἢ φοβεῖ τὰ χαίμματα, λέγοντος ἀκέραιος διακομισῶ. σέλλεται μὲν γὰρ ὑπὸ συμμαχίαν, ὡς ἐκείθεν αὐτήτων. τὰ δὲ τῶς πολέμων ἔδδ' ἐξοδὸν αὐτῶν ὑπὸ πρᾶξιν, ἀλλ' ἐφθασαν ἐκχυθέντες ἀθρόον καὶ τὴν χώραν. πάντα αἴχεται. πάντα ἀνήρηται. αἱ πόλεις ἔτι λοιπαί, τὸ μέγιστον καὶ χαίμω, λοιπαί. τὸ δὲ εἰς τὴν ὑποβολήν, Θεὸς οἶδε. πῶς ταῦτα εὐχῶν δεῖ τῶς σῶν, εὐχῶν

χῶν

(α) Καὶ μὴν ἐν τῷ τέλει τῆς ἐπιστολῆς διηγήσω. (β) Οὐχ ὡς δήμιος ἐπὶ φόνος φαίνεται γελλόμενος, ἀλλ' ὡς ἐπὶ φόνος ἐνάγων.

(γ) Οἰκείαν εἰμαρμένην. Ἑλληνικὸν τὸ φρόνημα κατὰ τὸ, εἰμαρτό μοι κλέψαι. ἔτος ἔν καὶ τῷ δε εἰμαρτο, φησί, δι' ἀγνοίας φόνον ποιῆσαι. ἢ εἰμαρμένην ὡς λέγει, ἣν περ ἔλαχε θεόθεν πολιτικὴν εἴτε ἀξίαν, εἴτε διακομίαν. καὶ ὁ καὶ Ἀλυσότῃ: ἐν τῷ περὶ Κόσμου κρ. ζ'. τὸν Θεὸν καὶ τὰς διαφορὰς αὐτῶν εἰς τὴν κτίσιν οἰκονομίας αὐτῶν τῶτον καλεῖ καὶ Ἀνάγκην, καὶ Εἰμαρμένην, καὶ Πεπρωμένην, καὶ Μοῖραν καὶ Νέμεσιν, καὶ Ἀδράσταν, καὶ Αἶσαν, καὶ τὰ περὶ τὰς Μοῖρας τρεῖς ἔσας, καὶ τὸν Ἀτράκτον, οἷον Ἀτράκτον, Λάχεσιν, καὶ Κλωθῶ. ταῦτα γὰρ πάντα ἐκ ἄλλο τί ἐστι, φησί, πλὴν ὁ Θεός. Καταχεῖται δὲ τῇ Εἰμαρμένῃ καὶ τῇ 70. ἐπίς.

(α) Αὕτη μὲν ἡ ἐπιστολή ἐλπίσιν, οἶμαι, ἔχει τοιαύτην. Ἐπισέλλεται σοι περὶ τῆς Πενταπόλεως, ὡς μέλλον σοι καὶ περὶ αὐτῆς. ἡ δὲ 73, προδυερέως ἔχει, εἰς Σὺ με δεῖ προσανακλαύσασθαι, ἐπειδὴ σὺ καὶ φιλόσοφος εἶ κτ. ---

χῶν λέγω, ἥβ' ἐδάδων δυσωπῆν τὸν Θεόν· ὡς ἐγὼ πολ-
λάκις ἤδη, καὶ τὰ ἴδια, καὶ τὰ κοινὰ μάτῳ ἠυξάμην· τί λέγω
μάτῳ; εἰς τὸναντίον μοι ᾠρίσεται· τοιοῦτόν εἰσιν (αἱ) ἁμαρτίαι
βαρεῖαί τε καὶ πολλάί!

Πρόκλω. 70.

Πέρυσιν ἔχ' ἡκεί μοι ῥάγματα παρὰ τ' ἱερᾶς σε χειρός. ἡ-
ρίδμησα καὶ τῆτο μετὰ τ' σωτυχόντων μοι κατ' ὀκῆνο καρῶν δυ-
χερῶν· πολλὰ ᾧ ὑπὸ πολλῶν ἐγὼ πέρυσιν ὠϊάδην· ἀλλὰ καὶ
ὁ τῆτες χειμῶν ὅ,τι μοι λοιπὸν ὡς εἰς φυγαγωγίαν ἀ-
φείλετο, τὸ παιδίον· εἴμαρτο ᾧ ἄρα, σωμόντι μὲν ὑμῖν, εὐτυ-
χεῖν, δύνῃτι δὲ, χαλεπῶ πειρᾶσθαι τὸ δαίμονος. ἡμέσθω δὴ τις
πραμυδία, τὸ δέξασθαι τ' πατρικῆς σε κεφαλῆς ῥάγματα, τὸ
τιμαλφέςατον ἥβ' ὑπὸ Θράκης ἀγώγιμον.

Πυλαιμένε.. 71.

Διττοὶ λόγοι λέγονται πρὸς σὲ. τοιγαρὲν ὁμῶς μὲν ὑπὸ Θρά-
κης, ὁμῶς δὲ εἰς Ἰσαώρης ῥάφω, τὸ ᾠριτυχεῖν σε πάντως μιᾶ
γέτινι ἥβ' ὑπεσολῶν. ὑπόδεσις δὲ ἀμφοῖν ἀσάσασθαι τὴν φιλ-
τάτην κεφαλῇ Πυλαιμένη τὸν φιλόσοφον· τῆτο ᾧ ὅτι (α)
κἂν βέληται, κἂν μὴ βέληται· ἐ ᾧ μήποτε κατιχύσῃ τὸ πε-
φυκότος (β), ἐδ' ἐ μὴ σβέσῃ τὸν σπινθῆρα (γ) τὸ δαίει πυρὸς,
ἀλλ' ἀνάψῃ ποτὲ, τὸ μοχθηρᾶς ἀγωγῆς (δ) ὑπὸ ἄνω ἡρό-
μῃος.

Τοῖς

(α) Φιλόσοφος δηλ. (β) Τὸ ἐμφύτε φιλοσοφικὴ ἡθες. (γ) Ἡ φύσις
ἔχει ῥοπήν καὶ ἐπιτηδεσιότητα πρὸς φιλοσοφίαν· ταύτην γὰρ λέγει, δεῖται πῦρ.
(δ) Τὴν ῥητορείαν, οἶμαι, λέγει τὴν πολυγέγραμτον. ἡ γὰρ φιλοσοφία ἀ-
μοχθος εἶναι ἐν ἀπράξιμον.

Τοῖς Ἐπισκοποῖς. 72.

Ἀνδρόνικος τὴν ἐκκλησίαν ψευδάρμος (α), ἀληθεύσης αὐ-
τῆς πειραδῆτω (β). πρῶν, ἔγω πάνυ πρῶν, ἡμαρτεν εἰς
Θεόν, ὁξύβρισεν εἰς ἀνθρώπους· ἐφ' οἷς ὑπεκλείσαντες αὐτῷ
τιῷ παρ' ἡμῖν ἐκκλησίαν, ὑπηγορεύσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν
ἀδελφότητα ῥάμματα, τὴν ἐπ' αὐτῷ γνώμην μνηύοντα.
τέτων ἔφθατε τὴν ἀποστολὴν, ἱκετίαν πρὸς αὐτοὺς ἀμάρ-
μεν, ἡν ἅπαντες ἡξίουν με δέχεσθαι, πλὴν
ἐμῶ· ἐγὼ γὰρ ἐδόκην σαφῶς κατανενοηκέναι τὸν ἄνθρωπον,
πάντα ῥάδιον εἶπαι (γ) καὶ ποιῆσαι (δ)· καὶ προσδεχόμενοι καὶ
πρὸς ἄλλους, ὡς ὅτι τὴν τυχεύσης αἰτίας εἰς τὴν φύσιν ἐπανελεύ-
σεται· ὃν γε εἰκὸς ἀτολμώτερον (ε) ἔσεσθαι πρὸς κεκυφῶτα ταῖς
ἐκκλησίαις (ζ) πολὺ μᾶλλον, ἢ εἰ μὴδὲν ὑποπτον (η) αὐτῷ κα-
τελείπετο. διὰ ταῦτα μὲν οἷος ἦν ἐγκαρτερῆσαι τῷ δόγματι
(θ), ὡς ἅμα τότε πρὸς Θεὸν εὐσεβέστερον βελευσάμενος, καὶ τὰ
πρὸς οὗτο πολίτας ὠφελιμώτερον· ἀλλ' ἵταμέν γὰρ ἀντιχεῖν ἕνα
πολλοῖς (ι), παλαιότεροις νεώτερον, πρὸς δεδαπανηκόσι τὸν
βίον· ὡσὺν, τὸν ἔγω πέρυσιν ἡμμένον εἶ πρῶτον. εἴξα
δεομένης, μήπω πρὸς ἐμὴν τὰ ῥάμματα, δεξάμενος δὲ οὐκ
ἴσταις (κ), ἐφ' ᾧ μηκέτι μανείται καὶ τῆς ὁμοτίμων, ἐφ' ᾧ νῦν
ἐντὶ πάσης (λ) εἶ βίη πρὸς ἡσυχίαν· καὶ μὲν, ἔφην, εἰσὼ μέ-
νης

(α) Ἀπατήσας, παίξας, μὴ μετανοήσας ὡς ὑπέχετο. (β) Ο' μὲν Ἀν-
δρόνικος μὴ ποιήσας ὥστε ὑπέχετο τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐφύεσσε αὐτήν· ἡ δὲ
ἐκκλησία ἐνεργήσας κατ' αὐτὴν ὅσα ὥστε ὥστε πρὸς αὐτήν, ἀληθεύει. (γ) Εἰς· ἐν
ὑποχέσθαι μετάνοιαν. (δ) Ἰσως καὶ μὴ ποιῆσαι, ὥστε ἂν ῥάδιος ὑπόχεται ἢ
καὶ πάντα τὰ κακὰ ῥάδιος τολμήται. (ε) Ὀκνηρότερον πρὸς ὥστε μετὰ
ταῦτα ἐτόλμησε κακά. (ζ) Ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἐπιτιμῶσι ὄντα, καὶ τῇ
χωρᾷ τῶν μετανοούντων προσκλαίοντάς τε, καὶ μετὰ τῶν κατηχημένων ῥητὸν χρό-
νον ὑποπίπτοντα. (η) Μηδεὶς φόβος ἐπιτιμῶσι. (θ) Οἷς ὥριστα κατ' αὐτὴν
ἐπιτιμῶσι. (ι) Ἐμὲ, τοῖς ἀξέῃσι δέξασθαι τὴν ἐκείνου μετάνοιαν, (κ) Με-
τὰ ὥρισμένων συνδικῶν τε καὶ υποχέστων τῶν ἐξῆς. (λ) Δοξομανίας καὶ αἰ-

της τῆς ὁρων ἕς ἔτε, νῦν τε ὑπερυξόμεδά σου τ' ἁμαρτίας, καὶ ἔ
λοιπῶ σωυεξόμεδα· ἀναδυσαμένῳ δὲ τὰ τ' ὁμολογίας, ἡ δίκη
μένει, καὶ εἰς ἅπαντα (μ) δημοσιευθήσεται, τοσῶτοι ἀνατεθεῖ-
σα χρόνον, ὅσον ἐλέγξαι σὺ τὸν τρόπον ἀνεπανόρθωτον. ἔδο-
ξε ταῦτα, καὶ πείραν αὐτός τε ἔφη δώσειν, καὶ ἡμεῖς (ν) λήψεσθ·
δέδωκε, καὶ εἰλήφμεν· ἐπεδαλιφύσατο ταῖς ὑποθέσεσι (ξ)
τῆς ἀποκηρύξεως. ἔπῳ τότε δήμευσι ἐτετόλμητο· ἔπῳ τό-
τε φόρος ἐνεκεχεῖρητο· πόσοι διὰ τέτων (ο) ἀλήται; πόσοι τ'
πρώτῳ ἔτι κτηματικῶς, διὰ τέτων (ο) πτωχεύουσιν; ἀλλὰ μικρὰ
ταῦτα πρὸς τὸν εὖ μὲν γεγονότα Μάγνον, κακῶς δὲ ὑπολό-
μνον. κείται πᾶς ἀνδρὸς λαμπρότατε, ἅπασι τοῖς ἔσι λελει-
τηργηκὼς τῇ πόλει, καὶ πρὸς ἕτερον φθόνον (π) γεγονὼς παρα-
νάλωμα. ἤτεῖτο χευσίον, ὃ μὴ διδᾷς, ἐτύπτετο· καὶ διδᾷς, ὅτι
πόρον ἐξεῦρεν, ἐτύπτετο· τί γὰρ ἔ τῷ τοῖς αὐτῷ φίλοις, ἀλλὰ
τῷ στρατηγῷ τὸν ἀγρὸν ἀπέδοτο; δακρύω μὲν ἐγὼ καὶ τῷ πα-
ρανομηθεῖσαν νεότητι, καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ματαίως ἐλπίδας (ρ)
τ' πόλεως· ἀλλὰ τ' ὀκνεῖν νεότητος, τὸ τ' μητρὸς γῆρας ἐλεει-
νότερον, ὅτι δυσὶν ἀρρένων, ὃ μὲν, οἷχεται φυγὰς δι' Ἀνδρόνι-
κον, καὶ ἔδδ' οἶδεν οἷ γῆς· τὸν δὲ, οἶδεν οἷ γῆς κατορώρυχε.
φεῦ τ' νόμων τ' σωμαδικαμένων! παρ' ἕς ἀρχοῦσι τ' εἰαυτ'· παρ' ἕς
ἐπ' ἀρχῇ δανείζονται χρήματα. τέτων (σ) μὲν οὖν ἑτέρως ὅπι-
μελητὰς ὁ Θεὸς εἶναι βάλεται· ἡμῖν δὲ ἀπόχρη καταρρεύειν οὐ

κα-

χροκερδείας. (μ) Ἰ' σ. ἅπαντας. (ν) Γράψε καὶ ἡμᾶς. (ξ) Τοῖς προτέ-
ροις ἐγγλήμασι. συντάσσεται καὶ γενική τὸ ἐπιδαφιλεύομαι· Βασιλείος·
καὶ ἐπιδαφιλεύσῃ τῶν ὑβρεων· προδετικῶς κατ' ἐνάτερα τῶν πτωτικῶν.

(ο) Γράφ. διὰ τέτων, τὸν Ἀνδρόνικον δηλ. ζητέμενοι φονευθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

(π) Ο' Ἀνδρόνικος φθονῶν τῷ στρατηγῷ, ᾧ τιμὴ ὁ Μάγνος ἀποδῶς τὸν ἀ-
γρὸν, ἐκ τῆς τέτης τιμῆς ἔδωκε τῷ Ἀνδρόνικῳ ὅπερ ἤτεῖτο παρ' αὐτοῦ χευ-
σίον, ἀπέκτεπεν αὐτόν, ὡς μὴ τοῖς κατ' Ἀνδρόνικον φίλοις, ἀλλὰ τῷ στρατη-
γῷ τὸν ἀγρὸν ἀποδόντα. (ρ) Ἡλπίζε γὰρ ἀπάναντα τι καὶ νέεσθαι.

(σ) Τῶν τοῖς πολίταις συναδικαμένων νόμων. Ἡ' τῶν παρὰ τῷ Ἀνδρόνικῳ
κτενομένων, δημευομένων, φυγαδευομένων.

καθαροῖς, εἰάν ἄρα διωόμεθα μένειν εἴσω τῶν ἱερῶν, ἀπακλείειν τε τοῖς ὀναγέσι τὰ παναγέσματα.

Τρωΐλω. 73.

Τὸ γὰρ δὴ καὶ φιλόσοφος εἶ καὶ φιλόανθρωπος· σοίμεν δὲ προσανακλαύσαδὲ τὰς τ' ἐνεγκάσης συμφοράς· ὡς τιμήσεις μὲν, διὰ πολιτίῳ φιλόσοφον, ἐλεήσεις δὲ, διὰ τὸ τ' στυγερὰ φύσεως ἡμερον· δι' ἀμφοτέρω δὲ πεσῶσαν ἀνορθῶσαι πειράσῃ· δύνασαι δὲ, ἐπειδὴ σώζειν τὰς πόλεις Ἀνδρόμιος, καὶ φύσιν (α) ἔχει, καὶ τύχην (β), καὶ τέχνην (γ)· ὥς πολλῶν ὑπαρξάντων (δ) εἰς τῷτο (ε) παρὰ Θεῶν, τὸ μέγιστον ἀγαθὸν οἱ φίλοι, καὶ τέτων Τρωΐλος τὸ μέγιστον. ὅπως ἔν μὴ μόνον τὰς ὄψεις ὑπεβαλεῖς (ζ), ἀλλὰ καὶ τὸν νῦν πάνυ σφόδρα προσέξεις τοῖς χεῖμασιν, ὧν ἐγὼ πολλὰ κατέσπεισα δάκρυα. τί γὰρ δὴ Φοινίκων μὲν οὐκ ἄρχεσι Φοίνικες, ἐδὲ Κοιλοσύρων Κοιλόσυροι, Αἰγύπτιοι δὲ πάσης μᾶλλον, ἢ τ' ἑαυτῶν, Λίβυες δὲ μόνοι τ' ἑαυτῶν (η); ἢ μόνοι Λίβυες εἰσιν ἀνδρείοτατοι, καὶ χωρεῖν ἐμόσαι τοῖς νόμοις (θ) ἐγνώκασιν, ὧν ὅτε πλείω καὶ φοβερώτερον τοῖς παραβαίνεσι γέγονε τὰ τιτίμια, τότε μᾶλλον αὐτοῖς (ι) αἱ πονηραὶ φύσεις (κ) ἐνεκυβίσθησαν; ἔδει μὲν (λ) ἄρδην ἀπορῆσαι τὴν πρὸς Κυρήνην Πεντάπολιν· ὁ δὲ λιμὸς καὶ ὁ πόλεμος, ἔπω πᾶν ὅσον ἔδει κατήνυσαν, ἀλλὰ διατρίβουσι καὶ καὶ μικρὸν ὀπλ-

(α) Προαίρεσιν. (β) Πολιτικὴν ἀρχὴν, δύναμιν. (γ) Καθ' αὐτὸ ἔργον καὶ ἐπιτήδευμα, ἢ καὶ σοφίαν, ἐπιστήμην. (δ) Τῶν προσεχῶς εἰρημένων τριῶν. (ε) Εἰς τὸ σώζειν τὰς πόλεις. (ζ) Ἐμειψὶν ἔχει ἡ σκόπει· τροπικὸν δὲ ἐν τῷ ὡς, καταλήλως ἠνέχθη πρὸς ὀριστικὸν μέλλοντα τὸ, ἐπιβαλεῖς, προσέξεις. (η) Περὶ Ἀνδρόνικου κἀνταῦθα ὁ λόγος ἔστι παρὰ τὰς νόμους τῆς ἑαυτῆς ἀρχαντος. (θ) Τοῖς ἀπαγορεύεσι μηδὲνα τῆς ἑαυτῆς ἀρχεῖν. (ι) Τοῖς νόμοις. (κ) Οἱ Ἀνδρόνικος. (λ) Εἴτ' ἐν πέπτωται, οἷς ὑποκαταβάς, φησὶν· ἐκληπτίον δὲ εὐσεβῶς, ὅτι δηλ.: συγχεχώρηται παρὰ Θεῶν, οἷς αὐτὸς εἶδεν κρῖμασιν.

ἀπολλύουσιν. ἐκὼν τὸ λείπον εἰς τὸ ταχὺ κατεργάζεσθαι (μ)
 ὡροσεξευρήκαμεν. καί τοι τῆτ' ἔστιν, ὃ τὸ παλαιάφατόν λογί-
 εν ἔπελευσμῶδητε τῇ τελευτῇ Πενταπόλεως· πατέρων αὐτὸ
 καὶ πάππων ἡγάσαμεν, ὅτι φερεῖ τὰ Λιβύων ἡγεμόνων κα-
 κότης· αὐτὸ γὰρ τῆτόδε ἔχεισμεν τὸ τεμάχιον. ἀλλ' εἰ καὶ
 πέπωται τῆτο, ἀναβολώ τινα ἔκακῃ μηχανήσαθε· καὶ γὰρ
 ἡ τῶν ἰατρῶν τέχνη, τὸ μὲν ἀποθανεῖν ἄνθρωπον, ἐπειδὴ φύ-
 σις ὅσῃ, καὶ καθάπαξ κωλύει, ἐμποιεῖ δέ τινα διατριβῇ τῶ
 χρεῶν. ὁμοίοντι αὐτῶν καὶ παρὰ τῆς τέχνης τ' ἀρχικῆς· βοή-
 θησάτω τῇ φύσει (ν) καὶ τ' νόσῃ, μὴ μέντοι κατασπυρδέτω
 τὸν ὄλεθρον· μὴ, δέομαι, μὴ γένοιτο τῶν Ἀνδρῶν ἔμεγάλα
 καυρῶν, ἐπαρχίαν Ῥωμαϊκῇ ὅκ μέσης ἀνηρῆσαι τ' διοικήσεως
 (ξ). εἰπέ περὶ αὐτὸν, εἰπέ περὶ τῶν λόγων· καὶ σὺ καταπεμ-
 φθῶμαι τὸν νόμον γέγονας αἴτιος, ὅπῃ τοῖς πάλαι τὸν ὥροσφα-
 τον, ὃς ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνηστῆσι τὴν τ'
 ἐνεγκάσης ἀρχῇ; πῶς ἔν ἐνεμεσῆς τοῖς φιλοτιμημένοις ὅπῃ
 σὲ διαρρήγιώμα τὰ σὰ πολιτεύματα; εἰ μὲν ἔν ἐλανθανοσιν,
 ἀδικεῖς· εἰ δὲ λανθανοσιν, ἀμελεῖς· χεῖρ δὲ ἔχει τὸν ἄνδρα τὸν
 ἡγεμονικώτατον, ἀλλ' ἐνὶ τῇ μάλισα προσέχειν τὸν νῦν,
 τὴν ὑπάρξοντα ὡς βελτίστῃ αἰρεῖσθαι· θεία γὰρ αὐτῇ καὶ με-
 γαλοσφειπῆς ἡ ὡρόνοια (ο), περὶ ἣ (π) δαπανᾷται φροντίς εἰς
 ὁλοκλήρῃ ἀνδρὸς ἀγαθῆ· ἀλλ' (ρ) ἐν τῇ γὰρ ὅσῃ ἔθνεος ὁ-
 λοκλήρῃ πεποιῆσαι φροντίδα. τῶν ἔν ἐνδὺς ἀπεγνωκέναι
 ὡροσῆκει τῶν ἐναλλομένων τοῖς νόμοις, παρ' ὧν ἀρχοσιν τῆς ἐσω-
 τῆς· παρ' ὧν ἐφ' ἡμῖν ὡσπερ ὅπῃ κτήμασι δανείζονται χεῖματα.
 εἴσατε τὸ κακόν· ἀρχοντας ἡμῖν νομίμωτέρους ἐκπέμψατε, ἀ-
 γνοῦν-

(μ) Δι' Ἀνδρονίκου. (ν) Τῆς Πενταπόλεως, τῇ καὶ τὸ πεπερωμένον ἀπο-
 θανεῖν ἐφειλέσθαι, ὡσπερ δὴ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων, (ξ) Τῆς ὅλης Ῥωμαϊ-
 κῆς ἀρχῆς. (ο) Τὸ ἐνὶ, ρημὶ, τῇ μάλισα προσέχειν τὸν νῦν, ὡς ὡς βελ-
 τίστῃ αἰρεῖσθαι τὴν ἀρχοντα. (π) Μεθ' ἧς προνοίας. (ρ) Ο' Ἀλλὰ, πα-
 ρακλήρετ' τὸ δέ, ἐν τῇ, ἀντὶ τῇ, διὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἡγεμόνων.

γνόντας, ἀγνοημένους, ταῖς φύσεσιν (σ) ὡς τοῖς πρὶ ἑκάστον πά-
 θεσι τὰ πράγματα κρίνοντας· ὡς τὰ νῦν, ταῦτα (τ). κατα-
 πλεῖ δεσπότης ὁ πρῶτος ἀντιπολιτευόμενος (υ), καὶ τὴν ἐν
 πολιτείᾳ διαφορὰν (φ) ἀπὸ τοῦ βήματος ἀγωνίζεται. ὅσα δὲ ἄλ-
 λα παραβλασάνει κακά! συκοφαντῆται συμπόσια (χ), καὶ
 γυναικὶ δίδεται χάρις, ἢ ἡ πολίτης συμφορὰ (ψ), ἡ κατήγο-
 ρος ἀκκέλευτος (ω). ὅς δ' αἱ μὴ ῥάψηται (α2) παρανόμων,
 ἐάλωκεν (β2), εἰ μὴ πρὶν ἀλῶναι (γ2) τὰ τῶν ἐαλωκότων ὑ-
 πέμεινεν. ἐδεασάμεθα δεσμώτῳ (δ2) ἀπὸ τούτου (ε2) γηρύμε-
 νον, ὅτι μὴ τὸν ἄρτι καυσάμενον τὸν ἀρίστου ἀρχῆς, ὅτι κλο-
 πῇ δημοσίων ἐδίωκε· μᾶλλον δὲ τούτον ὃν δὲ τεδεάμεθα, ἀλ-
 λ' ἀπείρητο πρὸς τὴν ἐναγέσιν, ἢ τοῖς βασιλέως
 ἐχθροῖς, ἕως διεσφάξαντο (ζ2) πᾶν ὅσοι ἐβάλλοντο· ἡ τὸν
 ἥλιον εἶδεν ὅτι ῥητοῖς ἀνδρωπος, ἐφ' ᾧ Γεννάδιον ἔλαψεν. ἀλ-
 λ' ἦγε ἡμετέρα Πεντάπολις Γενναδίου μὲν τοῦ Σῦρος, πολλὰ ὅτι
 πολ-

(σ) Κρίνοντας τὰς πολιτικὰς διαφορὰς ἢ ἀγωνίας ὡς ἕκαστοι πεφύκασιν,
 ὡς ἀπαιτῶσι, καὶ καὶ τὰ τῶν διαδικαζομένων πρὸς ἀλλήλους πάθη, ἢ καὶ
 τὴν ἐδικάζοντος προσκλίσειν, ἢ προσκἀδειαν. (τ) Δι' ὅτι οἱ νῦν κρινοῦντες
 τοῖστοις εἰσιν. (υ) Ὁ χθὲς μηδὲν διαφέρων τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἰσότημος τοῖς
 πολιταῖς ἢ εἰς τῶν πολιτῶν. (φ) Τ' περοχὴν, ἀπὸ τοῦ βήματος ἐκ δὲ τοῦ
 τρέπε ἀγ. (χ) Ὡς κατ' αὐτὸν δῆθεν συνωμότης φημιάζοντα. (ψ) Πολι-
 την ἐκ συκοφαντίας κατακρίδεντα, γυνὴ ἐρωμένη τῷ δικαστῇ αἰτήσασα, ἐ-
 ξαρπάζει τῆς συμφορᾶς. (ω) Κατηγορησάμενος ὑπ' Ἀνδρονίκου ἢ ἄλλου κα-
 τηγορεῖν, εἴτ' ἐν συκοφαντείᾳ. (α2) Κατηγορήσῃ τινὸς παρανομίαν.

(β2) Ὡς παρανομήσας. (γ2) Καὶ γὰρ εἰδὼς αὐτὸν ἢ περὶ ἢ ἑτέρου
 κατηγορεῖσθαι, κατηγορηθῆναι ὑπ' αὐτοῦ, ἢ παθεῖν τὰ τῶν συκοφαντημένων.
 (δ2) Οὐ τὸν ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστῇ Μάγνον λέγει, ἀλλ' ἑτέρον τινα· καὶ ὅτι
 ὁ μὲν Μάγνος ἀπώλετο ὑπ' Ἀνδρονίκου, ὁ δὲ δεσμώτης ἔτος μὴ θέλων τὸ
 πρῶτον γεγράφθαι τὸν Γεννάδιον δημοσίων κλοπῆς, ἀπήχθη εἰς δεσμωτήριον
 ἀπρόσιτον· ἀναγκασθεὶς δὲ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ κατηγορεῖσθαι τοῦ Γενναδίου κλο-
 πῆν, ἐπὶ ταύταις ταῖς συνθήκαις ἐξῆλθε τῆς σκοτεινῆς φυλακῆς, ἢ εἶδε τὸν
 ἥλιον, τῷτ' ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἐξουσίας τοῦ δεσμωτηρίου. (ε2) Ἐκ τοῦ, ὡς ἐπισυνάπτει, μὴ
 δελεῖσθαι κατεπιτεῖν ἑτέρου. (ζ2) Ὡς ἐρεβλῆντες αὐτὸν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἢ

πολλῶν ὄνατο· ἔ, τὸ μέγισον, ὅτι ἔ, λόγῳ καὶ παιδοῖ (η 2) τὴν ἀρχὴν ὑπὲρψας, ἔλαθεν ἡμᾶς τ' ἀπώεσάτων τε ἔ, ἀναμαρτοτάτων ὑπὸ σκληρότητι πλείονα χεῖματα ταῖς δημοσίαις ψήφοις (θ 2) εἰσενεγκῶν· ἐφ' οἷς ὑδεῖς ἐδάκρυσεν· ἐφ' οἷς ὑδεῖς ἀπέδοτο τὸν ἀρχόν· ὁκείνω ἄν τις εἰσφορὰν εὐσεβῇ δικαίως ἐκάλεσεν, ὡς ἔχ' ὕβρις ἢ μάστιξ ὡς ἀγκατε. τὰ δὲ πρὸ τῆς πολιτῆς (ι 2), φεῦ τ' ἐμνήμης τῆς παυσαμένων! φεῦ τ' πείρας τῆς ὀρωμένων! ἔδεν ἔν' ἀξιῶμεν κανόν, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς νόμων Ἀνδρῆμιον ἰκετεύομεν· ὑπὲρ τῆς νόμων τὸν τέτων φύλακα, ὦν ἄξιον μὲν αἰδέσθαι τὴν ἀρχαιότητα· νόμος γὰρ δὴ ἔ, τὸ σεμνότης (κ 2)· εἰ δέ τῳ δοκεῖ (λ 2), τῆς διαταγμάτων τὰ νεώτερα, τὴν ὡς ἂν εἴποι τις ἔμφυχον ἔτι βασιλείαν ὀπρὸς ἀφ' ὧν.

Πυλαιμένει. 74.

Ε' πεμφά σοι τὸν λόγον Ἀττικηγῆ, τ' ἀκριβὲς ἐργασίας· ὃν ἂν μὲν ἐπαινέσῃ Πυλαιμένης ἢ κριτικώτατη τῆς ἀκοῶν, αὐτὸ τῆτο τῇ διαδοχῇ τ' χρόνῳ σωέσῃσεν· εἰ δὲ μὴδὲν φανέται σωδοῦν, ἔξεσι δὴ πᾶσι παύειν τὰ παύγνια.

Νι-

νάγκασαν συνδέει ὥς περὶ τὴν Γενναδίαν. (η 2) Πυλαιμένης λόγῳ, καὶ ὡς Ἀνδρόνικος τυραννικῇ βίᾳ. (θ 2) Τὰ χεῖματα εἰσένηκεν ἐκ εἰς τὰς δημοσίας ψήφους· ἀδιανόητος γὰρ τῆτο· ἀλλ' εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον, διὰ τῶν τῆς δήμου ψήφων, εἴτ' ἐν κρίσει καὶ συγκαταθέσει, ἐκοντὶ, ἔβια τὰ χεῖματα τῆς δήμου συνεισφέροντος. (ι 2) Τὰ μὲν περὶ τῆς Γενναδίας οἷα περ εἶπον, ἦν· τὰ δὲ τῶν πολιτῶν, οἷα θρηνεῖν αὐτὲς καὶ τῶν παυσαμένων ἀγαθῶν ἐμνημένους, καὶ τῶν ὀρωμένων κακῶν περὶ τῶν. (κ 2) Πᾶν γὰρ τὸ ἀρχαιότητι διαφέρειν αἰδέσιμον καὶ τῆς τὸν μέγαν Βασίλειον. (λ 2) Ἀντὶ τῆς, εἰδὲ ἔδοκεῖ σοι τὰ ἀρχαῖα τῶν διαταγμάτων αἰδέσθαι ὡς τῷ χρόνῳ παλαιωθέντα, αἰδέσθαι τὰ νεώτερα, τὰ καὶ τὰ ἀρχαῖα ἐπικυρῶντα, τὰ καὶ τῇ ἐαυτῶν βασιλείαν καὶ κυριότητα ἔμφυχον ἔτι, εἴτ' ἐν ζῶσαν ἐπιγραφόμενα, ὅ ἐστιν ἐπιδεικνύοντα, καὶ ἔχ' ὡς τὰ ἀρχαῖα, τεθνηκυῖαν· τὸ γὰρ παλαιώμενον καὶ γηράσκον ἐγγὺς ἀφανισμῷ. Ἡ' καὶ ἔτω· αἰδέσθαι τὰ νεώτερα ὡς ἐπιγραφόμενα τῇ βασιλείᾳ· ἔτι ζῶσαν, ὅ ἐστιν ἔχοντα ζῶντας ἔτι τὴν διατάξαντας ■ τὰ βασιλεῖς

Νικάνδρῳ. 75.

Τ ἐπίγραμμά μιν (α) τὸ κλεινόν· πῶς γὰρ ἐκλεινόν, ὅσῳ ὁ μέγας ἐπήνεσε (β) Νικάνδρος; „Τῆς χερσὸς εἰκὼν ἢ Κύπριδος ἢ Στρατονίκης (γ) „ὅπως αἰεὶ πάντως ὅτι εἰς ἐμὴν ἀδελφίῳ ἐποιήθη παρ' ἐμῆ τότε, παρὰ ἔ σίχιν μαθὼν. ταύτῃ τῇ φιλότατῃ μιν ἦ ἀδελφῶν, ἡ δὲ τ' εἰκόνας ἡξίωσα εἰς ἔ σίχιν, Θεοδοσίας ὁ βασιλέως ὑπαπιστῆς (δ) σωσίκοις, ἔνεκα μὲν ἔ χροῖν (ε) εἰς τὴν στρατείαν προσεδόξας (ζ), καὶ ἐπιδόξαται (η) πάσαι· αἱ δὲ σπυδαὶ (θ) πλέον δυνάμει ἢ ἐν αὐτῇ. ταύτῃ τε ἔν (ι) ὄφελος αὐτῷ γὰρ, καὶ ταῖς δίκαις, εἴ τις ἐἴεν αὐτῷ περὶ Ἀνθέμιον. ὁνόμαζον δὲ τι ἔ μέγαλε Νικάνδρος.

Θεο-

(α) Γράφε, ἐπίγραμμά σε. (β) Γράφε, ἐποίησεν· λέγει δὲ ὅτι καὶ τὸν σὸν κλεινὸν ἐπίγραμμά (κλεινόν δὲ αὐτὸ καλῶ, οἷα δὴ σὸν ἔ εὐκλεῖς ποιήμα) ἐποίησα καὶ γὰρ ἐπὶ τῇ ἐμῇ ἀδελφῇ Στρατονίκῃ τότε, ὅτε σὺ τὸ σὸν ἐποίησας ἐπὶ τῇ σῇ. (γ) Τὸ ἐγὼ τὸ ἐπίγραμμά· ἐγὼ δὲ ἐξάμετρον ἡρωϊκόν, εἰς μονόστιχον, ὥς γὰρ ἐστὶν ἐπὶ αἰσῶν ἐν ἔ, ἢ εἰς τῆς εἰκόνας ἡξίωσα εἰς ἔ σίχιν, ὅπερ φησὶ παρακαταίω. ἐπεγεγράφτο δὲ τῇ εἰκόνι τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς Στρατονίκης, ἣν εἰς Κύπριδα εἶτ' ἐν Ἀφροδίτῃ διὰ τὸ κάλλος καλεῖ. (δ) Τ' πασῖναι οἱ δορυφόροι ἔ βασιλικῶς, εἰς τῶν ἡγεμόνων οἱ βοηθοί. (ε) Τῷ μακρῷ. (ζ) Τῆς ἐν στρατιωτικῇ τάξει παραμονῆς. (η) Πρὸ πολλῶν ἂν ἐγεγόνει στρατηγός. (θ) Οἱ διὰ μεσιτείας εἰς χρηματικῆς συνεισφορᾶς σπένδοντες πρὸ καιρῷ προσατῆσαι, προτιμῶνται τῶν μακρὸν χρόνον ἐν στρατείᾳ διατριψάντων εἰς διατριψάντων. (ι) Δι' ὅ,τι ἄξιός ἐστι προσατῆσαι διὰ τὸν χρόνον. ἢ εἰς τὸτο, τὸ προσατῆσαι δηλ. ἡμῶς αὐτῷ ὄφελος.

ἘΠΙΘΕΩΡΙΑ.

Τῆς προκειμένης ἐπιστολῆς τὰ ἀπ' ἀρχῆς μέχρι ἔ, παρὰ ἔ σίχιν μαθὼν, τεταραγμένα δοκεῖ εἰς ἀσύντακτα, εἰς ἄλλως ἐν ἄλλαις ἐκδόσεσιν ἀναγινώσκειται· οἱ μὲν γάρ, ἐπίγραμμά μιν γράψουσιν, οἱ δὲ, ἐπίγραμμά σε, οἷς ἐπόμενος εἰς ὁ ἡμέτερος καθηγητῆς, εἰς ἀντὶ ἔ ἐπήνεσεν, ἐποίησεν ἐγράφε, τὴν τε αἰτιατικὴν (ἐπίγραμμά) ἐν ὅ, ἔ ἐποιήθη ὡς δευτέρον ἐλλειπτικὸν κατηγόρησε συνάφειαν εἰς ἀκολουθίαν καὶ τὴν συντακτικὴν λόγους τῷ λόγῳ περιποιέμενος, μένει γεμῆν ἐδὲν ἤττον τὰ ἔ λόγους εἰς ἔως ἀσύντακτα, εἰς ἀσυντάκτα. ὅθεν ἔ πειρᾶται ταύτῃ τάσιν γλωσσε κλάθειν, ἐμοὶ δοκεῖ βέλ-

Θεοφίλω. 76.

Οὐβιάταις· ἔτοι δὲ δῆμος εἰσι κωμῆτης (α)· ἐδέησεν αἰρε-
σεως ὀπισκόπου, ἧ μακαριωτάτη πατρὸς Ἀδάμαντος τῷ μα-
κρῷ βίῳ τῷ ἱερωσιῷ συγκатаλύσαντος· ἐπεκαλέσαντο δὴ
καὶ με, κοινωνοὺ αὐτοῖς γῆρας ἧ σκέμματος· ἔ σιωήδῳ μὲν
ἀνδράσιν ἐκ πολλῶν καὶ πάντων ἀγαθῶν ποιημένοις τῷ αἰρε-
σιν, πολὺ δὲ πλέον Ἀντωνίῳ σιωήδῳ ἧ καλοκαγαθίας,
ὅτι ἔ καλῶν ἔδοξεν εἶναι καλλίων· ὅπῃ γὰρ τέτον ἧ πάνδη-

τιον εἶπεν, ὡς τὸ, τέπιγράμμά με ἔχει καλῶς, τό, τε ἐπήνεσεν ἱστα· τὰ
δὲ ἧ λόγῃ ἀσύντακτα, ἧ τοῖς γε γραμματικοῖς κανόσι μὴ συμβαίνοντα· ἐκ
ἀγνοῖα ἀλλ' ἐπίτηδες ἧ Συνέσις τέτο ποιήσαντος· βεβλόμενος γάρ συζητῆται
Νικάνδρῳ τὸν τῆς ἰδίας αὐτῷ ἀδελφῆς σύζυγον, ἤρατο ἐκ ἀπ' αὐτῆς ἧ συ-
ζητομένης προσώπῃ, ἀλλ' ὁπὸ τῆς γαμετῆς αὐτῆς· ἧ ἔδ' ἀπ' αὐτῆς ταύ-
της ἀμέσως, ἀλλ' ἀρ' ἧ περ ἔρθη ποιήσας εἰς αὐτῇ ἐπιγράμματος, ὅπερ
φαίνεται λίαν θαυμάσας ὁ Νικάνδρος ἰδῶν· εἶδ' ὡς ἐκασίφως δῆδει τέτο
ἀμελήσας, ἐδράξατο τῶν καιριωτέρων, ἀσύντακτα, ἧ μᾶλλον εἶπεν, ἐκχε-
ρμῇ ἧ ἀνανταπόδοτα τὰ πρῶτα εἰσας. Τὰ δὲ τοιαῦτα ἡμῖν ἡδὴ σόλοικα
ἧ ἀσύντακτα δοκῶντα, χήματ' ἄττα τοῖς πάλαι ἦσαν, εἰδῶσιν ἀκριβῶς τὴν
χρησιν αὐτῶν, ἐνεργεῖαι πλείονα τῶν καὶ λόγον συντεταγμένων, ἧ ψυχῇ.
ἰν' ἔτως εἶπω, τῷ λόγῳ ἐμποῖοντα, ἄτε δὴ αὐτὴν τὴν διάθεσιν ἧ ψυχικὴν
κατάστασιν ἧ γράφοντος περιεῖντα· ἀλλὰ ταῦτα μὲν περιβατικώτερον·
τὸ δὲ προκείμενον ἔτως ἐπισυνάψαις. Οἶδα τέπιγράμμά με τὸ κλεινόν·
εἶγε ἐπίστασι πῶτως μαθῶν (εἶτ' ἐν ἀναμνηθεῖς) ὁπὸ ἧ εἶχε (ἧ, τῆς χερ-
σῆς εἰκῶν κτ.) ὅτι ἐποιήθη παρ' ἐμῷ τότε ἧ εἰς ἐμὴν ἀδελφὴν· ὁ σύνοικος
γὰρ (ἰνα ἄψωμαι ἧ σκοπεμένη) ταύτης με τῆς φιλότατης τῶν ἀδελφῶν κτ.

(α) Γεῖτονες ἡμῖν· κώμη γάρ ἧ πολλῶν οἰκῶν σύστημα ἔξω τῆς πόλεως
κειμένων, ἧ ἡ γειτονία. εἰς δέγε κατάληψιν τῶν ἐξῆς ἱεόν ὡς ἔδος ἦν τὸ πά-
λαι αἰρεσιν ἐπισκόπου ἧ μητροπολίτη ἧ πατριάρχῃ ποιημένοις, πολλὰς ἅμα καὶ
ταῦτο, ἧ τρεῖς γὰρ, ὡς φησι Συμεὼν ὁ Θεσσαλονίκης, αἰρετῆς· εἶδ' ἐν
τέτων τὰς ψήφους ἐπάγειν, ἡρημένῳ μὲν ἧ πρὸ τέτοις τυγχάνοντι, ἧ ἔδος
ἧ ἔτω πολλοῖς συμφηφιζομένῳ· διάγῃς τέτο φησι ἧ Συνέσις παρακατιῶν, ἐκ
πολλῶν ἧ πάντων ἀγαθῶν ποιημένοις τὴν αἰρεσιν (ἐκλογὴν) ἧ, ὅτι ἧ κα-
λῶν ἔδοξε καλλίων.

μος ψῆφος ἰσχύει. προσεδέντων ■ ἐ δυοῖν εὐλαβεσάτων ἐπισκόπων τῇ γνώμῃ ἔπληθες, οἷς συνετέθηραπτο, ἐ ὧν τῇ πατέρει χειρὶ πρεσβύτερος ἀπεδέδακτο. ἐτύγχανον μὲν ἔ-δ αὐτὸς ἀγνοῶν πάνυ τὸν Ἀντώνιον, ἀλλὰ δι' ὅσον αὐτὸν ἔγνω λόγων ἐ παύξων, διὰ τοσούτων ἐπήνεσα* προσεῖς δὲ οἷς ἡ-πισάμην καλοῖς, ἀπὸ ἤκουσα, φέρω καὶ γὰρ τὴν ἐμαυτῇ ψῆ-φον ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον. ἐ γένοιτ' ἂν μοι βηλομένῳ κοινωνὸν αὐτὸν εἰς τὴν ὁμότιμον ἱερωσιώλῳ προσδέξασθαι. ἐνὸς ἔτι δέῃ, ἔ κυριωτάτε μέντοι, τ' ἱερᾶς ■ χειρὸς· τότε μὲν Ὀλβιάταις δέῃ, ἐμοὶ δὲ εὐχῶν.

*) Α' νυ σί ω. 77.

Οὐκ ἐδέλει πρὶμένειν (α) ἄλληλα τὸ φῶς ἐ τὸ σκότος, ἀλλὰ νόμῳ φύσεως πρῆϊσται. ἐπανελθόντες ὑπὸ τ' σῆς πομπῆς Ἀνδρόνικον κατελάβομεν.

Τ ῶ αὐ τ ῶ. 78.

Οὐδὲν ἂν γένοιτο Πενταπόλει λυσιτελέσερον, ἔσθω ἀγα-θὰς ἐ ἀνδρας καὶ στρατιώτας Οὐννιγάρδας προτετιμῆσθαι πάντων στρατιωτῶν, ἐ τ' ἐγχωρίων λεγομένων μόνον, ἀλλὰ ἐ ὅσοι πώποτε καὶ συμμαχίαν εἰς τὰς δε εἶς τόπας ἀφίκοντο. ὁκείνοι μὲν τῷ (α) ἐδεπώποτε πολλαπλάσιοι ἐλάττοσι τ' πολεμίων με-

*) Ο' Α'νύσιος ἔτος ἡγεμονῶν ἦν ἐν τῇ Κυρηναϊκῇ· παραλυθέντος δὲ τότε τῆς ἀρχῆς ἡγεμόνευσεν Ἀνδρόνικος ■ κακοποιός, περὶ ἃ ἔγραψε τόσα ἐ τόσα· ὧν ἀπάντων προτέρα ἢ παρῆσα ἐπιστολή, ἣν ἔγραψεν Ἀνυσίῳ ἐπανελθῶν τῆς πομπῆς δι' ἣς πρῆπεμφαν αὐτὸν ἐξελθόντα τῆς πόλεως. εἰκάζει δὲ τὸν μὲν Α'νύσιον θωπὴν, τὸν δὲ Ἀνδρόνικον σκότει. (α) Ε' νάλι· παραμένειν.

(α) Οἱ ἐγχωριοὶ καλέμενοι, ἐ μὴν ἀλλὰ ἐ οἱ πώποτε καὶ συμμαχίαν εἰς τὰς δε τὰς τόπας ἀφικόμενοι, ἐ εἰ πολλαπλάσιοι εἶεν (τῶν πολεμίων

μετὰ τῶν θάρρεϊν σωλιώχθησαν· ἔτοι δὲ δις ἤδη καὶ τρεῖς πρὸς
 ἄνδρας ὑπὲρ χιλίας τὸν ἀριθμὸν, μόνοι τετταράκοντα μετὰ
 Θεῶν, καὶ σὺ στρατηγὸς παρετάξαντο, καὶ νίκας τὰς μεγίστας καὶ
 καλλίστας ἀνείλονται. τῷ δὲ εἰς ὅψιν αὐτοῖς ἐλθόντων βαρβάρων
 ἔσθ' μὲν, ὑπὸ πωλεκότες, ἔσθ' δὲ, ἀπεληλακότες, τότε μετέω-
 ρα τῇ χώρᾳ ἔτι πρηνεῖσι, καὶ τὰς εἰσβολὰς τῶν πολεμίων φυ-
 λάττεσιν, ὥστερ σκύλακες αὐλῆς τροφηθέντες, ἐφ' ᾧ θη-
 ρίον ἐκ ἐναλκίται τῇ ποίμνῃ. ἀλλ' ἡμεῖς αἰχυνόμεθα ἔσθ' ἀρι-
 στίας, ἐν αὐτοῖς τοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἰδῶσι (β) δακρύοντας· οἷα
 γὰρ καὶ γελάρασι πρὸς ἡμᾶς, ἐγὼ μὲν ἐκ ἀπαθῶς ἀναγινω-
 σκομένων ἀκήκοα, ἀξιῶ δὲ μηδὲ σὲ τιῶ ἱκεσίαν αὐτῶν παριδεῖν·
 δέονται γὰρ δὴ σὺ μὲν δι' ἡμῶν, βασιλέως δὲ διὰ σὺ δέησιν, ὡς
 εἰκὸς ἡμᾶς ὡς, ἐκείνων σιωπῶντων (γ) ποιήσας, μὴ κατα-
 λεγῆναι ἔσθ' ἄνδρας ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις (δ)· ἀλλ' οἱ γὰρ ἂν ἐαυ-
 τοῖς τε καὶ ἡμῖν γένοιτο (ε), τῶν βασιλικῶν δωρεῶν ἀφαιρεμένοι,
 εἰ μήτε ἵππων ἔξοσι διαδοχῶ, μήτε ὀπλων παρασκευῶν,
 μήτε δαπάνῃ γωνισαῖς ἀνδράσιν ἀρκῆσαν. μὴ σύγε, ὡς με-
 τ' αὐτῶν ἀριεῦ, μὴ πρὶν ἔσθ' στρατιώτας εἰς ἀτιμότεραν τάξιν
 χωρῶντας, ἀλλ' ἔτοι τε μλύντων ἄσυλοι τῶν γερῶν ἐν βεβαίῳ
 (ζ) τ' ὑπὸ τὸν ἀξίαν (ὁ γένοιτ' ἂν, εἰ διὰ τὴν σῆς ἀναφορᾶς ὁ
 φι-

ἡλι:) ἐδεδώκοντο δ' ἐν συνηχθῆσαν (ἡλθον εἰς χεῖρας) μετὰ θάρρους καὶ
 τόλμης στρατιωτικῆς, πολεμίοις, καὶ εἰ ἐλάττονας σφῶν εἶεν. (β) Δέον,
 αὐτῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἡρίευσαν, τιμωμένους χαίρειν, οἱ δὲ, θρηνησὶν ἀτιμα-
 ζόμενοι. (γ) Καὶ εἰ εἰσιώπων ἐδὲν ἦσαν ἐκεῖνοι. (δ) Ἐντεῦθεν δὴλον ὅτι
 οἱ Οὐνιγάρδοι ἔτοι καὶ συμμαχίαν, ἣ καὶ μισθῶ ἐτύγχανον στρατευόμενοι.
 (ε) Ἐαυτοῖς μὲν, ὡς μηδὲνα πόρον πρὸς τὸ ζῆν ἔχοντες, ἡμῖν δὲ, ὡς μὴ
 πολεμῶντες ὑπὲρ ἡμῶν τῆς στρατείας παραλυθέντες. Ἐμοὶ δέγε δοκεῖ
 ὡς τὸ καταλεγεῖναι ἀριθμοῖς ἐγχωρίοις, ἐκ ἧν στρατείας παραλυθῆναι,
 ἀλλὰ δωρεῶν βασιλικῶν καὶ προνομίων ἀφαιρεθῆναι. Ἐξω μὲν τῶν ἐγ-
 χωρίων ἀριθμῶν ὄντες, ἐκαρπῆντο, ἐντὸς δὲ γλυόμενοις γένοιτ' ὡς ἀποβαλεῖν
 ὡς καὶ χρεὶς ἦδη, ἀλλὰ μὴ καὶ χάριν, καὶ αὐτῶν δὴ τέτων καὶ μόνων ἕνεκα
 ὡς πρότερον στρατευομένοις. (ζ) Βεβαίαν καὶ ἀσάλευτον ἔχοντες τὴν προτέραν

φιλανθρωπότατος ἡμῶν βασιλεὺς μάθοι, πόσον ὄφελος ἐγένοντο Πενταπόλει) καὶ δεήσῃτι βασιλείῳς ὑπὲρ ἡμῶν ἐν τοῖς σπουδαῖς ῥάμμασι δέησιν ἑτέραν, ἄνδρας ἑκατὸν ἐξήκοντα τοῖς τετταράκοντα τέτοις ἀφ' ὧν ἐδιδῶναι. μετὰ δὲ Θεῷ, τίς σὺν ἂν ἀποφύωται διακοσίαις Οὐννιγάδας, καὶ γνώμῃ καὶ χεῖρα τέτοις παραπλησίαις, ὧν ἔχ' ἡκιστα ἐπαινεῖται τὸ πρῶτον (η) τὴν γνώμης, σὺν στρατηγῶντος ἀρκέσειν εἰς τὸ διαπολεμηθῆναι βασιλεῖ τὸν Ἀσσυριανὸν πόλεμον; καὶ τί δὲ καταλόγων πολλῶν, καὶ τὴν φοιτήσεως κατ' ἐνιαυτὸν δαπάνης τοῖς ἐνθάδε στρατεύμασι; χερῶν δὲ τῷ πολέμῳ, καὶ σὺν ὀνομάτων πολλῶν (θ).

Ἀνασσίῳ. 79.

Οὐδὲν ἐγὼ γέγονα χηρῆσιμος Εὐαχρίῳ τῷ πατρὸς σου (α). καὶ δὲ καὶ ἑτέρῳ τινὶ τῶν ἀδικημένων. ἀρχεῖ καὶ παρ' ἡμῖν ὁ Βερβρονικὸς Ἀνδρόνικος, ἀποφράς ἄνθρωπος, παλαμναῖαν ἔχων καὶ γνώμῃ καὶ γλώττῃ. ὅς ἐστι μὲν ἐμὴ κατὰ φρονεῖ, πρῶτον καὶ ἑδὲν, ἀλλ' αἰχμῶνταί μοι δοκεῖ καὶ τὰ θεῖα τιμῆσαι. ἔστος ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν ἐβανόν. καὶ τὴν ἱεράν σου καὶ τριπόδῃτον κεφαλῇ, καὶ Πενταπόλει πένδεμον πρὸς τὴν δακτυλίδας, καὶ ποδοσφάρας ὀξυρῶν, καὶ ξένα ἅττα κολαστήρια κατ' ἐδενός τ' ἀδικούντων. πάντῃ τὸ νῦν (β) ἔξεσι τῷ βελομένῳ ἀδικεῖν

ἀξίαν. (η) Μαλλον ἢ τὴν χεῖρα, τὴν δύναμιν ἐπαινεῖται γὰρ τῶν στρατιωτῶν οἱ πρὸς μὲν τὰς πολεμίας αἰμοχαρεῖς καὶ θηριώδεις, πρὸς δὲ τὰς ὑψηλὰς πραεῖς. (θ) Ἀντὶ τοῦ, ὁλίγων μὲν καὶ ἀνδρείων, ἀλλὰ μὴ πολλῶν καὶ ἀχρείων.

(α) Ὡς μὴ δυνήθεις ἀπαλλάξαι αὐτόν, ἧς ὁ Ἀνδρόνικος ἐκέλευσεν αὐτὸν ἔχειν προσωπικῆς λειτουργίας. ἢ γὰρ ἐπιτάξας αὐτῷ δασμοφορεῖν τῷ δημοσίῳ καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ προσωπῶν, ὅπερ ἀπέπειν ὁ νόμος τοῖς κληρικῶσι, ὑπὲρ μόνων τῶν ἐσίων λειτουργεῖν, εἴτ' ἐν δασμοφορεῖν αὐτὸς κελεύσας. Κατὰ τὸ τοῦ ἐρμηνεύσαντος, εἰ βέβαιον, καὶ τὸ ἀξιοῦται συντελεῖν ὥστε οἱ νεόβουλοι κτ. τῆς 38, ἐπιστολῆς. τὰ γὰρ ἐκεῖ γραφέντα ἐξ εἰκασμῶν καὶ μόνον ἐγγράφησαν. (β) Τόγε νῦν ἔχον· ὁδὲ νῦν· ἐδὲν γὰρ μέλει αὐτῷ τιμωρῆσθαι τὰς

κεῖν· καὶ δὲ τῶ σωτελεόντων ὑπὲρ τῶ βασιῶν, καὶ τῶ ἄλλων ὁτιῶν
 ὀφειλόντων (γ)· δεινὸς γὰρ ἀνὴρ ὑποδέσσει, ὅθεν εἰσέρχεται, τῇ
 τε αὐτῷ καὶ τῇ Θόαντος φύσει πεπλάσας· ὃν δὲ τῶ δεσποτικῷ
 ὄντα, ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τῶ στρατιωτικῷ χρυσίῳ, τῶ καλε-
 μένῃ Τιρωνικῷ· καὶ σωῆψε τὰ αὐλαναῖα (δ)· καὶ αἰετὶ καὶνὸν
 δὲ παλαιῷ κακόν (ε), ἐφ' ᾧ καὶ φύλα καὶ δήμους ἀνέκισσε (ζ)· καὶ
 γὰρ ὅτι ἐδὲ τοῖς ἔχουσι καὶ πλεονέσιν ἀμαξιογῶτοι ἀναχωρῆσαι,
 ἀλλ' ἔως ὁ παῖς οἴκαδε βαδίζει τὸ χρυσίον οἴσων, ὁ δεσπότης
 ἡλότηται (η), καὶ παρ' ἐνὶ τῷ δακτύλῳ ἐγένετο (θ). ὅταν δὲ πορφά-
 σεως ὁποῖα δυναμένης αὐτὸν ἐσιᾶσαι, Μαξιμῖνος καὶ Κλεινίας
 ἐφεδροὶ (ι)· ἐν ὁκείνοις χαρίζεται τῷ πάτρῃ (κ). ἀλλὰ μοι δοκεῖ

ἀδικῶντας. (γ) Οἱ γὰρ δι' ὀφειλὴν καθειργνύμενοι ἐχὶ καὶ αἰκίζονται ἐν τῇ
 ἐκκλή· κακέρων γὰρ τὸτόγε.

(δ) Ἐκ τῆς Αὐλῆς (ἥτις δηλὸς καὶ τὸ ἀρχεῖον, εἴτ' ἐν τὸν βασιλικὸν οἶ-
 κον) Αὐλαναῖα παρωνομαζομένη ἅπαντα τὰ ὑπάρχοντα εἰς διατροφὴν τῶν ἐν τοῖς
 ἀρχείοις, εἴτ' ἐν τῶν παλατιῶν ξυνοισφύρειν ἐτάχθησαν καὶ κεφαλὴν χρημά-
 τα. Ὁ γὰρ Ἀνδρόνικος ἔταξε τὸν Θόαντα, συνάμα τῷ στρατιωτικῷ χρυ-
 σίῳ καὶ τὰ Αὐλαναῖα ἀπαιτεῖν· καὶ τὸτο βέλετο, τὸ, συνῆψε τὰ Αὐλαναῖα,
 τῷ στρατιωτικῷ δηλαδὴ χρυσίῳ· δοκεῖ δὲ τῷ τε στρατιωτικῷ χρυσίῳ, καὶ τῶν
 Αὐλαναίων τὴν εἰσπραξὶν κακίζειν ὁ Συνέσιος, ὡς παρὰ, εἴτ' ἐν ὑπὲρ τῆς
 διατεταγμένης φορολογίας, εἴτ' ἐν δασμοφορίας γεγονοῦσαν ἐπ' Ἀνδρόνικ· ἐ-
 πεί ἡ νενομισμένη φορολογία (δοσδοτε γὰρ φησι, τὰ Καίσαρος Καίσαρος
 καὶ αὐτῶν τὸν φόρον τὸν φόρον, τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· ἐξὶ δὲ τὸ μὲν τέλος
 ὑπὲρ τῶν κινεμένων· ἐδὲ φόρος ὑπὲρ τῶν ἀκινήτων ἐσιῶν) ἔδενός ἀλλ' ἡ
 τῆς στρατοπέδου καὶ τῶν Αὐλαναίων ἔνεκα, ἐδὲ ὅτε δὲ καὶ ὑπὲρ ὁδοσρωσιῶν καὶ
 γεφυρῶν γινομένη, ἐκ ἑστὶν ἐν κἀκῇ· κακίζοιτο δ' αὖν ἄλλως τῆς δόξης αἰ-
 κίζεσθαι, ἢ καὶ τῶν εὐπόρων τῆς ὑπὲρ τῶν ἐσιῶν μὴ ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον
 συντελεσθῆναι, ὡς ἐποίησε Ἀνδρόνικος τὰ κολασηρία, φησὶν, ἐξευρῶν ἐ καὶ τῶν
 ἀδικούντων, καὶ δὲ τῶν συντελεόντων ὑπὲρ τῶν ἐσιῶν, καὶ τῶν ἄλλων ὁτιῶν
 ὀφειλόντων εἴτε δηλαδὴ δημόσιον, εἴτε ἰδιωτικόν. (ε) Ἐπινεστ, ἐξευρίσκει.

(ζ) Τῶν ἰδιωτικῶν ὀφειλόντων, καὶ ἓν ἐν τῷ δεσποτικῷ αἰκίζομένων,
 τῆς τὰ δημόσια εἰσπραττομένης εἰκὸς ἅματε καὶ ὁμοῦ καὶ φύλα καὶ δήμους αἰκί-
 ζεσθαι. (η) Τέτυπται, ὡς οἱ ἀσάχυνες ἐν ἄλλῳ καταπεπάτηται. (θ) Καί τι-
 νας τῶν δακτύλων ἐν τῷ τυπτεσθαι ἀπέβαλε. (ι) Τ' ὑποδέσσει, ὑποκείμενον,
 ὅλη τῆς ἀριότητος αὐτῶν· τῆς δὲ κρατήσεως εἶχεν ἐν δεσποτικῷ ἐπὶ θα-
 νάτῳ, ἵνα ὑγιάνῃ ὁ Τ' παρχος ὡς παρακατιῶν ἐκτίθῃσιν. (κ) Θεραπεύει,

τοιῦτος ὧν (λ), πονηρῶν δαιμόνων παρονοίας τυγχάνειν, οἱ βέλον-
ται μὲν ἐπαυεῖσθαι καὶ εὐτυχεῖν τὰς παλαμναυοτάτας ψυχὰς,
αἷς ὀργάνοις διώνται λεγέσθαι πρὸς τὰς κοινὰς συμφορὰς. ἀπὸ τέ-
των (μ) ἐν παρασκευάζουσιν αὐτῷ δόξαν ὡς ἀνδρὶ ἡγναιῷ· καὶ τοι-
πῶς εὐλογον (ν), οἳ τις ὑπερύψωσε τὸν ὑψηλόν, καὶ τὸν ταπει-
νὸν ἐταπείνωσεν, ἐφ' ᾧ πᾶς μὲν μέτριος καὶ παῖς τὸν τρόπον,
ἐν Καρὸς μοίρᾳ καὶ ἀτίμῳ, διώνται δὲ μόνοι Ζηῶς καὶ Γάλιος,
Ζηῶς ὁ παῖς πέρυσιν εἶτο διπλῆς φόρῃς (ξ), οἳ ἀπειλεῖ
τὸν ἐμὸν ἀδελφόν Ἀναστάσιον (ο) παραπρεσβεῖας (π), καὶ διώξεσθαι,
καὶ αἰρήσιν; ἔτος μέντοι ἐκόντος αὐτοῦ διώεται, Γάλιος δὲ ἄ-
κοντός τε καὶ κλάψοντος· καὶ κατ' ἑδενός· ἔτι, ὡς κατ' Ἀνδρο-
νίκου γέγονεν ἰχυρότερος· ἐγκραγὼν ᾧ αὐτῷ δὲ πρὸς καὶ τρεῖς, καὶ
τοῖς ὅς ἀμάξης λοιδορησάμενος, καὶ πάντα ἐπανατεινάμενος,
ἄπ' ἂν εἰρήσθαι καὶ παρ' ἐμῷ ἔ' παντός ἂν ἐτιμησάμενος, ἀπέδει-
ξε τὸ κάταρμα μὴ ἀντὶ λέοντος· καὶ ὅς ἐκείνη λεγέται κα-
δάπ' ἀνδραπόδω, παρ' ὅσον ἀδεῶς ἐδὲ ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψι-
θυρίζειν καὶ ἔ' δεσπότης τολμᾷ· τῆτο δὲ δήπεθεν (ρ) ἔξεσι τοῖς
οἰκέταις ποιεῖν, Ἀνδρόνικος δὲ ἐδὲ τῆτο (σ)· τὸ ᾧ ἀλόγιον
ἀνδρεῖον (τ) μὲν ἔδαμῃ, παρὰ δὲ εἶτο καυρὸς, δειλόν τε καὶ θρα-
σύ γίνεται (υ), τῆτ' ἔστιν ἀπάνταχ' (φ) πονηρὸν· ὁ θαυμάσιος
Ἡρῶν,

κορέννυσι τὴν θηριότητα. (λ) Ἐπεὶ τοιῦτός ἐστι. (μ) Τῶν κοινῶν συμφο-
ρῶν. (ν) Ἐπολαμβάνουσι ἡγναιῶν τὸν τοιῦτον, ὅς ὑπερύψωσε τὸν ὑψηλόν καὶ
ἐταπείνωσε τὸν ταπεινόν, ὅπερ δειλοτάτης ἔργον ἀλλ' ἐ' ἡγναιῷ· τέναρτίον γὰρ
ἂν ἐποίησεν, εἶπερ ἄρα. (ξ) Ὡς καὶ τῇ στρατιωτικῇ χερσὶς καὶ τῶν Αὐλα-
ναίων ἢ εἰσπραξίς ὡς διπλῇ τυχὸν ἐκακίζετο τῷ Συνεσίῳ. (ο) Σὲ δηλ.
τὸν ἐμὸν ἀδελφόν· πρὸς γὰρ αὐτὸν τῆτον ἢ ἐπιστολὴν, ὡς δῆλον ἐκ τε τῆς
ἐπιγραφῆς καὶ ἔ' τέλους τῆς ἐπιστολῆς. (π) Ἐν τῷ διαπρεσβεύουσιν προδοσίας.
(ρ) Τὸ ἐν ταῖς γωνίαις ὑποψιθυρίζειν καὶ ἔ' δεσπότης. (σ) Ἐνῆλλαξε τὸ ἡγ-
μα, δῖον, Ἀνδρόνικος δὲ ἐδὲ τῆτο (τὸ καὶ Γάλιος ἐν γωνίᾳ ὑποψιθυρίζων)
ἔξεσι. (τ) Διὰ γὰρ ἀλογίαν ἐκπίπτων τῆς μεσότητος, ὅτε μὲν εἰς ὑπερ-
βολὴν τὸ θράσος, ὁ τε δὲ εἰς ἑλπίσιν τὴν δειλίαν ἐκκλίνει. (υ) Ὡς καὶ Ἀνδρόνικος

Ἡρῶν ἀξίως αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς ἐρεῖ τὰ πρὶ αὐτῷ (χ), ἀνγε-
 δὴ διαγέννηται (ψ)· διετέθη γὰρ ἔτιως ὑπ' αὐτῷ ἔσσιωσθαι τῇ
 μοχθηρίᾳ ■ ἀνδρώπῃ, καὶ κατ' ἡμέραν ἀπορρήγνυσθαι, καὶ οἷς ἡ-
 κησε δεινοῖς, καὶ οἷς ἔπαχεν, ὡς καὶ μόλις ἐλευθερωθεὶς τ' ἑα-
 νατηφόρῃ σωῆσθαι, δύσελπις εἶναι τινὶ αὐτῷ ζωὴν καταλήψε-
 σθαι (ω). καὶ ἔγωγ τότε Θόας ἀπὸ τ' ἐνδοξοτάτης ἀποδημίας (α 2) πα-
 ρῶν· νυνὶ γὰρ ἑτός ἐστιν ■ πᾶσιν αὐτὸν τοῖς εὐχρησιν ἐπιτεχί-
 σαι Δεκέλειαν (β2), τὸ ἀπορρήτον τ' ὑπάρχων (γ2) διακομίσας
 ἐνύπνιον, ὃ βέλεται μὲν τῷ ἐνθάδε τεθνήσκειν τινὰς, βέλεται
 δὲ δεδέσθαι τινὰς· καὶ δεδενταὶ παρ' ἡμῖν ἀνδρωποὶ διὰ τὸ ἐνύ-
 πνιον τὸ ἀπορρήτον. οἱ δὲ, ἀπ' ἑδμεμῆς φαινομένης αἰτίας ἀποθνή-
 σκει· καὶ γὰρ εἰ μὴδέπω τεθνήκασι, ἀλλ' αὐτίκα τεθνήξονται·
 τὸ μὲν γὰρ ἐπὶ ταῖς μάστιξιν, ἀπολώλασι· τὸ δὲ ἐπὶ τῇ τῷ σω-
 μάτων ἰχυρί, ζῶσιν ἔτι μέχρι ταύτης τ' ἡμέρας, ἐν ᾗ πέμπω
 τὰ θάμματα. ἀλλ' ἔχ ὑγιανεῖ, φησὶν, ὁ μέγας Ἀνθέμιος,
 ἔδδ παύσεται πυρέττων ὁ Ῥωμαίων ὑπαρχος, ἂν μὴ Μαξι-
 μῖνος καὶ Κλενίας ἀπολῶνται· ταῦτα Θόας ἡσυχῇ θρυλλεῖ·
 διὰ τῷτο ἔδδ εἰσφέροντος (δ 2) ἀνέχεται Μαξιμῖνος. ἀλλ' ἀνα-
 σοβεῖ πάντας ὁ Ἀνθρόνικος, ἐστὶ ὠνεμένους τὰ Λευκίπῃ· πρὸ-
 κείται γὰρ ἐ τὸ πληρωθῆναι τὰ δημόσια, ἀλλὰ ἐστὶ ὑπάρχους
 ὑγιαίνειν· οἵτινες εἰσκληθέντος οἴκοι Θόαντος μόνε, ἔ σοφι-
 εῖ (ε 2), φησὶ, μόνε παρόντος ἐξενιόχασιν πρὸς αὐτὸν τὸ ἐ-
 νύ-

θρασυῖς μὲν, εἰσπράττων καὶ αἰκίζων, δειλὸς δὲ τοῖς ἐξ ἀμάξης ὑπὸ Γυλθῆ λαιδο-
 ρέμενος. (φ) Κατ' ἐκότερα τὰ ἄκρα· ἢ ἐν παντὶ καιρῷ. (χ) Τῷ Ἀνθρόνικῃ.
 (ψ) Ἐπίσημη. (ω) Ἰσως ἀναλήψεσθαι (ἀνακτήσεσθαι). (α2) Τῆς εἰς τὸ στρατοπέ-
 δον· ὡς γὰρ τὸ στρατιωτικὸν διακομίζων χρυσίον, καὶ καὶ πρᾶκτορ ἦν, ἐνδόξως
 εἰς Ἀνθέμιον τὸν ὑπαρχον ἀπεδήμησεν. (β2) Ὡς περ οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς
 Πελοποννησίοις ἐπιτεχίσαν τὴν Δεκέλειαν. (γ 2) Πληθυντικῶς αὐτὸν τὸν
 Ἀνθέμιον ἐνοεῖ, ὡς ἐκ τῶν ἐξῆς δηλοῖ λέγων, εἴτα ἀρ' ὧν ἕτερος ὄναρ ὄρεα,
 μάλλον δὲ ἰδεῖν λέγει ὑπὸ Θόαντος. (δ2) Χρήματα. (ε 2) Τῷ μόντεως
 τυχόν, ἢ ἔ ὀνειροκρίτε.

νύπνιον. καὶ οἱ λιμένες (Ζ2) ἐκλείδυσαν (η2), ὅσα γε δὴ Θόας ἔμνυσιν, ἕως αὐτὸς ἐκπλεύσας φθάσῃ, καὶ πρὸς Ἀνδρόνικον ὀξενέγκῃ τὸ ὑπὸ ῥήτον, ἵνα μὴ λάθῃ τις (Θ2) διαφράς τῆς ἀξίων ἀντὶ τῆς Ἀνδρμίδος τεθνάναι ψυχῆς. εἶτα ἀφ' ὧν ἕτερος ὄναρ ὁρᾷ, μᾶλλον δὲ ἰδεῖν λέγεται, Πεντάπολις ὑπαρ πέπφαγε πονήρως· Ἀνδρόνικος γὰρ ὁ τὰ τοιαῦτα (ι2) πισευθεῖς, καὶ εὐεργέτης τῷ εὐτυχῆς τῆς ὑπάρχων οἰκίας ἐσόμενος, μάννεται ἐκπάγλως πίστως Θόαντι, ἔδῃ τι οἶδε τίναιν ἀνέρας ἔδῃ Θεός· κρατερῇ δὲ ἐ λύσσα δέδυκεν. ἐν τέτοις τῇ πατρὶδι τῆς πφαγμάτων ὄντων, ὅσα ἐδέχσεν Εὐάργει μάντεως εἰς πφαγόμεναις ἐ πονηρῶς ἀπαλλάξαι εἰς τὸ δικαστήριον ἀπελθόντι (κ2)· ἀλλ' αὐτὸς Ἀνδρόνικος ἀντικρυς, καὶ πρὸς τῶτον, ἔδῃ πρὸς ἐκείνον, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν Εὐάργειον ὀξήγγειλε τὴν γνώμην τὴν ἑαυτῇ, καὶ ἔχεδον τῇ λειτουργίας ἐδελοντὴν ἐκέλευσεν, ἐάν σωφρονῇ· πάντως γὰρ ὑποφανείδῃ τὴν καταδικάζουσιν. ὑπολελόγημαι (λ2) δὴ καὶ Θεῷ, καὶ τῷ θεῷ Διοσκαρίδῃ, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔγωγε ἀτιμότερος ὢν ἐντιμότερον γέγονα, τά γε ἀνθρώπινα· ἀδενέστερος δὲ ὢν ἰχυροτέρη. καὶ Ἀνδρόνικος ἀπόντων μὲν ἡμῶν τὴν δυνάμιν ἐδεράπευσεν (μ2), διὸ καὶ γέγονε δις ἐπ' Ἀλεξανδρείας ἀγώγιμος· παρόντι δὲ ἔτῳ ζητῆται νῆ τὴν ἱερὰν ὑμῶν κεφαλὴν, ὡς ἐπειδὴ μοι σιωπέσεν ὑποβαλεῖν τῇ παιδίῳ τὸ φίλτατον, καὶ ὀξήγαγον ἐ-
μαυ-

(Ζ2) Τῆς Κωνσταντινουπόλεως. (η2) Ἄμα τῷ ἐκπλεῦσαι τὸν Θόαντα. (Θ2) Πρὸ τῆς ■ Θόαντος ἐπιδημίας, μαθὼν τὸ ἐνύπνιον. (ι2) Τὸ ὑπὸ ῥήτον ἐνύπνιον δηλ.: (κ2) Τὸτο διπλὴν παρέχει τὸν νῦν· ἢ εἰν ἀπέλθῃ εἰς τὸ δικαστήριον ζητήσων καὶ νόμους ἀπαλλαγῆναι τῆς λειτουργίας, ἢ εἰν ἀχθῇ ὑπ' Ἀνδρόνικος εἰς δικαστήριον ὡς ὧν ἐκ ἔχῃ τῆς λειτουργίας. (λ2) Φαίνεται ἐκ τούτων ἐγκληθεῖς ὑπὸ τε Διοσκαρίδῃ καὶ τῶν ἄλλων, ὡς ὧν τὸν ὑπ' αὐτῷ πρεσβύτερον ὡς ἐπίσκοπος ἐκ ἀπῆλλαξε τῆς δημοσίους λειτουργίας. (μ2) Μεσότηαις ἡμῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔσιν ἀπὸ Πενταπόλεως ἐχρήματο ὡς μὴ καὶ δεύτερον εἰς Ἀλεξανδρείαν ὑπὸ τῶν ἐναγόντων, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀλε-

μαυτὸν κρατηθεῖς ὑπὸ τῆ πάθης· οἶδα γὰρ ὅτι θῆλός ἐμι παρὶ
 τῆτο πέρα τῆ δέοντος· νῦν δὲ ἐ λογισμῷ τῆ πάθης ἐκράτησα,
 ἀλλ' Ἀνδρόνικος ἀντιφρίγγαγε, καὶ παρὶ ταῖς κοιναῖς συμφο-
 ραῖς τὸν νῦν ἔχειν ἐποίησε· καὶ γεγονασίμοι συμφοραὶ παρα-
 μυθία τῆς συμφορῶν, παρὶ ἐαυτὰς ἀνδέλυσσαι, καὶ πάθει πά-
 θος ἐκκρῆναι, ὀργὴ συμμιγῆς λύπη τῷ ὅπῃ τῷ παιδίῳ λύ-
 πῳ. οἶδα ὅτι μοι μαντευτὸς ἢ θάνατος εἰς κυρίαν τῆ ἔτης ἡ-
 μέραν· καὶ γέγονεν ἐπείνη κατ' ἡ ἱερασάμῳ. ἡδὲ ὁμῶς μετα-
 βολῆς βίης, ὅς ἔχει νῦν ἐμπανηγυρίσας αὐτῷ, καὶ τιμῆς ἀν-
 δρωπίνης, καὶ πάσης γλυκυθυμίας παρὸς ὅστινα ἔν τῳ πώποτε πε-
 φιλοσοφικῶτων ὑπελελυκώς, ἐχ ἥττον διὰ τὰ θύραθεν, ἢ
 διὰ τῷ παρασκευῷ τῆ ψυχῆς, ἀμα πάντων ἀφηρημένος αἰσθά-
 νομαι. τὸ μὲν ἔν μέγιστον τῆ κακῆς, ὁμοι καὶ δύσελπιν τὸν
 βίον ποιεῖ· ὅς ἐῶθως ὑπενυχάνει ἐν ἱκεταῖς Θεῷ, νῦν
 παρὸς οἶδα μάτῳ ἐξάμῳ, ὅς τῷ μὲν οἰκίαν κακῶς ὀρῶ
 παρὰττεσαν, τῷ δὲ πατρίδα δυσυχῆσαν οἰκίαν ἀναγκάζομαι·
 καὶ πᾶσιν ἐκκείμῳς ἐφ' ὃ παρὸς ἀνακλάεσθαι, καὶ τὰ κατ' αὐτὸν
 ἔκαστον ὀλοφύρεσθαι, παρὸς ἡμῶν ἔχον Ἀνδρόνικον τὸν κολοφῶνα
 τῆ κακῆς, δι' ὃν ἐδὲ ἀκαρῆ καρτῆμαι τῷ σωτῆροφόν μοι χολίῳ·
 ἀλλ' ἐμὲ δὲ μὴδὲν ὄφελος ὄντα μὴδενί, πάντων παρὸς ὄντων,
 καὶ τῷ ἀδένειαν ἡμῶν διελεγχόντων, ἀνέχεσθαι. παρὶ ταῦτα
 δέομαι, πάντῳ σφόδρα δέομαι ἀμφοῖν μὲν ὑμῶν (ν 2), διαφε-
 ρόντως δὲ σὺ τῆ φίλης μοι κεφαλῆς, ἀδελφὲ Ἀναστάσιε· σὺ γὰρ
 δι' ἡμῶν ἔχεις παρὸς αὐτὴν ἀνδρὸς λυσσῶντος· εἴτις σοι διώαμις
 πάρεσιν· ὑπὲρ Σωεσθε γὰρ μάλλον, ἢ ὑπὲρ Ἀνδρόνικου δικαιο-
 τερος ἂν εἴης αὐτῇ χρώμῳ· ἀπάλλαξον κατηφείας Πτολε-
 μαῖδα τῷ λαχῶσάν με πόλιν, ὅς ἐμὲ γ' ἐδέλοντος (ξ 2) οἶ-
 δεν ὁ πάντα ὀρῶν ἐφθαλμός τῆ Θεῷ. ὅς οἶδα ὑπὲρ τίνων ἐκ-
 τίνω

ξανδρείας Εὐάρετος ἀχθῆναι, ἐφ' οἷς τὸ πρῶτον ἤχθη. (ν 2) Διοσκουρίδης καὶ
 σὺ. (ξ 2) Τὸ λάχος, εἴτ' ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ κλήρῳ τῆς πόλεως ὡς οἶδε κτ.

πίνω τοσαύτας δίκας. καὶ εἶπω, φησὶ, Θεῶν ἐπιφθονοὶ πρότερον ἤμεν, ἀποχρόντως τετιμωρόμεθα. ἀλλὰ ταύτῃ γε τῷ φωνῷ ἄξιον εἰπεῖν καὶ ὑπὲρ Μαξιμίνα καὶ ὑπὲρ Κλεινίης (ο 2), ἃς ἐμοὶ δοκεῖν ἂν καὶ ὅς τις ὠμότατος δαιμόνων ἠλέησεν· ὅξυ-
ρήθων δὲ λόγῳ Θόας τε καὶ Ἀνδρόνικος, οἱ μόνοι δαιμόνων ἀ-
μείλικτοι.

*) Θεοφίλῳ. 80.

Εἰ γὰρ μὲν αἶος ὡς τῷ πατρικῷ προσάγματι καὶ χεῖρα καὶ γνώ-
μῃ ὑπερέτιν εἰσενεγκεῖν· ἀλλ' οὐκ ἂν οἶμαι κάλλιον Ἀμπέ-
λιος ἐσκέψατο πρὶν ἢ εἰ αὐτῷ λυσιτελεόντων, ἢ Νίκαιος ὑπὲρ
δὲ πῶς ἀλλοτριωθεῖη τ' εἰ αὐτῷ. ὅτε γὰρ ἐφ' οἷς πρότερον ἀπῆρεν
(α) οἶδα καλῶς, ὅτ' ἐπὶ τίσιν ἐπανήλθεν (β), ὅτ' ἐπὶ τίσιν
αὐτῷ ἀποδημεῖ· πῶς γὰρ, ὅν ὅτ' εἶδον, ὅτε πρὶν αὐτῷ τι σαφές
ἀπηγγέλλετο, ἀλλὰ τῷ ἐπὶ σολῷ τ' ἱερᾶς σε χειρὸς, ἑτερός
τις ἐκόμισε, καὶ ταύτῃ ἀντήτησεν, ὡς ἤδη Νικαῖος λύσαντος
τὸ παρυσμῆσιον (γ). καὶ ἐκ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶδον αὐτόν, ὁ δ' ἡγεμὼν
εἶδεν, ἢ ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ κείνος ὅτ' εἶδεν, ὅτ' ἤκουσε. πῶς ἂν
ὅτι Νίκαιον νικᾷν ὑπερόριον ἐν ἀρχῇ διατυώμενον· ἀλλ' ἀντὶ (δ) τέ-

τς

(ο 2) Ὅτι κακεῖνοι εἶπω Θεῶν ἐπιφθονοὶ ἦσαν κτ'.

*) Ἀμπέλιος καὶ Νικαῖος Ἀδελφῶν ὄντων, ἐμὴν καὶ ὁμομητρίαν, ἀλλ' ἐτεροθα-
λῶν, ὁ Ἀμπέλιος τὰ μητρικὰ δὲ Νικαῖος κατ' ὀλιγωρίαν ἐκείνῃ ἰδιοποιήσατο.
ὑπὲρ δὲ τῶν ὁ Νίκαιος, ἣν κατὰ Θεοφίλου τῷ Συνεσίῳ ἐκόμισεν ἐπιστολὴν,
(ἐν ἣ ὁ Θεοφίλος καὶ τὸν ἡγεμόνα διὰ Συνεσίης συνεκίλει) δι' ἑτέρου τῷ Συνε-
σίῳ δὲς, ἀπέκλευσεν ἐδῆτέρῳ τῶν ἐμφανιδείας· καὶ ἔτως ἀπηλοτριώθη τῶν
ἐαυτοῦ. ὁ γὰρ Συνέσιος ἀπολογίαν ἐαυτοῦ πρὸς Θεοφίλον ποιῆσαι διὰ τῆς πα-
ρέσεως ἐπιστολῆς· εἰς Νίκαιον μὴ ἐμφανιδέντα αὐτῷ, τὴν αἰτίαν μὴ πε-
πληρωμένην τὸ πατρικὸν αὐτῷ πρόσαγμα ἀναφέρειν.

(α) Εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ἐχρὴν γὰρ αὐτόν εἰπεῖν τῷ ἰδίῳ ἐπισκόπῳ Συνε-
σίῳ ὅτι ὑπὲρ τῶν μητρικῶν ἀπαίρει, (β) Ὡς μὴ ἐμφανιδείας μοι. (γ) Τὸ,
ὡς ἤδη ἐν παραλήλῃ ἐστιν ἂν, ὅτε ἤδη ἔλυσεν. (δ) Ἰσ· ἀλλ' ἀντὶ.

τε (ε) πολλά κἀγαθὰ ὅσα φέρουσιν ὦραι τοῖς γεωργοῖς ἔχοντα· πλείω δ' ἂν ἴω, εἰ καὶ τῆς μητρῶν ὀκράτησε.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 81.

Εἰ καὶ μὴ πάντα ὁ δαίμων (α) ἀφελέας με διώκται, ἀλλὰ βέλεται ὅσα γε διώκται (β).

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν εὖνιν ἔθηκεν.

Ἀλλὰ τόγε παραιεῖς τὰ βέλτιστα καὶ τίθεας (γ) τοῖς ἀδικεμένοις, ὥς ἀφαιρήσεται· μὴ γὰρ καὶ τὴ γνώμης ἡμῶν (δ) κατιχύσεις. μισῶ μὲν ἔν ἀδικίαν· ἔξεσι γάρ· κωλύειν δὲ βελοίμην μὲν, ἀλλὰ καὶ τὸτο τ' ἀφαιρεθέντων ὅτι, καὶ οἴχεται καὶ τὸτο παρὰ τῆς παιδίων. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ Μιλήσιοι ἰὼ ὅτε καὶ γὼ φίλοις ὄφελος ἴω· καὶ σύ με ὀκάλεις ἀλλότριον ἀγαθόν, εἰς ἐτέρους δαπανῶντα τίω παρὰ τῆς μέγα δυναμένων αὐτῶ· καὶ ἦσαν ὀκείνοι χεῖρες ἐμαί· νυκτὶ δὲ ἀπάντων ἔρημος ὑπολείπομαι, πλὴν εἴ τι σύ διώῃ· γὰρ δὴ καὶ σὲ μετὰ τ' ἀρετῆς, ἀγαθὸν ἄσυλον ἀριθμῶ. σύ μὲν ἔν ἄει διώῃ καὶ δύναο, κάλλιστα λεωμένη τῷ διώας· Νίκαιος δὲ καὶ Φιλόλαος οἱ καλοὶ κἀγαθοὶ νεανίαι καὶ συγχρηεῖς, ὅπως ἐπανελθοῖεν τ' ἰδίων ἡμόθυμοι κύριοι, πᾶσι μελέτω τοῖς τὰ σὰ τιμῶσι καὶ ἰδιώταις ἀρχεσι.

Τῷ Ἀδελφῷ. 82.

Τίνα μὲντοι, τίνα παρὰ τῆς οἴος αὐτὸς εἰ παροσῆκει θωμάζεσθαι; τὸν σώφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἐταῦρον,

(δ) Τῷ νικῶν τὸτ' ἐστὶ τῶν μητρῶν κρατεῖν.

(α) Τὰ κατὰ συγχώρησιν Θεῶν γινόμενα, ὑπὸ τῷ δαίμονος φησιν ὁ Σουέστιος γινέσθαι ὡς καὶ πρὸς τὸν Ἰωάννην. τὸ δὲ ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐοδλῶν εὖνιν (εἴ τι ἔν ἔρημον) ἔθηκεν, εἰς τὸν Ὀμηρικόν ἐστιν ἐκ τῆς Ἰλιάδος. (β) Ἐπιτρέπη δηλ. παρὰ Θεῶν· πάντα μὲν γὰρ βέλεται, ἀλλ' ἐπὶ πάντα καὶ ἐπιτρέπη. (γ) Βοηθεῖν. (δ) Τὸ γὰρ αὐτεξέσσιον ὁ Θεὸς ἐθέλει βιάζεσθαι· ὁ δὲ δαίμων βέλεται μὲν, ἐδύναται δέ.

τὸν προσανέχοντι τῷ Θεῷ κατὰπαξ, τὸν οἶός ἐστι Γερόντιος. ἔχεις ἔν τὸν ἄνδρα μετὰ τῷ ὁπζολῆς, ὃ χησάμβρος, ὁ-
ρεῖς ἐ φαῦλον ἐπαυνέτω ἐμέ.

Χ ρ ύ σ η. 83.

Οὐχ ὅτι μοι τῷ παιδίων συγγνής ἐστιν ὁ Σαυμασὸς Γερόντιος, σωίσιμι τὸν νεανίσκον τῇ φίλῃ τῇ σῇ· ἐ τῆτο μὲν γὰρ· ἀλλ' ὅτι ὡρέπων ἐστὶ τῷ χρυσῷ Χρῦσος τοῖς τρόποις, εἰ δὲ μέ τι καὶ ψυχρὸν εἶπεν ἐ Γεργιαῖον (α). παντός μὲν τοι μαλ' ὄν ἐστιν ἀληθές εἶπεν σὲ εἶναι ἀπάσης ἀρετῆς εἶσω, καὶ τὸν δι-
δόντα σοι τὴν ὁπζολίῳ ἀξιώτατον ὑπολαβεῖν σε τῷ σωεστίας.

Τ ῶ α ὕ τ ῶ. 84.

Μῆκος ὁπζολῆς (α) ἀνοικειότητα κατηγορεῖ τῷ διακαμίζον-
τος· ἀλλ' (β) ὁ Σαυμασὸς Γερόντιος οἶδε (γ) μὲν ὅσα καὶ γῶ, εἰ-
δὲ μὴ πῶς τὸ ψεῦδος ἀνοικείως εἶχε, διηγήσατο ἂν (δ) καὶ
ὧν ἠπίεσατο πλείονα, τῷ φιλεῖν ἐμέ, ἐ τῷ γλῶτταν ἔχειν
ἀρκῶσαν τῇ γνώμῃ, ὃν ἂν ἰδῆς ἡδέως, εἶδες ὡς ἐγὼ βέλομαι.

Τ ῶ

(α) Ὡς περὶ ὁ Γεργίας παρὰ Πλάτωνι ἐπαγγελλόμενος εἶτ' ἐν ἀνυχῶν,
ἐ, τι ἄντις βέληται αὐτὸν ἐρωτᾶν, πρὸς πάντα ἔχειν ἐ ῥαδίως ἐ διὰ βραχέων
ἀποκρίεσθαι, ψυχρὸς ἦν τοῖς περὶ τὸν Σωκράτη, εἶτ' ἐν φορτικὸς ἐκ ἀνεκτός·
δι' ἐ ἐ πολυτρόπως ἠλέγχετο παρ' αὐτῷ· ἔτω καὶ γῶ, φησὶ Συνέσιος, σοι
τῷ Χρῦσῃ τῷ πάσης ἀρετῆς εἶσω ὁμότροπον λέγων ἐ οἶον ὁμότιμον τὸν
Γερόντιον, ψυχρὸς ἂν δόξαιμι. Ἐγὼ δὲ ἐ τῆτο φημι ψυχρὸν ἐ Γεργιαῖον,
ἀλλὰ τὸ, χρυσῶν Χρῦσῃ αὐτὸν προσεπειν. ὅπερ ἄντις κολακεῖα ἐστι.

(α) Τὸ τὰ κατ' ἐμαυτὸν εἰς πλάτος ἐκδέσθαι ἐν τῇ ἐπιστολῇ, ἐλεγχός ἐστι
τῷ διακαμίζοντος τὴν ἐπιστολήν, ὡς εἶη ἀνοικείος ἐμοι, ἐ παρὰ τῆτο ἐκ ἐ-
δάρρησα αὐτῷ τὰ κατ' ἐμαυτὸν. (β) Ὁ ἀλλ', ἀντὶ τῷ γάρ. (γ) Περὶ
ἐμέ. (δ) Περὶ ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ. 85.

Δέδεξο μετὰ τ' ἐμφύχε εἰς τὴν ἄψυχον ἐπιστολήν· μετὰ δὲ θαυμαστῶς Γεροντίᾳ ταῦτα τὰ χράμματα, νόμῳ τὸ πλέον (α) ἢ χρεία δὲ προσειπῆν σε γλυκύμηνον. ὅτι ἡμεῖς συζῶμεν τῇ περὶ σὺ μνήμῃ, μυρίων ὅπως ὁλῶν μακρῷ μεγαλοφρονότερον ὁ νεανίσκος ἂν διηγῆσται.

Τῷ αὐτῷ. 86.

Ἐπιστολήν ἐπέδθηκα (α) τῷ θαυμαστῷ Γεροντίᾳ πρὸς τὰς ἱεράν σου εἰς τριπόδητον κεφαλῇ, τ' αὐτῆς ἐντεύξεως παρέξασαν πρόσφασιν· τότε (β) μὲν ἡ αὐτὴν ἴσως δι' ἐμὲ τιμήσεις, μετὰ δὲ τὴν πείραν, ἕτερόν τινα (γ) δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ. 87.

Ὡς Δέδωκα τὴν ὅπως ὁλῶν, ταμίας δὲ εἰς σιτοδότης δὲ Δαλματῶν τάγματος· πάντα δ' ἐγὼ εἶδον Δαλμάτας, ἴσα εἰς εἶδος ἱέας τιμῶν· ὁ δὲ γὰρ εἰς λαχέσης με πόλεως· μόνον ὡς ταῦτα μινύσαι πρὸς σέ· σὸν δὲ τοῖς ἐμοῖς ὡς σωτῇ χηρίσασθαι.

Πυλαιμένει. 88.

Ἡρινὰς ὑπὸ Θράκης ὅπως ὁλῶν (α) κομισάμενος, ὑπὸ χλῆσται τῷ φακέλῳ (β) τῶν γραμμάτων, εἶπε τις εἶη τὸ κλεινὸν ὅπως
γε-

(α) Τὰ δὲ φιλοκῆ μᾶλλον ἀσπασμῶ, ἢ χρείας τινος ὥσπερ γραφέντα. ὅρα εἰς τὴν 53 ἐπιστλὴν ἥς ἡ ἀρχὴ Μήκος ἐπιστλῆς.

(α) Ἀντὶ δὲ ἐπέδωκα. (β) Ἐν τῇ πρώτῃ ἐντεύξει. (γ) Τιμήσεις.

(α) Συνδεδεμένης ἀπάσας ἐν τῷ φακέλῳ. (β) Τὸ φακέλον λαθόντος τὰς ἐπιγραφὰς τῶν ἐν τῷ φακέλῳ γραμμάτων περιειργάζετο· εἰδότες γὰρ ὡς

γεγραμμένη Πυλαιμένης ὄνομα· ὡς σὺν ἄξιον ἑτέρῳ βιβλίῳ
προεντυχεῖν· ἀλλ' ὡς ἔδεν ἑδαμῶ. εἰ μὲν ἔν τυχάνεις ἀπο-
δημῶν, ἀλλ' ἐπανελθοῖς ταχέως τε καὶ καλῶς· εἰ δ' ἐπεδήμεις
ὡρίκα πάντες οἱ γνώριμοι Ζωσίμῳ τὰς ὁππολὰς ἐπεδίδουσαν,
τῆς ἂν εἴη τὸ παράδοξον, εἴ τις ἐγένετο πρὶ ἐμὲ Πυλαιμένης
μνημονικώτερος.

Τῷ Α' δελφῷ. 89.

Τέως μὲν ἐπαύττομην εἰς (α), εἰς ὥστε ρεύματος ἀνδυπε-
νεχθέντος, καὶ τὰ κοινὰ λυπεῖ, καὶ τὰ ἴδια· ζῶτε ὅτι σὺν ἰδιώ-
της (β) ἐν χώρᾳ πολεμικῇ, καὶ μετὰ κλάειν αἰ τῷ ἐκά-
στῃ συμφορὰν· καὶ ἔμινος πολλάκις ὅπῃ τὰς ἐπάλξεις πηδᾶν,
ὡς ἐφ' ᾧ γε συσφατεύσομαι μεμιδωμένον (γ), ἐκ ἐφ' ᾧ γε προσεύ-
ξομαι· τριῶν ἀρρένων ἐν ἑτίμοι λείπεται· σὺ δὲ εἰς ὅς ἐρίας
πλέης (δ), καὶ ζῆς ἡδέως, ἐ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

Θεοφίλῳ. 90.

Οἴχεται τὸ δίκαιον (α) ὅς ἀνθρώπων· Ἀνδρόνικος καὶ πρό-
τερον ἡδίκη, καὶ νῦν ἀδικεῖται· τὸ δὲ τ' ἐκκλησίας ἡδὸς οἶον
ὕψω-

ἔοικε τὸ κατ' ἐκεῖνο καιρῷ, ἐκ ἐγγράφειν ἀλλ' ἐπιγράφειν τὰς ἐπιθέλλοντας
τὰ ἐαυτῶν ὀνόματα, ὡς ἐστὶν ἰδεῖν κακτῆς 133, ἐπισ: ἡς ἡ ἀρχὴ, Χθὲς καὶ
πρῶν ἐπὶ τῶν ἐναγχοῦς, κακτῆς 101, ἡς ἡ ἀρχὴ, Φυκέντιος ἀνδρῶπος.

(α) Εἰρηνικῶς καὶ ἀλύπως ἐζῶμεν ἀχελὺς νῦν· εἴτα τῶν πολεμικῶν ρεύ-
ματος δίκην ἀντεπελθόντων, ἡ τέτων ἀντεπιφορὰ λυπεῖ καί: (β) Οὐ τῶν
ἐμῶν, ὅπερ ἐστὶν ἰδιώτης, ἀλλὰ τῶν κοινῶν φροντίζοντες καὶ ὑπερμαχῶν.

(γ) Ὡς μεμιδωμένον ἐφ' ᾧ συσφατεύσομαι ἐκ ἐφ' ᾧ προσεύξομαι.

(δ) Εὐτυχῆς δηλ: εἰληπτὴ δ' ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πλοίων.

(α) Εἰ γὰρ πρότερον μὲν Ἀνδρόνικος ἡδίκη τὴν ἐκκλησίαν, νῦν δὲ ἡ ἐκ-
κλησία ἀδικεῖ αὐτόν, μὴ προσιεμένη τὴν ἐκεῖνος μετάνοιαν, πρὸς τὸ δίκαιον;

(β) Ὁ χθὲς καὶ πρῶν περιβλεπτός ταχθεὶς ἐν τῇ τῶν μετανοήτων χώρᾳ

ὕψῳται μὲν ταπεινόν, ταπεινῶσαι δὲ ὑψηλόν. τῷτοι δὴ τὸν Ἀνδρόνικον, ἐμίσει μὲν ἐφ' οἷς ἐποίει· δι' ὃ καὶ προήκατο μέ-
χρι τῶτων ἐλθεῖν· ἐλθεῖ δὲ νῦν, ἐφ' οἷς ἤδη τοῖς ὑπὲρ κατὰ-
ραν ὠμίλησεν (β). ὅτι καὶ ἔσθ' νῦν ἐν δυνάμει (γ) δι' αὐτὸν ἐλυ-
πήσαμην. ἀλλὰ δεινόν, εἰ μηδέποτε μετὰ τῷ ὑψημερόντων ζη-
σόμεθα (δ), τοῖς δὲ κλάσιν (ε) αἰεὶ συνδακρύτομεν (ζ). ἡμεῖς
τε ἐν ἐνταῦθα συγγενὲ βήματος (η) αὐτὸν ὀξαιλόμεθα, καὶ τὰλ-
λα (θ) ἐλάττης αὐτῷ παρὰ πολὺ τὰς συμφορὰς (ι) ἐποιή-
σαμεν· καὶ ἢ σὴ θεοσέβεια φροντίδος αὐτὸν ἀξιώτῃ, τῷτο μέ-
γιστον ἐγὼ τεκμήριον δέξομαι, εἰ μὴ παντάπασι τὸν ἄνθρω-
πον ἀπογνωσθῶμαι παρὰ Θεοῦ.

Τ ρ ω ῖ λ ω. 91.

Πάσαι (α) μὲν ἀσφαγμονεσέρας (β) ἐποιήσω τὰς πρὸς ἐστὶ
ἐταύρας ἐντεύξεις καὶ παρῶν, καὶ γράφων· ἔξω γὰρ ὅπῃ τῷ βιβλίῳ
τρέ-

προσπίπτων καὶ προσκλειών πᾶσι τοῖς εἰσιῶσι τὴν ἐκκλησίαν. (γ) Οὐ μό-
νον τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν, ὅσοι ἠθέλησαν ἔχειν μερίδα
μετὰ Ἀνδρόνικου καὶ Θεόαντος ἀκοινοῦντων ῥωμένων, ἀκοινοῦντες καὶ
μετὰ τῆς κοινῆς πρᾶξις, καὶ τῆς ἀποβλήτης τελετῆς ποιήσας ὁ Συνέσιος
(ὡς ἐν τῷ τέλει τῆς πρὸς τὴν ἐπισκόπου 58, ἐπιστολῆς διεμαρτύρητο) ἐ-
λύπησε, τῇ ἀκοινοῦσιν δηλ. σκοπεῖν δὲ μὴ ἄρα λέγοι τὸν ἀπὸ Ἀνδρο-
νίκου ἀρξάντα. (δ) Εἰ τοῖς ἐν δυνάμει μηδέποτε κοινοῦντομεν τῆς ἐν εὐχα-
ριστίας δι' Ἀνδρόνικον, τοῖς κατηχεμένοις αὐτὴν συνεχῶς, ἢ μηδὲ
συνειθιόντες. Ἐμοὶ δὲ γε δοκεῖ ῥηκῶς εἰρηάζεσθαι τῷτο τε καὶ τό, τοῖς δὲ κλά-
σιν αἰεὶ συνδακρύσομεν. (ε) Ἀνδρόνικος καὶ τοῖς αὐτῷ, Θεοῶντι καὶ τοῖς αὐτῷ.
(ζ) Καὶ γὰρ ὥσπερ χαίρει μετὰ χαίροντων, ἔτω καὶ κλαίει μὲν μετὰ
κλαίνοντων προσεταγμένα, ἀλλ' ἔχει καὶ αἰεὶ, ἀλλὰ κυρτὸν ποτε καὶ εἰς τῶν
κλαίνοντων ἀγάπην, ἵνα μὴ τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῶσι (β', πρ. Κορ.
2, 6, κτ'). (η) Τῆς τῶν μετανοήτων χάριτος. (θ) Κατὰ τὸ νηστίας,
ἀγρυπνίας καὶ χαμευνίας κακῶς. καὶ κατὰ τὸ μηδὲν αὐτῷ μήτε ὁμο-
ρῆριον μήτε ὁμορῆριον γίνεσθαι. (ι) Τὰ ἐπιτήμια.

(α) Πρὸς τὸν Θεοῦ. (β) Μὴ παρέχων οἷς ὠφείλει προέγγραφα, μη-

τρόπον τινὰ ἀσιώτατος (γ) πάσῃ πόλει καὶ πολιτείᾳ· νυνὶ δέ, ἐπέταξε γὰρ ὁ Θεὸς εἰς ἀποδεδειγμένον χωρίον οἰκεῖν, καὶ αὐτὸν ἔχειν ἐν τῇ πόλει τινὰ τάξιν, καὶ ζῆν ἐν διηριθμημένοις (δ) ἀνθρώποις· βελοίμην ἂν ἔν ὄφελος εἶναι τοῖς συλλαχθεῖσι, καὶ ποιεῖν ἀγαθόν, ὅ,τι διωαίμην, καὶ ἑκαστον ἰδίᾳ, καὶ τὴν πόλιν κοινῇ, ἐν ὁρώμην τε καὶ ὁρώμην ἡδέως παρὰ τῷ, ὡς ἂν εἴποι τις, συμπλῶν τῷ βίῃ. εἴ τι τοῖς νῦν Μαρτύριοι ὄντα τὸ δι' αὐτὸν ὑπομένης ὁπισθοῦς, ἰδιόμοι χαρισάμενοι ἐν ἀνδρὶ (ε) συνδιμερεύνοντι, καὶ ναὶ μὰ ἔδω λόγους τὰμὰ καὶ σὰ παιδικὰ, πολλὰκίς εἰς τὸ συνεῖναι μοι πολὺ καὶ τὸ νυκτὸς μέρος ὑπλάμβάνοντι.

Τ ὦ Ἀδελφοί. 92.

Κακὸν δὲ μικρὸν ἀπολαύσω τὴν ἀγροικίαν, (α) τῷ τρόπῳ λίαν ἀληθεύων διάθεσιν, εὖ ἴσθι ὅτι καὶ ὑπὲρ τὴν Διβύων ἐχατιάς.

Ἦσυ-

δὲ ὁχλῶν αὐτὲς ὑπὲρ τῷ βοηθησαί τινι τῶν ἀδικημένων. καί τῳ καὶ πρότερον αὐτῷ καὶ ἰδιῶς καὶ πόλεις εἰς δέον ἐχρήσαντο (ὡς ἐν τῇ καὶ Ἀνδρονίκου φησὶν ὁ αὐτός) ἀλλ' ἐχ' ὥς καὶ τῆς φιλοσοφίας αὐτὸν ἀφείκειν. (γ) Ἀκοινωνήτορας, ἀμιγῆς, Ἀγνώστους. (δ) Κωμῆταις, ἀγροδιαίτοις. οἵτινες εἰσιν εὐαλειθοί, ἀλλ' ἐκέν πολυέχοις. (ε) Δι' ἀνδρὸς· ἐρ' ὅσον γὰρ ἂν ἐκεῖνα ποιήσης ἔμοι τότῳ ἔσθι πεποιηκός.

(α) Ὅτι αἱ τῷ Συνεσίῳ ἐπιστολαὶ ἀτάκτως ἐτέθησαν, δῆλον μὲν καὶ ἐξ ὧν τὰ τῆς ἱερατείας ἑαυτῷ διηγέσθαι, ἐχ' ἤττον δὲ καὶ ἐκ τῆς προκειμένης, ἥτις δοκεῖ γραφῆναι μετὰ τὴν 148. ἢς ἡ ἀρχὴ, Ἀπ' Ἰλίου τὴν τάξιν τῶν φόρων, ἐν γὰρ ἐκεῖνη διασαφεί ὅποσον κακὸν ἀπολαύσει τῆς ἀγροικίας καπὶ τῆς τῶν Διβύων ἐχατιάς· ὡς γὰρ τῶν ἐν τῇ ἐχατιά τῆς Κυρήνης ἀγροδιαίτων ἡπειρώτων τοῖς μὲν εἰδόσι θάλασσαν, τὰ ἐκ τῆς θαλάσσης ἀγάθᾳ διηγόμενος, ἐγγελάτο μὴ πηγενέμενος, ἔτω, φησί, γελαδῆσθαι καπὶ τῆς τῶν Διβύων ἐχατιάς διηγόμενος τοῖς ἐκεῖ ἀγροίκοις, ἅττα καὶ τοῖς ἐν τῇ ἐχατιά τῆς Κυρήνης, ἀληθολογῶν ἑκατέροις τὴν τῶν τόπων διάθεσιν, τὸτ' ἔστι τὴν ἰδιότητα· τοῖς μὲν ἡπειρώταις, ὅτι δύναται πρῆβειν καὶ ἀνδραπέτες ἡ θαλάσσιοι τοῖς δὲ παραλίοις ὅτι εἰσιν ἄλεις καὶ ἡπειρώται. ὅθεν ἀντὶ τῷ, πρόπων, τόπων οἶμαι γραπτέον, ἵνα ἡ λέγων, τὴν τῶν τόπων ἰδιότητα ἀληθολογῶν, τοῖς ἀγροίκοις γελαδῆσθαι. Ἀλλ' ἡ δὲ γραφὴ ἐχ' τῆς ἀγροικίας τῶν πρόπων,

Η σ υ χ ί ω. 93.

Αἰτωῖοι Θεμιστοκλέα τὸν Νεοκλῆος ἐπήνεσαν, ὅτι καίτοι πολιτικῆς διωάμεως ἐραστὴς παρ' ὄντιναῦν ἦ ἐφ' ἑαυτῷ φρόνητος, ἀπὴνυξατὸ πᾶσαν ἀρχὴν, ἐν ᾗ ἦ ξένων ἕδεν ἔμελλον πλεόν ἔξαιεν οἱ γνώριμοι· σὲ δὲ ὅτι μὲν ἐπέγνωσαν τὴν ἀρετὴν οἱ καιροὶ, καὶ διὰ σέ παρῆλθεν εἰς τὴν πολιτείαν ἀρχῆς ὄνομα, καὶ παῖγμα κανὼν (α), ἥδη μὲν ὥσπερ εἰκὸς (β) ἐταίρους ἐκ παλαιῶ γεγονότας, τ' ἱερᾶς γεωμετρίας ἀλλήλοις ἡμᾶς μνησυστάσης (γ)· ὅτι δὲ ἐν τοῖς βουλευταῖς (δ) καὶ τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀξιοῖς ἀριθμεῖν, ἀλλ' ὅσα ἀπαλείφεις τὴν οἰκίαν ὑπὸ τῷ πονηρῷ βιβλίῳ, καὶν εἴτι καὶ συμφορὰν ἀρχαίαν (ε) παροικίῃ φρόνηρον, τῷτο δὲ (ζ) καὶ Θεμιστοκλέα σέ φημι ποιεῖν, ὅτε δοκῶντα τῇ θείᾳ γεωμετρίᾳ· Εὐόπτιον ᾧ ἐν ἀδελφοῖς ἔδει τετάχθαι τοῖς σοῖς, εἰ τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτὰ (η)· εἰδὲ διὰ τὸν ἦ περιεχυμένων παγαμάτων ὄχλον (θ) τὸ χρεῶν (ι) ἡμέλιται μέχρι τῷ νῦν, δεῖξον (κ) ὧς θάυμασι· καὶ λαβὼν τὴν ὀπισθοκλήν, ἄνεις τὴν πενθερὰν αὐτῆς τ' ἀτόπως ζημίας, καὶ τὰ μετὰ ταῦτα (λ), καὶ τὰ παρὰ τῷ· καὶ ὑπόδομοι τὸν ἀδελφόν, ὅς εἰ μὲν δι' αὐτὸ τῷτο (μ) ὑπο-

(α) Τῷτ' ἐστὶ δίκαιον, ὡς τῶν πρὸ αὐτῶ καὶ ὀνόματι καὶ πράγματι ἀδίκων ὄντων, καὶ πολὺ δὲ εἰπεῖν ὅτι τυράννων μᾶλλον, ἢ ἀρχόντων ὄντων. (β) Ἡ δὴ ἵσταναι τὸς ἐκπαλαι γεγονότας ἐταίρους. (γ) Συναφείσης. (δ) Τοῖς λειτουργῶσιν, εἴτ' ἐν συντελέσει τῷ δημοσίῳ· ὡς ἐξ ἐκείνης τῆς 38, ἐπιστ. δὴλον, ἥς ἡ ἀρχή. Οἰκίσαι τὴν θροῦσαν ψυχὴν. (ε) Ἐπὶ γὰρ, ἵνα τῆς συμβάσεως αὐτῷ συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ, ἐγγεγραῖναι τοῖς βουλευταῖς. (ζ) Οὐδὲ παρέλκει. (η) Ἐὰν ἐμοί, σὺτε καὶ ὁ Εὐόπτιος ἀδελφοὶ τῇ χάσει, ὁ μὲν, τῇ φυσικῇ, σὺ δὲ, τῇ φιλικῇ, ἀνάγκῃ ἄρα καὶ ὑμᾶς ἐκατέρους ἀλλήλοις εἶναι ἀδελφοὺς, σὲ δηλ. Εὐόπτιον, καλεῖσθαι σοί. (θ) Τὴν τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων ὀχλῶδη πληθύν. (ι) Ὅπερ ἐχρεώσεις ποιῆσαι. (κ) Ὅτι καὶ δι' ἐπιγνώριαν ἡμέλει. (λ) Καὶ καὶ τὰ μετὰ ταῦτα· συνεδοχικῶς· τῷτ' ἐστὶν ἀπάλλαξον αὐτὸν καὶ τῆς μετὰ ταῦτα, καὶ τῆς πρὸ τῆς ἐπιγνώσεως λειτουργίας. (μ) Ἵνα συντελέσῃ τὴν ἀτοκὸν ζημίαν.

δημῇ (ν), Θεὸς οἶδε· πῶς ἐμὲ δὲ πάνυ παραμυθίας δεόμε-
νον ὅπῃ πολλῶς, ὧν ὅκ' ἀνήκους εἰ συμφορᾶς, ἅδ' ἐτερον
ποροῦσιν (ξ).

Ἀνυσίω. 94.

Πρώτῳ ὅκ' ἑφθατα (α) τῷ βαρεῖαν ἀκοῇ διπὸ τ' Κυριῆς
ποδόμενος, καὶ γὰρ μὲν διανοόμενῳ ἢ τάχος (β) ὅπῃ τὰ Τεύχει-
ρα παραπέμψαι τῷ φήμῳ· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων, ὡς ὁ στρα-
τηγός (γ) ἤδη τὰ μετέωρα τ' χώρας κατέλιπεν· ἐφθάσεις ᾧ
ἄρα (δ) πυθόμενος· εὖραις τ' ποροθυμίας ἀμοιβῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ,
καὶ νῦν καὶ εἰς ἔπειτα (ε). ἐγὼ δὲ αὐτὰ ταῦτα καὶ νῦν ἐπαινεσό-
μμος ἐπεμψα, καὶ πεισόμμος ἐν οἷς εἶης· εἶης δὲ ἐν ἅπασι
ἀγαθοῖς· μέλει μὲν γάρ μοι, μέλει καὶ Πενταπόλεως· πῶς
ᾧ ἔ· τ' γε μητρίδος (ζ), ὡς ἂν Κρηῖτες εἴποιεν, ἔχ' ἦκιστα δὲ
σὴ, καὶ τ' δόξης τ' σῆς; ἐφ' ἐκάστῳ ᾧ δὴ τῶν σῶν ἀγαθῶν ἐμοὶ
πάντες ἀξιῶσι σωήδεσθαι. ὡς ἔν ἐν σοὶ κρινόμενος (η) ἄριστε
ἀνδρῶν τε καὶ στρατιωτῶν, δίκαιός εἰμι καὶ εἰδέναι τὰ σά. Γεωργίου
προεστρεφάμην ὡς ἐνὶ, ἀγαθὸν εἶναι (θ), καὶ ἄλλως (ι) ὅκ'
ἄδυμον στρατιώτην, εἰ ὁ Θεὸς αὐτῷ τιδῇται (κ)· δὸς αὐτῷ
χεῖρα διὰ τὸν ἀδελφόν, ὃς ἀντὶ πολλῶν ὑπεργίγεται. ταῦτο (λ) ἐμοὶ
μὲν

(ν) Ἀφ' οὗ ἐμὲ μεμονωμένον. (ξ) Οὐδενίαν ἄλλην αἰτίαν τῆς αὐτῆς
ἀποδημίας προβάλλει ὅτι μὴ ταύτην.

(α) Τῶν· ἔστιν εὐθὺς μετὰ τὸ πυθέσθαι. (β) Ἐρρώτη καὶ
ἡ αἰτιατική· καὶ γὰρ ἡ ἡλικία ἐν τῷ ἢ τάχος, ἢ ποδῶν εἶχεν, ἀντὶ αἰτια-
τικῆς ἐστίν. τὸ δὲ ἢ, ὡς ἀνυπόγραφον ὡς ἔχει τοπικόν, ἀλλὰ παραβολικόν
ἐν ἐπίρρημα; οἶον δὴ καὶ τὸ, ἢ θέμις. (γ) Σὺ δηλαδὴ. (δ) Πρὸ ἐμῆ.
(ε) Εἰς τὸν μέλλοντα αἰῶνα. (ζ) Οἱ Κρηῖτες τὴν θρεψαμένην αὐτὴς πα-
τρίδα κατ' ὁμοιότητα τῆς γυννησαμένης αὐτὴς μητρός, μητρίδα καλεῖται.
(η) Σὺν σοί τε καὶ μετὰ σὲ ταπτόμενος τὰ φιλικὰ, καὶ ὡς εἶπεν ὁμόφρων
σοι. (θ) Τότις πρόποις. (ι) Καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν βῶσιν. (κ) Βοηθήσῃ,
συμπροσέξῃ. (λ) Τὸ δεῖν αὐτοῖς (τῷ Γεωργίῳ δηλ. καὶ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ)

μὲν ἄριστον δοκεῖ βέλευμα, τῷ τὰς φύσεις εἰδότε τῷ νεανίσκῳ, καὶ ὡς ἔχῃσι πρὸς ἀλλήλους αἰσῆς· εἰ δὲ καὶ σοὶ φανεῖται (μ), κύριον ἔσω. Ἐταύρων οὖν στρατευομένης ἁπάσαι· ὁ σωτροφὴς μὲ ταχέως ἐπανηκέτω, καλόντι φέρων πρὸς πολέμῳ διήγημα· ὃς καὶ τοι δειλότατος ὢν, ἐδάρσῃτε τὴν ὁδόν, τῷ σὺν ὅπλῳ ἐμπαροῦσεν ὄντων. δὸς τῇ Κυρίῳ τὴν σωωρίδα τῷ ἀδελφῷ· μαχθῆνται ᾧ ὑπὲρ τ' ἐνεγκήσῃτε καὶ τρεφέσῃ αὐτάς.

Τῷ ἀδελφῷ. 95.

Ὅτι μὲν ἡμᾶς εἶκιν ἡγῆ τοῖς σπουδαῖς προσάγμασι· ἔτω ᾧ γέγραπται (α)· καλῶς γε ποιεῖς, καὶ δίκαια πρὸς ἡμῶν φρονεῖς, καὶ πολλὰ καὶ γὰρ σοὶ γένοιτο διὰ τῆτο· ὡς ἀπέχομέν γε τὴν χάριν (β), εἰ δή τις ὀφείλεται καὶ νεωτέρῳ παρ' ἀδελφῷ πρεσβυτέρῳ, πείθεσθαι χάρις, ὡς εἰς ἔγωγε οἶμαι· ἀλλ' ἡμῖν εἰς ἀντίδοσιν (γ) ἀρκεῖ, τὸ μὴ ἀγνοεῖσθαι παρὰ σὺ τὴν ἔνστασιν ἡμῶν (δ), ὅτι μόνῳ σοὶ ἔζώντων ἐκκέμεθα (ε)· ὅτι δὲ φῆς εἰδέναι σαφῶς, ὡς δὲ εὐχῆς ἄγει τὰ τ' φιλίας ἡμῶν Γέλιος, τῆτο δὲ (ζ) ἐκέτ' ἄξιον ἀποδέχεσθαι· λίαν γάρ ὅστις ἀπατωμένος, μὴ ἀπατῶντός γε (η) εἴποιμι. ὁμῶς ᾧ ἐγώ τε (θ) παρὰ σὺ χάριμα ἀνεγίνωσκον, καὶ ἑτέρός τις τὰ παρ' αὐτῶν. καὶ σὺ μὲν ταῦτα φῆς, ἐκείνος δὲ τὰναντία· καὶ ἀνεγνωκέναι καὶ ἀκη-

κασθῆναι.

ἔτι. ἐμοὶ τῷ εἰδότε τὰς φύσεις αὐτῶν δοκεῖ ἄριστον βέλευμα. (μ) Ἀριστον τὸ ἐμοὶ δοκεῖν βέλευμα, κυρωθήτω σοι· τὰ λοιπὰ, σκοπεῖται.

(α) Ὅτι δηλαδὴ ἡγοῦμαι σε Συνέστις εἶκιν τοῖς ἐμοῖς προσάγμασι. εἶδα οὖν ὅτι Γέλιος δι' εὐχῆς ἄγει τὰ τῆς φιλίας ἡμῶν, τῆτ' ἔστι, φίλος ἡμῶν γινώσκων ἐν εὐχῆς μέρει τίθεσθαι, ἢ εἶναι αὐχέτι, εἴτ' ἐν καυχῇ. ὡς δὲ μέρους δὲ τῶν ἀδελφῶν Συνεστὶς νοητέον τῆτο. (β) Χάριν εἴτ' ἐν ἀμοιβῇ τῆς εὐπειθείας ἀπεληφέναι δοκεῖ λέγειν ἐδέναι ἀλλ' ἢ τὸ δίκαιον περὶ αὐτῶν τῶν ἀδελφῶν φρονεῖν. (γ) Τῆς ἡμῶν πρὸς σὺ εὐπειθείας. (δ) Ὅπως οἰκονομέμεθα, ζῶμεν. (ε) Εἰληπόμεν. ὅρα Βαρῆτον ἐν τῷ, ἔκκεσθαι. (ζ) Κἀνταῦθα ὁ δὲ παρέλκει. (η) Εἰμὶ. (θ) Γράφει ἐγὼ τὰ παρὰ σὺ.

κοέναι λέγεται, ὅτι διαλέγοιτο πρὸς ἡμῶν ἀνεπιτηδεύς (ι) λόγους. ἔτ' ἔν ἀπισεῖν εἶχον (κ) ἀνδρὶ καλῷ καὶ γαδῶ, καὶ πιτεύων, καὶ μὰ τὸν ὁμόγνιον (λ) τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃ μετενόησεν ἐφ' οἷς εὖ πεποιήκειν τὸν ἄνθρωπον (μ), αὐτῇ τῇ προτεραίᾳ σὺν βίᾳ τὸν κατήγορον ἀποσκευάσας (ν), ὃς ἐδῶκεν αὐτὸν ἀσεβείας, ὡς ἀδικῆντα τῷ βασιλέως ἐσίαν (ξ). νῆ γὰρ τῷ ἱερὰν σε κεφαλῇ, εἰ μὴ ταῖς συχνῶς πείραις ἀντέχον, τῆτο μὲν τῇ δ' δικαστῇ δαίλῃ, μετάνοιαν (ο) ὅπῃ τοιαύτης ὑποθέσεως ἐφοσιωμένῃ, τῆτο δὲ (τῇ) δ' κατηγορῶντος ἀπονοίᾳ (π), προσημασμένῃ μὲν τῷ ἀνάγκῃ (ρ), προσημασμένῃ δὲ δράσαι τε κακόν τι καὶ παθεῖν, καὶ γαμετῆς ἂν αὐτῇ (σ) καὶ παίδων ἡψατο τὸ δεινότατον (τ), καὶ συγγήρων συχνῶν καὶ πάνυ φίλων, πλεσιών τε καὶ πενήτων· καὶ ὁλως κακῶς ἂν Ἰλιάς ᾤριεσθαι τῷ πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρὸς (υ) ἀπογνόντος τῷ σωτηρίᾳ καὶ θανάτῳ· ἐνίκησε δ' ἂν Ἰέλιος (φ) νίκῃ, ἐφ' ἣ (χ) ζῆν ὅσα ἂν ἡύξατο (ψ). ὑπὲρ ὧν ἀπάντων ᾧδῃ ποιητέα μοι ταῦτα εἶναι τὰ γεγνημένα (ω). τ' δὲ ἐμῆς φύσεώς τε καὶ προσημασέως παραπολαυνέτω καὶ ὅστις ἔχθιστος· πολλῶ γὰρ ἐμοὶ κάλλιον ἔχει, τὸ ἀναξίως τινὰ πεποικέναι καλῶς, ἢ ᾤριεσθαι πολλὰς, ὅσον κωλύσαι, παρὰ τῷ ἀξίαν πεισομένους κακῶς· ἐ γὰρ δὴ καὶ τῷ εὐγρηῇ γυναικῇ, καὶ τὰ παῖδιά δ' ἀνδρῶπι μισῶ. καὶ τοι γε ἐδ' αὐτὸς ἀξίός ἐστιν, ὅπῃ ταῖς

- (ι) Ἀφίλος, λοιδορίας. (κ) Τῷ τὰ παρ' ἐκείνου ἀνεγνωκότι. (λ) Εἰώθει Συνέσιος ἐν πολλαῖς τῶν ἐπιστολῶν καὶ κατ' αὐτῶν τῶν οἰκείων ὁμύσειν, μικρὰ μέλλον αὐτῷ τῆς λεγόμενης ἐντολῆς, ἐδὲ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σε ὁμύσης. (μ) Τὸν Ἰέλιον λέγει. (ν) Ἐκ μέσης ἀφανῆ ποιήσας. (ξ) Τῆς βασιλείας ἀποπειρώμενον. (ο) Τῇ δ' Ἰελίᾳ. (π) Ἀπογνώσει. (ρ) Προσημαστέτο γὰρ αἰς ἐχέων, εἴτ' ἐν ἐδελοκάκῳ ἐδῶκεν ἀσεβείας τὸν Ἰέλιον, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος, ἵνα μὴ δηλῇ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ δῶ δίκην, αἰς παρασιωπήσας, ἣν συνοιδεν ἀσεβείαν. (σ) Τῇ Ἰελίᾳ. (τ) Ἡ ἀσεβεία. (υ) Τῇ κατηγόρῃ. (φ) Χρήμασι πολλοῖς τὸν θανάτῳ κατατήγορον. (χ) Μεθ' ἧν. (ψ) Χρόνος ἐν οἷς ἐνεκλήθη καὶ ὑπόληψιν, καὶ ἀξίαν, καὶ ἐξ ὁψως δ' βασιλείας ἡρώμενος. (ω) Παρ' ἐμῆς ὑπὲρ τε Ἰελίᾳ καὶ τῶν αὐτῶν,

ταῖς κατ' ἐμῆ λοιδορίαις παθεῖν τι κακὸν ὑπ' ἐμῆ· πολλὰ γε καὶ
 δῶ· μισοῦσθαι μὲν ᾧ καὶ πάνυ· λυπεῖν ᾧ οἰόμενος λέγει, καὶ ὡς
 διξόμενος φθέγγεται. ἡ παροῦσα ἔν ἐκ ἀνείδυνος, ἀλ-
 λ' ὑπαίτιος· ἴσω μέντοι, μᾶλλον δὲ μὴ ἴσω (α 2)· παύσαιτο ᾧ
 ἂν εὖ ποιῶν (β 2) ἡμᾶς· σὺ μέντοι σαφῶς ἴδι τὸ πάλαι λεγό-
 μιν, ὑπ' ἐχθρῶν ὡς ἔσιν ὠφελεῖσθαι, νυνὶ ἔργῳ φαινό-
 μιν· τί ᾧ εἰς εὐκλειαν ὁ ἀνὴρ ἡμῖν ἐ σωτηρεῖ; πᾶς ὅστις
 ἡμᾶς ἐπαινεῖν βέλεται, μηδὲν ἕτερον ὀξευρίσκων εἰπεῖν, λέγει
 τῆτο παῖτον καὶ μένον καὶ μέγιστον, ὡς Ἰῆλιος αὐτὸν ἀγορεύει
 κακῶς· ἐνὶ δὲ τῷ τῷ λόγῳ, ποῖος ἔκ ἐσμός (γ 2) ἀγαθῶν; τὸ
 ᾧ ἀντικειμένως ἔχαιν παρὰ παντοδαπὴν πονηρίαν (δ 2), οἰκείως
 ὅστις ἔχαιν παρὰ παντοδαπὴν ἀρετὴν. ἐγὼ μὲν ἔν ἐδὲν ἂν ἐ-
 μαυτῷ σωμαδεῖν τοῖτον, ἐκείνος δὲ φησιν· οἷς ᾧ τὰναντία
 φησὶ (ε 2), τῆτο πιστῶτα· ὥς καὶ χάριν ἂν εἰδέω αὐτῷ,
 νῆ τῷ ἱερὰν σε κεφαλῇ, καὶ τῷ τῷ παιδίων με σωτηρίαν· ὅτι
 ἔσιν ὅτι ἂν (ζ 2) μοι μῆζον ἐ λοιδορεῖσθαι χάρισται· καὶ ᾧ καὶ
 παρὰ Θεῶ καὶ παρὰ ἀνθρώπων, ἐν τῷ καλλίστῳ μοι κέσεται τῆ-
 το· ἀλλὰ καὶ τῷ παροῦσσεως δώσει δίκας· ἐμοὶ μὲν, ἔ· τυχόν
 μὲν ᾧ ἐδ' ἂν εἰ δυνάμει, βελοίμην· πάντως δὲ, ἐ δ' ἂν εἰ
 βελοίμην, δυνάμει· τί ᾧ παρὰ τὸν ὅτι καὶ δυνάσει ἀν-
 θρωπος ἥτως ἀτυχῆς, ὡς ἀλλὰ φεύγων τῷ ἑαυτῷ, καὶ μη-
 δ' ἐλπίδας ἔχαιν κατὰ δὲ, τῷ πολέμων ἐσρατοπεδερκότων ἐν τοῖς
 ἐμοῖς, καὶ ἐκείνοις ὀρημητρίοις καὶ Κυρηνῆς λεωμένων; τί μὲντοι,
 τί μὲν δώσει δίκας; αὐτῇ τῇ δίκῃ· ἐγγυῶμαι ᾧ ἐγὼ τῆτο, σα-
 φῶς εἰδέναι δοκῶ· μετελεύσεται ᾧ αὐτὸν ὑπὲρ ἐμῆ καὶ τῷ κοινῆς
 πατρίδος; ὑπὲρ ἧς τὰναντία πεπολιτεύμεθα, καὶ δι' ἡμῶν ἀλλή-
 λους ἀπηχθήμεθα· ἐ καὶ ὑπὲρ ᾧ ἐμαυτῷ τινός· ἐδ' ἂν αὐτὸς
 εἰπεῖν ἔχοι· ἀλλὰ τὰ παῖτα μὲν, ὅτι τὸ ἐσρατιωτικόν τε καὶ τὸ

καὶ τῆς πόλεως. (α 2) Ὡς εἶη ὑπεύθυνος. (β 2) Λοιδορῶν. (γ 2) Ἀν-
 τι τῷ πᾶς τις ἐσμός. (δ 2) Πρὸς Ἰῆλιον δηλ. τὸν καμπόνηρον. (ε 2) Ταῖς γὰρ
 κατ' ἐμῆ λοιδορίαις τις ἔη καὶ. (ζ 2) Ὁ ἂν ἀπολελογηκός, καὶ ἀπολελογηκός.

βουλευτικὸν ἑώρων εἰς Σηπτικὸν (η 2), καὶ ἐπειρώμην ἀντέχειν·
 ἔπειτα μέντοι τὰ πᾶσι τῷ πρεσβείαν (θ 2) καὶ πάντῃ λαμπρῶς
 διεκασίασεν ἡμᾶς. ἐγὼ τὰ καὶ τὸν ἐταῖρον (ι 2) Διοσκυρίδην,
 ὅτι μετρίως ἐπαύχθη, καὶ ἔχ' ὡς ἂν κινήσαι Θεῶ τε καὶ ἀνδρώ-
 πων Νέμεσιν· αὕτη μέντοι σαφῶς δεῖ πᾶσι καὶ πρὸς Λύσαν ἁ-
 δομῇ.

Λήθεσα δὲ παρὰ πόδα βαίνας·

Γαυρέμενον αὐχένα κλίνεις·

Υἱὸ πῆχυν ἄει βιοτὰν κρατεῖς·

ἀλλὰ ψηφίζεσθαι δεόν· ἐγὼ μὲν ἔρχομαι ὑπὲρ τῆς πατρί-
 δος, ἀξιοκρατεῖαν (κ 2) εἶναι τοῖς ξένοις· ὁ δὲ, ἀντέλεγε ὑπὲρ
 Ἑλλάδος καὶ Θεοδώρου (λ 2). καίτοι τίς οἶκ' αἶδεν, ὅτι καὶ οὗτοι
 φύσει στρατιωτικῶς ἔχοντας (μ 2) ἤ ἀρχόντως, οἱ ξένοι μετα-
 διδάσκαλοι, καὶ μετασπινάξουσιν εἰς ἐμπόρους (ν 2); πάλιν ἔρχο-
 μαι ὑπὲρ τοῦ λελούθῃ τῷ παρ' ἡμῖν στρατηγῶν (ξ 2), ὅσοι ἅ-
 παντες ὁμοφώνως οἱ τῇδε ἀνδρωποὶ μόνον εἰναι φασὶ λυτήριον
 τῶν δεινῶν ἐπ' ἀνελθεῖν (ο 2) εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡγεμονίαν τὰς πόλεις,
 πᾶσι ἔσιν καὶ τὸν Αἰγυπτίων ἀρχόντα καὶ τὰς Λιβύων τετά-
 χθαι· ὁ δὲ, ἀντέλεγε ὑπὲρ τῶν κερδῶν (π 2), καὶ ἀντικρὺς ἀπετόλμα
 λέγειν, ὅτι λυσιτελεῖ ταπεινὸς εἶναι στρατιώτης (ρ 2). ἀλ-
 λ' ὡς τῶν· ἄξιον γὰρ διὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εἰρημῶν· διὰ ταῦτα,
 νῦν μὲν ἐπ' ἀράτος εἶ, καὶ κοινῆς τύχης (σ 2) ὅτι τὰναντία πειρώ-
 μενος

εὐκτική, δεόν ὑποτακτική. (η 2) Ξένος, μισθωτὸς ὄντας. (θ 2) Τὴν εἰς
 τὸν βασιλεῖα ὑπὲρ τῆς πατρίδος· καὶ ὁ οἷς μὲν ἐγγραφον ἐγὼ, ἐκεῖνος ἀν-
 τέλεγε κτ: (ι 2) Ὅσα αὐτὸν Γέλιος ἠδίκησεν, ὅτι ἀνεκτὰ, καὶ ἔχ' οἷα πα-
 ροῦσθαι κατ' αὐτὴν τὴν θείαν δίκην. (κ 2) Μὴ ξένος μισθωτὸς στρατιώτης.
 (λ 2) Τῶν ξένων στρατιωτῶν. (μ 2) Τὸς ἀριθμὸν στρατεύεσθαι πεφυκότας.
 (ν 2) Εἰς τὸ καὶ αὐτὸς ἐμψύχως καὶ τὸς ξένους στρατεύεσθαι. (ξ 2) Ὡς
 μὴ Λίβυας Λυβύων ἀρχεῖν· ὅρα ἐπί: 73, ἥς ἡ ἀρχή· Σὺ γὰρ δὴ καὶ φι-
 λόσοφος εἶ κτ: (ο 2) Ἐγγραφον ἐγὼ. (π 2) Τῶν ἰδίων ἑαυτῶν.
 (ρ 2) Μισθωτὸς δηλ: ξένος· ὡς τῶν ἀμειβάνων γὰρ οὐκ ὄντων. (σ 2) Τῇ

μήρος· εὐτυχεῖς γὰρ ἐν ἀτυχῆσιν· ἐγὼ δὲ τῇ πόλει σωπα-
 χῶ· ἴσθι μὲντοι σαφῶς, ὅτι φύσεώς ἐστι νόμος, ἐμπαίεχας
 τῷ καθόλου τὰ μέρη· καὶ ὅταν πάνυ πολὺς ὑπὸ τῷ σώματος
 συμφορᾶς (τ 2) ὁ σπλήν αὐξηθῇ, ἕως μὲν ἀντέχει (υ 2) τὸ
 ὅλον, εὐδενεῖτε καὶ πιάνεται (φ 2)· ὑπολαυμένῳ δὲ σωμαπόλυται.
 καὶ σὺ τὸ παρὸν (χ 2) εὖ τιδέμερος, λήσεις τοῖς σαυτῷ πολι-
 τεύμασιν εἰμαρμένη (ψ 2) τῇ πατρίδος τε ὧν, καὶ σαυτῷ. μέχρι
 τῆς Λαοδένης ὠνομάζετο φίλος Φιλίππου, μέχρι παρ᾽ ἑδωκεν
 Ὀλυμπον· τὸν δὲ ἄπολιν, πῶς εἰκός ἐστιν εὐτυχεῖν;

Ὀλυμπίῳ, 96.

Εγὼ μάρτυρα ποιεῖμαι Θεόν, ὃν καὶ φιλοσοφία καὶ φιλία πρε-
 σβεύει, πολλὰς μὲν ἂν θανάτους ἀντ' ἱερωσιῶν εἰλόμην· καὶ Θεὸς
 δὲ ἐπενεγκόντος ἔχ' ὅπως ἦεν, ἀλλ' ὅπως ἐβέλετο, εὐχομαι
 τὸν γῆρόμην νομῆα καὶ βίη, γῆρὸς καὶ καὶ νεμηθέντος προσάπτω,
 ὡς μὴ φανιῶμαι τοῦ παρ᾽ ἄγματος φιλοσοφίας ὑπόβασιν, ἀλλ' εἰς
 αὐτῷ ἐπανάβασιν. τέως (α) δὲ ὥσπερ εἴ τι μοι ἤδεον συνεπε-
 πτώκει, ὁκοινωσάμην ἀν σοὶ τῇ πάντῳ φιλτάτῃ μοι κεφαλῇ
 (β), ἔτω καὶ τῆς δυσχερῶν (γ) εἰς σὲ παραπέμπω τιμῇ ἀκολῶ,
 ἵνα συνάχῃς τοι, καὶ εἴ τι δυνάω πρὸς τιμῇ ἐμῇ φύσιν, (δ) τὸ
 παρ᾽ ἄγμα ὀξετάσας, εἰσηγήσασθαι γνώμην, ὅτι με δεήσει ποι-
 εῖν· νῦν γὰρ ἐγὼ πόρρωθεν ἔτω διαπειρώμαι καὶ παρ᾽ ἄγματος, ὡς
 ἐβδομον ἤδη μὲν γῆρόμηνος ἐν τῷ δαινῷ (ε), μακρὰν δὲ παρ᾽ ἑμῷ τῆς
 ἀνδρώπων, παρ' οἷς ἱεράσομαι (ζ), ἕως ἂν ἀκριβῶς ὁποῖόν ποτέ τις
 τῇ

τῆς πόλεως ἀτυχία ἐπὶ τῇ σαυτῇ εὐτυχίᾳ χρώμενος· ὡς ἐξῆς ἐρμηνεύει.
 (τ 2) Καχεξία. (υ 2) Τὸ σῶμα ἀντέχει τῇ καχεξίᾳ. (φ 2) Ὁ σπλήν
 δηλ.: (χ 2) Τὸ σαυτῷ. (ψ 2) Κακὴ τύχη.

(α) Νῦν δέ. (β) Ἵνα μοι συνήδοιο. (γ) Τῆς ἐμοὶ δυσχερὲς ἱερωσιῶν.
 (δ) Ἀγνοήθ', προαίρεσιν ὡς ἐξῆς. (ε) Μεθ' ὃ ἐρρόμην ἐν τῷ δαινῷ,
 τῇ ἱερωσίᾳ, εἴτ' ἐπὶ μεθ' ὃ ἱεράσομαι. (ζ) Τὰ τῆς ἱερωσιῶν

τῇ φύσει κατανοήσω. καὶ μὲν ἐγχωρῇ μετὰ φιλοσοφίας τὸ
 ῥῆγμα, ἐργάσομαι εἰ δὲ ἀλλοῖόν ἐστιν (η), ἢ καὶ τὴν ἐμὴν ἀγω-
 γὴν τε καὶ ῥησέουσιν, τί ἄλλο, ἢ τὴν εὐδὺ τὴν κλεινῆς Εὐλάδος
 ὑπεπλέων οἰχάσομαι; ἀπειπαμένῳ γὰρ τὴν ἱερωσιώην, ἀπαγνω-
 σέον δὲ καὶ τὴν πατρίδος, εἰ μή με δεῖ πάντων ἀτιμότατον εἶναι,
 καὶ ἐπαρτώτατον ἐν ὄχλῳ μισάντων ἀναστροφόμενον.

Τῷ αὐτῷ. 97.

Τὴν ὑπερολίαν ἀναγινώσκων, ἐν ἣ ἡγηθήσω περὶ τὴν ἀρρώστειαν,
 καὶ ἐφοβήθην ἀρχόμενος, καὶ παυόμενος ἀνεθάρρησα· ἀπειλή-
 σαι γὰρ κίνδυνον, εὐηγγελίστω τὰ λώονα. περὶ ὧν δὲ ἤτησας
 πεμφθῆναι (α) παρ' ἡμῶν, ἢ κομιοθῆναι (β), τὰ δυνάτα πάντα
 πάντως ἢ πεμφθήσεται, ἢ κομιοθήσεται. τίνα δὲ αὐτῶν τὰ δυ-
 νατά, καὶ τὰ μὴ δυνάτα, ὥριτον θέλει· αὐτὴ γὰρ ἡ δόσις
 ὁπδεῖξει. ἐρρωμένως καὶ εὐδαίμων διαβιώης Θεῷ κεχαρισμένος,
 ἐταῦρε τριπόδιτε. γένοιτο ἡμᾶς καὶ συμμίσξαντας, ἀλλήλων
 αἰτίαις ὑπαλαῦσαι, καὶ μὴ προεξέλδοις (γ), ὥριον ἂν ἀλλήλοις
 ἐντύχωμεν· εἰ δὲ Θεὸς ἄλλῃ πῃ (δ) βεβάλευται, σὺ δὲ καὶ ἀ-
 πόντων ἡμῶν μέμνησο· βελτίοσι μὲν γὰρ Σιμεσίαι ἐντεύξῃ πολ-
 λοῖς, φιλοῖσι δὲ μᾶλλον, ὅσα ἂν ἄλλοις ἐντύχοις.

Τῷ αὐτῷ. 98.

Πῶς οἶμαι με διψῶντα ταῖς ἡδίαις ὑπερολίαις ἐντετυχηκέναι;
 περὶ ποῖα δὲ μέρη τῆς ὑπερολῶν, ἐχὶ πάσῃ διαχυθῆναι τῇ ψυ-
 χῇ,

μέλλω πρότερον, μετέρχεσθαι. (η) Διαφέρειν τῆς ἐμῆς ἀγωγῆς καὶ προαιρέ-
 σεως κτ.

(α) Δι' ἄλλ. (β) Δι' ἐμῶν ἐργασιῶν. (γ) Τῆς Ἀλεξανδρείας.

(δ) Ἀντι- ἄλλως πως, ὥστε δηλῶς προεξέλθῃν σε.

χῆ, ἀφ' ὧν ἤλθον εἰς πολλαπλασίαν διάθεσιν, καὶ οὐκ εἰς μακρὰν ὡσοδοκῶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔχασαν ἔτι τὴν φίλῳ κεφαλήν ὄψεσθαι; καὶ ἐφ' οἷς γὰρ Σεκένδον εὖ ἐποίησας, ἡμᾶς ἐτίμησας, καὶ ἐφ' οἷς ἔγωγε γράφων τιμᾶς, ἐξηρτήσω σαυτῆ, καὶ ἐποίησας εἶναι σὲ, παρ' ὅσον τῷ χαίρειν ἐρχομένων ὄντες, οὐκ ὅπως γινώσκον τὴν ἀξίαν (α), διπλῇ τιμώμενοι, καὶ τῷ μεγέθει τῷ γενομένων (β), καὶ τῇ ἀρετῇ τῇ ἡγουμένων. τῷ δεσπότῃ με τῷ κόμητι γέγραφα μὲν ἤδη πολλάκις, ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς διὰ τῆ παιδὸς ὁπσοταῖς, αὐτῇ μὴ γεγραφότα πρὸς αὐτόν, ἐπέδην (γ) καὶ τῷ δεσπότῃ με τῷ ἀδελφῷ πρὸς αὐτόν γράμματα. ἐρρωμένος καὶ εὐδαιμονῶν διατέλει φιλοσοφίας ἔχων φροντίδα, ὅση προσήκει τῷ μετὰ δαίμων ἐρώτων ἡργμένῳ ταύτης. διὰ τὴ κλίνης σοι γέγραφα, μόλις ἀνεχώρητος εἰς διασκευὴν τῇ γεγραμμάτων· εὗξαι τὰ ἄριστα ἡμῖν, ἅπαν ἂν ὁ Θεὸς ἄριστα δοκιμάσῃ. εἰς ἀνασφάλαν, ὅτι τὴν Ἀλεξάνδρειαν εὖ δὲ ἴσμεν.

Τῷ αὐτῷ. 99.

Κανὸς ὁτος τρόπος ὁπτηδεύεται παρ' ἐμῷ γράμματος ὁπσοτῶν· καὶ γὰρ ἵνα συστήσω τῇ φιλίᾳ τῇ σῇ τὸν ὁπιδιδόντα τὴν ὁπσοτῶν γέγραφα, ἵνα δέ σοι τὸν ἄνδρα χαρίσωμαι, κέρδος καὶ μικρὸν ἐσόμενον σοί τε καὶ τῷ μεγάλῳ Διογένει τοῖς σοῖς παιδικοῖς (α). καὶ μὴ χαλεπῶς (β) εἰ κέρδος ἔχῃ ὑμᾶς Θεοτίμῳ, Θεότιμον δὲ

(α) Τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν, ἐκ τῆς διπλῆς τιμᾶς. ἀντὶ τῆς, ὄντες χαμερπεῖς καὶ εὐτελεῖς, ἐπιτελήσμεθα τῆς εὐτελείας ἡμῶν ἤδη διπλῇ τιμώμενοι παρὰ σὲ. (β) Τὸτο πρὸς τὸ, ἐφ' οἷς Σεκένδον εὖ ἐποίησας. (γ) Ἐδωκα.

(α) Ἀντὶ τῷ σῷ φίλῳ, ἐπερώσω. Συνέσιος γὰρ τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ σεμνῷ ἔρωτος εἰώθετο χρῆσθαι, ὡς κατὰ 91, ἐπὶ: καὶ ναὶ μὰ τὴν λόγῳ τὰ μὰ καὶ τὰ παιδικά. κατὰ περὶ Βασιλείας πρὸς τῷ τέλει. ἐδέλω τι καὶ ὑπὲρ τῶν αὐτὸς ἑμαυτῷ παιδικῶν εὗξατο, εἴτ' ἐν τῶν ἐμοὶ ἐρασμῶν. ἐπιφέρει γὰρ, ἐραδείης, ὁ βασιλεῦ, φιλοσοφίας. (β) Ὅρα ἵνα μὴ χαλεπῶς.

δὲ ὑμῖν εἶναι δοκιμάζω καὶ λέγω, ἀλλὰ τὸτο (γ) εἴ γε ποιητὴς ἀνὴρ (δ) ἢ νυνὶ ἐνδεώτατος δυνάμεως δέοιτο· δυνάμεως δὲ δεῖται τις ποιητικῆς, ἵνα καὶ τοῖς μετέπειτα δόξῃ, καὶ μηδὲ εἶδο ὀπνύτας λάθῃ· τὰ γὰρ μεγάλα τῶν ἔργων, ἂν μὴ τύχῃ λόγων κηρύκων, ὑπερβῇ τὴ μνήμῃ, καὶ λήθῃ ἀμπίχεται, παρ' αὐτὸν μόνον τὸν ἔσχαττον καιρὸν ἐν τοῖς ὀρώσιν ἀνδρήσαντα. ταῦτη τε ἔν τιμητέον ὑμῖν τὸ ἔρμαον, καὶ ἀντὶ παντὸς σπασάμενον, καὶ δίχα τὴ χρείας· αὐτοὶ γὰρ μεσῶν, εἶδο ἱερεῖς αὐτῶν ἄξιον ὑπάρχειν, καὶ μὴ δευτέρης τίσεως ἢ κολακεύειν τὰς θυράς ἐιδότων. προσκείσω καὶ τρίτη τις αἰτία τὴ παρ' ὑμῶν εἰς τὸν ἄνδρα τιμῆς, Συνέσιος (ε) ἀγαθεῖς (ζ) αὐτὰ πάντα, ἐφ' οἷς ἀνθρώπου ἀνδρωποι καὶ ἐπαινεῖσι καὶ μακαρίζουσιν (η). ἐδωκέναι διαβιώσας πάντων ἕνεκα ἐμοὶ τίμιε. προσαγορεύουσι τῷ ἱερᾷ σου διάθεσιν πάντες οἱ τῷ αὐτῷ ἡμῖν οἰκίαν οἰκῶντες, ὅς ἀπάντων δὲ μάλιστα ὁ σὸς Γρίων· καὶ ἡμεῖς εἶδο ἅμα σοὶ, μάλιστα δὲ τὸν ἐμὸν Ἀβράμιον. τῷ κόμητί γε δῆναι ἂν γέγραφα, αὐτὸς δοκιμάσεις, εἴτε μή.

Πυλαιμένει. 100.

Οὗτος ἐκείνος ὁ πολὺς (α) ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Ἀναξάσιος. καὶ σὲ δ' ἂν αὐτῷ δείξας, τὸν αὐτὸν ἐπαινον (β) εἶπον ἂν πρὸς σὺ. ὥσπερ ἂν (γ) ἐμοὶ στυγνόντες πάλαι, καὶ τῷ στυγνόντι

χι-

(γ) Διὰ τὸτο χαλεπήνοισ ἄν. (δ) Εἶπε αὐτὸς ὢν τοιοῦτος ποιητὴς, δυνάμεως χεῖρὶ τῆς παρ' ὑμῶν. (ε) Προσκείσω δηλ. (ζ) Ὅς τις ἐγὼ Συνέσιος ἡγάσθην ἑοσιμῶς πάντα. (η) Μακαρίζου μὲν τις ἐπὶ τοῖς ἐξωθεν, ἐπαινεῖ δὲ ἐπὶ τοῖς ἐνδοθεν ἀγαθοῖς (αὐτὸς ἔτος Συνέσιος περὶ Βασιλείας.)

(α) Ὁ περιδόμενος ἐν ταῖς ἐμῇ τε καὶ σὺ πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίαις.

(β) Ὅτι δηλ. ἔτος ἐκεῖνός ἐστιν ὁ πολὺς ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν Πυλαιμένης.

(γ) Τὸ, ὥσπερ ἀντὶ ἐ, ὥσπερ.

χίαν (δ) ἀναγνωρισμὸν ποιησάμενοι, φιλοφρονήσαθε τε ἀλλή-
 λης, καὶ κοινῇ σκοπεῖτε πῶς ἂν (ε) ἀγαθὸν τί με ποιήσῃτε·
 χολή δὲ μέγιστον ἀγαθόν, ὡς εἶποι τις ἂν ὥσπερ (ζ) χώραν πάμ-
 φορον ἅπαντα καλὰ φέρειν τῇ φιλοσόφῃ ψυχῇ· καρπώσο-
 μαι δὲ χολῇ, ἂν ᾗ σωτητάχθαι τῇ πολιτείᾳ (η) Ρωμαίων ἀ-
 παλλαγλιῶαί μοι γένηται· τὸτο δὲ παρέσαι, ἡ λειτουργίας (θ)
 ἀνειμένῳ ἡ καταράτῃ, ἥς τὸ μὲν ὑπὲρ βασιλεῖ, γέγονα ὁκτός·
 ἑμαυτὸν δ' ἂν αἰτιασαίμην δικαίως, αἰχμηθεὶς ὄναρς (ι) σπυγῆς
 οἰκείας. ὑπολογίησμαι τοίνυν αὐτὸς ἑμαυτῷ· δόξω ᾧ αὐτεργ-
 γεῖν (κ) πάλιν τὴν πρεσβείαν· πάλιν ᾧ ἐμὴ γλῶττα πρε-
 σβεύει, καὶ ἐδείξαι ἀντερῆ ἢ Πυθαγόραν ἐπαινεσάντων, ὅς τὸν
 φίλον ἄλλον ἑαυτὸν ὥριστο.

Τῷ αὐτῷ. ΙΟΙ.

Φυκέντιος ἄνθρωπος· Κυριωαίων δ' ὀπνείον ὁ Φυκῆς· ἐπέδω-
 κέ μοι φέρων ὑπερολίῳ τὸ σὸν ὑπεγεγραμμένῳ ὄνομα (α). ταύ-
 τῳ ἀνέγνω ἡδέως (β) ἅμα καὶ ἀγαμένως· ὠφείλστο ᾧ (γ)
 τὸ

(δ) Εἴτ' ἐν συνέλευσιν. (ε) Ἰσὶ ποιήσοιτε διὰ τὸν δυνατικόν· δίχα
 γὰρ αὐτῶ, πρὸς ὀριστικὴν τὸ ἐρωτηματικόν.

(ζ) Τὸ, ὡς, παραβολικὸν ὄν, πρὸς ὀριστικὴν φέρει, τὰ δ' ὀριστικά εὐθεῖαν προ-
 ὑποτιθεῖσι· τὸ ἅμα ὥσπερ χώραν σημειωδὲς, δέον, ὥσπερ χώρα, ἥτις εὐ-
 θεῖα πρὸς τὸ ὑπὸ κοινῇ ὑπακούοντι φέρει ἐφέρετο ἂν. (η) Τῇ διοικήσει
 Ρωμαίων εἴτ' ἐν ταῖς τὰ πολιτικά πράττεσιν. (θ) Ἰσῶς τὴν φορολογίαν ἐν-
 νοεῖ, ὡς ἐν τῇ 148, ἐπιστ. (ι) προβαλέτω ὑμᾶς τὰς ἐμοὶ οἰκείας μεσότητας,
 καὶ διὰ τῆς ὑμῶν σπυγῆς εἴτ' ἐν πρεσβείας ὠφελήσῃται, ὃ ἐστὶν ἀπαλλαγήναι
 τῆς λειτουργίας. (κ) Ὑμῶν γὰρ ὑπὲρ ἐμῶν πρεσβεύοντων, ἐγὼ καὶ ἔτω διὰ
 τῆς ἐμῆς γλῶττης δοκῶ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἑμαυτοῦ· εἴγε ὑμεῖς ὡς ἐμοὶ φί-
 λοι, ἄλλος ἐγὼ ἐξέ.

(α) Καντεῦθεν δὴ λανθάνει τοπᾶλαι οἱ ἐπισέλλοντες, ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπὶ ἐργα-
 φρον τὰ ἐαυτῶν ὀνόματα. (β) Μεθ' ἡδονῆς τε ἅμα καὶ θαύματος. (γ) Ὡ-
 φείλον ἡδῆναι μὲν, διὰ τὴν πρὸς ἐμέ σφ' φιλικὴν διάθεσιν· ἐπαινέται δὲ
 μετὰ θαύματος, ὅτι τὴν τῆς ἐπιστολῆς εὐφράδειαν.

τὸ μὲν, τῇ διαδέσει τ' ψυχῆς· τὸ δὲ, τῷ κάλλει τ' γλώττης·
 καὶ ἄλλα παρεσκευάσασοι θεάτρον ὑπὸ Λιβύης ἐλλωικόν, ἐπαγ-
 γείλας ἵκειν ἀκροατομένοις ἐλλογίμων γραμμάτων· καὶ νῦν ἐν
 ταῖς παρ' ἡμῖν πόλεσιν ὁ Πυλαιμένης πολὺς, ὁ δημιουργὸς τ'
 θεασεσίας ὑπερῶλης. ἐν τῷτο ἄτοπον ἐφάνη καὶ παρὰ δόξαν (δ)
 ἀπλώτησε τῷ θεάτρῳ· τὰς κυνηγετικάς (ε) ἥτις τὰς ἐμάς, ὡς δὴ
 τι σπυδαῖον αὐταῖς ἐνόν. ἐδόξας ἔν σεσηρὸς ἡδὸς παρέχεσθαι,
 καὶ εἰρωνείας ἀνάπλεων (ζ)· ἐ γὰρ ἡξίεν (η) τ' παρὰ σφίσι τὸν
 φαυλότατον εἶπεν, ὅθεν ἐγκαί τι παῖγνιον τ' παρὰ σοὶ σπυδαῖ
 ἄξιον· ἐγὼ δὲ τέττα μὲν σε παρηγνίω (θ) τ' εἰρωνείας (ι)· ἐδίδα-
 σκον δὲ, ὅτι ὡς τοῖς ἄλλοις, ἄσοι πάρεσιν ἀγαθὰ, φιλανθρω-
 πότατός τε εἴης (κ), καὶ τ' ἐγκωμίων φιλοδωρότατος (λ)· ἔκταν
 ἐπὶ (μ) καταγέλῳτι πεποῖηδαι (ν) τὴν αἴτησιν, ἀλλ' ἵνα ἡδοίμην,
 τῇ παρὰ σ' τοιῷδε μαρτυρίᾳ (ξ) τιμώμενος. θέαφε ἔν ὁσάκις ἂν
 ἐγχωρῇ, καὶ ἐς ἡ Κυρῶναις τῷ λόγῳ, ὡς ἔδεν ἂν αὐτοῖς ἡδίου
 ἀνάγνωσμα γένοιτο τῷ Πυλαιμένει γραμμάτων, ἡδὴ κατεχρη-
 μένοις ὑπὸ σ' δείγματος (ο)· πάντως δὲ συχνοῖς ἐντεύξῃ τοῖς δεῦρο
 ἀφι-

(δ) Τὴν Τ' πόληψιν, ἣν ἔχον κελευθέντες ὑπ' ἐμῆ ἦκειν ἐλλογίμων γραμμα-
 των ἀκροασόμενοι.

(ε) Οὐχὶ κύνας θηρευτικάς δοκεῖ λέγειν, ἀλλὰ μᾶλλον βίβλους κυνηγετικῆς
 θηρευτικῆς διδασκάλης, ἃς εἰκὸς αὐτὸν συντάξαι Συνέσιον, ὡς φιλοκαίγμο-
 να, καὶ παιδεῖν ἐπλομανεῖν, καὶ ἱππομανεῖν εἰδισμένον περὶ σ' δέοντος· (ὅρα
 ἐπίς: 105.) ὥσπερ ἐν καὶ φαλακρὸς ὢν, ὑπὲρ φαλακρῆς ἐξήνεγκεν, εἴτ' ἐν
 συνέγραψε παῖγνιον (ἐπίς: 1, καὶ 74.) (ζ) Ἐπιγελαῖν, κατεῖρωνεύεσθαι μὲν,
 καὶ διὰ τῷτο ἐφάνη ἄτοπον τὸ τοιῷτον αἶτημα· λέγει δὲ τῷτο μετριοφρονῶν
 ὁ Συνέσιος· ὁ δὲ ἐν, ἀντι σ' γὰρ ἐκληπτέος. (η) Εἰπεῖν, ὡς ἐγὼ ὁ τῶν
 παρ' αὐτοῖς λογίων φαυλότατος, ἐξέδωκα παῖγνιον τι ἄξιον, ὥς καὶ σπυδαῖ
 τῷτο παρὰ σοί. (θ) Ἀπέλυσον, ἡλευθέρων. (ι) Τὸ, εἰρωνείας, ἐξήγη-
 σίς ἐστὶ σ', τέττα. (κ) Καὶ ἐκ εἰρων· ὁ γὰρ εἰρων ἐ φιλάνθρωπος.

(λ) Καὶ ἐκ τῆς τυχεύσεως αἰτίας ἐγκωμιάζειν φίλων.

(μ) Τὸ τελικὸν αἶτιον σημαίνει ἡ πρόθεσις. (ν) Λάβε ὑπὸ κοινῆς τὸ ἐδί-
 δασκον πρὸς ἐξάρτησιν σ' ἀπερεμφάτε. (ξ) Τοῖς ἐγκωμίοις. (ο) Τῆς πεί-
 ρας, σ' γνωρίσματος τῆς σῆς σοφίας.

ἀφικνεμένοις· ἔ ἐι μὴδέ σιν ἄλλοις, ἀλλὰ τοῖς ἄρξασιν (π) ἡ-
μῶν ἔ τὴν ἐλάττω, καὶ τὴν μείζω, ἔ τὴν Αἰγυπτίων ἀρ-
χῶν, ἔς ἐκ εἰκὸς ἀγνοεῖσθαι διὰ τὴν ἀκολυβδίαν τῶν δανεισῶν (ρ).
ἐπεὶ δὲ διαφέρει σοι τὰ μὰ εἰδέναι, φιλοσοφῆμιν, ὧ γὰρ δὲ,
τὴν ἐρημίαν ἀγαθῶν ἔχοντες σπουδερῶν, ἀνθρώπων δὲ ἔδεναι,
ἔδ' ἔστιν ὅτε ποτὲ (σ) ὅπ' Διβύης ἀκήκοα φωνῶν ἀφιέντος φι-
λόσοφον, ὅτι μὴ τ' ἡχῆς ἀντιφθεγγομένης ἡμῖν· ἀλλὰ κό-
σμει, φησὶν, ἂν ἔλαχες Σπάρταν· καὶ γὰρ μοι δοκῶ τὴν εἰμαρ-
μένῳ (τ) ἀγαπήσειν τε ἔ κοσμήσειν τὴν αὐτὸς ἐμαυτῆ, ἡ-
γέμενος ἀγώνισμα τῆτο ποροκεῖσθαι τῷ βίῳ ἔ βάσανον, εἰ μὴ-
δὲ ἀτυχῆσαν (υ) ὑπολιμπάνω φιλοσοφίαν· ἐμοὶ γὰρ εἰ μὴδεῖς
ἄλλος μαρτυρεῖ (φ), ἀλλ' αὐτὸς γὰρ πάντως ὁ Θεὸς, ἔ ἀνέρεμα
ὁ νῆς ἐς ἀνθρώπου ἡκει· δοκῶ δέ μοι ἔ ἐστὶ ἀσέβης εὐμῆνως ἐ-
νατενίζειν ἐκάστοτε, ὅν ὅν ἡπεῖρω πολλῇ μόνον ὁρῶσι θεωρὸν αὐ-
τῶ σὺν ὅπ' ἐμῇ γινόμενον· σὺν εὐξαι τοίνυν ἡμῖν ὅν οἷς ἐσμεῖν
εἶναι· σαυτῷ δὲ ὑπολιπεῖν τὴν κακοδαίμονα ἀγορὰν, ὧ κακῶς
σὺ τῇ φύσει (χ) ἡρώμε· μάστιγα μὲν ἐν ἀξιώσει ἔ εὐροέν-
των τῶν ἔξωθεν (ψ), ἰδεῖν εἰς τὰ ἔσω· τὸ γὰρ εὐτυχίας εὐδαιμο-
νίαν ἀλλάξασθαι (ω), ἡύσεια χαλκείων ὅτι· καὶ γὰρ χαίρω καταγε-
λῶ-

(π) Γε': τοῖς ἄρξασιν, ἢ ἀρχασι. (ρ) Ἡκολέθεν γὰρ οἱ δανεισταί,
οἷς ἐδανείσαντο ἀρχασθαι, ἵνα τὸ δάνειον ὑπολαύωσι. (σ) Πόθεν ἐν ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ (ἐν ἐκείνῃ γὰρ ὡν, ἔλαβε τὴν ἐπίς:) Ἑλληνικὸν θέατρον παρεσκευάσεν;
εἰ μήτι λέγοι ἐρημίαν αὐτὴν τὴν Κυρήνην ὡς ἀμοιρῆσαν ἀνθρώπων ἀφιέντων φω-
νῶν φιλόσοφον καὶ τὸν Διογένην ἢ ἀνθρώποις ἀνθρώπων ζητῆντα, τὲς ἀφιλοσόφους
τῆς ἀνθρώπου κλήσεως ἢ ἔτος ἀπαξίων. (τ) Ἡ' ἔλαχον παροικεῖν ἐρημίαν,
(υ) Ἀμοιρῆσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀντιφθεγγομένων φιλοσόφων. (φ) Ἐπαινετὸς μὲν ὡς
φιλόσοφον· τὸ γὰρ μαρτυρῶ δοτικῇ ἐπὶ καλῇ τίθει· πῶς δὲ ἔδεις σοι ἐν
τῇ ἐρήμῳ μαρτυρεῖ, ἢ τοσούτος ἔχει ἐν αὐτῇ Ἑλλήνας, τῶν ἐστὶ λογίης, ὡς
φῆς, ἀνδρας, ὡς θέατρον ἐξ αὐτῶν παρεσκευάσαι, ἢ σκαυτὸν τὰ γε εἰς
λόγους δύναμιν τὸν φαυλότατον, εἰς ἐφημεῖα, τῶν ἐν αὐτοῖς κρίνεσθαι; ὅτι καὶ τὸ
ἐνωτέρω ληπτέον ἢ τῆτο. (χ) Τῷ πεφυκότι, τῷ ἐμφύτῳ πλεονεκτικῇματι, τῇ
φυσικῇ ἀρετῇ. (ψ) Εἰ ἢ πλεονεκτεῖς, εὐτυχεῖς τοῖς ἔξωθεν. (ω) Λέγει δὲ ἐν

λώμφοι, ὅτι τῆς συγγρηῶν σπενδαρχέντων (α 2) μόνος ἐν πολ-
 λοῖς (β 2) ἰδιώτης εἰμί· τὴν γὰρ ψυχὴν ἀρεταῖς (γ 2) δορυφορεῖς
 πωροτιμῶ μᾶλλον, ἢ στρατιώταις τὸ σῶμα (δ 2), ἔκτετι τ' ὡραγ-
 μάτων χωρέντων (ε 2) ὑπμελητὴν πολιτείας Φιλόσοφον· εἰ
 δὲ μὴδ' ἐν τοῖς κατ' ἀγορὰν (ζ 2) βέλτιον πέωραχας, ὥσπερ
 ἡδὲ οἶμαι, ἢ δ' ἔστιν ὅτε πᾶσι πονηρὰς ἔχον ἐλπίδας (η 2),
 ὡς ἄρα ἐκνήσῃ σεαυτὴ (θ 2), καὶ ὁμότροπος ἔσῃ τοῖς εὐδοκι-
 μῶσι τῆς θεαματέων· ἢ γὰρ ἂν εἰποῖμοι τῆς ῥητόρων· ἑτέρως
 δὲ (ι 2) σὺκ' ἐς πλατεῖν ἐν ταῖς κατ' ὑμᾶς ἀγοραῖς, μὴ πάντα
 μιγνυῖτα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κέρκωπα (κ 2) ἀν-
 τ' ἐλευθέρῳ γινόμενον· εἰ τοίνυν ἡδὲ πλατεῖς, ἔτι μᾶλλον εἰς
 φιλοσοφίαν ἴδε· καὶ μὲν ἐντύχῃς ἀνὰ συντόνως (λ 2) ἐργα-
 ζομένῳ φιλοσοφίαν (ἀνεμέσῃτον δὲ ἐκπῆρινοσῇ καὶ τὴν Εὐλά-
 दा, καὶ τὴν βάμβαρον ὑπὸ θήρῃ τοιαύτῃ) καὶ ἡμῖν τὸ ἔρμαιον κοί-
 νωσαι· εἰ δὲ ὡς ἐν αὐχμῶσῃ τῇ φορᾷ (μ 2) καὶ ἡμεῖς ἀρκεῖν
 σοι δοκῶμεν, ἦκε μεθέξων καὶ ἡμῶν, καὶ τ' ἡμετέρων, ὅτ' τὰ ἴσα
 καὶ τὰ ὅμοια, φησὶ τὸ γράμμα τὸ Λακωνικόν (ν 2). ὡροσεπε
 παρ' ἐμὲ πάνυ πολλὰ τὸν σεβασμιώτατον Μαρκιανόν, ὃν εἰ
 ὡρολαβὼν Ἀριστέιδῳ, Εἰμὲ λογίῃ τύπον εἰς ἀνθρώπου ἐφίω ἐ-
 ληλυθέναι, μόλις ἂν ἔτυχον τ' ἀξίας, ὅτι πλέον θάν, ἢ τύ-
 πος· ὅπως οὕτως δὲ ὅξ' εὐθείας πρὸς αὐτὸν ὁπθεῖναι, καὶ τοι ὡρο-
 θυμηθεῖς ἐνάρεκῃσα, ἵνα μὴ εὐδαιμῶς ὑπόχῃ τοῖς πανδέκταις (ξ 2),
 τοῖς

τυχεῖαν μὲν τὰ ἐκτός, εὐδαιμονίαν δὲ τὰ ἐντός. (α 2) Ἀρχεῖν σπενδαζόντως.

(β 2) Συγγενεῖσι. (γ 2) Ὅπερ ἐστὶν εὐδαιμονίας.

(δ 2) Ὅπερ ἐστὶν εὐτυχίας. (ε 2) Τῷ Πλάτῳ τῷ ἐκόντος τότε αἱ πόλεις
 εὐδαιμονήσασιν, ὅταν ἡ βασιλεὺς φιλοσοφήσῃ, ἢ φιλόσοφοι βασιλεύσωσι,
 νῦν ὅμως, φησὶν ὁ Συνέσιος, αἱ πόλεις ἐκτετι χωρεῖσι φιλόσοφον ἀρχοντα.

(ζ 2) Τοῖς ἐξωθεν εὐροεῖς εὐδοκίμων ἐν ῥήτορσι. (η 2) Τὸ γὰρ τοῖς ἐξω-
 εὐροεῖν σε κακοδαιμονίαν ἐγὼ τίθεμαι. (θ 2) Τῷ πεφυκότος σοι.

(ι 2) Ὅδ' ἐν, ἀντί ■ γάρ. (κ 2) Κολακευτικῶς ὡπαρεσκόδατος.

(λ 2) Ὁλοφύχως, ἀνευδότης, ἀνυποκρίτως. (μ 2) Ἀφορία, ἀκαρτίῳ,
 χήτει φιλοσόφῳ. (ν 2) Ὡς φησὶ τὸ γράμμα τὸ Λακωνικόν. (ξ 2) Λέξις

τοῖς ὑποσμιλεύεσι τὰ ὀνόματα· ὃ ᾧ μικρὸς ὁ κίνδυνος ἐν τῷ πανελλήνῳ τὴν ἐπιστολὴν ἀναγνωδῆναι· καλῶ γὰρ ἔτω τὸν τόπον, ἐν ᾧ πολλάκις ἐφρόντισα τὰς βαρεῖας φροντίδας, τῇς ἀπανταχοῦθεν ἐλλογιμῶν σωμάτων, ἐφ' ᾧ ἡ ἱερὰς ἀκῆσαι ἔπεισβύτη (ο 2) φωνῆς, παλαιὰ καὶ νέα καταμασεύσεως (π 2) διηγήματα. ἀλλὰ καὶ τὸν ἐταῖρον Εὐχαρίστον χαίρειν κέλευσον παρ' ἐμῆ, καὶ πάντας ὅσους ἄξιον.

Τῷ αὐτῷ. 102.

Συνίστημι τῇ φίλῃ, καὶ τῇ προσασίᾳ τῇ σῇ τὸν θαυμάσιον Σωσίωνα· ᾧ τὴν διὰ λόγων (α) τραφέντι καὶ αὐξηθέντι, τὰ παρὰ τὴν τύχης ὅσα ἀπαντᾷ καὶ λόγον (β). αἰτιαται δὲ τὴν τὴν πατρίδος ἀκλήριαν· καὶ πείθει τὴν αὐτὸν λόγος, ὡς ἔστι συμ-μεταβαλεῖν τῷ χωρίῳ τῷ τύχῃ· ἀφίξεται δὲ παρὰ τῷ ἔχουσιν τὸν βασιλέα πόλιν, ὡς ὅπως βασιλεὺς, ὅκα καὶ πάνυ τὴν τύχης ἔσσης, καὶ τυχὸν ὁπγνωσμένης αὐτόν. εἰ δὲ τίς σοι διώαμις, σωτέλεσον αὐτῷ περὶ ὅτι βάλεται· σὲ γὰρ ἄξιον τὸ καὶ διώαμις, καὶ ἔδο δεομένης σωσιάναι τῇ ἀγαθῇ τύχῃ. ἐάν δέηται τῇ σοὶ φίλων αὐτὸς προσοίσεις αὐτόν.

Τῷ

ἰδιάζουσα ἔστι Συνασία ἀνερμηνευτος παρὰ τῷ Σειδᾷ· λέγει δὲ πανδέπτας τὰς ὡς αὐτὸς φησὶ πανελλήνιον· τὰς γὰρ ἀπανταχοῦθεν εἰς ἐν συνιόντας ἐλλογίμους, εἰκὸς καὶ πανταχοῦθεν δέχεσθαι ἐπιστολάς, καὶ ἀλλήλους ταύτας κοινολογεῖν. (ο 2) Μακεδονεὺς. (π 2) Δάκην μετὰ πηγαζέσεως, βλυζέσεως τοῖς ἐρωτῶσι, ζητῶσι.

(α) Τροφὴν καὶ αὐξησιν. (β) Ὡς τὴν ἐτεράρην καὶ ἡνυξήνθη. Τὸν αὐτὸν Σωσίωνα συνίστημι καὶ τῇ 43 ἐπιστ. ἄξιον ἐν ταύτῃ κληρονόμον αὐτὸν γενέσθαι ἀλλοτρίῳ πατρὶος, καὶ ὅτι, φησὶ, καὶ τὸν ἔστι Σωσίωνα πατέρα ἀλλοτρίος υἱὸς ἐκκληρονόμησεν· ἔτω γὰρ αὐτὸς φησὶ, γένοιντο ἐξ ἀδελφίας τὸ δίκαιον· ὅπερ ἐκ τῆ χειρὸς λόγον, τὸν ὑπὲρ ἐτέρων, φησὶ, ἀδικηθέντα, ἀλλὰ ἀδικήματα δικαίως τῇ τοῦ γὰρ ἐστὶ κακῶς τὸ κακὸν ἴσθαι.

Τῷ αὐτῷ. 103.

Οὐ μὰ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν, οὐκ ἔγωγε, ὦ Πολαίμενες, ἀπέσκηψά σε (α) τὴν εἰς τὴν ἐνεγκῆσαν εὐνοίαν· ἔχ' ὅτως ἀπολὶς εἰμί τις, ἐδὲ ἀνέσιος (β)· ἀλλὰ σὺ κακῶς ὄξεδέξω τὸν νοῦν τ' ὀπισθολῆς, καὶ κατηγόρηκας ἡμῶν ἅττα οὐκ ἄξιον (γ). ἐγὼ γὰρ ὅτι μὲν Ἡρακλείας ἔρας, καὶ παρόθυμος εἶ ποιῆντι τὴν πόλιν ἀγαθόν, ἐπαινώ· ἐστὶ λόγος δ' ἐποιήμι (δ) ὑπὲρ τοῦ δεῖν ἀνδελέει φιλοσοφίαν τ' ἀγορεύει ταύτης διατριβῆς· εἴτα σύ μοι δοκεῖς (ε), δίκας ἀγορεύων οἶσθαι μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελιμώτερος εἶσθαι τῇ πατρίδι· πῶς τῆτο (ζ); ὅτι εἰ μὴ μετατεθεῖσθαι σε τὴν πατρίδα, ἡτιάσω τὸ τ' γνώμης φιλόπατρι· τῆτ' ἔν ἀπέσκηψα (η), καὶ ἐχὶ τὴν εὐνοίαν, ὅτι κακῶς οἶε παρῆργε σοί τι ποιήσῃ (θ) εἰς τὸν καλὸν τῆτον ἔρωτα, τὸ προσεδρεύειν ταῖς δίκαις· καὶ γὰρ εἰ λέγοιμι (ι) φιλοσοφίαν ἱκανῶς εἶναι (κ) τὰς πόλεις ὀρθῶν, ἐλέγξει με Κυριῶν (λ), κειμένη πολὺ δήπερ τῆς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεως ἀκριβέστερον· ἀλλ' εἰ-

(α) Ἐν τῇ προτέρᾳ ἐπιστολῇ, ἐν ᾗ ἀπολιπεῖν σε τὴν καθοδικήν ἀγορὰν συνεβέβλευον. (β) Οὐδ' ἀπὸ δρυὸς ἢ ἀπὸ πέτρης, ἀλλ' ἐκ πόλεως ὦν, φιλόπολις εἰμι καὶ αὐτός. (γ) Ἀπολιδας ἡμᾶς καὶ ἀνέσιος ὀνομάσας. (δ) Συνεβέβλευόν σοι. (ε) Σύ μοι δοκεῖς οἶσθαι ὠφελιμώτερος εἶσθαι τῇ πατρίδι δίκας ἀγορεύων μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν. (ζ) Πῶς δέ, ἢ πόθεν τῆτο δοκεῖς μοι οἶσθαι; ἐκ τῆτος, ὅτι δηλ. εἰ μὴ κτ'. (η) Τὸ, ὅτι οἶε δικολογῶν μᾶλλον, ἢ φιλοσοφῶν, ὠφελήσῃ τὴν πατρίδα, καὶ ὅτι κακῶς οἶε κτ'. (θ) Τὸ τ' ἐξ ἐν οἶε τὸ τῆς ῥητορικῆς ἐπιτήδευμα ἱκανόν σοι εἶσθαι αὐτὸ κατ' ἐαυτὸ (ἔτω γὰρ ἐλήφθη ἐν ταῦτα τὸ, πρῆργε) εἰς τὴν τῆς πατρίδος ὠφέλειαν· λέγω κατ' ἐαυτὸ, διότι δηλονότι τῶν καιρῶν καὶ τῆς τύχης περὶ ὧν ἐξῆς ἐρεῖ. (ι) Ἐν ἄλλοις γράφεω, εἰ μὴ λέγοιμι, ἀλλ' ἀνακόλουθον τῆτο· ὁ γὰρ νῆς, τοιοῦτος· καὶ τί λέγω, φησὶ, περὶ ῥητορικῆς ἀνικάνου ἔσης κατ' αὐτὴν ὠφελῆσαι πόλιν, ἐπότε ἐδ' αὐτὴ ἡ φιλοσοφία ἱκανὴ εἰς τῆτο κατ' ἐαυτήν; καὶ γὰρ εἰ λέγοιμι κτ'. (κ) Αὐτὴν κατ' ἐαυτήν διότι φημι καὶ τῶν καιρῶν τῶν καλόντων τὸν ῥήτορα ἐπὶ τὸ πολιταρχεῖν· καιρὸς δέ λέγω τὰ περιστατικὰ καὶ κατὰ. (λ) Ψευδόμενον ἢ φιλόσοφον μὲν ἔχουσα πολὺ ἔχον καὶ οὐκ ἥτορα ἐμὲ, πε-

λ' εἶποιμι μὲν ἄν, ὅτι φιλοσοφία καὶ ῥητορικὴ, καὶ ἥ τις βάλει
 καὶ τέχνης καὶ ὁπσῆμης, αὐτὸν πᾶσιν ἔσσι, παρέχεται τὸν ἔ-
 χοντα καὶ ἰδιώτη καὶ οἰκῷ καὶ πόλεσιν ὠφελιμώτερον· ὃ μὲν ἀρ-
 καῖ τὸ κατ' ἐαυτῷ ἀγαθόν τι ποιεῖν ὅτε ἀνδρώπεις· ἔχει γὰρ
 ἥτως, ὃ λῶσε Πυλαῖμενες. τὰ καλὰ τῆς ὁπτηδευμάτων (μ),
 δυνάμεις (ν) τινὲς εἰσι, καὶ παρασκευαὶ ψυχῆς, καὶ οἷον αὐτὸ
 μόνον τὸ χρώμενον (ξ)· καιροὶ δὲ καὶ τύχαι (ο) φέρουσιν ἄνω καὶ
 κάτω (π) τὰ τῆς πόλεως πράγματα· καὶ νῦν μὲν ἥτως ἔχει (ρ),
 νῦν δ' ἑτέρως, ἀνάγκη φύσεως (σ) ἥς μετέλληφε· φιλόπολις
 μὲν ἔν· εἰ σὺ, τυγχάνω δὲ ὦν καὶ ἐγώ· καὶ σὺ μὲν ἐργάζῃ ῥητο-
 ρικῷ· καὶ συγχωρῶ σοι (τ) μὴ ταύτῃ ὁπτηδεύειν (υ), ἀλλὰ
 τῇ

πρωτῇ δὲ, καὶ χαμαὶ κειμένη μᾶλλον τῶν παραλίω πόλεων, τῶν μὴ ἔχ-
 σῶν οἰκήτορα φιλόσοφον, πένης τε καὶ κατηφῆς, καὶ μέγα ἐρείπειον, καὶ βασιλέ-
 ως δεσμένη, εἰ μέλλοι τι πράξειν τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπάξιον (ὡς
 ἐν τῷ περὶ Βασιλείας εἶρη). (μ) Ὡς ἐστὶ καὶ ἡ ῥητορικὴ, καὶ ἡ φιλοσοφία.
 (ν) Ἐξείεις ἐπικτήτοι. (ξ) Ὡς τινὲς χρεῖται τὸ τοῦ ἐπιτηδεύου· χρεῖται γὰρ τῷ τε-
 χνίτῃ τὸ τέτε ἐπιτηδεύμα, μόνον δὲ λέγει, εἴτ' ἐν κατ' αὐτὸ, ὅταν γυμνὸν τῆς
 τύχης θεωρῇ. (ο) Τύχην ἔννοεῖ ὁ Συνέσιος τὴν ἀρχικὴν ἐξουσίαν καὶ δύ-
 ναμιν, ἣν καὶ ἔχον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπιστολῆς λέγει, δηλῶν ὡς ἔτε ῥήτωρ,
 ἔτε φιλόσοφος δύναται ἀγαθόν τι ποιῆσαι τῇ πόλει διὰ μόνης τῆς ῥητορικῆς,
 ἢ τῆς φιλοσοφίας, ἂν μὴ καὶ ἔχον, εἴτ' ἐν ἀρχικῇ δυνάμει αὐτῷ παρῇ, τῶν
 καιρῶν αὐτῷ, εἴτ' ἐν τῶν περιστατικῶν καὶ καιρῶν πρυτανεύοντων αὐτήν. Ἐπεὶ
 καὶ Σειράμνης ὁ Πέρσης πρὸς τοὺς θαυμάζοντας, ὅτι τῶν λόγων αὐτῷ νῦν
 ἔχοντων, αἱ πράξεις ἐκατορθῶν, τῶν μὲν λόγων, ἔφη, κύριος αὐτὸς εἶ-
 ναι, τῶν δὲ πράξεων τὴν τύχην μετὰ βασιλέως. (π) Ἀπορθεῖσθαι, ἢ πτα-
 ματίζεσθαι. (ρ) Ἐν τῶν πόλεων κατάστασις. (σ) Ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ
 καιροῦ καὶ τῆς τύχης· ταῦτα γὰρ ἔννοεῖ φύσιν. (τ) Συμβουλευσοί.
 (υ) Ἡ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, ἔχει, ὡς καὶ δοκεῖ, τέχνην, ὡς ἐκ ἔχουσιν τὴν
 φύσιν καὶ τὴν αἰτίαν ἐκάστου, ὧν, προσφέρει εἰπεῖν (ὅδ' αὖ ἢ ἄλογον πρᾶγμα,
 ἐγώ, φησί, τέχνην ἐ καλῶ) ἀλλ' ἐμπειρίαν καλεῖ, ἔχει ὡς καὶ βελτέρεσθαι
 χασικὴν, ἀλλὰ χάριτος τινος καὶ ἡδονῆς ἀπεργασικὴν, καὶ πολιτικῆς μορῆς
 αἰσχροῦν εἰδωλόν, καὶ ἀπλῶς κολακείας μόριον, συντάττων αὐτὴν τῇ τε κομμη-
 τικῇ καὶ τῇ ὀψοποιητικῇ, ὧν ἀπασῶν τὸ κεφάλαιον κολακεία· ἐκάστη γὰρ τέ-
 τῳ ὑποδύσθαι, τὴν γυμνασικὴν μὲν ἢ κομμητικὴν, τὴν νομοθετικὴν δὲ ἢ σα-

τιῷ ὀφθῶ (φ) ἢ ἡγναίαν, ὡς δὲ Πλάτων, οἶμαι, διαλῆσθαι
 πειρᾶται· ἐγὼ δὲ φιλοσοφίαν τιμῶ τε, καὶ ὅσα ἀνθρώπινα
 ἀγαθὰ ᾤομαι. τί ἐν ταύτῃ (χ) παρ' ἡμῶν πλέον ταῖς πό-
 λεσιν, εἰ μὴ ἢ βίοι (ψ) τινὲς ὑποβληθεῖεν ἀρκούντες ταῖς ὡφ-
 αιρέσεσι; δεῖ μὲν γὰρ ὕλης (ω) ὀπτηθείας, δεῖ δὲ ὀργάνων (α 2)
 τῷ χεῖρσι δυναμένῳ· τὸ δὲ ταῦτα παρασκευάζον, ἢ τύ-
 χη (β 2). εἰ μὲν ἐν ἐκείνῳ μόνον, τὰτ' ἔστι διὰ τὴν ῥητορικῆς (γ 2)
 οἷοι σοὶ παρέσεσθαι τῷ τύχῳ, ὥς ἐ ἀρξαι ποτὲ παραχεῖν, ἢ ὑ-
 πάρξαι τῷ μεγίστῳ ἀρχῷ, τί κατέγνωκας (δ 2) ἀτυχίαν φι-
 λοσοφίας; εἰ δ' ὅπῃς ἀμφοῖν (ε 2) ἐνδέχεται ἀπείναι καὶ
 πα-

φισικῇ, τὴν ἰατρικὴν δὲ ἢ ὀφιοποιητικῇ, τὴν δικαιοσύνην δὲ ἢ ῥητορικῇ, προ-
 σποιστῇ μὲν εἶναι τὸτο, ὅπερ ὑπέδυ, φροντίζεσθαι δὲ ἔμην βελτίστῃ εἶδεν, ἔ-
 ἡδίστῃ δὲ αἰεὶ, ἔξυπαταξ. (φ) Τὴν κατ' αὐτὸν Πλάτωνα (ἐν Γοργίᾳ) πα-
 ρασκευάζουσιν ὅπως ὡς βέλτισται ἔσονται τῶν πολιτῶν αἰψυχαι, μὴ καταχα-
 ριζομένην, ἀλλ' αἰεὶ διαμαχομένην — τῷ λέγειν τὰ βέλτιστα, εἴτε ἡδῶ εἴτε
 ἀνδρείερα εἴη τοῖς ἀκούς· ἢ ἀπλῶς πρὸς τὸτο τὸν νῦν ἔχουσιν, ὅπως ἂν τοῖς
 πολίταις δικαιοσύνη μὲν ἢ σφαιροσύνη ταῖς ψυχαῖς ἐγγιγνηῇ, ἀδικία δὲ ἢ
 ἀπολασία ἀπαλλάττηται· ἢ ταύτῃ δὲ ἢ πρότερον ἐπιχειρητίον, πρὶν ἂν τις ἰδῇ
 ἑαυτὸν, ἢ καί τινα τῶν φίλων βελτιώσῃ, ἵνα μὴ ἢ ἀνοήτως, τὸτο δὴ τὸ λε-
 γόμενον, ἐν πῖθῳ τὴν κεραμείαν ἐπιχειρῶν μανθάνειν, ἐν ταῖς τῶν ἄλλων ψυ-
 χαῖς, τὰ ἔργα φάναι, ἐκμελετᾶν τὴν δικαιοσύνην. ἢ ἢ ἔτω μὴ ταύτην,
 ἀλλ' εἴπερ ἐβάλει τὴν φιλοσοφίαν, τὴν γοῦν καὶ δεύτερον, ὅφρασι πλέον, ὀφ-
 θῶν ῥητορικῇ. (χ) Ἐντεῦθεν, διὰ τε τῆς σῆς ῥητορικῆς, ἢ τῆς ἐμῆς φι-
 λοσοφίας τὸ κέρδος, ἢ τὸ ὄφελος; εἶδεν. (ψ) Εἰ μὴ ἢ βίον ἔχομεν ὑπο-
 κείμενον ἡμῖν, ἐχὶ ἰδιωτικόν, ἀλλὰ ἀρχικόν τὸν δυνάμενον ἀρκέσαι, βοηθῆ-
 σαι, συμπράξαι τῇ προαιρέσει ἡμῶν· ἢ συνελόντι, εἰ μὴ ἢ ἀρχικὴν ἰχὺν
 ἐν τῇ πόλει ἔχομεν συνεργεῖσθαι τῇ παρασκευῇ τῆς ψυχῆς ἡμῶν. (ω) Χρη-
 μάτων τυχόν, ἢ τῶν, ὅσα ξυντελεῖ εἰς ἀνόρθωσιν κειμένης πόλεως.
 (α 2) Τῶν συνεργόντων ἀνδρῶν τῷ πόλιν ἀνορθῶν πειρωμένῳ. (β 2) Ἡ
 ἀρχικὴ ἔξοσις ἢ δύναμις, ἢ βίος ἀρχικός ὁ ἐπαρκῶν τῇ προδίσει ἔμην
 ἀνορθῶν ἡρημένῃ. (γ 2) Μόνῃς, δίχα τῆς, ὡς εἴρηγ, ἀπαιτεμένης ἐπιτη-
 δεῖς ὕλης, ἢ τῶν ὀργάνων, ἢ μάστιγας τῆς τύχης. (δ 2) Πῶς δηλ.: ἐχὶ ἢ τῇ φι-
 λοσοφίᾳ αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἢ τύχῃ παρέσθαι; εἰ γὰρ τῇ ῥητορικῇ, πολλῶν
 μᾶλλον τῇ φιλοσοφίᾳ, τῇ τῆς ῥητορικῆς καλλίονι. (ε 2) Τὸ δυνῆσθαι ὥδε ἐκα-

παρὰ γὰρ αὐτῶν, τί μὴ τέως αἰρῇ τῆς φαινομένων τὸ ἄριστον; αὐτὸ μὲν γὰρ καὶ αὐτὸ φιλοσοφίαν ἐκ σὺ φησὶ εἶναι καλλίω ῥητορικῆς· τὸ δὲ δεῖν ὀνασθῆναι τῷ πόλιν, ἀναγκαϊότερόν σοι τὸ χεῖρον ποιεῖν· ὡς δὴ νυνὶ μὲν ἕξεις ἐλπίζειν τὰ ἀμείνω (Ζ 2), φιλοσοφήσαντι δὲ οἱ Θεοὶ πάντες (η 2) ἔχθροί, ἐκ τῷ τύχῳ ὄξοχετεύουσιν, ὡς μὴδ' ἐν ταῖς ἐλπίσιν ὑπελελειφθαι (θ 2). ἐγὼ δὲ ἔγωγε καὶ τήμερον τῶτον ἀκηκοὺς οἶδα τὸν λόγον, ὅτι τῇ σεμνῇ φιλοσοφίᾳ θεῖός ἐστι κλῆρος (ι 2) ἀτυχεῖν· ἀλλὰ μόλις μὲν ἂν ἐν τῇ κοινῇ τῇ θνητῇ (κ 2) φύσει συμέλθοιεν ἰσχύς τε καὶ φρόνησις (λ 2), ἔστι μὲν ὅτε σωτήριον (μ 2) αὐτὰς ὁ Θεός· ἕξεις ἐν ἑκ' ἑλπίσιν (ν 2), μᾶλλον δὲ πᾶσα ἀνάγκη, τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ φιλόσοφον καὶ φιλόπολιν, καὶ μὴδ' ὑπογινώσκειν τὴν τύχην, ἀλλὰ καὶ προσδοκᾶν τὰ ἀμείνω, διὰ τῷ οἰκίαν ἀξίαν (ξ 2). ἔχ' ἡκιστα γὰρ μόνῳ πλεονεκτῶσιν ὡς ὁ παλαιὸς λόγος (ο 2) οἱ χεῖροί τῆς πονηρῶν ταῖς ἀγαθῶν ἐλπίσι

σι

τεραι αἱ συζυγίαι τῶν πτώσεων ἐνεργεῖς εἰσιν· αἱ μὲν γάρ, ἐν τῷ δῶα γῆραι, εἰσι ἔ ἀπείναι· αἱ δὲ δῶα δοτικαὶ ἔ παρῆναι· ὅπερ ἡ ὑπόδωλος, ἡ σπανίως εὐρηγὴ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀλλὰ καὶ. (Ζ 2) Τὴν τύχην τῆς μεγίστης ἀρχῆς. (η 2) Ἡ ἐν ἐλπίσιν ὡν, ἔγραψε τὴν ἐπιστολήν· ἡ πρὸς τὴν δόξαν μᾶλλον ἔ Πυλαμῆντος· οἶμαι δὲ ἐν τῇ ἐλπίσιν τὸν Σωκράτην πολυθεῖαν δοξάζειν. (θ 2) Μὴδ' ἐλπίζεσθαι τὴν τύχην. (ι 2) Ἐκ Θεοῦ ἐκλήρωσάτο ἡ φιλοσοφία. (κ 2) Ἐν τῷ αὐτῷ ἀνθρώπῳ. (λ 2) Τύχη τε καὶ φιλοσοφία, ὥστε φιλόσοφον ἀρχεῖν, ἢ ἀρχοντα φιλοσοφεῖν· διὰ μὲν γὰρ τῆς φρονήσεως, ἣτις ἐστὶ τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς φιλοσοφίας, τὴν φιλοσοφίαν ἔννοε· διὰ δὲ τῆς ἰσχύος τὴν ἀρχὴν, ἣν καὶ τύχην προσεῖπεν. (μ 2) Ὡς ἐν Σόλωνι φέρεται, καὶ Ἀνακράγῳ τοῖς νομοθέταις, καὶ τισὶ τῶν παρὰ τὴν Ῥωμαίων καὶ Ἑλλήνων γενητῶν πατρῶν δι', ὡς ἐν Μωσῇ καὶ Γησῇ καὶ Ναυῇ, καὶ μετὰ τινος τῶν κριτῶν ἐν Δαβὶδ, καὶ Σολομῶντι, Κωνσταντίνῳ τε τῷ μεγάλῳ, καὶ Γεσινιανῷ, καὶ Λέοντι τῷ σοφῷ, καὶ τισὶ ἄλλοις εὐαρεσμοῖς. (ν 2) Ἐκ τῆς ἀκολυβίας τῶν εἰρημίων· εἰ γὰρ ὁ φιλόδοκος φιλόπατρις, πολλῷ μᾶλλον ὁ φιλόσοφος, ἐκ τῶν πρακτικῶν τῆς φιλοσοφίας μέρος, ἔκοντος σοφάζεσθαι. (ξ 2) Διὰ τὸ τῆς φιλοσοφίας ἀξίωμα, ἥς ἡ πρακτικὴ μερὶς δεῖται καὶ τύχης, ἵνα δι' αὐτῆς ἔχη βυθμῶσαι καὶ ἰδιώτην καὶ οἶκον καὶ πόλιν. (ο 2) Ἰσοκράτης πρὸς Δημόκριτον παρακινῶν

σι. πῶς ἔν ἔλαττον αὐτοῦ ἔχειν συγχωρήσῃ; ἀνάγκη δ', εἰ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην, ὅς εἰς τὲτόσε πρῶτα γὰρ μαρτίας, τὸ φάναι τὴν πόλεως ἔνεκα δεῖν μένειν ὅπ' τὴν τέχνης (ἀνάγκη γάρ με μετατιθέντος εἰς κατηγορίαν τῷ πρὶν ἢ σκώματος ὑπολογίαν, ἢ δὴ μὴ ὅν (π 2), ἔδοξεν εἶναι σοι πρότερον· ἢ ᾧ οἶμαι νῦν ἔτι δοκεῖ· ἐπεὶ τοι (ρ 2) κινδυνεύω καὶ διαβεβλήσθαι πρὸς τὴν ἱερὰν Κυβερνῶν ὑπὸ σὲ, καὶ ταῦτα τὴν φίλης μοι κεφαλῆς) εἰ ᾧ δὴ πεποθεῖεν αἱ πόλεις, ὅτι ρητορικὴ μόνη διώκεται μεταθεῖναι τὰς παρῶν αὐτοῖς (σ 2) συμφορὰς, καὶ μόνον δεῖ τὲτο γέρας τῶν βοηθόντων (τ 2) τοῖς ἔχουσιν πρὶν συμβολαίων τὰς δίκας, χαλεπανῶσιν ἡμῖν τοῖς ἄλλοις τιθεράπνευσιν (υ 2) ἀντὶ ἢ βήματος (φ 2). εἰς ἔν ἐμοὶ πρὸς σέ τε καὶ τὰς πόλεις ἀπάσας ὑπὲρ φιλοσοφίας ὁ λόγος, ὅτι παρῶν μὲν (χ 2) τύχης, καὶ καλεσάντων αὐτῶν (ψ 2) ὅπ' τὰ πάρα γὰρ (ω 2) τῶν καιρῶν (α 3), ὑδεμῖα δεῖ τέχνης, ἀλλ' ἢ δ' ἅμα πασῶν ἐρίσαι φιλοσοφίαν (β 3) πρὶν ἢ τῷ σωτονωτέραν ἀρμίσσαι, καὶ μετατάξαι, καὶ βελτίω τοῖς ἀνθρώποις ποιῆσαι τὰ πάρα γὰρ· τὴν εἰμαρμένης δὲ ἔγω τῇ ῥυεῖσθαι, ὅν ἔχει πολὺν οἰκειοπαγεῖν (γ 3), ἀλλὰ μὴ παραδιοικεῖν, μὴ δ'

(π 2) Σκῶμμα. (ρ 2) Τὲτο καινότερός ἐστιν ἐπανάληψις ἢ, ἀνάγκη γάρ ἄλλως γὰρ περιττόν, ἔχοντος ἔτι πρὸς ἢ λόγον· ἀνάγκη γὰρ καὶ διαβεβλήσθαι εἰ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην· ἢ δ' αὖ καὶ τὸ ἀνάγκη περιττόν, εἰ τὸ, ἐπεὶ ἀντ' αὐτῆς προελήφθη ἔτι πρὸς· ἐπεὶ εἰ πρὸς τὸν παρὰ σὲ λόγον ἐνδοίμην, κινδυνεύω κτ': Ἐμοὶ δ' ἔδοξε διὰ μέσων ἀμεινωθέντων εἶναι καὶ τὲτο μέγεθος ἢ, κεφαλῆς, αἰτιολογία ὅν ἢ ἀνάγκη γάρ με· τὸ δὲ εἰ γὰρ δὴ πεποθεῖ ἐπανάληψις ἢ εἰ ἐνδοίμην. (σ 2) Ἡ' πρὸς τὴν ἐνοικῶντας ἀπειθῶν, ἢ αὐτὰς γραπτέον, (τ 2) Τῶν δίκας ἀγορευόντων. (υ 2) Τὸν Θεὸν τῶ νοῦ. Μήποτε δὲ λέγει τὴν φιλοσοφίαν; (φ 2) Τῆς ῥητορικῆς. (χ 2) Τῶν τὰ καλά ἐπιτηδεύοντι τῆς ἀρχικῆς δυνάμεως. (ψ 2) πρὸς εἰς τὸν τὴν τύχην ἔχοντα. (ω 2) Ἐπὶ τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν. (α 3) Τῶν περιστατικῶν, εἴτ' ἔν τῶν ἐν ἐκείνῳ τῶ καιρῷ πολιτῶν. (β 3) Καὶ εἰπὴν πρὸς αὐτήν, ὡς δὴ ἐγὼ εἰμὶ ἰσχυρωτέρα μᾶλλον ἢ σὺ, εἰς τὸ ἀρμόσαι κτ': τὰς πόλεις. (γ 3) Νῦν, ἔχοντος ἐστὶν ἰδιότητι καὶ πρᾶσσειν τὰ ἴδια, ἀλλὰ μὴ τοῖς ἐν ἡ-

μὴ δ' ἀχιμοιῖν ἀξιῶντας ὥς ἴζεσθαι παρὰ τὸ ἔδαινος ἀρχεῖον, οἷς μὴ πᾶσα ἀνάγκη· ἀνάγκη δὲ ἔδδ' Θεοὶ, φασί, μάχονται. ἡμῖν δὲ εἶναι ἄλλα σεμνότερα, ἢ ὅταν ὁ νῦν ἀνεργήτο· ἢ (δ3) πῶς τὰ ἐνθάδε, πῶς τὸν Θεὸν ἐνεργεῖ· δύω γὰρ αὐτὰ μερίδες φιλοσοφίας, θεωρία καὶ πράξις· καὶ δῆτα δύω δυνάμεις ἑκατέρω παρ' ἑκατέραν (ε3) μερίδα, σοφία καὶ φρόνησις· αὕτη μὲν δεομένη τύχης (ζ3), σοφία δὲ αὐτάρχεις (η3), καὶ ἀκώλυτος ἢ κατ' ἐκείνῃ ἐνεργεῖα.

Τῷ ἀδελφῷ. 104.

Τὸς αὐτοῦ ἀν' ἰδοῖς (α) ἐν μὲν ἐρίῳ θρασυῖς, ἐν δὲ πολέμῳ δειλὸς, ταῦτ' ἔστιν ἀπανταχὲς πονηρὸς (β)· ὥς μοι δοκεῖ ταύτῃ τις δικαίως εἰδέναι τῷ πολέμῳ χάριν, ὅτι βάσανός ἐστι καὶ τῷ καρδίαν αἵματος ἀκριβὲς, καὶ συχνὰς ἀλαζόνας (γ) παραλαβὼν, μετριωτέρως ἡμῖν ἀποδίδωσιν· ἐγὼ οἶμαι τὸ ἀπὸ τῶδε σοβήσῃ διὰ τὴν ἀγορὰν Γωάννῳ τὸν ἀλιτήριον, ἔδδ' πύξ ἐντενεῖν, ἔδδ' λαξ ἐναλαΐσθαι τῷ ὑπαικεσέρον τινί· χθές τοι πάνυ λαμπρῶς σωηγορήκει τῇ παροιμίᾳ, μᾶλλον δὲ τῷ λεηστῷ· λεηστὸς γὰρ ἀντικρὺς τῷτό γε πάντως οἶδα τὸ,

Οὐδεὶς κομήτης, ὅς τις ἐψηνίζεται (δ).

ἡμέ-

π' αὐτῷ, καὶ ἀπλῶς ἀλλοτείοις ἐπιχειρεῖν. (δ3) Οὐκ ἔχῃ παρῆσαν τὴν τύχην. (ε3) Οὐ τῷτο λέγει, ὅτι ἀμφὺ ὁμῶς αἱ δυνάμεις παρ' ἑκατέραν μερίδα, ἀλλὰ διχρημένως ἢ μὲν, παρὰ τὴνδε, ἢ δὲ, παρὰ τὴνδε.

(ζ3) Ἀρχικῆς δυνάμεως οἷα δὴ πρακτικῇ. (η3) Ὡς μὴ πρακτικῇ, ἢ δῶν, φημι, ἰδίων ἢ κοινῶν διορθωτικῇ, ἀλλὰ τῆς τῶν ὄντων φύσεως θεωρητικῇ, τύχης ἀνευδής ἐστιν.

(α) Ὡς αὐτῇ περὶ Ἀνδρονίκου 79. ἐπισ: εἰρηται. (β) Ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πραγματικῇ πονηρὸς, ὡς ἀπὸ ἑ μέσου, ὅπερ ἐστὶν ἀρετῇ, ἐπὶ τὰ ἀκρα ἐκλιπνόντας, ὑπερβολὴν λέγων καὶ ἐλλειψιν, ὡς ἑκάτερον κακία· καλῶ δὲ ὑπερβολὴν μὲν τὴν θρασύτητα, ἐλλειψιν δὲ τὴν δειλίαν, μέσον δὲ τὴν ἀνδρείαν, ἥτις ἐστὶ μεσότης περὶ θάρρους καὶ φόβου. Ἀριστοτέλης Ἡθικ: Νικομαχ: βιβλ: α, κεφ: ι. (γ) Θρασυῖς = εὐρήνη. (δ) Φαλακρὸς ὡς ὁ Σύνεισιος,

ἡμέρας μὲν γὰρ τινὰς ἐξῆς οἱ πολέμιοι ὠροσηγγέλλοντο, καί μοι τε ἀπαντητέον ἐδόκει· καὶ Βαλαργίτας σωτεταγμένους ὤξῃσιν ὁ φύλαρχος· εἶτα φθάσαντες (ε) εἰς τὴν πεδινὴν, περιεμένοντες· ἑδάμῃ δὲ φαινομένων, πρὶ βελυτὸν (ζ) ἀπεχωρῶμεν ἕκαστος οἴκαδε, σωθῆμεν· πάλιν ἤξουν εἰς τὴν ὑπεράαν· ὁ δὲ φρυξ Γωάννης τέως μὲν ἑδάμῃ, ἔκην ὥς τε καὶ φανερός εἶναι· φήμας δὲ ὑπέπεμπε, νῦν μὲν ὡς κατεαγῶς εἴη, καὶ διαψίεται τὸ σκέλος· νῦν δὲ ὡς τὸ ἄσθμα νοσεῖ· νῦν δὲ ἄλλο τι κακὸν ὀξείσιον ἔχει· τοιούτοις τινες ἐφοίτων λογοποιοῖ (η), ἄλλος ἄλλοθεν ἤκειν φάμεται, καὶ μὴδὲ σαφεῖς εἶναι ποῖ γῆς Γωάννης δέδουκεν, ἢ κρύπτεται· μεταξύ δ' ἂν (θ) διηγέμενοι, πρὸς τὴν ἀκαίριαν (ι) τὴν συμφορᾶς ἐχετλίαζον, ὑπεδάκρουν· νῦν ἔδει καὶ ἡμῶν λήματος (κ), νῦν καὶ ὁκείνης χειρῶν, τί ἂν ἐποίησε; τί ἂν ἐγένετο; καὶ ὅτι πᾶσιν, ὡς καὶ δαίμονος, εἰπὼν ἂν (λ) ἕκαστος, καὶ τῷ χεῖρε πατάξας, ἀπηλλάττετο· ἦσαν δὲ ἕτοι οἱ τῶν ἐπ' ἑδενὶ χησίμῳ πάλαι παρατρεφομένων αὐτῷ, κομήται καὶ ἕτοι, καὶ ἑδὲν ὑγιές,

Ἀρῶν ἡδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες· καὶ νῦν ἔσθ' Θεός, ἔστιν ὅπως καὶ γυναικῶν· τοιούτους λοχίτας (μ) ὅκα πολλὰ παρεσκεύασαι, μεθ' ὧν εἶναι μὲν ἀνὴρ καὶ ὅπως χειρεῖ· χαλεπὸν γὰρ· σοφιστὴς δ' ὅστις, καὶ ὡς ἂν δόξειεν ἀνὴρ εἶναι παρὰ ἔσθ' ὄντας ἀνδρας, ἄριστα σκέπτεται· ἀλλὰ μοι δοκεῖ καλῶς αὐτῷ τὸ δαμόνιον ἀντιπολιτεύσασθαι (ν)· πέμπτω μὲν γὰρ ἡδὲ ὅν τοις ὅπλοις μάττω ὠφελιμύθειμεν, ἔτι τὰ

με-

ἔτις ἀπὸ χθάνου τοῖς κομήταις δηχθεὶς ὑπὸ καὶ κομήτε Δίονος, ὡς καὶ διασώτας τῆς Κότυος αὐτὸς καλεῖται, ταῦτόν εἰπὼν καχητιῶντας κατ' ὁμοιότητα τῶν ἐψησμένων σίκων· καὶ ὅρα τὸν Σείδαν ἐν τῷ ψήφῳ. (ε) Προλαβόντες τῶν πολέμων. (ζ) Δεῖλῃς ὀφίας, ὅτε οἱ βόες τῶν ἔργων ἀπολύονται. (η) Ψευδολόγοι. (θ) Ὅτι ἂν ὧδε παρέλκει. (ι) Διὰ τὴν ἀκαίριον συμφορὰν, τῷ ἐστὶν διὰ τὸ μὴ παρεῖναι αὐτὸν ἐν τῷ καλῶντι χειρῶν. (κ) Τὸ ἡμῶν φρονήματος. (λ) Καὶ ὧδε παρέλκει ὁ ἄν. (μ) Κρυφαρπακτῆρας· τὸ δὲ ἀνὴρ, ὅπερ ἐξῆς φησιν, ἀντὶ καὶ ἀνδρετός. (ν) Ἡ δὲ

μετεωρότερα (ξ) κακουργούντων ἤ πολεμίων· ὁ δὲ, παντάπασιν ἀπηγνῆς ἦεν αὐτοῦ, ὡς εἶκ' ἂν τὸ βάθος (ο) τῆς χώρας διαρρήσσοντας, παρῶν, καὶ πάντα εὐδύς ἀκοσμίας ἐμπίπλησι· καὶ ἀδυνείας μὲν (π) εἶκ' ἐμέμνητο· κατεγέλα (ρ) γέτοι καὶ ἀναχομένων ἀκῆσαι· αὐτὸς δὲ ἦκειν ἔφη πόρρωθεν, εἶκ' οἶδα ὅθεν· ἐκεῖ γὰρ εἰς συμμαχίαν παρακεκληῖσθαι· παρ' ὃ καὶ σεσῶσθαι (σ) εἶκ' ὀπικαλεσαμένης (τ) ἀρχῆς (υ). εἶδ' ὅτι ἐμβεληκέναι εἶκ' πολεμίς, πῶς τινὶ φήμῳ τῷ Γωάννῃ παρυσίας καταπλαγέντας· ἀσφαλῶς δὲ τὰ κεῖ κατασησάμενος, πῶς τὸ πονῶν (φ) ἔφη δεδραμμέναι· προσδέχεσθαι γὰρ ὅσον ἔπω εἶκ' ἄνδρας, ὡς λάβῃ παρῶν, καὶ μὴ διαδοῖν τὸ νόμα· εὐδύς ἂν ἅπαντα ἀκοσμίας ἐμπίπλησι, παραστρατηγεῖν (χ) ἀξιῶν, καὶ ἐν βραχεὶ τέχνῳ ἔνικ' ἀν' παραδώσειν ὑπὸ χιρῶν, βρῶν ὅτι μέτωπον, ὅτι φάλαγγα, καὶ καὶ τὸ κέραιον πολὺ, τὸ πλαίσιον· ποιῶν ὀνόματα τάξεων, ὧν ἠγνόει τινὶ χεῖραν· καὶ τισιν ἀπὸ τῆς ἐδοξέσθαι εἶναι, καὶ τινὶ γε φύσιν ἐμακάριζον, καὶ ἐμαθητιῶν πολλοί· ἤδη δὲ δαίλητε ὡς ὅφρα, καὶ καιρὸς ἐφόδα· καὶ δὴ πρόσω τῷ ὀρεινῇ καταβαίνοντες ἐφθόμεθα· κἀνταῦθα νεανίαί τεσσαρες, ἐσαλμένοι χωριτικῶς (ψ), καὶ κεκραγότες ὅσον ἐχώρην αἱ κεφαλαί, φρόμῳ πῶς ἡμᾶς ἔδεον, ὡς μηδεὶ μάντεως δεῖν, ὅτι πολεμίς πεφοβύεται, καὶ απεύδεται εἰς τὸ ὅπλων (ω) γενέσθαι· πρὶν δὲ καὶ καλῶς αὐτῇ ὁκείων ἀκῆσαι, λεγόντων

τύχη, εἴτ' ἐν τῷ ἐν τῷ πολέμῳ συμβῶντα τέναρτιον, οἷς αὐτὸς δοκεῖν ἐσφριζέτο, ἐκ ἄνδρα ἀλλὰ δειλάνδρον αὐτὸν ἤλεγξε. (ξ) Τὰ ὀρεινὰ τῆς χώρας, καὶ μήπω εἰς τὴν πεδινὴν, ὅπου ἡμεῖς περιεμένοντες αὐτὸς καταβάττων. (ο) Τὴν πεδινὴν. (π) Ἡν' ἔλεγον αὐτὸν ἀδυνεῖν οἱ ἄλλοι ἀλλοθεν ἦκοντες λογοποιοί. (ρ) Ἡμῶν ὅτι ὅλως ἠνεχόμεθα ἀκῆσαι τῶν εἰπόντων ὅτι ἠδύνει. (σ) Τ' π' αὐτῷ ἔφη. (τ) Αὐτὸν εἰς συμμαχίαν. (υ) Τὸ περιέχον συνάμα τῷ περιεχομένῳ. (φ) Πρὸς ἡμᾶς δηλαδὴ. (χ) Ποιῶν ἀκιδεύτως τὰ τακτικά, μᾶλλον δὲ ψιλὰ ὀνόματα τακτικῶν· αὐτὸς γὰρ ἐαυτὸν ἐξῆς ἡρμηνεύσεν ὁ Συνέσιος. (ψ) Γε: χωρικῶς, ὡς καὶ τῇ 4 ἐπισ: (ω) Τῶν ἡμετέρων.

των ὅτι καὶ δὴ πάρεσιν, ὁρῶμεν ἐφ' ἵππων ἀνδράρια πονηρά, καὶ ὥς ἐμοὶ δοκεῖν (α 2) ὑπὸ λιμῆ στρατηγέμενα, φοροχειρότατα δ' ἐν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀγαθῶν ὀποδνήσκον ἐθέλοντα· ἐπειδὴ δ' ἐν εἶδον καὶ ὥφθησαν, ὡς εἰς μάχην βέλους ἐλθεῖν, οἱ μὲν, ὀποβάντες ὥσπερ εἰώθεσαν, τῶν ἵππων, ὥς εἰς μάχην διεσκευάζοντο, καὶ μοι καλῶς ἔχειν ἐδόκει μιμεῖσθαι εἶναι ἀνδράς· καὶ γὰρ ἄφιππα μὲν (β 2)· ὁ δὲ ἡλυνάδας ἐκ ἔφθι παρανομήσειν εἰς τὴν ἱππικὴν, ἀλλὰ τὸν ἀγῶνα τῶν ἵππων ποιήσιν. τί ἐν; παρενεγκῶν βία τὸ ψάλιον, καὶ μεταστραφεῖς, ἔφην ἡνὰ κράτος θῆλαυνων, θῆλαματῶν τὸν ἵππον, ἀπασαν ὡμίαν ἀφείκας, κέντρῳ παντὶ χεῖρμος· καὶ ἡ μάστιξ πυκνὴ, καὶ ἡ βοή τὸ κελευστικόν (γ 2) ἦχε. ἐν τῷ δὲ εἶς ἐξὶ ῥάδιον εἶπεν ὅτι τινὰ τις μᾶλλον ἐπήγεσε, πότερον τὸν ἵππον, ἢ τὸν ἱππέα· ὁ μὲν γὰρ, ὁμοίως καὶ ὡσανῶν, ὁμοίως κατ' ὀρδίων ἐφέρετο, καὶ διὰ τῶν δασέων, καὶ διὰ τῶν ψιλῶν, ῥύμη μὴ διεπῆδα τάφρους, ὑπὲρ ὧν ὄχθας ἤρετο· ὁ δὲ, διὰ πάντων τῶν χωρίων ἔποχος μὲν, καὶ ἐν ἡδενὶ τῷ κατέδρας ὠλίθησε· δοκεῖ γάρ τοι καὶ τοῖς πολεμίοις καλὴ θέα ἡγεῖσθαι, καὶ ὥς πολλὰ ἂν εὔξαντο τοιαῦτα θεάσασθαι, ἐμὴν τό γ' ἐφ' ἡμῖν, εἶδον, ἀλλ' ἀθυμότεροι μὲν ὥς τὸ εἶδος ἐκλήρομεθα, φευδέντες παρὰ πολὺ τῶν εἰς τὸν κομήτην ἐλπίδων· ἐταξάμεθα γὰρ, ὥς εἴ τις ὅποις, δεξιόμενοι· αὐτοὶ δὲ μάχης ἄρχοντες ἐδιενοήμεθα· καὶ γὰρ ὅστις αὐτὸς εὐψυχος μὲν, ὑπὲρ τῷ πέλας πρὸς παράδειγμα τὸ γεγονὸς ὄρων. ἐνθα ἡδὲν μὲν αἰχίον κόμης (δ 2)· ἔτω (ε 3) γὰρ μὲν, ὡς ὅπως ἔτος ὀποδοξότατος πρὸς τὸ ὀποδῶσιν ἡμᾶς· ἐμὴν ἀλλὰ καὶ τοῖς πολεμίοις ταῦτον ἴσως τῷτο παρέστη· καὶ ταξάμενοι, ὡς ἡμᾶς, ὥς μὲν ἐμβάλωμεν, ἀμυνόμενοι. εἰπεὶ δὲ παρ' ἡδετέρων ἐπεχειρεῖτο, ὡς ὅπως μὲν αὐτοὶ τῷ ὅπῳ τὰ λαὶα φέρονσαν, καὶ μετ' ὁκείνης ἡμεῖς τῷ ὅπῳ θάτιστα ἐτραπόμεθα, ἡδετέροι θάττον ἢ βα-

(α 2) Τὸ ν πλεονάζει, (β 2) Τὰ τῆς χάρας διὰ τὸ εἶναι πετρεῶδη.

(γ 2) Τὸ παρορμητικὸν εἰς πόλεμον. (δ 2) Εἴ, ἐν κομήτῃ ἀνδρὸς. (ε 2) Γεῖ.

βάδην (ζ 2), ἀλλὰ χολαίῳ βαδίσματι, τῷ μὴ δοκεῖν εἶναι φυγῇ τὴν ἀναχώρησιν· εἶτα μέντοι καὶ περὶ ἐν τέτοις ὄντες, ἐπωθανόμεθα ποῖ γῆς Ἰωάννης· ὁ δ' ἐν πνεύματι καταλαβὼν ἄρα τὴν Βομβαίαν, δίκην ἀρεταῖν μυὸς ἐνεδεδύκει τῇ πέτρᾳ· ὅρος ὅτιν ἡ Βομβαία (η 2) κοῖλον, ὃ σικελδεῖσαι τέχνη καὶ φύσις ἐργάσαντο φηρίον ἐρυμνότατον. τῦτο καὶ πάλαι μὲν εὐδοκίμει δικαίως (θ 2)· καί τινες αὐτὸ παρὰ τὰς Αἰγυπτίας ἐξήταζον (ι 2) σύριγγας (κ 2)· νυκτὶ δὲ κέκριται (λ 2) τὰ πανταχῶς τείχη νικᾶν (μ 2), οἷς (ν 2) ὁ παρὰ πάντας ἑαυτὴ προμηθεύσας, ἵνα μὴ λίαν ἀραιοίως (ξ 2) εἰπω δειλότητος (ο 2), αὐτὸ τὸ ἔσχατος ὄνομα, τάτῳ (π 2) παρακάθεται, καὶ τὴν σωτηρίαν (ρ 2) πρετίμησε· καὶ ᾧ εἰσελθόντι λαβυρινθώδες ὅτι, καὶ δυσδιεξίτητον, ὡς μόνος ἂν χωρῆσαι εἴη Ἰωάννης δρασμός (σ 2).

Τῷ

ὅτῳ· λέγει δὲ ὅτι ὥτινι τῶν ἡμετέρων ἦν κόμη, ἔτος προδηλότατος μιμήσασθαι τὸν Ἰωάννην. (ζ 2) Οὐχὶ σπουδαιότερον βαδῆν, ἀλλὰ βάδην δηλ. (η 2) παρ' ὃν δοποτελεῖ ποιοῦν ἤχοι, εἴτ' ἐν βόμβον, ἐκλήθη ἔτω.

(θ 2) Πρὸ ἔτειχιδῆναι τὰς πόλεις· ἀτειχίσαι γὰρ ἐσὼν τὸ πάλαι τῶν κατ' ἡμᾶς πόλεων, εὐλόγως κατέφενγον εἰς τὴν Βομβαίαν οἱ ἐν πολέμῳ καταπονέμενοι. (ι 2) παρέβαλλον· (κ 2) Κρυπτὲς ὑπονόμοις. Ἡλιόδωρος βιβλ. α', τῶν Αἰθιοπικῶν. (λ 2) Νενόμισαι, ὑπέκληται τῷ Ἰωάννῃ.

(μ 2) Ὑπερέβαλλεν, ἀσφαλέστερον εἶναι τῶν ἀπανταχῶς τετειχισμένων πόλεων (ν 2). Δι' ὃ ὁ μᾶλλον πάντων ἡμῶν προμηθεύσας ἑαυτὴ Ἰωάννης.

(ξ 2) Χωριάτικα, χοντρά· λέγει δὲ τῦτο κατ' ὅτι οἱ ἀγροτικοὶ ἐκ οἴδας κρύπτειν καὶ τὰς ἀσυνεῖς τὴν τῆς ψυχῆς περὶ τῶν πραγμάτων ὑπόρρασαν, ἀλλ' ἀπλῶς ὃ οἶδαι καὶ βλέπει, λέγεισι. (ο 2) Δειλότατος ὅπερ ἐστὶν αὐτὸ τὸ ὄνομα ἔσχατος· δειλότατος γὰρ εἶπεν αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, τῇ

τ' ἐστὶ τὴν ἀλήθειαν εἰρηκα. (π 2) Τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ τῇ Βομβαίᾳ δηλ.

(ρ 2) Τινὲς γράφουσιν· καὶ εἰς τὴν σωτηρίαν, ἢ ἡ πρετίμησε τῦτο τῶν ἄλλων χωρίων ἵνα σωθῇ ἐν αὐτῷ ἐρυμνοτάτῳ ὄντι· σκοπεῖν δὲ μὴ βέλτιον λέγειν πρετίμησε τὴν συν αἰχρῶ σωτηρίαν τῶν μετὰ δόξης κινδύνων.

(σ 2) Ἀντὶ ἔ, τὸν Ἰωάννην καὶ τὰς ὁμοίως αὐτῷ φερόντας.

*) Τῷ αὐτῷ. 105.

Α' νότος ἂν εἴλω, εἰ μὴ παλλῶ χάριν εἰδείω Πτολεμαίοις, ὅτι με τοσέτων ἀξιῶσιν, ὅσων ἔδὲ αὐτὸς ἐμαυτὸν· ἀλλ' εἰ μεγάλα χαρίζονται, τῆτο προσήκει σκοπεῖν, ἀλλ' εἰ λαβεῖν ἐμοὶ δυνατά· τὸ γὰρ ἄνθρωπον ὄντα, μικρῆ θείας καρπῶσαι τιμᾷ, δικάω μὲν ὄντι τυγχάνειν, ἥδιον εἰς δόπλουσιν ἔρχεται· λειπομένῳ δὲ παρὰ πολὺ τ' ἀξίας, ἐλπίδα πικρὰν ὑπὸ τείνει ἔ μέλλοντος· ἢ γὰρ νεώτερόν ἐστι τὸ δέος, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀρχαῖον, τὸ, μήτι πᾶσι Θεὸν ἀμπλακῶν (α), τιμὰν πᾶσι ἀνθρώπων ἐφύρω· ἐγὼ δὲ καταμανθάνων (β) ἐμαυτὸν, εὐρίσκω παντάπασιν ὀυδεέστερον, ἢ ὡς ἀρμόσται τῇ τ' ἱερωσύνης σεμνότητι· καὶ δῆτα διαλέξομαι πρὸς σὲ πᾶσι τῆς τ' ἐμαυτῆς ψυχῆς κινήματων· ἢ γὰρ ἔχω πᾶσι ὅν τινα ἄλλον ἀντὶ τ' σῆς φίλης καὶ σωτρώφει μοι κεφαλῆς· σὲ γὰρ εἰκὸς καὶ μετέχειν μοι τῆς ἴσων φροντίδων, καὶ νύκτωρ ἀρεπνεῖν, καὶ μετ' ἡμέραν σκοπεῖν, ὅπως ἂν ἀγαθόν τι μοι γένηται, καὶ ὅπως ἂν κακόν τι διαφύγοιμι· ἄκκε τοίνυν ὡς ἔχει τὰμά· τὰ πλείω δ' ἂν αὐτῆς καὶ εἰδείης· μικρὸν ἀράμηνος φορτίον (γ), καλῶς ὀνεγκεῖν μοι δοκῶ τὸ μέχρι τῶδε φιλοσοφίαν· διὰ δὲ τὸ δόξα μὴ παντάπασιν αὐτ' ἀμαρτάνειν, ἐπαινεθεῖς ὑπ' ὀνίων, ἀξιῶμαι μειζόνων, παρὰ τῆς εἰς εἰδότην κρῖναι ψυχῆς ὀπτηδειότητα· φοβεῖμαι δὲ μὴ χαίῳς ἡρόμηνος, καὶ προσιέμηνος τὴν τιμὴν, ἀμφοῖν (δ) διαμάρτω, ἔ μὲν (ε), ὑ-

πε-

*) Καντεῦθεν δῆλον ὡς ἀτάκτως ἐτέθησαν αἱ ἐπιστολαί. ὁ γὰρ ἐν ταῖς προαγέσαις Γερατεύων, ἐν ταύτῃ ὁρτῶς εἰς ἱερωσύνην ψηφίζετ.

(α) Ἀλλὰ τὸ Γρύκειος ἔπος αὐτὸν ἐπείη, μήτι περὶ Θεὸς ἀμπλακῶν (εἰ τ' ἔν ἀμαρτήσας) τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψη. ἔστι δὲ πρὸς ἱερωσύνην συνάδον τὸ Γρύκειον τεττὶ ῥησιδίον. (β) Ἐξετάζων ἐρευνῶν. (γ) Τὴν φιλοσοφίαν ὡς ἀπράγμονα, πρὸς ἀντιδιασέλην ἔ μεγίς φορτίε τῆς πολυπράγμονος ἱερωσύνης. (δ) Τῆς τε φιλοσοφίας καὶ τῆς ἱερωσύνης.

(ε) Τῆς μὲν φιλοσοφίας, ὑπερίδων αἱ δὲ μετοχαὶ τὸ ὑπερίδων καὶ ἀφικόμενος τὸ ποιητικὸν αἴτιον δηλῶσιν, ἡ δὲ ῥημική τῆς ἀξίας, προθετική ἐστὶ τῆς

παιδῶν, ὃ δὲ, τὴν ἀξίαν εἰς ἐφικόμενος· σκόπει γὰρ ἔγω. δύο
 τέτοις ἐκάστοτε μερίζω τὸν χρόνον, παιδιᾷ, καὶ σωδῇ· καὶ σω-
 δάων ἰδιόεμι (ζ), μάλιστα γὰρ τὰ θεῖα· καὶ παίζων, κοινότα-
 τος· οἶδα γὰρ ὡς ὅταν ἀνακύψω τῶν βιβλίων, ὑπερβέβηκα εἰς
 πρὸς ἅπασαν παιδιάν· πολιτικῆς δὲ φροντίδος ἀμοιρῶ καὶ φύσει,
 καὶ μελέτῃ. τὸν δὲ ἱερέα, ἄνδρα δεῖ θεωπέσιον εἶναι, ὃν γὰρ πρὸς
 μὲν παιδιάν ἅπασαν, ἴσα καὶ Θεῷ ἀμείλικτον εἶναι καὶ· ὃς ἵνα
 τηρῇ τὴν υπόθεσιν, ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων φερεῖται (η)· ὧν ὁ-
 δὲν, ἢ μικρὸν ὄφελος (θ), εἰ μή τις εἴη κατεσκευασμένος σωῖας
 τε, καὶ πρὸς ἅπασαν γλυκυθυμίαν (ι) ἀνένδοτος· τὰ δὲ γὰρ
 πρὸς τὸν Θεόν, εἰς ἂν ἴδιος, ἀλλὰ κοινότατος εἴη, νομοδιό-
 σκαλος ὢν, καὶ νενομισμένα φθεγγόμενος (κ)· καὶ δὲ αὐτὸν
 καὶ πράγματα φράττειν, ὅσα πάντες ἅμα· τὰ γὰρ πάντων
 μόνον δεῖ φράττειν, ἢ πάσαις αἰτίαις ἐνέχεσθαι (λ). πῶς ἔν εἰς
 εἴη εὐμεγέθους ψυχῆς καὶ κρατίστis, ἐνέγκαι τοσούτον ὄγκον
 φροντίδων, καὶ μὴ κατακλύσαι τὸν νοῦν, καὶ μὴ κατασβεσθῆ-
 σαν ἐν τῇ ψυχῇ πρῖν εἶναι τὴν μοῖραν τὴν θεῖαν (μ), ἔγω παν-
 τοδαπῶν ὀπτηδευμάτων ἀπαγαγόντων αὐτόν; εὖ οἶδα ὅτι δυ-
 νατὸν ὄντοισι τέτοις, καὶ μακαρίζω τὰς φύσεις αὐτῶν, καὶ κείνας ἀ-
 ληθῶς εἶναι ἠγῆμαι εἶδαι θεῖας ἄνδρας, ὅς τὸ ὁμιλεῖν πάνν
 πράγμασιν ἀνθρωπίνους ἐκ ὑπεκόπτει ὁ θεός· ἀλλὰ καὶ ἐμαυτὸν
 οἶ-

ἐν τῇ μετοχῇ ἐπὶ, κίνησιν σημαίνουσα· ὅρα γραμματ. φύλ. 1023.

(ζ) Κατ' ἐμαυτὸν συνεσταλμένος, σύνθετος καὶ ἀπερίττος, ἀμείλικτος.

(η) Τῷ ἐν ὑπὸ μυρίων ὀμμάτων ἀναγκάσει τηρεῖν τὴν ἐαυτοῦ υπόληψιν,
 εἴτ' ἐν τῇ ἀξίᾳ ἀνεπίληπτος. (θ) Ἀπὸ τῶν τιμωτέρων μέρεων, τῶν ὀμμά-
 των φημι, τὸ ὅλον εἴτ' ἐν τῇ ἐξῶντας ἴσους, ὅς ἢ ὁδὲν, ἢ μικρὸν ὄφε-
 λήσει, μὴ τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γινόμενος. (ι) Διαχυτικὴν παιδιάν, καὶ
 τὴν ἐντεῦθεν ἡδονὴν τῆς ψυχῆς. (κ) Τῷ ἐν εἰμὴ φθεγγόμενο· ἐν δὲ τέ-
 τοις τὸ τῆς ἀναστάσεως μυθήλιον ὑκαπνέττει, τὸ πᾶσι μὲν τοῖς πιστοῖς κα-
 θαμιλημένον, τῷ δὲ Συνεσῶ τέως ὑπερῶν, εἴτ' ἐν ἁπλοῦν. (λ) Δεῖ
 γὰρ αὐτὸν ἢ τὰ πάντων φράττειν, ἢ μὴ φράττοντα, ἐνέχεσθαι καὶ τλ.

(μ) Τὸν γὰρ δηλαδὴ, ὃς καὶ ὑπερῶς τῷ Θεῷ λέγεται ἐν τοῖς Γενηγοῦν

οἶδα (ν) εἰς ἅς τε κατιόντα, καὶ ἀπ' ἁς τε ἀνιόντα, καὶ ἐνελκόμενον τοῖς πῶς τὰ γεώδη μετέλκεσι, καὶ ἐμπιπλάμενον κηλίδος, ὅσα ἂν εἴποι τις ὅσης· τῷ γὰρ οἰκείας εἶνά μοι καὶ πάσαι μολυσμαί, καὶ τὸ τυχὸν μέρος δηληνόμενον εἰς προσηκίαν μέγα συμβάλλεται· ῥώμη δ' ὅσα ἔσι μοι, καὶ τάνδον (ξ) ἔχ' ὑγιή, καὶ πῶς τὸ ὅκτος (ο) ἄρκεῖν ἔχ' οἷός τε εἰμι, καὶ πολλὰ δέω τὴν ἐκ τῆς σωμαϊδότητος φέρειν ἄνιαν· καὶ ὅσα κίς ἂν μέ τις ἔροίτο, λέγειν διαβρίδην ὅσα ἀναδύομαι, ὡς τὸν ἱερέα διὰ πάντων ἀκηλίδωτον (π) εἶναι προσηκῆ πολλῷ τῷ πρίοντι, ὡς καὶ ἑτέρως τῆς μiasμάτων ἐκπλύνοντα (ρ). καὶ κεῖνο δὲ προσεῖναι τοῖς πῶς τὸν ἀδελφὸν ῥάμμασι· πάντως δὲ ἀναγνώσκονται συχνοὶ τὴν ὑπερολίαν· καὶ γὰρ ἔχ' ἡκιστα τέτε χάριν αὐτῷ ὑπεργόρευσα, καὶ πᾶσι καταφανές εἶναι τὸ πᾶγμα (σ), δεδιώς (τ) ὡς ὅ,τι ἂν ὑπεβῇ, καὶ πῶς Θεὸς καὶ πῶς ἀνθρώπων ἀνάτιος ὦ, καὶ ἔχ' ἡκιστα πῶς τῆς πατρὸς Θεοφίλου· τιθεῖς γὰρ ἐν μέσῳ τὰ μᾶ, καὶ διδὼς ὅς ἀπάντων αὐτῷ βαλεύσασι πᾶσι ἡμῶν, πῶς ἂν ὑπαίτιος εἶλω (υ); ἐμοὶ τοιγαροῦν, ὅ,τε Θεός, ὅ,τε νόμος, ἡ τε ἱερεὺς Θεοφίλου χεῖρ, γυναικα ἐπιδέδωκε. προαγορεύω τοίνυν ἅπασι καὶ μαρτύρομαι, ὡς ἐγὼ ταύτης ἔτε ἀλλοτριώσομαι (φ) κα-

δά-

ἔπειτα διὰ τὸ αὐλον. (ν) Οἱ μὲν καὶ, παρέλκει, ὁ δὲ ἀλλὰ, ἀντὶ τῆς γὰρ· ἵνα λέγῃ, ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν οἶδα κτ. (ξ) Τὸ συνειδὼς, καταγινώσκον ἐπὶ τοῖς οἰκείοις μολυσμοῖς. (ο) Τὰς τῶν ἀπάντων ἐκκλησιαστικὰς φροντίδας. (π) Καὶ τῷ συνειδότε καὶ τοῖς ἑκτός. (ρ) Ἀντὶ τῆς ἐκπλύνειν. (σ) Τὰ τῆς ἐμῆς ψυχῆς φρονήματα καὶ κινήματα. (τ) Οὐ τέτο λέγει, ὅτι δεδιώς ἵνα ἀνάτιος ἦ, ὑπεργόρευσε τὴν ἐπισκόπην· ἀδιανόητον γὰρ τέτο, ἀλλ' ὅτι δεδιώς τὸ ὑπεβησόμενον, ὑπεργόρευσε τὴν ἐπίσ: ἵνα εἰς μετὰ τὴν ἱερωσύνην ἐλεγχθῇ τῶν πάντων τοῖς θρυλούμενοις δόγμασι φρονῶν, ἀνάτιος ἦ, ὡς προειπὼν τέτο. (υ) Μετὰ ταῦτα ἐν οἷς ἔφθην ἐν μέσῳ τιθεῖς, εἴτ' ἐν δηλώσας τὰ μᾶ; (φ) Τὸ Ἀργυναῖς εἰς ἐπισκοπὴν προχειρίζεσθαι, μακρῷ μὲν ὕστερον ἐκωνομίδῃ ἐπὶ τῆς ες· εἰδιστο δὲ πρὸ τέτε τῶν ἐπισκυναίων τὲς εἰς ἐπισκοπὴν ἀγομένους, ἢ ἀπαλλοτριεῖσθαι, εἴτ' ἐν ὑποδιῆσθαι τῶν ἰδίων γυναικῶν διαικισζόμενες, ἢ ἐν ἐγκρατεῖα συνόμειν, ὡς καὶ οἱ πατέρες τέτε Βασιλεῖς.

θάπαξ, ἔτε ὡς μοιχὸς αὐτῇ λάδρα σωέσομαι· τὸ μὲν γὰρ ἤκιστα εὐσεβὲς (χ), τὸ δὲ, ἤκιστα νόμιμον (ψ)· ἀλλὰ βεβλήσομαι τε εὖξομαι συχνά μοι πάνυ τε λεησὰ ἡμεῶς παιδία. ἐν δὴ τῷτο δεῖ τὸν κύριον τῇ χειροτονίᾳ μὴ ἀγνοῆσαι· μαζέτω δὲ αὐτὸ παρὰ τῷ ἀμφὶ τὸν ἐταῖρον Παῦλον τε Διονύσιον (ω), ὅς περ εὐσεβεύτας ἡμεῶς (α 2) παρὰ τῷ δήμῳ (β 2) πωτάνομαι. ἐκείνοι δὲ ἔδδεν δεῖ μαθεῖν αὐτὸν (γ 2), ἀλλ' ὑπομνησθῶμαι· διαλέξομαι δὲ πλείω περὶ αὐτοῦ· τε γὰρ ἂν ἅπαντα τὰ ἅλλα (δ 2) μικρά, περὶ ἐντις ἂν τῷτο δεῖτο. χαλεπὸν ὄντιν, εἰ μὴ τε λίαν ἀδυνάτον, εἰς ψυχῇ τὰ δι' ὀπισθήμης εἰς ἀπὸδειξιν ἐλθόντα (ε 2) δόγματα σαλευθῶμαι· οἶδα δ' ὅτι πολλὰ φιλοσοφία τοῖς θρυλλασμένοις τέτοις ἀντιδιατάττεται δόγμασιν. ἀμέλει τὴν ψυχῇ (ζ 2). εἴτε ἀξιώσω ποτὲ σώματος ὑπεροχῇ νομίζειν· τὸν κόσμον εἰ φήσω (η 2) τε τὰ ἅλλα μέρη σωμαδιαφείρεσθαι· τὴν

κα-

ἡ Γρηγορίου. πρὸς γὰρ τὸ ἀκανονίστως ἐπικρατῆν ἔθος, φησὶν ὁ Συνέσιος ὅτι ἔτε ἄλλοι· κτ'· (χ) Τὸ ἐγκράτειαν ὁμολογήσαντα, εἴτα μοιχικῶς συνεύναι. (ψ) Οὗς γὰρ ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρίζετω. (ω) Τῷτ' ἐστὶ παρὰ Παῦλον τε Διονύσιον· περὶ φρασεως. (α 2) Περὶ ἐμῶ πρὸς τὸν Θεόφιλον. (β 2) Τῆς Πτολεμαίδος. (γ 2) Ὡς προσδόντα τῷτο, τὰ ἐμὰ δηλ. φιλοσοφικά δόγματα. (δ 2) Τὰ περὶ τῆς γυναικὸς, τε εἴ τι ἄλλο παρὰ τὰ ἐμὰ δόγματα. (ε 2) Τὰ ἀποδειχθέντα τῇ ψυχῇ. (ζ 2) Τὴν ψυχὴν προτέραν τῷ σώματος ἐτίθη Πλάτων ἐν Φαίδωνι, τε ἐν Τιμαίῳ, καὶ τῷ ἰ, τε ἰγ', τῶν νόμων. ὡσαύτως τε Συνέσιος ὡς Πλατωνικός. πρὸς γὰρ τὴν Πλατωνικὴν τῶν ψυχῶν προὔπαρξιν ἐκ διαμέτρων ἀντιφερόμενοι, ὡς ἔοικεν, οἱ ἡμέτεροι, τῷ σώματος ὑπεροχῇ ἔλαγον τὴν ψυχὴν, προβαλλόμενοι τὸ ἐν τῇ Γενέσει, τε ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον χεῖρα λαβὼν ἀπὸ τῆς γῆς, τε ἐνεφύσησεν εἰς αὐτὸν πνοὴν ζωῆς, τε ἐγένετο ὁ ἄνθρωπος εἰς ψυχὴν ζῶσαν. (Γένεσ. 2, 7.) ἄλλως γὰρ ἅμα σῶμα ἄνθρωπος, φησὶ δὴ διοργανωμένον (τὸ γὰρ ἀδιάφθαρτον, σῶμα μὲν, ἀλλ' ἔπω τε ἄνθρωπος) ἅμα λογικὴ ψυχὴ· τε ἑδότερον ἑδότερος πρότερον ἢ ὑπερον. (η 2) Οἱ τῆς Περίπατητικῆς αἰρέσεως, δογματίζοντες τὸν θρανὸν ἀγέννητόν τε τε ἀφθάρτον σὺν τῷ κόσμῳ παντὶ, τε πρῶτον μὲν κατασκευάζειν τὸ δόγμα, ὅδε Βλεμνίδης εὐφῶς ἀνασκευάζει τῷτο ἐν τοῖς φυσικοῖς κεφ. κγ',

καθωμιλημένω ἀνάσασιν (9 2) ἱερόν τι καὶ ὑπόρρητον ἡγνίμαι, καὶ πολλὰ δέω ταῖς 8 πλήθους ὑπολήψεσιν ὁμολογῆσαι. νῦν μὲν ἐν φιλόσοφος ἐπόπτης ὢν τὰληθῆς, συγχωρεῖ τῇ χρεῖα 8 ψεύδεσ· ἀνάλογον γὰρ εἶναι φῶς πρὸς ἀλήθειαν, καὶ ὅμμα πρὸς δῆμον (12). ἢ ἔν ὁφθαλμός εἰς κακὸν ἂν ὑπολάυσειεν ἀπλήρη φωτός, καὶ ἢ τοῖς ὁφθαλμοῖσι τὸ σκοτὸς ὠφελιμώτερον, ταύτη καὶ τὸ ψεῦδος ὄφελος εἶναι τίθεμαι δῆμῳ, καὶ βλαβερόν τινι ἀλήθειαν τοῖς ὅκ ἰχθύεσιν ἐνατενίσαι πρὸς τὴν 8 ὄντων ἐνάργειαν. εἰ ταῦτα καὶ οἱ 8 καὶ ἡμᾶς ἱερῶσυνης συγ-
χω-

Ἀποδοκνύς γνῆτον, ἐπομένως δὲ καὶ φύσιν φθαρτὸν τότε τὸ πᾶν, εἰ καὶ ἡ 8 δημιουργῶ, φησὶν, ἀγαθότης ὑπερνικῶσα σύμπασαν φύσιν, ὥσπερ ἐκ 8 μυθολογίας ὄντος τὸν κόσμον παρήγαγε, ἔτω πρὸς τὸ κρείσσον παρασκευάσθαι τὴν δημιουργίαν αὐτῇ. (ψαλμ. 101, 26. πρὸς Ρ' ὡμ. 8, 20, 21. καὶ πρὸς Κορ. 7, 31. β', Πέτρ. 3, 13. Ἀμμ. 5, 8.) ὁ γὰρ Συνέσιος ἐμόνον Πλάτωνα ἀλλὰ καὶ Ἀριστοτέλην ἡγεμόνας ἑαυτῇ ἐπιγραφόμενος, ὡς ἐν τῷ περὶ Βασιλείας, κἀντῇ 54, ἐπιγ. φαίνεται, ἐκ μὲν Πλάτωνος ἔλαβε τὴν τῶν ψυχῶν προὔπαρξιν, ἐκ δ' Ἀριστοτέλους τὸ 8 παντὸς ἀγένητόν τε καὶ ἀφθαρτόν, 8 Πλάτωνος γνῆτον τιθέντος τὸ πᾶν καὶ 8 Βλεμ. κεφ. καὶ 8 β'. βιβλ. (9 2) Οἱ ψυχῶν προὔπαρξιν πρεσβεύοντες, ἐπομένως νεκρῶν ἀνάσασιν ἐχ ὁμολόγησαν· τὰς γὰρ ἐν ἐρανῶ προὔπαρχέσας, φασὶ, ψυχὰς ἐνοικιῶνται τοῖς σώμασιν ἐπὶ τῷ δέναι δίκην ὡς ὃν ἐν τῷ ἐρανῶ ἡμαρτον· μετὰ γὰρ τὴν ἀνάσασιν καταδαρμίνας ἀποκαθισταμένας ἐν τῷ ἐρανῶ, μηκέτι δεῖσθαι τῆς εἰς τὰ σώματα ἐκάνοδος· ἤλεγξε δὲ τὴν μυθολογίαν ταύτην ὁ Νυσοσαίων Φωστῆρ Γρηγόριος ἐν τῷ περὶ κατασκευῆς 8 ἀνθρώπου. τὸν μὲν τοι Συνέσιον καίπερ ἔχοντα, ἔπεισαν οἱ κατ' ἐκεῖνο καιρὸς τὰ τῆς ἐκκλησίας διέποντες, ὑπελθεῖν τὸν τῆς ἱερῶσυνης ζυγόν, εὖ μὲν ἡτοχασάμενοι, ὡς ταῖς ἄλλαις 8 ἀνδρὸς ἀρεταῖς ἔφευ καὶ ἅπτα τίως ἐπαρεδέχετο, τῆς χάριτος μηδὲν ἐλπίδες ἔχειν ἀνεχομένης· καὶ ἐκ ἐψεύθησαν τῆς ἐλπίδος (Εὐαγγελιστὸς ὁ χορηγικός). ἀλλὰ γὰρ ἀδελφὸν εἰ μὴ καὶ μετὰ τὴν ἱερῶσυνην, τὰ μὲν ἔσω φιλοσοφῶν, τὰ δὲ ἔξω φιλομυθῶν διετελέσειν, ὅποτε ἐχ ὅπως φιλοσοφῆσας, ἀλλ' ἐδὲ φιλομυθῆσας φανέτω μετὰ ταῦτα, περὶ ὧν ἡ κατ' αὐτὸν φιλοσοφία ἀντιδιατάττει δογματῶν. (12) Ἐν ἄλλοις γράφεται καὶ ὅμμα πρὸς λῆμν. ἢ γε μὴν τῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τυπικῶν σφραγμάτων διέκδοσις ἔχει, καὶ ὅμμα πρὸς δῆμον, ἢ καὶ μᾶλλον, ὡς καὶ ἐξῆς δῆμῳ 8 λήμης μνημονεύσας, ἢν καὶ γὰρ παρεδέξαμεν· καὶ ἢ τοῖστος ὁ προκειμένος νῦν, ἐρμηνεύμενος.

χωρήσιν ἐμοὶ νόμοι, δυναίμην ἂν ἱεράω, τὰ μὲν οἴκοι (κ 2) φιλοσόφων, τὰ δ' ἔξω φιλομυθῶν (λ 2), εἰ μὴ διδασκων (μ 2) ἄλλ' ἡδὲ μέντοι μεταδιδάσκων (ν 2), μένειν δὲ ἔων ὑπὲρ τῆς σωφροσύνης· εἰ δὲ φασιν ἔγωγε δεῖν καὶ κινεῖσθαι, καὶ δῆμον εἶναι τὸν ἱερέα ταῖς δόξαις, ὅσα ἂν φθάνοιμι φανερόν ἐμαυτὸν ἅπασι κηρύττειν· δῆμω γὰρ καὶ φιλοσοφία, τί πρὸς ἄλληλα; τὴν μὲν ἀλήθειαν ἡμεῖς δεινὸν ἀνέστηναι εἶναι δεῖ· τὸ δὲ πλεῖστον ἑτέρας ἕξεως (ξ 2) δεῖται. αὐτίς δὲ καὶ πολλάκις ἐρῶ, μηδεμιᾶς ἀνάγκης (ο 2) παρέστις· ἢ τ' ἐλέγχειν σοφὸν (π 2), ἢ τ' ἐλέγχεσθαι· καλέμμος δ' εἰς ἱερωσύνην ὅσα ἀξιώσω προσποιεῖσθαι (ρ 2) δόγματα· ταῦτα Θεὸν (σ 2), ταῦτα ἀνθρώπους μαρτύρομαι· οἰκεῖον ἀλήθεια ὧς διὰ πάντα (τ 2) ἀνάτιος εἶναι βάλωμαι· ἐν τῷτο μόνον ἔχω ὑποκρίνομαι (υ 2)· ἐπεὶ καὶ φιλοπαί-

φῶς καὶ ἀλήθεια ἀναλογεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς ἐκάτερα φωτιστικά, τὸ μὲν, τῶν σωματικῶν· ἡ δὲ, τῶν ψυχικῶν ὁμμάτων, φημι δὲ εἶναι νοῦς. ὡσαύτως σωματικοὶ ὀφθαλμοὶ καὶ δῆμος ἀναλογεῖσιν ἀλλήλοις, καθ' ὃ ἐκφράττως ἐκάτεροι ἐπιδέχονται, ὃ περ οἰκοδομεῖται ἀμοιρεῖσθαι, οἱ μὲν, φῶτος, ὁ δὲ, τῆς τοῦ ὄντων ἀληθείας· καὶ ὅτι ὡς ἔχει φῶς πρὸς ὄμμα, ἔστω ἀλήθεια πρὸς δῆμον· ὡς περ ὅτι τὸ ἀπληροῦς φῶς βλάπτει τῶν ὀφθαλμιῶν τὰ ὄμματα, ἔτω καὶ ἡ λέγον ἀπλήρης φῶτος ἔχουσα ἀλήθεια, βλάπτει τὸν δῆμον τὸν ἀμβλυώτερον εἶναι ἐν ἀφιλόσοφον νοῦν· καὶ ὡς περ τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σκοτεινὸν μᾶλλον, ἢ τὸ φῶς λυσιτελεῖ, ἔτω καὶ τῷ τὸν νοῦν λημῶντι δῆμῳ τὸ ψεῦδος μᾶλλον ἐπωφελεῖ, ἢ ἡ ἀλήθεια. (κ 2) Κατ' ἐμαυτόν.

(λ 2) Πρὸς δὲ τὸν δῆμον συμψευδόμενος· εἰρήνης γὰρ ὅτι τῷ δῆμῳ τὸ ψεῦδος ὄφελος, καὶ βλαβερὸν ἡ ἀλήθεια· καὶ ὅτι ὁ φιλόσοφος συγχωρεῖ τῇ χρείᾳ εἶναι ψεύδους. (μ 2) Τὸν δῆμον τὰ ἐμαυτῷ δόγματα. Ἐμοὶ δὲ γε δοκεῖ εἶναι ταῦτα ἀλλὰ τὰ τῆς ἐκκλησίας δόγματα ὑπανίστασθαι. (ν 2) Ἀπάγων αὐτὰς ὡς ἐδιδάχθησαν προλήψεων. (ξ 2) Διδασκαλίας ἐκ ἀληθῆς δηλονότι, ἀλλὰ μυθώδους· τῷτο γὰρ ἐκ τῶν ἀνωτέρων συνάγει. (ο 2) Τῆς ἐκκλησίας μὴ καταναγκαζέμενης. (π 2) Χρῆμα· ὑπανίσταται ἐν τέτοις, ὅτι οἱ πτωχοὶ ἐλέγχονται τὸν συνέσιον ἐν οἷς φρονεῖ, ἐλεγχθήσονται ὑπὸ αὐτῶν· τὰ δὲ ἀκατέμφορα δὲ εἶναι ἡγετη. (ρ 2) Ὑποκρίεσθαι ἐπληρογέφυ. (σ 2) Αἰτι εἶναι, πρὸς ταῦτα, ἀληφτικὸν τῆς πρὸς. (τ 2) Αἰτι καὶ πάντα. (υ 2) Οὐ προσποιεῖμαι· ἀλλὰ ὡς πρὸς τὴν ἔξω καθ' ὑπόκρισιν φιλομυθῶν.

παύγων ὦν, ὅς γε παιδόμεν αὐτίαν ἔχον ἰπλομανεῖν τε καὶ ἰππομανεῖν πέρα ἔδουτος, ἀνιάσμαι μὲν· τί γὰρ καὶ πάθω τὰς φιλτάτας κυῶας ἀδύρως ὁρῶν, καὶ τὰ τόξα θριπιδέσατα; καρτερήσω δὲ, ἂν ὀπιτάτῃ Θεός· καὶ μισόφροντις ὦν, ὀδυνησάμαι μὲν, ἀνέξομαι δὲ δικιδίων καὶ παυγμάτων, λειτργίαν τινὰ ταύτῃ, εἰ καὶ βαρεῖαν, ἐκπιρπλάς τῷ Θεῷ· δόγματα δὲ ἐὰν ἐπιηλυγάσομαι, ἔδὲ σασιάσει μοι πῶς τὴν γλῶτταν ἢ γνώμη (φ 2)· ἔτω λέγων ἀρέσκων οἶμαι Θεῷ· ἐβέλομαι δὲ καταλελειφθαί τινα πᾶσι ἐμῷ λόγον (χ 2), ὡς ἀγνοηθεὶς ἤρπαστα τὴν χειροτονίαν· ἀλλ' εἰδὼς ὁ θεοφιλέστατος (ψ 2) πατήρ Θεόφιλος, καὶ ὡς ὅπισσεται, σαφές μοι ποιήσας, ἔτω βελευσάδω πᾶσι ἐμῷ· ἢ γὰρ (ω 2) καὶ χώραν ἐάσει μένειν ἐπ' ἐμαυτῇ φιλοσοφῶντα, ἢ ἔτι μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν ἡμᾶς ἔτι χορῶν
τῶν

κατ' ἐμαυτὸν φιλοσοφῶν, ἔτω καὶ πρὸς τὰς ἑξω κατ' ὑπόκεισιν μὴ παύων, κατ' ἐμαυτὸν παίζομαι. τὸτο δὲ καὶ ἄκων ὁμολογεῖται, κατ' ὅτι ἐκ ἑχθρῶν ὥσπερ τὰ ἔσω φιλοσοφῶν, ἔτω καὶ κυνηγετῶν, ἢ παύων, λανθάνει τὸν δῆμον. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καὶ τὸτο περὶ τῶν δογμάτων λελέχθαι, ἐπεὶ περὶ τῶν παύων καὶ κυνηγετῶν· τέτων γάρ, φησὶ, καὶ τοὶ παιδόμεν ἐδάδης ὦν, καὶ ἄκων ὁμολογεῖται, καὶ καρτερήσας, ὡν ἐπιτάτῃ Θεός· τὰ δέγε δόγματά εἰσι, φησὶν, ὥσπερ ἐκ ἐπιηλυγάσεως (ὑποκινεῖται καλὴ ψφ) ἄλλα μὲν φρονῶν, ἄλλα δὲ λέγων ἢ ἀγνοηθεὶς, ἀρπάσσει τὴν χειροτονίαν· ὥς τὸ, ἐν τῷ τῷ μόνον ἐκ ὑποκινεῖται, βέλτιον, οἶμαι, ἔχθρῳ πρὸς τὰ δόγματα ὑποδιδόμενον.

(φ 2) Κατὰ τὸ, ἢ μὲν γλῶττ' ὁμῶμαι, ἢ δὲ φρὴν ἀνάματος.

(χ 2) Κατηγορίαν, ἐγκλημα. (ψ 2) Ἀλλ' εἰδὼς --- καὶ σαφές ποιήσας --- ἀντὶ τῶν βελευσάδων καὶ σαφές μοι ποιησάτω· καὶ γὰρ τὸ βελευσάδω καὶ αἰ μετοχαὶ ἐκληπταί. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βέλτιον ὑπεροχρῶντας ταύτας ἐκλαβεῖν, ὡς εἶναι τὸν νῦν τοῖστον. ἀλλ' ὁ θεοφιλέστατος πατήρ Θεόφιλος μετὰ τὸ μαθεῖν τὰ μαθησάμενα, καὶ ποιῆσαι μοι σαφές, εἴτ' ἐν δηλώσει μοι ὡς ἐπίσταται ταῦτα, ἢ ἐμὲ τοιαῦτα φρονῶντα, τότε βελευσάδω κατ'.

(ω 2) Οὕτω γὰρ ποιήσας, ἢ καὶ χώραν ἐάσει μένειν ἐπ' ἐμαυτῇ φιλοσοφῶντα, ἢ (ἐγκρίνας με ἱερεῦσιν) ἐκ ὑπολείψας ἐαυτῷ χώραν εἴτ' ἐν ἐκ ἑξῆς λόγον, αὐτίαν ἔτι μετὰ ταῦτα κρίνειν καὶ διαγράφειν, ὅ ἐστι ἀπαθεῖν καὶ ὑποκινεῖται με ἔτι χορῶν τῶν ἱερέων διὰ ταῦτα, ὡς προειδὼς ταῦτα.

ἤν ἱερέων ἐαυτῷ χώραν ἔχ' ὑπολείπει. πρὸς ταῦτα, λῆρός
 ὅτι ἅπαντα γνώμη (α 3)· τὸ γὰρ ἀληθεύς, εἴ οἷός ἐστι τῷ Θεῷ
 προσφιλέστατον· καὶ νῦν τὴν ἱεράν σου κεφαλὴν, καὶ ἔτι ταύ-
 της, νῦν τὸν ἔφορον ἀληθείας Θεόν, ἀχθόμενοι μὲν· πῶς γὰρ ἐ-
 μέλλω, δεῖσαν ὥσπερ εἰς βίον ὑπὸ βίᾳ μετασκευάζεσθαι; εἰ δὲ
 τῶν φανερῶν ἡγομένων, ὥσπερ ἔστι ἀξιῶ λανθάνειν, ἐγκρίνει-
 εν (β 3) ἡμᾶς ἱερεῦσιν, ὃν τὸτο δέδωκεν ὁ Θεός, ὑποδύσομαι
 τὴν ἀνάγκην, καὶ ὡς θεῖον σωτήριον καταδέξομαι· λογίζομαι
 γὰρ ὅτι βασιλέως ἂν ὀπτάξαντος, καὶ κακοδαίμονός τινος Λύγυ-
 ραλῆς, δίκην ἂν ἔδωκα μὴ παιδόμενος· τῷ Θεῷ δὲ ἐδελοντῶ
 δεῖ πείθεσθαι· εἰ δὲ μὴ προσίσταί με (γ 3) λειτουργὸν ὁ Θεός,
 καὶ ὅτι προοιμίῳ δεῖ τὸ θεϊότατον ἀγαπᾶν, τὴν ἀλήθειαν (δ 3),
 ἀλλὰ μὴ διὰ τῶν ἐναντιωτάτων, ὁποῖόν ἐστι τὸ ψεῦδος, εἰς τὴν
 ὑπηρεσίαν αὐτῆς παραδύεσθαι· ἡμεῖς δὲ εἴδοιμεν χολαστικὰς εἰδέναι
 ταῦτα, καὶ πρὸς ὁκνεῖν ἐξαγγεῖλαι.

Τῷ αὐτῷ. 106.

Ἡρόκλῳ τὸ μεράκιον ὑπὲρ τοῦ σιλφίου (α), πότερον ὑπὸ γε-
 ωργίας σοι γέγονεν, ἢ δῶρον λαβὼν, ἔστι μερίδα καί μοι· καὶ
 δῆτα μαθὼν ὡς τὸ σπυδαζόμενον (β) ὑπὸ σῆς κηπίον, πρὸς ἅ-
 πασι καὶ τῶτον ἐκόμισε τὸν καρπὸν, ἡμεῖς δὲ διπλῆ, τῷ τε κάλ-
 λει

(α 3) Ἡ' περὶ ἐμῆ ἀλλ' ἅττα ἐναντίως, οἷς ἀληθεύων προδιμαρτυρούμενη
 οἰομένη. (β 3) Συγκαταληθμῶσιεν ἡμᾶς τῷ χορῷ τῶν ἱερέων ἐκεῖνος, ὃν
 τὸτο δέδωκεν ὁ Θεός· λέγει δὲ τὸν Θεοφίλον. (γ 3) Ἐτέρα γεγραψ-
 χει, εἰ δὲ δὴ προσίσταί με, ἢ καὶ καταληλοτέρα ἐπισήσαντι· φησὶ γάρ κα-
 τ' ἐπαναλήψιν ἐν πλεονασμῷ ἔδδ'· Ἡ' τοῖον προσίσταί με ὁ Θεός· λειτ-
 ρογόν, ἐ δὲ διὰ ψεύδους τὴν ὑπηρεσίαν ὑπέλθειν, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀληθείας
 ἐκ προοιμίων, πρὸ τῆς χειροτονίας ὁμολογῶν ἅττα δὲ καὶ φρονῶ.

(δ 3) Ἀγαπᾶν τὴν ἀλήθειαν τὸ θεϊότατον χεῖμα.

(α) Σιλφίον εἶδος βοτάνης ἰδυόμενον. (β) Καλλιεργούμενον, ἐπιμελέ-

λαι ■ λαχάνη, ἐ τῇ φήμῃ (β) ἔ τόπῃ. ὄναιο ἔ παμφόρος χω-
 ρίς, ἐ μήτε σὺ κάμοις ἐπαντλῶν ταῖς φιλτάταις παταταῖς,
 μήτ' ὀκεῖναι ποτε πῶς τὰς ὠδῖνας ἀπαγορεύσειαν, ἵν' ἔχῃς
 αὐτότε λεῖψ, ἐ ἡμῖν διαπέμπειν ὅσα φέρουσιν ὦραι.

Τῷ αὐτῷ. 107.

Ἡδὺς εἰ κωλύων ἡμᾶς ὅπλα κατασκευάζεαι, ἥρ' πολεμίων
 μὲν ἐπεχόντων, ■ λείας ἀπαντα ποιημένων, ἐ ὑποσφαττόν-
 των ὁσημέραι δήμους ἀφρόους, στρατιωτῆς δὲ σὺκ ὄντων, ὥς ἐ
 φαίνεαι· εἴτα λέξεις ὡς σὺκ ὄζον ἰδιώταις ἀνδρώπεις ὀπλοφο-
 ρεῖν, ὑποθνήσκειν δὲ ὄζον, εἰπὼς ἐ ἡ πολιτεία χαλεπαίνει τῷ
 πειρωμένῳ σώζεαι; ἀλλ' εἰ μηδὲν ἄλλο κερδανῶ, τὸ γὰρ εἶτο
 νόμους ἡμέαις κυρίεις ἀντὶ τέτων ἥρ' ἀλαστόρων, ἐ πόσῃ τῆτο
 τιμῶμαι, πάλιν ἐριώλυ ἰδεῖν, ἐ βῆμα κεκοσμημένον, ἐ κή-
 ρυκα σιγῶν ἐπιτάττοντα; αὐτίκα τεθναίνω, τὸ πρῶτον χῆμα
 ἔ πατρίδος ὑπολαβέσης.

Τῷ αὐτῷ. 108.

Εἰ μοι λόγχοι μὲν ἤδη γεγένεασι τριακόσιοι, ἐ κοπίδες το-
 σαῦται, ξίφη δὲ ἀμφήκη ἐ πρότερον ἰῶ, ἐ πλείω ἥρ' δέκα·
 παρ' ἡμῖν δὲ ἔ χαλκῶεται τὰ πάνυ παρομήκη ταῦτα σιδήρια·
 ἀλλ' οἶμαι τὰς κοπίδας ἐρρωμένεσσι ἐμβάλλειν τοῖς ἔ ἀντιτε-
 ταγμένων σώμασι. τέτοις ἐν χηισόμεθα· εἰ χηισέον δὲ, ἐ
 κορυφαῖς ἐξομῶ· ἀγαθοὶ δὲ οἱ κότινοι παρ' ἡμῖν· ἐνίοις δὲ ἡ-
 μῶν, εἰσὶ ἐ πελέκεις ἐτερόσομοι πῶς τινὶ ζώνῳ ἐκάσῳ, οἷς
 τὰς ἀσπίδας αὐτῶς ἀλόησαντες, ἐν ἴσῳ σῆσομῳ αὐτοῦ οἱ μη-
 δὲν ἔχοντες ὅπλων πρόβλημα. ὁ δὲ ἀγὼν, ὡς εἰκάσαι, τῇ;

ὥς-

ὑπερβαίης· τοῖς γὰρ σκοποῖς ἡμῶν ὠρεντυχόντες ἐνιοὶ καὶ πολε-
μίων, καὶ διώξαντες ἀνὰ κράτος, ὡς ἐγνώσαν κρείττους ὄντας ἢ
ἀλῶναι, ἐκέλευσαν ἀγγέλλειν ἡμῖν ἅττα ἡδιστα (α)· εἰ μηκέ-
τι δεήτῃ πλανᾷς, ζητῶντας ἀνδρώπῃς ὀνδυομένους ἢ πείρῃ πλά-
τῃ· μένειν γὰρ ἔφασαν, καὶ ἐδέλαιν μαθεῖν οἱ τινες ὄντες, ἡμερῶν το-
σάτων ὁδὸν ἀπαπᾶσαι τὴν χώραν ἐτολμήσαμεν, ἐφ' ᾧ σύμμι-
ξαι πολεμισαῖς ἀνδρώποισι, βίον ζωσι νομαδικόν, καὶ τὰ εἰς πολι-
τείαν ἔτω κατασησαμένοις, ὥσπερ ἡμεῖς τὰ δὴ τὴν στρατιᾶς (β);
ὡς ἐν αὐρίον σὺ Θεῷ οὐδο πολέμους νικήσων, ἀν' ἐν τοῖς δέη (γ)
πάλιν νικήσων· μηδὲν γὰρ ἀπαίσιον φεγεγξάμην (δ)· οὐκ ἐπὶ
πτω σοὶ τῷ παιδίῳ ἐπιμεληθῆναι, προσήκει δὲ ὄντι δαίῳ εἰς
αὐτὰ ἀπμνημονεῦσαι τὴν χάριν (ε).

Τῷ αὐτῷ. 109.

Οὐκ ὄνος, ἔχ' ἡμίονος, ἔχ' ἵππος δεῖμοι, ἀπάντων ἀναιμέ-
νων εἰς πόαν, οἷς χρητάμηνος ἀν' ἡλθον εἰς σὲ τὴν φιλατάτην
μοι κεφαλῇ· βαδίζειν δὲ πάνυ μὲν ἐβελόμην, καὶ τυχὸν ἡ-
δυσάμην· ἐμὴν ἔφασαν οἱ προσήκοντες δαῖν, ἵνα μὴ διατρι-
βῇ (α) τοῖς ἀπαντῶσι ἡφροίμεθα· τάτῃς γὰρ, οἱ τινες ἀν' ὧσιν,
ἔτω πάνυ σοφὰς ἡγνῆται, καὶ τοσούτον νῦν ἔχαιν, ὡς ἕκαστον
αὐτῶν ἀμεινον ἀν' ἐμὲ σκέψασθαι περὶ τῶν ἀρεπόντων ἐμοί· το-
σάτων ἡμᾶς ὀξαρτῶσι καὶ τῶν, οἱ περὶ δόξαν τὴν ἔξω ζῆν ἀ-
ναγ-

(α) Ἡδιστον γὰρ ἦν ἡμῖν τὸ μὴ περιπλαναμένους ζητεῖν τὰς νομάδας, ἀλλὰ μένειν αὐτοῖς πολέμῳ. (β) Τοῖς ἔτω διὰ βίης πολιτευομένοις, ὡς ἡμεῖς νῦν στρατευόμεθα, τέτ' ἐστὶ τοῖς διὰ παντός πολέμικῶς βίῃσιν.

(γ) Ἀν' ἐν τῇ πρώτῃ συμπλοκῇ νικήσω, δεήσῃ ὅμως καὶ αἰδῆς συμπλακῆ-
ναι, ὡς πάλιν νικήσων. (δ) Ὅτι ἡττηθῆσομαι. (ε) Ἡ δὲ ὀφείλεις πρὸς με.

(α) Εἶην γὰρ ἀν' ἀποσιγάμενος ἐκείνῳ τέτῳ ἀπαντῶντων, ἐρωτῶντί με, τί δήποτε σὺ ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ τῶν ἐν τῇ πόλει τὰ πρῶτα φερόντων, ἀ-
ναξίως σεαυτὲν τέξῃ πορεύῃ;

ναγκάζοντες. ὦριγένοντο δὲ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ τὸν βικιότερον (β) τρόπον, ἐπειδὴ (γ) ἀφροῖεν, ἐκ ὀπτρέποντες, ἀλλ' ἀντιλαμβάνομαι δὲ τριβωνίᾳ. τί ἐν ὑπόλοιπον, ἢ τὴν ὀπτολίω ἀντ' ἐμῶς εἶλαι πρὸς σέ; δι' ἧς ἀσπάζομαι τέ σε, καὶ πτωδάνεμα τίνα τὰ ὑπὸ Πτολεμαῖδος ἀγώγιμα, λόγους καὶ νῆς, ἕς εἰκός σε κομίζειν ὑπὸ δ' ἐρατηγίᾳ. καὶ μάλιστα τί τὸ θρυλλήμενον ὑπὸ τῷ ἑσπέρᾳ; οἶδα γὰρ ὅτι πάνυ μοι διαφέρει γλυκύμενον ἔστω, καὶ μὴ γλυκύμενον. εἰ μὲν ἐν ἑκάστῳ σαφῶς ἔχουσιν ὀπτολίω ἀπέμψεις, ἐξω καὶ χώραν. εἰ δὲ μὴ, καὶ σὺ μέμψῃ πρὸ δ' ὁρόμεν (δ).

Τὸ αὐτὸ. 110.

Χείλας ὁ πορνοβοσκός, ὃν εἰς εἰκός ὑπὸ πολλῶν ἀγνοεῖς. διὰ τὴν ἐκ τῆς τέχνης λαμπρότητα (α). καὶ γὰρ ἡ μῆκος Ἀνδρομάχη, τὴν τότε γέγονε φάλαγγος (β). ἢ τὸ κάλλιστον τῶν γυναικῶν (γ) ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις ἀνθήσασα. ὅτος ἐννεάστας τοῖς ἔστω καλοῖς ὀπτηδεύμασι, ἀπέπον ὡς τῇ τοῖς ἀποβεβιωμένοις αὐτῷ, ἐν γῆρᾳ ἐρατιωτικῶς ἐλλαμψώμενος τάξεσιν. ἔναγχος ἐν ἡκεὶ παρὰ βασιλέως ἐρατηγεῖν εὐράμενος τῶν γλυκυσσιμάτων (δ) Μαρκομάνων. ἕς εἰκός ἡμῖν εἶναι καὶ πρῶτον ἀγαθὸς (ε) ἐρατιώτας ὄντας, νῦν ὀπτυχόντας καὶ ἀπέποντος ἐρατηγῶ (ζ), μέγα τι καὶ γυναικῶν (η) ἔργον ὀπδείξας. ἔλεγε γὰρ Συριανῶ συγγλυκύμενος. οἶδα τὸν ἐκ γειτόνων τὸν ἱατρόν.

(β) Βιάζοντίς με. (γ) Τὸ ἐπειδὴ ἀντὶ δ' ὅτε. (δ) Τῆς εἰς σέ πεζοπορίας.

(α) Ἀντιφραστικῶς, Αἰσχροτήτα. (β) Τὸ πορνικὸν τῶν γυναικῶν σύστημα φάλαγγα καλεῖται, ὡς δ' Χείλα μετὰ ταῦτα ἐρατηγήσαντος. ἐρατηγῶ δὲ ἡ φάλαγγς. (γ) Ἡ δ' ὅτι ἡ ὀφειστοτάτη τῶν γυναικῶν, ἢ ἀντιφραστικῶς ἢ ἅτε δὴ πόρνη αἰσχροτάτη τῶν γυναικῶν. (δ) Ἀντιφραστικῶς τῶν ἀνδρῶν. (ε) Καὶ τὸτο ἀντιφραστικῶς. (ζ) Γυναικῶδες, οἷα δὲ πορνοβοσκῶ. (η) Καὶ τὸτο ἀντιφραστικῶς.

ὁ δὲ Συριανὸς ἀπήγγειλε πρὸς ἡμᾶς, ἐν οἷς ὑπολίποι (θ) τὸ
στρατόπεδον (ι). τὰ μὲν ἔν' ἄλλα τί ἂν δέοι πρὸς σέ γεά-
φειν, ὣν καὶ γὰρ παρέργως ἠκροασάμην; ἐφ' οἷς δὲ αὐτὸς ἀκρά-
σας ἦσθην ὑπερφυῶς, σέ τε δι' αὐτῶν εὐφρανθῆναι βέλομαι, τὰ
δε ὅτι· ὁ Θαυμασὸς Γωάννης, μικρὸν εἶπεν, ἐν τοῖς αὐτοῖς
ἔστιν, ἐπιδιδέσης τ' τύχης ἐν τοῖς ὁκείνῃς πρᾶγμασιν, ὅσον ἐπι-
δόσεως χωρεῖ, καί τινα κατ' ἑαυτῷ ὑπερβολῇ (κ) εὐχευρέσης·
αὐτῷ τε ᾧ ἀνείται τὰ βασιλείῃς ὧτα, καὶ πρὸ τέτων ἡ γνώμη
χρηστὴ πρὸς ὅ,τι δέσπο· καὶ ὅσα Ἀντίοχος διώκεται, διώκεται
τέτω· διώκεται δὲ Ἀντίοχος ὅσα βέλεται· Ἀντίοχον ἡ γὰρ
μὴ τὸν ὑπὸ Γρατιανῷ, τὸ ἱερὸν ἀνδρώπιον, τὸ βέλτιστον μὲν
ἔσθ' τρόπος, εἰδεχθῆσθαι δὲ τῷ ὄψιν· ἀλλ' ἑτέρος ὅστις ὁ
νεανίσκος ὁ πρόκοιλος (λ), ὁ Μαρσῇ τῷ Πέρσῃ (μ) παραδυ-
νασεύσας, καὶ ἐπιδυνασεύσας (ν)· τέτον εὖ ὁκείνῃς (ξ) μέχειν ἢ
ἡ τύχη μέγαν ποιεῖ (ο). τέτων ἥτις ἐχόντων, εἰκὸς δεῖ κο-
ρῶνης.

(θ) Εἴρηκε ὁ Χεῖλας, τῷ Συριανῷ ἐν οἷς αὐτὸς ἔτος ὁ Χεῖλας ἀπέλι-
πε τὸ στρατόπεδον, ἐν οἷα κατασάσει δηλαδὴ καὶ ἐν Γωάνῃ καὶ Ἀντίοχῳ
ὡς φησι παρακατιῶν διδάσκαλος. (ι) Στρατόπεδον ἔδε, οἷς καὶ ἀλλὰ καὶ
τὰ ἀρχαῖα λέγει, δεῖτα δὲ αὐτὰ ὑποσημνῶν καλεῖ διὰ τὸν ἐν αὐτοῖς
δεῖτον βασιλείᾳ· ἔλεγε γοῦν ὁ Χεῖλας ὑπολιπεῖν αὐτὸ τὸ στρατόπεδον ἐν
Γωάνῃ καὶ Ἀντίοχῳ, τῶν ἔστιν· ὑπολιπεῖν ἐν τοῖς ἀρχαῖοις Γωάνῃ
καὶ Ἀντίοχῳ τῶν τὰ μέγιστα μὲν δυναμένους παρὰ τῷ βασιλεῖ, φί-
λος δὲ Συνεσίᾳ καὶ τῷ τότε ἀδελφῷ, τῷ δὲ Χεῖλα τὸν μὲν Γωάνῃ
συγγρηῇ, τὸν δὲ Ἀντίοχον οἰκεῖτον δι' Γωάνν. (κ) Ἡ δὲ ὑπερβολὴ ὅτι ὁ
βασιλεὺς τάτε ὧτα καὶ ἡ γνώμη αὐτῷ ἀνείη· ὡς χρῆσθαι αὐτὸν τῇ βα-
σιλείᾳ γνώμη κτ. (λ) Γε': πρόκοιτος. (μ) Τῷ Ρωμαίων στρατηγῷ
Σειδᾷ. (ν) Μετ' αὐτὸν ἀντ' αὐτῆς στρατηγὸς κατασάς. (ξ) Τῷ Ναρσῇ.
(ο) Κακῶς ἡ τύχη ἐπὶ τῶν τοιούτων τοιαύτην φήμην ἐκληρονόμησεν· οἱ
γὰρ τὰς πρᾶξεις χειρίζοντες εἰσιν αἱτιοί, αἷς σεμνότης μὲν ἐπιτρέχουσα καὶ
μέγιστος, εὐτυχεῖς, τέταντον δὲ, εἴτ' ἐν διαμαρτίᾳ, δυστυχεῖς ποιεῖ· καὶ
ἀλλὰ ἐν ταῖς τῶν ἀνθρώπων βελαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρὸς τὴν τῶν
ἀνθρώπων· ὁ δὲ τύχην καλεῖσιν οἱ μὴ εἰδότες ὅτι δὴ ἐνεκα πρὸς τὰ
ξυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς ἐκ εὐδελῶς γίνεσθαι· τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκῶσι εἶναι
βίβηται τὸ τῆς τύχης ὄνομα προχωρεῖν, εἴγε τύχη παρ' Εἰρήνῃ, ἀπερονη-

ρώνης (π) ἐνιαυσίῳ ἄρξει παρ' ἡμῖν τὸν δικαιοτάτον ἄρχοντα (ρ), ὃ μὲν, ὄντα συγγρηῇ, ὃ δὲ, οἰκείον γρόμῳ.

Τρωϊλῷ. ΙΙΙ.

Πυνδάνη πῶς Διοσκορίῃ πόσας ἀπαγγέλλει σίχας ἐκάσῃς ἡμέραις; πεντήκοντα· τέττες ἀποδίδωσιν, ἢ προσωταίων, ἢ διλογῶν, σὺ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τῷ ἀνάμνησιν ἀδρῶσαι σὺν ἡρώ, ἀλλ' ἐπειδὴν ἄρξῃται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς· καὶ ἡ σιωπὴ τέλος δοῖ τ' ἀπαγγελίας.

Τρωϊλῷ ΙΙ2.

Οὔτε ὅτι τοῖς αὐτοῖς (α) ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ ἐπαινεῖσιν, ὅτε μία δυνάμεις τ' ψυχῆς ἐπ' ἄμφω τέτακται ταῦτα· ἀλλὰ τῷ παθητικῷ (β) μὲν οἰκειόμεθα (γ) καὶ ἄλλοτριόμεθα (δ)· τῷ δὲ κρίνειν δυναμένῳ, καὶ λόγον ἔχοντι (ε) τ' ψυχῆς, ἐπαινεμέντε καὶ μεμφόμεθα.

Τῷ Ἀδελφῷ. ΙΙ3.

Εἶτα οὖν μὲν (α) κακοδαίμονας τέττες ὁρώμεν ἀποθνήσκουσιν ἐ-
δέλουν-

τος κόσμος διοίκησις, ἢ φορὰ ἐξ ἀδύλων εἰς ἀδύλον, καὶ ταυτόματον· οἱ δὲ Χεῖριανοὶ Θεὸν ὁμολογεῖμεν διοικεῖν τὰ πάντα· Σείδας. (π) Παμπόδες ἐν αὐτοῖς· μακροβιώτατον γὰρ ἰσορετῇ τὸ ζῶον. (ρ) Εἰρωνικῶς, ἢ καὶ ἀντιφραστικῶς τὸν Χεῖλαν ἔτι καλεῖ· ἔκιν φίλοι τῷ Συνεσίῳ καὶ τῷ τέττε ἀδελφῷ ὁ Ἀντίοχος καὶ Γεώργιος ὡς ἐφθῆς εἰπὼν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐχθροί· ὃ δὲ χάριν καὶ εἰρωνίαν τοσαύτην καταχεῖ ὃ διὰ τέτων γενηγῆσαντος Χεῖλα.

(α) Οὐδὲ τις φιλεῖ τινα, διὰ αὐτὰ ταῦτα καὶ ἐπαινεῖ αὐτόν, ἀλλὰ φιλεῖ μὲν αὐτόν ὡς ἡδὺν, ἢ καὶ χρήσιμον αὐτῷ, ἐπαινεῖ δὲ, εἰ καὶ ἀγαθὸς εἴη, εἴτ' ἐν σπῆδατος, ἐνάρετος. (β) Τῷ ἀλόγῳ μῆρι τῆς ψυχῆς, τῷ ἐπιθυμητικῷ λέγω, καὶ τῷ θυμικῷ, καὶ τῷ κινεμένη ἢ τῷ σώματι συνδεδεμένη ψυχῇ, πάσχει, πρὸς ἀντιδιαβολὴν ὃ ἀπαθὲς λογιστικῷ. (γ) Τῷ ἐπιθυμητικῷ. (δ) Τῷ θυμικῷ. (ε) Τῷ ἔστι τῷ λογικῷ.

(α) Πολλὰ καὶ πλεοναστικῶς χρῆται ὁ Συνεσίος τῷ, εἶτα.

θελοντας ὑπὲρ τῆς ἁλλοτριῶν, ἅττα ἂν λείαν ὀριποιήσωνται, ἢ μηκέτι ὡροῦσθ τοῖς κυρίοις αὐτά· ἡμεῖς δὲ ὑπὲρ χώρας, ὑπὲρ ἱερῶν, ὑπὲρ νόμων, ὑπὲρ κτημάτων, οἷς ἡμᾶς ὁ χρόνος συνηθεσέρεθς ἐποίησεν, ὅκ ἀφειδήσομεν ἑαυτῆς, ἀλλὰ ὡριεξόμεθα τῆς ψυχῶν; ὅκ ἄρα δόξομεν (β) ἄνδρες εἶναι· ἐμοὶ μὲν ἔν ἱγντέον (γ) ὅκιν ἐπ' αὐτοῖς ὡς ἔχω, καὶ πῆραν ληπτέον τῆς πάντα τέτων τολμώντων, οἵτινες ὄντες ἀξιοῦσι Ρωμαίων καταγελαῖν, ἐχόντων ὅπως ποτὲ ἔχουσιν (δ); ἀλλ' ἡ κάμηλος γάρ τοι, φασὶ, καὶ ψωριῶσα πολλῶν ὄνων ἀνατίθεται φορτία· ἀλλὰ μὲν καὶ ὀποθνήσκοντας, ὡς ὅππαν ἐν τοῖς τοιούτοις (ε) ὁρῶ εἶδο πρὶ πλείεσθ ποιημένους τὸ ζῆν, καὶ ζῶντας ὅσοι ἢ ζῆν ἀπεργνώκεισαν· τέτων ἔσομαι· μαχήσομαι καὶ ὡς ὀποθανέμενος· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ὡριέσομαι· Λάκων καὶ ἄνωθεν εἰμι (ζ), καὶ οἶδα τι καὶ πρὸς Λεωνίδα (η) ὀππολιῶ τῆς τελευτῶν (θ)· μαχέσθων ὡς τε θνατόμενοι, καὶ ἔ τεθνάξονται.

Τῷ αὐτῷ, ΙΙ4.

Εἶτα θαυμάζεις, ὅς τις (α) εἶδο αὐχμώδεις Φυκῶντας οἰκῆς, καὶ ῥιγοῖς, καὶ τὸ αἶμα ὄξεπονήρευσας; τὲναντίον μὲν τοι θαυμά-

(β) Οὐκ ἐρωτηματικῶς, ἀλλ' ἀποφαντικῶς ἀναγνωστέον. (γ) Πλεονα-
τιμῶ ἔχει τῆς τη συλλαβῆς. (δ) Εἰ γάρτοι καὶ ἠθνήσαν πρὸς ἄλλους, πρὸς
γε μὴν τὸς κακοδαίμονας τέτους εὐδυνέστατοι εἰσιν. (ε) Τῇ πολέμῃ και-
ροῖς, καὶ ἀπλῶς ἐν τῷ πολέμῳ. (ζ) Καθ' ὃ τὴν Κυρήνην οἱ Θηβαῖοι ἐ-
κτισαν Ἀποικοὶ τῷ Λακωνῶν Μελέτιος γεωργεῖ σελ: 585. (η) Οἶρα τὸν
Σείδαν ἐν τῷ Λεωνίδα· καὶ τοι οἱ περὶ τὸν Λεωνίδα τριακόσιοι μαχόμενοι
Ξέρξῃ, ἐθανατώθησαν· ἐ τεθνησκομένους δὲ αὐτὴς λέγει διὰ τὸ τῶν ὑπὲρ
πατρὶδος μέχρι θανάτου μαχεσαμένων παρ' Ἑλλήνων ἀείμνησον· Σύνεσιος
δὲ ἔχ' ἔτως, οἶμαι, ἐξεῖληθε καὶ περὶ ἑαυτῆς τὸ, μαχήσομαι ὡς ὀποθα-
νέμενος. (θ) Τῶν ἐντέλει, πολιτικῇ ἀξίᾳ.

(α) Τὸ, ὅς τις, ὀβελιστέον, ἐ μόνον ὡς ἐν ἄλλοις ἐ κείμενον, ἀλλὰ μάλ-
λον καὶ ὡς ἀσύντακτον, ὡς μὴ πρὸς τι ἴδιον ῥῆμα ἐνεχθέν· τὸ γὰρ θαν-

μάζειν ἐχέω, εἴ σοι τὸ σῶμα κρείττον' ὅτι τ' αὐτόθι φλογός·
 ἀλλ' ἐς σοι παρ' ἡμᾶς ἐλθόντι συὶ τῷ Θεῷ, ῥάονι γνέσθαι,
 ἀπαλλαγέντι μὲν αἶρος διεφθορότος ὅτι τ' ἐλῶδες ἀτμίδος, ἀ-
 παλλαγέντι δὲ ὕδατος ἀλυκῆ, καὶ χλιαρῆ, καὶ τὸ ὅλον ἐσῶτος,
 ὁ ταῦτόν ἐπεῖν καὶ νεκρῆ· τί δὲ καὶ καλὸν ὑπὲρ τὴν ψάμμον
 τὴν αἰγιαλίτιν ἀναπνεῖν, ὡς μόνον ἔχετε διατριβὴν; πᾶ ᾧ
 δὴ καὶ τραπήσεσθε; ἐνθαδὶ δὲ, οἷον μὲν ὅτιν ὑπελθεῖν δένδρεα
 σκιάν· καὶ δυσαρεσθήσης, ἔστιν ἀμείψαι δένδρον ὅτι δένδρε, καὶ
 ὅλον ἄλσος ὅτι ἄλσος· οἷον δὲ τὸ διαβιῶναι παραβρεῖν ὕδατι-
 ον; ὡς ἡδὺ ζέφυρος ὑποκινῶν ἡρέμα καὶ κλάδαι· ποικίλαι δὲ
 καὶ ὀρνίθων ὠδαί, καὶ ἀνθρώπων χροαί, καὶ λειμῶνος θάμνοι· τὰ μὲν
 γεωργίας ἔργα· τὰ δὲ, φύσεως δῶρα· πάντα εὐδὴ· γῆς
 ὑγιαυνέσης χυμοί· τὸ δὲ τῷ Νυμφῶν ἄντρον (β) ὅτι ἐπανέ-
 σομαι (γ)· Θεοκρίτε γὰρ δεῖ· ἐς δὲ τι καὶ παρὰ ταῦτα.

Θεοδώρῳ Γ' ατρίῳ. 115.

Ἀγαθὸν ἀναγκαῖον ἢ ὀλιγοσιτία, ὡς ἕτερος μὲν ἄντις καὶ
 σκῶψαι· σοὶ δὲ ὁ θείος Γ' ποικράτις αὐχῆντι, ὅς ἀφορίζων
 τὴν ἐνδειαν, ἔφη ὑγείας εἶναι μητέρα.

Αὐξεντίῳ. 116.

Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Ὁμηρος ὑποδιοπομπεῖται τὰ ὅτι φιλονεικίας κακὰ· φιλο-
 σο-

μάξεις ὁ ὑποτακτικὸς ἐς ῥῆμα, ἀλλὰ ὁ προσηγμένους πτωτικῶς, εἰς τὸ
 ὑποτακτικὸν ἀναφέρει· καὶ δὴ τὰ, ὅς τις μὴ ἔχον ἴδιον ῥῆμα, ἔτινος
 ὀφείλει εἶναι προσηγητικὸν καὶ τὸν κυρίον, αἰκίζει τὸν σῶον λόγον ἐγκρί-
 μενον. μήποτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικῶς προτακτικὸν γραπτέον, ἵνα ἢ λέγων,
 θαυμάζεις ὁ τὰς φυκῆντας οἰκῶν, εἰ ῥιγῶς; καὶ ἀνέκθως ὁμοῦς ὁ λόγος
 ἐχ' ἥτιον ἐρῶν· εἴτα θαυμάζεις τὰς φυκ· κτ. (β) Τὸ μυστικόν, ἐν ᾧ οἱ
 λόγοι διατρεβῶν. (γ) Ὡς μὴ ἱκανὸς εἶναι.

σοφία δὲ ἑδὲ τῷ ἀρχίῳ αὐτοῖς δίδωσι πάροδον εἰς ψυχῇ. ἀλλήμεις ἀδενέστεροι μὲν (α), ἢ ὥς φιλοσοφεῖν, τό γε ἐμὸν μέρος· ἔ μὲν ἄξιον (β) παντάπασι φαυλότερον ἔχειν ἀνδρώπων στρατιωτῶν, ἐφ' οἷς ἡ ποίησις γέγονε· πάλιν ἔν Ο' μῆρῳ ληξέον, ὅς πε φησὶν,

Ἀρχε, σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερός.

Μάχη γὰρ μὴ γένοιτο μὲν· εἰ δὲ γένοιτο, ὁ νεώτερος αὐτῆς ἀρχέτω· τοῖτον γάρ τι νοεῖται τῷ Ποσειδῶνι, τὸ παρὰ χωρεῖν τῷ προκατάρξαδι τῷ νεωτέρῳ Θεῷ· τὸν δὲ πρεσβύτερον, ἡγεμόνα δὲ τῶν καλλίστων εἶναι· καλλίστον δὲ ὁμόνοια· ἐγὼ δὲ ὡς ἔσθ' πρεσβύτερος (γ) μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡδὴ πρεσβύτης, ἡρῶ δῆλον (δ), ὁ Φερεκύδης φησὶν· ἔκ' ἂν τὰ τ' ὑπελογίας (ε) εἰς ἐμὲ περιῖσταται· εἰ δὲ καὶ τὸν πρότερον ἀμαρτάνοντα δὲ πρότερον ὄνδ' ἔναι, σὺ δ' ἐμὲ βέλει τῆτον εἶναι, συγχωρῶ σὺ χάριν καὶ τῆτο· δὲ γὰρ ἀντιπαιηθέντα σε πρότερον, εὐδὺς ἐδελήσαντί σοι χαρίσασθαι.

Ἡλίοδῳ ρω. 117.

Ἡ φήμη λέγει δυνάσθαι σε πολλὰ παρὰ τῷ νῦν ἔχοντι τῷ Αἰγυπτίων ἀρχίῳ, καὶ ἀληθῆ λέγει· δικαιοτάτος γὰρ εἶ, καλῶς τῷ δύναντι χρώμενος. ὅπως ἔν ὄναο τ' σῆς φύσεως καὶ δυνά-

νά-

(α) Τὰ πρεσβύτερα Αὐξεντίου οἰκαιοποιεῖται. (β) Ἐχέον μὲν ἡμᾶς ὡς φιλοσόφους μηδὲ τὴν ἀρχὴν πάροδον δύναι τοῖς ἐκ φιλονεικίας κακοῖς εἰς ψυχὴν, ἐπεὶ δὲ ἅπαξ παρσιέδυσαν, καὶ γοῦν δεύτερον, ὅφασι, πλοῦν δόξιοπομπητιον καὶ ἡμῖν ταῦτα εἰς ὅρος, ἢ εἰς κύμα, ἵνα μὴ χεῖρες ὡμῶν τῶν στρατιωτῶν, οἷς ταῦτα παραινέει Ὀμηρος. (γ) Ὅτι ἔ τιμιώτερός σε μόνον ὡς φιλόσοφος, ἢ μεγαλήτερος τῷ χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ γηραιός. (δ) Ὅρα Σειδῆ: ἐν τῷ, χρεῖα. (ε) Ἡ ἀνασκευὴ τῆς κατηγορίας, ἣν ἀλλήλων κατηγορεῖται.

νάμεως, ὑπὲρ ὧν ὁ ἐμὸς Εὐσέβειος δαΐται, λέγοντος ἄκαστον, ἵν' εἰδῆς ὅτι ἐ ρήτορα συωεσήταμην.

Τρωίλω. 118.

Εἰ τὸν ἥρωα Μαξιμῖνον οἶδα· διέτριψε γὰρ χρόνον ὑπόσυχνον ὑπὲρ στρατοπέδου· πάντως ἐ ὅτι λεγὸς ἔω, οἶδα. τάτε παῖς, ἐμὸς δ' ἄνεψιος, ὃς ὑπανώσει σοι τιμὴν ὑπερολίω· ὃν ἕτερος μὲν τις ἴσως ἐ διὰ τιμὴν τύχῃ τιμήσει· τῆς γὰρ ἀρχάντων ὅτιν ἐκ ἀφιλότιμον ἀρχῇ· ὁ δὲ φιλόσοφος Τρωίλος τάνδον ὄψεται ὁ νεανίης, καὶ κείθεν αὐτὸν ἐπαινέσει. δῆλον δὲ ὅτι καὶ συωδιοίσεις (α) τὰ παρόντα αὐτῷ· παρὰ ττεται γὰρ ὑπὸ ἐνδεικτῆς κακῶς ὑπερωίων τῇ Κυρίῳ, εἰ μὴ σύ γε δύσεαι ἀλκίῳ· ὅτι γὰρ Ἀνδέρμιον, ἢ τινα τῆς ὁμοτίμων αὐτῷ πείσεις ὑπὲρ ἡμῶν τε καὶ τάλῃδ' ἐ φθέξαδ' ἐ, τὸτο σὸν ἔσαι πάντως, ἐ σύ (τὴν) αὐτίαν ἔξεις ὁ ἡμομένῃ. δι' ἐνὸς ἔν ἀνδρός τε ἐ πλάγματος (β), δέομαι ὑποδυμήθητι τῆς παμπονήρων τέτων ἡμᾶς ἀπαλλάξαι θηρίων· ἐὸ γὰρ εὐτυχηθῶμαι (γ) τιμὴν πείραν τοῖς φθάσαι, πολλὰς ὁμοίως ἡμέδ' ὑποτρέψεται.

Τρυφῶνι. 119.

Εἰς Διογένην ὅτι ἂν ποιήσης, ὧν σοι φύσις ὅτιν ἐργάζεσθαι, ἐδὲν κανὸν ἔση πεποιηκώς, ἀλλ' ἐποικοδομῶν τοῖς σαυτῷ· Κυρίως γὰρ ὅτι, τ' δι' ὑμᾶς ἔτι πόλεως· δεῖ δὲ ὁ μόνον ἀθρόως, ἀλλὰ ἐ κατ' ἓνα εὐεργετῆν. τίνα δὲ ὅτιν ἐν οἷς φίλων δεύσεται Διογένης, ἐκ ἐμῷ χράφοντος ἀναγινώσκειν, ἀλλ' αὐτὸ λέ-

(α) Συνδιαβαγάσεις. (β) Τῷ ἐμῷ ἀνεψίῳ, ἢ ὧν Ἀνδέρμιος ὑπὲρ ἡμῶν φθέξατο. (γ) Εἰ γὰρ εὐδοκῶν ἢ αὐτῶν ἐπήρεια δι' ὧν ἐφθῆσαν εἰς ἡμᾶς πεποιηκότες.

λέγοντας ἀκούει σε δαί· ἔδεν γὰρ ἂν γένοιτο δ' παθόντος ρητορικώτερον. Μαρκιανὸν τὸν φιλόσοφον τὸν ἄρξαντα Παφλαγόνων πρὸς εἶπε παρ' ἐμῶ· κἄντι διώηται· σοχάζομαι δὲ ὅτι διώηται· κωλυσάτω συγγραμῇ με σφόδρα αὐτανέψιον (α), ἔργον γράψας συκοφαντῆς, κοινῶν ἀλασφόρων τ' χώρας, ὅν σοι μετὰ τ' ὁπιολῆς ἵπὸν ἐγχειρίζω, δι' ὃν ὄντες ἀδελφοὶ δύω, τρεῖς ἀριθμύμεθα.

Τῷ ἀδελφῷ. 120.

Οἱ Ἀσκληπιάδαι τοῖς δυσεμέτοις ὕδατος γλιαρῶ διδῶσιν ἀποβόρροφιν, ἵνα τῷ σωεσπασάσωνται καὶ τὸ προαπαχέιμνον· βέλομαι δῆσοι καὶ γὰρ φήμας καινὰς ἔναγχος ὅκ τ' ἡπείρου διακομιθεύσας ἀπαγγεῖλαι, ἵνα μοι πολλαπλασίως αὐτὰς ὑπώδω, προοδεῖς εἴτι πλέον εἰδὼς τυγχάνεις.

*) Ἀνασσασίῳ τῷ ὑδροκωμήτῃ. 121.

Οἶδουσεὺς ἔπειθε τὸν Πολύφημον (α) διαφεῖναι αὐτὸν ὅκ δ' ἀπὸ λαίης· γόνος γὰρ εἰμι (β), καὶ εἰς καιρὸν ἄν σοι παρείλω (γ), ὅκ εὐτυχῶντι (δ) τὰ εἰς τὸν θαλάττιον ἔρωτα. ἀλλ' ἐγώ τοι καὶ ἐπωδάς οἶδα, καὶ καταδέσμις, καὶ ἐρωτικὰς κατανάγκας, αἷς ὅκ εἰκὸς ἀντιχεῖν ἔδὲ πρὸς βραχὺ τὴν Γαλάτειαν· μόνον ὑ-
πό-

(α) Γε': ἀντανέψιον, καὶ ὅρα τὸν Βαρῖνον.

*) Γε': ὑδροκομιστῇ. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ καὶ τὴν Γαλάτειαν τῶν νεωτέρων ἐστὶ, φησὶ Βαρῖνος, μυθολογία· καὶ ὅτι παρ' Ὀμήρῳ οἱ περὶ τὸν Οἶδουσεῦς ἔδεν τοιοῦτο μυθολογῶντες πρὸς τὸν Κύκλωπα φαῖνον, ἐν ᾧ συνεκλείσθησαν παρ' αὐτῷ σπηλαίῳ· ὡς ἐδὲ παρὰ τῷ Λακκιῶν ἐν τῷ ἐπιλήθῳ διαλόγῳ Δωρείδος καὶ Γαλατείας.

(α) Τὸν Κύκλωπα. (β) Ὅποσος δὲ ἐστὶν ὁ γόνος, ἐφεξῆς αὐτὸν περιγράφει. (γ) Βοηθήσαιμι, συνεργήσαιμι. (δ) Ὅς ἐκ ἐπιτυχάνεις ἢς ἐστὶς θαλάττης, ὅτε ἐν θαλάττῃ μετρίαις αὔραις περιπνευμένη, περιπνεύει σε

πόσητι σύ τῷ θύραν ὑπκινῆσαι, μάλλον δὲ τὸν θυρεὸν τῶτον· ἐμοὶ μὲν ᾗ ἔ ἀκρωτήριον εἶναι φαίνεται· ἐγὼ δὲ ἐπανήξω σοι θῆττον ἢ λόγος τῷ πᾶσι κατεργασάμενος (ε). τί λέγω κατεργασάμενος; αὐτῷ ἐκένω ὑπφρανῶ σοι δεῦρο πολλὰς τυγχι (ζ) ἡρομένω ἀγώγιμον· ἔ δεήσεταί σε ἔ ἀντιβολή-
σαι· σύ δὲ ἀκκιῇ ἔ κατειρωνεύτη. ἀτὰρ μεταξύ μέ τι ἔ τοῖσ-
τον ἔδραξε, μὴ ᾗ κωδίων ὁ γῆστος ἀηδὴς γένηται κόρη τρυ-
φώτῃ, ἔ λθομένη ᾗ ἡμέρας πολλάκις· καλὸν ἔν ἐ πάντα εὐ-
δετήσας, ἐκκορήσειάς τε, ἔ ἐκπλωθεῖς, ἔ ἐνθυμιάσαις τὸ
δωμάτιον· ἔτι δὲ κάλλιον (η), εἰ ἔ σεφάνης παρασκευάσαιο,
κιτῶ τε ἔ μίλακος, οἷς σαυτόντε ἔ τὰ παιδικὰ (θ) ἀναδῆταιο.
ἀλλὰ τί διατρίβεις; εὖκ ἐγχειρεῖς ἤδη τῇ θύρα; πῶς ἔν ταῦ-
τα ὁ Πολύφημος ἔξεκάγχασέ τε ὅσον ἡδυώκτο μέγισον, καὶ
τῷ χεῖρε ἐκρότησε· ἔ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς ὤετο αὐτὸν ὑπὸ χαρ-
μονῆς εὖκ ἔχαιν ὅ,τι ἑαυτῷ χεῖσαιτο (ι), κατελπίσαντα τῷ
παιδιῇ ᾗ ᾗ ἔσεσθαι· ὁ δὲ, ὑπφρειάσας αὐτόν, ὦ Οὔτι (κ), ἔ-
φι! δριμύτατον (λ) μὲν ἀνδρῶπιον ἔοικας εἶναι, ἔ ἐγκατατε-
τριμμένον (μ) ἐν παράγμασιν· ἄλλο μέντοι τι παίκιλλε (ν)·
ἐνδένδε ᾗ εὖκ ὑπφράσεις· ὁ μὲν ἔν Ὀδυσσεὺς· ἡδικεῖτο ᾗ ὄν-
τως· ἔμελλεν ἄρα ᾗ πανεργίας ὀνήσεσθαι· σὲ δὲ Κύκλωπα (ξ)
μὲν ὄντα τῇ τόλμῃ, Σίσυφον δὲ (ο) τοῖς ἐγχειρήμασι δίκη
με-

τὴν ὄφιν· ὅρα τὸν Βαρῖνον ἐν τῷ, Γαλάτεια. (ε) Καταδαμάσας, κατα-
πονήσας, ἢ μεταπέισας, καταγοητεύσας. (ζ) Γοητείαις· ἢ δὲ τυγχι κυ-
ρίως ὀρεὸν εἶναι, αἷ σπον τὴν ἐρῶν, ἀγωγὸν ἐρώτων. ἢ ἡμεῖς ἡδὴ Σα-
σεύραν καλῶμεν· ἐχρῶντο δὲ τότε αἱ φαρμακίδες εἰς ἐρωτικὰς ἐπαφάς. ὅ-
ρα περὶ τότε Βαρῖνον ἐν τῷ, τυγχι. (η) Ποιήσεας. (θ) Τὴν ἐρωμένην
παῖδα. (ι) Ἡ διαπόρῃσις ὑποτακτικὴν ἀπαιτεῖ. (κ) Ἐρωτηθεῖς γὰρ ὑ-
πὸ ᾗ Κύκλωπος, τί οἱ ὄνομα; Οὔτινά με καλέσιν ἀνδρῶποι εἶπεν· ὅθεν ἔ ἀ-
κεί παρ αὐτῷ· Οὔτιν ἐγὼ πῆματον ἔδομαι. (λ) Πανεργότατον· ὅθεν ἔ
πολύμητις ὁ Ὀδυσσεύς. (μ) Καταδεδαμασμένον, γεγυμνασμένον, πεπα-
λαιωμένον ἐν πανεργίαις. (ν) Βελεύς, τεχνάξ, μηχανῶ, κατασκευάζ.
(ξ) Ἀντὶ ᾗ ἀνδρωποκτόνον, ὡς ἔ ὁ Κύκλωψ. (ο) Λαθροπειθοφθορέα·

μετήλθε, ἢ νόμος καθείρξεν, ὧν μήποτε σὺ καταγελάσεις· εἰ δὲ δεῖ πάντως ὑπάρχειν σε τῶν νόμων· ἀλλὰ μὴ ἔγωγε εἴλω ὁ παραλύων αὐτοῦ, καὶ τὰς θύρας καταρρήγνυς, ὅπῃ τοῖς δεσμώταις οἰκήματος· ἢ ᾧ εἰ μὲν ἰὼ ὅπῃ τοῖς ἱερεῦσιν ἢ πολιτεία, τέτρε ἔδει τὴ πονηρίας κολασὰς εἶναι (π)· ὡς ἔσιγε τὸ δημόσιον ξίφος ἐχέον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμελοῖσιν χύρμινα, πόλεως καθαρτήριον.

Οὕτω καὶ τῶν πρόθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν· ἔτις ἐποίησεν, ἕως ἐδόκει καλὸν εἶναι τὸν αὐτὸν εὐχεσθαι τε ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἀγαθῶν, καὶ πρᾶττεν ὅπως ἂν παραγένοιτο· καὶ ᾧ Αἰγύπτιοι (ρ) καὶ τὸ Εὐβραίων γένος χρόνον συχνὸν ὑπὸ τῶν ἱερέων ἐβασίλευθησαν· ἐπεὶ δὲ διωκίδησαν οἱ βίοι, καὶ ὁ μὲν, ἱερός, ὁ δὲ, ἡγεμονικὸς ἀπεδείχθη· τετάχεται δὲ ἕτεροι μὲν ἐν τοῖς πρᾶγμασιν (σ), ἡμεῖς δὲ ἐν ταῖς εὐχαῖς εἶναι, οἷς ὁ νόμος ἀπαγορεύει χεῖρα ὀρέγειν (τ) τῇ δίκῃ, καὶ ὑποκτιννύει τὸν πονηρότατον, πῶς ἂν τις αὐτοῖς ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν πανέργω χεῖρα ὀρέξαι καὶ τὴ δίκῃ; ἀλλ' ἐγὼ, τόγε εἰς ἐμὲ ἦκόν, ἅπαν ποιῶ· εὐχομαι καὶ οἴκοι καὶ ὅπῃ τῶν κοινῶν ἱερῶν ὑπάρχειν τὴ ἀδικίαν τὴν δίκην, καὶ πονηρίας ἐκκαθαρίζω τὴν πόλιν· τῷτο δὲ ταυτὸν ὅτι τῷ κακὸν κακῶς ὑποβλάπτεται, καὶ σὲ, καὶ ἄλλον ὃς τίς σοι παρὰ πλῆστις· ἔσω δὴ σοι τῷτο τεκμήριον, τίς ἂν ἐχθρόμην, ἐξόν τι ποιῇ, ὃς ἐπειδὴν οὐκ ἔξеси καταρῶμαι.

Τῷ

ἢ πανέργον ὄρα Βαρβίον ἐν τῷ, Σίσυφος. (π) Τῷτ' ἐστὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐκόλασα ἄνσε. (ρ) Εὐσημειώθη περὶ τέτρε καὶ τῇ καὶ Ἀνδροῖνις ἐπίς. (σ) Ταῖς πολιτικαῖς δίκαις. (τ) Συμπράττειν· Τῶν γε μὴν κληρικῶν τὰ τῇ ἐκκλησιαστικῇ ψήφῳ μὴ πειθόμενον παραδίδωσιν ὁ ἐκκλησιαστικὸς νόμος τῇ ἐξωθεν ἀρχοντικῇ αὐθεντείᾳ, ὡς λαϊκόν, προκαθαιρεθέντα δηλαδὴ παιδεύει, τέτόν τε καὶ τὸν καθαιρεθέντα μὲν, ἀναγκάζοντος δὲ καὶ ἀναγκαζόμενου τὴν ἐκκλησίαν. (ὁ νβ', ξδ', Καθαρεύ· ὁ εἰ. Ἀντιοχείας.

Τῷ Ἀδελφῷ. 122.

Πολλὰ κἀγαθὰ ᾔχρENOITO τοῖς ἱερεῦσιν Αὐξιδίτῃς (α), οἱ ἑ-
 ρατιωτῆς καταδεδυκότων ἐν χιραμοῖς ὀρών, καὶ ἀξιάκτων τὸ
 αἶμα φρερεῖν (β), οἱ δὲ, τὸν ἀχεοῖκον λεὼν παρακαλέσαντες,
 ἀπὸ ἑ ἱερῶν αὐτῆς τὴν ὠδὺ ἑ πολεμίων ἡγήσαντο· ἐ-
 σευξάμνηοι, τρόπαιον ἔστησαν ἐν τῇ Μυρσινίτιδι· φάραγξ δὲ
 αὐτῇ πορομήκης τε ἐ βαθεῖα, καὶ ὕλη σωηρεφής· ἀλλ' ὑπὸ
 ἑ μὴδὲν τοῖς βαρβάροις ὄπλον πολέμιον ἀπίωτηκένας (γ), καὶ
 τὰς δυσχωρίας ἐθάρσησαν· ἔμελλον δέπτε καὶ Μελαμπύγῃς (δ)
 τεύξεσθαι Φαῦσιν ἑ διακόνῃς ἑ ἱερῶν· ἔτός θεν ὁ παῖς τοῦ ὑπο-
 ζῆς ὀπλίτῃ γυμνός, καὶ παῖτας ἐκ χειρὸς λίθῳ κροταφισίαν
 πληγὴν, ἐ βαλὼν (ε), ἀλλ' ὥσπερ πύξ ἐνδορών· πεσόντα
 δὲ ἡδὴ παίδους τὰ ὄπλα, συχνὴς ἐπ' αὐτῷ κατέργασαι (ζ)
 ἐ ὅς τις δὲ ἕτερος ἀνὴρ ἀγαθὸς ἔδοξεν ἐν τῷ τότε, Φαῦσον
 αἰτιατέον (η) ἑ ἡγομένων, ἐ οἷς ἐποίει, ἐ οἷς παρὰ τὸν καιρὸν
 ἐρδέγγετο· ἐγὼ δὲ καὶ ἅπαντας ἐστὼ παραῆγομένους (θ) τῷ
 ἔργῳ, ἡδισα ἂν σεφανώσαιμι καὶ ἀνακηρύξαιμι· παῖτοι ἡδὲ
 ἡφαντο καλῶν ἔργων, δεῖξαι τοῖς καταπεπληγμένοις, ὅτι μὴ
 Κορύβαντές ἐσι (ι), μὴδὲ ἑ παρὰ τὴν Πέαν (κ) δαιμόνων,
 ἀλλ' ἀνδρωποὶ ἐ τρωτοὶ, ἐ θνητοὶ κατὰ ὧ ἡμεῖς· εἰ δὲ ἐ ἡ-
 μεῖς (λ) ἀνδρες ἡγοίμεθα, ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐδὲ τὰ δευτε-
 ρεῖα

(α) Γρ': αὐξιμίων· ὡς ἡ πόλις Αὐξέμη καὶ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον·
 ὅρα Γεωργ: Μέλτιον σελ: 603. (β) Σώζεσθαι ἀλλὰ μὴ πολεμεῖν.
 (γ) Ἀντι ἑ, δι' ὅ,τι ἐ δὲν ὄπλον πολέμιον (ἡμέτερον δηλ:) ἀπῆρησεν
 τοῖς βαρβάροις, διὰ τῆτο ἐθάρσησαν εἴτ' ἐν ἐτόλμησαν χωρεῖν ἢ εἰς τὰς
 δυσχωρίας (κακοτοπίας.) (δ) Ἀλλ' Ἡρακλῆς· ὅρα περὶ τῆτος Σισίαν
 ἐν τῷ, Μελάμπυγος. (ε) Οὐ μῆψας ἐκ τῆς χειρὸς. (ζ) Εἰφόνευσεν.
 (η) Αἴτιον λεκτέον. (θ) Τὸν δὲ διάκονον Φαῦσον πολιτικῶς μὲν, καὶ
 ἱερατικῶς δὲ ἐκ ἂν σεφανώσαις, ὡς κοσμικὰ ἐργολαβήσαντα πράγματα,
 ἢ πολιτικὴν ἀρχὴν τῇ ἱερατικῇ ἀξίᾳ συμμειζαντα, τὸ τοῖς κατόσιν ἀπειρη-
 μένον. (ι) Τίσοι τῆς Πέας, ἀπρωτοὶ δηλ: ἢ ἀθάνατοι. (κ) Ἰσως περὶ
 τῆς Πέας. (λ) Κατὰ τῆς περὶ τὸν Φαῦσον.

εἶα (μ) γένοιτο ἂν ἀφιλότιμα· τυχὸν δ' ἂν ἐπωρεῖα συγ-
χωρηθεῖν ἡμῖν, εἰ μὴ λοχίσαντες ἐν φάραγγι πεντεκαίδε-
κα ὠρονόμεοντες εὐτυχήσωμεν, ἀλλὰ νομίμῳ πολέμῳ ἐφαι-
νομέναις παρασκευαῖς πλήθει πρὸς πλήθος ἀγωνισάμεθα.

Τ ρ ω ῖ λ ω. 123.

Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν αἶδσα;

Αὐτὰρ ἐγὼ κἄκεῖθι φίλα μεμνήσομ' ἑταίρα.

Οἱ μὲν ἐποικήθησαν οἱ εἰς τοὺς, ὁ δὲ νῆς αὐτῆς, οὐκ οἶδα εἰ
Ἀχιλλεὺς πρὸ Πατρόκλη μᾶλλον ἄξιος εἰρήνης, ἢ ἐμοὶ πρὸς τῇ
ἐφίλτατης τε καὶ εὐεργέτιδος κεφαλῆς· ὥς ἐγὼ μάρτυρα ποι-
ῆμαι Θεὸν, ὃν φιλοσοφία πρῶτον βεβύει, τ' ἱερᾶς σε καὶ γλυκείας
ψυχῆς ἐπὶ μέσης καρδίας ἄγαλμα ὠριφέρω, καὶ ἐμβομβᾷ με-
ταῖς ἀκοαῖς ἢ θαυμασῇ σε τῆς σοφῶν λόγων ἡχώ. τῇ πατρί-
δι δὲ ἐπιδιμήσας ὑπὸ τ' Αἰγύπτῃ, καὶ δυοῖν ἐνιαυτῶν ἐπιο-
λὰς (α) ἅμα ἀνεγνωκώς, πλήθος ὅσον δακρύων κατέσπεισα
τῆς γελαμάτων· ἐ γὰρ οἷς (β) ἀπέλαυόν σε διὰ τῆς γελαμμέ-
νων ἡδόμην, ἀλλ' ἡνιώμην ἀναφέρων ὑπὸ τῆς γελαμμένων
τῷ ἐμψυχόν σε σιωπῇ, οἷα φίλας τε ἅμα καὶ πατρός ὄν-
τως ζῶντος σεροίμην. δεξαίμην ἂν ἂν βαρυτέρης ἀγῶνας ὑπὲρ
τ' πατρίδος ἐδελοντῆς, ἵνα μοι γένοιτο πάλιν πρὸς φάσιν ὀπ-
θιμίας (γ). ἄρα σέ ποτε ὄψομαι πάτερ ἀληθῶς γνησιώτατε;
ἄρα ποτε τῷ ἱερᾷ σε κεφαλῷ ὠριπτύξομαι; ἄρα μεδέξω
τ' σιωπῆς, τ' διὰ σέ μακαρία; εἰ γὰρ γένοιτό μοι τῶν τυ-
χεῖν, ὀπιδείξω μηκέτι μῦθον ὄντα τὸν ἐπὶ Αἴσωνι (δ) τῷ Θετ-
τα-

(μ) Ἡμεῖς δηλ. οἱ δεῦτεροι.

(α) Προπεμψθεῖσας μοι παρὰ σέ. (β) Τό, οἷς ἔλαβον ἔχει τῆς ἐπὶ
προδέσεως, τὸ ποιητικὸν αἶτιον αἰτιολογῆσης· ὁ δὲ νῆς· ἐχ' ἡδόμην ἐφ' οἷς
ἀπέλαυόν σε διὰ τῶν γελαμάτων, ἀλλ' ἡνιώμην ἀναφέρων. ἢ δὲ μετοχή
τὸ ποιητικὸν αἶτιον αἰτιολογεῖ καὶ αὐτὴ καὶ τὸ, ἐφ' οἷς ἀπέλαυσον. (γ) Εἰς
Αἴγυπτον, ἵνα σε πάλιν ὄψωμαι. (δ) Γράφει Γάσωνι· ἵσαρ ὅμως καὶ Αἴ-
σωνι· ἦν δὲ ὁ Αἴσων πατὴρ τῷ Γάσωνος.

ταλῷ λόγον, ὃν φασιν αἱ ποιήσεις δις ἀνηβῆσαι· νέον ἢ παλαιότερον ἢ ἰσχυρότερον.

Τῇ Φιλοσόφῳ. 124.

Εἰ δὲ θανόντων περ (α) καταλήθοντ' εἰν αἶδασ, Ἀὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι τ' φίλης ὕπατίας μεμνήσομαι· ἔγωγέ τοι τοῖς πάθεσι τ' πατρίδος ὤριε χόρμος, καὶ δυσχεραίνων αὐτῷ ἐφ' οἷς ὁρῶ καθεμέραν ὅπλα πολέμια, καὶ ὑποσφαττομένης ἀνδρώπης ὥσπερ ἱερῆα, καὶ τὸν αἶρα διεφθαρμένον ἔλκων ἀπὸ τ' σήψεως τῆς σωμάτων, καὶ αὐτὸς ἕτερα τοιαῦτα παθεῖν προσδοκῶ (β)· τίς γὰρ εὐελπίς, ἐν ᾧ (γ) καὶ τὸ ὤριε χόν (δ) ὅτι κατηφές αὐτον, κατελιγμένον τῇ σκιᾷ τῆς σαρκοφάγων ὀρνέων; ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τέτοις φιλοχωρῶν· τί γὰρ καὶ πάθω Δίβους ὦν, καὶ ἐνταῦθα ἡρόμμος (ε), καὶ τῆς πάππων εἶσο τάφους εἰς ἀτίμους ὁρῶν; διὰ σέ μοι δοκῶ μόνῳ ὑπὸ φεῖσθαι τ' πατρίδος, καὶ λάβωμαι χολῆς, μεταναστεύσειν (ζ).

Τῷ ἀδελφῷ. 125.

Δυσυχέρμῳ (α) οἷς εὐπορεῖσθαι πονηραῖς ἀλλήλους ἀγγελίαις ἀμείβεσθαι· ἰδὲ γὰρ καὶ Βαττίαν ἐπετείμαντο, καὶ Ἀποφύλεως ἠψαντο, καὶ ἄλλως ἐνέφησαν, καὶ γυνὴν ἐδῆσαντο, καὶ γυναικας ὑποδαποδίσαντο· ἀρρένων δὲ ἐδεμία φειδῶ· καί τοι πρότερον εἰώ-

(α) Οἱ ἐν αἵδε, τῇτ' ἔστιν οἱ θανόντες τῶν θανόντων· καὶ γὰρ καὶ κεῖθι, φησί, μεμνήσεται ἑταίρων. (β) Πᾶσαι αἱ μετοχαὶ παρεκτὸς, ὧν τὸ πάθος ἰδιοποιεῖται, εἰς τὸ διὰ σέ μοι δοκῶ ὑποδιδόναι, καὶ ἐναντιωματικῆς ἔχονται σημασίας. (γ) Οὔποτε· τὸ δὲ, τίς γὰρ εὐελπίς μέχρι ὀρνέων, διὰ μέση. (δ) Συνάμα τῷ αἵματι καὶ τὸν τόπον ἐννοεῖ, ὧν ἐκάτερα ἐστιάζοντο ὑπὸ τῶν σαρκοφάγων ὀρνέων. (ε) Εἴτ' ἐν ἡρώδεσσιν. (ζ) Μετοικήσειν.

(α) Ἐν αἷσι εὐπορεῖσθαι ἐκότεροι πρὸς ἀλλήλους ἀγγελίαις, ἐν αὐταῖς

εἰώθεισαν ζωρεῖν τὰ παιδάρια· ἀλλὰ νῦν οἶμαι τὸν ἀριθμὸν ἐλάττωσιν ἴσασιν ὄντες, ἢ ὥς νεμεῖν τῇ λείᾳ (β) φύλακας συχνας (γ), καὶ ἀρκεῖν τοῖς λειπομένοις (δ) ὥς ἐπὶ πόλεμον εἶτις (ε) ἐπεξίει. ἡμῶν δὲ ὑδεῖς ἀγανακτεῖ, ἀλλ' οἴκοι κατ' ἡμέδα, τὴν συκίνην (ζ) ὀπκιρίαν, ἐστὶ στρατιώτας προσδεχόμενοι, καὶ τὸ σιτηρέσιον, καὶ τὰς ἐν εἰρήνῃ πλεονεξίας διὰ νόμουτος ἔχομεν (η), ὥσπερ τέτοις (θ) δικάζεις δέον, ἀλλ' οὐκ ἐκείνοις (ι) ἀμύνεις. καὶ παυσόμεδα φλυαροῦντες; καὶ σωφρονισομένους, καὶ γεωργὸς βωλοκόποις ἀθροίσαντες, ὁμοῦτε χωρήσομεν τοῖς ἐχθροῖς, ὑπὲρ παίδων, ὑπὲρ γυναικῶν, ὑπὲρ χώρας, εἰ δὲ βέλαι, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τ' στρατιωτῶν; καλὸν γὰρ ἐν εἰρήνῃ λαλεῖς ταῦτα, ὥς ἡμεῖς αὐτοὶ τρέφομεν τε καὶ σώζομεν. ἐγὼ μὲν ἔν μονονέκ' ἔποχος ὦν ἱππῶ, τὴν ὀπκιλίαν ὑπιγύροισα· καὶ γὰρ λόχος καὶ λοχαγὸς ἐκ τῶν παρόντων ἐποίησα· ἀθροίζεται δέ μοι καὶ ἐν Ἀσασάμαντι πλήθος συχνόν· καὶ γὰρ Σοῖσαις (κ) ἀπαντᾷν ἐπὶ τῇ Κλεοπάτρῃ ἐπήγγειλα·

ἐλπί-

ταύταις, τὸ κοινότατον, δυσυχόμεν, κατ' ὃ πονηραὶ εἰσι. (β) Τῶν ἀρρένων τῶν ἐξωγεγνημένων, καὶ τῶν λοιπῶν χρημάτων. (γ) Γυναῖκες. (δ) Τῶν ἡμετέρων τοῖς μήπω ζωγεγνησιν. (ε) Τῶν λειπομένων. (ζ) Τῶν ἀνδρῶν καὶ ἀγαστῶν στρατιώτας. (η) Λέγοντες μαχέσθων οἱ λαμβάνοντες τὸ σιτηρέσιον τὸ βασιλικόν, δηλ. οἱ στρατιῶται καὶ οἱ ἔχοντες ἐν εἰρήνῃ πλέον ἡμῶν, δηλ. οἱ ἐν ἀξιώμασι. (θ) Κατ' ἐλευσίαν τῆς ἐπὶ, ἢ ἀντὶ τῆς μετὰ τέτων. (ι) Γε: ἐκεῖνες, τὰς πολέμιους δηλ. τιμωρεῖν. (κ) Παυρὶ τὴν Σέσατον, κοινῶς Σοῖς, πόλιν τὴν πάλαι ἐλευθέραν ἐν τῇ Γερμανίᾳ, ἀνομαζήσαν οἱ πολλοὶ Σοῖσαι, ὅρα Μελέτ. γεωγρ. σελ. 178. οἱ δὲ Γερμανοὶ τὴν πάλαι ἡναντιῆστο τῇ Ῥωμαϊκῇ ἀρχῇ, καὶ ὑποταχθέντες, πάλιν ἀπεσάτησαν. ὁ αὐτὸς σελ. 156. ὁ γὰρ Συνέσιος ἐπήγγειλε τῷ ἐν Ἀσασάμαντι ἀθροισθέντι πλήθει, ἵνα ἐπὶ τῇ Κλεοπάτρῃ ἀπαντήσῃ τοῖς πολέμοις Σοῖσαις. Ἐμοὶ δέ γε δοκᾷ οἱ Σοῖσαι εἶναι ἐκ πολέμοι, ἀλλὰ φίλοι καὶ τῷ ἀδελφόμενῳ τῷ Συνεσίῳ πλήθος τυγχάνειν, Ἀρβύς ὄντες ἐκ Γερμανοῦ· πόθεν γὰρ Γερμανοὶ ἐν Λιβύῃ; οἷς Σοῖσαις ἐπήγγειλεν ὁ Συνέσιος ἀπαντῆσαι εἴτ' ἐν συμμίξει, ἐννοῶμαι αὐτῶ ἐπὶ Κλεοπάτρῃ πόλιν Λιβύης.

ἐλπίζω δὲ ἐπειδὴν πρὸ ὁδῶ ἡρώμεθα (λ), ὡς ἀγγελην νε-
ανική τις συζῶσα πρὸ ἐμὲ δυνάμεις, πολὺ πλείους ἔσεως οὗτο ἁ-
κλήτης· ἤξεσι γὰρ ἀπανταχόθεν, οἱ βέλτιστοι μὲν, ἐφ' ᾧ με-
ταχθῆν ἔργα καλῶ (μ)· οἱ πονηρότατοι δὲ, ὅτι διαρπαγῇ
λαφύρων.

Α' σκληριοδότω. 126.

Οἶμοι· τί δὲ οἶμοι (α); θνητάτοι πεπόνθαμεν·
ὁ τρίτος γε καὶ λοιπὸς οἶχεται τῇ ἡέων· ἀλλὰ τόγε δόγμα τὸ
πρὸ τῆ μηδὲν εἶναι τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἀγαθόν, ἢ κακόν, ἔτι πα-
ρ' ἐμοὶ σώζεται· μᾶλλον δὲ πάλαι μὲν ὡς μάθημα, νυνὶ δὲ γέ-
γονε δόγμα ψυχῆς ἐγγεγυμνασμένης ταῖς ἀφιστάσεσιν. ἔδει
δὲ ἄρα χαλεπωτέραν μοι ἡρώδης τῇ πάθης τὴν προσβολὴν·
διὰ τὸτο ὁ δρῶντων, ᾧ μέλλει (β) βλάπτειν τὰ μὲν, προσωπονο-
μήσατο μηδὲ σὲ τὴν φίλῳ μοι παρῆναι κεφαλὴν· ἀλλ' ἔλθοις
ποτέ, θαυμάσιε καὶ τριπόδιτε, καὶ φίλων ἀδολώτατε· μάρτυς
ἐμὶ (γ) τῷ θαυμασῶ Μενέλεω τῷ πρὸ σὲ διαδόσεως· διὰ τὸτο
πολλὰς ἡδέως συνδιημέρευσα, ὅτι σε δι' εὐφῆμης μνήμης ἐτί-
δωκο (δ), καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκυφώς, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἐδὲ (ε) ἀπάγουσιν αὐτὸν εὐδὺ Τευχεύων, πρὸ τὸν μέγαν

Α' σκλη-

(λ) Καθ' ὁδὸν προκόψωμεν, προχωρήσωμεν. (μ) Εὐκλεῆς καὶ νικηφόρος πολέμης.

(α) Ἐρωτᾷς διὰ τί θρηνῶ; ἢ, καὶ μᾶλλον τοῖς ἐξῆς ἀκόλυσθον, ἵνα
τί θρηνῶ, ὡς ξείνῳ τι πεπονθῶς; θνητὸς ὢν, καὶ θνητὸν ἡγήσας, θνητάτοι
καὶ πέπονθα, ἢ τίνα τῶν οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὄντα, ἔτε ἀγαθὰ εἰσιν, ἔτε κακὰ, ὡς
τῇ ἀγαθῇ καὶ κακῇ τῶν ἐφ' ἡμῖν ὄντος, εἴτ' ἐν τῇς ἡμῶν προαιρέσεως·
τὰ δ' ἀπροαίρετα ὑδότερα ὄντα καθ' ἑαυτὰ, ἐφ' ἡμῖν εἰσιν ἢ ἀγαθὰ ἢ κα-
κὰ δοκῶναι. (β) Οἷς θρονιζέει, βέλεται, πρόθυμός ἐστι. (γ) Ἐπανῶ, θαυ-
μάζω τὸν Μαρτύρ· ἵνα καὶ τῆς αὐτῆς περὶ σὲ διαδόσεως. (δ) Γρά-
φει καὶ διειδέτο, ἀλλὰ βελτίων ἢ πρώτη γραφῇ. (ε) Τὸ ἐδὲ, ἐν ἄλλοις
ὀφθαλμοῖς· ἐστὶ δὲ τὸ χωρίον τὸτο ἀσαφές καὶ διὰ τὴν διάφορον γραφὴν

Ἀσκληπιόδοτον εὐγνώμων ἦν, καὶ εὐχαριζῶν, ὥς ὅτι μεγίστοις
 εὐεργέτη διατετέλεκεν. Ἰν' ἔχω μὲν ὕδωρ ψυχρὸν, ὑδαίαν ἢ
 πίθον ἐκ μαρμαίρου ζητῶ, ὅσω μείζων, τοσούτῳ κάλλιον· κεί-
 σεται δὲ ἐν Ἀσκληπιῷ τῷ ποταμῷ· παρὶ αὐτῷ γὰρ κτίζω τὸ
 ἀσκητήριον, καὶ ἀγὰρ σκεύη προευντρεπίζομαι· σὺν Θεῷ δὲ εἴ-
 σω ὑπεραλλόμενος (Ζ).

Τῷ Ἀδελφῷ. 127.

Ἀσπίδα (α), φρυγῶνα (β), ὄφιν (γ), καὶ Λαδικέας
 περιφευγε,

Καὶ κύνα λυσσητὴν, καὶ πάλιν Λαδικέας·
 ἀλλὰ (δ) μετὰ τὸν ἡμερώτατον καὶ φιλοσοφώτατον Πεντάδιον,
 τὰς πινακίδας, αἷς ἡ πολιτεία σωθήσεται τῇ Αἰγυ-
 πτίᾳ ἀρχῇ, Εὐθαλίῳ ὁ Λαδικεὺς ἔχει λαβὼν (ε). οἶδα τὸν
 τεανίτκον, ὡς εἰκάζειν ἔξοισιν, ὑπὸ οὗτο αὐτοῦ ἡμῖν χρόνος ὅτι
 στρατοπέδῳ διαγαγόντα (ζ)· καὶ γὰρ ὅτι εἶα λανθάνειν αὐτὸν ἔ-
 τε ὁ τρόπος, ἔτε τὸ ἐπώνυμον· Βάλλαντά τινα ἦκες, καὶ πα-
 τρώ-

(οἱ μὲν γὰρ, προσκεκυφῶς γράψαν· οἱ δὲ, προσκεκοφῶς, καὶ οἱ μὲν, τοῖς
 πρόποις, οἱ δὲ, ἐπιπρόποις) καὶ ὅπως ἦν εἴτε δηλ· προσκεκυφῶς, εἴτε προ-
 σκεκοφῶς τῇ τε. ἰδίᾳ ψυχῇ, καὶ τοῖς ἀπάγωνσιν αὐτὸν ἐπιπρόποις· καὶ τῶν
 ἐπιπρόποι, οἱ ἀπάγοντες, καὶ τίνος ἕνεκα αὐτὸν ἀπῆγον; (Ζ) Χρῶμενος.

(α) Ἀσπίς εἶδος ὄρεως δρακοντιώδους. (β) Φρυγὸς εἶδος βασιλέως θανα-
 τηφόρου, καὶ ἰοβόλου. (γ) Πᾶν εἶδος ὄρεως· ἐστὶ δὲ ὁ παρὰ καὶ ὁ μετὰ τῶτον
 εἶδος, ἐπιγεγραμμένα κακότητα καὶ μοχθηρία τῶν Λαδικῶν κατηγορεῖται.

(δ) Οὐδ' ἀλλὰ ἀντι ἔστι γὰρ. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἀντι ὅμοιος, μῶλον τῆτο. (ε) Οὐχ
 ὡς ἤδη εἰληφῶς, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς τέλους τῆς ἐπιστολῆς δηλῶς λειψόμενος· ἔστι
 γὰρ ἦν τὸν Πεντάδιον παραλύσας τῆς ἀρχῆς, ὅτε ἐγγράφετο ἡ ἐπιστολή.
 αἱ δὲ πινακίδες αὐτῇ σανίδες ἦσαν, ὡς ἴσκει, τῆτομα ἔστι καὶ τῆς Αἰγυ-
 πτος ἀρχόντος ἐπιγεγραμμέναι, εἴτ' ἐν φέρουσιν· ὡς τινος ἀνωθεν τῶν πύλων τῶν
 ἀρχόντων, ἢ καὶ ἀλλὰ τῆς πόλεως εἰς στήλην, εἴτ' ἐν σημείων ἀντίθεσιν.

(Ζ) Κατὰ τὰς αὐτὰς χρόνους, καθ' ὅς καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ στρατοπέδῳ διατρί-

τρόπον ἢ σεμνῆς (η) ταύτης προσηγορίας κληρονομήσαντα, ἀλλ' αὐτὸν ὠφειοποισάμενον· ἐπειδὴ ἦδ, οἶμαι, Λυδίας ἀρχῶν ὑποδείχθεις, ὑπὸ ἔσθ' Ῥεφίνης καιρῆς, ἦγε καὶ ἔφερε (θ) τὰ Λυδῶν, νεμεσᾶ (ι) Ῥεφίνος, καὶ μέτεισι (κ) ζημίᾳ χευσῶ λιτρῶν πεντεκαίδεκα· τάττει δὲ στρατιώτας ὅκ τῷ ὑπηρετῷ, ὡς ὤετο (λ), ἔσθ' ἀνδρειοτάτης καὶ εὐνυσάτης, ἐφ' ᾧ σὺ βία παύσας τὸ χευσίον, ἀνακομίσαι πρὸς εἰς τὴν τράπεζαν (μ) τὴν αὐτῆς. τί ἔν περὶ ταῦτα ὁ Σίσυφος (ν); ἀλλὰ μὴ (ξ) λίαν ἀπειρόκαλος ὦ, βεβοημένα (ο) ὑπιδιηγέμενος· πέπυσαι (π) πάντως τὴν σιωρῖδα τῷ βαλαντίων, ἃ τῷ ἵππων Εὐμήλε πολύ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότα (ρ) κατασκευάσας, τῷ μὲν, ἐνέθηκεν ὀβολὸς ὅκ χαλκῶ, τῷ δὲ, σατήρας χευσίς· καὶ τὸτο μὲν δείξας, ὁκείνο δὲ κρύψας· ὡς ἀπηρεσίμησαν, ὡς ἐζυγασάτησαν, ὡς κατεσημῆναντο (σ) τῇ δημοσίᾳ σφραγίδι τὸ χευσίον, λανθάνει θάτερον ἀντιθεῖς, καὶ πέμψας ἀντὶ τῷ σατήρων ἔσθ' ὀβολός· οἱ δὲ (τ), ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν ἔχειν καὶ διακομιεῖν τὸ χευσίον.

Κακ

φαντα. (η) Εἰρωνικῶς, ἀντὶ ἀχρείας, κακῆς. (θ) Δίκην πολεμίων ἐληηλάτει. (ι) Οὐρεῖται· ἐστὶ δὲ ἀντιχρονισμὸς καὶ τὸτο, καὶ τὸ μέτεισιν, ἀντὶ ἀορίστων. (κ) Κολάζει. (λ) ἢ γὰρ ὡς ἐνομίζοντο, ἔτω καὶ ἐδείχθησαν, ἀπατηθέντες ὑπὸ Βάλλαντος. (μ) Τράπεζαν ἔλεγον οἱ πάλαι, ὅπερ ἡμεῖς νῦν μπάστρον καὶ κάσσαν καὶ τρέκαν λέγομεν. (ν) Εἴτ' ἐν ὁ καὶ τὸν Σίσυφον δειμύς, εἴτ' ἐν πανῆργος καὶ δόλιος Εὐδαλῖος. (ξ) δέδοικα μὴ ὦ. (ο) Κεκηρυγμένα, πασιδηλὰ σοι δηγέμενος. (π) Μανθάνεις, ἀκρίεις. (ρ) Ὁμοία ἀλλήλοις μᾶλλον ἢ ἦσαν ὅμοιοι ἀλλήλοις οἱ ἵπποι Εὐμήλε. (σ) Κατεσημῆναντο γραπτίον· καθ' ὅ, τι μετὰ τὸ κατασημῆνασθαι ἔχουσιν τε ἢ λαβεῖν, ἀλλ' ἐν τῷ σημειῶσθαι ἔλαβε τὸ ἔχον τὰς ὀβολάς, ἀντὶ τῷ τὰς σατήρας ἔχοντος ἐνδεῖς, ὃ καὶ κατεσημῆνανθι. (τ) Οἱ κομιζόντες αὐτὸ στρατιώται, δεικνύντες, καὶ τὰ δημοσία γράμματα, καὶ τὴν δημοσίαν σφραγίδα. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ βέλτιον ἔτως· οἱ δὲ κομιέμενοι τὸ χευσίον ἐλδόντες, ὡμολογήκεσαν ἐν δημοσίοις γράμμασιν, εἴτ' ἐν ἐγγράφον ἀπόδειξιν τῷ κοινῷ ἐδεδάκεισαν ἔχειν εἴτ' ἐν λαβεῖν, καὶ διακομίζειν τὸ χευσίον.

Καὶ τότε (υ) Δάφνις (φ) παρὰ ποιμέσι πρώ-
τος ἐγένετο·

τῷτο (χ) τὸν Εὐθάλιον ὅπῃ μέγα τύχης ἐξῆρεν· ἔθενι γὰρ ἐ-
πέτρεψεν ὁ γέλωις ὑπὲρ τῆ πολιτείας (ψ) ἀγανακτῆσαι· ἄλ-
λ' ὡς ἄνδρα παρὰ εἶδ' πώποτε θαυματοποιὸν ἰδεῖν ἐπεθύμησαν·
καὶ ἦκε μετὰ πεμπτος ὡς περ ἐργέτης Ῥωμαίων, ὁ χήματι δη-
μοσίῳ πομπέων διὰ τῶ πόλεων· καὶ γὰρ τὰν θρόνιον οἶδα τῶ
συνωδευόντων ἐν τῷ ὠροτερμίσματι ἔβουλευτῆρι λαλίσσερον.
ἔτος ὅσον ἔπω (ω) παραλύσει τὴ ἀρχὴν τὸν ἐταῖρον Πεντάδιον.

Πρὸς ἐπίσκοπον ἐξωθέντα τῆς ἐπισκοπῆς μὴ βαλη-
θέντα συνδέσθαι τῷ Ἀρείῳ δόγματι. 128.

Ἀπέλαβες ὁπῶρ ἦς, οἷα ἀπέβαλες· ἐ γὰρ ὅταν τις ἔτ' ἀ-
σεβείας χωρισθῇ καταλόγῳ, τότε καὶ τῆ εὐσεβείας ἀπεσέρη-
ται θρόνων· Αἰγύπτῃ δὲ (α) ὥριπτύσῃ τιῶ ἀλλοτριώσιν, καὶ
νόμιζε καὶ πῶς σὲ τὸν ὠροφήτιν (β) μεγαλοφώνως κεκραγένοι·
τί σοὶ καὶ τῇ γῇ Αἰγύπτῃ, ἔπειν ὕδωρ Γεῶν (γ); τὸ γὰρ ἔ-
θνος, θαυμάχον ἀρχαίων (δ), καὶ πατράσιν ἁγίοις πολέμιον.

Πυ-

(υ) Τὸ μηχανήματος. (φ) Ὁ Εὐθάλιος δηλ. ἐγένετο πλῆσιος, καὶ ἐ-
πομένως πρῶτος παρ' ἡμῖν, ὡς ἐγένετο πρῶτος παρὰ ποιμέσιν ὁ ἐν τοῖς
εἰδηλίοις ἔ Θεοκρίτῃ φερόμενος Δάφνης. (χ) Τὸ μηχανήμα. (ψ) Ἀν-
δ' ὡς τὴν τῶν Ῥωμαίων πολιτείαν, οἷς ἀφείλετο χρυσὸν κατατῆρσιν, ἐζημίω-
σεν. (ω) Οὐκ ἔπω εἰλήφει τὰς πινακίδας.

(α) Αἰγύπτιοι ἐνοεῖ τὸν τῶν αἰρετικῶν, ὡς ἀνωτέρω, σκοτεινὸν κα-
τάλογον, καθ' ὅτι Αἰγύπτος σκοτομήνη ἐρμηνεύετο. (β) Γερεμ: 2, 18.
(γ) Γεῶν ἢ Γεῶν γράφεται· Γεῶν δὲ τὸν Νεβλὸν καλεῖ καὶ Θεοδώρητος·
ἄλλη δὲ ἐκδοσις ἔχει ἀντὶ τῆ Γεῶν Σειῶρ· τί ἐν σοὶ, φησί, κοινόν, καὶ τῷ
καταλόγῳ τῶν Ἀρειανῶν, ὥστε μεταχεῖν τῆς αὐτῶν θολερᾶς ἀνωτροπῆς;
(δ) Τὸν αἰρεσιάρχην χειρομάχον καὶ πνευματομάχον Ἀρειὸν λέγει, τὸν τῇ
πρώτῃ συνόδῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πολέμιον.

Πυλαιμένει. 129.

Πλάτωνι Σωκράτης^(*) πεποιήται φροσιών μὲν ὁφέποτε πρὸς τὰ παιδικὰ (α), ἀξιῶν δὲ αὐτὰ (β) μὴ θαυμάζειν, εἰ ὥσπερ, φησὶ, μόλις ἠρξάμην, ἔτω καὶ μόλις παυσάμην· ἐγὼ δέ μοι δοκῶ ταῦτό πεπονθέναι πάρος πρὸς σέ, καὶ τὴν αὐτὴν δίκαιος ~~ἦν~~ παραιτῆδαι συγγνώμην, ὅναιαυτὸν ὅλον, οὐκ ἄξιον ἂν δὲ ἀληθές εἰπεῖν ὅπρῳ (γ), ἀλλὰ μάτῳ κρίλας τὰς ὁπρῶλας, τῷ πάλιν αὐτὰς εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀνακομιδῆσαι (δ). νῦν ἔν ἁδρόασι ὁκπέμπω (ε), ἃς ἔ μόνον ὥσπερ φόρων ἐλλείμματα ἀπαδιδῆαι μακρηγορῶ, ἀλλὰ καὶ φροσενεγκεῖν σοι (ζ) βίλομαι· καί τοι ἢ τὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ τὸν, ἐπ' αὐτῷ τέτῳ κατέβλῳ ὅπρ δάλατταν, καὶ τοῖς Φυκαντίων κωπεῦσι (η) διεί-
λεγμα,

(*) Σωκράτης ■ ταχὺ καὶ ῥαδίως, (ὡς παρὰ Πλάτωνι ἐν τῷ, Λυσίας) ἀλλὰ μετὰ χρόνον, ὡς εἶδος, καὶ περὶ πολλὴν τὸν φίλον κτώμενος, ἡ-
ξίει αὐτὸν μὴ ξενίζεσθαι, εἰ δυσσποσπᾶσως αὐτῷ λοιπὸν ἔχει· ὡς γὰρ καὶ
μόλις αὐτὸν ἐκτίσαστο, ἔτω καὶ μόλις τῆς ὁμιλίας αὐτῇ ἀπηλάττετο. ταί-
πὸ δὲ τῷ φησὶ Συνέσιος πεπονθέναι πρὸς Πυλαιμένην. ἀλλ' ὁ μὲν Σωκρά-
της ἡτέτο συγγνώμην τῆς φίλας, ἀνθ' ὧν δυσσποσπᾶσως αὐτῶν εἶχε
(τὸ γὰρ ἄξιον αὐτὸν τῆς φίλας μὴ ξενίζεσθαι, εἰ μόλις αὐτῶν παύει, συ-
γνώμην αἰτῆντός ἐστιν) ὁ δὲ Συνέσιος ἔοικε μᾶλλον ὑπὲρ τῆς δόξαι ἐπιχεῖν
χρόνον συχνὸν τὰς ἐπιστολάς ζητεῖν τὴν συγγνώμην.

(α) Τῆς φίλας· ἐπὶ σεμνῇ γὰρ ἔρωτος χρῆται πανταχῇ τοῖς παιδικοῖς
Συνέσιος, εἰ καὶ Σωκράτης καταχερῆται τοῖς παιδικοῖς, ψυχῆς ἔχων ὥρας
τῶν παιδῶν ἐρᾶν προσποιούμενος. (β) Τὰ παιδικὰ τῆς φίλας δηλαδή.
(γ) Ἀντὶ τῆς, ἐκ ἐπιχεῖν (ἔτε γὰρ ἄξιον ἔτ' ἀληθές ἐστιν εἰπεῖν ὅτι ἐπέ-
χον) ἀλλὰ μάτῳ ἐπισείλας. (δ) Μάτῳ δὲ δι' ὅ,τι ἀνεκομιδῆσαν πάλιν εἰς
τὰς ἐμὰς χεῖρας ἀπ' Ἀλεξανδρείας. (ε) Εἰς Θράκην δηλαδή, τῇ-
τ' ἐστὶν εἰς Κωνσταντινῆπολιν, ἐνθα διέτριβε Πυλαιμένης.

(ζ) Τὰ δίκαια τυχόν τῆς χρυσῆς νομίσματα· καί τοι καὶ τοῖς προτέροις γραμί-
μασι προσετέμεν, ἅτῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐξετέθη. Ἐμοὶ δοκεῖ διεφθαρμέ-
να, καὶ κολοβά τὰ τῆς παρόντος χωρεῖ, καὶ ἐπομένως σκοτεινὰ· ἄλλοι προσ-
δίασι δῶρα πρὸ τῆς φροσενεγκεῖν, ἀλλὰ καὶ ἔτα σκοτεινόν. (η) Τοῖς ὡς
σε εἰς Θράκην ἀποπλέουσιν.

λεγμαι, χασάρμος ἱππικῶ (θ), ἵνα σείλω πρὸς ὑμᾶς τῆτο
 μὲν, ράμμα, τῆτο δὲ --- ἀλλ' ὅσα ἄξιον ποιῆν κατάλογον
 τῶν πεμφθέντων μὲν, ὥς Πυλαιμένη λαβεῖν, ἐν Ἀλεξαν-
 δρεῖα δὲ ὀκτεθέντων διὰ τὸν δυσυχέσατον ὑπόπλην. καὶ σὲ
 μὲν ἔνεκα (ι)· καὶ τοι τῶν ὁκτὶ φίλων ὁ φιλικώτατός μοι Πυ-
 λαμένης ὄειν· ἀλλὰ νῆ τιw τιμίαν σε διαδέσειν, ῥᾶον ἂν ὠνεύ-
 κα, ἢ δι' ἑτέροις συχνοῖς, καὶ μάλις διὰ τὸν θαυμασίον Πρό-
 κλον, καὶ Τρύφωνα, πῶν ὧν καὶ μόνων, ὡς πρὸς αὐτοῖς με-
 γέγραφας (κ). ἀπέσειλα ἦν τῇ τιμίᾳ σε διαδέσει, χρυσῶ
 νομίσματα δέκα· τῶν δὲ ἐταίρων Πρόκλῳ, καὶ τὸν θαυμάσιον
 Ησίοδον (λ), τριτημόριον πλείω τῶν παρ' αὐτῶν· ἔχει γὰρ ἕτως.
 ὑπόδημῶν ἑδεξάμιw εἰς τὸν ὑπόπλουw δεῖσαν παρ' αὐτῶν χρυ-
 σίνους ἑξήκοντα· τότε γεγραφέηται μὲν ἑβδομήκοντα, ἀπέσει-
 λα δὲ ὀγδοήκοντα· ἐγένοντο δ' ἂν ἔτι πολλῶν πλείους (μ), εἰ
 τὰ πρῶτα πρὸς ὑμᾶς ὀκτομόριον ράμματα, καὶ ἡ ναῦς ἐπ' ἐ-
 κείνοις τοῖς τότε φορτίοις· νῦν δὲ ἐγὼ μὲν (ν), τύχητινὶ χη-
 σάρμος (ξ), ὅπῃ τιw Ἀλεξανδρεῖαν ἀπεδήμητα, καὶ τοῖς ὑ-
 μετέροις λιμέσι πρὸς ὁρμῇν ὥμιw τὸ σκάφος (ο)· τὸ δ' ἐλάν-
 θα-

(θ) Ἐν δευτέρῳ θέμενος τὸ ἀνὰ χειρὰς μοι σπένδασμα, τὴν ἱππικὴν δὴλῃ·
 (ι) Τὸ ἑξῆς, ῥᾶον ἂν ἠνεγκά, τῶν ἑστὶν ἀλυπώτερον ἠνεγκά εἰ σὺ μόνος ἐ-
 γέρησαι τῶν ἀπεσταλμένων, καὶ μὴ καὶ ἄλλοι· εἰ γὰρ καὶ τῶν φίλων ὁ ἐμὸς
 φιλικώτατος εἶ, καὶ δέον σε μᾶλλον τῶν ἄλλων θεραπεύσαι τοῖς δώροις,
 ἀλλ' οἶδά σε ἔχει ὡς οἱ ἄλλοι ἐν δώροις ὀρέζοντα τὴν φιλίαν. (κ) Περὶ
 ὧν καὶ μόνων μεγέγραφας ὅτι με προσηγόρευον· παραβολικὸν γὰρ καὶ ἴσδε τὸ
 ὡς, καὶ καινοτρόπως ἠρέχθη πρὸς μετοχὴν, δέον πρὸς ὀρεγμένην, πρὸς ἣν
 πέφυκε φέρειν. (λ) Ἐργ. καὶ ἡμ.

Εὖ μὲν μετρεῖται παρὰ γείτονος, εὖ δ' ὑποδᾶναι

Αὐτῶ τῶν μέτρῳ, καὶ λῶϊον αἶκε διώκει,

Ὡς ἂν χρηρίζων καὶ ἐς ὑπερον ἄρχιον εὐρεῖ.

(μ) Ἐπιλογισμένης καὶ τῆς τιμῆς, ὧν ἡ ναῦς τότε ἦγε φορτίων. (ν) Ἀν-
 τι θ, ἀλλ' ἐγὼ μὲν τότε κατὰ τὰ γὰρ πρότερα διηγεῖται. (ξ) Διὰ τινὰ
 συμβῆσαν χρεῖαν. (ο) Οὐχ ὅτι αὐτὸς εἰς Ἀλεξανδρεῖαν ἀπεδήμησεν, ἀλλ'

θανεν ὀζώσας ἀνέμοις ἀπὸ Κρήτης μόλις εἰς τὴν Αἰγυπτίαν ὑποσώθην θάλατταν· ἢ τί ὀκώλυεν ὑμᾶς (π), ὥσπερ τὰς ἀλεκτορίδας, ἔτω τὰς χερσαίας τρέφειν σαρδές; ὑποδοξίῳαι τοῖς ἐμοῖς τὸ ρεαμμάτιον παρὰ τῷ θάυμασιωτάτῃ πατρὸς Πρόκλῳ δίκαιον, ὅσο ὀγδοήκοντα χευστίνες κομισαμέναι· καὶ τὸν ἐταῖρον Τρωΐλον παρασκευάσον ὑποσεῖλαί μοι τάχιςα τὰ βιβλία (ρ), ἅπῃ ὑπαδέδωκας αὐτῷ, τὸ Νικοςράτειον δὲ λέγω, καὶ τὸ τῷ Ἀφροδιτέῳ Ἀλεξάνδρῳ· εἰ διὰ τὴν ἱεράν σε διάθεσιν φίλοι ἡμῖν οἱ ἄρξοντες ἡμῶν ἐπιδημοῖεν, πῶς φιλοσοφίαν ἡμῖν σωτελέσεις τὸ μέρος τὸ σόν, ὅσον Πλάτων ἡγεῖται παρὰ τῇ ἀτιμίας (σ) κωλύεσθαι.

Σιμπλικίῳ. 130.

Εὐχαρίσω Κερεαλίῳ, δι' αὐτῆς προσειπὼν ἡμᾶς, τὸ λαθεῖν ἡμέρας πέντε (α) πονηρὸν ὄντα· ἡλπίσαν γάρ τι χερσὶν αἱ πόλεις παρ' ἀνδρὸς, ὃν οὐκ ἀπηξίωσεν εἶδέναι Σιμπλικίος (β)· ὁ δὲ, ταχὺ μάλα ἤχυνε, σὲ μὲν ἔ· μὴ γὰρ ποτε ἐπ' ἄλλω τὰ σὰ γένοιτο (γ)· ἐκυτὸν δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἵνα μὴ διατρίβω, γὰρ Ῥωμαίων πρᾶγματα· ὥνιος ἄνθρωπος ἐλαχίστη δόξης

λ' ὡς τὰς σαρδές, καὶ ἄλλ' ἅτλα πρὸς Πυλαιμένην ἐπεμψεν. (π) Ἐπεὶ εἰ προσώρμισε τοῖς ὑμετέροις λιμέσι τὸ σκάφος ἐκεῖνο ἐπ' ἐκείνοις τοῖς τότε φορτίοις, τί ἐκώλυεν κτ. (ρ) Ἐν ἄλλῃ γραφῇ· ἐπιστεῖλαι μοι ὅτι κομισάμενος τυγχάνει τὰ βιβλία, ἅπερ κτ. (σ) Τῶν ἀτιμαζόντων αἰτήρ.

(α) Ἐπιδημήσας γὰρ ἐνταῦθα, ἡμέρας πέντε ἔλαθεν ἡμᾶς πονηρὸς ὢν· μετὰ δὲ τὰς πέντε ἐφώνη ὡς τις ἦν, ἀνατρέψας τὰ πάντα· εὐχαρίσω τοῖσιν αὐτῷ, ἀνθ' ὧν δι' αὐτῆς προσεῖπες ἡμᾶς, τὸ δοῦναι τε καὶ νομιθεῖναι αὐτὸν πρὸς βραχὺ ἀγαθόν, πονηρὸν ὄντα. (β) Οἱ γὰρ σοὶ τῷ Σιμπλικίῳ γνώριμός ἐστι καὶ φίλος, ἐπαμένως καὶ χερσὶν ἐλπίδας παρέχε τὰς πόλεις, ὡς σὺ ἐδέναις ἄλλ' ἢ ὅς οἶδας χερσὶν εἰς ἀρχὴν προχειρίζομενα. (γ) Δι' ἄλλον σὲ καταιχνύεσθαι· ἢ γὰρ ἐπὶ ᾧδε ἐπὶ τῷ ἐπάμῳ, ἀλλ' αἰτίαν δηλοῖ.

δόξης (δ), ἀμελής, ὑπόλεμος, ἐν εἰρήνῃ βαρὺς, ἥς πῶς βρα-
χύτατον (ε) ὑπολέλαυκεν· ἐπὶ δὲ ἐδεήθη χρόνου (ζ) πῶς τὸ
πάντα ἀνατρέψαι τε καὶ συγχέαι· ὥσπερ γὰρ ὄντος νόμου, τὰ ἑ-
κρατιωτῶν εἶναι ἑκρατηγῶν, ἀ πάντες εἶχον λαβὼν, ἀντέ-
δωκεν αὐτοῖς ἀκρατίαν, καὶ τὸ μὴ σωτητάχθαι, βαδίζειν ἐ-
σπινόμενος ἢ τις ὥστε θρέψαι· ταῦτα εἶδο ὑπχωρίας ποιήσας,
ἐπεὶ εἶδο ξένους οὐκ ὡς ἀργυρολογεῖν (η), ἀργυρολόγησεν
αὐτῶν (θ) τὰς πόλεις· ἄγων καὶ μεδισίας ἔχῃ ἢ λυσιτελέσε-
ρον ὡς (ι), ἀλλ' ἢ κερδαλεώτερον (κ)· βαρυνόμενος γὰρ αὐτῶν
τῶν κατὰ πόλεις, χευστίον εἰσέφερον· τάτων (λ) ὁξέως
ἤσαντο Μακέται, καὶ γέγονε διαδόσιμος ὑπὸ τῶν μίσοβαρβάρ-
ων (μ) εἰς εἶδος βαρβάρους ἢ φήμη.

Ἡ λείπον ἐπεὶ ὅσα φύλλα, καὶ ἀνθεα γίνεται ἥρος·
φεῦ τ' νεότητος, ὡς ὑποπλάκαμην! φεῦ ἑ καρπῶν, ἥς
μάτῳ ἡλπίσαμην! ἐσπείραμην τῷ πολεμῷ πυρί· τοῖς πλεί-
οσιν ἡμῶν τὸ πλετεῖν ἐν βοσκήμασιν ὡς, ἐν ἀγελαίαις κα-
μήλοις, ἐν ἵπποις φορβάσι· πάντα οἴχεται, πάντα ἐλήλα-
ται. ἀδάνομαι γινόμενος ὑπὸ τῶν πάθους ἔκφορος· ἀλλὰ σύγ-
γνωσι· τειχίης γὰρ εἰμι, καὶ πολιορκούμενος θάφω, τ' ὥρας
πολλὰς φρυκτέω ὄρων, καὶ αὐτοῦ ἀνάπτων καὶ αὐτὸς, καὶ αἶρων
τοῖς

(δ) Παρίεξαι μὲν δὲ τοῦ Ε, μάχης ὄντος, βέλεθ δὲ τὸ, ἐδὲ ἐλαχίστη
δόξης ἀξίος. ἄλλοι δὲ εἴρην ἐν τῷ ἐλαχίστῳ, τὸ δὲ δόξης τῷ ἐξῆς ἀπο-
νέμει. (ε) Ἐν ἡμέραις ὡς εἴρη πίντε, ἐν αἷς ἐλάνθανε πονηρὸς ὢν.
(ζ) Πολλὴ, ἀλλὰ μετὰ τὰς πέντε ἡμέρας εὐδὺς ἀνέτρεψε τὰ πάντα,
λέγει δὲ τὰ τῶν στρατιωτῶν· ὢν ἡ ἀνατροπή, καὶ τὴν πόλιν αὐτὴν ἐχο-
μῆνως ἀνέτρεψε. (η) Οὐ γὰρ ἠδύνατο ὥσπερ τὸς ἐπιχωρῆς τῶν στρατιω-
τῶν, ἔτω τοι καὶ τὸς ξένους ἀργυρολογεῖν, ὡς μὴ ὑποκειμένους. (θ) Γράφε
δὲ αὐτῶν. (ι) Τῇ πόλει. (κ) Αὐτῶν. (λ) Τῆς ἀνατροπῆς, τῆς ἐξημέρας τῶν
στρατιωτῶν. (μ) Τῶν μεμιγμένων ἐπὶ μιᾷ τοῖς ἑλλήσιν· δὲ γὰρ
πασῶν, ὡς ἐβάρυνον πόλεων ἐξοικιζόμενοι, ἐσήμανον τοῖς οἰκείοις, διεγεί-
ροντες αὐτοὺς κατ' ὢν ἐξοικισθῆσαι.

τοῖς ἄλλοις σημεῖα · κυνηγέσια δὲ ἐκείνα τὰ πρῶτω κατανα-
 ῶν, οἷς ἐπ' ὄξυσίας ἐχρώμεθα πρῶτερον ἔχ ἥμισυ διὰ σέ (ν) ·
 πάντα ἔρρει, καὶ σένομῳ μέμνημένοι ἥβης τ' ὀκείνης, νῦν τ' ἐ-
 κείνῃ καὶ φρενῶν (ξ) · ἀλλ' ἱπποκροτεῖται μὲν ἅπαντα, καὶ τὴν
 χώραν ἔχασιν νῦν οἱ πολέμιοι · ἐγὼ δὲ ὑπὸ μεσοπυργίῳ τε-
 ταγμένοι, ὑπνομαχῶ.

Ἐνδορί (ο) μὲν μοι Μάξα μεμαγμένη, ἐνδορί οἶνος

Ἰσμαρικός (π) · πίνω δ' ἐνδορί κεκλιμένος ·

οὐκ οἶδα εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ (ρ) εἰπὲν ταῦτα προσή-
 κοντα ὧς. κακὸς κακῶς δόλοιο Κερεάλιοι, εἰ μὴ καὶ πρῶτα-
 πόλῳλε (σ) τ' ἄρᾳς, ὡς ἄξιός γε ὧς ἔργον γεγονέναι ἔπρω-
 ῶν χειμῶνος (τ) · ὅς ἐπειδὴν τὴν χώραν εἶδεν ὅτι ὧς κινδύνῃ κα-
 τέσθην, ἠπίσθησε καθάπαξ τῇ γῇ, καὶ τὸ χευσίον ὠθεῖς δι-
 αρμενίοις ὀλκᾶσιν (υ), ὅπῃ μετεώρῃ σαλεύει (φ) · τὰς δὲ ἐπι-
 σολὰς αὐτὴ παραφέρει κελήτιον, ταῦτα αὖ δὴ καὶ ποιῆμῳ ἐπι-
 ταττέσας, εἰσὼ τειχῶν εἶναι, μηδὲνα προπηδᾶν τῶν τάφρων,
 μηδὲ ὁμόσε χωρεῖν ἀμάχοις (χ) ἀνδράποιοις · ἢ (ψ) διαμαρτύ-
 ρεται καθαρὸς αὐτίκας εἶναι · φυλακὰς δὲ καθιστάναι διδάσκει τὸ
 νυκτὸς τέτταρας, ὡς ὅτι τῷ καθεύδειν ἔσῳν φ' ἐλπιδῶν (ω) ·
 ἔοικε γὰρ εἶναι τὰ τοιαῦτα σοφὸς, ἅτε ἐπιτήδειος ἀτυχεῖν (α2)

ἀν-

(ν) Ἦν δὲ ὡς ἔοικε Σιμπλίῳς πρότερον Κυρήνης ἡγεμονεύσας.

(ξ) Ἐπει νῦν καὶ νῦν καὶ φρενῶν, ὧν εἰχομεν τότε, ἐξέστημεν, ἔκθοροι, ὡς
 εἴρη, οἷς πάχομεν γενόμενοι. (ο) Ἐπὶ δορὸς, ἐν χειρὶ τὸ δέξυ κατέ-
 χοντες. (π) Οἱ ἐκ τῆς Ἰσμάρε, Ἰσμαρος δὲ πόλεως Θερᾶκης περὶ τῆς
 εἴρη καὶ τῇ 4. ἐπιστολῇ. (ρ) Ἦ ἐμοί· ὦτι Ε, μᾶλλον ἐμοί, ἢ Ἀρχι-
 λόχῳ. (σ) Ἐν ὧ κατέφυγε θαλαττίῳ πελάγῳ. (τ) Θαλαττίῳ κλυδωνος.
 (υ) Ταῖς κέφῳς καὶ ἐλαφρῶς καὶ ὑπερῶν μονῶν τῶν κυμάτων τὸ πέλα-
 γος διαπλεέσταις. (φ) Ἐπὶ ἀγκύρας ἐν τῷ πελάγει χειμάζει.

(χ) Ἐπιτατικὸν τὸ α. (ψ) Ἐπει, ἢ προπηδήσωμεν κτ'. (ω) Τῆς σπ-
 τηρίας. (α2) Ὡς δόλορος ἀνδρωπος.

ἄνθρωπος· καὶ τοί γε ἡμῖν (β 2) ἔδὲ μετέχεν ἡβελήθη τῆς συμφορῶν· ἢ γὰρ παρ' ἑπαλξιν, ὡπερ ἐγὼ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, ἀλλὰ παρὰ κώπῃ ὁ κρατηγὸς ἴσεται. εἰ δὴ τ' ποιημάτων ἐρᾷς, ἅπῃ ἤτησας· καὶ τοί γε ἡμεῖς ἔδεν αὐτοῖς (γ 2) σύνησμεν ἀγαθόν, ὅτι μὴ τὴν υπόθεσιν· σιώνεσαι Κυριωαίοις μικρὸν ὑπὲρ τ' ὀπλων ἡμέρας· ὡς γὰρ νῦν ἔχομεν, ὅτε ἔσω ὑπὸ κιβωτίων ἔξάραδες βιβλία.

Πυλαιμένει. 131.

Τῆς γεωμετρικῆς ὁρῆς ἀληθεστάτης ἡ γὰρ, ὅτε γε (α) καὶ ταῖς ἄλλαις ὁπσιμαίς ὑπάρχει σεμνυέας, καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὰς ὑποδείξεις αὐτῆς ὡς γεωμετρίας τι συμπορίσωνται. ἔστι δὴ περὶ αὐτοῖς λόγος (β) ἀξιῶν τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δὲν τὰ αὐτὰ· ἐμοὶ δὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον, τὸν δὲ Σαυμάσιον Διογένη, καὶ ἡ φύσις (γ)· ἄμφω δὲ ἐνός ἐσε φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ὑμᾶς ἐξηγητῆς, καθάπῃ ἐμῇ τ' ἐμέσθ. σανάπτω τοιγαρὲν ὑμᾶς ἀλλήλοις διὰ τ' ὁπσολῆς, μετ' ἧς ἑαυτὸν μὲν ὁπιδώσει τῇ φιλίᾳ τ' σῆς σεμνοπρεπείας ὁ Σαυμάσιος Διογένης, ἀντιλήφεται δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν Πυλαιμένη· καλῶν γὰρ ἐμὸν, ἔτε αἰχμύειν, ἔτε αἰχμύειν φήσαιμ' ἂν ἔγωγε. ὅτι δὲ διὰ σὲ καὶ ἐδο ἄλλας ἔξει ἐδο ἀγαπῶνται, φίλοι, ὅσοις δὲ διώαμεις ὅτι, καὶ χησίμεις, ὅτε ἂν δίκαιος εἴλω, εἰ ἀμφιβάλλοιμι· δεῖ δὲ αὐτῷ φίλων χησιμῶν, εἶπερ τῷ πώποτε· τὰ γὰρ κατ' αὐτὸν (δ) ὡς ἐν βραχυτά-

(β 2) Δείον ὡς ἐπαγγέδιον ἀτυχῆν, καὶ ἡμῖν μεταχῆν τῶν συμφορῶν.
(γ 2) Σκοπεῖν πότερον αὐτοῖς ἢ αὐτοῖς γραπτίον· δυνεὶ γὰρ βέλτερον τὸ αὐτοῖς.

(α) Εἶπει, καὶ γὰρ, —δ' ὅτι. (β) Ὁρεο, ἀξίωμα. (γ) Καὶ ἡ φύσις καὶ ὁ τρόπος ἐποίησαν φίλον. (δ) Ἡ ἐλπίς καὶ τὸ ἔθος αὐτῆς.

τάτοις, ἕως ἔχει. νέος δὲν ἀπλῆς (ε) καὶ ἡλικίᾳ, θυμοειδὴς (ζ) καὶ παῖς, οἷος ὁ Πλάτων ἀξιῶν τὴν ἑαυτοῦ πόλεως εἶναι φύλακας εἶναι. ἐσφράτευται γένοιτο καὶ ἕτος κομιδῇ μεράκιον ὧν ἄρτι δὲ οὐκ ἐφύβων (η) ἤρξε παρ' ἡμῖν τῷ τῷ στρατευμάτων ἀρχῷ, παραβαλλόμενος (θ) ὅπῃ βασιλῶν μαρτύρων. τοῖς τοι γὰρ οἱ πολῖται, πρὸς ἅπαν τὸ εὐτυχῆν. ἀλλ' ἕτος ἑαυτὸν παρέχευε καὶ φθόνῳ κρείττω (ι). πρὸς ἃ πολλὰ μὲν (κ) ἂν ἕτερος εἶπεν, ἀλλ' εὐκαίρῃ γὰρ ὁμοίως ἔχειν, ἐγώ τε πρὸς τὸ ἐπαινεῖν, καὶ ἕτος πρὸς τὸ ἐπαινεῖσθαι. σιωπῶντι δὲ, ἐνίκησεν ὁπλοῖς μὲν, εἶς τὴν πατρίδος ἐχθρὸς (λ), ἀρετῇ δὲ, εἶς ἐν αὐτῇ πονηρὸς (μ). νέος ἐν οὐκ ἐξοσίᾳ ἡλικίᾳ, εἰς ἡλικίᾳ φιλοσόφῳ συγγένειαν. τοῖς τοις ὧν ἀφ' ἡλικίᾳ ὁμιλεῖ δυσκόλοις, δι' αὐτὸ ἔχ' ἡλικίᾳ τὸ καλὸς καὶ ἀγαθὸς εἶναι. ἔρμαιον γὰρ οὐκ ἐστὶ τῷ κακοῦθ' ἀπας ὁπαικὴς. καὶ ἡ ἀφ' ὁμοῦ (ν) τοῖς πονηροῖς ἐκ τῆς ἐτέρας μερίδος (ξ) παραγίνεται. ἐνδείκτης (ο) ἂν τις ἀξιῶν μισθοδοτεῖσθαι παρ' αὐτῶν, καὶ μὴ τυγχάνων, δίκῃ πρὸς αὐτὸν ἔλαχεν (π). ὡς δὲ καὶ ἀφ' ὁμοῦ ταύτῃ τὸ παρ' αὐτῶν τῷ ἀφ' ὁμοῦ, ἀλλ' ἦσαν οἱ νόμοι μετ' ἡμῶν, ἐτέραν ἐτράπετο (ρ). καὶ ποιεῖται τῷ δίκῃ γραφῇ (σ), ἀνατεινόμενος (τ) ἐγκλημα καὶ κατηγορημένῳ ἀφ' ὁμοῦ.

(ε) Ἀπλοῖκός καὶ ἀκακὸς τὸ ἦθος, τὸ δὲ σῶμα ἡλικίᾳ. (ζ) Θυμοειδὴς πρὸς τὰς πολεμίας, καὶ παῖς πρὸς τὰς πολίτας. (η) Ὑπερβᾶς τὴν ἡβην, εἰκοσαέτης τυχὸν ὧν. (θ) Συμπλεκόμενος παραβόλως τοῖς πολεμίοις, καὶ ἀριστεύων ἐπ' ὅψεσι τῶν πολιτῶν, οἱ διὰ τὸν πρὸς αὐτὸν φθόνον μαρτυρεῖν ἐκ ἐδίδουσι ταῖς αὐτῶν ἀριστερίαις. (ι) Οἱ μὲν γὰρ φθονοῦντες, ἐπιλαβέσθαι αὐτῶν ἐπὶ τινὶ ἀμαρτήματι ἐπειρῶντο ἵνα κατηγορήσωσιν αὐτῶν. ὁδὲ, κἀν τῇ ἀρετῇ ἀνεπίληπτος ἄφθνη, (κ) Ἐπαύσης πολλὰς. (λ) Τὸ ἐξὶ τὸ παραβαλλόμενος. (μ) Τὸς βασιλῶν. τῇ γὰρ ἀρετῇ κρείττω φθόνῳ ἑαυτὸν παρέχευε. (ν) Τὸ κέρδος. (ξ) Ἐκ τῶν ἀγαθῶν. (ο) Συκοφάντης. (π) Ἀντὶ τῆς, ἐδικάσατο μετ' αὐτῶν περὶ τῆς ἰδίας μισθοδοσίας, εἴτ' ἐν μισθοληφείας. (ρ) Ἐτέραν μέθοδον ἐμεθοδεύσατο, ἢ δὲ, ἢ ἢ ἐξῆς. (σ) Ἀντὶ τῆς ἐδικάζεσθαι περὶ τῆς ἰδίας μισθοληφείας, μεταβαλὼν, δημόσιον αὐτῶν κατηγορεῖ ἐγκλημα. ὅρα Βαρένον τί διαφέρει διὰ γραφῆς. (τ) Ἐπαπειλῇ

σβύτερον. ἤκει δὴ τὸ κληθῆναι φθάσας· ἢ ᾧ ἄξιον ἐνδύναμι
θανατῶντί γε συκοφάντη, καὶ παροέδῃ τὰ πατρῶα τε καὶ τὰ παπ-
πῶα μετὰ δόξης αἰχρᾶς. πῶς ταῦτα, δεῖται φίλων ἀδόλων, ἀ-
καπηλεύτων, νῦν ἐχόντων, οἷος εἰ σύ· ἔξει δέ, σὺ Θεῷ εἰ-
ρησῶ, σὲ μὲν δὲ ἐμῷ, διὰ σὲ δὲ ἐστὶ φίλος, ἐστὶ ἐμὸς τε καὶ
σός· ὧν ὅ,τι ἄν τις ἀγαθὸν εἰς αὐτὸν ἐργάσεται, τῆτε τῷ
χάριν ὀφείλειν ἐγὼ δίκαιός εἰμι.

Τῷ ἀδελφῷ. 132.

Τὸ μὲν τὰς γυναικας βοᾶν καὶ σερνοτυπεῖν, καὶ παρὰ ττιν
τὰς κόμας, ὁπφανέντων ἢ παροαγγελθέντων πολεμίων, ἦτ-
τον ἂν δόξειε δεινόν· καί τοι καὶ τῆτο δεινὸν ὃ Πλάτων οἶεται,
τὸ μηδὲ ὥσπερ τὰς ὄρνις ἐδέλειν ἀμυνομένας ὑπὲρ τῆς νεοτ-
τῶν πῶς ὅ,τις τῶν ἄλκιμωτάτων ἀνδίσας, ἀλλὰ δόξαν κατα-
χεῖν τῆς ἀνδρώπων γένεος, ὅτι πάντων θηρίων (α) ἀτολ-
μό-

σας ἐγκλημα τῷ κατηγορεμένῃ πρεσβύτερον, παλαιότερον, δι' ὃ ἐκινδύνευεν
ὡς ἔοικεν ὁ Διογένης καὶ δημευθῆναι τὰ πατρῶα, καὶ μετὰ δόξης αἰχρᾶς
παραλυθῆναι τῆς τῶν σερατευμάτων ἀρχῆς.

(α) Καὶ μὴ αἱ ὄρνις, ὧν ἀτολμότεραι αἱ γυναῖκες, ἐκ εἰσὶ θηρία, εἰ-
μή τι τῆς γούπας λέγει, καὶ τῆς ἀετὸς καὶ τὰ σαρκοφάγα ὄρνεα, ἀλ-
λὰ καὶ τέτων, ὥσπερ καὶ πάντων τῶν θηρίων τολμηρῶν ἐκ ἀτόλμων ὄντων,
πῶς ἂν λίγοντο αἱ γυναῖκες τέτων, τῶν τολμηρῶν φημι, ἀτολμότεραι;
ἐδὲ γὰρ ἀτόλμα τὰ θηρία ἵνα ἀτολμότεραι τέτων αἱ γυναῖκες ῥηθῶσιν·
ἢ ὅτι τὸ ἀτολμότερον αὐτῇ τῷ ἦτον τολμηρὸν ληπτέον. Τὰ δὲ τῷ Πλάτω-
νος ἔτως ἔχει. Πολλὴ πε κακία πολιτείας, ἔτως αἰχρᾶς τὰς γυναῖκας εἶναι
τετραμμένας, ὡς μηδ' ὥσπερ ὄρνιθας περὶ τέκνων μαχομένας πρὸς ὅ,τις
τῶν ἰχυρωτάτων θηρίων θέλειν ἀποθνήσκειν τε καὶ πάντας κινδύνους κινδύ-
νευσιν, ἀλλ' οὕτως πρὸς ἰσχυρὰ φερομένας πάντας βοῆς τε καὶ ναὺς ἐμπιπλάναί,
καὶ δόξαν τῷ τῶν ἀνδρώπων γένεος καταχεῖν ὡς πάντων δηλότερον φύσει
θηρίον εἶναι· ἐν οἷς τὸ θηρίον ῥητικώτερον αὐτῇ τῷ, ζῶον ἐλήφθη καὶ τῷ Πλά-
τωνι καὶ τῷ Σουεσίῳ. ἢ γὰρ καὶ τὸ ἀποθνήσκειν τῷ διδασκάλῳ λύτῃ, καὶ δι-
χα τῷ εἶπεν θηρία τῆς γούπας καὶ τῆς:

μότατον γέγονε· τὸ δὲ καὶ σὲ ταῦτα ἐκείναις πλημμελεῖν, καὶ νύκτωρ ἐκδειματῆσαι καὶ διανίστασθαι, καὶ βοᾶν παρ' αὐτῷ ἔφραξις τίμω θύραν ἐξάναι βάρβαρον· τοιαῦτα γάρ τις ἀπήγγειλε πρὸς σὲ· πῶς ἐτι ταῦτα οἰσά, καὶ ἄλλοίως ἔοικεν εἶναι (β), ἐμὸν ἀδελφὸν ὄντα, ἔπειτα δαιλὸν εἶναι; ἔγωγέ τοι παρανατειλάσης εὐθύς ἡμέρας ὀξίπασάμηνος (γ), ὡς ἀνυσὸν πορρωτάτω, καὶ ὥστ' καὶ ὀφθαλμοῖς τὰ καὶ εἶδον ἀπελάτας (δ) τέττες ἅπαντα πολυπραγμονῶ· ἔδὲ γὰρ ἄξιον καλεῖν αὐτοὺς πολεμίους, ἀλλὰ λησὰς ἢ λωποδύτας, ἢ τι τοῖτον ὄνομα μικροπρεπέστατον, οἱ μὴδένα τ' ἐρρωμένους ὑπερομένων ὑφίστανται, ἀλλὰ μόνους εἶδον καταπλήγας ὑποσφάττεσθαι, ὥσπερ ἱερῆα, καὶ πρὶδύσι· νύκτωρ δὲ μετὰ τ' ἐφήβων πρὶπολῶ τὸν λόφον, καὶ παρέχων ταῖς γυναιξὶ ἔκαθεύδειν ἄδειαν, ὑπασσάμεναις, ὅτι πρὸ αὐτῶν (ε) τινες ἐξηγοῦνται· πάρεισι δέ μοι ἔσρατιῶται ἔτ' Βαλαρητῶν τάγματος (ς). ἔτοι πρὸς ἄλλοις μὲν ἢ Κερεάλιον ἄρχειν, ἦσαν ἱπποτοξόται, τέττες δὲ κατασάντος εἰς τὴν ἀρχὴν, ἀπημπολημένων αὐτοῖς τ' ἱππων, ἐγένοντο μόνον τοξόται· ἐμοὶ δ' ἦν ὑποχρῶσι καὶ ἄνιπποι. δεῖ δὲ τοξείας ἡμῖν ὑπὲρ φρεάτων, ὑπὲρ ἔποταμῶν· ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔχομεν εἰσὼ ἔτ' ὡριβόλῃ· ἐπεὶ (η) τί ἐκώλυε διαφέρειν τίμω πολιορκίαν αὐλαμένους τε καὶ κωμάζοντας; νῦν δὲ ἢ κρατεῖν δεῖ μαχο-
μενους

(β) καὶ σὺ μὲν ἔχ' ἔτι ποιῆς, ἀπαγέλλῃ δὲ ἔτι ποιῶν, δέον μὴ δὲ λέγεσθαι ταῦτα περὶ σέ. (γ) Ἐξελθὼν τῆς χάρας ἱριππος. (δ) Φυγάδας· λέξις ἔστι Συνεσίης καπνότροπος, ὡς καὶ τὸ παραδιοκεῖν, καὶ παρὰ στρατηγεῖν· σκοπεῖν δὲ μὴ πελάτας μᾶλλον γραπτέον, δηλοῖ τὰς ἐπιμιδῶν δελεούντας· ἀπελάτας γὰρ λέξις ἔχ' εὐρηγ. Ἐγὼ δὲ εὖρον τὴν λέξιν ἀπελάτης, ἐν Γραικολατινικῷ λεξικῷ, ὅπερ ἐρμηνεύει αὐτήν· δεδιωγμένος, φυγάς. (ε) Ἀντὶ ὑπὲρ αὐτῶν. (ς) Ὡς καὶ τῇ 104, ἐπίς· οἱ Βαλαρητῆ καὶ ὁ τότε φύλαρχος ἐτῶν πολεμίων ἦσαν, ἀλλὰ τῶν περὶ τὸν Συνεσίον. (η) Ὅρα τὸν ἐν τῇ 129 ἐπίς· ἢ, εἰς τὸν ἐπεὶ ὧδε μεταλαμβανόμενον· ἐκεῖ μὲν γὰρ φησιν, ἢ τί ἐκώλυεν· ἐνταῦθα δὲ, ἐπεὶ τί ἐκώλυεν εἰ εἴχομεν ἔνδον ὕδωρ κτ.

μένεις, ἢ ἀποθνήσκειν εἰς χεῖρας ἰόντας τοῖς πολεμίοις, ἀντὶ
 τῆ διψῆν· ἔτι ἂν ἐλεεινότερον γένοιτο; ὥς κ' ἂν ὑπ' ἀνάγκης,
 ἄνδρες εἰρημὶ ἀγαθοὶ, καὶ σὺ δὲ ποροδυμῆ, καὶ ἑτέρες πα-
 ρακάλει, καὶ τὸ ζεῦγος τῶ ἵππων τῶ ἀδιδράγων τῶ δὲ τῷ φό-
 ρῳ (δ) τρεφομένων, ἄγεθ' ἐλέυε παρὰ σέ· παντὸς μᾶλλον
 ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς, ἵππος οὐκ ἀρεῖον τὸ κτήμα· καὶ ᾗ πο-
 δραμεῖν τε, καὶ κατασκέψασθαι, καὶ ἀπαγγεῖλαι δὲ ἐλαχίστη (ι),
 πάντα ταῦτα ἵππος δυνάται ῥαδίως ποιεῖν. καὶ δέη σοι τοξο-
 τῆς, μεταπέμπε, καὶ ἥξῃσι· οὐδ' ἂν κωπέας οὐδ' Φυκηντίης, καὶ
 δ' ἐγὼ θάρρῳ συμμάχης, ὥσπερ ἔδ' οὐδ' παρ' ἐμοὶ κηρωές·
 ζητῶ δὲ ἄνδρας ὀλίγους καὶ ψευδομένους τὸν ἄνδρα· καὶ ὑπὸ τῷ
 τοιούτῳ, σὺ Θεῷ δὲ εἰρήδῳ, θάρρῳ· δεήσαν δὲ ἀποθνήσκειν,
 ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος (κ), τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν
 ἀναχωρῆσαι τῶ θυλακίᾳ τῶ κρεῦλλίῳ (λ). εἰ δὲ πρὸς τῷ γυ-
 ναικῇ καὶ τὸ παιδίον ἀτεγκτος ἔσομαι, τῆτο δὲ (μ) καὶ σφόδρα
 διεγγυῶμαι (ν)· ὥς ἔγω γε βελοῖμην ἂν τοσαῦτα φιλοσο-
 φίαν δυνάσθαι (ξ)· ἀλλὰ μήτοί ποτε διάπειραν λάβοιμι (ο), μή,
 ὦ Σῶτερ, μή, ὦ Ἐλευθέριε.

Ο'λυμ-

(δ) Διὰ μόνην πομπήν. (ι) Χρόνος. (κ) Ὁφελιθῆσομαι ἐκ τῆς φιλο-
 σοφίας τῆτο, τὸ μηδὲν δηλ. ἡγεῖσθαι δεινὸν κτ. Πλάτων ἐν Φαιδῳ·
 „Θάνατός ἐστι λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· λύειν δὲ αὐτὴν
 προθυμῆναι αἰεὶ μάστιγα καὶ μόνον οἱ φιλοσοφῶντες ὁρθῶς, καὶ τὸ μελέτημα
 αὐτὸ τῆτο ἐστὶ τῶν φιλοσόφων, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος.
 ἔκταν γελοῖον ἂν εἴη, ἄνδρα παρασκευάζοντ' αὐτὸν ἐν τῷ βίῳ ὅτι ἐγγυ-
 τάτω ὄντα τῶ τεθνήαι, ἔτω ζῆν, καὶ περὶ ἡκοντος αὐτῷ τῆτε, ἀνανακτεῖν·
 οἱ γὰρ ὁρθῶς φιλοσοφῶντες, ἀποθνήσκουσιν μελετῶσι, καὶ τὸ τεθνήαι ἡκισ-
 αῖτοίς ἀνθρώπων φοβερὸν. (λ) Κρεῦλλιον ὑποκολεσικὸν τῶ κρέατος. (μ) Ὁδὲ,
 παρέλκει. (ν) Ὅτι ἀτεγκτος ἔσομαι· ἐφθῆ γὰρ εἰπὼν ὅτι πρὸς τε τὴν
 γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά θηλύς ἐστι πέρα τῶ δέοντος. (ξ) Ὡς καὶ πρὸς τὸ
 μαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ φίλτατα ἀτεγκτον εἶναι. (ο) Μή μοι γέ-
 νοιτο ἐν τῇτι κινδύνῳ πολεμῆντα γνέσθαι, ὥς τῇτι κινδύνῳ ἐμει-
 νῆ, πότεροι τῶν ἐμῶν φίλτάτων φεῖσθαι ἀριστοτέρως, ἢ ὥς φιλόσοφος
 ἀφειδῶ.

Ο λυμπίω. 133.

Χρῆς ἐ παύλῳ ὅτι ἔ'ναγχος ὑπάτων, ὧν ἄτερός ὅτιν Α-
 ρισαίνετος· τὸν γ' συνάρχοντα ἀγνοῶ· κατασεσημασμένῳ (α)
 ὀκομισάμῳ ὅπρῳ, τὸ σὸν ἔ' ἱερᾶς καφαλῆς ὅπρῳ γελα-
 μένῳ ὄνομα· τεκμαίρομαι δὲ αὐτῷ εἶναι παμπάλαιον, τῷ τε
 δριπιδεσάτην γεγονέναι, ἐ τῷ συγκεχυθῆς τὰ πλείονα ἔ' γελα-
 μάτων (β). ἐγὼ δὲ ἤξιον μὴ καδ' αὐτῷ δασμόν τινα ἐτήσιον
 τῷ ὅπρῳ πέμπεθς, μηδὲ ἓνα ποιῶθς διακομισῶ μόνον τὸν
 φίλτατον Σύρον· ἔτω γ' συμβαίνει τὸ μηδὲ νεαροῖς, ἀλλ' ἐώ-
 λοις αὐτοῖς ὀφίτῳ γάλλειν. ὡς περ ἔν ἐγὼ, ἐ αὐτὸς ἔτω ποίει.
 ἔδεις βασιλέως ἀγγελιαφόρος δημοσίαν ἵππον ἀμείβων ἔξισι
 ἔ πόλεως, ὧ μὴ τὰ πρὸς τῷ σῶ λογιότητα μέρος γίνεται
 ἔ κατόπιν φορτίς. εἰ μὲν ἔν ὀποδιδάσιν, ἢ πάντες, ἢ τινὲς
 αὐτῷ, πολλὰ καγαδὰ τοῖς ὀποδιδάσι γένοιτο, λεηστῶς ἔσιν·
 εἰ δὲ μὴ, καὶ ταύτῃ σὺ σοφώτερος (γ), ἀπιστῶν, οἷς ἔξιον.
 ἀλλ' ἵνα μηδὲ ἡμεῖς μάτῳ κόπτωμεν τὸν ὑπογελασθέντα, τὰς ἐν
 ὀποδοδησομένας ὅπρῳ ὑπαγορεύοντες, μαδῶν ἔξιῳ (δ).
 μεδαρμοσόμεθα (ε) γ' ἔ λοιπῶ, καὶ μόνῳ πισεύτω τῷ Πέ-
 τρῳ (ζ). ταύτῳ γέτοι τῷ ὅπρῳ Πέτρον οἶμαι διακομι-
 εῖν, παρὰ μέσης λαβόντα ἔ ἱερᾶς χειρὸς (η). ἐξέλω γ' αὐτῷ
 ὀπὸ Πενταπόλεως ἐγὼ πρὸς τῷ διδάσκαλον τῷ κοινῷ, αὐ-
 τη δὲ ὅτω βέλεται δώσει (θ). βελητέται δὲ, εὖ οἶδ' ὅτι,
 τῷ γνωριμωτάτῳ (ι) παραχεῖν· ἐ γ' ἔ δ' ἴσμεν, ὅ φίλτατε

χ

- (α) Καντεῦθεν φαίνεται οἱ κατ' ἐκεῖνο καιρὸν, ἔξωθεν τῆς ἐπιστολῆς τὸ
 ἐαυτῶν ἐπιγράφοις ὄνομα, ἐν ᾗ δηλονότι κατεσημαίνοντο τὴν ἐπιστολὴν
 σφραγίδι. (β) Ἀπορον, πῶς ἐχὶ ἐ ἐκ τῆς ὑπογεγραφῆς ἔ' ἔτας, ἐ τῆς
 ἔ μηνὸς ἡμέρας; εἰ μήτι ἡρᾶναι ἐ ταῦτα τῷ χρόνῳ. (γ) Εἰ μὲν, πι-
 στεύοντος, οἷς ἔξιον ἀπιστεῖν ἀγγελιαφόροις. (δ) Εἰ ὀποδιδόνται σοι, ἢ μὴ.
 (ε) Μεταλλάξομεν τὸν γραμματοφόρον. (ζ) Διὰ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ
 Ἰππίας. (η) Παρὰ τῆς Ἰππίας τῆς μέσης ἐμῶτε ἐ Πέτρῳ.
 (θ) Διακομισάμεθ' αὐτὴν πρὸς σέ. (ι) Τῷ Πέτρῳ δηλαδὲ.

εἰς θανάσιον, εἰς καὶ πάλιν ἔξῃς προσηπείν ἡμᾶς ἀλλήλους· κα-
 κία (κ) ᾧ στρατηγῶν, ἀμαχεὶ (λ) γέγονε τὸ πολέμιον ἢ χώ-
 ρα, εἰς μόνοι ζωῶν, ὅσοι τὰ ἐρυμνά κατελήφαμεν, τὸ ἐν τοῖς
 πεδίοις κατελημμένων, ὡς περ ἱερῶν ἀπεσφαγμένων. δέδιμεν
 δὲ τὴν προσηφείαν αὐτῶν, μὴ χροῖα φηρομένη, δίφει παρα-
 στήσεται (μ) τὰ πολλὰ τὸ φρονέων. ταύτη εἰς τοῖς ἀντεγκλή-
 ματι (ν) τοῖς πρὸς τὸ δῶρον οὐκ ἀπεκρινάμεν· ἐγὼ γὰρ μοι χολή,
 ὡς τινὶ μηχανῇ τὸν νῦν ἔχοντι· κατασκευάζομαι ᾧ ὡς ἂν
 ἀπὸ τῶν πύργων ἐκβολώτατα πέμπωμεν ἐξιοῦσιν λίθων βά-
 ρη· ἀμα δὲ καὶ ἐνδιδωμί σοι (ξ) πέμπειν μοι δῶρα· δεῖ γὰρ εἶ-
 κεν (ο) Ὀλυμπίῳ Σωέσιον· μὴ μὲντοι τρυφῶντα δῶρα· καὶ
 ᾧ εἰς τότε τὴν τρυφῇ ἐμεμφάμεν τὸ καταλειμμάτων τὸ συσι-
 τίς· ἀλλ' ἔσω στρατιωτικά, τόξα καὶ βέλη, μετὰ τὸν στρατὸν
 μέντοι τὰ βέλη. τόξα μὲν ἂν εἰς ἐτέρωθεν ὠνησάμεν, εἰς τὰ
 ὄντα ἀνακτησάμεν· βέλη δὲ ἐξ ῥαδιόντων πορίσασθαι, ἔκκεν ὡ-
 σε εἰς ὀπτήδεια· τὰ γὰρ Αἰγύπτια ταῦτα τοῖς γόνασιν οἰδέν-
 τα (π), τοῖς παραγονατοῖς συρίζεται· ταύτη εἰς σφάλλεται
 παρ' ἐαυτῶν (ρ)· ἔοικε γὰρ τοῖς οὐκ ὡς ἀφ' ἐφ' ἐφ' ἐμποδι-
 ζομένοις τε εἰς ἀποκρίσεις· τὰ παρ' ὑμῖν δὲ, εὐμήκη τέ οὗν,
 εἰς ἀκριβῶς εἰς ἐνὸς κυλίνδρου χῆμα συγκυλλέσθαι, ὅπως τὸ πᾶν
 ὅσον εἰς εὐθυπορίαν τὴν πτήσεως. ταῦτά μοι πέμπειν (σ), καὶ
 χαλινὰς ἵππων ἀγαθὰς εἰς χεῖρσιν· ἐπεὶ εἰς τὸν ἵππον τὸν Ἰ-
 τα-

τα-

(κ) Δεῖλια, ἢ ἀμελεία. (λ) Δίχα μάχης ἐκράτησαν τῆς χώρας οἱ
 πολέμιοι. (μ) Πορθεῖν, δολῶν, λεηλατῆσαι. (ν) Τὸ Συνεσις μεμ-
 φάμεν τὰ παρὰ τῶν Ὀλυμπίων πεμψέντα οἱ τρυφήν δῶρα ἐκ τῶν πε-
 λισσευμάτων τὴν συμποσίαν, ὡς ἐπικαλεῖται αὐτῶν ὁ Ὀλύμπιος. (ξ) Αἰτίαν,
 ἐπιτρέπω σοι. (ο) Ἡ γὰρ χρεία, ὡς αἰτῶ παρὰ σὺ δῶρον, ἀναγκάζει με
 εἰς ἀκόντα ὑπαίκειν σοι, εἴτ' ἂν δέεσθαι σε. (π) Ἡ γὰρ καὶ τῶν γό-
 νατα ἔχοντας καλᾶμεν, ἐπεὶ εἰσι εἰς καλὰ μοι μὴ ἔχοντες γόνατα. τῶν
 γούν βελῶν τὰ γόνατα, εἴτ' ἂν συνδέσμεν ἔχοντα, καὶ μὲν τῶν συνδέσμων
 ὑψὲς ἀφίεμενα, καὶ δὲ τὰ ἄλλα μέρη ταπεινῶς ἐπὶ τὸ τόξον. (ρ) Οὐ
 παρὰ τὸ τόξον. (σ) Ἐνδιδωμί σοι, ἢ ἀντὶ προσκτικῶς.

ταλόν, ὃν ἐπήγεταί τῃ γλώττῃ τῇ καλῇ, σφόδρα ἀνείδον ἡδέως, ἐπειδὴ καὶ πατέρα πώλων ἀγαθῶν ἡμῖν αὐτὸν ὑπῆχεν. ἔμην ἄλλὰ καὶ κάτω περὶ ὅπως οὕτως, μετὰ τὴν ὑπογραφὴν εὗρον, ὅτι μένουν ἐδέχοντο τὸν ἵππον ἐν τῇ Σελευκείᾳ, ὃ ναυκλήριον διὰ τὸν καιρὸν παρατηρηταμένον τοῦτο φορτίον. ἐπειδὴ δὲ μήτε τὴν λέξιν (τ) ἐπέγνω ἀδελφῶν ἔσαν τὴ σῆς, μήτε τὴν χεῖρα (υ), μήτε τὴν ἀκρίβειαν τὴ γραφῆς (φ), ἐδικαίωσα μὴ ἀγνωεῖσθαι σοι τὸτο· ἄτοπον γάρ, εἰ τοιοῦτος ὢν ὁ ἵππος μήτε ἐμοὶ, μήτε σοὶ σώζοιτο.

Πυλαιμένει. 134.

Ἐδεξάμην τὴν ὅπως οὕτως, ἐν ᾗ πάλιν ἐμέμψω τὴν τύχην (α), ὡς ἂν ἐν ᾧ σθ (β) βεβηλευμένῳ φιλανδρωπότερον· μὴ σύγε, ᾧ φίλτατε ἐταίρων· ἔγωγε ἄξιον ἐγκαλεῖν (γ), ἄλλὰ παραμυθεῖς (δ). ἔξеси δὲ ἐν τῇ τοιούτῳ, ἥκειν πρὸς ἡμᾶς· ἀδελφὸν εὐρήσεις οἶκον· ἔγωγε πλεονέκτης ᾧ γὰρ, ἄλλὰ τὰ παρόντα ἀρκεῖ καὶ Πυλαιμένει καί μοι. εἰ δὲ καὶ σὺ παρέσῃ, τυχὸν καὶ πλεονέκτης (ε). ὑπὸ τῶν ἰσῶν ἀφρημῶν (ζ) ἕτεροι πλείω τῶν μετρίων ἔχουσιν· ἐγὼ δὲ κακὸς οἰκονόμος· ἄλλὰ τέως ἀντέχει καὶ πρὸς τὴν ἀκριβεστάτῃ ἀμέλειαν (η) τὰ πατρῶα, ἃ δὲ

(τ) Τὴν φράσιν ἐμοίαν τῇ καὶ τὸ σὸν ὕψος φράσει. (υ) Οὐ γὰρ ἦν ιδιόχειρος. (φ) Ἀνορθόγραφος γὰρ ἦν.

(α) Τὴν βελὴν ὃ Θεῶ, κατ' ἣν ἅπαντα ὡς αὐτὸς οἶδεν οἰκονομεῖ· δεῖ γὰρ εὐσεβεῶς ἅπαντα ἐκλαμβάνειν δορυεύοντος τὰς Ἑλληνικὰς δόξας.

(β) Ὡς ἐὰν διὰ τῆς ῥητορικῆς ὡς ὅπως παραχρῆσθαι σοὶ καὶ τὸ ἀρξαι ποτὲ, ἢ ὑπάρξει τὴν μεγίστην ἀρχήν, καὶ τὴν 103 ἐπιστῇ.

(γ) Τῇ εἰρημένῃ τύχῃ. (δ) Μακροθύμως τε καὶ μεγαλοψύχως φέρειν, καὶ μὴ δορυγινώσκειν τῆς τύχης, ἀλλὰ προσδοκᾷ τὰ ἀμείνων, καὶ τρέφει τὰς χρηστὰς ἐλπίδας, ὡς καὶ προσείρη.

(ε) Ἐπὶ τῶν ποδῶν καὶ τῇ σῇ παρεσῇ, εὐλογησαντος ἡμῖν ὃ ξένος τὰ ὄντα. (ζ) Ὅσα ἔχω πατρῶα, τοσαῦτα καὶ ἕτεροι παρὰ τῶν ἰδίων πατέρων κληρονομήσαντες, ἐπλεόνασαν αὐτὰ τῇ καλῇ οἰκονομίᾳ καὶ ἔχουσιν ἔξ αὐτῶν πλείω τῶν μετρίων.

(η) Πρὸς τὸ ἐμὸν ἀνοικονόμητον.

δὴ δυνάμει βόσκειν φιλόσοφον· μὴ τὰ τυχόντα ἢ γὰρ προσλα-
βόντα καὶ ὑπόνοιαν (θ), ταῦτα περὶ τέτων, καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν
■ μὴ τι μεταξὺ (ι) βέλτιον πέπραχας, καὶ πάλιν διανοή τινα
Ἡράκλειαν ἀνιστάμεναι κειμένῳ. ὑποσολὰς δὲ γέγραφα πρὸς ἑς
ἑώδα, διὰ τὸν καιρὸν· ἀλλὰ πρῶτον ἅπασιν γέγραφα, φάκελ-
λον ὑποσολῶν Διογένηι δέ· ἀνεψιός δέ ἐστιν (κ) ὁ Διογένης ἐ-
μός. εἰ μὲν ἔν ἐπέτυχέ σε ζητῶν· ἐζήτησε γὰρ αἶψά ὅτι, καὶ δὴ
τὸν φάκελλον ὑπὸ δέδωκεν· καὶ γὰρ ἐπεγέγραπτο· εἰ δὲ μὴ, ναύ-
κληρον (λ) αὔτει δείξαι σοὶ τὸν νεκρὸν, καὶ κομισάμενος τὰς
ὑποσολὰς, αὐτὸς ἅπασιν δίδω· εἰσὶ δὲ ἑς περὶ πλείους ποιῆσαι
παρ' ἐμὲ ὑποσολῶν, ὁ πατήρ Πρόκλος, Τρύφων ὁ παρ' ἡ-
μῶν ἄρχας, Σιμπλίκιος καὶ ἀνὴρ καὶ ἀρχὸν ἀγαθός, καὶ φίλος ἐ-
μός. ὑπὸ δὲ αὐτῷ τινα ὑποσολῶν, ὅν ὡς πάρεστι χροῖον, χροῖται
τάνθρωπος· καλὸν γὰρ καὶ συχολάσαι στρατιώτη ποιητικῷ. στρατὸς
μεγάλας δὴ τὴν ἐν ἐρίῳ κυνηγεσίῳ ἔχοντο, ἀλλ' οὐκ ἔγωγε
αὐτὰς σέλλειν ὑπὸ δάλατταν, διὰ τὴν ὅπλων τὴν πολεμίων, κα-
δὲ ἄλλο τι τὴν παρὰ τὰς ἀκτὰς (μ) ὄντων ὅλῳ ἐνδεῖναι τοῖς
πλοίοις. οἶνος ἔν μόνος (ν) ὑπὸ τὸ φορτίον· ἐλαῖα δὲ καὶ μὴ τινα
τιμίαν σε κεφαλῇ, ἥδε κύαρον ἀγώγιμον ἔχουσιν, ἔκταν ὅσα
γε καὶ ἐμὲ εἰδέναι. τοσαύτε ἔν οἶνον ξεσία λάβε· λήψῃ δὲ, ἐ-
πιδὲς τὸ πρὸς Γέλιον (ξ) ὑπόσολαμα· ὑπόσκειται δὲ τῇ ὑπο-
σολῇ, ὅ μὴ διαπεσεῖν ἐνεκα. καὶ τῷ πατρὶ Πρόκλῳ γεγράφη-
κα,

(θ) Σὺ γὰρ ἐλθόντος ἀναγκαζήσομαι προνοεῖν αὐτῶν. (ι) Τὸ χροῖον, ἀφ' ὃ ἐμέμφω τὴν τύχην μέχρι τῆς νῦν. (κ) Ὁ ἐν ταῖς προλαβέσαις ἐπιστολαῖς ἐναντίος, καὶ ἀντιπρῶτος. (λ) Ἀνάγκη συνάμεινον τὸν ναύκληρον. ὅτος δὲ ἐστὶν ὁ Γέλιος, ὃς διακομίσας τὸν τε Διογένη, καὶ ἄλλα Πυλαίμενοι πέμπομεν ὁ Συνέσιος, καὶ τοῖς ἄλλοις. (μ) Παρὰ τὴν ἡπειρωτὶν Κυρήνην ἀπέχεσθαι τὴν ἐν Φυκῆτι λιμένος μιλίαις 12. (ν) Οὐκ ὁδοῦ Κυρήνης, ὡς ἔοικε, διακομίσαις ἐπὶ τὸ πλοῖον, ἀλλ' ὁδοῦ Φυκῆτος ἐντεθεῖς. (ξ) Τὸν ναύκληρον ἐντεταμένον γὰρ ἐγγραφῶς τῷ Γελίῳ περὶ τῆς διακομῆς τῶν τῶ οἶνον ξεσίων, τὸ ἐγγραφῶν ἐνταλτήριον ἐ τῷ Γελίῳ ἐνεχείρισεν, ἵνα μὴ παραπέσῃ, ἀλλὰ τῇ τῇ Πυλαίμενος ἐπιστολῇ ἐνδεῖται.

κα, ἐ ταῦτα (ο) πέπομφα· δεξάδω ἐ τῷ ὀψολιῷ πα-
 ρὰ σῶ, ἐ τὸν οἶνον παρὰ τῆς Γελίης. Τρύφωνι τῷ χρυσῷ· δει-
 γάρτι ἐ ἐν τέτοις (π) ψυχρὸν εἶπεν (ρ) ἐ Γοργιαῖον· Τρύ-
 φωνι τὰ δῶρα παρεσκευάσαμην, ὅπῃ σιλφίης πολὺ· Βάτ-
 τη γὰρ ἀκέρεις αὐτὸ δῆπε (σ), ἐ κρόκον ἄριστον· ἀγαθὸν γὰρ ἡ
 Κυρλίη ἐ τέτον ὀκτρέφει· ἡ μὲν δὲ γεγένετο πέμπειν, τότε
 νῦν ἔχον, ἀλλ' ἐκπέμψαμην ἂν εἰς ἑτέραν ναυὶ, ὅταν ἐ ὑμῖν
 μετ' αὐτῆς μὲν (τ) τὰς σρεδάς, κατὰ μόνας δὲ (υ) τέλαιον.

Τῷ ἀδελφῷ. 135.

Ποιμένιος ἔτος ὁ τῷ ὀψολιῷ σοι διδὼς, ἐξάλῃ πῶς ἡ-
 μάς (α) ὑπὸ τῆς μικρῆς πρῶτον διαιεῦσαντος Ἀρταβαζάκῃ,
 ὅπῃ ταῖς ἡσίοις ἀπάσαις, ὧν ἐν τοῖς τῇ δε τόποις ἐγεγόνει κύ-
 ριος (β)· ἀλλ' ἐν ὑποδέσει τοιαύτῃ (γ) ὑπὸν ἑαυτὸν παρέχε
 ἐ μετριώτατον· καίτοι τίς ἕτερος ἔτις ἐχρήσατο τῷ καιρῷ (δ);
 Ποιμήνιος δὲ ἄδεις Λιβύων τῷ τότε δυνάμειν ἐβαρύνετο· μέγα
 τεκμήριον (ε)· λυπεῖ τὰς πόλεις ἀναχωρῶν· σὺ δέ μοι τὸν ἄν-
 δρα φιλῶς, ἐ ὡσπερ εἰκός, ἐπαύνεσον ὅπῃ καλοκἀγαθία.

Τῷ αὐτῷ. 136.

Οὐνάμειν τῷ Ἀθιωῶν, ὅποσα βέλει· ὥς μοι δοκῶ πλεῖν
 ἡ

(ο) Γρ'. Ταῦτά, ἅπερ δηλ. ἐ σοι ξείνια τῶν οἶκ. (π) Ἐν οἷς πέμπο-
 μεν δώροις, ἢ γραμμασι. (ρ) Χρυσὸν γὰρ καλῆντες τὸν Τρύφωνα, ἐ
 τῶν δώρων τὰ τίμια αὐτῷ παρασκευάσαντες, ψυχροὶ πως φαινόμεθα ὑ-
 μῖν, ὡς ἐ Γοργίας τοῖς συνῆσιν. (σ) Ἐν ἄλλοις ἐ πρόσκειν τὸ, βάτῃς γὰρ
 ἀκέρεις αὐτὸ δῆπε, ἀλλ' ἐχομένως τῆς πολὺν, ἐ κρόκον ἄριστον· ἀγαθὸν
 γὰρ κτ'. (τ) Τῆς Τρύφωνος. (υ) Τῆς μόνου.

(α) Ἐπίτροπος, ἔφορος, διοικητὴς εἰς πρῶτον τῶν Ἀρταβαζάκῃ.
 (β) Ὁ Ἀρταβαζάκος. (γ) Ἐπιτροπικὴ ἔρχη. (δ) Τῇ ὑποδέσει ταύτη,
 τῇ δυνάμει, τῇ ἔρχῃ. (ε) Τῆς ὅτι ἄδεις Λιβύων κτ' ἐστὶ τὸ ἐξῆς.

ἢ παλαιῇ καὶ δακτύλῳ (α) γεγονέναι σοφώτερος· ἔξеси δὲ καὶ αὐτόθεν τὴν θείας (β) σοφίας πείραν σοὶ τινα παραχῆν. ἀμέλει καὶ Ἀναγυρόντο δὲν σοι γράφω, καὶ Σφιγττοὶ γέγονα, καὶ Θριῶζε, καὶ Κηφισιάτι, καὶ Φαληρεῖ· καὶ κακὸς κακῶς (γ) ὁ δεῦρό με κομίσας ἀπὸ λοίτου ναυκλήρος· ὡς ἔδεν ἔχουσιν αἱ νῦν Ἀθῶναι σεμνὸν, ἀλλ' ἢ τὰ κλεινὰ τῶν χωρίων ὀνόματα. καὶ καθάπερ ἱερεῖα διαπεσφραγμένῃ (δ) τὸ δέρμα λείπεται γνώρισμα τῆς πάλαι ποτὲ ζῶν, ὅπως ἐνδένδε φιλοσοφίας ὀξωκισμένης, λείπεται περινοσῶντα θαυμάζειν τὴν Ἀκαδημίαν τε καὶ τὸ Λύκειον, καὶ καὶ Δία τὴν ποικίλῳ Στοᾶν, τὴν ἐπώνυμον τῆς Χρυσίππου φιλοσοφίας, νῦν ἔκεί· ἔσαν ποικίλῳ· ὁ καὶ Ἀνδύπατος τὰς σανίδας ἀφείλετο, αἷς ἐγκατέθετο τὴν τέχνῳ ὁ καὶ Θάσος Πολύγνωτος (ε). νῦν μὲν ἔν ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις Αἰγυπτίας τρέφει (ζ) τὰς Ὑπατίας δεξαμένη γονάς· αἱ δὲ Ἀθῶναι, πάλαι μὲν ἦν ἡ πόλις

(α) Πλέον ἢ καὶ παλαιῇ καὶ δακτύλῳ, τὸ τῆς παροιμίας. (β) Ἐν αὐτῇ τῆς νέας. (γ) Ἀλόγως ἔοικεν ἐπαρῶν τῷ ναυκλήρῳ Συνέσιος· ἐπεὶ γὰρ ἄκων ὑπὸ τῆς ναυκλήρος ἐκομίσθη Ἀθήναζε, ἀλλ' ἐκοντὶ ἐκείσε ἀπέπλευσεν, ἵνα, ὡς αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀδελφὸν 54. ἐπιγ. λέγει, καὶ τῶν ἐν Κυρῇ ἀπαλλαγῇ κακῶν, αὐτὰ οἱ ὀνείρες τινὰς πλατύνωμενοι, ὅπως αὐτῷ δώσειν ἐπαντετεύοντο, ἅν μὴ τάχιστα τὰς Ἀθήνας καταλάβῃ, καὶ τὰς ἐκείθεν ἦκοντας ἐπὶ λόγοις μὴ προσκυνῇ. (δ) Ἐσφραγμένῃ καὶ βεβρωμένῃ. (ε) Οὗτος ζωγράφος ἦν τῆς τέχνης· Θάσιος δ' ὦν τὸ γένος, τῆς Ἀθηναίων ἔτυχε πολιτείας, ἐπειδὴ πρὸς ἀνέγραψε καὶ μνῆνας, τὰς ἐν Θεσσαυρῷ, καὶ τὰς ἐν τῷ τῶν Διοσκύρων ἱερῷ γραφάς, καὶ δὲ ἑτέρας, τὴν ποικίλῳ Στοᾶν, γράφας ἐν αὐτῇ τὰς ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντας, ἐνθα ἦν ἐπιγράμμα τόδε.

Ἐλλήνων ὠφιομαχῶντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,

Ἐκτείναν Μήδων εἰκοσι μυριάδας.

ὅρα Σείδαν ἐν τῷ, Πολύγνωτος, καὶ τῷ ποικίλῳ, καὶ τῷ, διεξιφίσω. ἐπεὶ δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ἔχοντες ἐν τῇ Στοᾷ, αἷς ἔπειτα ὁ Ἀνδύπατος ἀφείλετο ποικίλας σανίδας, ἐπὶ σοφία ἀλλ' ἐκ ἐπὶ ἀνδρεία καὶ τὴν τῶν σανίδων ποικίλῳ μέγα ἰφρόνουν, ζητητέον καὶ τίποτε ἦν ἐν ταῖς ποικίλαις σανίδαις σφόν, ἐφ' ᾧ μέγα ἰφρόνουν. (ζ) Τὴν τῶν Ἀθηναίων ὀξωκισμένην φιλοσοφίαν

λις ἐσία σοφῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον, σεμνύναντι αὐτὰς οἱ μελιτταργοί. ταῦτ' ἄρα (η) καὶ ἡ ξυωρὶς τῶν σοφῶν Πλαταρχείων, οἵτινες ἐκ τῆς φήμης τῶν λόγων ἀγείρουσιν ἐν τοῖς θεάτροις εἶς νέας, ἀλλὰ τοῖς οὐκ ὕμνητῶ σαμνίοις.

Εἰρηκλιανῶ . 137..

Εἰ τὸ Ὀδυσσεύς πλάνης κέρδος ἔφησεν Ὀμηρος, πολλῶν ἀνδρῶπων ἰδεῖν τε ἄσσα, καὶ γινῶσθαι τὸν νόον· καὶ ταῦτα τὴν προσωπίσεως αὐτῷ ἡρωμένης ἐπεὶ ἀνδράσιν χαριέντας, ἀλλὰ περὶ Λαιρρυγόνας καὶ Κύκλωπας· ἦπερ θαυμαστῶς ἀν' ἡ ποιήσις ὑμνήσῃ τὴν ἐμὴν τε καὶ τὴν ἀποδημίαν, παραχρῆσταν ἡμῖν εἰς πείραν ἔλθεῖν τῇ καὶ διὰ φήμης ἀπιστημένων· αὐτόπται γάρτοι καὶ αὐτήκοοι γεγονότα μὲν τὴν γνησίας καθηγεμόνος τῇ φιλοσοφίας ὀργίων, εἰ δὲ καὶ ἀνδρωπικῶς λείπει εἶς κοινωνήσαντας διαδέσει σωδέεσιν, ἡμᾶς καὶ τὸν νῦν τῇ ἐν ἡμῖν τὸ ἄριστον συγγραμμένους, θεῖος ἀπαιτῇ νόμος τὰ λήλων τιμᾶν, ἐγὼ μὲν ἔν καὶ τὴν σωματικῆς συνηθείας ὑπολελαυκῶς, ὁρᾶν τε πάντα δοκῶ, τὸ ἐναποτεθεὶν ἀπὸ τῆς διαδέσεως εἶδος προχειριζομένης τῇ μνήμης, καὶ ἐμβομβεῖμεν ταῖς ἀκοαῖς ἢ θαυμαστῶς γλυκεῖα τῇ ἱερῶν σε λογίων ἡχώ· σὺ δὲ ἡμῖν εἰσὶν ἔχ' ἔτις ἔχεις, ἀδικεῖς· εἰ δὲ ἔχεις, ἐ μέγα ποιεῖς· ὑποδίδως γὰρ διαδέσεως ὄφλημα. ὅταν δὲ περὶ τὴν ἐν φιλοσοφίᾳ κοινωνίαν ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας ἐκείνῳ, καὶ ἡς πολλὰ συγκεκύφαμεν, ἐνταῦθα ἡδὴ τῇ λογισμῇ γινόμενος, Θεῷ βραβευτῇ τὴν σωτυχίαν ἡμῶν ἀνατίθημι· ἐ

γῶ

(η) Ἀπὸ τῆς, ὅτοι τε οἱ μελιτταργοὶ σεμνύνουσι, καὶ ἡ ξυωρὶς κτ' ἦσαν, ὡς εἶκε, δὴ τὴν Πλάταρχοι ἐκότεροι ὁμωνυμῆται, οἱ τὰ σαμνία τῇ μελιττῶς ἐκ μεταπεράσεως ὦντα ἐν τῇ ἀγορᾷ παρατιθέμενοι, ὅς ἐιρωνικῶς σοφὸς καλεῖ, ὡς ὁμωνύμως Πλατάρχης Ἀθηναῖος, τῇ τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσοφίας σχολῆς προσώπου· ὅς τῇ φήμῃ τῶν λόγων συνεῆλθε ἐν τοῖς θεάτροις τῆς νέας. ἐν ἄλλοις δὲ γράφετε τῶν σοφιστῶν Πλαταρχείων.

ᾧ ἂν ἀπ' ἐλάττονος ἢ θείας αἰτίας Σωέσιος, ὁ τὸ πρᾶγμα (α) ἦκιστα δημοσιεύων, καὶ πλείοσι μὲν σωῶν, ἐπ' ἀνδρώ-
πικαῖς δὲ κοινωνίαις τὰς σωστικὰς ποιήσας, φιλοσοφίαν
δὲ ἐν ἀρρήτων ἀρρητοτάτοις ἔχων (β), ἔτω παροχέως ἐμαυ-
τόν τε καὶ τὰ ἐμαυτῷ κτήματα ἀνεκάλυφα ἀνδρὶ (γ) κατα-
βραχὺ δόντι μοι καὶ λαβόντι τὸν λόγον. ἐπεὶ δ' ἐν γέγονέ τις
ἔτος, πρὸς ὃν ἐξωρχησάμην τὰ τέως ἀνέκπυστα, καὶ τ' σοφῆς
ἔ Πρωτέως ἐπελαθόμενῳ τέχνῃς (δ)· ἐ γὰρ ἄλλῃ τις ἰὼ, ἢ συ-
νεῖναι τοῖς ἀνδράποισι ἐ θείως (ε), ἀλλὰ πολιτικῶς· ἐπεὶ γέ-
γονε τῆτο, ἐ παροδεμένης μοι τ' γνώμης, ἀλλ' ἀκατασκευά-
σον (ζ) ἄφνω παρελθόν, ἐγὼ Θεὸν ἡγεμόνα ἔ παραδόξως
λογίζομαι, παρ' ἔ τέλος (η) αὐτήσομαι τ' δι' αὐτὸν ἡργμέ-
νων, καὶ δοίη μετ' ἀλλήλων φιλοσοφεῖν· εἰ δὲ μὴ τῆτο (θ),
πάντως φιλοσοφεῖν. ὡς ἔγωγε ἐνόντας μοι τινὰς τῇ ψυχῇ
λόγους πρὸς τ' ὑποθέσεως, ἡ ἐπ' ἀφαιματευόμεθα, καταχέαι
μὲν ὠδίνῳ τ' ὀπσολῆς, ἐ μὲν τῆτο ποιήσω· σοὶ γὰρ ἂν καὶ Θε-
ὸν γένοιτο συγχερέσθαι καὶ ἡμῖν πρὸς τῶν, καὶ πολλοῖς ἀμείνων
εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ἐ καλῶς ἔχει χαμματίῳ πιστεύειν τὰ τοιαῦτα·
τὸ γὰρ τ' ὀπσολῆς πρᾶγμα, ὅσα ἐχέμευδον, ἀλλὰ φύσιν ἔχει
τῷ ὀπιτυχόντι παροδιαλέγεσθαι. ἔρρωσο, καὶ φιλοσόφει, καὶ δια-
τέλει τὸ ἐν ἡμῖν ἀνακεχωσμένον ὄμμα ἀνορύττων· τὸ γὰρ τοι
βίαν ὀρῶς, ἄτε ὃν, οἶμαι, παροοίμιον (ι) ἔ φρονεῖν, ὑπὸ τ' ἀρ-

χμ-

(α) Πρᾶγμα καὶ κτήματα, ἅπερ φησὶ παρακατιᾶν, τὰ τῆς φιλοσοφίας
λέγει ὄργια. (β) Αἱ μετοχαὶ ἀναφορικαί εἰσι. (γ) Τὸν Ἐρεκλιδανὸν
ἐννοεῖ. (δ) Τὸ κρύπτειν δηλ. τὰ μὴ φρονήματα, καὶ συμμορφῶσαι ταῖς ἐξέ-
σι τῶν προσομιλόντων μοι, μεταβαλλόμενος πρὸς πᾶν ἥθος, ὡς ὁ Πρωτεύς
πρὸς πᾶν εἶδος καὶ χεῖμα. (ε) Οὐκ ἀνυποκρίτως, ἀσκήτως, ἀλλ' ὑ-
ποκρίτικῶς, μιμηλῶς. (ζ) ἀπρομελέτητον, ἀπροβέβητον, παρ' ἐμὴν
πρόθεσιν. (η) Τέλος τῆς διὰ τὸν Θεὸν ἡγεμνέουσι φιλοσοφίας, καὶ τὸν
πέμπτον αὐτῆς ὁλισμὸν, ὁμοίως Θεῷ καὶ τὸ δυνατόν ἀνθρώπῳ. (θ) Τὸ
μετ' ἀλλήλων φιλοσοφεῖν (ι) Μῆστον, ὅδός, καὶ ἐκπαιδευτικῆς τῆς θεωρητικῆς φιλο-

χαίων καὶ φρονίμων ἀνδρῶν σπυδαίεσθαι κατεδείχθη· μὴ καθαρῶ ἢ καθαρῶ ἐφάπτεσθαι, φησὶν ὁ Σεμιτόν ἢ Σεωπεσία φωνή. οἱ πολλοὶ δὲ ἐπὶ τὸ φρονεῖν, ἀλλ' αὐτὸ δι' αὐτὸ, καὶ τελειότητα ἀνδρωπίνῳ (κ) ἡγνύεται τὸ βίην ὀρθῶς, τὴν ὁδὸν ἢ ὁδὸν (λ), ἀλλ' ἐφ' ὃ δὲ δι' αὐτῆς φθάσαι νομίζοντες, κακῶς φρονῶντες. σωφροσύνη ἢ ἄλογος (μ), καὶ ὑπὸ κη κρεωδαισίας, πολλὴ παρὰ πολλοῖς ἀλόγων εἶδεν ἐνδεδοται παρὰ τὴ φύσεως· ἀλλ' ὅτι ἐπαινεῖται ἕτε κορώνῳ, ἕτ' ἄλλο τι τὴ εὐραμένων φυσικῶς ἀρετῶν, ὅτι φρονήσεως ἔρημα· ἡ δὲ καὶ νῦν ζωὴ (ν), τέλος ἀνδρώπης. ταύτῳ μετῴμῳ, θεόθεν τε αἰτῶντες θεῖα φρονεῖν, καὶ αὐτοὶ, τὸν δυνατὸν τρόπον, τὸ φρονεῖν ἀπανταχόθεν συλλέγοντες.

Τῷ αὐτῷ. 138.

Η' καὶ σά τε τὴ δεινῶν λέγειν ἀνδρὸς (α) ἐπαινεῖντος χρείαν ὁπσολῆς· καὶ τῆς αὐτῆς τὴ πολλῶν καὶ θαυμασῶν λόγων σοφιστῆς ἐπιδεσιν ἐπεποίητο. ἐχορηγῆτο δὲ αὐτῆς τὸ ἐγκώμιον πολυλαχῇ μὲν καὶ ἄλλῃ, μάλιστα δὲ ὑπὸ τῆς δυνάμει τὴν ὁπσολῆν ἐρώτων ὅτι εὐτυχόντων εἶναι παραμυθίαν (β), παρεχομένῳ ἐν ἀπασίᾳ σωμάτων φαντασίαν τὴ παρησίας, καὶ τῷ δοκεῖν ὁπσοδιαλέγεσθαι, ψυχῆς (γ) ὁκπιμπλᾶσθαι τὸ ἐφιεῖνται. ταῦτα ἔν ἀνομνῇ τὸν εὐρετῶν τὴ ραμμάτων· καὶ ἀνδρώπης μὲν ἕθενος ἡξίς, Θεὸς δὲ εἰς ἀνδρώπης εἶναι τὴν δόσιν. ἐγὼ μὲν ἔν ὑπο-

λα-

σοφίας· πρῶξις γὰρ ἐπίβασις θεωρίας· δι' ὃ καὶ τὸ φρονεῖν ὡς ἀντὶ θεωρίας εἰληπη. (κ) Τέλος δι' ὃ ἐγένετο ὁ ἀνδρώπης. (λ) Τὸ μέσον ἐ μέσον. (μ) Η' δίχα φρονήσεως γιγνομένη καὶ ἄνευ τινὸς τέλους ἕνεκα.

(ν) Η' τῶν ὁπσων ἢ ὅντα θεωρός.

(α) Ὅν ἐχομένως σοφιστῆν, εἴτ' ἐν ῥήτορα καλεῖ. (β) Τῶν γὰρ ἀντερωμένων οἱ ἀπὸντες τὴν τὴ ἐρωτος ἀποτυχίαν διὰ τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐπισκοπῶν παραμυθοῦν. (γ) Τῆς τὴ ἐρωμένη ἐμπιπλῶσαι τὸν ἐρωτῶντα.

λαύω τ' ἱεράς τ' δεῖ Θεῷ χάριτος, καὶ πρὸς ὃν ἔδει λαλεῖν, εἰ μὴ δύναμαι λαλεῖν (δ), ἀλλ' ἐπειδὴ χράφειν δύναμαι, θαυμά τὸ τοιοῦτον, καὶ καὶ τὸ ἐνδεχόμενον σωῖμι, καὶ ὑπολαύω τ' ἐμῶν παιδικῶν· αὐτὸς δὲ, εἰ μὴ πικρὸν εἶπεν, σωιδιέσσης καὶ τῷ τόπῳ τῷ γνώμῳ· καὶ μὴ παύσῃ σαυτὸν ἀφέλκων τ' ἀδολώτατα καὶ ἀσκιώως (ε) ἡγαπηκότων, ἐμιμήσω τὰς χελιδόνας, αἱ ταῖς ἀνθρώπων οἷον φιλίας ἐνοικίζονται μὲν μετὰ τ' φθέρῃ, σιωπῶσαι δὲ ἔξοικίζονται· ταῦτα πρὸς ἄνθρωπον ἔστι (ζ), καὶ ἀνθρωπικὰ τὰ ἐγκλήματα (η)· εἰδὲ ὡσώσαι διὰ φιλοσοφίας τὰ δεῦρο διεσῶτα (θ), καὶ φίλον μὲν τὸ καλόν, καλὸν δὲ τὸ αὐ-

(δ) Ὡς ὄντα. (ε) Ἀντοκρίτως· σικνή γὰρ ἡ ὑπόκλισις.

(ζ) Τὸν ἔγωγε τέως ἐν καὶ μόνον καλὸν καὶ φιλητὸν τὸ ὄντως ὃν εἰδὼτα, ἀλλὰ καὶ τὰς φίλους μετ' αὐτῆς, ἢ μετ' αὐτὸ καλὸν καὶ φιλητὸν, ἀνθρωπίνως ἡγούμενον, εἰδ' ὑπερορῶντα αὐτῶν. (η) Καὶ τὰ ἐγκλήματα ἀνθρώπων ἀνθρώπων τέως φρονέοντος· τ' γὰρ θεόφρονος ἐκ αὐτοῦ εἴη ἐγκλημα ὑπεροφίας ἢ αὐτῆς πρὸς τὰς φίλους σιωπῇ, καὶ Συνέσιον μὲν γε σκοπεῖν δὲ εἰ πάντως ἀνεγκλητος ἢ τῶν τὸ μοναδικὸν μόνον φίλον φιλέωντων πρὸς τὰς φίλους σιωπῇ· εἰ γὰρ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· φιλοθεαδελφῶν δὲ τά τε ἄλλα, ἔτι μὲν καὶ τὸ παρακαλεῖν ἀλλήλους ἐν τοῖς περὶ τ' μοναδικῆς φιλητῆς λόγοις. (θ) Τῶν δεῦρο διεσῶτων διπλητὶς ἐστὶν ἡ ἔννοια· ἡ μὲν, τῆς κοινῆς δόξης· καὶ τ' ὁρθῆς λόγου, ἡ δὲ, Πλατωνικῇ, καδ' ἣν μάλιστα πλατωνίζων κἀνταῦθα ὁ Συνέσιος, ἐξείληφε τὰ δεῦρο διεσῶτα. καὶ μὲν γὰρ τὸν ὁρθὸν λόγον, τό τε λογικὸν καὶ τὸ ἄλογον μέρος τῆς ἀμετέστης ψυχῆς, (λέγω δὴ ἄλογον μὲν, τό τε θυμικὸν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν, καὶ ἀπλῶς τὸ καθηλικόν· λογικὸν δὲ, τὸν ἡγεμόνα καὶ ἀκαδῆν νοῦν) διεσέχασιν ἀπ' ἀλλήλων καδ' ὁ ἰδίᾳ τε καὶ καδ' ἑαυτά, καὶ ὡς εἰπεῖν ἀσυγκαταδέτως ἀλλήλοις θεωρούμενα, φύσει ἐναντιοφρονέουσιν ἀλλήλοις περὶ τὸ φιλητὸν· ὅτι γὰρ φίλον μὲν τὸ καλόν, ἢ καλόν, καλὸν δὲ τὸ φίλον, ἢ φίλον· καὶ ὅπερ ἐστὶ καλόν, τὸτο καὶ φίλον, καὶ ὅπερ φίλον, τὸτο καὶ καλόν, συμφύσκει ταύτῃ γε ἑκάτερα· διαφέρουσι δὲ παρ' ὅσον οἴδασιν ὁ μὲν νῦν, ἐν καὶ μόνον τὸ καλόν, εἴτ' ἐν φιλητὸν, αὐτὸ τὸ τῶν ὀρεκτῶν ἔχατον καὶ ἀκρότατον, φημι δὴ τὸ θεῖον· τὸ δὲ καθηλικόν, ἐχέει ἐν, ἀλλὰ πολλὰ, καὶ τοσαῦτα, ὅσα καὶ τὰ τῶν αἰδιώσεων ἀντικείμενα, ὁρατὰ φημι, ἀκρεγὰ, ὁσφραντά, γευστά, ἀπτά, καὶ ἀπλῶς τὰ δοκῶντα ἀγαθὰ, ὅν εἰσι καὶ τὰ τῶν φίλων

αὐτό· τὸτο δὲ ἐν ὃν ἔ νῦ λέγοντες ἤκαστας, ἑκέτι κρίνομεν ὑποφάν τινὶ πῶς ἡμᾶς σιωπῶν, ἀλλὰ συνηδόμεθα φιλοσοφῶντι, καὶ παραιτημένῳ μὲν τὸ μικροπρεπέεσθαι, σιωπῶντι δὲ τῷ παρὰ σοὶ κρείττονι, τοῖς ὃν ἡμῖν κρείττοσιν. εἰς τοιούτους ἀνδρῶν ἄριστος, καὶ ἐμοὶ τριπόδητε ὄντως ἀδελφε.

Τῷ

παιδικά, περὶ ὧν μάλιστα ὁ λόγος ἦδε τῷ Συνέσιῳ· εἶγε καὶ οἱ φίλοι ἔ ἡδέος, ἢ καὶ τῆς χρείας ἕνεκά εἰσι καλοῖτε καὶ φιλιτοί, ὧν ἑκάτερον ἔ παιδικῆς, εἴτ' ἐν ἐπιθυμητικῇ τῆς ψυχῆς, καὶ ἀπλῶς τῶν δοκόντων ἀγαθῶν τυγχάνει. Εἴνευ δὲ ἀλλήλοις, ἔ χειρόνος διὰ λόγου καὶ θεωρίας ὑποταγέντος τῷ κρείττονι ἕτως, ὥστε κακίστην τῶν καὶ πολλῶν καὶ δοκόντων ἀγαθῶν τὸ ὃν ἐν ὃν ἀναιρέσθαι, τοῖς δοκῶσιν, εἴποι παρῇ, χρώμενον ἐ καταχρώμενον. ὁ γὰρ μὲν Συνέσιος ἐχ' ἕτως εἰληφε τὰ δεῦρο διεγῶτα, ἀλλὰ τὸν τε ἐν ἡμῖν θεωρεῖν νῦν, καὶ τὴν τότε παραδειγματικὴν ἐν τῷ Θεῷ ἰδέαν· τιθεὶς γὰρ ἰδέας ἐν τῷ Θεῷ πλατωνικῶς παραδείγματα τῶν γεγενησάντων, ὡς καὶ πρωτογόνους καλεῖ, ἐπομένως ἐτίθη ὥσπερ τῆς ψυχικῆς ἀνδρίας ἐν τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ, ἕτω καὶ ἔ ἐν ἡμῖν ψυχικῇ νοός ἰδέαν παραδειγματικὴν, ἣν καὶ πρωτογόνον θεῖον ἐν τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ καλεῖ, καὶ ἀρχέγονον ἐν τῇ μετ' αὐτῇ, ὡς πρὸ ἔ ἡμετέρου νοός ἐν τῷ Θεῷ παρδείγμα τότε γεγνησάντων. Εἰ τοῖνυν, φησί, τὸν ἐν σοὶ νοῦν, τὸν διὰ τὴν πρὸς τὸ παιδικὸν τῆς ψυχῆς ἀφιλόσοφον προσπάθειαν διεγνηκότα ἔ πρωτογόνου θεωρεῖς νοός, ἠνώσας διὰ φιλοσοφίας αὐτῷ, ἀπορρήξας δὲ αὐτῆς τὸ ἐν σοὶ κρείττον τῆς πρὸς τὸ χεῖρον χέσεως, ἢ τὸ χεῖρον καθυποτάξας τῷ κρείττονι, ὥστε τῶν μὲν δοκόντων ἐν ἐδὲ ἐν, ἐν δὲ καὶ μόνον, εἴτ' ἐν μοναδικόν εἶδέναι τὸ καλόν τε καὶ φιλητόν, ὅσοι ὁ ἡγεμονεύων ἐν σοὶ νῆς, ἐνωθεὶς δηλονότι τῷ πρωτογόνῳ νοί, ὑπαγορεύει, καὶ τῆς ἔ ἐνός τότε καλῆς τε καὶ φιλητῆς μεγαλοπρεπῆς φιλίας περλεχόμενος, τῆς πρὸς ἐμὲ ὡς μικροπρεπῆς καὶ ἀνθρωπίνης ἡλόγησας, ἑκέτι σε σιωπῶντα, ὡς ὑπερόπτην ἡμῶν μεμψόμεθα, ἀλλὰ καὶ συνηδόμενά σοι φιλοσοφῶντι. εἰδ' ἐρμηνεύων ὅπως φιλοσοφεῖ, ἐχομένως ἐπάγει, ὅτι παραιτεῖται μὲν τὴν πρὸς τὸν Συνέσιον δι' ἐπιστολῶν ὁμιλίαν ὡς μικροπρεπῆ, ὁμιλεῖ δὲ διὰ ἔ ἐν αὐτῷ κρείττονος, εἴτ' ἐν ἔ νοός τοῖς ἐν φιλοσόφοις κρείττοσι, τοῖς περὶ Σωκράτη τυχόν, καὶ Ἀριστοτέλη, καὶ Πλάτωνα, ἀνάγων δὲ ὡς ἐκείνοι ἐφιλοσόφησαν τὸ ἐν αὐτῷ θεῖον ἐπὶ τὸ πρωτόγονον θεῖον, τὴν ἔ ἐν αὐτῷ δηλαδὴ θεῖς ἀπαρτῇ ἰδέαν.

*) Τῷ αὐτῷ. 139.

Εἰ τοσῶτον ἔστι κέντρον παιδῆς ἐν τοῖς ῥάμμασιν, εἰ τοσῶτον αἱ τῇ ἡδῶν εἰκόνες (α), τῇ ζωῆς χηρεύεσθαι συμπαθείας καὶ χάριτος (β), δέλκτρον ὀνιάσι τοῖς ἀναγινώσκουσιν· ἦπερ παρὰ γμα ἄμαχον ἂν εἴη (γ), τὸ αὐτοπαροσώπως αὐτῷ (δ) ἐπαφήσασθαι. ἐμὲ γέ τοι καὶ παρὼν μὲν ἦραις τῇ γλυκεῖᾳ Σειρήνῃ τῇ λόγων, καὶ μὲν αἰχμηθεῖν ἀληθῆ λέγων, ὡς ἡδίων ἂν ἢ δευτέρα μοι πείρα γένοιτο (ε). καὶ ῥ' ἂν γένοιτο ἀγαθὴ παρόντος, ὥστερ ὑπόντος, τῷ πεπειραμένῳ σωμασθῆσις. εἰ μὲν ῥ', ἢ σωέχεια τῇ ὑπολαύσεως κλέπτει τῇ εὐφροσυνῇ τῷ αἰσθῆσιν· ὁ δὲ καὶ μικρὸν χωριθεὶς τῇ ἡδέων, εὐδύς ἔχει κεντῶσαν ὅκ παραλλήλῃς (ζ) τῷ μνήμῃ, οἷον ἄρα ὅπως τρεῖσκαται! ἔλθοις ἔν (η), φιλότατη κεφαλῇ, καὶ ἀλλήλοισι ὑπὲρ φιλοσοφίᾳ συγχεροίμεθα, τοῖς ἐνηργυμένοις (θ) ὡρέποντα ἐποικοδομῶντες, ἢ ὅκ τελέων (ι) τέλεον ὁφανεῖ κάλλος, ἀλλὰ μὴ κολοβόν· εἰ δὲ, ὅπως ἀπέυχεσθαι δίκαιον, ἀλλήλων διαμάρτοιμυ, δῦλον ὡς τῶμόν ἔστι (κ) τὸ βλαπτόμενον· σοὶ μὲν ῥ' εὐτυχέστες ἐνθάδε πολυανδρίαν παιδείας, σωέσσονται πολλοὶ Σωεσίβη καὶ βελτίαι, καὶ ὁμοιοί

*) Οὐκιδιδοίς ὁ Εὐκλείδης ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπιστολῇ, ὡς εἴη τῷ τόπῳ καὶ τῇ γνώμῃ συνδιασῆσας, ἀντέγραψε τῷ Συνεσίῳ ἄλλα τε ὡς εἰκὸς τῶν κοινῶν παιδικῶν, καὶ ὡς αἰρετῇ ἐλθὼν ξυνεῖναι τε καὶ ξυμφιλοσοφεῖν τῷ Συνεσίῳ· ὅθεν καὶ ὁ Συνεσίος ἀπαντῶν, φησὶν· Εἰ τὰ σὰ γράμματα ἔτω δελκτικά ὡς τὴν σὴν ἀγάπην, ὅποια ἂν γένοιτο ἡ παρυσία σε; ἔλθοις ἔν κτ.

(α) Τὰ ἐπιστολιματὰ γράμματα. εἴ γε ἀνδρὸς χαρακτὴ ἐκ λόγου γνωρίζετ. (β) Ἡ γὰρ σωματική παρυσία ὡς ἐμφυχος, αὕτη μάλιστα πρόσθενος καὶ συμπαθείας καὶ χάριτος. (γ) Εἰς λόγον συμπαθείας καὶ χάριτος. (δ) Τῶν ἡδῶν ἀψαυθῇ, πειραθῆναι. (ε) Τῆς παρυσίας σε. (ζ) Κατὰ συνέχειαν, ἀδιακόπως, ἀδιαλείπτως. (η) Ὡς μοι καὶ προέγραψας. (θ) Τῇ φιλοσοφίᾳ, ἧς ἐκάτεροι ἡξάμεθα, τὸ ταύτης τέλος ἐποικοδομῶντες, ὅπερ ἐστὶν ὁμοίωσις Θεῷ, καὶ τὸ δυνατόν ἀνθρώπῳ. (ι) Σὺν ἀλλήλοις τελειομένων, εἴ γε εἰς ἀνὴρ εἴδεις ἀνὴρ· ἀγαθοὶ δὲ οἱ οὗτοι ὑπὲρ τὸν ἕνα. (κ) Μέρος, ἐγὼ δηλαδὴ.

ὅμοιοι· ἡ δὲ πατὴρ, ὅτι μὲν πατὴρ, ἐμοὶ τίμιον· πῶς δὲ φιλοσοφίαν, ἐκ οἷδ' ὅν τινα τρόπον ἀπεσκληρότως ἔχει. ἔστιν ἂν ἐκ ἀδελῆς ἀβουδήτῳ μένιν, ἐκ ὄντος δ' συγκορυβαντιῶντος (λ). εἰ δὲ δὴ καὶ δοίμην εἰναι τινος, πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσσεὺς ἐγὼ θεόιο λαδοίμην; πῶς ποῖον ἄλλο πυρίον (μ) παρὰ τριβείας, μετὰ τῷ ἱεράν σε ψυχῇ, ὑπότεκοιμι δ' νῦν φωτοειδὲς ἔγγονον; τίς ἔτι οἷος σφοδρῶς σπινθήρα κεκρυμμένον, καὶ ἀγαπῶντα λανθάνειν μηχαναῖς ἀπάσαις ὀκκαλέσασθαι, καὶ ἐξέλχει, καὶ πῦρ λαμπρὸν ἀναδείξει; Θεὸς ἔν ἀμφοῖν ἀπ᾽ στίτε καὶ σωᾶσι παρέη· Θεὸς δὲ παρόντος, ἅπαν ἀπορον πόριμον· ἐρῶσο, καὶ φιλοσόφει, καὶ τὸ ἐν σαυτῷ θεῖον ἀναγε δὴ τὸ φωτόγονον θεῖον (ν). καλὸν ἀνὰ πᾶσαν ἐμὴν ἐπιστολὴν, τῇ τε παρ' ἐμῇ τῇ τιμῇ σε διαδέσει λέγειν, φασὶ τὸν Πλωτῖνον (ξ) εἰπεῖν τοῖς παραγχομένοις, ἀναλύοντα τῷ ψυχῇ ὑπὸ δ' σώματος.

*) Τῷ αὐτῷ. 140.

Τῶν ἐρώτων οἱ μὲν χαμαὶ ἐρχομένας καὶ ἀνδρωπικὰς τὰς ἀρχὰς (α) ἔχοντες, ἀπεχθεῖς τέ εἰσι (β) καὶ ἐξίτηλοι (γ) τῇ
πα-

(λ) Συμφιλοσοφῆντος. (μ) Τῷ 1, γραπτέον, προσηγορικὸν καὶ περικτικὸν ὅν πυρίον μὲν γὰρ ὁ πυρίτης λίθος, πυρετὸν δὲ τῇ διφθόρῳ, τὸ θυμιατήριον. ὁ δὲ πυρεκβόλος σίδηρος παρατριβὴ καὶ πρὸς τὸ θυμιατήριον, ἀλλὰ πρὸς τὸν λίθον. (ν) Ὁ καὶ ἀρχέγονον ἐν τῇ ἐξῆς ἐπιστολῇ ἐρεῖ. ἐννοεῖ δὲ τὰς τῶν ἀρετῶν παραδειγματικὰς ἐν τῷ Θεῷ ἰδέας πλατωνικῶς. (ξ) Τῇ ἱερᾷ νόσῳ κατεργαζόμενα.

*) Τῷ Ἐρκελιανῷ δεινοπαθοῦντος ἐφ' οἷς ἐκωλύθη ὑπὸ τῆς τῆς πληρῶσαι αὐτὸν περ περιέλετο, ἢ, φημι, ὑπέχετο μετὰ Συνέσιος ἐπὶ φιλοσοφίᾳ ξυμβίωσιν, ὁ Συνέσιος παραμυθόμενος αὐτόν, οἱ καὶ Θεὸν, φησὶν, ἀντιερῶντες, εἰδὲν ἦττον καὶ τῇ τῶν σωμάτων ἀπεσία ταῖς τῶν ψυχῶν ἀρρήτοις εἶτ' ἔν ἀοράτοις συνόδοις σύνεισιν.

(α) Ἀρχαί, εἶτ' ἔν αἰτία χαμερπῆ τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐρώτων, ὡς ἀπλῶς εἶπεν, δύο τινὰ εἰσιν, ἢ τε χρεῖα, καὶ τὸ ἡδύ, ἑστινὸς ἐστὶ καὶ ἡ τῶν σωμάτων ὥρα. (β) Μετὰ τῇ ὑπὸ λαυσιν προσκορεῖς ἡσυχάζει. (γ) Οὐ δευτε-

παρησία μόνη (δ) ἔ μόνις μετρήμενοι· οἷς (ε) δὲ ὁ ἔφεσως (ζ)
βραβεύει Θεός, καὶ τῷ θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνῇ σωτή-
ξας τῇ τέχνῃ, ἔ ἕνα ἄμφω ποιήσας εἶναι ἀντερῶντας, ἔτοι (η)
ἔ λείονε ἔ τόπῃ φύσιν ἐλέγχουσιν (θ)· ἐδὲν γὰρ ἐμποδῶν ψυ-
χαῖς

ποιοὶ ἐδὲ δισκύνκτοι, ἀλλ' εὐαπάλλακτοι. (δ) Τῶν ἀρχῶν, τῆς χρείας λέγων, ἢ ἔ ἡδοντος ὑφιστάμενοι. (ε) Ἀντερῶσιν. (ζ) Οὗτος ὁ ἔ ξρωτος ἀρχη-
γός, τέτ' ἔσιν οἱ δὲ ἀντερῶντες ἀλλήλων ἔ διὰ τινὰ τῶν εἰρημένων ἀνθρωπι-
κῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ δι' αὐτὸν τὸν Θεόν. (η) Οἱ ἔτως ἀντερῶντες ἀλλήλων.
(θ) Αἰνῶμενον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν ἐλληνισμῷ ἔτι γεγραμῶς ὁ Συνέσιος τὰς
πρὸς Ἐρμυλίου ἐπιστολάς, ὥσπερ τὰλλα ἐν αὐταῖς πλατωνίζει, ἔτω καὶ
τὴν Πλάτωνος περὶ τῶν ἀντερῶντων καταγέλαστον τερατολογίαν θεσπε-
σίαν ὀνομάζει φωνήν. ἐν γὰρ τῷ Συμποσίῳ ὁ Πλάτων εἰσάγει τὸν Αἰ-
γυπτίον λέγοντα, ὡς τοιούτων ἔχ ὥσπερ νῦν δύο μόνα ἦν τὰ γένη τῶν
ἀνθρώπων, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν, καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἀν-
δρογύνου, ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τέτε ἄρρενος καὶ θήλεος· νῦν δὲ ἐξέλιπεν
ἐν ὀνόματι μόνον ὄνομα κείμενον. ἦν δὲ ἔ ἀνδρογύνε τέτε ἀνθρώπου ὅλον τὸ
εἶδος γερογύνου, νῶτον καὶ πλευρῶς κύκλω ἔχον, χεῖρας τέσσαρας, σκέλη
ταῖς χερσὶν ἴσα, πρόσωπα δύο ἐπ' αὐχένι κυκλωτερεῖ ὅμοια πάντα, κε-
φαλὴν ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίως κειμένοις μίαν, ὅτα τέτ-
ταρα, αἰδοῖα δύο, καὶ τὰλλα πάντα ὡς ἀπὸ τέτων ἀντὶς εἰκάσειν. ἐ-
πορεύετο δὲ ὁρδὸν ὥσπερ νῦν, καὶ ὁποτέρωσθε βεληθεῖν. δραμεῖν δὲ δεῖσαν,
ὁρᾶν τὰ ἐναντία σκέλη, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες περιέφερε. τὸ δὲ τοιοῦτο γέ-
νος ἀνυπόστατον τὴν ἰσχύϊ ὄντες, ἐπεχειράσαντο ὑπὸ φρονήματος καὶ αὐτοῖς
τοῖς Θεοῖς ἐπιδίδω, καὶ, ὃ λέγει Ὀμηρὸς περὶ Ἐφιάλτης καὶ Ὠτρε, ὡς εἰς
τὸν ἔρανδον ἐπεχειράσαντο ἀναβῆναι, περὶ αὐτῶν εἴρηγ. ὁ δὲ Ζεὺς κεραυνῶσαι
μὲν αὐτὸς ὥσπερ τὸς Γαργαντας ἐκ ἐδικαίωσεν, ἵνα μὴ ἐπιλιπώσιν οἱ αἱ
καθ' αὐτῶν τιμαῖτε καὶ τὰ ἱερὰ· παῦσαι δὲ τῆς ὑβρεως αὐτῶν, καὶ ἀδανεσέ-
ρες ποιῆσαι διανοηθεῖς, διέτεμεν αὐτὸς δίχα ἕκασον, ὥστε βαδίζειν αὐτὸς
ἐπὶ δύοσιν σκελοῖν. ἐπεὶ δὲ καὶ φύσις δίχα ἐτμήθη, κοθοῦν ἕκασον τὸ ἡμι-
συν τὸ αὐτῷ, ξυνεῖν, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλή-
λοις, ἐκιδυμέντες συμφῶναι, ἀπέστησκον ὑπὸ ἔ λιμὲ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας,
διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν· καὶ ὁπότε τι τῶν ἡμίστων ἀπο-
θάνοι, τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐξήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὲς τῆς ὅλης
ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὲ νῦν γυναῖκα καλεῖμεν, εἴτε ἀνδρὸς, καὶ ἔτως ἀπώλ-
λυντο. ἐλεῖσας δὲ ὁ Ζεὺς, μετατίθησι τὰ αἰδοῖα αἰτῶν εἰς τὸ ἔμπροσθεν

χαῖς ἐφριμέναι; ἀλλήλων, ἀρρήτοις συνόδοις ὁμόσε χωρεῖν καὶ
 συμ-

(ἐν γὰρ τῇ διχοτομίᾳ τῶν τε προσώπων καὶ τῆς ἡμέσεως τῆς αὐχένος μεταστροφέντος πρὸς τὴν τομὴν, ἵνα θεωμένος τὴν αἰτῆ τμήσῃ, κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, τὰ αἰδοῦτα τέως ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγένων καὶ ἐτίκτον ἐκ εἰς ἀλλήλους, ἀλλ' εἰς γῆν ὡς οἱ τέτλιγες) καὶ διὰ τῶν τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησε διὰ τῆς ἀρρενός ἐν τῷ δήλει. ἔτις ἐν ἄνωθεν ἐστὶν ὁ ἔρως τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεὺς, καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυνόν, καὶ ἰάσασθαι τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπίνης. ἕκαστος ἐν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπος ξύμβολον, ἅτε τετμημένος ὥσπερ αἱ Ψῆτῃ ἐξ ἐνός δυνόν. Ζητεῖ δὲ τὸ ἐαυτῶ ἕκαστον ξύμβολον. τῶν μὲν ἐν τῇ κοινῇ, ὃ δὲ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, τμημάτων, ὅσοι μὲν ἄνδρες, φιλογύναιοι εἰσιν· ὅσαι δ' αὖ γυναικες, φιλανδροὶ· ἑκατέρω δ' αὖ τῶν ἑτερογυνῶν τμημάτων (ὑποτμηθέντος, ὡς ἔοικεν, εἰς ὁμογυνῆ τμήματα) ὅσαι μὲν τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμήμα εἰσι, φιλόαλλοι μᾶλλον εἰσι καὶ γυναικομάνεις, ἢ φιλανδροὶ· ὅσοι δὲ ἀρρενός τμήμα εἰσι, φιλανδρὸι τέ εἰσι καὶ παιδερασαί, εἴτ' ἐν ἀρρενομανεῖς, ἑκατέρω τμήματος τὸ συγγηγνὸς ἐσπαζομένης, ἔκταν ἐπ' ἀφροδισίοις τοσῶτον, ἀλλ' ὥς μᾶλλον καὶ τὴν ἀρχαίαν φύσιν εἰς ἐν εἰλθεῖν· ὅπερ βεβλημένη ἑκατέρω ἡ ψυχὴ, εἰπεῖν ἐδύναται, ἀλλὰ μαντεύει ὃ βέλεται, καὶ αἰνίττει τῷ τῶν ὁμογυνῶν τμημάτων πρὸς ἀλλήλα ἔρωτι, καὶ τῇ μετ' ἀλλήλων ὁμῇ διαβιώσει. Καὶ εἰ αὐτοῖς ὁμῇ κατακειμένοις ἐπιστὰς ὁ Ἡΰφαιστος ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο, τί ἔσθ', ὃ βέλεσθε, ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γνῶσθαι; ἄρα ἐν τῷ αὐτῷ γνῶσθαι μάλιστα ἀλλήλοις, ὥς νύκτωρ καὶ μετ' ἡμέραν μὴ δοπολείεσθαι ἀλλήλων; εἰ γὰρ τέτλι ἐπιδυμῆτε, ἐδέσθω ὑμᾶς συντήξαι καὶ συμφύσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥς ἐκ δυνόν ἕνα εἶναι κοινῇ ἀμφοτέρω, καὶ ζῶντας ἐνταῦθα, καὶ τεθνεῶτας ἐκ αἵας, εἰ ταῦτα, φημι, ὁ Ἡΰφαιστος ἔροιτο, πᾶς τις ἀκέσας, ἐδὲν ἂν οἴετο ἀκηκόεσθαι, ἀλλ' ἢ ὃ πάλαι ἐπεθύμει, συνελθὼν καὶ συντακὲς πῶ ἐρωμένῳ ἐκ δυνόν εἰς γνῶσθαι, καὶ τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν φύσιν, κατ' ἣν ἐν ἡμῖν καὶ οἱλοι, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διχοτομηθέντες διακρίθημεν. τῇ γυνὴ τῇ ὅλῃ ἐπιδυμῆ καὶ διαίξει, ἔρως ὄνομα. Ταῦτα μὲν δὴ συνεπτυγμένως τὰ τῇ Πλάτωνος περὶ τῶν ἀντερώτων συμποσιακά τερετίσματα, ἐξ ὧν καὶ ὁ Συνέσιος ὁρμώμενος, ἄλλον Ἡΰφαιστον ἐφίσησι τὸν Θεὸν χαλκευτικὸς ἐκ οἶδα οἷς τισιν ὀργάνοις συντήκοντα καὶ ἐνοποιῶντα τῶν τῆς ἀνδρογυνὸς πάλαι φύσεως διχοτομημάτων τὰ ὁμογυνῆ τμήματα, τὰ ἀρρενικά λέγω καὶ τὰ θηλυκά, ἑκάτερα πρὸς ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἀλλήλα, ὡς τῶν ἑτερογυνῶν τμημάτων καὶ τῇ τῇ Ἡΰφαιστοι συντήξει, ἀλλὰ τοῖς εἰς τὸ πρόθεον μετατεθείσιν αἰδοίοις ἀλλήλῃς χερμένων.

συμπλέκεσθαι· ὡς δὲ ποθεν (ι) ἡρτῆσθαι δὲ τὸ ἡμέτερον (κ), εἰ μὴ τὰ φιλοσοφίας τροφῆα (λ) μέλλοιμεν αἰχμαῖναι, αἰδοῖσιν (μ) ἀγαπῶντες, καὶ ὅταν αὐτὴ μὴ ὑπὸ σωματικῶν θυροκοπῆται, ψυχῆς παρυσίαν ἐπαρσιέμενοι. τί ἔν ποτιῶ, καὶ ταῖς ὀπιοῖαις τὸ δακρύων ἐγχεῖς; εἰ μὲν γὰρ ἡμᾶς ἐλεῶν, ὅτι μήπω φιλοσοφῶμεν, καὶ ταῦτα (ν) δοκῶντες καὶ λέγοντες, ὀπιοῖαι νῶστω τὸ θρῆναι τὴν ἀλήθειαν· εἰ δὲ ὅτι τὴν σωφροσύνην ἡμῶν ἡδίκησεν (ξ) ἀγνώμων ἡ τύχη· τῆτο γάρ σοι τὸ ὀπιοῖαι τὸ βῆλημα· τῆλυ καὶ παιδαριῶδες τὸ ταῦτα (ο) ἀγαπᾶν, ἐφ' ὧν διώεται βλάπτειν ὁ δαίμων (π) τὰ τέλη τῶν παρορμήσεων. ἐγὼ δὲ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν Ἐρκαλιανόν, ἡξίαν ἄνω βλέπειν (ρ), καὶ ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων, καὶ τὸ τῶν θνητῶν ἀρχηγὸς ἀρετῆς (σ) διαβάνα, καὶ πάλαι τὰς ἀπεσφραμμένας (τ) καὶ κοσμέσας τὰ δαῖμον· καὶ ὡς πρὸς τοιοῦτόν μοι τὸ ὀπιοῖαι τὸ παρσιέμεν (υ),

πολ-

(ι) Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς Θεῶ, καὶ ἐκ ἐκ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀρχῶν. (κ) Τὸν ἡμῶν πρὸς ἀλλήλους ἔρωτα. (λ) Τὴν μητέρα καὶ τροφὴν ἡμῶν φιλοσοφίαν· ἡ τὴν διὰ φιλοσοφίας ἡμῶν ἀγωγὴν. (μ) Τὴν σωματικὴν αἰδοῖσιν ἀγαπῶντες τέρπειν διὰ τῶν ταύτης ἀντικειμένων, εἴτ' ἔν ὑποκειμένων αἰδοῖσιν. (ν) Καὶ μάλιστα οἱ καὶ δοκῶντες τοῖς ἄλλοις, καὶ λέγοντες ὅτι φιλοσοφῶμεν. (ξ) Ἐκώλυσεν. (ο) Τὴν σωματικὴν συνείσταν, εἴτ' ἔν παρυσίαν. (π) Ἡ ἀγνώμων τύχη. (ρ) Οὐ τοῖς σωματικοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ κῦτος τὸ ἔραν, ἀλλὰ τοῖς ψυχικοῖς τὰ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχοντα· τὸ δὲ, ὅλον εἶναι θεωρὸν τῶν ὄντων, ἐξηγήσεις ἐστὶ τὸ ἄνω βλέπειν. (σ) Ἀρετῆς τῆς τῶν θνητῶν ἀρχῆς ἐννοεῖ τὰς πελαγείας καὶ πολιτικὰς, αἵτινες ὡς τὸ τῶν ἀνθρώπων κοσμεῖσθαι πολιτεύματα, ἀρχαί, εἴτ' ἔν ἀρχεσθαι καὶ ἡγεμόνες τῶν θνητῶν παρὰ τῶν Συνεσίω ἀκέραι, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῶν ἐχθρῶν τὸ παθητικόν, εἴτ' ἔν ἄλογον (τῶν πελαγείων γὰρ τῆτο) ἀλλὰ τὸ λογικόν, εἴτ' ἔν νοερὸν τῆς ψυχῆς κοσμεῖσθαι ἀρετῶν, περὶ αὐτὸς τε ἐχομένως ἐρεῖ, καὶ ἡμεῖς ἀποχρόντως διασαφίσομεν. (τ) Ἀπὸ γὰρ κοσμογονίας ἀπεσφραμμένην ἀπὸ τῶν ἀρχηγῶν παραδειγματικῶν ἐπὶ τὸ κοσμεῖν τὰ κάτω, τὰ ἀνθρώπινα· ταῦτα δὲ ἐν τοῖς ἐξῆς σαφηνισθήσονται ἀκριβέστερον. (υ) Ἡ γὰρ ὁ ἐν τῇ ἐπιστολῇ κατέρχων ἀσπισμός, Σωέσιος Ἐρκαλιανῶ πολλὰ φρονεῖν.

πολλὰ φρονεῖν, ἔχαιρειν, ἔδὲ εὖ φράττειν τὸ μετριώτερον (φ).
 ὅψαται ᾧ (χ) φράξῃσι νῆς ἐλάττων, ἔχ ὃν (ψ) ἡξίεν ἀνα-
 κεχῶδῃ παρὰ σοί, πῶς δ' σοὶ ἐπ' ἀμφοτέρω δια δύω τ' ὡρώτων
 ὅψολων (ω) διελέχθην, ὧν ἡδεμίαν οἱ λαβόντες ὀπιδεδώκα-
 σιν· ἐπέτοί πέμπτιν ταύτιν (α 2) ἐκπέμπω τῷ ὀπιδωλύ·
 ἀλλ' εἶδε μὴ ἐπ' ταύτιν μάτιν· γένοιτο δ' ἂν ἔματι, εἰ
 ὡρώτων μὲν ὀπιδωδείη· τὸ δὲ ὅπ' τέτῳ, ἐπ' τῷ σεμνότερον,
 καταναδετήσῃ σε, ἐπ' παιδαγωγήσῃ, ἐπ' πείσῃ μεταδεῖναι τῷ
 τ' σώματος ἰχωρὶ ὅπ' τῷ τ' ψυχῆς ἀνδρίαν, ἔπ' τῷ ἐκ τ' ὡρώ-
 της ἐπ' ὡρίγειν τετρακτύος τ' ἀρετῆς (β 2), ἀλλ' ὅπ' τῷ ἀνά-
 λο-

(φ) Τὸ χαίρειν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἐπ' εὖ φράττειν λέγειν μετριώτερον τὸ
 χαίρειν Συνέσιος, ἀλλ' ἀμφω ταῦτα τὸ πολλὰ φρονεῖν. (χ) Οὐκ ἡξιάμην
 (ἐν τῇ ἐπιστολῇ) εὖ φράττειν σε, καὶ ὅτι ἐπ' σωματικαὶ πρόξῃς τὸ πολιτι-
 κῆ εἰσι (τὸτο γὰρ βέλετ τὸ, νῆς ἐλάττων) ἐπ' τὸ θεωρητικῆς νοός. (ψ) Οὐκ
 ἐκεῖνος ὃν ἡξίεν κτ: (ω) Ὡν ἡ μὲν, ἐστὶν ἡ 137, ἥς ἡ ἀρχή. Εἰ τῆς
 Ὀδυσσεύς πλάνης. ἡ δὲ, ἡ 139, ἥς ἡ ἀρχή. Ἡ κτὰ τὴν τῶν δεινῶν λέ-
 γειν ἀνδρός. (α 2) Ἡ πρὸ αὐτῆς τετάρτη πρὸς Ἐρκελιανὸν λέγει:
 (β 2) Λαμβάνει δὲ κοινῇ ἡ ἐπ' πρόδεσις, οἷον ἐκ ἐπ' τὴν ἐκ τῆς πρώ-
 της ἐπ' πελιγείας τετρακτύος τῶν ἀρετῶν· ἐπ' ἀρετῇ γὰρ, ἀλλ' ἐπ' τὴν κτ:
 πρὸς δεῖγε σαφίφην τῆς πολυδευλῆτες ταυτησὶ τετρακτύος τῶν ἀρετῶν,
 (περὶ ἥς ἄλλοις τε πολλοῖς, ἐπ' ἡμῖν αὐτοῖς ἐν τῇ κτ' τὸ ἀγώνυμον ὅρος χο-
 λῇ τὰς διατριβὰς ποιημένοις γεγραμμένον πολλά, ἐπ' οἷς δεῖον ἡμῖν τε καί-
 κείνοις αἰχύνεσθαι τε ἐπ' ἐγκαλύπτειν) παραδετέον ἐνταῦθα τὰ ἐφεξῆς.

Ἐκ τῆς ἐκλογῶν Γωάννης τὸ Στοβαίου σιωποπτικὴ προδιά-
 δεσις πρὸς σαφίφειαν τ' ἐν τῇ τὸ Σιωπτικὸς πρὸς
 Ἐρκελιανὸν δ', ὅπ' τετρακτύος

τῆς ἀρετῆς

Πορφυρίης· Ἡ τῶν ἀρετῶν τετρακτύς παρὰ Πλάτωνα ἐκὶ μοναπλῇ,
 τετραπλῇ δὲ τις ἔσα φαίνεται· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν (ἐν δὲ τῆς πελιγείας ἐπ' πολ-
 λοςῆς ἀρξώμαι) τὸ πολιτικῆς, ἡ δὲ, τὸ θεωρητικῆς, ἡ δὲ, τὸ νοός, καὶ
 νῆς, καὶ ἀρετῆς ἐνεργῶντες, ἡ δὲ τετάρτη, παραδογματικῆ.

Τετρακτύς πρώτη.

Αἱ μὲν ἐν πολιτικαῖς, ἐν μετριοπαδείᾳ τὸ ἀλόγεον κτῆν, τῷ ἑκαστῷ ἐπ'

λογον ἐν τρίταις τε καὶ τετάρταις. ἄψαι δ' ἐν αὐτῇ, ὅταν
μη-

ἀκολουθεῖν τῷ κῶ τὰς πράξεις καθήκοντι λογισμῷ, (ὥς ἐκκλίνῃ τὰ ἐκ
διαμέτρων ἀντικείμενα ἄκρα, ὑπερβολὴν λέγω καὶ ἑλάττω) δι' ὃ πρὸς κοινω-
νίαν βλέπεσαι τὴν ἀβλαβὴν τῶν πλησίων, ἐκ τῆς συναγελασμῆς καὶ τῆς κοινω-
νίας πολιτικαὶ λέγονται. καὶ ἐστὶ φρονήσεις μὲν, περὶ τὸ λογιστικόν· ἀνδρεία
δὲ, περὶ τὸ θυμικόν· σωφροσύνη δὲ, περὶ τὸ ἐπιθυμητικόν· δικαιοσύνη δὲ,
ἢ ἐκάς τε τῶν ὁμῶ οὐλοπραγμία περὶ τῆς ἑαρχῆς καὶ ἀρχεῖ.

Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν.

Αἱ δὲ τῆς πρὸς θεωρίας, ἢ τέως προκόπτοντος, ἢ ἤδη προκεκοφότες
θεωρητικῆς, ἐν ἀποστάσει κείνῃ τῶν ἐνταῦθα (εἴτ' ἐν τῶν αἰσθητῶν) δι' ὃ
καθάρσεως αὐτῇ λέγονται, ὡς ἐν ἀποχῇ θεωρεῖται τῶν τῆς σώματος πρά-
ξεων καὶ συμπαθεῶν τῶν πρὸς αὐτό· αὐτῇ μὲν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀφισώσι
πρὸς τὸ ὄντως ὄν, αἱ δὲ πολιτικαὶ τὸν θνητὸν ἄνθρωπον κατακοσμοῦσιν.
εἰσὶ δὲ καὶ πρόδρομοι τῶν καθάρσεων αἱ πολιτικαί· δεῖ γὰρ κοσμηθέντα
κατ' αὐτάς (πρότερον εἶδ' ἔσως) ἀποσῆναι τῆς σὺν σώματι πρᾶξι τῇ προη-
γεμένῳ (τῷτ' ἔστιν ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη) δι' ὃ ἐν ταῖς καθάρσεσι τὸ
μὲν τὴν ψυχὴν μὴ συνδοξάζειν (εἴτ' ἐν συμφρονεῖν) τῷ σώματι, ἀλλὰ μό-
νην (αὐτὴν καθ' ἑαυτὴν) ἐνεργεῖν, ἐφίσησι τὸ φρονεῖν, ὃ διὰ τὸ καθαρώς
νοεῖν τελῶσθαι· τὸ δὲ μὴ ὁμοιοπαθεῖν, (εἴτ' ἐν συμπαθεῖν) συνίστησι τὸ σω-
φρονεῖν· τὸ δὲ μὴ φοβεῖσθαι ἀφισαμένην τῆς σώματος, ὡς ἄλλοτε τις τινὸς
πράγματος καὶ ἑτεροσίου, τὴν ἀνδρίαν· ἡγεμένους δὲ λόγους καὶ νόμους, καὶ μηδε-
νὸς ἀντιτείνοντος, δικαιοσύνη τὸ τριῆτον. Ἡ μὲν ἐν κῶ τὰς πολιτικὰς
ἀρετὰς διδάσεις, ἐν μετελοπαθείᾳ (ὡς εἴρηται) τελῶσθαι, τέλος ἔχουσα τὸ
εἶναι ὡς ἄνθρωπον κῶ φύσιν· ἡ δὲ κῶ τὰς θεωρητικὰς, ἐν ἀπαθείᾳ, ἧς τέλος ἡ
πρὸς Θεὸν ὁμοίωσις. Καὶ αἱ μὲν πολιτικαὶ ὡς μίαν γένεσιν κακίας (τῆς σωμα-
τικῆς, εἴτ' ἐν πρακτικῇ) τὴν ψυχὴν ἀπαλλάττεσαι, ἀρετὰ ἐκρίθησαν, καὶ τι-
μαι· αἱ δὲ καθαυτικαὶ, τιμιώτεραι ὡς καὶ τῆς ψυχικῆς κακίας ἀπαλλάτ-
τεσαι. (ψυχῆς δὲ κακία τὸ ἐσκεδάσθαι περὶ τὸ συναφές σῶμα, καὶ ταῖς τῶν
αἰσθημάτων ἡδοναῖς, ἢ λύκαις συμπαθεῖν· εἰ μὴ τι· γέ τις καὶ τὰς ἀναγ-
καίας τῶν ἡδονῶν, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἰατρείας ἕνεκα παραλαμβάνοι, ἢ πόνοι
ἀπαλλαγῆς, ἵνα μὴ ἐμποδίζοντο· ἀφαιρετέον δὲ καὶ τὰς ἀλγηδόνας, εἰ δὲ
μὴ οἶοντε εἶναι, πρῶτος αἰτέον, ἐλάττωσι τιθέντα τῷ μὴ συμπαθεῖν. τὸν δὲ
θυμὸν καὶ τὸν φόβον, ἐν μόνῃ νεκότητι, καὶ μηδὲ τότε συναναμικτεῖν τῇ
προαίρεσιν· σίτων δὲ καὶ ποτῶν, ἐκ αὐτὸς μεδέσθαι, ἢ περ αὐτῶν. ἀρροδίσια
δὲ τῶν φυσικῶν, καὶ δ' ἀπρωαιρέτως, εἰ δ' ἄρα, ὅσον μὲν ἐχει φαντασίας, προ-
αίρετος τῆς κῶ τῆς ὕπνης.

μηδὲν τ' ἀνθρωπίνων θαυμάζης· καὶν μήπω σοι σαφὲς ἡ διαί-
ρε-

Τ ρ ί τ η.

Γένος τρίτον ἄρετῶν μετὰ τὰς καθαρτικὰς καὶ τὰς πολιτικὰς, νοερῶς εἶτ' ἐν καθαρῶς τῆς ψυχῆς ἐνεργήσεως, ἧς σοφία μὲν καὶ φρόνησις, τὸ ἐν θεωρίᾳ ἔσθ' ὄντος εἶναι τὸν νῦν· δικαιοσύνη δέ, ἐν οἰκόμενῳ πρὸς τὸν νῦν καὶ ἀκολουθεῖν καὶ ἐνεργεῖν· σωφροσύνη δέ, ἡ εἶπω πρὸς τὸν νῦν γροφῇ· ἡ δὲ ἀνδρεία, ἀπάθρα καθ' ὁμοίωσιν ἔπρὸς ὃ βλέπει ἀπαθὲς ὃν τὴν φύσιν (εἶτ' ἐν τὸν Θεόν) καὶ συνακολουθεῖσιν αὐτῇ ἀλλήλαις, (αἱ νοεραὶ, ἀνδρεία φημι, φρόνησις, σωφροσύνη, δικαιοσύνη) ὥσπερ καὶ ἄλλαι (αἱ τε πολιτικαὶ καὶ αἱ καθαρτικαί.)

Τ ε τ ά ρ τ η.

Τέταρτον εἶδος Ἀρετῶν, τὸ τῶν παραδεδυγμένων. αἱ περ ἦσαν ἐν τῷ νῷ, κρείττους ἔσθαι τῶν ψυχικῶν, καὶ τέτων ὥσπερ παραδείγματα· ἐπιστήμη μὲν, ἡ νόησις· σοφία δέ, γινώσκων ὁ νῦς· (ὧν ἐκάτερα φρόνησις) τὸ δὲ πρὸς αὐτὸν (ἐσθ' ἔσθαι), ἡ σωφροσύνη· τὸ δὲ οἰκεῖον ἔργον, εἶτ' ἐν ἡ οἰκόμενῳ, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ἡ ταυτότης, τὸ ἐφ' ἑαυτὸν (φημι) μὲν καθαρῶν περὶ αὐτῶν δυνάμεως.

Ε π α ν ά λ η ψ ι ς.

Τέτταρα τοίνυν ἄρετῶν γένη πέφηνεν. αἱ μὲν, ἦσαν ἔνθ'· αἱ δέ, παραδεδυγμέναι καὶ σύνδρομοι αὐτῇ τῇ ἐσθ'· αἱ δέ, ψυχῆς πρὸς νῦν ἐνορώσεως ἤδη καὶ πληρεμένης ἀπ' αὐτῆς· αἱ δέ, ψυχῆς ἀνθρώπου καθαιρομένης τε καὶ καθαρθεύσης ἀπὸ τῶν ἔσθ' σώματος ἀλόγων παθῶν· αἱ δέ, ψυχῆς κατακοσμήσεως τὸν ἄνθρωπον τῷ μέτρῳ τῇ ἀλογίᾳ ἀπορρίψιν καὶ μετριοπάθει ἐνεργάζεσθαι.

Ε ξ ή γ η σ ι ς τῶν ἐν τῇ ὁπισθολῇ τῆς Συναγωγῆς.

Κατὰ δὲ τὴν ἐκτεθεισάν Πλατωνικὴν τετραπλὴν τῆς τετρακτύος τῶν ἄρετῶν, τετραπλῆς ἔσθαι καὶ τῆς ψυχικῆς ἀνδρείας· (ἡ μὲν γὰρ πρώτη, εἶτ' ἔσθ' ἀλόγως τῆς ψυχῆς μέρος μετριοπάθεια· ἡ δὲ δευτέρα, τῆς ψυχικῆς πρὸς τὸ σῶμα μετριοπαθὲς συμπαθείας καθαρτικῆ· ἡ δὲ τρίτη, καθαρῶς ἀπαθῆς· ἡ δὲ τετάρτη, ταυτότης ὡς εἰρηγί) ταύτητοι καὶ ὁ Συνέσιος ἀξιοῖ τὸν Εὐκλείδην μεταθεῖναι τὴν ἔσθ' σώματος ἰχὺν (ἣν γὰρ ὡς εἶποι γηρατός μὲν τὸ σῶμα, ἀφῆς δέ, εἶτ' ἐν ἀφιλόσοφος καὶ περὶ αὐτῆς πρὸς τὰς συμμιπτήσεως περὶ αὐτῆς) ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρείαν, ἐν ἐπὶ τὴν τῆς πρώτης καὶ περὶ αὐτῆς τετρακτύος τῶν ἄρετῶν, φημι δὲ τῆς πολιτικῆς, (ἣν πρώτην μὲν καλεῖ τῇ τάξει, ὡς προδρομον τῆς δευτέρας, εἶτ' ἐν τῆς

ρασις ἢ ἔλεγεγμένε, τίνες ἀρχεγονώτεροι (γ2), ἢ τίνες αἱ

καθαρτικῆς· περιγφοῦν δὲ, ὡς ἐν τῇ ὕλικῃ δυάδι, τῷ θυμῷ λέγω ἢ τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἢ ἀπλῶς τῷ ἀλόγῳ μέρει τῆς ψυχῆς, ἢ ὕλη τὰ ἐπιγόμενα· μέτρα ὀρέσσαν· πολεῶσιν δὲ, ὡς διὰ τὸ αὐτῆς μετριοπαθεῖς, εἴτ' ἐν συμπαθεῖς πως τῇ ἀξίᾳ ἐχάτην, πρὸς ἀντιδιαβολὴν τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης τῶν ἀρχεγονῶν ἢ ἀπαθῶν.) ἔκιν ἐπὶ τὴν τῆς μετριοπαθεῖς πρώτης, ἢ ἐπὶ τὴν τῆς καθαρτικῆς δευτέρας, τῆς ἑδ' αὐτῆς ■■■ καθαρῶς ἀπαθῆς, ἀλλ' ἐπὶ τὴν τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης τετρακτύος, ὧν ἡ μὲν, ἐστὶ καθαρῶς ἀπαθῆς, ἡ δὲ, ἢ δευτοποιὸς ἀπαθῆς ἢ δ'.

Τὴν δὲ ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις τετρακτύσι τῶν ἀρετῶν ἀπαθῆ τῆς ψυχῆς ἀνδρῶν ἀνάλογον λέγει τῇ ἐν ταῖς πρώταις, καθ' ὃ ἢ ἡ ἐν ταῖς πρώταις ὡς μὴ ὁλοπαθῆς, ἀλλὰ μετριοπαθεῖς, ταῖς ἀπαθείσιν ἐν μέρει ὡκοῖται· ὡς εἶναι τὸ συμφραζόμενον τοῖστο. μεταθετοῖν τὴν ἔσώματος ἰσχύϊ ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρῶν, ἢ τὴν ἐν ταῖς πρώταις μετριοπαθῇ (πολιτικῇ γὰρ τῆτο, ἢ θεωρητικῇ) ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις ἀπαθῇ, τὴν ἀνάλογον τῇ ἐν ταῖς πρώταις μετριοπαθεῖ ἀνδρῶν, εἴ γ' οὐ ἔχῃ λόγον ἢ ἀπαθῆς ἐν ταῖς τρίταις τε ἢ τετάρταις, τὸν αὐτὸν ἔχῃ ἢ ἡ μετριοπαθῆς ἐν ταῖς πρώταις· ἀπαθῆς γὰρ πως ἢ ἡ ἐν ταῖς πρώταις.

Τὸ δὲ πολλὰ φρονεῖν, ὃ περ ἐπέυχεται τῷ Ἐρκελιανῷ ὁ Συνέσιος, ἀπὸ τῆς δευτέρας μὲν ἀρχῆς, ὡς εἴρηται, τετρακτύος τῶν ἀρετῶν, εἴτ' ἐν τῆς καθαρτικῆς, τελειῶται δὲ διὰ τῆς καθαρῶς νοεῖν, ὃ ἐστὶ διὰ τῆς τρίτης τε ἢ τετάρτης· ἐπεὶ φρονεῖ μὲν ἢ ἡ πρώτη, εἴτ' ἐν ἡ πολιτικῇ τετρακτύς, ἀλλ' ἔτε πολλὰ, ἔτε καθαρὰ πάντῃ πάθος, ἀλλὰ περιέργεια.

Γέρον δὲ ὅτι τὴν κϛ Πλάτωνα τετραπλόην τῆς τῶν ἀρετῶν τετρακτύος φράζει μὲν εὐχερές, ἐρμηνεύει μὲν τοι ἑδ' αὐτοῖς τοῖς τὰ ἔ Πλάτωνος πνέουσιν εὐχερές. Εἴ γ' οἷς σημειωτέον, ὅτι ὁ ἐννεάσας τῇ κϛ φιλοσοφίαν ὁλοῇ ἢ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπογύμνον, ἢ προσβάλλων τοῖς νῦ καλλέουσιν, ἢ μόνως ἐστὶ καρπὸς τῆς μακαρίας ὁλοῆς, (καλλῇ δὲ ἔ νόος ἐκκληπτέον τὴν θεωρίαν τῶν ὄντων, τὴν τὸν νῦν καλλύνουσιν) ἢ διὰ νῦ τῷ Θεῷ συγγινόμενος, (ἐπισ. II.) κἀντεῦθεν ἢ τὸν Ἐρκελιανὸν ἀξίῳ ἄνω βλέποντα, ὃ ἐστὶ πρὸς τὸν ἀπαθῆ Θεόν, καθ' ὁμοίωσιν, ἐπὶ μηδενὶ κλάειν, (ἐπισ. 140.) κλαίοντα ἐπὶ τῇ διαμαρτίᾳ τῆς ἔ Συνεσις φιλοσόφου συν-

(γ2) Αἱ τὸν νῦν κοσμεῖσαι· αἱ ἢ πρωτόγονοι, ἐφ' ἃς ἤξουσιν ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐπιστάτῃ τὸν Ἐρκελιανὸν ἀνάγειν τὸ ἐν ἀντὶ Θεῷ.

αἱ πολλοὶ αὖ (ὁ 2) ἔ ἀρετῆς· τὸ δὲ μὴ μὴδενὶ κλάειν, ἀλλὰ πάντων

σίας, κλαίων τε αὐτὸς ὁρᾷ ἐπὶ τῇ Ἑ υἱέως τελευτῇ, (οἱμοὶ γὰρ φησὶν, ὁ πρῶτος γε ἢ λοιπὸς οἶχετ' τῶν υἱέων! ἐπισ: 126.) ἢ ἔσως ἐαλωκώς πάθος, ὡς μὴ δὲ τοῖς ἐκ φιλοσοφίας, φησὶ, δόγματι αὐτὸ κρατῆται, ἀλλὰ καὶ εἰργασάτο τι δεινὸν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἔτω κρατηθεὶς ὑπὸ Ἑ πάθος γυναικωδύσερον (Θῆλος γὰρ εἰμι, φησὶ, περὶ τέτο πέρα Ἑ δέοντος· ἐπισ: 57, ἢ 79.) ὥς ἢ αὐτὸ τὸ ζῆν ἀπολίγεσθ'· (ἐπισ: 16.

Οὕτως ἄρα πρόχειρον τὸ διδάσκειν ἑτέρας ἢ ὧν αὐτὸς τις ἂν ἄκρως, ὁ φασὶ, δακτύλοις ἐγεύσατο. Σκοπεῖν δὲ κακεῖνο. Τῷ ἐκ τῆς πρώτης τετρακτύος τῶν ἀρετῶν διὰ τῆς καθαρτικῆς δευτέρας ἐπὶ τὴν τρίτην τε ἢ τετάρτην προεικοφύτι, εἴτ' ἔν προσβάντι, τῶν μὲν ἀναγκαίων ἡδονῶν μεδεκτέον μὲν ὑγίαιας ἕνεκα, ἢ πόρων ἀπαλλαγῆς, ὡς περὶ ἢ σίτων ἢ ποτῶν, ἢ μὲν γε αὐτῶν, ἢ αὐτὸς, ἀλλ', ὡς εἰπεῖν, ἀπροαιρέτως· ἀφροδισίων δὲ τῶν καὶ φύσιν ἢ δ' ἀπροαιρέτως, ὡς προδιειληπῇ. ὁ δὲ Συνέσιος εἰς ἐπισκοπὴν ἀναγόμενος, (ἢ ταῦτα ἐν ᾧ καιρῷ τῶν ἐπιγυναικῶν οἱ εἰς τὴν Ἑ ἐπισκόπε προεδρίαν προχέζομενοι, εἰ ἢ μὴ ἐκ τῆς τέως συνδικῆς κανόνος, ἐξ ἑδως γε μὴ τῆς πρεσβυτέρας Ρ' ὥμης ἀντὶ κανόνος κενρατηκότος, ὡς φαίνεται ἐν τῷ γ', κανόνι τῆς ἐπιστολῆς, ἐγγράτειαν δὲ τῆς συνοικέσης συζύγους ὡμολόγησεν) προαγορεύει ἅπαν, ὡς ἔτε ἀλοτριώσῃ καθάπαξ τῆς ἰδίας γυναικός, ἔτε ὡς μοιχὸς λάθρα συνέσῃ, ἀλλὰ βελήσῃ συχνά οἱ πάντῃ ἢ χρηστὰ γνέσθ' παῖδια. (ἐπισ: 105.) καὶ τοι ὁ ἀπόστολος ἢ διὰ παιδοποιῶν τὴν μηκέτι λοιπὸν, καὶ τὸν θεῶν Χρυσόστομον, ἀναγκαίαν ἔσαν, ἀλλὰ διὰ μὲν τὰς πορνείας τὸν γάμον, διὰ δὲ τὴν τῶν γεγαμηκότων ἀκρασίαν, τὴν τέτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέλευσιν ἐπέτρεψε, μᾶλλον δὲ συνεχώρησε. (ἀ. πρὸς Κορ: 7, 1, 5.) ἢ δὲ γ', ἢ μάλισα ἢ δ', τετρακτύς τῶν ἀρετῶν, (ἢς εἰκὸς δὴ πρὸς ἐπιβῆναι τὸν ἐννεάσαντα τῇ καὶ φιλοσοφίαν χολῇ ἢ θεωρίᾳ τῶν ὄντων ἀπράγμων,) ἔχ' ὅπως τῆς προαιρετικῆς πορνείας ἢ ἀκρασίας, ἀλλὰ ἢ αὐτῆς τῆς ἀπροαιρέτης τῶν καὶ φύσιν ἀφροδισίων πείρας ἀπειρον, εἴτ' ἔν ἐγκρατῇ εἶναι ἐθέλει τὸν, ἔτινος ἢ ψυχῇ πρὸς τὸν παραδεγματοκὸν νῦν ἐνορῶσα, τὸν σύνδρομον τῇ Ἑ ψυχικῆς νοός ἐστία, πληρῆσθ' ἀπ' αὐτῆς

Ἡ'ν ἄρα τρανὸς αἶνος ἀνδρώπων ὕδεν,

Ὡς τὸν πέλας μὲν νεθετεῖν βραχυὺς πόνος,

(ὁ 2) Αἱ πολιτικαὶ αἱ πάλαι ἀπεγερμμέναι, ἢ τὴν τῶν ληπτῶν ἀρχὴν νοσμεῖσαι, αἱ ἢ ἐλάττονος νοός.

των τῇδε ἐν δίκῃ καταφρονεῖν ὅταν σοι παραγένηται, τῆ-
το ἔσω σοι κανὼν καὶ κριτήριον τῶν πρώτων τῶν τεύξεως, ἵνα σοι
καὶ παρ' ἡμῶν το πολὺ φρονεῖν ἐν ταῖς ὑποβολαῖς ἐπανεέλθῃ.
ἐρρωμένως διαβιώης, φιλοσοφίας εὐθυμίαν πρυτανεύσεως ἀκύ-
μονα, δέσποτα ἀξιάγαγε. εἰ φιλοσοφία πρᾶσβεύειν οἶδεν ἀ-
πάδειαν αὐτῷ, αἱ μέσαι δὲ ἑξάς (ε 2) εἰς μετριοπάδειαν ἵ-
στανται, τὴν ἀπειροπάδειαν (ζ 2) καὶ τὸ εὐταπείνωτον πᾶς χώ-
ρας τάξεσσι; ἃρ' ἐχὶ πόρρω φιλοσοφίας, ἥς μύσῳ χυμέρῳ σε
κατηυξάμεθα; μὴ δῆτα (η 2), ὧ πάντων ἐμοὶ προσφιλέστατε,
ἀλλ' ἀρρενωπότερον ἡμῖν τὸν φίλον ὑποδείκνυε. ἀπατάμε ἡ οἰ-
κία κατεδείχθη προσειπέν σε ὑπὲρ αὐτῆς. πρῶτα ἔρησο ἔν πα-
ρὰ πάντων, ἐκάστω μονονῆκ ἐγχεάντος τὴν ψυχὴν τῇ προ-
σρήσει· καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἱπποτοξότῳ πρῶταίτε παρα-
καλῶ.

Τ ὦ

Αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἡδίκημένον,

Πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος· Μοχλίωνος.

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας.

Πάντες διχαρεῖν, ἢ τύχας τὰς οἰκοδεν. Εὐριπίδης.

Ρᾶον παραινεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν. Φιλήμωνος.

Οἰώμεν δὲ καὶ τὰς ἰατρὰς τοῖς νοσήσιν εὖ σφόδρα πάντας λαλῶντας,
αὐτὰς δὲ, ἐπὶ κατὰίσωσι τι, ποιῶντας πᾶσι ὅς' ἐκ εἶναι τότε.

Ἐπὶ τέτοις ἰστέον, ὅτι τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλέειν, ὁ μὲν Συνέσιος φιλόσοφον
ἡγεῖται, ὅγε μὴν θεολόγος Γρηγόριος ἀπάνθρωπον· φησὶ γάρ (ἐπιστ. 189,
Τιμοθέω) ὅτε τὸ λίαν ἀπαθὲς ἐπαινώ, ὅτε τὸ ἄγαν περὶπαθὲς τὸ μὲν
γάρ, ἀπάνθρωπον, τὸ δὲ, ἀφιλόσοφον· ἀλλὰ δεῖ τὴν μέσσην βαδίζοντα,
τῶν μὲν ἄγαν ἀσθέντων (εἴτ' ἐν ἐμπαθῶν) φιλοσοφώτερον φαίνεσθαι, τῶν δὲ
φιλοσοφούντων ἀμέτρως, ἀνθρωπινώτερον. καὶ γὰρ καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν ἐδά-
κρυσε ἐπὶ Λαζάρω· καὶ Σολομὼν ὡσαύτως ἐπὶ νεκρῷ, φησὶ, κατάγαγε δά-
κρυα. ὥστε τὸ ἐπὶ μηδενὶ κλέειν, εἰ μὴ εἴη κεκοιλογῶν ὁ τῆτο λέγων, ἀ-
πάνθρωπος ἂν εἴη, ἢ ἡλιθίος, ὅ μὴν φιλοσόφος.

(ε 2) Αἱ τῆς φιλοσοφίας ἐν μεσότητι ἰσῶνται τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς,
ὑπερβολὴν καὶ ἑλαττωσὶν ἐκκλίνουσαι. (ζ 2) Τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης, ὥστε καὶ
δακρύων ταῖς ἐπιστολαῖς ἐγγχεῖν. (η 2) Ἀπειροπάδει.

Τῷ αὐτῷ. 141.

Μὴ θαυμάσης εἰ διακομισῇ δυοῖν ἐπιστολῶν (α) ἐνὶ χεῶμαι, ἀλλὰ πρῶτον μὲν αὐθάνη δίκας ὑπέχων ἐγκλήματος ἀκαίρῃ (β), καὶ ἐμφορῇ τῇ ἀδολεχίας (γ) ἡμῶν, εἶτα καὶ χρεῖαν ἑτέραν ἐδέλω μοι πληρῶσαι τὰ δεύτερα ράμματα· αὐτῷ ᾧ τὸ ἐν ἰάμβοις ἐνέειν σωταγμάτιον, δι' ἃ πρὸς τὴν ψυχὴν ὁ γεγραφώς διαλέγεται· ἐπεὶ τότε (δ) μὲν ὥμῳ ὑπὸ τῇ μνήμῃ αὐτὸ σωμασροῖσιν, νῦν δὲ κινδυνεύει τὸ ἀντ' ὀκείνη (ε) μηδὲν εἶναι πρὸς ὀκείνο (ζ). ἀλλ' ἂν ἐπιτρέψω τὸ ράφειν, γνώμῃ (η) μᾶλλον ἢ μνήμῃ χεῖρομαι· καὶ ἴσως μὲν χεῖρον, ἴσως δὲ καὶ βέλτιον, ἢ μὴ δὲ τίς κτεν δις τὸν αὐτὸν τόκον, ὅζον ἔχεν τὸ τετεγμένον. ἀντίγραφον ἔν τῇ τετραδὸς ἀπόσειλον, πρὸς αὐτῆς τῇ ψυχῇ, καὶ κοσμεῖν βάλεται τὸ βιβλίον· ἀλλ' ὅπως (θ) τάχις αὐτῇ καὶ ἀσφαλῶς· τῆτο δὲ δεῖν, εἰ διὰ τῇ πάντως ἀποδιδόντων ποιήσεις· τὸ ᾧ (ι) παρὰ θάτερον διαμαρτεῖν, πάντως ἢ ποιήσεις· καὶ χολαιότερον ἀποσεύλῃς· ὑπερήσει γὰρ με τῇ παρυσίας, καὶ δῶς τῷ μὴ πάντως δώσουσι.

*) Τῷ αὐτῷ. 142.

Τὸν μὲν Ὀδυσσεά διὰ τῇ ἐπιστολῇς ἐπέγνων, πολλῶν ἐπαναγόν-

(α) Ταύτης τε καὶ τῆς προτέρας· ὧν ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ παρὰ καιρὸν ἐγκαλῶ σοι δεῖον πρότερον, ἢ δὲ παρῆσα, διὰ χρεῖαν ἑτέραν. (β) Ὅτι δίκην ὀφείλεις ἀντ' ὧν ἀκαίρως, καὶ παρὰ λόγον ἐνεκάλεσάς μοι. (γ) Τῆς ἐν τοῖς πρώτοις γράμμασι ἐπιπλήξεως· ἦσαν δὲ τὰ γράμματα ἐκεῖνα ἡ ἐφεξῆς, οἶμαι, 142 ἐπιστολῇ. (δ) Ὅτε σοι αὐτὸ ἐπεμψα, διὰ τῆτο ἐπεμψα, οἰόμενος ὡς ὑπὸ μνήμῃς ἔπειτα αὐτὸ τῆτο συντάξω. (ε) Ποιηθησόμενόν μοι. (ζ) Παραβαλλόμενον. (η) Ἐξ ὑπαρχῆς σκέπει. (θ) Ὅρα ἵνα ἀποσεύλῃς. (ι) Ἐν ἅλλ· τῷ γὰρ παρὰ θάτερον· μὴ διαμαρτεῖν δὲ εἶναι, εἰ τάχις καὶ ἀσφαλῶς· τὸ δὲ τάχις μὲν, μὴ ἀσφαλῶς δὲ· ἢ ἀσφαλῶς μὲν, μὴ τάχις δὲ, παρὰ θάτερόν ἐστι διαμαρτεῖν.

*) Ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς Ἐρεκλιδανὸν ἐπιστολῇ ὁ Συνέσιος ἔγραψεν, ὡς

γόντων ὑπὶ τῷ μνήμῳ ἔ' Ἡρώως, τὸν δὲ Πρωτέα ἠγνόησα·
 σὲ μὲν ᾧ ὄντα τοιόνδε, καὶ ἡμιθέων φαίνειν ἔκ' ἀπεικός, ἐγὼ
 δὲ ἄλλο μέν τι σοφός, καὶ δὲ τὸ Δελφικὸν ῥάμμα (α) ἐ-
 μαυτὸν ἐγνωκώς, καταδικάζω πενίαν τ' φύσεως, καὶ ἀπογινώ-
 σκω τῷ εἰς Ἡρώας οἰκειότητα, πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τ'
 ἐχεμυδίας (β) ὑψάμῳ, ὡς καὶ αὐτῷ σύ μοι σιωχέας καὶ τὸν
 ἔκ' Σπάρτης Μενέλεων (γ)· ὥστε κινδυνεύεις σιωρῖδι παροση-
 κειν Ἡρώων, ἔκ' Ὀδυσσεῖ μόνῳ. ταῦτα μὲν ταύτῃ· τῷ δὲ
 ἀνεπιτηδεύειν ἔ' χράσθαι μεμψάρμῳ, ἔκ' εἰ δίκαιος ἀπαι-
 τεῖν πλῆθος ἀνιασόντων ῥαμμάτων· δι' ὃ σιωέσειλα τ' ὅπσο-
 λῆς τὸ μῆκος, ἵνα μὴ πόνος ἢ πλείων ἀναγνώσκοντι πλείο-
 να. ἐρρωμένως, εὐδύμως διαβιῶης, φιλοσοφία χρώμῳ εἰς
 τὸ

μᾶλλον ἂν ὑμνησεν, εἰ περὶ τὴν ὁ ποιητὴς, τὴν ἐκατέρω αὐτῶν πρὸς Ἀλε-
 ξάνδρειαν ἀποδημίαν, ἢ τὴν Ὀδυσσεὺς πλάνην. καὶ ὅτι ἐπιλαθόμενος ὁ
 Συνέσιος τῆς ἔ' Πρωτέως ἐχεμυδὲς τέχνης, ἐξαεχίστατο πρὸς τὸν Ἑρεκ-
 λειανὸν ἀπροαιρέτως τὰ τίως ἀνέκπυστα τῆς φιλοσοφίας ὄργια. ἀπήνησεν,
 ὡς εἴποιεν, ὁ Ἑρεκλειανὸς πρὸς ταῦτα, ἐγκαλῶν πως ἐν αὐτοῖς τῷ Συνέσιῳ
 ἀνεπιτηδεύειν ἔ' γράφειν· ὡς γὰρ μὴν ἀπαντῶν, περὶ τε Ὀδυσσεὺς καὶ Πρω-
 τέως ἐγραφεν ἀδήλων ὄντων, Κάλχαντός τις εἰς κατάληψιν χεῖρε
 ἄτλη ἀπαντῶν ὁ Συνέσιος περὶ τε Ὀδυσσεὺς καὶ Πρωτέως γράφει, Ὀδυσ-
 σεις μὲν καὶ Μενέλεω παρεικάζων τὸν Ἑρεκλειανόν, τὸν δὲ Πρωτέα ἀγνοῶν.

(α) Τὸ γινῶσι σαυτὸν. (β) Τῆς ἔ' Πρωτέως, ὅς τὰ θεῖα ἐχε-
 μυδῶν, πολιτικῶς συνῆν ἐ θεῶς. (γ) Ὅς τὸν ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον
 Φάραγ νήσῳ Πρωτέα, ἔνθα μετὰ τὴν Τροίης ἄλωσης πλανώμενος προ-
 σωρμίδη, λοχησάμενος καθ' ὃν ἡ ἐκεῖνος θυγάτηρ Εἰδοθή ἐμηχανήσατο
 δόλον, ἐπελάβετο αὐτῆ· καὶ πειρώμενον τῇ εἰς πάντα τὰ ἐρεπτά τῆς γῆς
 καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ μεταμορφώσῃ ἐκφυγεῖν, ἐ πρότερον ἀρῆκε βίᾳ πιέζων,
 ἕως ἔμαθε πάντα τὸν ἐκεῖνος νῦν, διερωτῶν αὐτὸν τί δή ποτε οἱ Θεοὶ εἰκο-
 σὴν ἤδη ἡμέραν κατέχοντες αὐτὸν ἐν τῇ Φάραγ, κωλύουσι τῆς εἰς τὴν πα-
 τρίδα ἐπανόδου, ἔρον μὴ ἐκπνέοντες ὀπιδεν τῶν νηῶν; καὶ ὅ,τι ποτε οἴκοι
 κακὸν τ' ἀγαθὸν τέτυκῃ; καὶ εἰ πάντες σὺν ναυσὶν ἀπήμονες ἀπὸ Τροίης οἴ-
 καδε ἐπαγγέλλοντο Ἀχαιοί· εἰ δέ τις ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, πότερον ἀλμυρὸν
 πικρὸν ὕδωρ, ἢ φιλὸν ἐν χερσὶ; (ζῆται ταῦτα εἰς πλάτος ἐν τῇ Δ' ῥαψω-
 δίᾳ τῆς Ὀδυσσεύς.)

τὸ δῆλον ποδηγετήσῃ, ἀξιάγαγε. τὸν δαυμάτιον Κόμιτα
 ὡρόειπε, πῶς ὃν αὐτοπροσώπως ποιῶνς ὡροσρήσεις ἑαυτοῖς
 ἐκ ἐπετρέψαμην· τὸ γὰρ (δ) ὅτι τὸ ποιήσεως

Ἀρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος,
 πολέμῃ μὲν (ε) καὶ σάσεως ἀρχεῖς δικαιοῖ τὸν νέον, φιλο-
 φροσυνῇ δὲ τὸν πρεσβύτερον· καί τοι παρ' ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ,
 καὶ παντὸς ἄξιος, ὃς παιδείαν καὶ σρατείαν διατεταιχισμένους (ζ)
 θριγκοῖς μεγάλοις ἔφ' ἡμῖν μόνος εἰς ταῦτόν ἤγαγε, πε-
 λαιάν τινα ὀξυρῶν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι τέτοις συγγενεῖαν (η)
 μεγαλόφρων δὲ ὢν, ὡς ἐδείκω σρατιώτης, ἐκ γειτόνων τ'
 μεγαλοφροσυνῇ παροικῆσαν τῷ ἀλαζονείαν ὀκρύνει· τὸν
 ἐν τοῖσιν καὶ μὴ χεῖρ, φιλῶ· καὶ μὴ θεραπεύω, τιμῶ.

Τῷ αὐτῷ. 143.

Οὐκ ἐμπαδοῖς τὰ ὁμολογημένα (α) πῶς ἡμᾶς ὦ φιλότις,
 μὴ ἔκπυσα ποιεῖν τὰ ἄξια κρύπτεσθαι; ὡς ἐγώ τινων ἤκουσα τῶν
 ἀφι-

(δ) Διὰ μέσων ἀναγνωσέον τῆτο μέχρι Ξ, τὸν πρεσβύτερον· τὸ δὲ, καί τοι
 παρ' ἐμοὶ τίμιος ὁ ἀνὴρ, συναπτεῖν τῷ, πρὸς ὃν αὐτοπροσώπως κτ. (ε) Ἐν
 ἄλλ. πολέμῃ μὲν γὰρ καὶ - ἀλλὰ περιττὸς ὁ γὰρ. (ζ) Διηλισμένους καὶ ἀσυμ-
 βάτους ἔσας ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀρχεῖσι διὰ τὸ αὐτῶν πρὸς παιδείαν ἀνέρας ἐν
 τῷ γὰρ ἐνοεῖ θρησκευτῶν· ὅθεν ἐν τῷ περὶ Βασιλείας φησὶν, ἐραδεῖς,
 ὦ βασιλεῦ, φιλοσοφίας καὶ παιδείας ἀληθινῆς. (η) Σόλων, καὶ Λυκῆργον,
 καὶ Θεοκλιδῆν, καὶ Ξενοφῶντα καὶ πολλὰς ἄλλας τῶν τὰ ἐπιτηδεύματα ταῦτα
 παιδεῖαν λέγοντες καὶ σρατεῖαν, συγγενεῖον ἐν ἑαυτοῖς ἐπιδείξαντας.

(α) Τὰ ὑπεχρημένα· ἐπὶ γὰρ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις ὅ, τε Ἐρεκλιανὸς
 ἤτητε, καὶ ὁ Συνέσιος ἔπεμψε τὰ ἄξια κρύπτεσθαι, ὥστε μὴ ἔκπυσα ταῦτα
 ποιεῖν· ἦσαν ἡ ταῦτα ὁ περὶ ἐνυπνίου τυχὸν λόγος. Ἐγὼ δὲ οἶμαι ὡς
 τὰ κρύπτεσθαι ἄξια ταυτὶ συγγράμματα ἐκ ἧν ὁ περὶ ἐνυπνίου λόγος, ἄλ-
 λ' ἔτερε' ἄλλα περὶ Θεῶν τυχὸν ἐναντία ταῖς κοιναῖς προλήψεσι δογματί-
 ζοντα, ἅπερ ἡ τοιαῦτα πυκνῶ καὶ βαθεῖ σκότει νηνεχῶς καλύπτει, καὶ λαν-
 θάνειν ἐβόλετο τῶν πολλῶν, ἵνα μὴ κακόν τι ἐντεῦθεν ἑαυτῷ ἐπισπάσαιοτο.

ἀφικομένων παρὰ σὲ, οἱ δὲ λέξεων ἐνίων μεμνημένοι, τίω δι-
 άνοιαν ἤτεν αὐτοῖς παρ' ἡμῶν ἀνακαλύπτει· ἀλλ' ἡμεῖς τὸν
 ἡμέτερον τρόπον (β), καὶ περὶ αὐτοῦ ἕτε μετεποιοῦμεν τῆς
 συγγραμμάτων, ἥτ' ἐπιγινώσκων αὐτὰ ἔφαρμεν. δεῖ δὲ σοι νε-
 δεσίας ἔκείν' ἡμετέρας, ὧ φίλη κεφαλὴ· μικρὰ γὰρ, ἢ ὥς τέ
 σε πείθειν· τίω δὲ Λύσιδος ἔ' Πυθαγορεῖς περὶ Ἰ' παρχόν
 ὑπολιῶ ἐπζητήσον, καὶ πρὸς ὧν τύχης, ἐμοὶ χάρισαι τὸ πολ-
 λάκις ἐπελθεῖν· τάχ' ἂν ἰχυρὰ σοι γένοιτο μετάνοια τ' ἔ
 δεύσης ὁκφάνσεως· τὸ γὰρ δαμοσίᾳ φιλοσοφῆν (γ)· ἔτω γάρ
 πως ὁ Λύσις ὑποδωρίσας λέγει· μεγάλης εἰς ἀνθρώπους ἤρξε
 τῆς Θείων καταφρονήσεως (δ)· ἐπεὶ τοι συγγεγονώς ἐγώ τι-
 σιν οἶδα, καὶ πάλαι μὲν, ἀτάρτοι καὶ ἑναγχος ἀνθρώποις, οἱ
 διὰ τὸ ὠφραλῶς (ε) ἀκηκοέναι ῥηματίων σεμνοτέρων, ἠπίση-
 σαν ἑαυτοῖς, ὅσῳ ἦσαν, ἰδιώταις εἶναι, καὶ φύσης (ζ) ἐμπλη-
 ρέντες, ἐμόλιυναν δεσπείσια δόγματα, μεταποιήσας διδασκα-
 λίας (η), ὧν ὅκ ἐντύχησαν μάθησιν· καὶ μέντοι καὶ ὅσοι θαυ-
 μασομένους τρεῖς τινες, ἢ τέτταρες, ἔδεν ὑποδέοντες βαναύσους
 εἶναι, τό γε καὶ ψυχὰς (θ), ἀνηρέθησαντο, μηδὲ διὰ τ' ὠφρ-
 παιδευμάτων ἐνίης ἡγμένους (ι)· δεινὸν γὰρ ἢ δοξοσοφία (κ) καὶ
 ἀπατηλὸν, ἐν ὅκ ἐδόσιν ἔδεν (λ) ἀναδυομένη, καὶ (μ) ἀπε-
 ρισκέπτως τολμῶσα· τί γὰρ ἂν ἀμαθίας γένοιτο θαρραλεώτε-
 ρον; τοιῶταις ἀνθρώποις ἀλαζόσι ὠφριτυχῶν κηφῆσιν, ἥτε ἐ-
 παῖσι λόγων, ἥτε ἐφιεμένοις, μιτήσας τὸ φύλον, ἔχ' ἐτέ-
 ρων

-
- (β) Κατὰ τὸ σῆματες ἡμῶν. (γ) Δωρικῶς ἀντὶ φιλοσοφεῖν. (δ) Ἐν-
 τευθέν δῆλον ὅς τις ὕλης ἐτύγχανον τὰ ἀξία κρύπτειν συγγράμματα.
 (ε) Προπετῶς, καὶ αἷς αὐτὸς ἐρμηνεύει ἀναγνώγως, καὶ πρὸ ὥρας. (ζ) Οἰ-
 ἡσεως, δοκοφροσύνης. (η) Ἐπιχειρῶντες διδάσκων ἅ περ ἐν ἡμᾶδον.
 (θ) Κατὰ τὴν ἔ' νοὸς ἔξιν, ἢ καὶ καὶ τὰ ἡθῆ· τὸ δὲ ἄρδρον τὸ, τὸ πα-
 ρέλκει. (ι) Μηδὲ τὰ σοικειώδη τῆς φιλοσοφίας προπαιδευθέντας.
 (κ) Ἦν φύσαν προεῖπε. (λ) Οὐδὲν μάθημα ἢ ἐρώτημα ἀποποιούμενη.
 (μ) Ο' ΚΑΙ, ἀντὶ τ' ἀλλὰ ἐστίν.

ραν αἰτίαν εὐρίσκω τ' τροφῆς αὐτῷ (ν), ἢ τὸ ἀναγώγως (ξ),
 καὶ πρὸ ὥρας ἡξιῶδες τὴν ἀρχὴν, ἴσως ὑφ' ἐτέρων ὁμοίων, ὡς
 οἶόν τε (ο), πολυτελῶν ἀκροάσεων· ταῦτά τοι καὶ προμηθέε-
 ρος φύλαξ αὐτὸς τέειμι, καὶ σὲ παρακαλῶ τῇ φιλοσοφίας ὀργί-
 ων εἶναι. ὅτι μὲν γὰρ Ἐρκελιανῷ πρέποντα ταῦτα, ἐγὼ γι-
 νώσκω· δεῖ δέ σε εἰσὶν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ γνησίως ἀποσελήλυ-
 θαι, ἀφίστασθαι κοινωνίας τ' πρὸς οὗτο ὀπισθόφρε αὐτῆς, καὶ νο-
 θεύοντας τῇ μεταποιήσει (π) τὸ ὑπέρσεμνον αὐτῆς. τὸν ἔφο-
 ρόν σοι φιλίας Θεὸν (ρ), μὴ ὁξενέγκης πρὸς τινος τὴν ὀπσο-
 λῶν· εἰ γὰρ ποιήσῃς, οἱ τ' κακίας χαρακτῆρες (σ) ἔξασι λυ-
 πημένους οὗτο ὀπγινώσκοντας παρ' ἑαυτοῖς, ἢ τοῖς αὐτῷ φίλοις
 τὰ εἰρημένα σύμβολα (τ)· τὸ δὲ λυπεῖν ἔστι μὲν ὅτε ἄρρεν,
 καὶ πρὸς τὴν (υ) φιλοσοφίᾳ, ὅταν πρὸς παρόντας· τὸ δὲ καὶ
 χεῖρ φῶν πρὸς τῶν, μικροπρεπὲς δοκεῖ (φ). ἄλλ' αἴσῃ ἂν Συ-
 νέσιος πρὸς αὐτὸν διαλεχθεῖν, ταῦτα καὶ πρὸς τὴν τιμίαν σε
 κεφαλῇ διαλέγεται, ἔμῳ φίλῃ, ἢ μετὰ δυοῖν μάλιστα φίλῃ,
 ὡς ἐμοί γε ἑκτὸς τ' τριττύος ὑμῶν, ἐδὲν ὅστις ἀνδρῶπινον τί-
 μιον· πρὸς καίμῃς δὲ καὶ αὐτοῖς, τάχα (χ) συμπληρῶ τε-
 τρακτῷ ἱερᾷ φιλίας· ἄλλ' εὐφημείσθω (ψ) τ' ἐν ἀρχαῖς (ω)
 ὁμω-

(ν) Εἴτ' ἐν τῇ δοξοσοφίᾳ ἦτιμι πρέποντα. (ξ) Ἡ τὸ ἡξιῶδες κα-
 τ' ἀρχᾶς πολυτελῶν ἀκροάσεων ὑφ' ἐτέρων ὁμοίων. (ο) Καθ' ὅσον οἶόν τε
 ἦσαν ἡξιῶδῃναι. (π) Τῷ προσποιεσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι, ἐπιχειρεῖν φιλοσο-
 φίαν. (ρ) Ὀμνυμι. (σ) Οἱ εἰρημένοι, τὸ προάλας λέγω ἀνηκοῖναι ῥη-
 ματίων σεμνοτέρων τῶς μηδὲν βαναύσων ἀποδέοντας τά γε καὶ ψυχὴν,
 καὶ τεῦθεν μεταποιεσθαι διδάσκειν ἢ ἐκ ἑμαυτοῦ κτ. (τ) Τὸς, ὡς ἐκρη, τῆς
 κακίας χαρακτῆρας. (υ) Καθῆκον ἡδεῖ φιλοσόφῃ. (φ) Ἐνδεικτῶν, συ-
 κοφαντῶν, διαβόλων. (χ) Τὸ, τάχα διὰ μετριοφροσύνης, ὡς δῆθεν μὴ ἱ-
 κανὲς ὀριζομένη ἐν τῇ τῶν φιλοσόφων τετρακτίῃ, ἣν ἱερῶν καλῶς ὡς τῶν
 Πυθαγορείων ὄρεον τὴν τετρακτὴν ποιεῖται· καὶ μὰ τὸν ἀμείντερον ψυχᾷ πα-
 ραδόντα τετρακτὴν. (ψ) Ὁ ἀλλὰ ἀντι ἔστι γὰρ. Ἐμοί δὲ καὶ ὅδε ἐναντιωμα-
 τικὸς δοκεῖ (ω) Ἰσως τῆς ἐν ἀρεταῖς μάλλον γραπτέον, ἢ ἢ τῶν φί-
 λων τετρακτὸς, ἢ τετρακτὸς, τῇ τετρακτίῃ τῶν ῥημικῶν ἀρετῶν ὁμῶνιμος.

ὁμωνύμη τετρακτύος ἡ φύσις. ὦν τῷ τετραδίῳ τ' ἱαμβείων εὖρον
 ὅπῃ τέλεις ὅσο δώδεκα εἴχης λεαφέντας ἅμα, ὥς ἐν ὄν ὀπ' ἡρα-
 μα· ἐπεὶ ἔνυσε εἰκὸς ἔχεν αὐτόν, ἴσθι ὥς ἔτε ἐν εἰσιν, ἔτε
 ἐνός· ἀλλ' οἱ μὲν ὁκτὼ πρῶτοι μετ' ὀπσημῆς λεαφέντες.
 ποιητικῆς, μιγείσης ἔξεως ἀστρονομικῆς, εἰσὶ δ' σὲ φίλῃ· οἱ
 δὲ τελευταῖοι τέσσαρες, ποιητικῆς εἰσι τρυφώσης μόνον (α 2),
 καὶ ἔστιν ἀρχαῖον· ἡ γὰρ δὲ ἀσεβέστερον ὀπθ' ἀνόντων λόγους
 κλέπτειν, ἢ φοιμάτω, ὃ καλεῖται τυμβωρυχεῖν. ἐρρωμένως
 διαβιώης, εὐαγῶς καὶ εὐλαβῶς φιλοσοφίας ἀντιποιέμενος. εἴ-
 κοσι δ' Μεσσηνί (β 2) ἡμέρας σωτῆραί σοι ὀφείμην σε,
 μετ' αἷς σὺ Θεῷ τ' ὁδὸν ἔξομαι. τὸν ἀγαθώτατον ἐταῖρον
 πλείεσθαι μοι ὀφείσῃ· φιλῶ γὰρ αὐτόν, διότι σε πάνυ φιλεῖ.

Τῷ αὐτῷ. 144.

Φοιβάμενος δὲ τὴν ὀπσολίῳ ὀπιδίῳ, καὶ ἀνὴρ ὅστις ἀγαθός, καὶ
 φίλος, καὶ ἀδικεῖται. διὰ πάντα ἐν αὐτῷ συλλαβέει δίκαιος εἶ,
 καὶ δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὸν τρόπον, καὶ διὰ τὴν ὀφείσῃ. τῷ μὲν
 ἔτω ἡρέω· καὶ γὰρ ἔοικε σφόδρα πισεῖσθαι τῇ πρὸς ἀλλήλους
 ἡμῶν εὐνοίᾳ· σὲ γὰρ δεόμενος, ἐπ' ἐμὲ κατέφυγε, τεταρτή-
 κως,

Εἰ δὲ δεῖ μὴ μεταποιεῖν τὴν γραφὴν, ἀρχαί, αἷς ἢ τῶν φίλων τετρακτύς
 ὁμωνυμεί, καὶ μὲν τινες τὰ τέσσαρά εἰσι σοιχεῖα, ἐξ ὧν τὰ σύνθετα (καί
 τοι τὰ σοιχεῖα αἷτια μᾶλλον, ἐχὶ δὲ καὶ ἀρχαί· ἀρχαί γὰρ ἡ ὕλη καὶ τὸ εἶ-
 δος.) καὶ δὲ Πυθαγόραν, ἢ ἐν ἀριθμοῖς τετράς· εἴγε πᾶς ἀριθμὸς τοῖς
 δέκα συμπληρεῖται· ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων· (ἐν γὰρ καὶ δύο καὶ
 τρεῖς καὶ τέσσαρα συντεθέντα, δέκα εἰσι·) καὶ διὰ τῷ πάντα ἀριθμὸν τε-
 τρακτῶν ἔλεγον· ὡς εἶναι καὶ τὰς Πυθαγορεῖας τὴν τετρακτῶν ἀρχὴν ἀριθ-
 μῶ, τῷ δεκαδικῷ δηλ· ἄλλως γὰρ ἢ μονὰς εἰσιν ἀρχὴ ἀριθμῶ, ὁ δὲ ἀριθ-
 μὸς σωρεῖα μονάδων. (α 2) Κηλέσης μόνον τὸν ἀναγινώσκοντα μυθολογία τυ-
 χόν, ἢ οἷς τισιν ἄλλοις πέφυκε τέρπειν ἢ πρήσις, ἐπιστημονικῆς δέ τινος ἔξεως ἀμοι-
 ρέσης. Ζήτει τέτρες ἐξῆς ἐν τοῖς εἰς τὴν 254 ἐπιστ· πρὸς τῷ τέλει. (β 2) Αὐτοῦς καὶ.

κώς, ὅτι δι' ἐμῶ, σὲ τεύξεται· ἡ ὑπεχόμῳ αὐτῷ τὸν Ἐρκελιανὸν διὰ Συνεσίᾳ· τὸ δὲ νικᾶν ὅσο λυπῶντας, δι' Ἐρκελιανῶ, τ' ἱερῶς καὶ τιμίας κεφαλῆς. πρὶν δ' ὁ Κόμητος ἐγγεγράφει· (α) δι' Οὐρσικίνας, λέγω δὲ δ' τυχόντος ἀρχῆς τῷ ἐν τῇ πατρὶδι στρατιωτῷ· ἡ ἦτερος σωδῆματα παρ' ἡμῶν, δ' ἡμέρας παρὰ τῷ δυνάμενων τῶτο (β) ποιῆν σὺν φίλων, γράμματα πρὸς τε αὐτὸν, ἡ πρὸς τὸν ὀρδινάριον ἄρχοντα. τὴν μὲν ἐν πρὸς αἵρεσιν (γ) ἀπεδεχόμῳ καὶ τότε, τὸ δὲ ἔργον, ὡς παρελκόν, ἡρνέμῳ, γυμνόν (δ) ἐμαυτὸν εἰς φιλοσοφίαν ἱσῶς· νῦν δὲ ἀδικήμενοι φίλοι, ἡ ἰδιῶται, ἡ στρατιῶται, βιάζονταί με βάλειν μεταποιεῖν τὴν πολιτικῆς δυνάμεως, πρὸς τῷ ὑποπεφυκώς οἶδα, ἡ αὐτοί μοι τῶτο σωίσασιν· ἀλλὰ βιάζοντα σφῶν ἕνεκα ποιῆν τι ἡ ἀκρίσιον. νῦν ἐν εἰ δοκοῖ σοι τῶτο ποιῆν, ὅππῃ (ε). πρὸς αἵρεται τὸν ἱερὸν ἐταῖρον τὸν διάκονον, ἡ γυμναζέσθω πρὸς ἀνταγωνιστῷ ἱππέα (ζ). προσγορεύει σε πᾶς με ὁ οἶκος, πρὸς ἡμερόμενα αὐτῷ νῦν ἡ Ἰγνώωνος, ὃν ἐπὶ οὐκ ἐν δὴν γημάτων, ὅς αἰτίοι μοι γέγονε τ' ἀγε-

γε-

(α) Προτέρα ταύτης τῆς ἐπιστολῆς ἐστὶν ἡ ἐφεξῆς 146, ἥς ἡ ἀρχή· Ἐπιθυμήσας ἀρρηνῶσαι κτ· ἐν ἐκείνῃ γὰρ ἀπεποιεῖτο τὴν παρὰ δ' Κόμητος ἐκ συστάσεως δ' Ἐρκελιανῶ, ἡ τῶν περὶ αὐτὸν φίλων προτεινομένην αὐτῷ πολιτικὴν δύναμιν, ἥς ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστολῇ βιάζομενος ὑπὸ τῶν ἀδικημάτων, μεταποιεῖται. ὁ γὰρ Ἐρκελιανὸς συστήσας τὸν Συνέσιον πρὸς τὸν Κόμητα, ἡτεῖ ἐξῆς ἡ τὴν αὐτῇ συγκατάθεσιν, εἴτ' ἐν ἐπιτροπῇ, ἵνα ἡ γράμματα ὑπὲρ αὐτῶ παρὰ τῶν φίλων πρὸς τε τὸν Κόμητα ἡ τὸν στρατοπεδάρχην γίνωνται, νομομισμένον ὅν, ὡς εἶπε, δημαγωγίᾳ τὸν πολιτάρχην προχειρίζεσθαι. Ἐν δὲ τοῖς δ' Λατίνσ σημειώμασι φέρεται ἡ τῶτο. Ἐρκελιανὸς εἰδείθη δ' Κόμητος ὑπὲρ Συνεσίᾳ ὅπως ἀρχῆς τινος τύχη, ἡ γράφει τῷ Συνεσίῳ ἵνα εἰ τῶτο ὑποδέχοιτο, παρασκευάσῃ τῆς ἐαυτῶ φίλος ὁ Συνέσιος γράμματα πέμψαι πρὸς τὸν Κόμητα ἡ τὸν Ὀρδινάριον. τὸ γὰρ σὺν φίλων εἰ τῆς δ' Ἐρκελιανῶ, ἀλλὰ τῆς δ' Συνεσίᾳ αἰνότητ'· ἐστὶ δὲ ὁ λόγος ἀπὸ δ' Ἐρκελιανῶ πρὸς τὸν Συνέσιον· ἡ ὡς ἐκεῖνος λέγοντός ἐστι τὸ σὺν.

(β) Τὴν πολιτικὴν δύναμιν ἐμοὶ μνησεύσασθαι. (γ) Σὺ δ' συστήσας με.

(δ) Πολιτικῆς δυνάμεως. (ε) Σοὶ τῶτο ποιῆσαι· ἡ τῶτο ἦν τὸ σύνθημα,

γενῆς ἔξ ἀφιλοσόφου ῥηαυμάτων (η) αἰτήσεως πρὸς εὖ-
χοντας, καταδειχθεὶς τὰ μὲν, αὐτοπροσώπως ὑπὲρ πολλῶν (θ),
τὰ δὲ, δι' ὧν ἐκόμισεν ὀπσιολῶν. ἔξ ἑτοῦ ἐν σε μέχρι τ' διηγο-
ρουμένης (ι) ἐκάδος ὡριμένει.

Τῷ αὐτῷ. 145.

Οἰκέτης ἐμὸς ἐδραπέτευσεν, ἐξ πατρῶων ῥεμῶν, ἐδὲ ῥ
ἄλλως συντραφέντων ἐμοί· ἀγωγῆς ῥδ ἐλευθερία μεταχόν-
τες, ἔξ μικρῆ δέω λέγειν ἐν ὁμοτίμοις ἀγόμενοι (α), φιλε-
σιν ὡς αἰρετὸν ἄρχοντα μάλλον, ἢ δεδίασιν ὡς νόμῳ δεσπότι-
ῶν· ὁ Φιλόρωμος (τῆτο ῥδ ὄνομα τῷ δραπέτῃ) τ' ἀδελφι-
δῆς μετ' Αἰμελίου θυγατρὸς οἰκέτης ὢν, ἐμὸς γίνεται δι' οἰκεί-
νης· τραφεὶς δὲ οἰκμελὴς ἔξ ἀνάγωγος, φιλόσοφον ἔξ Λακω-
νικῶν (β) ὀπσιολῶν ἐκ ὠρεγκε· ἔξ νυν ἀντ' ἐμῆ δεσπότι-
ῶν ῥαμῆμος Αἰλεξανδρέα, ὡρινοσεῖ μετ' οἰκίῳ τῷ Αἰγυπτον.
Ἀρποκρατίων τίς ἐστὶ ῥ Ηρακλειανῆ δορυφόρων, τάξιν ἔχων
τῷ βοηθῷ βοηθεῖν· ἢ ῥδ σβαδίαβα (γ) λέξεις, τῆτο ἐρημ-
νεύειν (δ) πιστεύεται· τῆτω σιώσειν ὁ Φιλόρωμος· καὶ γὰρ τὸ
γ' ἐμὸν (ε), εἶσα ἀν' χαίρειν (ς) αὐτόν· πῶ ῥδ εὐλογον τὸν
μὲν χείρῳ ῥδ βελτιόνων μὴ δεῖδῃ, εὖ δὲ βελτιόνας ὁμολο-
γῶν.

ὑπερ ἥτει παρ' αὐτῷ ὁ Ἑρκελιανός. (ς) Γ'· ἱερέα, τῆτ' ἔστιν ἵνα δὲ δια-
κὸν ἱερέως γέννη. (η) Γ'· αἰτήσωμαι τὰ παρὰ τῶν σῶν φίλων ὑ-
πὲρ ἐμῆ πρὸς τὸν εἰρημένον Κόμητα ἔξ τὸν Ὀρδιάνιον γράμματα.
(θ) Τῶν, ὡς εἰρηγ, ἀδικημένων. (ι) προσελθείσης ἐν τῇ πρὸ ταύτης ἐπι-
σολῇ.

(α) Οἱ ἄλλως ἐ μὴν ὡς δέλοι ἐμοί συντραφέντες. (β) Βραχύλογον,
ὡς φιλοβρήμων, εἶτ' ἐν πολυβρήμων αὐτός ὢν. (γ) Τῆτο γὰρ ἔν, ὡς εἰ-
κε, τῷ Ἀρποκρατίῳ τὸ ἐπώνυμον. (δ) Σημαίνει. (ε) Ὅσοι τὸ ἐπ' ἐ-
μοι. (ς) Φθείρεσθ, οἷχεσθ· τὸ γάρτοι χαίρειτο λαμβάνει ἐνιστε ἀντι
ῥ ἐρέτω· ἔχει δὲ τινα πρὸς ἐκεῖτο διαφορῶν, καδ' ὅτι τὸ μὲν ἐρέτω,
ἐπὶ τῶν ὁμολογούμενως κακῶν λέγομεν· ὡς ἐρέτω φθόνος, ἐρέτω φιλο-

γῶντας εἶναι, δίδως δὲ χείρονος; ἀλλ' ἡ δέσποινα δὲ κακοδαίμωνος, ἢ πῶ πείθεται πάνυ φιλοσοφεῖν ὥστε καταφρονεῖν τῶν ἀντεχομένων (η), καὶ κατεδείχθη πολλὰ σαλιῶναι εἶναι ἐπανάξοντας αὐτόν· ὑπέστη δὲ τὴν ὑπηρεσίαν αὐθαίρετος ὁ σύγκλιος ἡμῶν Ἀειθαλής, ὃν ἐγὼ Θεῶ τε ἡγεμόνι θαρρῶν ἐσειλα, καὶ ἀνδρωπίνῳ ὑπεκρίαν· ὑποχόρμνος τὴν παρὰ σὺ. εἴη σοι τὴν ὑποσολὴν ὑποδοιῶναι· τὰ δὲ ὀντεύθεν, ἐπειδὴ παρείληφας τὴν ὑπόθεσιν, Θεῶ καὶ αὐτῷ σοί, καὶ Ἀειθαλεῖ μελήσει.

Τῷ αὐτῷ. 146.

Ἐπιθυμίας (α) ἀρρενωῶσαι τὴν ἱεράν σε ψυχὴν τῷ δὲ ὑποσολῶν ὑππλήξαι τῷ σφοδρῷ τῷ εἰς τὴν σωτυχίαν ἡμῶν συζάσεως (β), πολλῷ πρότερον ὑπὸ δὲ κατακλυσμῷ τῷ ἐν ταῖς ὑποσολαῖς ἰσχυρῶν (γ) αὐτὸς ἐδηλωθῆναι, καὶ εἰμὶ νῦν τοιαῦτος, ὁποῖω σοὶ συγχάνοντι πρότερον ἐνεκάλεον. ἄρ' ἔν ἡγαθῶν μοι μεγάλων αἴτιος ὁ θαυμασιος Ἐρκαλιανός, ἔτω τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἀναρτήσας ἑαυτῇ, καὶ καταβιβάσας δὲ φιλοσοφίας ἀξιωματος; ἐγὼ μὲν ἔτι δι' ἄλλο τι τὰς Σειρήνας ὑπὸ τῇ ποιητῆς ἡγῆμαι βλασφημεῖς, ἢ ὅτι τῷ μελιχεῶ. προσαγόμηναι τὸν πιεύσαντα. ἤκουσα δέ τε τῇ σοφῶν καὶ ἀλληγορῶντος τὸν μῦθον· Σειρήνας γὰρ αὐτὰς ἀνίττεσθαι τὰς ἀππλαυστικὰς ἡδονὰς, αἱ εἶναι ἕξαντας καὶ καταγοητευθέντας αὐτῆς τῷ παρῶν (δ), μετὰ μικρὸν ἀπολλύεσθαι. τί ἔν ὑποδέεσιν εἶναι Σειρήνας, αἱ τῆς σῶν ὑποσολῶν ἡδοναί, ὑφ' ὧν ἐγὼ τὸ ἐμβριδὲς (ε) ἀφείκας, ὅλος

Ἐρ-

νεικία· τὸ δὲ χαιρέτω, ἐπὶ τῶν ἀγαθῶν εἶναι δοκόντων κατ' εὐρημισμὸν, ὡς ἔστι δέν φανερώς δυσφημεῖν καὶ τῶν τοιούτων οἷον χαιρέτω φιλία, χαιρέτω λόγος, ἐπειδὴν ἀνδρῶς τέτων ἡδὴ τις ἔχη. (η) Τῶν μὴ δεομένων αὐτῆς.

(α) Ἐν τῇ 140 ἐπιστολῇ ἡς, ἡ ἀρχή· Τῶν ἐρώτων κτ· (β) Τῇ ἀνευδότη καὶ ἐνστατικῇ ἐπιθυμίᾳ περὶ τῆς συντυχίας ἡμῶν. (γ) Θελακτικῶν ἡδονῶν, ὡς ἐξῆς φησι. (δ) Τῇ ὡς εἰρηγ μελιχεῶ καὶ ἐπαγωγῇ φωνῇ. (ε) Ἀρ'

Ἐκκλησιαν γέγονα (ζ); μάρτυς Θεός, ἡ νόμῳ ἔγραψα (η), ἀντ' ἄλλου εἶδο πᾶσι τότε (θ) πεποιήμαι λόγους, ἵν' ὑπόθεσιν ἔχω χαμμάτων, ἀλλὰ ἔπαρ' Οὐρσικίνου δοθαισῶν ὁππολῶν ἦσαν δὲ τρεῖς· ἡ μέση καὶ τὸ μέγεθος ἔμβιοντι ψυχῆς πάθος (ι) ἐνέσαξέ μοι κομίσασα, καὶ γέγονα ἔν τοις χαμμάσι κολακείας ἡττων τοσούτον, ὅσον ἀχινώεω. τὸν ἀδελφὸν Κύρον εἶδει κομίσασθαι παρὰ σὲ χαμμάτα πᾶσι ὧν ἐδήλωσας, διὰ τὸν ἐκ Πενταπόλεως Κόμητα· καὶ χάριν μὲν ἔχον τῇ προαίρεσει (κ) ἔσυσήσαντος (λ)· ἐπελάθου δὲ ὅτι φιλοσοφεῖν παρῶμαι, καὶ μικρὸν ἡγῆμαι τιμῇ ἀπασαν, εἰ μὴ δὴ φιλοσοφίᾳ γένοιτο. δέομαι ἔν δια τὸν Θεὸν ἑδέν (μ)· ἥτε ᾧ ἀδικῆμην, ἥτε ἀδικήμεθα (ν). τὸ δὴ τοιούτον (ξ), ἐνείνω μὲν (ο) ὑπὲρ ἡμῶν ἔωρεπε ποιεῖν, ἡμῖν δὲ αὐτεῖν, ἡ ὥρεπον· εἰ ᾧ εἶδει (π) ζητεῖν ὁππολᾶς, αὐτεῖν εἶδει πᾶσι ἐμὲ ἡρώεω (ρ)· ἔγωγε ἂν ἐτιμήθην· ἔχ' ὑπὲρ ἡμῶν πᾶσι ἕτερον. ἐρρωμένος, εὐθυμῶν διαβιώης, φιλοσοφίαν ἀδολώτατα μετιών. πᾶσα ὁμῶς σε ἡ οἰκία, μάρτυς Θεός, καὶ παῖδες καὶ γέροντες καὶ γυναικες πρὸς α-

γο-

μενωπόν. (ζ) Ἐδήλουνθην. (η) Νενόμισται γὰρ, εἴτ' ἔν εἴδισται τοῖς ἐπιστάταις γράφειν τὸ, ὅλος εἰμι, ἡ γέγονα σός. (θ) Τῷ, ὅλος Ἐκκλησιαν γέγονα δηλουθεῖς ὑπὸ τῆς ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἡδονῆς. (ι) Ζῶσαν ἐρωτικήν ἡδονήν. (κ) Τῇ σῇ. (λ) Ἐμὲ πρὸς τὸν Κόμητα. (μ) Τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο ἔγραψα δοκεῖ ὑπαινέσασθαι, τὸ,

— — — ἢ τι με ταύτης

Χρὼς τιμῆς· φρονέω δὲ ἐτιμῆσθαι Διὸς ἐν αἴσῃ.

(ν) Ὡς μηδὲν ἀδικούντες ἐν τότε ἡ δὲ ἀδικήμεθα ὑπό τινος, ἡ τινων (καὶ τοι ἐκ ἀναγκαῖα ἡ συνέπεια, ἐνὸν ἀδικεῖσθαι καὶ μὴ ἀδικεῖν) μὴ ἀδικήμενοι δὲ ὑπ' ἑτέρων, ἡ δὲ πολιτικῆς τιμῆς, εἴτ' ἔν δυνάμει δέομαι, ὡς μὴ ἔχοντες ὅν ἂν ὡς ἀδικεῖν ἀμυνώμεθα. (ξ) Τὸ τιμῆσαι με. (ο) Τῷ Κόμητι. (π) Ἐμὲ (ρ) Τῷ ἐγὼ ἔχον τὴν δυνάμειν τῆς ποίης, γράφειν παρακλητικὰ γράμματα ἐχὶ ὑπὲρ ἐμὲ πρὸς τὸν Κόμητα, ἀλλὰ πρὸς ἐμὲ αὐτόν, ἵν' ὡς παρακαλούμενος μᾶλλον καὶ παρακαλῶν, φαίηται δὲ ἐν ταῖς ἐπαινεῖς τὸ ἔργον, ἔχ' ὡς φιλοσοφεῖν ἡρημένος, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς μὴ τιμηθεῖς, ἵνα ἔν ἐξαιτηθεῖς κατ' ὅν αὐτὸς ἡγεῖται τρεῖς· εἶδεν ἐπειτα

γορεύσιν· ἴσως δ' αὖ αὐτὸς (σ) καὶ φιλοφρονημένας τὰς γυναῖκας μισοῖς· Ἰδὲ τί πεποίηκας! ἐν ὁδῷ με ὄντα (τ) ἀπαίξ λαβόμβρος κατέχεις· ἦσαν ἄρα Αἰγύπτιοι φαρμακεῖς, καὶ πάντα Ὅμηρος ψεύδεται (υ), ὅτε καὶ αὐτὸς ἰγγων (φ) πληρεῖς ὀππολὰς ἐκπέμπεις ἀπ' Αἰγύπτου. Ἑλένη μὲν ἔν (χ) τὸ λαδικῆδες φάρμακον

Πολύδαμνα πόρε Θῶνος παράκοιτις·

ἀφηνῶς τε καὶ ἀφιλοσόφως ἤτησε τὰ ὑπὲρ ἑαυτῆς πρὸς τὰς ἀρχοντας γράμματα, βίαν τὴν ὑπὸ τῶν ἀδικημένων εὐπρόσωπον προβαλλόμενος. (σ) Φαίνεται ἐκ τούτων, ὅτι μὴν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς 137 ἐπιστολῆς ὁ Ἑρμεκλιανὸς ἀγαμίαν ἀσκάων, εἴτ' ἐν ἡρημένος, ἐπομένως καὶ κρεωδαισίας ἀποχὴν· ἐφ' οἷς καὶ ἐπισκοπῆν αὐτὸν ἐν τῇ 137 ἐπιστολῇ ὁ Συνέσιος ὡς ἡγούμενον αὐτὰ εἶχε ὁδὸν καὶ προοίμιον ἐπὶ τὸ φρονεῖν, καὶ τὴν καὶ νῦν ζωὴν, ὅπερ ἐστὶ τέλος ἀνθρώπου. ἀλλ' εἶπεν αὐτῇ, εἴπερ ἡ ἀγαμία καὶ ἡ ἀποχὴ τῆς κρεωδαισίας ὁδὸς ἐστὶ καὶ κατ' αὐτὸν Συνέσιον, ἐπὶ τὸ φρονεῖν, ἐφ' ὃ δεῖ δι' αὐτῆς φθάσαι, ὅπως ποτὶ ὁ Συνέσιος, ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἢ ἐφθασεν, ἢ σπεύδει φθάσαι, μὴ τὴν ὁδὸν ἐδεύσας τὴν ἐπὶ τὸ φρονεῖν ἄγεσσαν, φησὶ δὲ ὁ μήτε τῆς ἰδίας γυναικὸς, μήτε κρεωδαισίας ἀπεχόμενος; ἐστὶ μὲν ἔν ὁδὸς ταῦτα, καὶ μὴν καὶ τῶν αὐτῶν ἐκ ἀνδρῶν. (τ) Τὸ γὰρ Ἑρμεκλιανὸς μέχρι τῆς διηγορευμένης εἰκάδος μὴ ἐλθόντος, ὁ Συνέσιος ἐν ᾧ τῆς ὁδὸς ἤψατο, τὴν ἐπιστολὴν αὐτῇ εἰδέξατο.

(υ) Τὸτ' ἐστὶ τὸν Ὅμηρον καὶ περὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ φαρμακῶν ψευδόμενον αὐτὸς τό γε σὸν μέρος ἀληθεύοντα εἰδείξας. (φ) Φαρμακῶν θελητικῶν, ἐκστατικῶν, ἀλλοιωτικῶν τῶν φρονῶν. (χ) Ὁ Μενέλαος μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσης εἰς Αἰθίοπας καὶ Σιδονίους καὶ Ἀραβας, διὰ Κύπρου, Φοινίκης τε καὶ Αἰγύπτου αἰών, παρέδωκε τὴν Ἑλένην, κατ' Αἴλιον Διονύσιον. Θῶνι βασιλεὶς καὶ Κάνωβον Νειλῶος γέματος· ὁ δὲ Θῶνος ἐραδέντος αὐτῆς, ὡς καὶ πρὸς βίαν κατεπιχειρήσῃ, ἡ Θῶνος παράκοιτις Πολύδαμνα ζηλώσασα, ἐξέδωκε τὴν Ἑλένην εἰς Φάρον νῆσον· οἰκτεῖρατα δὲ, εἰδοκίνοισι καὶ βοτάνῃν ἐχθρῶν τοῖς ἐκεῖ πολλοῖς ὄρεσιν, ἢ φυτευθεῖσα καὶ βλαστήσασα, Ἑλένιον ἐκλήθη. ἐν δὲ τῇ ἐπανόδῳ ὁ Μενέλαος, τὸν μὲν Θῶνα ὡς κατεπιχειρήσαντα τῆς Ἑλένης ἀπέπεσε, τῇ δὲ Σπάρτῃ μετὰ τῆς Ἑλένης ἐπιδημήσας, τὰς περὶ τὸν Τηλέμαχον ξενιδέοντας παρ' αὐτῷ, καὶ ὁδορρέοντες τὸν Ὀδυσσεύα, ὡς μὴ εἰδότες ᾗς ὁ γε πλανώμενος, ἢ τέθηκεν, αὐτὸς μὲν ἐπὶ δόρπον ἐκλείει παραμυθέμενος, ἡ δὲ Ἑλένη εἰς οὐκ ἔπνον οἶον βάλε φάρμακον νηπενδές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπιληθὼν ἀπάντων ὅς τὸ, καταβροῦξεν, ἐπεὶ κρατῆρι μιγείῃ, ἐκ αὐτῆς ἐφημέριός γε βάλοι καὶ δάκρυ παρει-

τοῖς δὲ τίς (ψ) τὸ ἀνιαρὸν (ω) δέδωκεν, ὃ κρίσας ἔπεμψας
τιῷ ὁπισθίῳ;

Γ' ὠάννη. 147.

Οἰμαίσε καὶ παρ' ἐν ἡμῶν εὖ πρᾶτταν (α), ὅς γε ἀφ' οὗ
ἀνδράπυες ἡμᾶς

Αὐτῆς ἐν λαμῶνι κατὰ σκότον ἡλάσκοντας,
καὶ ταῖς χθονίαις ἐγκαλινδαιμένης φροντίσιν, αὐτὸς ὑπὲρ ταύ-
ταις κήσας σαυτὸν, ἀνεχώρησας, ἔτι δεῦρο ὦν, καὶ μακαρίας ἡ-
ψω ζωῆς· εἰ μὴ φίλος ὦν Γάνος, ἐν τῷ λέγειν καὶ διαγγέλ-
λειν τὰ σα παρ' ἡμᾶς, οἴεται δέν τι καὶ ψεύδεσσιν· δεινὸν γὰρ ἢ
εὐνοία κλέψαι τιῷ ἀλήθειαν. ἕτος ἔν ὃ Γάνος ἐπεφήμεσέ σοι
τὸν μονήρη βίον, καὶ πρόφασιν ἔχεις τιῷ πόλιν ἐπὶ τοῦ βιβλίου·
καὶ τὸν δὲν αὐτὸν, ὅσος εἰς θεολογίαν σιωπᾷ· καὶ φαιὸν τρι-
βώνιον ἀμπέχεσθαι σέ φησιν· ἐδὲν μὲν ὡς μείον, εἰ καὶ λευκὸν
ὡς· τῇ γὰρ φανοτάτῃ φύσει (β) μᾶλλον ἀνακείρηνον εἴη τὸ ἐν
τοῖς αἰσθητοῖς καθαρόν, καὶ φωτεινότερον· εἰ δὲ καὶ τὸ μέλαν
ἐπ' ἡ-

ὦν, ἐδὲ εἴ οἱ κατατεθναῖν μήτηρ τε κατέχευε, ἐδὲ εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελ-
φόν, ἢ φίλον υἱὸν χαλκῷ διήσφεν, ὅδ', ὁφθαλμοῖσιν ὀρώτο· τοιαῦτα Διὸς
θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητίεοντα ἐδιδά· τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρην Θῶνος
παράκοιτις Αἰγυπτίῃ· τῇ πλεῖστα φέρεται ζεῖδαρος ἄρτυρα φάρμακα πολλὰ
μὲν ἐδιδά μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρὰ. (Ὀδυσσέας: Δ) (ψ) Αἰγύπτιος,
ἐν ᾧ καιρῷ ἔτε Εὐλήν περιέειν, ἔτε ἡ Θῶνος παράκοιτις;
(ω) Τὰς ἐν ταῖς Εὐκλειανῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολαῖς ὑπογράφας, ἀνιάρων
φάρμακον λέγει, καθ' ἃ ἐμβίοντι τῇ ψυχῇ πάθος ἐνστάσαι, ἐξεδήλυναν
αὐτὸν, ὥστε καὶ αἰσχύνασθαι.

(α) Πλάτωνος ἢ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἐπιγραφὴ τοῦτο, Εὐκλείης τὸ, εὖ διάγειν,
Κλέωνος τὸ, χαίρειν. ὁ δὲ Συνέσιος ἐν ταῖς πρὸς Εὐκλειανῇ ἐπιστολαῖς ἐ-
καιοτόμησε τὴν ἐπιγραφὴν, πολλὰ φρονεῖν αὐτῷ ἐπευχόμενος.

(β) Εἴ γε λευχερότερος ὠφθησάν καὶ ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν τῷ Δανιὴλ καὶ

ἐπήγεσας, ἐπειδὴ ζήλω τινῶν προλαβόντων ἐποίησας, ἐπαι-
νῶ πᾶν τὸ ὅτι τῷ Θεῷ γινόμενον· τὸ γὰρ ἔχ' χάριν γίνεται (γ),
δίδωσι κατορθῶν τῷ ποιῶντι, καὶ ἡ προαίρεσις (δ) ἔχει τὴν ἀρε-
τήν. ἡμεῖς μὲν ἄν σοι συνηδόμεθα, χεδιάσαντι τὸ τέλος (ε),
ὁπῶς ἡμεῖς πάλαι σὺ πόνῳ μόλις θυροκοπτέμεν· σὺ δὲ ἡμῖν
σωθεύξαι φθάσαι ποτὲ καὶ αὐτοῖς, καὶ εὐρέσθαι τι κέρδος ἀπὸ τῆς
ἐν φιλοσοφίᾳ μερίμνης, ἵνα μὴ τιμᾶλως ὥρῃ κατατετριφό-
τες περὶ τοῖς βιβλίοις τὸν βίον· ἐρρωμένως εὐδαιμονῶν δια-
βίῃς θάυμασι.

Ὀλυμπίῳ. 148.

Ἀπέλιπον τὴν τάξιν τῶν φόρων· τί γὰρ ὡς ποιεῖν, ἀδενὸς ἑλ-
κῶν τῶν Λιβύῳ ἐπωχικῶν θελόντος εἰς τὴν παρ' ἡ-
μᾶς (α) θάλατταν ὀκπέμπειν ὀκλάδας; καὶ σὲ δὲ ἀφίημι τῇ
σω-

ὁ Χριστὸς μεταμορφωθείς ἐπὶ τῇ Θαβώρ, καὶ οἱ ἄγγελοι τὴν ἀνάστασιν τῇ
Χριστῷ ταῖς μυροφόροις γνωαῖσι κηρύττοντες· ἀλλὰ καὶ Σολομὼν ἐξωσαν,
φησὶ, τὰ ἱμέτριά σου λευκά· καὶ συστήματα μοναχῶν λευχειμονῶντα τὸ πάλαι
ισόρηγ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐπὶ νεκρῶν πενθόντες, μελανειμονεῖν εἰάδασι, παρὰ
τὸτο, οἶμαι, καὶ οἱ τὸν μονήρη βίον ἀνηγμένοι ὡς νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, κα-
τὰ ὁμοιότητα μελανειμονεῖσιν· ἀλλὰ γὰρ οἱ τοῖστοι ἐχὼν ἑαυτοὺς, ἀλλὰ τὸ
τῆς σαρκὸς φρόνημα νεκρὸν ἐπαγγέλλοντες· νεκρώσατε γὰρ, φησὶ, τὰ μέλη
ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, καί· ἑαυτοὺς δὲ παλῶν τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζών-
τας· ἐπὶ δὲ τῇ τῆς σαρκὸς φρονήματος καὶ ἀπλῶς τῇ τῆς ἀμαρτίας νεκρώ-
σει τὸς τῷ Θεῷ ζῶντας, μὴ λευχειμονῶντας χαίρειν, καὶ τὸ, χαίρετε ἐν
Κυρίῳ χαίρετε, πάλιν ἐρῶ χαίρετε, ἀλλὰ μελανειμονῶντας πενθεῖν, μὴ καὶ
ἀξυμῶνον τῷ ἐπαγγέλματι ἦ; (γ) Τὰτ' ἐστὶν ὁ Θεός, ὃ χάριν τὸ με-
λανειμονεῖν. (δ) Οὐχ ἡ μελανειμονία. (ε) Ἐξ ἐτοίμου ἀπρασμύνεσθε καὶ
ἀποπῶς ἐκλαβομένη τῇ τέλει, τῆς μακαρίας, φημι, ζωῆς,
(α) Γράφε ὑμῖν· Λυβία γὰρ ἡ Ἀφρικὴ πρὸς Νότον Συρία δὲ μέρος ἐστὶ σμι-
κρὸν τῆς Ἀσίας πρὸς Ἀπαρκτίαν· ὁ γὰρ ἐν Λυβίᾳ Συνέσιος, καὶ ὁ ἐν Συ-
ρίᾳ Ὀλύμπιος εἴτε ἐν Ἰωάννης κοινῶνκοι, εἴτε ἐν σύντροφος ἡρώμενοι περὶ
τὸ τελειεῖν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων τά τε ἀπαίροντα καὶ τὰ καταίροντα, ἐπὶ

σωτάξεως· ἔδ' ἔρ' Σύροις ὅπμελές καταίρειν εἰς τὰ Κυρῶναιων
 ὅπνεια· λάδοι δ' ἄνμε τῆτό ποτε ἔρ' ἡρόμνον· ἔ γάρ εἰμι
 γείτων θαλάττης, ἔ δ' ἔλλιμνίζω συχνά, ἀλλ' ἀνώκισμα (β)
 πρὸς νότον ἄνεμον, Κυρῶναιων ἔχατος· ἔ γείτονες ἡμῖν εἰσιν,
 οἷς Ὀδυσσεὺς καὶ τῷ Γδάκῳ (γ) τὸ πηδάλιον ἔχων (δ) ἐζή-
 τει, μῦν Ποσειδῶνος ὅκα ἔρ' χερσὶν (ε) παραιτήμνος (ζ),

Οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν

Ἀνέρες, ἔδ' ἔρ' ἄλεσσι μεμιγμένοι εἶδαρ' ἔδδσιν (η).
 Α'λ-

ἐδτερώθεν ἐκατέρωστε πλοῖα διπορεύετο, ἀπέλιπον καίκενοι τὸ ἐξωνεῖον
 παρὰ τῇ δημοσίᾳ τῷ τελώνιον. (β) Ἀνώτερον, εἴτ' ἔν' ἀόρῳ τῆς πρὸς Α'-
 παρκίαν θαλάσσης οἰκῶ. (γ) Οἱ γὰρ Φαίαιες, εἴτ' ἔν' οἱ Κερκυραῖοι,
 διασωθέντα ἔκ' ἐκ ναυαγίης τὸν Ὀδυσσεῖα, φιλοφρόνως δεξιωσάμενοι, ἐντί-
 μως αὐτὸν εἰς τὴν γείτονα Γδάκην διπορῶμευσαν. (δ) Εἴτ' ὅμῳ, τῆ-
 τ' ἔξ' ἐκ τῆς κόπης. (ε) Τῶ μόντεως Τειρεσίς. (ζ) Φεύγων· ἢ, ὃ καὶ μάλ-
 λον, ἐξιλῶν. (η) Οἱ Ὀδυσσεὺς μετὰ τὴν Τροίας ἀλώσειν πλαζόμενος
 πολλαχῶς, ἐξῆς προσωερμιάδῃ καὶ τῇ νήσῳ τῆς Κίρκης. ζητῶν δὲ μαθεῖν πε-
 ρὶ τῆς πόλεως, ταύτης ταῖς ὑποθήκαις ἀνήχθη καὶ τὰ ἀνήλια τῷ Ὠκεανῷ ἄκρα,
 καίκεν νεκυομαντῖα ἀναγασθῶν ἐξ αὐτῆς ψυχῆς ἄλλων τε πολλῶν νεκρῶν· με-
 θ' ὧν καὶ τὴν Τειρεσίς τῷ μόντεως, ἔμαθε παρ' αὐτῆς, ὅτι νοσήσει μὲν οὐ-
 καδε, ἀργαλέως δὲ διατῶν τὸν Ποσειδῶνος κότον· (ἦν γὰρ ἐγκοτῶν ὁ
 Ποσειδῶν αὐτῷ, Ἀνδ' ὧν ἐν Σικελίᾳ ἡρόμενος, τὸν ἐκεῖνος υἱὸν Πολύρη-
 μον δόλῳ ἔβριψεν ἐτύφλωσεν· ὅθεν καὶ ἀπὸ τῆς νήσου τῆς Καλυψῆς, ἔνθα
 μετὰ τὴν ψυχαγωγὸν νεκυομαντῖαν ναυαγίσας ὑπὸ τῆς Καλυψῆς κατείχε-
 το, ἀπολυθεὶς κατ' ἐπιταγὴν τῶν ἄλλων Θεῶν, μόνος τε καὶ γυμνὸς ἐκ ναυ-
 αγίης τῇ Ποσειδῶνος μνήνῃ ἐξεβράδην εἰς Φαίαικας·) διδάσκειται τε πε-
 ρὶ Τειρεσίς ἵνα μετὰ τὸν νόσον καὶ τὴν τῶν μνηστέρων ἀναίρεσιν ἀναλα-
 βὼν ἐπ' ὅμῳ πρὸς ἐξίλασμον Ποσειδῶνος εὐήρης ἔρετμόν, εἴτ' ἔν' εὐά-
 γωγον κόπῃ, διαπορεύῃ ἔξ' ἂν εἰς ἐκεῖνας ἔλθῃ, οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν
 ἀνέρες, ἔδ' ἔρ' ἄλεσσι μεμιγμένοι εἶδαρ' ἔδδσιν· ἔ δ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας φοι-
 νικοπαρήες, ἔ δ' εὐήρης ἔρετμά, τὰ τε πτερὰ νηυσὶ πέλοντα· σημεῖον δὲ τῶν
 Ἀνδρῶν τέτων εἰλύφει, ὡς ἔνθα ἂν ὀδεύοντα αὐτὸν ἰδὼν τις ὁδοῖτης, ἀ-
 δηρηλοιογόν, εἴτ' ἔν' πτόν λιμνητήριον τῶν ἀχέρων εἴποι, ἦν κατ' ὁμαδὸν
 φέρει κόπῃ, ἔτοι εἰσιν, οἱ ἐκ ἴσασι θάλασσαν· (ἔ γὰρ ἂν, εἴπερ, εἴπον τὴν
 κόπῃν πτόν) καίκεν πῆξαίτε τὴν κόπῃν, καὶ ρέξαι ἱερὰ καλὰ τῷ Ποσειδῶ-
 νι, καὶ ἔτως ἐξιλῶσθαι αὐτὸν, ὡς καὶ ὑπερώτην Θεὸν ποιήσας τὸν τέως μόν-

Ἀλλὰ μὴ λόγον ἄλλως (θ) οἰηθῆς, τὸ μὴδὲ μέλεις ἄλῶν ἐστὶ
 δεῦρο κελεῖσθαι θαλάττῃ, μήτε μὴ ἀναλτα διὰ τῶτο κατε-
 οῖεν ἢ γὰρ τὰ κρέα τε καὶ τὰ πέμματα· εἰσὶ νῦν τῶν ἱερῶν Ἑ-
 ρσίαν (ι), εἰτὶν ὑπερῶται παρ' ἡμῖν ἄλλες, ἀπέχοντες (κ) πρὸς
 Νότον ἔλαττον, ἢ πρὸς Ἀπαρκτίαν ἢ θάλαττα. τῆς Ἀμ-
 μωνος καλῶν ἐστὶ ἄλας· πέτρα δὲ αὐτοῦ φαφαρά (λ) καὶ
 τρέφει καὶ κρύπτει, ὡς ὅταν ἀφέλῃς ὑπεβλημένῳ ὡς περ ἐ-
 φελκίδα (μ), ῥαζώνη πολλή καὶ χερσὶ καὶ σκαλίτιν ἄρῃ τὸ βά-
 ρος· τὸ δὲ ἀναχωνύμενον, ἄλλες εἰσὶν, ἰδεῖν τε ἡδεῖς, καὶ γέ-
 σασθαι τῶν ἄλλων ἡδονῶν (ν). ἄλλ' ὅπως μὴ σοφιστικῶς ἀπει-
 ροκαλίαν (ξ) οἰηθῆς τὸ ἐπεξελεῖν τὸν ὄψιχον ἄλῶν τῶ
 διηγύματι· ἦκιστα γὰρ τοῖς ἀρχοῖσι ἡμῖν προσίζαναι τὸ φι-
 λό-

νοῖς τοῖς πομποῖσι γνωρίζομενον· (ἡ μυθολογία ἐν τῷ Α τῆς Οὔδου:) Ση-
 μείωσαι δὲ, ὅτι πηδάλιον ὁ Σύνισιος μετωνόμασεν, ὅπερ ὁ χρησμός, εἴτ' ἐν
 ὁ μόντις Τειρεσίας εὐχῆς ἐρετμόν ἐκάλεσε. σκοπεῖν δὲ καί τινος, ὅτι ὁ μὲν
 χρησμός ἀνέτελεν τῷ Οὔδουσσιν ἐρχομένῳ ἀπλῶς μετὰ τὸν νότον, λαβόντα εὐχ-
 ρες ἐρετμόν, εἰσέκε τὴν ἀφίκαται, οἱ ἐκ ἴσας θάλασσαν κτ'· ὁ δὲ Σύνισιος
 εἰσάγει ἀγείρας τὸν Οὔδουσσα ζητῶντα τὴν τοῖστας ἀνέρας καὶ τὴν Ἰθάκην,
 εἴτ' ἐν ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ, ἐν ἣ ἐκ ἔστιν, ὅς τις ἐκ οἶδε τὴν θάλασσαν. ὑπαι-
 νύττει δὲ, οἶμαι, ὁ μυθικός χρησμός τὸ καὶ πᾶσι προδόντων, ὡς ἐκ αὐτῶν ἄλλως
 ἐκφύγοι ὁ πομποῖς ναυτίλος τὴν μῆνιν τῷ Ποσειδῶνι, τὸν τῆς θαλάτ-
 τας, φημι, κλύδωνα, καὶ τὴν ἐντεῦθεν ὕβριν καὶ τὰ ναυάγια, ὅτι μὴ γενηφόρος,
 εἴτ' ἐν ὑπερῶταις φησὶ, ὅπερ ὑπεδόντες ἡ ναυτική κόπη πηγυμένη ἐπὶ τῆς ἡ-
 πέρας, ἥς οἱ οἰκότες ἐκ ἴσας θάλασσαν. (θ) Μάταιον καὶ ψευδῆ· τὸ
 γὰρ ἄλλως καὶ ἀντὶ τῷ ματαίως λαμβάνεται. (ι) Ἑρσία κυρίως μὲν ἐκάρη
 οἶκος, καθ' ἣν (ἴσας ἐφ' ἣν) ἔδουον ὁσημέραι Διὶ ἐξίσχον, καὶ Θεῶν τι, ἣν
 ἐκάλεσαν Ἑρσίαν, διὰ τὸ συνεστάναι τὸν οἶκον δι' αὐτῆς· ἐκείθεν δὲ καθ' ὁ
 μωνυμῶν καὶ ὅλος ὁ οἶκος Ἑρσία ἐλέγετο· ἐντεῦθεν καὶ Ζεὺς ἐφείσιος.

(κ) Ἡμῶν, ἀντὶ τῷ πλησιέστεροι ἡμῖν εἰσὶν οἱ πρὸς Νότον ἄλλες, τοῖς καὶ
 αὐτοῖς, ὡς εἴρηξ, ἀνφισιμένοις, ἢ ἡ πρὸς Ἀπαρκτίαν θάλασσα. (λ) Εὐ-
 δραυτος. (μ) Ἐπιδερματίδα, ἢ, ὡς τινες, πλάκα. (ν) Δύο εἰσὶν ἡδοναὶ
 τῷ ἄλατι, ἡ μὲν, τῷ ἰδεῖν, ἡ δὲ ἄλλῃ τῷ γεύσασθαι. (ξ) Ρ'ητορικὴν φιλο-
 δοξίαν, μεγαλοῤῃμοσύνην ἀμέτρως καλλύουσαν, ὥστε διηγέσθαι.

λότιμον πάθος· ἀλλὰ σὺ ᾧ (ο) ἀπαιτεῖς ἕκαστα παρ' ἡμῶν, τὰ πᾶσι ἡμῶν εἰδέναι· ἀνέχεσθαι τοίνυν ἀδολεχέσης ἐπιστολῆς, ἵνα καὶ τ' ἀκαίρως πολυπραγμοσύνης δῶς δίκην· ἅμα δὲ καὶ χαλεπὸν εἰς πίσιν τὸ ἐκάστοις ἀπότροπον· ὃ φασίλον ἔν' ἔργον (π) Σ. ῥον ἀναπῆσαι πᾶσι χειρσαίων ἀλῶν, ἐπεὶ καὶ δεῦρο πᾶσι γράμματα ἔχω, πᾶσι νεῶν καὶ ἱσίων καὶ θαλάττης ἀνακρινόμενος· οἶδα ᾧ ὡς ἐγὼ καὶ φιλοσοφῶν ποτε ἅμα ὑμῖν, ἐδεασάμην τὸ χεῖμα τῆς το τὴν θάλασσαν, καὶ πρὸς Φάρω, καὶ πρὸς Κανώβω, τὴν μεγαλίην λίμνιν τὴν ἀλμυράν. καὶ εἰλκετο ναῦς(ρ), καὶ ἀνήγετο (σ) πρὸς ἕρην αὐτῇ, κόπαις ὀκείνῃ. ἐγελάτε γὰρ εἰκάσαντος αὐτὴν ἐμὲ ζῶν πολυπόδι. οἱ δὲ (τ), διάκεινται τὰς γνώμας (υ), ὥστε ἡμεῖς (φ), ὅταν ὑπὲρ τ' ἐπέκεινα Θέλης (χ) ἀκρόμην, ἢ τίς ποτέ ᾔδῃ ἢ Θέλῃ, διδῶσα τοῖς διαβᾶσιν αὐτὴν ἀνέδωκε καὶ ἀνέλεγκτα (ψ) φάσκει. ἀλλ' ἔτοιγε (ω) καὶ προσίωνται ποτε τὰ πᾶσι τ' νεῶν, ἢ δόξωσιν ὀκείνο (α 2) γελαῖν, ἀνὰ κράτος ἀπισθεῖν, ὅτι δύναται τρέφειν ἀνδρώπας καὶ θάλαττα· τῆτο ᾧ μοίην ἔχειν ἀξιῶσι τὴν μητέρα γῆν τὸ πρὸς βεῖον. ἐγὼ δέ ποτε αὐτοῖς ἀνανεύομαι πρὸς τὰ πᾶσι τ' ἰχθύων, ἀναλαβὼν καὶ πρὸς ἀρβύλας πέτρῳ (β 2) τινὰ κέραμον, ἐδειξα τ' ἀπ' Αἰγύπτου ταρίχη συχνά· οἱ δὲ, ὅφρων πονηρῶν ἔφασαν εἶναι σώματα, καὶ ἀναθρόντες ἔφηνον, τὰς ἀκάνθας ὑποπτύοντες, ὡς ἂν ἡπιωτέρας τ' διὰ τῶν ὀδόντων φαρμάκῃ· καὶ ἔφη τις ὁ γεραίτατος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ (γ 2) φρενῶν

(ο) Οἱ ἀλλὰ, παρέλκει. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ὅτι παρέλκει ὁ γὰρ (π) Οὐκ ἀτελές, ἢ μικρὸν, ἢ ῥᾶπον, ἀλλὰ μέγα καὶ δυσχερές. (ρ) Ἀπὸ τ' νεοῖς εἰς θάλασσαν. (σ) Εἰς τὸ πέλαγος. (τ) Οἱ ἡμῖν γείτονες. (υ) Ἀπισθεῖν δηλαδὴ ἡμῖν. (φ) Διακείμεθα ἀπισθεῖντες. (χ) Θέλῃ, τῶν Βρετανικῶν ἡσσαν ἢ ἐκᾶτῃ ἐν τοῖς ὑπερβορείοις τ' ὠκεανῷ. (ψ) Ὡς μὴ ἔχουσά τινα τῶν ἀκάνθων ἐλέγχοντα τὰς ψευδομένους. (ω) Οἱ ἡμῖν γείτονες. (α 2) Τὸ περὶ τῶν νεῶν. (β 2) Πέτρῳ γραπτέον, ἢ πέτρα, ἐπεὶ καὶ τῶν Η τῆς Ἰλιάδος ὁ Αἴας τὴν ἀσπίδα τ' Ἐκτορος μυλοειδέϊ πέτρῳ ἔαξε βαλὼν· ἐξ ἧς δὴ παρέξεται τὸ παρὸν Συνεσίῳ, (γ 2) Καθ' ἣν εἶχεν ὑπόληψιν ὡς γεραίτατος.

νῶν ἐπιβολώτατος, χολή γὰρ πρὸ ὕδατος ἀλυκῆ πιεῖται, καλόν τι αὐτόθι τρέφεσθαι καὶ ἐδώδιμον, ἔτι πηγῶν, ἔτι ἀγασθῶν καὶ ποτίμων ναμάτων, βατράχους καὶ βδέλλας φρονούντων, καὶ ἂν ὁ μανόμενος γεύσαστο· καὶ εἰκότα γε ἀγνοῶσιν.

Οὐ γὰρ σφᾶς ἐκ νυκτός ἐγείρει κύμ' ἐπιθρῶσκον πελάγους, ἀλλ' ἵππων χεμετισμοί, καὶ μικάζον ἀπόλιον, καὶ φορβατίων βληχὴ, καὶ ταύρων μύκημα· φωτὸς δὲ ἀκτίνος ὀφθαλμοῦ, ἔτι μελιτῆρς ὁ βόμβος (δ 2), εἰς ἡδονῆς λόγον ἔδεμια παραχωρῶν μουσικῇ· μή τοι σοὶ δοκῶμεν ἐκδιηγείσθαι τὰς Ἀγχεμάχους (ε 2), τοῖσιν οἰκοῦντες ἀγρόν, πόρρω πόλεως καὶ ὁδῶν καὶ ἐμπορίας καὶ τρόπων ποικίλων (ζ 2); ἡμῖν γὰρ ἐστὶ χολή μὲν φιλοσοφεῖν, ἀχολία δὲ κακουργεῖν· σωοδοὶ δὲ πᾶσαι πᾶσιν ἐταιρिकाί, λεωμένων ἀλλήλοις ὅτι γεωργίαν, ὅτι ποιμένας, ὅτι ποιμένας, ὅτι θήραν, ὣν ἡ γῆ φέρει παντοδαπῶν· ἔδὲ γὰρ νόμος ἡμῖν, ἔτ' αὐτοῖς, ἔδ' ἵπποις ἀνδρωτὶ σίτον αἰρεῖσθαι· ἀριζῶμεν δὲ ἐπ' ἀλφίτοις, ἡδίσοις μὲν ἐμφαγεῖν, ἡδίσοις δὲ ἐμπιεῖν, ἀ καὶ τῷ Νέστορι (η 2) κίρνησιν ἔκαμήδη. μετὰ τὸν κόπον, ἰχυρὸν ὁ κυκεὼν τῆς θερνῆς ὥρας ἀλέξιμα. καὶ μὲν ἔστιν ἡμῖν καὶ πύρινα πέμματα, καὶ τροκτὰ ἀκροδρύων, τὰ μὲν, ἡμέρα, τὰ δ' ἄγρια, πάντα ἐγχεῶρια, γῆς ἀρίστης χυμοί, καὶ κηρία μελιτῆρς, καὶ γάλα ἐξ αἰγῶν· καὶ γὰρ νομίζομεν βῆς ἀμέλγειν. ποιεῖ δὲ σὺ ἐλάττω τι καὶ ἀφρονίαν ἐν ταῖς τραπέζαις, καὶ ἡ διὰ τῆς κυκῶν καὶ τῆς ἵππων θήρα, καὶ σὺ οἶδα πῶς καὶ προσεῖπεν Ὀμήρου κυδιάνειραν, ἔδὲ ἀρι-

(δ 2) Ἐγείρει ἐκ νυκτός. (ε 2) Γράβει καὶ Ἀγχεμάχους ἐν ἄλλοις· τίς δὲ ἔτος ὁ εἴτε Ἀγχεμάχος, εἴτε Ἀγέμαχος, ὁ τῷ βόμβῳ τῶν μελισσῶν προφῆας ἐξεγείρεται, ζητητέον· ἐπεὶ καὶ τὰς ἐπιχωρίους μουσικὰς Ἀγχεμαχητάς, εἴτε ἐν Ἀγχεμαχητάς ἐξῆς ὀνομάζει. (ζ 2) Ἡδῶν πανεργῶν. (η 2) Ὁ κυκεῶν, ὃν τεύχε τοῖς περὶ Πάτροκλον καὶ Ἀχιλλεῖα ἡ τῷ Νέστορι μνηστευθεῖσα Ἐκάδημη θυγάτηρ Ἀρσινόη, ποτόν ἦν ἐκ μελιττος χλωρῆς, καὶ ἀλφίτων κελυφῆς καὶ κρομύς, καὶ Αἰγίει τυρῆς κησὶ κησῆς, καὶ οἷος πρᾶμνεις ἐσκευασμένον Ἰλίου Λ

ἀριστεπέας ἔφη εἶναι ἄνδρας ἐν αὐτῇ γίγνεσθαι· τίω δὲ ἀγο-
ρὰν ἐγκωμιάω τοιαύτω τετίμηκεν, ἀνδρώπια παρεχομένιν ἀναι-
δῇ καὶ παιμπόνηρα, καὶ ἔδεν ὑγιᾶς, ἀλλὰ λοιδόρα, καὶ κακοῖ-
ρα φεῖν εἰδότα, ἐφ' οἷς καὶ γελωρῶ ἡμεῖς, ὅταν ποτὲ ἡμῖν ὁ-
μάρροφα (92) γένηται· φρίττωσι γάρ τοι πᾶσι τὰ ἐκ τῆς κα-
μίνων κρέα τὰ θύρια, καὶ τί λέγω τὰ θύρεα; φαρμάκω
γ' ἂν θάττον, ἢ τῶν παρ' ἡμῖν γεύσαντο. Ζητήσι (12) δὲ
οἶνον μὲν τὸν λεπτότατον, μέλι δὲ τὸ παχύτατον· καὶ ἔλαι-
ον μὲν τὸ κρηστότατον, πυρρον δὲ τὸν βαρύτατον· καὶ πατρί-
δας αὐτῶν ὕμνῃσι, Κύρῳ (κ2) καὶ Τμήττειν (λ2), Φοι-
νίκῳ (μ2), καὶ Βάρβαρον (ν2). ἡμῖν δὲ ἡ χώρα καὶ εἰ κα-
θ' ἐν (ξ2) ἐκάσῃς ἡττάται τ' τὸ ἄκρον φερύσις, τοῖς λοιποῖς
ἐκάσῳ νικᾷ· καὶ τὰτ' ἐστὶ τὸ ἐκ δευτέρων ὠρωτῆον, ὃ καὶ Πη-
λεὺς καὶ Θεμισοκλῆς (ο2) εὐράμηναι, πάντα πάντων ἄριστοι τοῖς
Ἑλλήσιν ἐκηρύχθησαν. εἰ δὲ δὴ καὶ δοίηναι τὸ δεῦρο μέλι
χεῖρον εἶναι πᾶσι τὸ Τμήττειον, ἀλλὰ τοιαύτόν δειν, οἷα πα-
ρόν-

(92) Γε: ὁμάρροφα, καὶ ὅρα τὴν ὀρθογραφίαν τῶν ἐκ 9 ὁροφῶς συνδέων
ἐν τῷ Θεοδώρῳ τῷ Γαζῇ. (12) Παρ' ἡμῖν ἐσιώμενοι. (κ2) Διὰ τὸν
ἀνθοσμῖαν οἶνον τὸν λεγόμενον κρημνταρίαν. (λ2) Διὰ τὸ ἐν Ἀθήναις
Τμήττειον μέλι. (μ2) Διὰ τὸ κρηστότατον ἔλαιον. (ν2) Διὰ τὸν βαρύτα-
τον σίτον. (ξ2) Οἶον εἰ καὶ τὸ μέλι ἡττάται τῶν Ἀθηναίων, κατὰ γε-
μὴν τὰλλα, οἶνον λέγω καὶ ἔλαιον καὶ σίτον νικᾷ αὐτάς· ὡσαύτως κα-
τὰς Κύπρως ἡττωμένη καὶ τὸν οἶνον, νικᾷ αὐτὴν καὶ τὰ ἄλλα, καὶ ἀπλῶς κα-
θ' ἐν καὶ μόνον ἡττωμένη ἐκάσῃς, καὶ τὰ ὑπόλοιπα τρία νικᾷ αὐτὴν, ἐν τοῖς
δευτέροις τοῖς καὶ πλείοσι τὸ πρωτεῖον ἔχουσα. (ο2) Τῶν Ἑλλήνων κατα-
ναυμαχησάντων ἐν τῇ καὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίᾳ τὴν βαρβάρους, ἕκαστος ἑ-
πίπεται τῶν ναυάρχων παριὼν εἰς θάλασσαν ἑλεῖν, ὡς αὐτὸς πρῶτος ἡρῆτευ-
σεν ἐν τῇ ναυμαχίᾳ· ἐρωτώμενος δὲ, τίς μετ' αὐτὸν δεύτερος ἡρῆτευσεν;
ὁ Θεμισοκλῆς ἔλεγον· καὶ ἔτις ὁ Θεμισοκλῆς ἐν δευτέροις χρόνις τὰ πρω-
τεῖα, πρῶτος ἐκάσῃς τῶν πρώτων ἑαυτὸς λεγόντων ἀναδέδεικεν· εἶπε λέ-
γοντες ἕκαστος ἑαυτὸν μὲν, πρῶτον, δεύτερον δὲ τὸν Θεμισοκλῆα, ἀνῆκεν
τὰ ἄλλων πρωτεῖα. τῶν δὲ ἐκάσῃς πρωτεῖων ἔτις ἀναιρεμένων, ὁ παρὰ
πάντων δεύτερος ταχθεὶς, πρῶτος ἀπάντων ἐδείκνυτο. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ
τῶν χυμῶν τῆς γῆς, ἐκάσῃς τῶν ἄλλων πόλεων ἑαυτὴν μὲν πρώτην, δευτέ-

ρόντος, ἔδεν δὲν τῷ ξένῳ χυμῷ (π 2)· ἔλαιον μὲν τοι σαφῶς
 τὸ ἡμεδαπὸν ἄριστον, ὡς μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότεροι τῷ δίκαι-
 ον· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ αὐτὸ ζυγοσατῶσι, ῥοπήν τῷ ἀρετῇ ὀξε-
 τάζοντες, καὶ τὸ μαιναγωγῶν (ρ 2) ἐν πλεονεκτικῆς μοίρας
 λογίζονται· ἡμῖν δὲ ἐχθαλκύνονται μὲν ὑπὸ τῷ ἔλαιον τάλαν-
 τα, φαιμέν δὲ, ἑαυτὸν αὐτὸ δέοι ποιεῖν, φύσιν εἶναι τὸ πλεόν
 ἔλκον (σ 2) τιμᾶν. ἀμέλει τὸ θανμασὸν αὐτοῖς καὶ ὦνιον (τ 2)
 ἔλαιον, ἐν ταῖς θρυαλλίσιν, ὑπὸ ἑδενείας (υ 2) ἀδενεῖ θρέψαι
 φλόγα· τὸ δὲ αὐτόχθον, ὑπὸ γενναϊότητος (φ 2) πυρκαϊ-
 ᾶν ὅλῳ ἀνίστησι, κατ' ἐπαδὴν λύχνης δέοι, χειροποίητον
 ἡμέραν ποιεῖ· ἀγαθὸν δὲ λιπύῳ μάζαν (χ 2), ἀγαθὸν δὲ
 σωμασκόπῳ θρέψαι νεῦρα. ἡμῖν δὲ καὶ τὸ μεσικῆς λήϊμα ὑπ-
 χῶριον ὡς ἔδεν ἄλλο, καὶ ἔστιν· Ἀγχεμαχῆταις λυρίον τι (ψ 2)
 ποιηρικόν, λιτόν (ω 2) καὶ αὐτόσκευον (α 3), εὐφημόν τε (β 3)
 καὶ ἄρξεν (γ 3) ὁπαικῶς, ἐκ ἀνάξιον εἶδον ἐν τῇ Πλάτωνος πόλει
 παῖδας ἐκτρέφειν (δ 3), ὡς ἐκ λυγίζεται (ε 3) τῷτο, ἐκ δὲ ἐρε-
 τῶν ἐχει παμφανῶς ἡγρόδῳ, τῷ δὲ ἀπλῶ τῷ χορδῶν συμ-
 βαίνεσθαι οἱ προσάδοντες· ἐκ γὰρ ὁπτιδενται (ζ 3) τρυφά-
 σαις (η 3) ὑποδέσσειν, ἀλλ' ἔστιν ὑμῖν καλόν τι λήϊμα ὠδῆς,
 ἔπαινος ὀνόρως κριῶ, καὶ ὁ μέγας κύων ἐγκωμῆς τυγχάνει,
 ὅτι, οἶμαι, δίκαιός ἐστι (θ 3), τὰς ὑάνας ἐκ ὀρίων, καὶ λαρυγ-
 γίζων

εἶναι δὲ μεθ' αὐτὴν ἑδομῶν ἀλλ' ἢ τὴν Κυρήνην τιθεῖσα, τὴν δευτερεύσαν
 πρωτεύσαν δείκνυσιν ἐν τοῖς χυμοῖς τῆς γῆς· (π 2) Καὶ παρόντος γὰρ
 ἔξεν, τὰ ἡμεδαπὸν ἐστὶν ἡμῖν αἰρετώτερον. (ρ 2) Τὸ καφώτερον τῇ ῥο-
 πῇ, βαρύτερον τῇ τιμῇ λογίζονται. (σ 2) Τὸ βαρύτερον τιμᾶται.
 (τ 2) Παρ' ἡμῖν. (υ 2) Καφότητος. (φ 2) Βαρύτητος. (χ 2) Ἀπὸ τῆς
 μάξης συνεκδοχικῶς καὶ ἄπαν ἐδάδιμον, ἔφημα. (ψ 2) Λύρα τὸ μεσικόν
 ὄργανον. (ω 2) Ἀποίκιον. (α 3) Τ' αὐτὸ καὶ ποίμενος ἐκ ὑπὸς τε-
 χνίτης κατασκευαζομένη. (β 3) Τ' ποδῆσεις σεμνὰς τὰς ἐξῆς ἔχουσα, ἐκ αἰ-
 κεῶς. (γ 3) Οὐκ ἐκδηλύνον λυγίζον, θρυπτον. (δ 3) Πλάτων ἐν τῷ
 γ', τῶν πολιτειῶν. (ε 3) Ἐν ἄλλοι λογίζεσθαι. (ζ 3) Ἐν ἑνὶ χρωστῇ. (η 3) Ἐκ-
 δηλυνύσαις, γυναικίζουσαις, θρυπτεύσαις, αἰχεραῖς. (θ 3) Τυχάνειν ἐγ-

γίζων (13) ἔσθ' ὑλίκους· ἔσθ' ὁ κυνηγέτης ἔσθ' ἡμισα ὥδ' ὑλίκου γίνε-
ται, ταῖς κατανομαῖς (κ3) εἰρώλω ποιῶν, ἔσθ' εὐχῶν ἡμᾶς
πανδεσίᾳ κρεῶν· ἡ τε διδυμοτόκος ὅς ἐστι ἀπαξίσταται τῆς
λύρας, ὅτι πλείω τῆς ἐτῶν ἐκτρέφει τὰ ἔγγονα· τὴν δὲ
κράδην θαμὰ ἔσθ' ἄμπελον ἐντένναντες (λ3), ψάλλομεν·
ἐδὲν δὲ (μ3) ὅσον εὐχάιντες, ἔτι τε ἄσμεν, ἔσθ' αὐτήσας ἀγα-
θῶν ἀνθρώποις, ἔσθ' φυτοῖς, ἔσθ' βοτοῖς· ταῦτά σοι ἔσθ' τὰ τοι-
αῦτα παρ' ἡμῖν ὦρια ἔσθ' ἀρχαῖα καὶ πενήτων ἀγαθὰ· βασι-
λεὺς δὲ ἔσθ' βασιλέως φίλοι, ἔσθ' δαίμονος ὄρχησις, (ν3) οἷα
δὴ σιωπῶντες ἀκόρμη, ὀνόματά τινα καδᾶπερ αἱ φλόγες ὅπῃ
μέγα τ' δόξης ὄξαπτόμενα καὶ σβεννύμενα, ταῦτα δεῦρο
ὅπῃ σιγάται, ἔσθ' χολή ταῖς ἀκοαῖς τοιούτων ἀκροαμάτων·
ἐπεὶ καὶ βασιλεὺς, ὅτι μὲν ζῇ τις αἰεὶ, τῶν ἴσως ὅπῃ ὄψανται
σαφῶς· ὑπομιμνησκόμεθα τῶν ἅπαν κατ' ἔτος ὑπὸ τῆς ἐκλε-
γόντων ἔσθ' φόρως· ὅς τις δὲ ἔτος ὄψῃ, ἔσθ' μάλα ἔτι τῶν σα-
φῶς· ἀλλ' εἰσίν τινες ἐν ἡμῖν, οἱ μέχρι ἔσθ' τοῦ Ἀγαμέμνονα
κρατεῖν ἡγύεται τὸν Ἀτρεΐδην, τὸν ὅπῃ Τροίαν (ξ3), τὸν
μάλα καλόν τε ἔσθ' ἀγαθόν· τοῦτο τῶν παιδῶν ἡμῖν ὡς βασι-
λικὸν παραδέδοται τῆνομα· ἔσθ' Ὀδυσσεᾶ τινὰ φίλον αὐτῶν ὄνομα
μάχῃσιν οἱ χεῖροί βεκόλοι, φαλακρὸν μὲν ἀνδρῶπον, ἀλλὰ
δαινὸν ὁμιλῆσαι παράγμασι, ἔσθ' πόρον ἐν ἀμυγδαλοῖς εὐρεῖν·
ἀμέλει γελῶσιν, ὅταν πᾶσι αὐτῶν λέγωσιν, ἡγύμενοι πέρουσιν,
ἐκτετυφλῶσιν τὸν Κύκλωπα· ἔσθ' ὡς εἴλετο (ο3) μὲν ὑπὸ τῶν
κρίων

κωμῆς. (13) Ὡς περ ἵππος τὸ χρεμετίζειν, ὅς τὸ ὀγκῶσθαι, αἰγῶν τὸ μη-
κάσθαι, προβάτων τὸ βληχῶσθαι, ἔσθ' ἄλλων ἄλλα, ἔσθ' ἡ κυνὸς τὸ ἀρρίξιν καὶ
Βλεμμύδην, παρὰ τὸ ἐν τῇ λάρυγγι γινόμενον ἄρρε· ὁ δὲ Συνέσιος λαρυγ-
γίζειν τὸ ἀρρίξιν εἶπεν· λέγει δὲ λαρυγγίζειν, τὸ ὑλακτεῖν. (κ3) Οἱ δαι-
τυμόνες μὴ ἔσθ' θηρεῖον κρεῶν παρακειμένων, δυσχεραίνουσι πρὸς τὸν ἐξιάτο-
ρα· ὁ γὰρ κυνηγέτης ἔσθ' θήρεα κρέα διανέμων αὐτοῖς, εἰρηνεύει αὐτάς.
(λ3) Τὰς χορδὰς. (μ3) Τοσούτον ἄδεν παρ' ἡμῖν. (ν3) Τὴν τύχην,
οἶμαι, λέγει τὴν τῶς φίλης ἔσθ' βασιλέως, ἔσθ' αὐτὸν βασιλεῖα νῦν μὲν, ὑφ' ἡ-
μῶν, νῦν δὲ ταπεινῶσαν. (ξ3) Στρατεύσαντα. (ο3) Ὅρα τὴν μεθόλο-

κρίω τὸ γερόντιον· τὸ δὲ κάταρμα τὴν δύραν ἐτήρει, καὶ ἐραγεῖν ὤετο τὸν ἡγεμόνα τὴν ποίμνης, ὅς ἀχθόμενον τῷ φορτίῳ, τῇ δὲ αὐτῇ συμφορῇ (π 3) συναχθόμενον. ἐγένετο βραχύτι διατρεψολῆς μετ' ἡμῶν τῇ γνώμῃ· τεθεασαί τὸν ἀρχόν· εἶδες ἀπλόω πολιτευμάτων· τὸν δὲ Νῶε βίον ἐρεῖς, ὡς ἡμεῖς (ρ 3) τὴν δίκην ἐν δαλείᾳ.

Τῷ αὐτῷ. 149.

Ημῖν αἰεὶ ἐκ τῶν ὀπιδιμῶν τῇ μνήμῃ· καὶ γὰρ ἐδ' ἂν εἰ πάνυ βαλιδέημεν, ἐπιλαδέμεθα τὴν γλυκτάτης σε ψυχῆς, καὶ τῆς ἀδολωτάτων ἡδῶν, ἀδελφεῖ διὰ πάντα θαυμάσιε· ὡς ἐδὲν ἂν ἐν ἡμῖν γένοιτο τὸ περὶ σε μνήμης ἱερώτερον (α), ἢ τὸ πάλιν περιπτύξαμεθα τὴν σεβασμίαν σε κεφαλῷ· ὃ δοίη ποτὲ Θεός, καὶ ἴδοιμέν σε, ἐκ ἀκόμενόν σε τὴν ἡδίστης τῆς λόγων ἡχῆς. ἦσας δὲ ἡμᾶς ἐκ οἷς ἀπέσειλας· ἀπαντα γὰρ ἐκομισάμεθα· πλέον δ' ὠρίασας ἡμᾶς τῷ λογισμῷ, τῷ, ποῖα τινὸς ἐταῖρος ζῶντος ζῶντες σεροίμεθα! ἔλθοι δὴ ποτὲ ἐκ σωτυχίας καιρὸς, ἐκ εὐτυχήσῃμι τῷτο παρὰ Θεῶ.

γίαν ἐν τῷ 1 τῆς Οὔδου: (π 3) Τῇ ἔ Κύνλωπος ἐκτυφλώσει.

(ε 3) Τῷ χωρὶς τέτε τὴν ἀσάφειαν ἄλλοι μὲν ἄλλως διασαφεῖν ἐπεχείρησαν, ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν Συνέσιον τῷτο λέγειν, ὡς οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Νῶε, μέχρι τῆς πυργοποιίας ἀβασιλεύτως βιῶντες, τὰ τῆς δίκης, εἴτ' ἐν τὰ δίκαια ἢ νόμιμα ἔχ ὡς οἱ δέλοι ὑπὸ δεσπότη ἀναγκαζόμενοι, ἀλλ' ἀκατανάγκως ἢ αὐτοπραιρέτως ἢ ἐλευθέρως, ἢ ἀπλῶς εἰπεῖν φύσει ἔπραττον· μετὰ δὲ τὴν πυργοποιίαν ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς διασπαρέντες, καὶ συστήματα βασιλείας ἐαυτῶν χειροτονήσαντες, ὡς δέλοι λοιπὸν ἡναγκάζοντο κατ' ἐς οἱ βασιλεῖς ἔδεντο νόμους δικαιοπραγεῖν· καὶ ἔτως ἢ ἐπὶ Νῶε ἀκατανάγκως δικαιοπραγία, ἐπὶ τῶν μετὰ ταῦτα ἐν δαλείᾳ ἐπράττετο, βασιλέων δηλαδὴ καὶ ἡγεμόνων καὶ ἀρχόντων ἐπιταττόντων τοῖς ὑποχειρίοις ἐκοντὶ ἀέκοντι δικαιοπραγεῖν.

(α) Ἱερὸν μὲν ἡμῖν ἡ σὴ μνήμη, ταύτης δὲ ἱερώτερον ἐδὲν ἂν γένοιτο, ἢ τὸ πάλιν περιπτύξαμεθα κτ'.

Πυλαιμένει. 150.

Οὐ δὲ τῷ σὺν Ἡράκλειαν ἀνήκοον οἶμαι γεγονέναι ἔ παρ' ἡμῖν φιλοσοφήσαντος Ἀλεξάνδρου, ἀνδρὸς ἀπανταχῆ διαβάντος μετὰ δόξης.

Κωφὸς ἀνὴρ, ὃς Ἡρακλεῖς ὄμα μὴ περιβάλλῃ (α). Τέτε παῖς, ἐμὸς ἀνεψιός, ἐπιδώσῃ σοι τῷ ἐπιστολῷ, τὸν πατρῶον ζῆλον (β) ὑπαισελθῶν, ἢ διὰ τ' εὐλογίας (γ), ἀλλὰ διὰ τ' γνώμης. ἐξέλεται ἐν ὅπ' πονηρὸς ἀνδρας, τὸν Ἡράκλειον τρόπον ἐκκαθαίρων αὐτῷ τῷ πατρίδα. Θεὸς δὲ εἶδει (δ) δήπῃ καὶ Ἡρακλῆος (ε), ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ Ἰόλεω συμμάχε (ζ) καὶ παραστάτῃ. ἔκβῃ τὸν μὲν Θεὸν ἑαυτῷ (η) ποιεῖται τὸν ὄντα τρόπον, καὶ προσκλινεῖ, βίβῃ τε ἀρετῇ καὶ γνῶμης εὐσεβείᾳ. τῷ δὲ σὺν φιλίαν, ἀντὶ τ' Ἰόλεω μνησέμεν ἡμῖς αὐτῷ διὰ τ' ὅπ' εὐλογίας. σωῆσθαι δὲ τοσαῦτα αὐτῷ, ὅσα ἡμῖν. καὶν χεῖρ τῇ φίλῃ τῇ νεανίσκῃ, πάντως ἐρεῖς ἢ φαῦλον ἐπαίνετῷ ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ. 151.

Ἄρα μοι μένεις φιλόσοφος; ἄρα ἐνείκῃς, ὃν ὑπελέλοιπα, Πυλαιμένει, ἢ νεοτελὲς ψυχῇ, τὸ ἀέριμα τὸ θεῖον; φοβεῖμαι τὸν χρόνον τὸν ἀπὸ χρέσεως (α). πλεῖον φοβεῖμαι τῷ ὁμιλίαν τ' ἀγορᾷ, τὸ ἐγκαλινδεῖσθαι συχναῖς ἤδη τύχαις (β) καὶ πρᾶ.

(α) Γε': παραβολή, κατ' ἐλπίδα ἔστιν, διὰ τὸτο καὶ ὑποτακτικῶς.
(β) Τὸν Ἡράκλειον μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀλεξάνδρειον. (γ) Τῆς λεοντῆς καὶ ἑρπύλλης, ἃ ἔφερεν Ἡρακλῆς. (δ) Τῇ πατρίδι εἰς κἀθαρσιν. (ε) Τῷ ἐμῷ ἀνεψιῷ, ἔστι τὸν ζῆλον ἔστι Ἡρακλῆος ὑπαισελθόντος. (ζ) Τῷ νίῳ Ἡρακλεῖ. Ἐν τῇ καὶ Πελοπόννητος Λέων λίμνη ἐπράφη ὑπὸ τὴν παρακειμένην πλάτανον ἢ Τῶρα, ὅφιν ἐπτακέφαλος. ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς τίμωναι τὰς κεφαλὰς, ἐπὶ καὶ ἐκάστην κεφαλὴν ἀναρῶμενας ἑώρα, κελεύσας Ἰόλεω ἐπικαίειν τὰς κεφαλὰς, εἴτ' ἐν τὰς τομάς, ἀπέθετο τὸ θεῖον. (η) Ἰσ. ἑαυτῷ.
(α) Τὸ νῖον δηλονότι τῆς ἡλικίας σε. (β) Ταῖς νῦν μὲν αἰῶνι, νῦν δὲ

παράξαι, μὴ μολύνῃ τὸν ἀγιώτατον. νεῶν, τὸν νεῶσα τὸν
 ἱερὸν, ὃν ἐγὼ μετ' ὀλίγων (γ) ἀξιώτατον ἡγῆμαι δοχέα
 Θεῷ. καὶ οἶδα μὲν τοι σωρογιάσαι σοι τὰ φιλοσοφίας
 εὐχλῶ ποτε ποιησάμενος, ἐπεὶ δ' ἐν κρείττων ὁ τ' πατρίδος
 ἔρως ἐγένετο, ἡυξάμην ὅπως ποτὲ γῆς εἴης φιλοσοφίαν ἐρ-
 γάζεσθαι σε καὶ δυνάμιν. τοιγαροῦν ἀσπάρομαι τῷ φίλῳ κε-
 φαλίῳ, καὶ σιγῶν, καὶ λέγων, καὶ ῥάφων, καὶ μὴ ῥάφων.

Τῷ αὐτῷ. 152.

Οἷς με ἀριπτύσεως Πυλαμένῳ, αὐτίκ' αὐτῷ ψυχῇ, αὐ-
 τῇ τῇ ψυχῇ. ἀπρῶ λόγων οἷς ἐκχέοιτο ὅσον δεῖ τ' γινώ-
 μης με τὸ βεβλήμενον. μάλλον δὲ ἐν αὐτὸ τὸ πάθος, ὃ, τί
 ποτὲ δεῖ (α), τὸ πρὸ σέ με τ' ψυχῆς ἔξευρίσκω. ἐγένετο δὲ
 τις ἀνὴρ δεινὸς τὰ ἐρωτικά, Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος Ἀθῆναιος,
 εὐπορος εὐρεῖν, εὐκολος εἰπεῖν ἐρασῆ φύσιν (β), καὶ δὴ καὶ ὅτι
 αὐτῷ (γ) ἡμέσθαι πρὸς τὰ παιδικὰ (δ) βούλεται. καὶ ὑπὲρ ἐ-
 μοῦ τοίνυν ἔξευρηκώς τε ἔσω, καὶ ἐρηκώς. βάλοιτ' ἂν ἐν (ε),
 φησὶν, Ἡφάστει τέχνη σωτακλιῶν καὶ συμφύλων, καὶ ἐν ἁμ-
 φῶ ἡμέσθαι.

Τῷ αὐτῷ. 153.

Δι' ἑταίρους ἡμῖν ἀφικνεῖται παρὰ σὲ ῥάματα, ὥσπερ τῶν ὁ-
 ρῶν καὶ τῶτο (α) φερουσῶν. ἐμοὶ μὲν ἐν ἴσως καρπὸς ἡδίων ἑτοίς,
 ἢ

κάτω γεοβέσας. (γ) Εἴτ' ἐν ὀλίγῃς τινὰς ἡγῆμαι τὰς μετὰ σέ, καὶ
 σὲ δηλ.: δοχεῖον ὄντας Θεῷ.

(α) Τῷτ' εἰσι, τὸ αἴτιον, δι' ὃ φιλῶ σε καὶ δύναμαι εὔρεσθαι τὰ δὲ ἐν ταύ-
 τη τῇ ἐπιστολῇ ἡμενηνῶς διεξοδικῶς ἐν τῇ 140, ἧς ἡ ἀρχή. Τῶν ἐρώτων
 κτλ.: (β) Πάθος, ὅτι ποτὲ εἰσι, καὶ τί βύλεται. (γ) Τῷ ἐρασῇ. (δ) Τὸ
 πρὸς τὸν ἐρώμενον πάθος. εἴτ' ἐν ὃ πάθος. (ε) Τὸ πάθος εἴτ' ἐν ὃ πό-
 θος καὶ ἐρασῆ.

(α) Τὰς σὰς ἐπιστολάς.

ἢ ὃν ὀκτρέφουσι μύων κύκλοι, ἔ γεωργοί· σὺ δὲ σὺν ἂν
εἰκότα ποιοίης, ἥ ὅπῃ τέτοις ἡμᾶς εὐφροσυνῆς ἀποσερῶν,
ἀλλὰ μετάφθι τὴν γνώμην, ἔ ποιήσον ἡμῖν τὸ γούμν τήτες
εὐετηρίαν (β) ὅπσολῶν·

*) Τῇ Φιλοσόφῳ. 154.

Τῇ τες ὀξιώεγλα δύω βιβλία (α), τὸ μὲν, ὑπὸ τῷ Θεῷ

κι-

(β) Ἀφθονίαν.

*) Η' Τ'πατία, περὶ ἧς ὁρᾷ τὸν Σαῖδαν, ἡμαρτεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐ-
πὶ τῆς βασιλείας Ἀρκάδης, πρὸς ὃν ἔ ὁ Συναίστος τὸν περὶ βασιλείας
λόγον ἀνήνεγκε χειριστὸς ὦν· εὐχαι γὰρ φησιν, ἐν ἀγίαις τελεταῖς ἱε-
ραὶ πατέρων ἡμῶν ἐκβοῶσι πρὸς τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν κτ· ἐκὼν ἔ τὴν ἐ-
πιστολὴν ταύτην, ἣ τινι ἔ ὁ περὶ Ἐδῶρε λόγος συμπέμπει, χειριστὸς ὦν,
ἀπέστειλε τῇ Τ'πατίᾳ· ἔ μὴν ἀλλὰ ἔ οἱ λοιδορήσαντες αὐτόν, τῶν πιστῶν
ἔ αὐτοὶ ὄντες φαίνοντ, οἶμαι δὲ ἔ τῶν μοναστῶν· τῶν πιστῶν μὲν, εἴγε
ἡξίεν αὐτόν οἱ θεωροὶ Ἐνοητῆ, ὡς ὤοντο, γεγονότες, μαθητιᾷν ἑαυτοῖς
τὰ περὶ Θεῷ, ἐπαγγελόμενοι ἐν ὀλίγῳ ἀποδείξειν αὐτὸν παντολμότατον,
ἡμέρας ἐξῆς ἔ νύκτας θεολογεῖν δυνάμενον· ἔ τῶν μοναστῶν δὲ, εἴγε οἱ
μὲν, αὐτῶν ἦσαν μελανεμονῶντες, οἱ δὲ, λευχειμονῶντες, εἰδισμένον ἔ
λευχειμονεῖν τὰς τότε μοναστὰς ὡς κἀντῇ 147, ἐπιστολῇ ὑποδηλῶ· οἶμαι
δὲ εἴγε ὡς ἔ ἐπίσκοπος ὦν διεπρεσβεύσατο πάλαι πρὸς τὸν Ἀρκάδιον·
τὸ γὰρ λέγειν ἐκεῖ, εὐχαι ἐν τελεταῖς ἀγίαις ἱεραὶ πατέρων ἡμῶν ἐκβοῶ-
σι πρὸς τὸν Θεόν, ἔ πρὸς γε τέτων. Ἐμέσοι πέμπει Κηρύτῃ σεφανώσαντα
χευσῶ μὲν τὴν κεφαλὴν, φιλοσοφία δὲ τὴν ψυχὴν, ταῦτα, φημι, ἔ μάλ-
λον φιλοσόφῳ, ἣ ἔ ἐπισκόπῳ ἐμφασιν ἔχει· σὺ γὰρ, φησιν, ἐμοὶ πεῖθε.
ἔ δὲ μᾶλλον ὡς φιλόσοφος, ἣ ἔ ὡς ἐπίσκοπος διεπρεσβεύσατο. εἰ δὲ μη-
δὲ ἐν τῷ τότε, ἐν τῷ γεμῇ χρόνῳ ὕστερον· (πάλαι γὰρ φησιν, ὁ περὶ
Ἐδῶρε λόγος ἐγένετο ἐν τῷ καιρῷ τῆς πρεσβείας· τὸ δὲ Πάλαι,
ἔχ ὡς τὸ Πρώτῳ ἔ ἐπὶ ὀλίγῃς, ἀλλ' ἐπὶ μακρῷ χρόνῳ λαμβάνει·)
τὸν τε κτ· τῶν λοιδορῶν λόγον ἐξήνεγκε, ἔ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὄγρα-
ψεν, ἐπίσκοπος ὁμολόγως ἦν· εἰ δὲ τότε, ἀπορον ὅπως ποτὶ ἐπίσκοπος
ὦν, ἣ ὑπὸ τῶν ὑπ' αὐτὸν πιστῶν εἴτε λαϊκῶν, εἴτε μοναστῶν ἐπὶ τοῦτον ἐ-

(α) Λόγους, συγγραμματα· ἦσαν δὲ ταῦτα ὁ περὶ Ἐνυκτίου λόγος,

κινηθεῖς, τὸ δὲ, ὑπὸ λαιδορίας ἀνθρώπων· καὶ ᾧ τῷ ἐν λευκοῖς ἔνιοι τρίβωσι, καὶ τῷ ἐν φαιοῖς, ἔφασάν με (β) παρανομεῖν· εἰς φιλοσοφίαν ἐπαίοντα (γ) κάλλος ἐν λέξεσι, καὶ ῥυθμῶ (δ), καὶ πᾶσι ὅ μῆρε (ε) τί λέγειν ἀξίαντα, καὶ τῷ ἐν ταῖς ζητορέαις (ζ) χημάτων· ὡς δὴ τὸν φιλόσοφον μισολόγον (η) εἶναι ποροσῆκει· καὶ μόνον πῶς ἐργάζεσθαι τὰ δαιμό-

λοιδορήθη, ὥς τε τὸς μὲν, αὐτῶν καὶ μαθητῶν αὐτὸν ἑαυτοῖς ἀξίον, τὸς δὲ, καὶ νομοθετεῖν αὐτῷ μηδὲν τῶν δεόντων φάσκειν· ἢ αὐτὸς ἔστι μοναδικῶς ἐπαγγελίματος ἐπὶ τοσούτον κατέδραμεν, ὥς τε τὸν θεωρὸν τῶν ὄντων πρὸ τῶν εὐαγγελικῶς βιόντων τίθεσθαι; τὸ δὲ καὶ τὴν ἑλληνίδα Ἰππατίαν περικλείειν κελύβαν, ἅπαντα τῶν πιστῶν, ἢ ἔτι μᾶλλον ἀνιῶνται, κατεῖπε, μὴ εἰ δὲ πρὸς λαϊκοχρηστικῶς πρός ἡ; ὁ γὰρ τῆς κόμης ὡς φαλακρὸς τοσαῦτά τε καὶ τοιαῦτα κατεῖπων, ὡς μικρῶ καὶ ἐγκαλύπτει τὴν κομήτας ὑπὸ αἰχμῆς, τί ἐκ αὐτῶν ἦν εἰρηκῶς καὶ τῶν λοιδορησάντων αὐτὸν πιστῶν; διὰ δὴ ταῦτα τὸν λόγον ἐκείνον πυκνὸν, οἶμαι, καὶ βαθεῖ σκότος ἐκάλυψε, καὶ ἔλησε τὸς ἀνθρώπους λεγόμενος.

καὶ ὁ καὶ τῶν λοιδορῶν ἐκλελειπώς. (β) Φιλόσοφον ὄντα τε καὶ δοκῶντα, εἴτ' ἐν τὸν φιλόσοφον αὐχῶντα. (γ) Ἀκρίβειαν ἐθέλοντα, ἐπιμελέμενον, διώκοντα· ἐστὶ δὲ ἡ μετοχή αἰτιωδῆς. (δ) Ὅν τρόπον χαλκίας ἰδόντες τὰς σφύρας ἅμα καταφέροντας, ῥυθμόν τινα ἐν τῷ κρότῳ, εἴτ' ἐν ἀρμονίαν ἀκούμεν, καὶ τῇ τῶν ἵππων πορεία, καὶ τῇ τῶν δακτύλων κινήσει, καὶ τῶν μελῶν σχηματισμῷ, καὶ χορδῶν κινήμασι, καὶ ὀργάνων πτερίσματι, ἔτι τοι καὶ ἐν συλλαβαῖς καὶ λέξεσι, καὶ ἐν μέτροις ῥυθμός τις δευτελεῖται τῷ μακρῷ καὶ τῷ βραχεῖ τῶν χρόνων· Ἡφαιστίων. (ε) Τῷτ' ἐστὶ ταῖς Ὀμήρου μυθολογίαις ἔστιν ὃ χράμενον. (ζ) Τῷτ' ἐστὶ ποιητικῶν τε ῥυθμῶν εἴτ' ἐν μέτρῳ, καὶ ῥητορικῶν ἐπιμελέμενον. (η) Τὸ μισολόγος ἐν ἔστι Πλάτωνος εἰληπῇ· ἀλλ' ἐκ ὡς ἐν τῷ Φαίδρῳ εἴρηται, ἀλλὰ πως ὡς ἐν τῷ γ', τῶν πολιτειῶν. Ἐν μὲν γὰρ τῷ Φαίδρῳ μισολόγος ἐστὶν, ἐπειδὴ τις πιστεύσῃ λόγῳ τινὶ ἀληθεῖ εἶναι, ἀτεχνος ὢν περὶ λόγους, καίπειτα ὀλίγον ὑπερον αὐτῷ δόξῃ ψευδῆς εἶναι, ἐνίοτε μὲν ὢν, ἐνίοτε δὲ ἐκ ὢν, καὶ αὐτὸς ἕτερος καὶ ἕτερος· καὶ μάλιστα δὴ οἱ περὶ τὴν ἀντιλογικὰς λόγους διατρέφαντες, ἐνθα οἱ ἀντιλέγοντες ποιεῖσι φαίνεσθαι τοῖς ἀκούσιν τὸ αὐτὸ εἶναι μὲν δικαιοῦς, ὁ μὲν, δίκαιον, ὁ δὲ, ἀδίκον· ἐν δὲ δημογορέα, ὁ μὲν, ἀγαθόν, ὁ δὲ, κακόν· καὶ ἀπλῶς τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλὰ, μένοντά τε αὐτὸ καὶ φε-

μόνια πράγματα (θ). ἔ αὐτοὶ μὲν θεωροὶ (ι) ἔ νητῶ γεγονότες, ἐμὲ δὲ ἔ θέμις (κ), δι' ὅτι νέμω τινὰ χολῶν (λ) ἔκ ἑ βίβ τῷ καὶ τῷ γλωτταν (μ) καθήραδς (ν), καὶ τῷ γνώμῳ ἡδῖω (ξ) ἡμέδς. ἐνήγε δὲ αὐτὸς εἰς τὸ καταδικάσαι με πρὸς μόνῳ παιδιᾷν ὑπότηθειον εἶναι(ο), τὸ τὰς Κυνηγετικὰς (π)

ὅκ

εἶμενα, ἐκ ἑ μὴ δύνασθι κατ' εἶδος διελόντας τὸ λεγόμενον ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ κατ' αὐτὸ τὸ ὄνομα δῶκεν ἑ λεχθέντος τὴν ἐναντίωσιν, ὅπερ ἐστὶν ἐρεζοντος ἑ διαλεγόμενος. οἱ δὲ τῶν ἀκροώμενοι, τελευτώντες οἶον σοφώτατοι γεγονέναι τε ἑ κατανοηθέναι μόνοι, ὅτι ἔτε τῶν πραγμάτων ἐαδενὸς εἶδεν ὑγιὲς εἶδὲ βέλαιον, ἔτε τῶν λόγων, ἀλλὰ πάντα τὰ ὄντα ἀτεχνῶς, ὥσπερ ἐν Εὐρίπῳ, ἄνω ἑ κάτω σρέφει.

Εἰν δὲ τῷ γ', τῶν πολιτειῶν μισολόγος ἐστὶν ὁ ἀφιλόμεστος, ὅς ἑ τε μαθήματος γενόμενος ἐδεῖς, ἔτε ζητήματος, ἔτε λόγος μετέχων, ἔτε τῆς ἄλλης μεσικῆς, ἀδεινὸς τε ἑ τυφλὸς ἑ κωφὸς γίγνηται, ὡς μὴ πρέφω, μὴδὲ διακαθαίρων τῇ φιλομαθείᾳ τὰς αἰδήσεις αὐτῶ ἑ πειδοὶ μὲν διὰ λόγων εἶδεν ἔτε χρεῖη, βίβ δὲ ἑ ἀγελότητι ὥσπερ θηρίον, πάντα διακρύπτει, ἑ ἐν ἀμαθείᾳ ἑ σκαιότητι μετὰ ἀρρυθμίας τε ἑ ἀχαλσίας ζῇ. ἑ τῶς ἐν ἡξίῳ ἑ τὸν Σύνεσιον ὡς φιλόσοφον μισεῖν τὴν τῶν ποιητῶν ἑ ῥητόρων καλλιπέειαν, ὡς μὴδὲ συγγράφειν ὅλως κατ' αὐτὴν, ἵνα φαίνηται ἑ αὐτὸς κατ' ἐκείνους κωφὸς ἑ ἀμαθής. (θ) Θεωρεῖν μόνον κατ' ἐαυτὸν ἐχεμύδως τὰ θεῖα, ἑ μὴν δὲ ἑ λέγειν ἑ γράφειν τι περὶ αὐτῶν. (ι) Εἰρωνικῶς. ἡ δὲ μετοχή, ἀνανταπόδοτος, ἡ καποτρόπως, διὰ μακρῶ ἀποδόσθαι εἰς τὸ, προχειρότατοι πάντων εἰσι περὶ ἑ Θεῶν διαλέγεσθαι. (κ) Περὶ Θεῶν διαλέγεσθαι, ὡς μὴ ἑ νητῶ θεωρὸν γεγονότα, παρὰ τὸ παιδιαῖς δῆδειν σχολάζειν. (λ) Ἀνακωχὴν, ἐκχειρίαν ἐκ τῆς τῶν ἐπιχωρίων ὁμιλίας, οἷς συμπολιτευόμενος, ἀναγκαιῶς ἑ συνεβαρβαλίζε, κατ' ὅτι ἐδεῖς ἐπὶ τῆς Λυβίας ἡκηόει φωνῇ ἀφιέντος φιλόσοφον, ὅτι μὴ τῆς Ἡ' χῆς ἀντιφθεγγόμενης αὐτῷ. (μ) Ἡ' δοτική τῷ καθήραδς ἑ τῷ ἡμέδς, συστακτικὴ ἑ νέμω ἐστὶ. (ν) Τῶ βαρβαρισμῷ τῷ περὶ τὴν παιδιᾷν ἐλλητισμῷ. (ξ) Εὐθυμότερον. (ο) Οὐ μὴν ἑ πρὸς θεολογίαν. (π) Κυνηγετικὰς ἐνταῦθα τε, καὶ τῇ 101, ἐπίς, ἑ τὰς ἐν τῇ 105, ἐπίς: φιλότατος θηρευτικὰς κύνας ἐννοεῖ. κατ' ὅτι, ἑ δὲ κυνῶν ἡ τὸ σπιδάξασθαι, οἷς ἐλλητισμῷ ἑ χάριτος μέμλε, νέοις, ἡ τῆς ποιητικῆς ἐπιμελῶς ἔχειν, ἡ ἑ ἀρχαίαν τινα χεῖρα, εἴτ' ἐν τέχνῃ ποιητικῇ ἐν ἑαυτοῖς τὰς κύνας παραδεικνύειν, ἀλλ' ὡς ὡς ὁπλομανῆς ἑ ἱππομανῆς περὶ κυνηγεσίας συνέγραψε βιβλῆς λέ-

ὅτι τ' οἰκίας εὖ οἶδ' ὅπως διαβρῦσας, σπαδαδιῶσαι διαφερόν-
τως ὑπὸ νεανίσκων ἐνίων, οἷς ἐλλίωσι μᾶτε καὶ χάριτος ἔμελλε.
καὶ τινὰ τ' ὅτι ποιητικῆς ὀπμελῶς ἔχοντα, καὶ παραδεικνυ-
τά τι τ' ἀρχαίας χειρὸς, ὅπως ὅτι τῷ ἀνδριάντον (ρ) λέγειν
εἰώδαμεν. ἀλλ' ἐκείνων οἱ μὲν (σ), ἀμαθίας ἡγεμένης τ' ἑρ-
σας, προχειρότατοι πάντων εἰσὶ πᾶσι τ' Θεῷ διαλέγεσθαι. οἷς
ἂν ἐντύχης, εὐδὺς ἀκέρση τινὰ πᾶσι τῷ ἀσυλλογίστον (τ) συλ-
λογισμῶν. καὶ μὴ δεομένων ἐπαντλᾶσι τῷ λόγων (υ), ἰδίᾳ τι
δοκῶ μοι διαφέρειν αὐτοῖς (φ). ὑπὸ γὰρ τέτων (χ) ἐν ταῖς πό-
λεσιν οἱ δημοδιδάσκαλοι (ψ) γίνονται, ὃ ταυτόν ὅτι (ω) καὶ
τὸ κέρας τ' Ἀμαλθείας, ὧ (α 2) ἕτοί γε δεῖν οἶσθαι καὶ
ἐπ-

γει, ὡς αὐτὸς ἕτος ἐκδεδωκώς, ὡς ἐκ τῆς 101, ἐπισ: δῆλον, μὴ εἰδέναι
προσποιεῖται ὅπως ἐξεβρύχσαν τῆς οἰκίας. (ρ) Ἀρχαίας εἶναι χειρὸς λέ-
γοντες αὐτὲς τε τῆς ἀνδριάντας καὶ τὰ ἐκ αὐτῶν ἐπιγραφόμενα ἴσως.
(σ) Οἱ μελανειμόνες. (τ) Ἡ' ὅτι ἀσυλλογίστως ἐσυλλογίζοντο, ἢ ὅτι
περὶ τῶν σοφιστικῶν ἐλέγχων ἐδίδασκον, ἵνα σοφοὶ τινες εἶναι δόξωσι.
(υ) Γε': τὸν λόγον. αἰτιατικῇ γὰρ τὸ ἀντλῶ, εἴτε σωματικόν, εἴτε ὡς ἐν-
ταῦθα ψυχικόν. λέγει δέ, ὅτι καὶ τῆς μὴ δεομένης αὐτῶν μηδὲ ἐρωτῶντας
αὐτὲς ἐπικλύβουσιν, εἴτ' ἐν κατακλύβουσι τοῖς ἀσυλλογίστοις συλλογισμοῖς,
φλυαρῶντες μᾶλλον, ὡς ἐξῆς ἐρεῖ, ἢ συλλογίζόμενοι. (φ) Οὐδέτερον ἀ-
πόλυτος. τὸ δὲ διαφέρει, ἀντὶ τ' ἐξυπτελεῖ, ὡς καὶ τῇ 48, Ἐμοὶ δέ τι καὶ ἰδίᾳ
διαφέρει τὸ παρ' αὐτάσε πρῶτον εὖ τὰ βασιλεία. διέφερε δὲ αὐτοῖς τὸ πρὸς
τῆς ἐντυγχάνοντας ἀδολεσχεῖν, ἢ ἐντεῦθεν καὶ δημοδιδάσκαλοι προχειριδᾶσι.
(χ) Τῶν μελανειμονέντων, ἐκ δὲ τῶν λευχειμόνων καὶ ἐχεμύδων.
(ψ) Οἱ ἱεροκήρυκες, οἱ ἡθικοθεολόγοι. (ω) Τὸ γὰρ δημοδιδασκαλεῖν ὡς
καὶ εὐτυχές, εἴτ' ἐν κερδαλέον, καὶ ἐπίδοξον, ταῦτόν ἡγάγοντο, ἐλογίζοντο οἱ
τέτε τοιχοῦντες, ὡς εἰ καὶ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας εἰληφέναι παρὰ
Ἐρμῆ. Ἀμάλθεια γὰρ ἡ μυθικὴ τ' Διὸς προφὸς αἰξ, ἣν καὶ κατασερίσαν-
τες, ἐρανίαν αἶγα ἐκάλεν. Ἀμάλθειαν δὲ παρὰ τὸ μὴ μαλάσσειν ὡς
ἀμαλαινίσαν. ταύτης τὸ κέρας λαβόντα τὸν Ἡρακλῆα παρὰ τ' Ἐρμῆ, ἐν-
τεῦθεν καρτερικώτατόν τε καὶ ἐπιτυχέστατον γέννησιν ἐπλασαν, καὶ τῆς εὐχομένης
τῇ ἐρανίᾳ αἰγί, πάντων ἐπιτυγχάνειν. ἐντεῦθεν καὶ οἱ ἐν ἀφροδίτῃ καὶ εὐπρα-
γίᾳ ζῶντες, τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας ἔχον λέγονται. (α 2) Τῷ δὲ δημο-
διδασκαλεῖν, εἴτ' ὡς τῷ περὶ Θεῶ ἐν τῇ πόλει διαλέγεσθαι.

ὁπγινώσκεις, οἶμαι, τὸ φύλον τῆτο τὸ ῥάδιον, ὃ διαβάλλει γηραιάν ὑπόθεσιν (β2)· ἔτοί με μαθητιῶν ἑαυτοῖς ἀξιῶσι, καί φασιν ἀποφανεῖν ὄντες ὀλίγας τὰ πρὸ Θεῷ παντολμότατον, ἡμέρας ἐξῆς καὶ νύκτας ἀγορεύειν θυάμληνον. ἄτεροι δὲ οἱ κάλλιον ἡδθημένοι (γ2), παραπολύ τέτων εἰσὶ κακοδαίμονες εἴτεροι (δ2) σοφισαί· ἢ βέλονται μὲν ἂν πρὸ τοῖς αὐτοῖς (ε2) εὐδοκιμεῖν, ἀλλ' εὐτυχῆσι τὸ μηδὲ τῆτο θυάμλῃ. ἢ οἰοδᾶτινας ὅν λογισηρίοις ὑποδωτάς (ζ2), ἢ πάντως ὑπὸ μιᾷ γέ τε συμ-

(β2) Τὴν κυνηγετικὴν παιδιὰν αἰνέσσει, ἢ ὑπόθεσιν ἔ λόγῳ ἐνγυάμενος, κάλλει τε λέξεων, ἢ ῥυθμοῖς, ὡς εἴρηγ, ποιητικοῖς, ἢ Ὀμηρεαῖς μυθολογίαις, ἢ ῥητορικοῖς σχήμασι κατεκάλλυνε· γηραιὰν δὲ αὐτὴν λέγει, ὡς κατ' αὐτὸν κυδιάνειραν, ἢ ὑπερπείας ἐν αὐτῇ τὴν ἄνδρας ποιεῖται.

(γ2) Τὸ ἡδθημένοι ὑπογραφόμενον μὲν, ἔστι παρὰ τὸ αἰδομαι, ἢ δηλοῖ ὅτι κάλλιον τῶν προτέρων ἔγνωσαν οἱ δεύτεροι, ἵνα τῇ σιωπῇ δηλαδὴ μᾶλλον ἐκείνων εὐδοκιμήσωσιν· ἀνυπόγραφοι δὲ ὄν, ἔστι παρὰ τὸ ἡδθηναι ἔδομαι ἄρρητον ῥῆμα, ὅθεν ἐδοῆς ἢ ἔδοθημα· ἢ ἡδθητο κροατ' ἐν χιτῶνα, ἀντὶ τῆς περιβεβλητοῦ· ἢ δηλοῖ μᾶλλον τὴν λευχειμονέντας, ὡς κάλλιον τῶν μελανειμύων περιβεβλημένους· εἴ γε κάλλιον τὸ λευκὸν ἢ μέλανος. ἐπεὶ γὰρ ἐν ἐκάτεροι αὐτὸν ἐλοιδόρησαν λευχειμόνες τε λέγω, ἢ μελανειμόνες, εἰπὼν περὶ τῶν μελανειμόνων, ἐξῆς ἢ περὶ τῶν λευχειμόνων διέξεισιν. (δ2) Κακοδαίμονες μὲν οἱ μελανειμονέντες δημοδιδάσκαλοι, διὰ τὴν αὐτῶν ἐξ ἀμαθείας θρασυγομίαν, κακοδαίμονες εἴτεροι οἱ λευχειμονέντες σοφισαί, εἴτ' ἐν ὑποκείται, ὡς μὴ διὰ τῆς ὑπεκλειτικῆς ἐχεμυθίας καὶ τὴν δημοδιδασκάλας εὐδοκιμούντες. (ε2) Εἴτ' οἱς ἢ οἱ δημοδιδάσκαλοι τῶν ἐξ ἐνθυμῶσιν ἔτιος εὐδοκιμεῖν ἢ ἐπαινεῖσθαι παρὰ τῷ δήμῳ σιωπῶντες, ὥστε οἱ δημοδιδάσκαλοι λαλόντες. (ζ2) Λογισηρία, ἄρχετα, παρωνομασμένα ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς λογισῶν, εἴτ' ἐν κλιτῶν, οἱ τινες δίκαι ὄντες, τὴν ἀρχόντας, ὅταν τὰ ἀρχάς ἀπόθωνγ, διφοκομένους, εἴτ' ἐν ἐγκαλεμένους ἐκλογίζοντες, εἴτ' ἐν εὐδύνοντες, ἐξήταζον ἐν ἡμέραις περὶ ἑκατόντα. Τὴν δὲ ἐν τοῖς λογισηρίοις ὡς τὴν ἀγῶνα ἀποδιδόμενος, δικολόγους τινὰς οἰκτιρῶν εἶναι, τῶν εὐδυνόμενων ἀρχόντων, τὴν μὲν, ὡς ἔδος, κατηγορεῖντας, τὴν δὲ, ὑπερακολογούμενας. οἱ δὲ τοῖστοι κατὰ τινα συμφορὰν, ἐν τῷ διπλολογεῖν τυχόν δυσυχίσαντες, τὸν μονήρη βίον ἐν λευχειμονίᾳ ἀνδραγαθῶς μεσήλικες· ἢ ἀντὶ τῆς προτέρου ἐν ταῖς δίκαις πολυλογίας, σιωπῇ ἀσκήντες, εἴδεντες

συμφορᾷ ἀναπειθέντας ἐν μεσημβρίᾳ ἔβιβε φιλοσοφεῖν, ἀπὸ μόνου ἔδοξε Θεὸς ὑπομόσαι καὶ κατομόσαι πλατωνικῶς· ἕς φθάσειεν ἂν ἡ σκιά φθεγγαμένη τι τῶν δεόντων. δεινὴ δὲ ὁμῶς ἡ προαποίησις· ἦτε γὰρ ὄφρυσ, βαβαὶ τ' ἀνατάσεως, εἰς ὅσον ἦρται! καὶ ἡ χεὶρ ὑπέρειδει τὸ γένειον· τά τε ἄλλα σεμνοπροσωπῶσιν ὑπὲρ τὰς Ξενοκράτους εἰκόνας (η 2), οἷγε καὶ νομοθετεῖν ἡμῖν ἀξίωσιν ἅττα σφίσι λυσιτελέσασα, μηδὲνα μηδὲν (δ 2) ἀγαθὸν εἰδότα φανερόν εἶναι· ἡγάμηροι σφῶν αὐτῶν ἔλεγχον, εἴ τις φιλόσοφος εἶναι δοκῶν, ὅπως ἔσεται φθέγγεσθαι· αὐτοὶ γὰρ (ι 2) ἂν ὑπὸ τῇ προαποίησει λαθεῖν, καὶ δόξαι τάνδοθεν εἶναι σοφίας ἀνάπλεω. ἄμφω με τέτω τῷ γένει διαβεβλήκατον, ὥς ὅπῃ τοῖς ἔδενός ἀξίοις ἐσπυδακότα (κ 2)· τὸ μὲν, ὅτι μὴ ταυτὰ φλυαρῶ· τὸ δὲ, ὅτι μὴ τὸ σόμα συγκλείσας ἔχω, καὶ τὸν βῆν (λ 2) τὸν ἐκείνων ὅπῃ τ' γλώττης τίθεμαι. ὅπῃ τέτοις (μ 2) σωετέδῃ τὸ σύγγραμμα, καὶ ἀπώτησε τ' μὲν, τῇ φωνῇ (ν 2), τῶν δὲ, τῇ σιγῇ (ξ 2)· προήκται μὲν γὰρ ὥς ὅπῃ τέτρες αὐτὲς (ο 2) ἔδοξε ἀφώνεσθαι καὶ βασκάνης, πῶς οἶει; μετ' εὐπρεπῆς ἔχίματος· ἢ μὴ αὐλ' ἐξέω-

---

συνήρχοντο ἐφθέγγοντο, ἀλλ' ἢ ἐν οἷς μὲν ἐκεῖνοι καταφάσκοντες κατένευσαν, τὸ νῆ Δία· ἐν οἷς δὲ ὑποφάσκοντες, ἀνένευσαν, τὸ μὰ Δία. (η 2) Οἱ Ξενοκράτης ἔτως ἦν καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ διαβόητος, καὶ τῷ προσώπῳ αἰδέσιμος, ὥς καὶ τὰς πόρνας σωφρονίζεσθαι ὁρώσας αὐτὸν καὶ ζῶντα, καὶ μετὰ θάνατον ἐξεικονισμένον· θανόντος γὰρ αὐτῆς εἰκόνας πρὸς σωφρονισμόν τῶν γυναικῶν καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς χαμαιτυπείοις ἀνεσήλωσαν. (θ 2) Τὸ ΜΗ, ἐν τῷ μηδὲν κατ' ἐπανάληψιν πλεονάζει. (ι 2) Ἡ γῆν γὰρ κοινῇ. (κ 2) Τ' πρὸς τῆς κυνηγετικῆς γράφοντα· ἢ τις καὶ τῶν ὄντων ἐκ ἀξιά ὥς γε πρὸς ὑπόθεσιν ξυγγραφῆς ἀνδρὸς καὶ φιλοσόφου καὶ ἐπισκόπου. (λ 2) Οἱ Ἀθηναῖοι τιμῶντες τὸν βῆν ὡς ἐργατικόν, τοῖς νομίσμασιν ἐνετύπυν· κἀντεῦθεν τὰς δωροδοκίας δικαστὰς, καὶ τὸ δίκαιον σιωπῶντας, βῆν ἐπὶ γλώττης φέρειν ἔλεγον· ὅρα τὸν Βαρῆνον. (μ 2) Κατὰ τρίτων. (ν 2) Ὅτι φλύαροι μᾶλλον καὶ θεολόγοι. (ξ 2) Ὅτι ὑποκλιτικῶς ἐπιλυγάζεσι τῇ σιωπῇ τὴν ἔνδοξον ἀμάθειαν. (ο 2) Τό, ἐπὶ τέτοις εἰς τὸ ἐπὶ τέτρες ἰσοδυναμῶς μετῴκει.

ἃ ὁ Ζεῦρεν, ὡς ἂν κακύνει (π 2) συνεφελκόμετο· ἡ βέλεται μὲν πολυμαθείας ἔχ' ἥττον ὀπίδειξις, ἢ ἐγκώμιον (ρ 2) εἶναι· ἡ δὲ ὁ Ζωμοσάμιω (σ 2) τὰς αἰτίας (τ 2), ἀλλ' ἢ ἔτι μᾶλλον ἀνιώντο, συχνὰ (υ 2) ἡ περιλοτμήματα (φ 2). ὡροῖον δὲ βίων αἰρέσεις (χ 2) ὁ Ζετάζειν, ἐπαινεῖ τὴν φιλοσοφίαν, ὡς φιλοσοφωτάτῳ αἰρέσεων, ὡς ποῖαν τινὰ νομίζειν εἶναι χεῖρ, ἢ βιβλία πυωδάνη (ψ 2). τελευτῆς δὲ, ἡ ὑπὲρ τῆς κιβωτίων ἀπολε-
λόγηται, χόντων τινὰ ἡ τέτων αἰτίαν, ἀδιόρθωτα (ω 2) κρύπτειν βιβλία· ἡ δὲ ἡ δὲ τῶ τοιούτων οἱ τελχίνες (α 3) ἀπέ-
χον-

(π 2) Τὸς πολυφώνους δημοδιδασκάλους. (ρ 2) Καταφροῦς ἐγκώμιον γὰρ ἡ ἡ κακολογία ἡ ὅρα τὸν Βαρῖνον. (σ 2) Ἡερυσάμην, ἀπεποιησάμην. (τ 2) Τὰ αἰτία, ἐφ' οἷς κατηγόρησάν με· τὴν κωνηγετικὴν λέγει παιδιάν, πρὸς ἣν ἡ μόνην ἐπιτήδειον εἶναι με ἔφασα, ἡ ὅτι κάλλος ἐπαῖω λέξων ἡ ρυθμὸς ἡ ῥητορικῶν χημάτων κτ'. (υ 2) Πολλά. (φ 2) Ἐδείξα ἑμαυτὸν δειρὸν ἐν κάλλει λέξων ἡ ρυθμῶν ἡ ῥητορείας. (χ 2) Περὶ τῆς ποτὸς βίος αἰρε-
τώτερος· αἰρέσεις ἐστὶν ἡ λόγος τινὶ κτ' τὸ φαινόμενον ἀκολοῦδσα, ἡ δοκῶσα ἀκολοῦδσθαι· ὅρα τὸν Βαρῖνον, ὅτι πολλά. (ψ 2) Τὴν τῆς Αἰςοτέλης τυ-
χὸν ἡ Πλάτωνος, ὅς ἐν τῷ περὶ Βασιλείας ἡγεμόνας ἑαυτὴ ἐπιγράφει. (ω 2) Ἐν Ἑλληνικοῖς τισὶ δόγμασι συγχευραμμένα, ἡ διορθώσεως παρὰ τὸ το χεῖρόντα· ἐκ ἀλόγως δὲ οἶμαι ἡ δὲ τῶν ἐν τοῖς κιβωτίοις βιβλίων ἀπέχοντο, αὐτὴ τότε εἰρηκώτως, ὅτι τὰ μὲν οἶκοι φιλοσοφεῖ, τὰ δὲ ἔξω φιλο-
μυθεῖ. ἐπισ: 105. Ἐγὼ δὲ οἶμαι, ὡς τὰ βιβλία ταῦτα ἔχ' ὡς ἐν Ἑλληνικοῖς τισὶ δόγμασι συγχευραμμένα ἐλέγγο ἀδιόρθωτα, ἀλλ' ἄλλας τινὲς ἔνεκα, ὡς ἐστὶ δῆλον ἐκ τῶ λόγου, ὅς ἐπιγράφει Δίων, ἢ ὡς τ' κατ' αὐτὸν δια-
γωγῆς τῆς αὐτῆς Συνεσίς, ἐν ᾧ (πρὸς τῷ τέλει) φησὶ πρὸς τὸν ἴδιον αὐ-
τὸ υἱὸν τὰ δε. Τὰ βιβλία δὲ πολλαπλάσια τῶν ἀπολειφθέντων ἀπέδειξα·
τάτοις ἐν ἁπασὶ δέον σε δύνασθαι χεῖρ· εἰ δὲ ὅτι οὐ μὴ διώρθωσα τὰ
Δίωνος γράμματα, δι' ὃν ἡ προῆλθεν ἐπὶ τὸν δὲ ὁ λόγος, διὰ τὸ το
δυχεραίνεις τὸν πατέρα, ἀλλ' ἡ δὲ ἄλλο τί σοι διώρθωσι τῶν τῆς ὁμοίας
ἔξεως. Καὶ, τὰ γὰρ διημαρτημένα ταῦτα βιβλία τὸν ἐν ἐπιζητεῖν ἵσταν ἐπι-
σταῖν ταῖς ὀφείσι. Καὶ, εἰ δὲ ἡ τῶ τοῖς ἀδιόρθωτοις τῶν βιβλίων ἐγχε-
γυμνᾷ τὴν προσοχὴν ἐπέτεινον, εἰς τὸ τὴν ἐξὶν ἐπήγαγε ἡ φύσις
πειρωμένω. ἡ ἄλλα ἐξ ὧν δῆλον ὡς ἡ περὶ ἔννοιαν, περὶ δὲ σαχέτα ἡ συλ-
λαβὰς ἡ λέξεις ἴσως, περὶ δὲ τὰ βιβλία ἡμαρτημένα, ἐπιτήδεις εἰς ἡ-
σκησιν ἡ γύμνασιν ἡ ἀδιόρθωτα ταῦτα τοῖς κιβωτίοις τῆς Συνεσίς ἐναπο-
λειπόντος. μέτειθι τὸν ῥηθέντα λόγον. (α 3) Πρωτοτύπως

χοντο. εἰ δὲ ἕκαστον ἐν τάξει τῇ ποσοτήσῃ (β3), καὶ πάντα
 σὺν ὧρα, καὶ ἀφορμαὶ δίκαιαι (γ3) τῷ ἑκάσταχθε ποροκεχει-
 ρισμένων· καὶ εἰ μερίζεται μὲν πλείοσι κεφαλαίοις καὶ τὸ δε-
 σπέςσιον ῥάμμα, τὸν Φαῖδρον, ὃν πᾶσι πάντων ὁμῶς τῷ εἰδῶν
 εἰ καλῶ (δ3) Πλάτων ὀξυώεγκε, μεμηχανήνται δὲ ἅπαντα
 σωεύειν εἰς ἐν τὸ ποροκείμενον (ε3), καὶ εἰ περ γέγονε πίσις ὑ-
 φέρπασα (ζ3) τὸ ὑπτιάσαν διήγημα, καὶ εἰ προήλθεν, ὡς
 ἐν τοιούτοις (η3)· ἀποδείξις ἐκ τῆ πίσεως (θ3), καὶ εἰ τὸ δι
 ἄλλο

πονηροὶ τινὲς δαίμονες, ὧς δὲ ἄνθρωποι φθονεροὶ καὶ βάσκανοι οἱ τέλχινες, ὡς
 καὶ ἀνωτέρω, προῆκται φησὶν ἐπὶ τέτρες αὐτὲς τὲς ἀφῶντες τε καὶ βασκάνες.
 (β3) Ἦν ὁ Πλάτων ἐν Φαῖδρῳ ἐκτίθησιν. (γ3) Ἀφορμαὶ τὰ ἐπιχει-
 ρήματα· ἐπιχείρημα δὲ, συλλογισμός, παράδειγμα, μαρτυρίαι, τεκμήρια,
 εἰκότα, ἐξ ὧν πιθαναὶ ἀποδείξεις. (δ3) Τὸ ἐντέχνως συντεθειμένον λόγος.
 Τὸν εἰς Λυσίαν ἐρωτικὸν λόγον σκόπτων ὁ Πλάτων ἐν Φαῖδρῳ, ὡς ἡμαρτη-
 μένον κατὰ τε τὴν εὐρεσιν καὶ διάδωσιν (ὡς καὶ Πλάταρχος ἐν τῷ περὶ εἰ
 ἀκσίειν) λόγῳ δὲ εὐρεσιν μὲν τὴν ὑπόθεσιν, ὡς δεῖ τὸν νεὸν τῷ μὴ ἐραῶντι
 μᾶλλον, ἢ τῷ ἐραῶντι χαρίζεσθαι· διάδωσιν δὲ τὴν τάξιν εἰς λόγους ὡς ἀκερά-
 λους τε καὶ ἀποδός· αὐτὸς τὰ εἶδη εἰ καλῶ λόγους τιθεῖς, δεῖν φησὶ πάντα τὸν
 λόγον ὥσπερ ζῶον συνεχάναι, σῶμα ἔχοντα αὐτὸν ἑαυτῷ, ὡς μὴ τε ἀτέ-
 φалον εἶναι, μὴ τε ἄπην, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ ἄκρα πρέποντα ἀλλήλοισι, καὶ
 τῷ ὅλῳ γεγραμμένα· οἷον προσιμίον μὲν πρῶτον, δεύτερον δὲ, διήγησιν τινα,
 μαρτυρίας τε ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα (φησὶ δὲ τὰ τῷ
 πλήθει δοκῆντα) καὶ πίσωσιν καὶ ἐπιπίσωσιν, ἐλεγχόν τε καὶ ἐπεξέλεγχον,
 ὡς ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ, καὶ ταῦτα πάντα ἕτε διὰ μακρῶν ἕτε διὰ
 βραχείων, ἀλλὰ διὰ μετρίων λόγων. Τὸ δὲ τέλος εἰς λόγους, ὑπομνήσαι
 τὲς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων· ὅπερ τινὲς ἐκάνοδον (εἴτ' ἐν ἐπιλογῶν)
 καλῶσι. Τισίαν δὲ καὶ Γοργίαν τὲς πρὸ τῶν ἀληθῶν τὰ εἰκότα μᾶλλον
 τιμῶντας, τάτε αὖ σμικρὰ διὰ μακρῶν μεγάλα, καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ
 διὰ βραχείων λόγων φαίνεσθαι ποιῶντας, καινὰτ' ἀρχαίως, καὶ τάναντία και-
 νῶς, τὲς τοιούτας εὐδειν ἐατέον. (ε3) Τὴν τῆς ἐμῆς πολυμαθείας ἐπί-
 δεξιν· καὶ τὴν φιλοσοφίαν αἵρεσιν αἰρέσεων. (ζ3) Ὑποσηρίζουσα, ἀνορθόουσα
 τὸ ὡς ἐν κατηγορίᾳ τῇ εἰς ἀντιδικὰ ἀνθυποφορεῖ, ὡς ἀδενέες τε καὶ ψευδὲς
 ἐλεγχθέν τε καὶ καθαιρεθὲν διήγημα. (η3) Ὡς περ ἐν τοῖς ἐπὶ δικαστηρίῳ
 διαδικαζομένοις, ἔτω καὶ τοῖς ἐμὸς συγγραμμάσι. (θ3) Πρωθύστερος
 ὁ λόγος· ἐξ ἀποδείξεως γὰρ ἡ πίσις, εἴτ' ἢ ἡ παιδιᾷ.

ἄλλο γηρόμηνον (ι 3)· ταῦτα μὲν τέχνης ἂν εἴη δῶρα καὶ φύσεως· ὅς τις δὲ εἰς ἀγύμνασος ὑπάρῃ τὸ τι καὶ πρὸς ὥπον θεῖον (κ 2) ὑπὸ φαυλοτέρῳ (λ 3) κρυπτόμηνον χήματι, ὥσπερ ἐποίον Ἀθώησιν αἱ δημιουργοὶ (μ 3), Ἀφροδίτῃ καὶ Χάριτας καὶ τοιαῦτα κάλλει Θεῶν ἀγάλμασι Σαίλῳ καὶ Σατύρῳ (ν 3) ἀμπίχοντες, τῶτον δὲ λήσεται τὸ χράμμα, συχνὰ καὶ τῆς ἀβεβήλων ἀποκαλύψαν δογμάτων, ὑπὸ τῇ προσποιήσει (ξ 3) ἔπαρέλκειν ἑτέροις (ο 3) λανθάνοντα, καὶ τῷ (π 3) λίαν εἰκῇ, καὶ, ὡς ἂν δόξειεν, ἀφελῶς (ρ 3) ἐγκατεσπάρῃ τῷ λόγῳ. Ἔμην γὰρ ὅτι τὴν σεληνιακῆς αἰτίας ἀποφύξεων (σ 3), οἱ νοστῆντες ἐπληψίαν, αἰσθάνονται μάνοι, καὶ δὲ καὶ νοῦν ὑπερβολῶν (τ 3) μόνοι δέχονται τὰς ἀλάμψεις, οἷς ὑγιαίνει τὸ νοερόν ὅμμα· φῶς ἀνάπτει τυγχυρὲς ὁ Θεός, ὁ τοῖς τε νοεροῖς καὶ νοεῖν, καὶ τοῖς νοητοῖς αἰτίον εἶναι (υ 3)· καθάπερ τὸ τῆδε φῶς

(ι 3) Ἐπικρεμῆς ὁ λόγος καὶ δυσανταπόδοτος, τῶτον δὲ, οἶμαι, βέβαιον εἶναι, ὅτι δι' ἄλλην ὑπόθεσιν εἶπον, κακίον εἰς ἐν τὸ προκείμενον νεύει.
(κ 3) Τὰ, ὡς ἐξῆς ἐρεῖ, ἀβεβήλα δόγματα. (λ 3) Ἀντὶ θετικῆς, εὐτελεῖ, ταπεινῇ ὑπόθεσι· ὡς καὶ τῷ προοιμίῳ ἔς ἐνυπνίᾳ φησὶν, ἀρχαῖόν ἐστι, καὶ λίαν πλατωνικὸν ὑπὸ προχρήματι φαυλοτέρας ὑποθέσεως κρύπτειν τὰ ἐν φιλοσοφίᾳ σπεύδατα· φαυλὴν δὲ ὑπόθεσιν, ὥδε λέγει τὴν ἐαυτοῦ φιλοτιμίαν ἐπίδειξιν. (μ 3) Τῶν Ἀγαλμάτων. (ν 3) Ὅπαδοι εἰς Διονύσου τερατόμορφοι εἰσι. (ξ 3) Προσποιέμενον ὅτι ἐν παραδρομῇ καὶ παρελκόντως, περὶ αὐτῶν διηγέσθω. (ο 3) Γε': ἑτέρες. (π 3) Γε': καὶ ἔ, ἢ, ὑπὸ τῇ προσποιήσει ἔς ἐγκατεσπάρῃ λίαν εἰκῇ. (ρ 3) Ἀπελέρχως ἀπονήρως, ἀπλῶς, ὡς ἐπιτηδεύτως. (σ 3) Λεπτοθυμίων· φασὶ γὰρ τὴν Σελήνην ὑγρὰν καὶ θερμὴν. (τ 3) Τῶν νοητῶν, αἷς ἐκ ὄψις, ἀλλὰ νῦν ἐπιβάλλει, τὴν λαμπρὰν ἔννοιαν, καὶ, ὡς εἶπεν, τὰ νοητὰ ἐκείνοι κατανοῶσιν, οἷς κατ': (υ 3) Εἰς σαφεστέρα κατέληψεν ἔδε ἔχωρὶς παραθεῖον συνοπτικῶς τὰ ἐν τῷ 5', τῶν Πλάτωνος πολιτειῶν.

Πολλὰ μὲν τὰ κατὰ καὶ τὰ κατὰ κατὰ ἑκάστον φανερὸν, ἐν δὲ τὸ αὐτοκαλὸν καὶ τὸ αὐτοαγαθόν, τὴν ἑκάστη τῶν ὁμοειδῶν ἰδίαν μίαν ἔσαν. καὶ τὰ μὲν, ὁρῶν μὲν, νοεῖται δ' ἔ, τὰς δ' αὖ ἰδέας νοεῖται μὲν, ὁρῶν δ' ἔ. ὁρῶμεν δὲ τὰ ὁρώμενα, νοεῖται, καὶ ἀκοῇ τὰ ἀκούμενα καὶ ταῖς αἰσῶν ἰδῆται.

φῶς (φ 3) ὅψιν σιωάπτει τῷ χρώματι (χ 3), καὶ ἀφέλῃς (ψ 3),

πα-

σεσι τὰλλα αἰδητά· πολὺ μὲν τοι πολυτελεσέραν ὁ τῶν αἰδητέων δημιουργὸς τὴν ἔδραυν τε καὶ ἐράδην δύναμιν ἐδημιέργησε· καὶ ὅ,τι αἱ μὲν ἄλλαι ἐδένος ἄλλης τοῖς γενέσι δέοντες, οἷα ἡ ὄρασις εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν αἰδητῶν, ἡ δὲ ὄψις καὶ τὸ ὄρατὸν χρῶμα προσδέοντες τρίτος τινὸς ἰδία γενέσι ἐπὶ αὐτὸ τῆτο περυκτός, φημι δὴ ἔφωτός· ἔ μὴ παρόντος ἦτε ὄψις ἐδὲν ὄψεσθαι, τὰ τε χρώματα ἔσαι ἀόρατα. Αἴτιος δὲ ἔφωτός τέστιν ὁ ἥλιος, ὃς ἡμῖν τὸ φῶς ὄψιν τε ποιεῖ ὄραν ὅτι κάλλος, καὶ τὰ ὀρώμενα ὄρασθαι· ἐκ ἔστιν ἥλιος ἡ ὄρασις, ἔτε αὐτῇ, ἔτε ἐν ᾧ ἐγγύθεν ὁμματι, ἀλλ' ἡλιοδέξατον τῶν περὶ τὰς αἰδητέας ἀργίνων, καὶ ἣν ἔχει δύναμιν ἐκ τέστιν ταμιευομένη, ὥσπερ ἐπιρρύτον κέκτηται· ἔ δ' ὁ ἥλιος ὄψις ἐστίν, αἴτιος δ' ὢν αὐτῆς, ὄραται ὑπὸ αὐτῆς ταύτης. Τῆτον τὸν ἥλιον τὰγαθὸν ἐκγονον ἑαυτῷ ἐγέννησεν ἀνάλογον ἑαυτῷ· καὶ ὅ,τι περ αὐτὸ (ἐστίν) ἐν τῷ νοητῷ τόπῳ πρὸς τε νῦν καὶ τὰ νοόμενα, τῆτο τῆτον (ἐγέννησεν) ἐν τῷ ὄρατῳ πρὸς τε ὄψιν καὶ τὰ ὀρώμενα· ὥσπερ ἐν οἱ ὀφθαλμοὶ τραπέντες, ἐπὶ μὲν τὰς νυκτερινῷ φέγγει ἐπεχομένης χροῆς, ἀμβλυώττεισι, καὶ ἐγγύς φαίνονται τυφλῶν, ὥσπερ ἐκ ἐνέσης καθαρῆς ὄψεως, ἐπὶ δὲ τὰς ἡλίου καταλαμπομένης, σαφῶς ὀρώσι, καὶ τοῖς αὐτοῖς τέτοις ὁμμασιν ἐνδύα (ἡ ὄψις) φαίνεται· ἔτω καὶ τὸ τῆς ψυχῆς (ὄμμα) ὅταν μὲν, ὃ καταλάμπει ἀληθείᾳ τε καὶ τὸ ὄν, εἰς τῆτο ἀπερήσηται, ἐνόησέ τε καὶ ἔγνω αὐτὸ, καὶ νῦν ἔχειν φαίνεται· ὅταν δὲ εἰς τὸ τῷ σκότῳ κεκραμένον τὸ γιγνόμενον τε καὶ ἀπολλύμενον, (τότε ἐκ ἐννοεῖ, ἀλλὰ) δοξάζει τε καὶ ἀμβλυώττει, ἄνω καὶ κάτω τὰς δόξας μεταβάλλον, καὶ ἔοικεν αὐτῷ νῦν ἐκ ἔχοντι. Τῆτο τοίνυν τὸ καὶ τοῖς γνωσχομένοις τὴν ἀλήθειαν παρέχον, καὶ τῷ γινώσκοντι τὴν δύναμιν ἀποδοῖν, τὴν ἔαγαθὴ ἰδέαν εἰναι φάμεν αἰτίαν ἐπιστήμης ἔσαν καὶ ἀληθείας· ὢν ἐκατέρων καλῶν ὄντων, ἀλλὰ κάλλιον τέτων ἡγήτεον· ὥσπερ γὰρ (ἐν τοῖς αἰδητοῖς) φῶς τε καὶ ὄψις, ἡλιογενὴ μὲν, ἔ μὴν δὲ καὶ ἥλιος, ἔτω καὶ τοῖς νοητοῖς γνωσίς, εἴτ' ἐν ἐπιστήμῃ τε καὶ ἀλήθειᾳ ἀγαθοειδῇ μὲν ἀμφοτέρω, ἀγαθὸν δὲ ἐδέερον τέτων ἡγήτεον, ἀλλὰ τὸ ἐκατέρων παραίτιον· ἔ τὸ κάλλος ἀμήχανον· ὥσπερ γὰρ ὁ ἥλιος τοῖς ὀρώμενοις ἔ μόνον τὴν ἔδραυν δύναμιν παρέχων, ἀλλὰ καὶ τὴν γένεσιν καὶ αὔξησιν καὶ τροφήν, ἔ γένεσις αὐτός ἐστιν· ἔτω καὶ τὰγαθὸν τοῖς γνωσχομένοις ἔ μόνον τὸ γινώσκεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶναι παρέχον, ἐκ ἑστία αὐτὸ ἐστίν, ἀλλ' ἔτι ἐπέκεινα τῆς ἐστίας, περισβείω καὶ δύναμι (καὶ κάλλει) ὑπερέχον.

(φ 3) Τὸ ἡλιακὸν ἢ καὶ τὸ χειροποίητον. (χ 3) Ὅπερ ἐστὶ τῆς ὄψεως ἀντικείμενον. (ψ 3) Τὸ φῶς.

παρόντος (ω3), ἢ πρὸς αὐτὸ (α4) δυνάμεις ἀνενέργητος· ὑπὲρ δὲ τῶν πάντων σὲ κρίνουν ὡριμώμενον· καὶ μὲν Φηφίση ὡροσοιζέον εἶναι, ῥήτορσιν ἅμα καὶ φιλοσόφοις ἐκκείσεται· ἔδω μὲν, ῥῆσαι (β4), ἔδω δὲ ὀνήσαι (γ4)· πάντως γε, εἰ μὴ παρὰ σὲ τὴ δυνάμεν κρίνειν διαγεγραφέτα· εἰ δὲ μὴ φανεῖταί σοι τὴν Ἑλλήνων ἀκοῆς ἄξιον, καὶ σὺ δὲ δήπου μετ' Ἀριστέλους (δ4) πρὸς τὴν φίλῃ τῷ ἀλήθειαν διήσει, ποιὸν καὶ βαδύ σκοτὸς ἐπηλυγάζεται, καὶ λήτεται ἔδω ἀνθρώπου λεγόμενον· ταῦτα μὲν περὶ τὰτα· ἑτέρον δὲ ὁ Θεὸς καὶ ἐπέταξε καὶ ἀνέκρινεν, ὃ τῇ φανταστικῇ φύσει χαριζήριον ἀνατέδειται· ἔσκεπται δὲ ἐν αὐτῷ περὶ τὴν ἐδωλικῆς ἀπάσης ψυχῆς, καὶ ἑτέρα· ἅττα ὡροσχεῖρις δόγματα, ἢ ἔπω φιλοσοφιδέντων Ἑλλήσι· καὶ τί ἀντις ὀπομηκίωσι περὶ αὐτῶ; ἀλλ' ὀξείργασαι μὲν ὅπῃ μιᾶς ἅπαν νυκτὸς, μᾶλλον δὲ λειψάνῃ νυκτὸς, ἢ καὶ τῷ ὄφιν ὡεγκε τῷ περὶ τὸ δεῖν αὐτὸ συγγεγράψαι· ἐς δὲ

Ταῦτα μὲν δὴ τὰ Ἐ Πλάτωνος καὶ σύνοψιν· ἅττα ὁ μὲν Συνέσιος πάνυ γενολόγως συνεῖληφεν, ὁ δὲ θεολόγος Γρηγόριος καὶ πλατύτερον καὶ κομψότερον· φησὶ γὰρ ἐν προοιμίῳς Ἐ εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον. „Ὅπερ ἐστὶ τοῖς κίδητοις ἡλῖος, τὲτο τοῖς νητοις Θεός· ὁ μὲν γάρ, τὸν ὀρώμενον φωτίζει κόσμον, ὁ δὲ, τὸν ὀρόατον· καὶ ὁ μὲν, τὰς σωματικὰς ὀψεις ἡλιοειδεῖς, ὁ δὲ, τὰς νοεράς φύσεις θεοειδεῖς ἀπεργάζετ'· καὶ ὡσπερ ἔτος τοῖς ὀρώσι καὶ τοῖς ὀρωμένοις τοῖς μὲν, τὴν Ἐ ὀράν, τοῖς δὲ, τὴν Ἐ ὀρώσιν παρέχων δύναμιν, αὐτὸς τῶν ὀρωμένων ἐστὶ τὸ κάλλιστον, ἔτω Θεὸς τοῖς νοῶσι καὶ τοῖς νοεμένοις, τοῖς μὲν, τὸ νοεῖν, τοῖς δὲ, τὸ νοῶν διημερεῶν, αὐτὸς τῶν νοεμένων ἐστὶ τὸ ἀκρότατον, εἰς ὃν πᾶσα ὀφεις ἴσαται, καὶ ὑπὲρ ὃν ἔδαμῃ φέρετ'.

(ω3) Τὸ χρώματος. (α4) Τὸ χρώμα δύναμις τῆς ὀψεως ἀνενέργητος.

(β4) Τὸς ῥήτορας τῷ κάλλει τῶν λέξεων καὶ τοῖς ῥητορικῶς χήμασι.

(γ4) Τὸς φιλοσόφους, συχὰ τῶν ἀβεβήλων ὀποκαλύφας δόγματι.

(δ4) Ὁ Ἀριστοτέλης ἀνθ' ὧν ὁ διδάσκαλος αὐτῷ Πλάτων ἐτίθει εἰς λόγον δρχῆς ἀνωποσάτων ἰδεῶν, αὐτὸς τὸ ἀνείδεν αἶχος καὶ ἀμορφον, τὴν ἀνωπόατον ὕλην, καὶ νύθω νύ ληπτήν δρχήν τιθεῖς, εἶπε περὶ ἐκείνου, ὡς περὶ

δὲ ἔ τῷ λόγων (ε 4), δις πρὸς καὶ τρεῖς, ὡσπερ τις ἕτερος ὢν, ἑμαυτὲ γέγονα μετὰ τῷ παρόντων ἀκροατῆς. καὶ νυνὶ ὅσῳκις ἂν ἐπὶ τὸ σύγγραμμα, θαυμασὴ τις ὡς ἐμὲ διάθεσις (ζ 4) γίνεται, καὶ τις ὁμότης (η 4) δεῖα ὡφικεῖται καὶ τῷ ποιήσιν. εἰ δὲ μὴ μόνον τὸ πάθος ἐμῶς, καὶ ὡς ἕτερον δ' ἂν ταῦτα γένοιτο, σὺ καὶ τῷ μινύσεις (θ 4). σὺ γὰρ δὴ μετ' ἐμὲ πρῶτη τῷ Εὐκλιδῶν (ι 4) ὀντέξῃ. ταῦτα τῷ τέως ἀνεκδότων ἀπέσειλα. καὶ ἵνα τέλειος ἀριθμὸς (κ 4) ἦ, προσέθηκεν (λ 4) τὸν ὡς δῶρε, πάλαι γενόμενον ἐν τῷ καιρῷ καὶ πρὸς βεβαίως, ὡς ἄνδρα παρὰ βασιλεῖ παραδωκασέοντα (μ 4) καὶ τι τῷ λόγου καὶ τῷ δῶρε Πεντάπολιν ὠνάτο

Δο-

λος μὲν ὁ ἀνὴρ, φιλότατη δὲ ἡ ἀλήθεια. (ε 4) Δείκνυσι πρὸς τὴν φιλόσοφον Ὑπατίαν, ὡς ἔ Θεὸς κινήσαντός τε καὶ ἀναγκάσαντος τὸν ἔ ἐνυκνίς λόγον ἐξέδετο, καὶ αὐτὸς μὲν τὴν γραφίδα ἔχρησεν, ὥσπερ ἔξω γινόμενος ἑαυτῷ, Θεὸς δὲ τὸ πᾶν τὴν ταχίστην ἐξείρημασι, λόγων αὐτοχρεδίων ἀφρόνες πηγὰς ὑποβάλλων, παρὰ τοσούτον γε μὴν αὐτῷ σφραγισμένον τὸ σύνολον, παρ' ὅσον καὶ ὑπερον ἐπίοντα αὐτὸν, ὡς αὐτὸς γένηται, ἔστιν ἔ τῶν μερῶν ἐς πλεῖστον ὁπορεῖν, τῶν ἁλλοτρίως ἐχόντων ἀπεικικότα μηδὲν εἰς τὸ ἴδιον σύγγραμμα. ἐκ τῶν ἔ Γρηγορίου. (ζ 4) Ἀλλοίωσις (η 4) Ἐνδοσιασμός ἐκστατικὴ ἀγαλλίασις. (θ 4) Εἰ ταῦτό καὶ σὺ πάθης πάθος, ἀναγινώσκουσα τὸν λόγον. (ι 4) Τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πρὸ γὰρ τῶν ἐν Κυρήνῃ καὶ ἄλλων ἔχε μετ' ἑαυτῷ ἀκροατὰς ἔ λόγου, ὡς προσεχῶς εἶπε.

(κ 4) Τὰ δύο ἑ τέλειος ἀριθμὸς, ὡς ἄριστος μόνον, τὰ δὲ τρία τέλειος ὡς ἐξ ἀρτίου καὶ πεπλητῆ, καὶ τοι ἡ μονὰς ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ἵνα ἡ τὰ τρία ἐξ ἀρτίου καὶ πεπλητῆ ἀριθμῷ. ἑ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα ἐκ ἐκ δὲσιν ἀλλ' ἐκ τριῶν μεγεθῶν, εἴτ' ἐν διαστάσεων συνίσταται, μήκους, πλάτους, καὶ βάθους. φησὶ δὲ καὶ ὁ θεολόγος Γρηγόριος, ἡ μονὰς εἰς δὲσιν κινήθησιν μέγεθος, τελείως ἔστιν. (λ 4) Τοῖς δυσὶν ἄλλοις βιβλίοις οἷς ἐπιστέλλω σοι κεινησομένοις καὶ τὸν περὶ τῷ δῶρε λόγον κτ. Τὸ δὲ δῶρον ἄλλοι μὲν σφραῖραν εἶναι φασιν ὁργυρῶν παρόδειγμα γεωμετρικόν, πολυτελῶς τε ἅμα καὶ πανσόφως κατασκευασμένον, ἐν ἐπιγραμμάσι δὲ ὁργυροῖς τοῖς μὲν, Πτολεμαῖς, τοῖς δὲ, Συνέσις, ἃ ἐν ἄλλοις ζητητέον. ὁ γε μὴν Συνέσιος ἐν τῷ περὶ τῷ δῶρε λόγῳ χρυσῶν σφαιρῶν ῥητῶς λέγει τὸ δῶρον, εἰ μή τι γὰρ ἐπὶ τῷ σφαιρῶν ἐγκεικόλαπτο ἡ σφαιρα, καὶ αὕτη ἐπὶ χρυσῷ ὁργυρῶν. (μ 4) Καὶ μὴν ὁ περὶ τῷ

Δομετιανῷ χολασικῷ 155.

Πάνυ σαφῶς δι' αὐτῆς καταμεραδικῶς ἥδ' ἔργων τῷ
σιῷ θαυμασίαν κεφαλῇ χαίρεσάν τε φιλάνθρωπίαν, ἣ ταῖς

δώρε λόγος φαίνεται γινόμενος πρὸς αὐτὸν τῆτον τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τινα
τῶ βασιλεὶ παραδυναστεύοντα· εἰ μὴ τίγε περὶ ἧ ἐκόμισε δευτέρου γέφανος ὁ
λόγος. Ὑπολαβόντι ἅπασι τῷ διδασκάλῳ ὡς ὁ περὶ ἧ δώρε λόγος ἐστὶν ὁ
αὐτὸς τῷ περὶ Βασιλείας, τότε δῶρον, ὁ χρυσῆς, ὃν ἦκε κομίζων ἀπὸ
Κυρήνης τῷ βασιλεὶ, γέφανος, ξένον οἱ δοκεῖ ἢ ἄπορον εἶπεν τινος σφατ-
ραν εἶναι τὸ δῶρον, τόν τε Συνέσιον αὐτὸν, πρὸς ἄνδρα τῷ βασιλεὶ παρα-
δυναστεύοντα, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα γινέσθαι τὸν λόγον· διὰ ταῦτα ἢ
πρὸς μὲν τὴν γνώμην ἐκείνων ἐπάγει τὴν ἑαυτῆς, ἐξ αὐτῆς δὲ ἧ Συνεστῆ
εἰσαθῆ ταύτῃ δοκῶν· πρὸς δ' αὐτὸν τὸν Συνέσιον πρὸς ἄνδρα παρὰ βασι-
λεὶ δυναστεύοντα γινέσθαι τὸν λόγον εἰρηκότα, φησί· καὶ μὴν ὁ περὶ ἧ δώρε λόγος
φαίνεται γινόμενος πρὸς αὐτὸν τῆτον τὸν βασιλέα ἢ πρὸς ἕτερόν τινα τῷ
βασιλεὶ παραδυναστεύοντα· ἧ μὲν, λήθην, τῶν δ', ἀγνοίαν κατὰ τινα
τρόπον κατηγορεῶν· ἦν γε μὴν αὐτὸς ἔτος ἐν ἀγνοίᾳ ἧ πράγματος· εἴ γε
■ περὶ ἧ δώρε λόγος ἕτερός ἐστι τῆ περὶ Βασιλείας, πρὸς Παϊόνιον
ἄνδρα ἀστρονομικώτατον, ὡς δῆλον ἐξ αὐτῆς τέττε ἧ λόγου, ἢ τῷ βασι-
λεὶ τότε παραδυναστεύοντα, ἢ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα γινόμενος, τότε δῶ-
ρον ἢ γέφανος ἀλλ' ὀρεγάνον τι ἀστρονομικόν, ἔργον διανοίας μὲν τῆς αὐτῆς,
ὅσα οἱ συνευπόρησε, φησὶν, ἢ σεβασμιωτάτῃ διδασκαλῳ, χειρὸς δὲ τῶν
κατ' αὐτὸν εἰς δημοκρασίαν ἀφύρως τῆς ἀρίστης· ὅπερ δ, τε λόγος αὐτὸς ὁ περὶ
ἧ δώρε ἀκριβῶς περιγράφει, ἢ τὸ ἐπ' αὐτῆς ὀκτάστιχον ἐπίγραμμα, ὅπερ
διὰ χρυσῆς γερῆς ταῖς χολαζέσαις, φησὶν, ἀφέρων χώραις, καὶ τὸν ἀν-
ταρκτικὸν κύκλον ἐγκεκλάπτο, ἔχον ἔτος.

Ἡ σοφίη εἴβον εὔρεν εἰς ἕβανόν· ὦ μέγα θαῦμα!

Καὶ νόοι ὅζ' αὐτῶν ἦλθεν ἐπεβανίων·

Ἡνίδε καὶ γυρά σφαίρας ἐπετάσματο νῶτα,

Γ'σα δὲ κύκλα τομαῖς ἐχ' ὁμαλαῖσι τέμε·

Σκέπτεο τείρεα πάντα πρὸς ἄντυγα, ἢ ἐπὶ Τίτῳ

Νύκτα ταλαντεύει ἢ φάος ἐρχόμενος·

Δέξο Ζωδιακῇ λοξώσας, ἢ δέ σε λήσει

Κλεινὰ μεσημβρινῆς κέντρα συνηλύσεος·

δεομένοις χεῖρα βελομένῳ ὀρέγειν, ἐπ' αὐτὸ δὲ παρακαλῶ, ἵππον εἰς πεδίον (α), τῆτο δὲ τὸ δ' λόγῳ, προτρέπειν ἡγέμενος· καὶ σοὶ πλεον̄ πρότερον, ὧ φίλη κεφαλὴ, νῦν τὴν φίλαν-δρωπίαν ὀπδακτέον, ὅσω καὶ τὸ πρόσωπον ἐλπεινότερόν ἐστι νῦν τὸ εὖ πεισόμενον· γυνή τε γὰρ ἐστὶν αὐτῇ, καὶ γυνὴ δυσ-χήσασα χηρείαν· εἴτα σὺ ὀρφανῷ παιδίῳ παῖδσα, ἃ πέπονθεν. ὅς τις δέ ἐστιν ὁ ταύτῃ ἀδικήσας, καὶ ὅτι, καὶ ὅπως, αὐτὴ διδάξει τὴν σὺν καλοκαγαθίαν. ὅρα τοίνυν, ὧ θανμάσιε, ὅπως ἐπαμυνεῖς τῇ γυναικὶ, καὶ διὰ τὸ καλῶς ἔχον (β), καὶ διὰ τὸ σοὶ πρέπον, καὶ δι' ἐμέ· μεδέξω γὰρ ἔτι σοὶ καὶ γὰρ ἴδ' εἰς αὐτῶν γινόμενων, συγγενίδα τε ἔσαν ἐμῶν, καὶ τε-δραμμένῳ ὑπὸ μητρὶ κοσμίᾳ σωφρόνως παρ' ἡμῖν.

Τῷ

μεθ' ὃ καὶ ἕτερόν τι τετρασίχον ἄρχατον ἀπλυσέως ἔχον εἰς ἀστρονομίαν ἐγκώμιον· ὅπερ ἐπιγέγραπται Πτολεμαῖς· ἔχει δὲ καὶ τῆτο ἔτως.

Οἷδ' ὅτι θνατὸς ἐγὼ καὶ ἐφάμερος· ἀλλ' ὅταν ἄσρων

Ἰχνεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικας,

Οὐκέτ' ὀπθαύω γαίης ποσὶν, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ

Ζηνὶ διοτροφέος πίμπλαμαι ἀμβροσίης.

Τῆτο δὲ τὸ δῶρον, καὶ ὁ ὑπὲρ τῆτο λόγος, ὦν ὠνατό τι, φησί, Πεντάπολις· πίνης γὰρ ἔσα καὶ κατηφής καὶ μέγα ἐρείπιον, καὶ βασιλέως δεομένη, εἰ μέλλοι πράξειν τι τῆς περὶ αὐτὴν ἀρχαιολογίας ἐπάξιον, ἰάδῃ παρὰ βασιλέως.

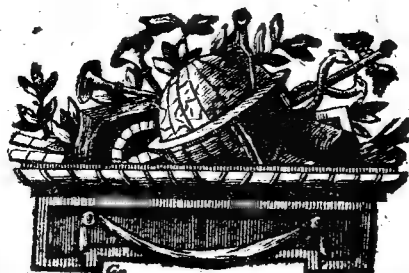
(α) Λόγος περὶ τῶν προτρέπόντων τινα, ἐφ' ἃ ἐκείνος οἰκοῦν προαιρεῖται, καὶ θάλλει, καὶ ἀπλῶς ἐφ' ἃ πέφυκε. Τὸ δὲ ἵππον εἰς πεδίον, ἵππείας μάλ-λον εἰς πεδίον λεκτέον φησὶ περὶ Εὐστάθειος ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ, ἵππείας εἰς πεδίον προκάλεται· καθ' ὅτι ἐκ ἵππων καθ' ἑαυτὰς, ἀλλ' ἵππῶν τὸ προκαλεῖται εἰς πεδίον. (β) Τὸ γὰρ ἐπαμύνειν τοῖς δεομένοις, καλόν.

Τῷ αὐτῷ. 156.

Τὰ δίκαια χεῖζει συμμάχων· καὶ γίνονται ἂν οἱ βοηθῶντες αὐτοῖς εὐδαίμονες, τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι (α) συμπονεῖντες. εἰλόμην δὴ σε τέτων πρόβολον, γνῶμιτε ἀμείνοντα ἐ τέχνη. τὸ μὲν ἔν ἐμὸν, ἅπασιν εὖ ποιῆν, οἷς ἂν δύνωμαι, δίδε δὲ αὐτὸς ἀφορμάς (β)· αἰδῆσθαι γὰρ φιλίας, ὡς ἔτε αὐτὸς μέμψῃ, γελάσει τε ἴσως ἑδείς·

Τ Ε Λ Ω Σ

(α) Τοῖς συμμάχων χεῖζουσι δικαίοις συμμαχῶντες. (β) Πρόβολος γὰρ ἐν τῷ ἀδικημένων γινόμενος, αἷτιος ἔσθαι καί μοι ■ εἰ ποῖσθαι, ἢς ἂν δύνωμαι.

Νεόφυτος Γεροδιάκονος Ἀθανασίω.

Εχομισάμην τὸ πρὸς ἐμέ σε ἀδελφικὸν γράμμα· τὸ δέ γε σὸν μέρος, καὶ τὰς γραφικὰς καλὰ μεν· ἀτονώτερον γὰρ τῷ δέοντος ἀφέντες, ἐν μέσῳ περὶ τῷ πλοῦς κατέπεσον ἐκλυθέντες, κατὰ τὴν Λήμνον. Ἐμὲ δὲ ἰοῦν τῆς ἐν τῷ Βατοπεδίῳ ἀδολεσχίας, καὶ γὰρ ἂν ἄπομι χοιλῆς, κατὰ ἀγαπητικὴν τῶν δοκόντων φιλῶν τυραννίδα ἄκουτα προϊσάμενον, καὶ μᾶλλον γε ἢ τὸν Πλάτωνα, ἧς αὐτὸς ἀνεπλάσαστο πόλεως. Περὶ δὲ τῆς τῷ τροπαρίου ἐξηγήσεως ἀσδεχθῆσιν μὲν, ἀποδοκιμασθῆσιν δὲ, καὶ φροντίς, φησὶν, Ἰπποκλᾶδῃ. ἥ περ γέ μιν ἐγκατὰ τὸ, ἣν γὰρ ἂν ἐχικέναι χώραν ἀποδαχθῆναι, τὸ ἄπτωτον εἰς πτωτικόν μοι, πρὸς τῷ φίλῃ, ἧμα μετένεγκε, οἷον, ἐχικότες. ■ γὰρ τοι τῶν μορίων ἐκάτερα, τὸ ἀδικὸν αἰτιολογῶντα, εὖ ἔχα συντάξας, βελτίον γέ μιν τὸ μετοχικόν, κατὰ τινα ἰδιωτισμὸν, λαμβάνοντα μὲν ἔ, λαβόντα δέ πως. Κατὰ δὲ τὸ κλεινὸν τῷ Νικάνδρῃ ἐπίγραμμα, (ὅπερ αὐτὸς ἑὸς ἐπῆνεσε μὲν ἔ, ἐποίησε δὲ) γυνόίς ἂν ἐπισήσας, ποιήσαντα καὶ τὸν Συνέσιον ἐπίγραμμα· προθετικὸν γὰρ τοι τὸ ἐπίγραμμα, καὶ ῥηματικόν. Ἐγὼ δὲ τὴν τῷ σώματος Ἰχὺν μηδέπω μεταδόμενος ἐπὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἀνδρίαν, ταύτην δὴ τὴν χετικὴν, τὴν δαυτερόγονον τε καὶ περιήμον, πολλὰ δὲ ἐπὶ τὴν κατὰ Πλάτωνα ἄχετον τε καὶ πρῶτην, ἢ τὴν ἀρχέγονον Ἰδέαν τῆς ἀνδρίας μεταδῆναι, τὴν ἀναλογῆσαν τῇ δαυτερόγονῃ καὶ περιγῇ τετρακτύϊ τῶν γενικῶν ἔξω, ἐν τριταῖς μὲν αὐτὸς κατὰ Πλάτος, τῇ παραδέσει τῶν ἄκρων, ἐν τετάρταις δὲ κατὰ βάδος τῇ ἀποδέσει τῶν ἄκρων· ἀνδρίας γὰρ ἄνω ἐκ ἂν ὀρθωθῇ τις τῶν γενικῶν ἀρετῶν, ἔκων φρόνησις, καὶ σοφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. Τὸ δὲ λέγειν τὰς ἀσωμάτους τῶν ὄντων ιδέας ἀναλογῆναι ὑποστατικῶς μὲν, τῇ θάφ. φύσει· τῇ δὲ φύσει, τοῖς ἀγγέλοις, πάσης ἀτοπίας μερὸν ὃν ὡδὶ δάκνυται. Τί γὰρ μὴ μᾶλλον ἐπ' ἀμφοῖν κατὰ ταῦτα, ἀλλ' εἶδα μὲν ταῖς τρισὶν ὑποστάσεσιν, εἶδα δὲ τῇ μιᾷ φύσει; δεῖον γὰρ ἐπ' ἀμφοῖν κατὰ ταῦτα, καὶ αἰροῖς ἂν ἕως ἐκ ἐν τριταῖς καὶ τετάρταις, ἀλλὰ τῇ μὲν, ἐν διτταῖς, τῇ δὲ, ἐν μυρίαῖς ἀναλογῆσαν τὴν ἀνδρίαν. Ἐπατα αἱ κατὰ Πλάτωνα ιδέαι, τῶν ὄντων εἰσὶν ἀκόινες, τέτων δὴ τῶν ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ ἀνάλογα παραδείγματα, αἱ δὲ αὐταὶ καὶ τοῖς αἰδίοις ἀναλογῆσαι κατὰ τὸν ὑπομνηματιστὴν Ἀδάμαντα· ἔρα σοι τοιγαρὲν τὴν ἐκ τῆς τῶν ἄκρων συναφῆς συμβαίνουσαν ἀτοπίαν εὖ δεῖσθαι. Τρίτον, τὰ πρὸς αὐτὰς ἀναλόγως ἔχοντα, ἐκ αἰσιν αἰδοῦ, τὸ δὲ δεῖον κατὰ τὸν ὑπομνηματιστὴν ἀναλόγως ἔχα πρὸς αὐτάς· ἔρα

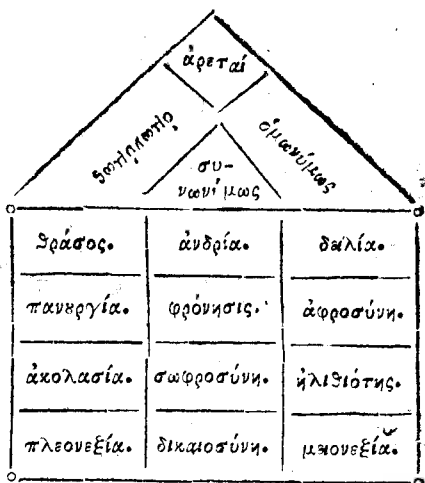
σοι ἡ τῆτο· ἂσι δὲ τῷ ἡ συναΐδοι, (κατὰ Πλάτ.) ἐκ ἅρα τῷ Θεῷ
 (κατὰ τὴν συναχθῆσαν ἀτοπίαν) ἐτέρῳ δὲ τῷ ἡ ἀλλὰ μὴν τῷ Θεῷ κατὰ
 Πλάτωνα ἐκ ἅρα ἀναλογεῖσιν αὐτῷ· αἱ μὲν γὰρ ἂσι γένει ἡ ἔδῃ τῶν ὄντων,
 τὸ δὲ δῆον ἐκ ἔστιν ὑπὸ τὸ ὄν· ὑπὲρ τὸ ὄν γάρ· ἅρα· Ἐμοὶ δὲ τοῖ
 ἡ τὴν τῆ σώματος ἰχὺν μὴ ἐπὶ τὴν ἄχεται, ἐπὶ δὲ τὴν χετικὴν, ἡ
 τῇ ψυχῇ συμφυῆ μεταδῆναι ἀνδρίαν· ἐκῆνο μὲν γὰρ ἀπαθείας, τῆτο δὲ με-
 τριοπαθείας· κακῆνο μὲν ἀκρότης, τῆτο δὲ μεσότητος· τῷ γέν ἀπαροπα-
 δῆ ἡ ἐταπηνώτῳ ἀγαπητὸν ἂν ἡ τῆς μεσότητος γέν ἐφικέσθαι· οἶδα γάρ
 ἡ ἡ αὐτός, καὶ μιλημένον ὄν, κακίαν μὲν ἔσαν τὰ ἅρα, ἀρετὴν δὲ τὴν με-
 σότητα· τῆς δὲ ἀπαθείας τε ἡ ἀπαροπαθείας, τὸ μέσον ἐστὶν ἡμετριοπάθεια
 κατὰ Συνέσιον· ἀλλὰ μὴν ἡ φιλοσοφία, ἐ τὸ μέσον, τῶν ἅρων δὲ δάτερον,
 φημί δὲ τὴν ἀπάθειαν, πρεσβύαν οἶδε κατὰ Συνέσιον, κακίαν ἅρα πρε-
 σβύα· τὸ γὰρ ἐπὶ μηδενὶ κλάαν, ~~ἡ ἀπὸ~~ ἡ λείον, τὸ δὲ πᾶς συνδα-
 τίθεσθαι, μετριοπαθείας ἂν ἡ ψυχῆς, ἡ πρὸς τῷ τὸ μηδὲν ἀγα-
 φιλοσοφῆντος· ἐ γὰρ αἱ ὑπερβασία τε μέτρον, τὸ δὲ μέτρον τυγχάνει
 τὸ ἄριστον· τῇ δὲ ἄρις τὴν μεγίστην τε ἡ καὶ ὅλε ἐπίτασιν ὑπερβαίνου-
 τος, ἐτέραν ἐκ ἔστι παρὰ τὴν ἐγκαμένην εἰρὴν ἐπίτασιν· ἀλλὰ μὴν ἡ
 φιλοσοφία τῇ ἄρις σοχάζεται, τῇ μετρίᾳ ἅρα σοχάζεται· ταῦτα γὰρ ἀλλή-
 λους τὰ τῷ αὐτῷ ταῦτά· ἐ δὲ φιλοσοφίας πόρρωτε τακτέον τὴν ἀπαροπαθείαν
 (κατὰ Συνέσιον) δι' ὅτι τῇ μετρίᾳ ἐκτέπτακε, διὰ τὸν αὐτὸν ἅρα λό-
 γον ἡ τὴν ἀπάθειαν αὐτῇ πε τακτέον, ἡ περ ἡ τὰ τῆς ἀπαροπαθείας
 τετάχεται· τῷ δ' αὖ τὴν τῆ σώματος ἰχὺν ἐπὶ τὴν ἀσώματον ιδέα
 μεταδεμένῳ ἐ μᾶλλον τὸ ἐπὶ μηδενὶ, ἡ τὸ ἐπὶ παντὶ κλάαν, ἐμοὶ δο-
 κῆν προσγενήσεται· τῶν αὖτε γὰρ ἂν, ἡ περ, ἡ ὡς ἐτέρως οἱ συμπι-
 πτόντων ἔρμαιον ἡ, τῆς τὴν ψυχὴν ἀνδρίζεσης ἔξω τοσύνολον φιλα-
 δῆς· ἡ γ' ἡ μὲν, ἐντός πε, ἡ δὲ, ἔξω τῶν ὅλων, ἡ ἐδαμῆ ἐς ὥσα
 τυγχάνει· Ταῦτά σοι ἐκ πολλῶν ὀλίγα τῆς ἐμῆς ἐώλε ψυχρολογίας τὰ
 θάγματα, πρὸς ἣν οἶδά σε ἐπιφρασσόμενον ἐχ' ἥττον τὰ ὧτα, ἡ τὸν
 Ὀδυσσεῖα πρὸς τὰ τῶν Σαρήνων ἐκτάσματα· σὺ δὲ μοι σύνεξαι τὰ κρῆ-
 τωνα ἡ ἐχόμενα σωτηρίας· ἐρῶσο· Ἀσπάζομαι δὲ σὲ πᾶσαν τὴν αὐτόσε
 Πυθαγόρεον ὁμακοῖαν, πρὸ πάντων δὲ τὸν σεβασμιώτατόν μοι δοδά-
 σκαλον, ὃν δῆτα ἡ ἐξ αὐτῆς ἂν ἡσπασάμην, ἡ περ μὴ τῆς τῇ Σαμῆ
 ἐχεμυδίας ἐπιπλέον, ἡ περ ἐχρῆν, ἡδαν αὐτὸν αὐτεχόμενον.

ἐψν. Γαμηλιῶνος γ', μεσέντος.

Π α ρ ἄ ρ τ η μ α.

„Ὅτι δὲ ἡ ἡ τῇ μέσε παρεκτροπαί, τῆς κατὰ τὴν ἀρετὴν ὁμοιο-
 μίας μεταλήψαι, παδέτα ἡ δεκνυδῆς ἐν τῇ γ', τῆς ἀπάθειας λέγειται

περιγενομένης, φρονήσεως δόξαν προσελθίναί, ῥάδον τε εἶναι τῆς πολλῆς κακίργους ὄντας, δεξιὴς κλιθῆναι, ἢ ἀμαθῆς, ἀγαθῆς, τῷ μὲν, ἀ-
 χυνομένης, ἐπὶ δὲ τῷ, ἀγαλλομένης· ὥστερ αὖ πάλιν κακτὲ ἐναντίῳ
 τῆς ἀρετῆς παραπετήγασιν αἱ
 κακίαι, ἀγχιθυροὶ πως εἶσαι·
 τύφος τε γὰρ ἀνόμασαι τοῖς πο-
 λοῖς τὸ τῆ ἡδὴς βεβηκὸς, καὶ δρα-
 σὺς ὁ ἀνδρῆος· καὶ δαλὸς ὁ πε-
 ρισκευμένος· καὶ ὁ σώφρων μι-
 σάνθρωπος· καὶ ὁ δίκαιος ἀκοινώ-
 νητος· καὶ συνελόντι κατὰ τὸν
 Γρηγόριον νῦν, ῥᾶσον ἄλλο τι ὄν-
 τα, ἕτερον νομιθῆναι τοῖς πολ-
 λοῖς· κατὰ δὲ πως τάτε μέσα τοῖς
 ἄκροις, καὶ ἐναλλάξ τῆς αὐτῆς ἐ-
 πιουωνῆσιν ἐπανυμίας, τάτε δὲ
 χάριν ἔρηται τὸ ἐν τριτταῖς, ἀ-
 ρεταῖς μὲν, ὁμωνύμως ὁμως· Αὐ-
 τὸς δ' ἂν μοι δόξαις, ἥτις ἐγὼ σε ξυνίημι, διαπορεντί πως εἰκέναι,
 ὡς ὁμωνυμῆντος τῆ μέσα τοῖς ἄκροις, ἢ ἂν πάση τῇ συστοιχίᾳ, καὶ ἐ-
 μάλλον τῷ μέσῳ ἢ τοῖς ἄκροις ἀνάλογος ἢ ἀνδρία· κέντωθεν ἄκρος ἂν
 εἴη τὸν τὴν τῆ σώματος ἰχὺν ἐπὶ τὴν ἀνάλογον ἐν τριτταῖς ἀνδρίαν
 μεταδῆναι ἐναγόμενον, παρεκκλίνει μάλλον ἐπὶ τῶν ἄκρων, διαμαρτῶντα
 τῆ μέσα· ἢ ὅτι ἐν τριτταῖς φησιν, ἢ δὲ ΕΝ, τὸ ἐντὸς ὑπερφάνει· ἐντὸς
 δὲ τὸ μέσον, ἐκτὸς δὲ τὰ ἄκρα, ἐκατέρωθεν τῆ μέσα· ἄλλως τε ὁ
 Θεὸς κατὰ τὸν σὸν Πλάτωνα, πρὸς τὰς ἰδέας ὡς πρὸς παράδειγμα τὰ
 εὖτα παρήγαγεν, ὁ δ' αὐτὸς κατὰ τὸν αὐτὸν τε καὶ ἡμᾶς, τῶν κακῶν ἀ-
 νύτιος, ἐ δὲ τῶν κακῶν ἀρ' ἂν εἴη ἀνάλογον παράδειγμα· κακία δὲ τὰ
 ἄκρα, ἐ δὲ αὐτῶν ἄρα.

Παρεδέμην ὥδε τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τῇ διδασκάλῃ ὡς ἐξήγησιν
 τῆς 75 ἐπιστολῆς τῆ Συνεσίε, καὶ τῆς ἐν τῇ 140, τετρακτύος τῶν ἀρε-
 τῶν ποιημένην ὑπόθεσιν· ἣν φαίνεται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Ἀδφ χολῆς πρὸς
 Ἀθανάσιον τὸν Πάριον ἐπιστάλας· ἐν ἣ ἀποτάσσεται καὶ πρὸς τινὰ Διαμαν-
 τὴν Συμωναῖον ἐρημνῆσαν κακῆνον τῆς τετρακτύος τῶν ἀρετῶν ἐξευνηροχό-
 τα, δι' ἣν ἐκ ἀκριβοῦς ἔχουσιν, καὶ ὑπομνηματιστὴν ἀδάμαντα αὐτὸν περὶ
 τὰ μέσα τῆς ἐπιστολῆς ἁρμονικῶς ὀνομάζει, ἀγνοῶν ἄρα, ὡς ἐμεῖλλε καὶ αὐ-
 τὸς ἐαυτῷ τότε καταρωσέσθαι, ἐφ' οἷς τότε αὐχῶν, ἄλλων καταρωσέσθαι.

Επιστολ. 4. σελ. 22. σίχ. 16. Ο δὲ Ἰσίδωρος εἰσήλασε (τὸ, εἰσήλασεν αὐτὸν ἡδύτατον δὲ, ενεργητικῶς συνετάχθη, ὅθεν σκεπτόμενος μὴ ἄρα βέλτιον γράφειν ἑτέραν ἰσίδωρος ἄγων εἰσήλασε.

Επιστολ. 5. σελ. 29. σίχ. 15. ὅτι σὺν αὐτοῖς ἦκει χρεῖμα (τὸ χρεῖμα εἴληπται ἐν τοῖς σημειώμασι ἀντὶ τῆς αἰρέσεως. σὺ δέ μοι λάβε τῆτο, εἰ βούλει, φυσικῶς ἀντὶ χρημάτων· ἵνα ἡ Συνέσιος ἐπιτάττω τοῖς πρεσβυτέροις ἀπέχεσθαι ἢ λαβεῖν τι παρὰ τῶν αἰρετικῶν ἀρπακτικῶς ἐν τῷ δίδωκεν αὐτὸς.

Αὐτόθι, σελ. 30. Σημειώσῃ ἐν τοῖς σχολαῖς ὅτι ἀναλογῶσι τοῖς μὲν Ἀμαλκιταῖς οἱ Εὐνομιανοί, τῷ δὲ Σαῶν οἱ πρεσβύτεροι πρὸς ἑς ἡ ἐπιστολή. σὺ δὲ ἴδι ὡς ἐ πάντες οἱ πρεσβύτεροι, ἀλλ' ὅσοι ἐν λάβωσι τι παρὰ τῶν αἰρετικῶν, ὡς ὁ Σαῶν παρὰ τῶν Ἀμαλκιτιῶν.

Επιστολ. 72. σελ. 108. σίχ. 11. προσκεκυφῶτα ταῖς ἐκκλησίαις (τὸ προσκεκυφῶτα ἐμοὶ δοκεῖ βέλτιον γράφειν προσκεκοφῶτα, εἴτ' ἐν προσκρέσαντα, προσπταίσαντα ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ γὰρ τοι πάντολμος Ἀνδρόνικος αἰδοῦμενος κατ' ἐαυτὸν γεγονότα γράμματα παρὰ ἑ Συνέσιος εἰς ζηλίτευσιν τῶν αὐτῶν τιτολημμένων κατὰ τε τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας, δειλότατος ἐγένετο, καὶ προσῆλθε τῇ ἐκκλησίᾳ ἱκεσίαν προσποιούμενος καὶ μετάνοιαν ὑποχόμενος, ἣν πάντες, φησὶν, οἱ ἄλλοι ἤξεον τὸν Συνέσιον δέχεσθαι, αὐτὸς δὲ κατανενοηκῶς τὸν ἄνθρωπον ῥάδιον ὄντα πάντα εἰπεῖν καὶ ποιῆσαι, καὶ ἐκ τῆς τυχέσεως αἰτίας εἰς τὴν φύσιν, τὰ ἐξ τῆς προτέρας ἀνιδάδειαν καὶ κακίαν ἐπαυελθεῖν, ἐκ ἧδε δέχεσθαι, ἡγάμενος πάνυ καλῶς, ὡς εἰκὸς ἦν ἀτολμώτερον αὐτὸν εἶναι πρὸς τὸ ποιεῖν ἔτι κακὰ προσκεκοφῶτα, εἴτ' ἐν πταίσῃ ὄντα ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ ὑποπτευόμενον τὰ παρ' αὐτῶν ἐπιτίμια, πολὺ μᾶλλον, ἢ συγχωρεθέντα καὶ ἀφεθέντα, δι' ἣν προσεκοιμήθη μετάνοιαν.

Αὐτόθι. σίχ. 20. ἀντὶ πάθος (Μανίας, ὠμότητος, θρασυτήτος.

Επιστολ. 73. σελ. 112. σίχ. 3. Ὁ πρόην ἀντιπολιτευόμενος (Μαχόμενος, ἀντιτείνων τοῖς ἄλλοις πολιτάρχαις.

Αὐτόθι. σίχ. 4. Διαφορῶν (Μάχην, ἀντίτασιν πρὸς τὰς ἄλλας πολιτάρχας.

Αὐτόθι. σίχ. 6. Γυναὶκὶ δίδω χάρις ἡ ἢ πολὺ συμφορᾷ (Γυνὴ γὰρ εἰ ταῖρα ἐγκοτήσασά τινι τῶν πολιτῶν, προσελθῆσα Ἀνδρονίκῳ τῷ ἑραστῇ ἀποδίδωσιν· ὁ δὲ, χάριν αὐτῇ τιμωρεῖται τῆτον, καὶ συμφορᾷ ἐμβάλλει.

Αὐ-

Αὐτόθι. σίχ. 7. Οὗς δ' ἂν μὴ γεγένηται κτλ': (Οὗς δ' ἂν μὴ κατηγορήσῃ
έτερος πρὸς Ἀνδρόνικον παρανομίας, καταδικάζει δι' αὐτὸ τὸ μὴ
κατηγορήσαι ὡς παρανομήσας, ὅπερ ἔπαθεν ὁ μὴ διώξας ἐπὶ κλοπῇ δη-
μοσίων τὸν ἄρτι πεπαιγμένον τῆς ἁρίστης ἀρχῆς, τὸν Γεννάδιον δηλαδή.

Ἐπιστολ. 94. σελ. 133. σίχ. 3. Καὶ ὁ σύντροφός μοι κτλ': (ἐξηγῇ ἐν τοῖς
σημειώμασιν ὅτι ἐντεῦθεν ἄλλο τέλος σκοτεινά εἰσι. ἐμοὶ δὲ ἐ πάννυ
δοκεῖ σκοτεινά, παρεκτός ἔ μὴ ἐπίσταται τίς ὁ σύντροφος Συναίστω, ἢ τί
ποτε ἐβάλετο ἵνα ποιήσῃ Ἀνύσιος τὴν συνωρείδα τῶν ἀδελφῶν. τὰ δ' ἄλ-
λα ἱκετεῖαν ποιεῖται πρὸς Ἀνύσιον ἵνα ἀποστείλῃ ἐκ τῆς πολέμου τὸν σύντρο-
φον αὐτοῦ, ὅς τις ποτ' ἂν ᾔδει καὶ ἵνα δῶ χεῖρα τῷ Γεωργίῳ ἢ τῷ ἀδελ-
φῷ Γεωργίῳ· τὸ γὰρ βέβαιον, ὅς τὴν συνωρείδα τῶν ἀδελφῶν τῇ
Κυρήνῃ· ἦσαν γάρ, ὡς εἴκεν, ἔτοιμοι Κυρηναῖοι, ἢ ἄνδρες ἀγαθοὶ, ἢ ἐ-
βάλετο ἴσως, ἵνα στρατιωτικῆς τινος τάξεως τύχωσι παρὰ Ἀνυσίῳ.

Ἐπιστολ. 126. σελ. 180. σίχ. 12. Καὶ πολλὰ τῇ ψυχῇ προσκεκυφώς κτλ':
(Ἡ ἀσάφεια τῆς παρόντος χωρὶς σαφηνίζει ἐμοὶ δοκεῖν ὑποτιθεσθαι τὰ
ἐξῆς· πρῶτον, ὅτι ὁ Μαρτύριος ἦν ὑπὸ προσασίαν ἢ ἐπιτροπὴν ἄλλων τε
ἢ τῆς Ἀσκληπιοδότου· δεύτερον ὅτι οἱ ἐπίτροποι ἔτοιμοι ἔκ ἑαυτῶν αὐτὸν βαλό-
μενον ἀπέναι εἰς Τεύχειρα· ἐφ' οἷς ἦν προσκεκυφώς (ἔτσι γὰρ γραπτέον)
εἴτ' ἐν ἐγκοτῶν τῇ τε ἰδίᾳ ψυχῇ (ἀπολεγεγόμενος αὐτὴν τῇ-λύπῃ), ἢ
τοῖς ἐπιτρόποις, μὴ ἀπάγῃσι (τὸ δὲ ἀπάγῃσι ἀντὶ τῆς ἀγῆσαι ἐκληπτέον)
αὐτὸν εἰς Τεύχειρα. ὁ γὰρ Συναίστω συνιστὰς τὸν τῷ Ἀσκληπιοδότῳ,
φησὶν, ἦτοι πεπαισμένως ἢ ἢ πρᾶγματι, ὡς ὁ Μαρτύριος καὶ τοῖς τοῖς
ἄλλοις ἐπιτρόποις ἀγανακτῶν ἢ ἐγκοτῶν, ἐφ' οἷς ἐκ ἀγῆσαι αὐτὸν εἰς
Τεύχειρα, ὡς ἢ τὴν ψυχὴν αὐτὴν ἀπολέγεσθαι, περὶ σέ δ' ἐν τὸν μέγαν
Ἀσκληπιοδότον εὐγνώμων ἦν κτλ':

Παροράματα καὶ ἐπιδιορθώσεις.

Εν τῷ Κειμένῳ.

Σελ.	Στίχ.		Σελ.	Στίχ.	
1	4	τίς γράφει τις	76	20	ὡ πόσες - ὡ πόσος
6	5	περιλεύσεται - περιελύ:	78	20	τῷ μῆ - τῷ μῆ
11	1	τί θαν: - τί θαν:	80	11	ἡ. - ἡ;
11	4	θανόν, ἦν - θανόν ἦν	92	12	πόνοις - πόνων
20	1	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ	97	8	πέλειμων - πολέμων
-	2	περιβάλλ: - ἴσ: περιεβάλ:	-	22	πέφηνεν - πέφηνεν
-	10	ἐμελομεν - ἐμέλομε	100	12	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ
-	12	μελέσης - μελλέσης	132	6	ἡ τάχος - ἡ τάχ:
23	15	ἔδεν: - ἔδεν:	138	14	ἐρρωμένως - ἐρρωμένους
29	9	προδῶ - προδῶ	151	5	φιλοσοφίας - φιλοσφ-
31	4	ἀποδιδωσιν. - ἀποδιδωσιν,			φίας,
-	20	πυνθάνομαι. - πυνθάνομαι,	161	7	πλέθος - πληθος
53	20	ἐπαδῶν - ἐπαδῇ	-	9	παρέσης - παρεσης,
-	21	ἐμπνῶτε - ἐμπνῶ, τε	-	-	ἐλέγχων - ἐλέγχαν
54	10	δίκαιον. - δίκαιον,	172	18	Τρυφῶν - Τρύφωνι
65	4	κεφαλῇν. - κεφαλῇν;	177	19	δεξαίμεν - δεξαίμεν
70	2	εἰκόνα. - εἰκόνα,	228	8	ἐρρωμένως - ἐρρωμένους,
73	17	ἀγχόνη - ἀγχόνη	238	17	συμφῦναι - συμφύνας
			248	1	ἀφέλης - ἀφέλης

Εν τοῖς χολίοις.

Σελ.	Στίχ.		Σελ.	Στίχ.	
5	21	λαμβάνε πτωι - λαμβά-	67	6	ἐπίς: 100 - ἐπίς: 101
-	-	να πτωι:	90	12	διαφερόντος - διαφερόν-
-	25	ἐ-λύπη - ἐν λύπη.			τως
-	27	χαλέπαινε - ἐχαλέπ:	101	3	περισίας - περισσίας
8	23	παλακωσι: - παλλακ:	104	2	ἐπιχῶν - ἐπίχων
9	7	ἐπισέλλω - ἐπισέλ:	106	11	καταχράται - καταχρητῶ
-	14	αὐταῖς - ἀκταῖς.	121	4	πράκτορ - πράκτορ
15	9	Βερνίκη - Βερνί:	169	5	τῶ Λακ: - τῶν Λακ:
24	1	μονονε - μονονε	179	1	τὸ κοινοτάτον - τὸ κοιν-
32	9	ἐκώδισαι - ἐκώδισαι			νότι
36	1	ἄτος - ἄτος	213	34	αὐτῶ - αὐτῶ
41	4	πολίτην - πολίτη	218	11	ἐννυπνίς - ἐννυπνίς
43	11	ἀπωρφ: - ἀπορφανισθ:	220	13	ἡ τετρε: - ἡ τετρακ:
51	1	ἐπῶ - ἐπῶ	254	20	τρίταις - τριτταῖς
66	1	ἡ - ἡ	255	27	ταῦτά σοι - ταῦτά σοι.